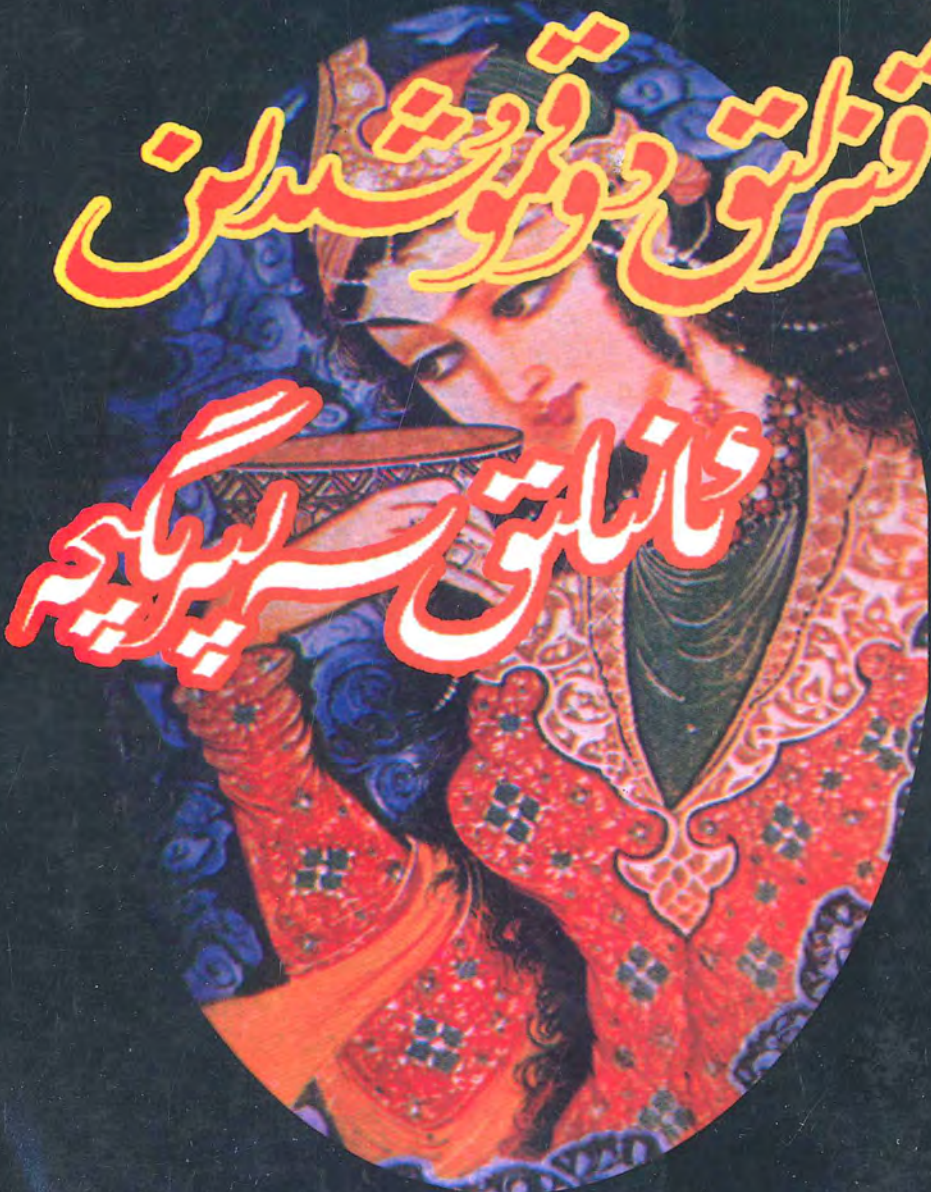

ھاياتنوپۇس مۇھەممەت

قىزلىق دۈشمۈشۈڭلەردىن

ئالدىنقى سەھىپىم

شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى

قىزلىق دۈشمۈشۈڭلەردىن ئانىلىق سەھىپىمگىچە

شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: ئەزىز ئاتاۋۇللا سارىتېكىن
مۇقاۋا خېتىنى يازغۇچى: رۇمى مۇھەممەت

ISBN 7-5372-4064-7

ISBN 7-5372-4064-7

9 787537 240642 >

ھاياتنویۇس مۇھەممەت

ھاياتنوپۇس مۇھەممەت

قىزىق دۇنيۇ شىن
ئانالىق سېلىم

شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

从姑娘到做母亲/阿牙提努福斯著. —乌鲁木齐:新疆人民卫生出版社, 2006. 3
ISBN 7-5372-4064-7

I. 从... II. 阿... III. 女性—青春期—健康教育—文集—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. G479

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2006)第 017549 号

从姑娘到做母亲

作 者:阿牙提努福斯·买买提
策 划 者:艾则孜·阿塔吾拉·萨尔特肯
责任编辑:帕塔尔·马合木提·土尔根
责任校对:阿曼古丽·吐尔迪

出版:新疆人民卫生出版社出版 电话:(0991) 2832440
社址:乌鲁木齐市龙泉街 66 号 邮政编码 830004
印刷:新疆九泉印刷发展有限公司印刷
发行:新疆新华书店发行
版次:2006 年 3 月第 1 版 2006 年 3 月第 1 次印刷
开本:850×1168 毫米 32/1
印张:13.5 印张
印数:0001—3000
定价:19.00 元

نەشرىياتتىن

ھايانتوپۇس مۇھەممەت 1976 - يىلى 10 - ئاينىڭ 21 - كۈنى قاراقاش ناھىيىسىنىڭ تۈۋەت يېزىسىدا خىزمەتچى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. 1991 - يىلىغىچە تۈۋەت يېزا باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپ-لەردە ئوقۇغان. 1991 - يىلىدىن 1994 - يىلىغىچە خوتەن دارىلمۇ-ئەللىمىن مەكتىپىدە، 1997 - يىلىدىن 1999 - يىلىغىچە شىنجاڭ مائارىپ ئىنىستىتۇتىدا ئوقۇغان. 1994 - يىلىدىن 2003 - يىلىغىچە قاراقاش ناھىيە تۈۋەت يېزا ئوتتۇرا مەكتىپىدە ئوقۇتقۇچى ۋە قاراقاش ناھىيىلىك مائارىپ ئىدارىسىنىڭ كادىرى بولۇپ ئىشلىگەن. 2003 - يىلىدىن باشلاپ ئۇ، خوتەن ۋىلايەتلىك رادىئو تېلېۋىزىيە ئۈنۋېرسىتېتىدا ئىشلەۋاتىدۇ.

ھايانتوپۇس مۇھەممەتنىڭ ئەسەرلىرى 1992 - يىلىدىن باشلاپ، ھەرقايسى مەتبۇئاتلاردا ئېلان قىلىنىشقا باشلىغان بولۇپ، ھازىرغا قەدەر ئاپتونوم رايونىمىزدىكى ھەرقايسى مەتبۇئاتلاردا 100 پارچىغا يېقىن شېئىرى، 100 پارچىدىن ئارتۇق ماقالە ۋە نەسىرى ئەسىرى ئېلان قىلىندى. ئىككى پارچە ماقالىسى، مەملىكەتلىك ۋە ئاپتونوم رايونلۇق ئاياللار بىرلەشمىسى ۋە «شىنجاڭ ئاياللىرى» ژۇرنىلى تەرىپىدىن مۇنەۋۋەر ئەسەر مۇكاپاتىغا، ئىككى پارچە ماقالىسى «خوتەن گېزىتى» ئۇيۇشتۇرغان مۇكاپاتلىق ئەسەر مۇسابىقىسىدە 1 - ۋە 2 - دەرىجىگە ئېرىشتى. بىر پارچە ماقالىسى «تەڭرىتاغ» ژۇرنىلى ئۇيۇشتۇرغان ئاقىيول نامىدىكى شېئىر ۋە شېئىرىيەت ھەققىدىكى مۇكاپاتلىق مۇسابىقىسىدە مۇنەۋۋەر ماقالە مۇكاپاتىغا ئېرىشتى. ئىككى پارچە شېئىرى «قەشقەردىكى يەر شارى» ناملىق خەنزۇچە -

ئۇيغۇرچە شېئىرلار توپلىمىغا كىرگۈزۈلدى.
1997 - يىلى ئۇنىڭ «قىز - ئاياللارغا مەسلىھەت» ناملىق ماقالىلار توپلىمى قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى. كەڭ كىتابخانلارنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ۋە سۆيۈپ ئوقۇشىغا سازاۋەر بولدى. 2004 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن «رەڭدار كۆلەڭگە» ناملىق شېئىرلار توپلىمى نەشر قىلىندى. بۇ توپلامغا ئاپتورنىڭ 1999 - يىلىغىچە يازغان بىر قىسىم شېئىرلىرى كىرگۈزۈلگەن. ئۇنىڭدا قىز - ئاياللارنىڭ ئىچكى تۇيغۇلىرى نازۇك، تەبىئىي تەسۋىرلەنگەچكە، خانىم - قىزلارنىڭ سۆيۈپ ئوقۇشىغا سازاۋەر بولدى.

«قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە» ناملىق ماقالىلار توپلىمى ئاپتورنىڭ 3 - توپلىمى بولۇپ، بۇ توپلامغا ئۇيغۇر خانىم - قىزلىرىنىڭ روھىي ھالەتلىرى ئىنچىكىلىك بىلەن كۆزىتىلىپ، قەلب سادالىرى دادىللىق بىلەن يەتكۈزۈلگەن بىر قىسىم ماقالىلىرى ۋە ئەدەبىيات ھادىسىلىرىگە دائىر بىر قىسىم ماقالىلىرى كىرگۈزۈلگەن.

ئاپتورنىڭ قايناق ئىنچىكە نەزەرى بىلەن كۆزىتىلىپ، مەردانە ئاۋاز بىلەن دادىل ئوتتۇرىغا قويۇلغان تېرەن پىكىرلىرى بىزنى سۆيۈندۈرىدۇ ۋە چوڭقۇر ئويغا سالىدۇ.

مۇندەرىجە

- 1 ئائىلىق سەپىرىمدىن كەينىمگە باقسام (مۇقەددىمە ئورنىدا) 1
- 11 چۈنكى مەن ئانا 11
- 15 ئوغلۇمغا يېزىلغان خەتلەر 15
- 53 بىر ئايالنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسى 53
- 60 ئانا، مېنى باغرىڭغا باس 60
- 66 ئۆزۈمنى تونۇۋالدىم 66
- 73 ئايالنىڭ دەم ئېلىش كۈنى 73
- 82 ئايال شۇنداق دەيدۇ 82
- 95 يۈرىكىم يىغلايدۇ 95
- 104 ئايال بولماق تەس 104
- 118 «قىز - ئاياللارغا مەسلىھەت» كە بۈگۈندىن نەزەر 118
- 125 قىزلىق دوقمۇشىدىن ئائىلىق سەپىرىگىچە 125
- 135 قىز قەلبىدىكى غايىۋى مونولوگلار 135
- 149 قىز قەلبى 149
- 153 سىز بۈگۈن ئىچىدە 153
- 159 قاچانغىچە يىغلايمىز؟ 159
- 164 بەخت ئۆز قولىمىزدىمۇ؟ 164
- 168 مەسئۇلىيەت زادى كىمدە 168
- 172 ئۇلارنى قايتۇرۇپ كېلەيلى 172
- 178 ۋېچىرىكىلاردىن مۇراجىئەت 178
- 181 توختالغۇ، نىشانىڭىز قاياققا 181
- 184 ئۈرۈمچىلىك ئەرلەر سايماخۇنمۇ؟ 184
- 191 ئائىلىڭىز نەزىرىڭىزدىن چەتتە قالمىسۇن 191

- 195 ئايالنى خوتۇن قىلىپ تۇرالايدىغىنىمۇ ئەر
- 200 بۈگۈنكى ئايالدىن قورقىدىغان ئەرلەر قارشى توغرىسىدا
- 204 ئۇلار مېھرىگە موھتاج
- 210 دوستلۇق سادالىرى
- 229 ئۆزىڭىزنى چۈشەپ قويماڭ
- 231 بىز يەنە شېئىرسىراۋاتىمىز
- 237 گۇڭگا گۈزەللىك شېئىردىكى پەزىلەتلەرنىڭ بىرى
- 254 كىتابخانلار ھەرگىز ئالدىنمايدۇ!
- 263 مۇنازىرمۇ، تىللىشىشمۇ؟
- 272 ماركوسنىڭ «يۈز يىل غېرىبلىق» رومانىدىن نەزەر
- 278 «گىندونى كۈتۈش» دراممىسىدىن ئۆزلۈككچە
- 289 «داغ» رومانىدا ئېچىپ بېرىلگەن خاراكتېرىمىزدىن نەزەر
- 294 سەنئەتكار ئەزكىرىسى
- 297 بىمارنىڭ تەلىپى
- 300 كۈچۈكلەر كۆز يېشى
- 310 مائارىپ، زامان ۋە بىز
- 334 ئوقۇتقۇچى بولۇش راستىنلا تەس بولۇپ قالىدۇمۇ؟
- 338 بۇ مەدەنىيەت تارقىتىشمۇ ياكى زەھەرلەشمۇ؟
- 343 مەدەنىيلىكنى چۈشىنىش
- 346 مۇۋاپىق ئورۇنلاشتۇرۇش - ئۈنۈملۈك ئىشلىتىش
- 346 ئۈچۈندۇر
- 351 ئەدەبىياتىمىز دۇچ كەلگەن خىرىس
- 354 ئاياللار ئەڭ ماھىر دىپلومات بولۇشى كېرەك
- 359 بىزگىمۇ ئاسان ئەمەس
- 364 بىز دۇنيانى قانداق تەۋرەتتۇق؟
- 377 ئايالمۇ نازۇك بىر سەنئەت
- 386 گادايلققا تۇتقۇن قىلىنغان مۇئەللىم
- 395 كەچكۈز ھاسىلاتلىرى
- 416 كەل «ئىلاھە چوققىسى» دا ئۆزىمىزنى تىخشايمى

ئانلىق سەپىرىمدىن كەينىمگە باقسام...

مۇقەددىمە ئورنىدا

مەن تۇيغۇلىرى ئاجايىپ قايناق، ئاجايىپ روماننىك بىر قىز. دىن، تۇرمۇش رېئاللىقى ئىچىگە تاشلانغان ئانىغا ئايلىندىم. پەرزەنتىم ۋە ئۇنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشى، ئىستىقبالى ھەققىدىكى ئۇرۇنۇش ۋە تەسەۋۋۇرلار مېنى، دۇنيادىكى ھەربىر تور، سىناق، تەبىئەتتىكى ھەربىر مەۋجۇداتقا ئىنچىكىلىك بىلەن ئەلەپچان نەزەردە تىكىلىدىغان قىلدى. چۈنكى ئۇلارنىڭ مەۋجۇتلۇقى، تۇرمۇش مۇھىتى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىدىكى زەنجىرلەر پەرۋىش قىلىنغۇچى بىلەن پەرۋىش قىلغۇچى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنىڭ ۋارىيانتلىرى ئىدى. مەن دۇنيانى، ئەتراپىنى بىر ئانىنىڭ نەزىرى بىلەن كۆزەتكەنسېرى، ھەممە نەرسىنىڭ شۇنچىلىك گۈزەل، سەبى ۋە پەرۋىشكە، كۆيۈنۈشكە، قېرىشقا، تەرەققىي قىلدۇرۇشقا مۇھتاجلىقىنى ھېس قىلدىم. ئۈستۈم-دىكى، ئۈستىمىزدىكى مەسئۇلىيەتنىڭ نەقەدەر چوڭقۇرلۇقىنى، ۋەزىنىنىڭ نەقەدەر ئېغىرلىقىنى تونۇپ يەتتىم.

ئانىنىڭ نەزىرىدىن ئەرلەرگە باقتىم، ئۇلار مېھرىسىرىغان، ئەڭ مېنى تەسسىز، ساپ مۇھەببەتسىرىغان. ئانىنىڭ نەزىرىدىن پەرزەنتلەرگە باقتىم، ئۇلار مېھرىسىرىغان، تەربىيىسىراپ، نىشان، يېتەكلەشكە، ئەلەپچانلىققا مۇھتاج بولغان. ئانىنىڭ نەزىرىدىن تەبىئەتكە باقتىم، تەبىئەت تالان - تاراجقا ئۇچرىغان، بۇلغىنىۋاتقان. ئانىنىڭ نەزىرىدىن دۇنياغا باقتىم، دۇنيا ئۇچۇرلىشىپ، ئاپتوماتلىشىپ، مېخانىكىلىشىپ-ۋاتقان، ئانىنىڭ تۈگمەس مېھرى - ۋاپا بولمىقى بولغان مېھرى - مۇھەببىتى، دۇنيانىڭ ئېتىبارسىز بۇلۇڭى - پۇچقاقلرىدا ئېپتىدا. ئىي، يىغلاڭغۇ ھېسسىيات ئامىلى سۈپىتىدە تاشلىنىپ قالغان. شۇڭا

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

كىنسانلار روھى مايسىرىغان ماشىنا غىچىرلاپ ئىش ئۈنۈمى تۆۋەن ئۆزىدىن زېرىككەن، كۆڭۈلسىزلىككەن كەبى مېھرىسىراپ، مۇھەببەت بەتسىراپ چارچىغان، بېسىم ھېس قىلغان. دۇنيا ئىجتىمائىيەتلىك شىپ، مەنپەئەتلىشىپ كەتكەنلىكتىن، بىراۋنىڭ غالىبىيىتى، يەنە بىراۋلارنىڭ ھالاكەتلىك مەغلۇبىيىتىنىڭ قەبرىە تېشىغا ئايلىنىپ، سوغۇق مۇناسىۋەتلەرنىڭ، كۈچلۈكلەر ئاجىزلارنى يۇتۇۋېلىشنىڭ شەرتىگە ئايلانغان.

مانا مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى ئەمەلىيەتتە، ئانىنىڭ پېتىمىسىرىغان ئاھلىرىنىڭ، ئاللاھ تەرىپىدىن بىزلەرگە قامچا بولۇپ تېگىشى ئىدى. ئانىنىڭ پۈتۈن جاھاننى سىغدۇرايدىغان، ئاڭغا ئىللىقلىق ئاتا قىلالايدىغان قەلبىنىڭ ئېتىبارسىزلىنىشىنىڭ، بىزگە بېرىلگەن جازاسى ئىدى. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئانىنىڭ پەرۋىشىگە، ئانىنىڭ ھېچقانداق بىر بەخش ئېتىشى ئورنىنى تولدۇرالمىدىغان. تەماسىز، ئون - تىنسىز، مىننەتسىز بەدەل تۆلىشىگە تەشنا ئىدى.

ھېلىمۇ كىنسانلار تولمۇ ئاددىي مەقسەتلەر ئۈچۈن كىنسانى سۈپىتىدىن تامامەن ئايرىلىپ، يىرتقۇچىلىشىپ، بىر - بىرىنىڭ ۋە ئۆزىنىڭ ئېتىقادىنى، قەدىر - قىممىتىنى تۈكۈۋاتقان، يۇتۇۋاتقان، چۈشۈرۈۋاتقان، مۇشۇ يەر شارى مۇھىتىدا كىنسانلار قىرغىنچىلىقى، سەمىمىي ساداقەتسىزلىكى، ئېتىقادسىزلىقى، يۈزسىزلىكى، تەبىئەت - نىنىڭ ۋەيرانچىلىقى، زېمىننىڭ پەرۋىشىسىزلىكى پاجىئەلىرى بىلەن تولۇپ كەتكەن مەۋجۇدىيىتىمىزنىڭ چىركىنلىكى سەۋەبىدىن ھېلىمۇ يەرنىڭ يېرىلىپ بىزنى يۇتۇپ كەتمەي، يەر شارىنىڭ چۆكۈپ كەتمەي تۇرۇشىنى، ئانىنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىدىن پاكلىق، ئۇلۇغلۇق نۇرى تۈكۈپ، مۇھەببەت - سۆيگۈ تامدۇرۇپ، يۈرىكىنى مەشغۇل قىلىپ ياندۇرۇپ، كىنساب، دىيانەت ئىزدەپ ئاق رومالغا يۈرۈنۈپ ئولتۇرۇپ، زېمىن بالىلىرى ئۈچۈن قىلغان دۇئا تىلاۋەتلىرىنىڭ خاسىيىتىدىن بىپايان يېزا - قىشلاقلاردىكى پۈتۈن تەقدىرى يەر بىلەن باغلانغان ئالتۇندەك ساپ ئېتىقادىمەن، ساداقەتمەن خەلقلەرنىڭ زېمىنغا ئاسايىشلىق، بەخت، قۇت، كىنساب، خاتىرجەملىك تىلەپ ئاللاھقا تاغەت - ئىبادەت قىلىپ، يىغلاپ تۇرۇپ، يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ،

خىزىر سۈپەت بىلەن گۇناھلىرىمىزنى تىلەشنىڭ خاسىيىتىدىن ئايرىپ قاراشقا بولمايدۇ.

ئاشۇلارنىڭ ئادەم ئاشىق بىقارار بولۇپ، مەۋجۇتلۇقىمۇ ئېرىپ كەتكۈدەك كىرىسىز ئۇلۇغ قەلبىنىڭ، ئىنسانلىق سۈپىتىنىڭ، تەقۋا-دار ساداقىتىنىڭ، مېھىر - ۋاپا ئېتىقادىنىڭ خۇدا ئالدىدىكى ئىززەت - ئابرويى بىلەن بەلكىم، قۇم باسقان شەھەرنىڭ بىغەم، ھەييار، نادان كىشىلىرى بولۇپ مۇشۇ مەۋجۇتلۇقىمىزنى ساقلاپ قېلىۋاتقاندىمىز.

«جەننەت ئانىلارنىڭ تاپىنى ئاستىدا»، دۇرۇس. بىزنىڭ جەننەتتىمىز ئانىلارنىڭ ئاسايىشلىق كۆز ياشلىرىنىڭ ئاستىدا بولۇۋاتىدۇ! ئانىدىن ئىبارەت بۇ پۈتۈن ۋۇجۇدى، پۈتۈن ئۆمرى، پۈتۈن ئارزۇ - ئۈمىدى، پۈتۈن ئەقىل - ئىدراك، زېھنى - قۇۋۋىتى، پۈتۈن ئەقىدە - ئىخلاسى پەرزەنت ئۈچۈن، قۇربان بېرىشنىڭ، ئېرىپ تۈگەشنىڭ، ئۆزى يوقىلىش بەدىلىگە ئېرىشتۈرۈشنىڭ ئەڭ يۇقىرى پەللىسىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان بۇ ئاجايىپ، شەكسىز، چەكسىز مەۋجۇتلۇقنىڭ، ھاياتلىق مۇھىتىمىزدا بارلىقىنى ئېسىمىزگە سالغىنىدا، پۈتكۈل - بارلىقىمىزنىڭ، ئىنسانلىقىمىزنىڭ قەددى بىلەن ئىگىلىپ، يەر بىلەن تۈپ - تۈز بولۇپ، ئۇلارغا ئون مىڭلارچە سەجدە قىلىشقا، باش قويۇشقا، ئۇنىڭ روھىنى بىر ئۆمۈر تاۋاپ قىلىشقا قەرزدارمىز!

تولىمۇ ئەپسۇس، بىز ئۆز ھەلەكچىلىكىمىز بىلەن سۇ ئۈستىدەكى كۆپۈك كەبى ئالدىراشمىز. پارچە - پۇرات ئەرزىمەسلىكلەر ئۈچۈن پالاقشىپ يۈرگىنىمىزدە ئانىمىزنىڭ بىزدىن ئەنسىرەپ، بىز ئۈچۈن ئۇخلىماي، دەم ئالماي، يېمەي - ئىچمەي، كېچە - كۈندۈز دۇئا تىلاۋەتتە ئولتۇرغانلىقىنى، يۈرىكىنىڭ بىر تامچە - بىر تامچەدىن، بىز ئۈچۈن سىرغىپ تۈگەۋاتقانلىقى ئېسىمىزنىڭ بىر يەرلىرىدىكى سېزىمىدا بارمۇ - زادى؟

ئانا — پەرزەنت ئۈچۈن ياشاپ، ئۇنىڭ ئىشىقىدا كۈيۈپ - پىشىپ، بىر ئۆمۈر ئۇنىڭغا قانماي، ئۇنىڭ ۋىسالىغا يەنە قانائەتسىزلىك بىلەن تەلمۈرۈپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن بىر تامچە - بىر تامچىدىن ئېرىپ

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

تۈگەپ كېتىدىغان ئاشىق! . ئۇنىڭ ئاشىقلىقى ئانا بولغان دەقىقىدىن باشلانغان. ئۇنىڭ بىر يۈرىكى مىڭلارچە يۈرەك شەكىللىرى بىلەن پەرزەنت ئېھتىياجىنىڭ ئوخشاش بولمىغان نۇقتا ۋە ئوخشاش بولمىغان ھالقىلىرى ئۈچۈن سۇنۇلۇشقا تەييار تۇرغان ئاجايىپ يۈكسەكلىكتەكى، دۇنيادىكى ئەڭ ساپ مەۋجۇتلۇق!

ئانا ۋە ئايالدىن ئىبارەت نام بىلەن ئىنسانىيەت ئالىمىدە مەۋجۇت بولغان بۇ خىل يارىلىش، ئۇنىڭغا ئەڭ تەخىرىسىز، ھايالسىز، قۇربان بېرىشلەرنىڭ بارلىق ئىمكانىيەتلىرىنى ئۇنىڭ قەلبىدىكى ئەڭ نازۇك تۇيغۇلارغىچە سىڭدۈرۈۋەتكەن. ئۇ مەڭگۈ مۇشۇ ئىمكانلارنىڭ ھەرقايسى دوقاللىرىدا پەرزەنت ۋە ئەر ئۈچۈن قاراڭغۇ كېچىلەردە دانكو كەبى يۈرىكىنى سۇغۇرۇپ يول باشلىغىلى، مېھىر بولۇپ جەڭگەھلاردا يېقىلسا پەرىشتە كەبى ھاياتى كۈچ بېغىشلىغىلى مەدەت بولۇپ كېلىشكە ھەرقاچان تەييار تۇرىدۇ.

ئۇلارنىڭ مېھىر ۋاپا مەنبەسىگە ئايلانغان قەلبى دۇنيانى، ئىنساندىن لارنى ئىللىقلىققا پۈركەپ، ياشاشقا ئىلھاملاندۇرۇپ، ھاياتقا باغلاپ تۇرىدۇ. ئەمما دەۋر ھەم ئۇنىڭ نەزەققىياتى ئۇنىڭ بۇ خىل بەخش ئېتىشىلىرىنى يەنىلا دەۋر پۇرىقىغا، زامان روھىغا ئىگە قىلىشنى تەلەپ قىلىدۇ. دېمەك ئاياللار، ئانىلار ئۆزىدىكى ئاجايىپ ساپ ۋە يۈكسەك بۇ خىل تۇيغۇنى، روھىنى پەرزەنت ۋە ئەرنىڭ شۇ دەۋر جەمئىيىتىدەكى ئورنى ۋە يۇقىرى ئۆزلەش ئېھتىياجىنىڭ تەلپىگە مۇۋاپىقلاشتۇرۇپ، ئۇلارغا يار - يۈلەك بولۇشى زۆرۈر. ئۆزىنىڭ ئەر ۋە پەرزەنتكە بولغان مېھىرى - مۇھەببىتىنى ئىپتىدائىي شەكىلدىكى مېھىر بىلەن، كۆز يېشى تۆكۈپ تۇرۇپ، ئەرلىرىنى سۈرتۈپ قويۇش، تامىقىنى پۈتۈپ قويۇش، ئۇنى پۈتۈپ قويۇش ۋە پۈت - قولىنى تۇتۇپ قويۇش بىلەن ئەمەس، ئۇنى جانلىق، ئورغۇنقۇ، ئىستىراتېگىيە خاراكتېرىنى، دېمەكلىمات، پىسخىك دوختۇر شەكىلىنى ئالغان پەرۋىش ۋە نىشانلار بىلەن ئىپادىلىشى كېرەك. چۈنكى ئائىلىنى، ئائىلىدىكى پەرۋىش ۋە مېھىرىنى بىرلىك قىلغان جەمئىيەتتىكى شەخسنىڭ بارلىق پائالىيىتى ئاندىن باشلىنىدۇ، ئانىغا باغلانغان تەربىيە مېھىرى، ئىتىقاد، سادىقەت ۋە بارلىق مەنىۋى پائالىيەتلەرنىڭ باشلانمىسى، راۋاجى، تۈگۈنى

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

ۋە يېشىمى بولىدۇ. شەخسلەرنىڭ ئېتىقادىنى، ئادەمىي پەزىلەت، سۈپەتلىرىنى، مەنىۋى تۇۋرۇكىنىڭ مەھسۇلى بولغان تەپەككۈرىنى، ئۇنىڭ پەرۋىشچىسى، ئۇرۇق چېچىپ بىخ سۈرگۈچىسى بولغان ئاندىن ئىنىڭ ساپاسى، ئېتىقادىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ.

دۇنيانى ئېتىقادلار بۆلىشىمۇ بولمىشىغا، سىياسىي ئىقتىسادىي كۈچ-لۈكەلەر يۈتۈۋېلىشىغا تەييار تۇرغان تۈرلۈك خىرىسلار ئىچىدە تەبىئىي-لىك يېتىمىسىراپ ۋە ئۆز رەڭگىنى يوقىتىپ، ئىجتىمائىيلىشىش پۈتكۈل جەمئىيەتنىڭ ئەندىزىسىگە ئايلىنىۋاتقان بۈگۈندە، ئانىلارنىڭ چەكسىز قۇربان بېرىش روھىنىڭ تەبىئىي ئىپتىدائىي، ساپ ھالەتلىك-رىمۇ دەۋرنىڭ تۈرلۈك خىرىسلارغا دۇچ كەلدى. تۇرمۇش رېتىمى-نىڭ تېزلىشىپ كېتىشى، تۈرلۈك مۇناسىۋەتلەرنىڭ پايدا مەنبەئەت ئۈستىگە قۇرۇلۇشى، ئىجتىمائىيەتنىڭ ئۆيەر - بۇيەرگە ئانىلارنىڭ پەشلىرىدىن تارتىپ ئارامچىلىق بەرمەسلىكى، خىزمەت، تۇرمۇش، مۇناسىۋەت ئېھتىياجلىرىدا يېتىشىپ بولالمايۋاتقان ئانىنىڭ روھىنى تالان - تاراج قىلماقتا.

ئۆي بىلەن خىزمەت ۋە تۈرلۈك مۇناسىۋەتلەر بىلەن ئۆزىنىڭ تەلەپ ئېھتىياجى، مەسئۇلىيەت مەجبۇرىيەتلىرى ئارىسىدا يېتىشىپ بولالمايۋاتقان ئايال ھارغىنلىق ھېس قىلماقتا، گاڭگىرىماقتا. ئەرنىڭ مېھىر - مۇھەببەت ئېھتىياجى، فىزىئولوگىيەلىك ۋە پىسخىكىلىق ئېھتىياجلىرىغا نىسبەتەن ۋاپادار ئايال، سېھىرىي كۈچكە ئاياللىق سەئىتىگە باي مەھبۇب، ئەرگە ماسلاشقان يولداش، دىلداش، سىرداش ھەم قابىل يېتەكچى، ئۇنى ئوقۇپ، چوقۇپ ئويغانقۇ - چى، ئانغا ئىلھام ۋە تەپەككۈرىدا يېڭىلىق ئاتا قىلغۇچى ماھىر پىسخىك دوختۇر ۋە ساداقەتمەن مەسلەكداش بولۇش ھازىرقى ئاياللارنىڭ دۇچ كەلگەن مەسلىسى.

پەرزەنتكە ئالدى بىلەن باققۇچى، ئاخىرىدا تەربىيەلىگۈچى، پەر-زەنتكە ئەدەپ - ئەخلاق، ئىنسانلىق سۈپەت بېغىشلىغۇچى، ئىنسانلىق رەڭ تۇيغۇسى ئاتا قىلغۇچى، ئۇنىڭ قەلب ئېتىزىنى سۇغارغۇچى، ئۇرۇق سالغۇچى، ئاندىن ئۇنىڭغا ھاياتلىق قەدەملىرىنى ئېلىشنى ئۆگەتكۈچى، بەلگىلىك ئىلىم - پەن بىلىملىرىنى ئىگىلەتكۈ-

چى، پەرزەنتىنى ئادەمىيلىك ساپ تۇيغۇ بىلەن زامانىۋىلىكىنىڭ مەدەنىيەت بىلەن ئەنئەنىنىڭ ئەڭ نازۇك ھالقىلىرىغىچە ئەستايىدىل تەربىيىلگۈچى، يېتەكلىگۈچى مەنىۋى ئۇستاز، زامانىۋى ئوقۇتقۇچى، ئۇن - تىنىسىز قۇربان بەرگۈچى ئانا، ئەلەپچان يول باشچى، ئۇرغۇت-قۇچى مەدەنىكار بولۇشى كېرەك بۈگۈنكى ئانا.

پۈتۈن ئائىلە كەيپىياتىنى تەڭشىشى، پۈتۈن ئائىلە ئەزالىرىغا ماس ھالدا كۆيۈنۈش، تەربىيە، يېتەكلەش ئېلىپ بېرىشى، ئۇلارنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى پائالىيەتلىرىگە ياخشى سورۇن، تەبىئىي، ئىجتىمائىي مۇھىت يارىتىپ بېرىشى كېرەك بۈگۈنكى ئانىلىق سالاھىيەتتىكى ئايال.

بەلگىلىك پەن - مەدەنىيەت بىلىمى بىلەن ئېرى ۋە پەرزەنتىگە ۋاستىلىك ۋە بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىلىشى، خىزمەت ئورنىدا شال-لىتىپ قالماي، دەۋر تەلپىگە ماسلىشالايدىغان خىزمەتچى بولۇشى كېرەك بۈگۈنكى ئايال.

ئەر ۋە پەرزەنت، دوست - بۇرادەرلەر بىلەن خىزمەتداشلار، ئۇرۇق - تۇغقانلار بىلەن قۇلۇم - قوشنىلار، ئاتا - ئانىلار ئارا مۇۋاپىق ئارىلىق ۋە مۇئامىلە بىلەن نورماللىقنى ساقلاپ، ئۆزى ۋە ئائىلىسى بىلەن چېتىشلىق دائىرىلەر ئارا مۇناسىۋەتلەرنى، ئائىلىنىڭ ئىقتىسادىي، ئۆيىنىڭ يېزىلىشىدىن، مېھمان كۈتۈشىگىچە ياخشى تەڭ-شىشى كېرەك بۈگۈنكى ئايال.

مەنىۋى كۈچ ۋە پىسخىك دىئاگنوز بىلەن ئېرىنى چۈشىنىپ، سېھرىي كۈچى ئاياللىق جەزىبە، لاتاپەت ۋە چەكسىز مېھىر بىلەن ئېرىنى ئائىلىگە، ئۆزىگە باغلاپ تۇرۇشى، سىرتتىكى ئېزىقتۇلارغا تارتقۇزۇپ قويماستىكى كېرەك بۈگۈنكى ئايال.

مۇشۇلارنىڭ جىددىيلەشتۈرۈشى، ئۆزىنى تىڭلاشقا، ھېس قىلىشقا، تولۇقلاشقا ئارامچىلىق بەرمەيۋاتقان ئايالنى ھارغۇزۇپ، چېپ-چىلاڭغۇ تۇراقسىزلىقنى كەلتۈرۈپ چىقارماقتا. ئائىلىدىكى بۇ خىل تەكرار كەيپىياتتىن كېلىپ چىققان مېھرىسىزلىك، چۈشىنىشمەسلىكىمۇ ئۆز نۆۋىتىدە ئەرلەرنى چۈشكۈنلەشتۈرۈپ، ئېرەڭسىزلەندۈرۈپ قويماقتا. شۇڭا نۇرغۇن كىشىلەر ئېڭىدىكى بۈگۈنكى تەرەققىيات

ئاياللارنى بىشەملەشتۈرۈپ، ئەرلەرنى پاسسىپ ھالغا چۈشۈرۈپ قويماقتا. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى يوقالسۇن ئاياللار ئازادلىقى، ئەرلەرنى قۇتقۇزايلى! دېگەندەك چولتا چۇقانىنى كۆتۈرۈپ چىقىشقا تەييار تۇرۇۋاتىدۇ.

ئەمەلىيەتتە ئاياللارنىڭ ئائىلىدىكى سەپىرا مەجەزلىكى ياكى بىشەملىكى ئائىلىدىكى ئاياللىق، ئائىلىق مەجبۇرىيىتىنى ئادا قىلماسلىقى، ئاياللار ئازادلىقى، ئەر - ئايال باراۋەرلىكىگە ياكى ئاياللار ئۈستۈنلۈكىگە شەرت قىلىۋېلىش تولىمۇ يولىسىز، پۈچەك، نادان قاراش.

ئاياللارنىڭ ھاكىمىيەتكە قاتناشتۇرۇلۇشى، ئەرلەر بىلەن ئوخشاش ئىشلىشى، ئۇلار بىلەن ئوخشاش نەتىجە يارىتىشى، ئەر - ئايال باراۋەرلىكى ۋە ئاياللار ئازادلىقىغا قارىتىلغان بولۇپ، بۇ ئايالنىمۇ ئەرگە ئوخشاشلا ئىنسان قاتارىدا كۆرۈشتۈر. بىراق ئايال بولغۇچى، دۇنياغا ئايال بولۇپ يارىتىلغانىكەن ئۆزىنىڭ ئاياللىق سۈپىتى باغلايدىغان ئاياللىق مەسئۇلىيەت بۇرچىنى، ئاياللىق نازۇك، ئۇياتلىق تۈيۈنۈشىنى، ئاياللىق مەجبۇرىيىتىنى يوقاتماسلىق كېرەك. ئانا بولۇش، ئايال بولۇش شەرىپىگە ئېرىشكەنكىن، ئۆزىنىڭ خاس قەلبى دۇنياسىدىن چىقىپ ئۆزىنىڭ ئائىلىسى، مېھرى تاپمىچىلاپ تۇرىدىغان گۈزەل تۇرمۇشىنى ئۆزى يارىتىشى، ھەرگىزمۇ ئارىدا ئېسىلىپ ئۆلۈك بىلەن تىرىك ئارىلىقىدا، ئۆزىنىمۇ ئەتراپىدىكىلەر - نىمۇ بىزار قىلىپ، مېھرىسىزلىق، پەرۋىشسىزلىق، مۇھەببەتسىزلىق بىرىتىپ، نىمىجان ياشىماسلىقى كېرەك. بۇ خىل ياشاش ئاياللىق ياشاش ئىقتىدارىنىڭ يوقلۇقىدىن بېشارەت بېرىپ، بۇ ئايال يارىلىپ قېلىپ، ئايال بولۇشنى بىلمەي ئامالسىز يا ئۆلەلمەي، يا تېرىلەلمەي ياشىغان بىلەن باراۋەر. دۇنيادا بۇنىڭدىن ئارتۇق بىچارىلىك بارمۇ؟ ھاياتتا، تۇرمۇشتا، ئائىلىدە، چوقۇم ئايال ئايالغا ئوخشىشى، ئەر ئەرگە ئوخشىشى، ھەر ئىككىلىسى ئۆزى قىلىشقا تېگىشلىك ئىشنى ئۆزى قىلىشى، مەسئۇلىيەت بۇرچىنى توغرا تونۇپ، ھېس قىلىپ چۈشىنىشى كېرەك.

ئاياللارنىڭ تولىمۇ نادانلارچە، ئەرلەرنىڭ زىتىغا تېگىپ تۇرۇپ،

ئۆزىنىڭ قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلىرىدىن قېچىپ، ئەزىز بىلەن ئانا-كالىشىش، قاراملارچە ئۆزەڭگە سوقۇشتۇرۇپ باراۋەرلىك ھەتتا ئۆس-تۈنلۈك تالىشىشى تولىمۇ كۈلكىلىك، ئاياللىق ساۋاتسىزلىقى خالاس. سىز قايىل ئايال بولسىڭىز ئۆزىڭىزنىڭ چەكسىز ئىللىقلىقى، ئەقلى، قەيسەرلىكى، تىرىشچانلىقى، مېھىر - مۇھەببىتى، تېرەن ساداقىتى بىلەن ئېرىڭىزنىڭ قەلبىدە ھۆرمەتكە سازاۋەر ئوبرازىڭىزنى تىكلەسىڭىز، ئۇنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىسىڭىز، بۇنىڭدىن ئارتۇق ئېتىد-راپ قىلىنىش بولامدۇ؟ شۇ ئارقىلىق ئائىلىگە، ئۆزىڭىزگە ئاندىن جەمئىيەتكە يۈزلەنسەڭىز، ئاياللىق تەبىئىتىڭىزدىكى مېھىر - مۇھەب-بەت، ئىنچىكىلىك، سەزگۈر بايقاش ۋە ئەستايىدىللىقتىن چىقىپ قولىپ - قۇۋۋەتلەشكە ئېرىشىسىڭىز ئاندىن ھەممە تەرىپىدىن ئېتىراپ قىلىنالايسىز.

ئەر - ئايال باراۋەرلىكىنى، ئاياللار ئازادلىقىنى شوئار تەرىقىدە سىدە، كۆرەڭ، چاكىنا ئىدىيە بىلەن قوبۇل قىلماي، ئۇنى ئاياللىق تەبىئىتىڭىزگە، ئاياللىق مەسئۇلىيەت بۇرچىڭىزغا، ئۆز ئەمەلىيىتىد-ىڭىزگە باغلاپ تۇرۇپ، ئۇنى چۈشىنىڭ، ئۆزىڭىزگە پەرۋىش، ئېتىقاد بىلەن ئەستايىدىل، ئىنچىكە ئاياللىق سېھرىي كۈچ، سەنئەت ۋە قەيسەرلىك بىلەن تىرىشىپ تەتبىقلاڭ. شۇندىلا ئۇنىڭ ھەقىقىي ئۈنۈ-مىنى كۆرەلەيسىز. بۇرۇنقىڭىزنىڭ ئۇچىنىلا كۆرمەي يىراقنى كۆرد-سىز. ھەقىقىي ئېتىراپ قىلىنىشنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى، ھەقىقىي ئازادلىقنىڭ نېمىلىكىنى ئاندىن چۈشىنىسىز. چۈنكى ھەربىر ئىنسان ئۆز ئېتىقادى، ئۆز تەبىئىتى نۇقتىسىدىن ئاندىن قەدىرلىك بولالىد-غان، ئاندىن تاۋلىنالىغان، ئاندىن مۇۋەپپەقىيەت قازىنالىغان. سىز ئالدى بىلەن بىر ئايال زاتىغا ئەۋە، ئاياللىق، ئانىلىق نۇقتىسىدىن چىقىڭ، ئۆزىڭىزنى شۇ پەرۋىشچانلىق، مېھىر - مۇھەببەتنىڭ مەنبە-سىدىن، جەزبە ۋە لاتاپەتنىڭ قەۋھىرىدىن چىقىپ تۇرۇپ، قەيسەر، تىرىشچان، مەردانە قىلىپ تەربىيەلەڭ، بېيىتىڭ. ئالدى بىلەن مۇشۇ نۇقتىدىن ئۆزىڭىزگە يۇقىرى تەلپ قويۇپ، بىر ئۇيغۇر ئايالنىڭ كۆزى، ھازىرقى دەۋردىكى بىر پەرۋىشچىنىڭ نەزىرى بىلەن ئۆزىڭىز-نى ئۆزىڭىز ئېتىراپ قىلالغۇدەك بولۇڭ، ئاندىن سىزنى باشقىلار

ئېتىراپ قىلىدۇ.

دۇرۇس، مۇشۇ نۇقتىدىن چىقىپ ھەم ئائىلىگە ھەم ئۆزىگە ھەم دەۋرگە بايراقدار بولالايدىغان ئايالنىڭ مۇساپىسى، تىرىشچانلىقى ھە- قىقەتەن زور، بەك مۇشكۈل ۋە ئىنچىكە. ئەمما سىز دۇچ كەلگەن رېئاللىق مۇشۇ، سىز مۇشۇ رېئاللىقتا ياشاش ئۈچۈن، يەنە ئۆزىڭىزگە خاس ئوبراز بىلەن ياشىشىڭىز ئۈچۈن ئىزچىل تىرىششىڭىز كېرەك. مانا بۇ مۇشۇ دەۋردىكى بىر ئانا ۋە ئايال بولغۇچىدا بولۇشقا تېگىشلىك ياشاش ئىقتىدارى.

ياشاش ئىقتىدارى يوق دېگەنلىك، باشقىلارغا يۈك بولدى، تىلەم- چىلەر كەبى بىچارە، روھى ئۆلگەن، خىجىل بولۇش تۇيغۇسىنى يوقاتقان ھالدا ياشىشى كېرەك دېگەنلىك.

مۇشۇ خىل سىناققا، يۈزلىنىشلەرگە دۇچ كېلىۋاتقان ئايال- لار، ئانىلار ھەقىقەتەن ئۆزىنى تاۋلىشى، چېنىقتۇرۇشى زۆرۈر. بۇ كۆپ كۈچ، كۆپ بەدەل ۋە كۆپ تىرىشچانلىق تەلەپ قىلىدۇ، ئەلۋەتتە. ھازىرقى ئانىلار، ئاياللار ئالدىدىكى بۇ خىل سىناق، يېتىشىپ بولالمايۋاتقان ئاياللارنى راستىنلا جىددىيلەشتۈرۈپ، كەيپىياتىنى بى- نورماللاشتۇرۇپ ھارغىن، چېچىلغاق قىلىپ قويماقتا.

شۇڭا نۆۋەتتىكى مەسىلە ئالدى بىلەن ئۆزىمىزنى، ئاندىن ئەرلەر- نى، بالىلارنى قۇتقۇزۇۋېلىشىمىز تولىمۇ زۆرۈر بولۇپ قالدى. بۇ- گۈنكى ئاياللار ئاجايىپ بىر دەۋر بۆلگۈچ روھىي كەيپىيات ۋە ئىچىدە- ھائىي مۇھىتتا ياشاۋاتقانچقا، ئۇلارنىڭ روھىي تىندۈرمىلارغا توشۇپ كەتتى.

مەن ئالدى بىلەن بىر ئايال، ئاندىن ئانا بولۇش سۈپىتىم بىلەن ئۇلارنى چۈشىنىمەن، ئۇلارنىڭ ئۆز قەلبىگە رەڭداش قەلبىنى تىڭ- شايىمەن، ئۆز كەچۈرمىشلىرىمگە شەكىلدەش دۇچ كېلىشىلىرىگە تىكى- لمەن. ئاياللارنىڭ دۇنياسى ئۆزى ھېس قىلغان ۋە ئۆزىمۇ ھېس قىلىنغان ھاسىلاتلاردا تىلىسىملارغا توشۇپ كېتىۋاتىدۇ. ئاياللارمۇ مۇشۇ بىر تارىخىي دەۋرنىڭ گۇۋاھچىلىرى، قاتناشچىلىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئۇلاردىكى بۇ خىل ھالەت چوقۇم قېزىپ چىقىلىشى، خاتىرىلىنىشى كېرەك. مېنىڭ بۇ جەھەتتىكى ئىزدىنىشلىرىم پەقەت

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

ئۆزۈمنىڭ تۇيغۇ، تەپەككۈر ۋە كۆزىتىشلىرىمگە ئاساسلاندى. باشقىچە نەسىرلەرنىڭ بۇ خىل ساپ تۇيغۇغا تەسىر يەتكۈزمەسلىكى ئۈچۈن، ئاياللار تېمىسىدىكى ماقالىلىرىمنى يېزىشتىن ئىلگىرى ھېچقانداق بىر ماتېرىيال، پەلسەپىۋى ئىلىم سىستېمىسىغا مۇراجىئەت قىلدىم. ئەلۋەتتە مەنمۇ مۇشۇ تۇيغۇ جەمئىيەتدە ياشاۋاتقان بىر ئايال بولۇش سۈپىتىم بىلەن، مۇشۇ جەمئىيەت ۋە دەۋر كىشىلىرىنىڭ روھىي ھاسىلات ۋە دۇنيا قاراش، ئېتىقاد ئاساسلىرى مەندىمۇ زاھىر، پەقەت قانداق ئىپادىلەش شەكلى جەھەتتە پەرق بولۇشى مۇمكىن. ھەممىمىز ئىزچىل مۇكەممەللىشىش ئۈچۈن تىرىشىۋاتقان، ئىزدىنىۋاتقانلارمىز.

مېنىڭ نەزىرىمدە مۇكەممەل ئايال بولۇش دۇنيادىكى ھەر نېمە بولۇشتىن قىيىن. بىر ئايال دۇنياغا مەشھۇر شەخس بولۇپ، زور نەتىجىلەرگە ئېرىشسۇن، ئەگەر ئۇ ئاياللىق تەبىئىتىدىن، ئاياللىق تۇرمۇشىدىن مەغلۇپ بولغان، ئايرىلىپ قالغان بولسا، ئۇنىڭغا ئاياللىق نامى بىلەن ئەمەس بىر ئادەملىك نۇقتىسىدىن قاراش كېرەك. ئۇ ئىقتىدارسىز ئايال سانىلىپ بىر ئايال بولۇش ئۈچۈن يەنە تىرىششقا توغرا كېلىدۇ. ئايال دېمەك پۈتكۈل دۇنيادىكى جانلىقلارغا قۇياشتىنمۇ بەكرەك كۈچلۈك ھارارەت بىلەن ئىللىقلىق بېرىپ، ئاڭغا ھاياتلىق ئاتا قىلغۇچى دۇنيانى مېھىر بىلەن قايتا قۇرۇپ چىققۇچى دېگەنلىك بولىدۇ.

دۇنيا ئۇنىڭغا موھتاج، ھەربىر بوشلۇق، ھەربىر بۆلۈك - پۇچاق، ھەربىر يۈچۈك ئۇنىڭ ئىنچىكە نەزەرلىرىدىن، پەرۋىشىدىن سىرتتا قالسا بولمايدۇ. ئۇنىڭ مېھرىدىن، ھارارىتىدىن ئۆزگەرمەيدىغان، تەسىرلەنمەيدىغان، پەرۋىشلەنمەيدىغان ھېچنەرسە يوق. ئۇ ئالدى بىلەن ئۆزىنى، ئەرنى، بالىنى، ئاندىن دۇنيانى قازغۇچى.

2005 - يىل ئاپرىل. ئۈرۈمچى

چۈنكى مەن ئانا

مەن ئانا بولدۇم. كۆز قارچۇقۇمدا ئوماق ئوغلۇمنىڭ ماڭا شوخ-
لۇق، ئامراقلىق بىلەن تىكىلىپ تۇرغان بۇدرۇق چىرايى، قۇلاق
تۈۋىمىدە ماڭا ئەركىلىگەن چۈچۈك تىللىرى، يۈرىكىمدە ئۇنىڭغا بول-
غان تەگسىز، تەخىرسىز، توختاۋسىز سېغىنىش! ئۇنىڭدىن بىر
سائەت ئايرىلىشقىمۇ كۆزۈم قىيمايدۇ، ئۇنى مەنۇت - سېكونت كۆر-
گۈم كېلىپلا تۇرىدۇ، ئۇنى باغرىمغا تېكىپ، ۋۇجۇدۇمغا سىڭدۈرۈۋې-
تىپ ھەرۋاقىت بىرگە ئېلىپ يۈرسەملا دەيمەن. مەن ئانا بولدۇم.
پۈتكۈل خىيالىمنى، ۋۇجۇدۇمنى، قەلبىمنى ئانىلىق تۇيغۇ، ئانىلىق
مەسئۇلىيەت ئىگىلىگەن ئەسنالىرىمنىڭ ھەربىر دەقىقىسى، ماڭا بىر-
غىشلاش ۋە بېغىشلىنىشنىڭ تەسىرلىك قىسسىلىرىنى سۆزلەيدۇ.
ماڭا تەلپۈنۈپ، تېپىچەكلەپ، يۈگرەپ ئالدىمغا چىقىدىغان، كۈندە
ئىشتىن يېنىپ كەلگەن چۈش ۋە كەچتە ئاجايىپ كۈچلۈك تەشئالىق
بىلەن ئۆزىنى ماڭا ئېتىپ، مېنى ئۇزاق - ئۇزاق قۇچاقلاپ، ئۇنىسىز
ھالدا ھىدىمنى ھىدلايدىغان ئوغلۇمنىڭ ۋۇجۇدى، مېھىرى مېنى
شامدەك ئېرىتىپ تاشلايدۇ. بىر ئۆيدە تۇرۇپمۇ بىر - بىرىمىزگە
قانمىغانلىرىمىزغا قاراپ، بەزىدە خىزمەت قىلغىنىمىمۇ ئاچچىقىم
كېلىدۇ. بالامغا ئاجايىپ تەقەززالىق، تەشئالىقتا، مېنى مەنۇت ئاغ-
زىدىن چۈشۈرمەي كۈتىدىغان ئوماق قوزامغا، ئىچىم ئاغرىپ ئاچچىق
يۈتمەن، يۈرىكىم پىزىلداپ ئېچىشىپ كېتىدۇ.
مەن ئانا، ئەتىگەن ئىشقا ماڭغىنىمدا ئوغلۇم ئۇخلاپ قالغانىدى.
ئويغىنىپ ئىسمىمنى چاقىرىپ قانچىلىك يىغلىغاندۇ. كۆينەكلىرىمنى
قانچىلىك ھىدلاپ، رەسىمىمنى يۈرىكىگە تېڭىۋېلىپ، يۇمران لەۋلە-
رىدىن ئاجراتقىلى ئۇنىماي قانچىلىك سۆيگەندۇ! ئالدىغا تىزىپ بەر-

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

گەن مېغىز، بادام، پېچىنە، كەمپوت، ئالمىلىرىنى ئانام يەيدۇ. قانداق يېگۈزۈپ قويدۇ دەپ، قوللىرىغا لىق چاڭگاللىق بېلىپ، ئىشىككە تەلمۈرۈپ، ئىسمىمنى چاقىرىپ ئولتۇرغاندۇ... ئوماق ئوغلۇم، مۇشۇ قىياپەتلىرىڭنى ئويلىسام، كۆزلىرىمنىمۇ باشقۇرالمىي قالمىدىم! ئەندىگەن ھاۋا سەل سوغۇق ئىدى. بالامغا قېلىنراق كىيىم كىيىدۈرگەن بولمىدىم... تېزىرەك ئىشىمنى تۈگىتەي... تېخى ئىشتىن چۈشىدىغانغا خېلى ۋاقىت بار ئىكەن. ئوغلۇم كارىۋاتتىن يىقىلىپ چۈشىدىغانغا خېلى ۋاقىت بار ئىكەن. ئوغلۇم كارىۋاتتىن يىقىلىپ چۈشكەنمىدۇ، قوللىرىنى ئىشىك قىسىۋالغانمىدۇ، مېنى ئىزدەپ يولغا چىقىپ كەتكەندىمىدۇ... بولدى، دىققىتىمنى يىغاي، تەپەككۈرۈمنى چاقماي، ئىشىمنى پۇختا، ئەستايىدىل ئورۇنداپ، تېزىرەك ئۆيگە بېرىپ، قوزامنى باغرىغا باساي، تامىقىنى يېگۈزۈپ، بەش مىنۇت بولسىمۇ بىرگە ئوينىشىپ بېرىي. چۈشلۈك تاماق ۋاقتى بەك قىسقا، تولىمۇ قىسقا، بالام ئىككىمىز بىر - بىرىمىزگە قانماي ئايرىلىمىز. ئۇ يەنە يىغلاپ، ئىسمىمنى يادلاپ، ئىشىككە قاراپ ئولتۇرۇپ كەچتە ئىشتىن تېز كېلىشىمنى كۈتىدۇ! تۈرلۈك خىيال، گەنسەرەش، توسالغۇسىز تەشەنالىق بىلەن ۋاقىتنى تەستە توشقۇزۇپ ئۆيگە يۈگۈرىمەن. ئىشىك ئۈستىدە مېنى كۈتۈپ تۇرغان ئوغلۇم يىقىلىپ قوپۇپ يۈگۈرۈپ كەلگەنچە، ئۆزىنى باغرىغا ئاتىدۇ. يۈز - كۆزلىرىمگە، قۇلاق، بۇرۇنغا، بوياق - مۈرىلىرىمگە ئەسەبىلەرچە، ۋىلىقلاپ كۈلگىنچە سۆيۈپ، ھىدىمنى قانماي ھىدلايدۇ. يۈرىكىمگە بېشىنى قويۇپ يۈرەك تىنىشىمدىن ئاراملىق ئىزدەيدۇ. ئىككىمىز بىر پەس، ئەتراپتىكى مۇھىتنى، دۇنيانى ئۇنتۇپمىز، بىر - بىرىمىزنىڭ باغرىغا سىڭىپ كېتىمىز... ئوماق قوزام، ماڭغان ھەربىر قەدىمىم، قىلغان ھەربىر سۆزۈم، يۈرىكىمنىڭ ھەربىر سوقۇشى سەن ئۈچۈن، خۇشاللىقلارمىم، ئىزدىنىشىلىرىم ساڭا تەئەللۈق. سەن ماڭا تەسەللى، رىغبەت ۋە ئۆزۈمگە ئىشەنچ، ھاياتقا يېڭى باشتىن مۇھەببەت باغلاشنى ئۆگەتتىڭ، كۈچ - جاسارەت ئاتا قىلدىڭ! ماڭا ئانلىق سۈپەت، ئانلىق ۋەزىن ئاتا قىلىپلا قالماي، ھەقىقىي مېھىر - مۇھەببەتنىڭ مەنىسىنى قايتىدىن تونۇتتۇڭ. ماڭا ئۆزىنى بېغىشلاشنىڭ ۋە ھاياتنىڭ مەنىسى.

نىڭ قانداقلىقىنى ھېس قىلدۇردۇڭ! چېچەنلىكىڭ ماڭا، ئۆز مەس-ئولىيىتىمنى ئۇنىڭ ۋەزىنىنىڭ قانچىلىكلىكىنى تونۇتسا، ئەقىللىد-قىڭ، سەزگۈرلۈكىڭ مەجبۇرىيىتىمنىڭ قانچىلىك ئېغىر ۋە يۈكسەك-لىكىنى، چوڭقۇرلىقىنى ھېس قىلدۇرىدۇ.

مەن ئانا بولدۇم، مېنىڭ ھايات شامىنى ياندۇرۇپ، ھايات يولۇمنى داۋاملاشتۇرغۇچىغا، ئارزۇلىرىمنى روياپقا چىقارغۇچىغا، ئەۋلادىمنى ئەۋلادقا ئۇلغۇچىغا ئىگە بولدۇم، ئۆز قوۋمىغا، خەلقىم-گە بىر ئوغۇل، بىر تۇۋرۇك تۇغۇپ بەردىم، ئەمدى ئۇنى يۈرەك قېنىمنى، ھاياتىمنى بېغىشلاپ ياخشى پەرۋىش قىلىشىم كېرەك. ئۇنى كەلگۈسىگە مۇناسىپ ياراملىق ساپاغا ئىگە قىلىش ئۈچۈن شار-ئىت ھازىرلىشىم كېرەك. ئۇنى كۈچلۈك ئېتىقادقا، تەۋرەنمەس ئادە-مىيلىك قەد ۋە غۇرۇرغا، يۇقىرى ساپاغا ۋە ئادىمىي ساداقەت، مېھىر - ۋاپا بىلەن يۇغۇرۇلغان، ئۆزىنى توختاتقان ۋەزىنىلىك، سەۋىيىلىك، ئەڭ مەلۇماتلىق، ياراملىق ئەر قىلىپ خەلقىگە سۇنۇش ئۈچۈن، مەن ئالدى بىلەن شۇنداق بىر ئوغۇلنىڭ ئانىسىغا مۇناسىپ ساپا، سالاھى-يەت ھازىرلىشىم، ئۈزلۈكسىز ئۆگىنىشىم، ئىزدىنىشىم، ئانىلىق سالاھىيىتىمگە، ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلىپ، ئۆزۈمگە دادىل تىكىد-لىشىم، ئۆزۈمنى مۇكەممەللەشتۈرۈشكە ھازىرلىنىشىم كېرەك، ئوغلۇمنىڭ كەلگۈسى بىر كۈنلەرگە كەلگەندە ماڭا قاراپ تۇمىدىسىزلى-نىپ قېلىشى ماڭا چەكسىز خورلۇق، ھاقارەت! ئوغلۇم ئۆزىنىڭ شۇنداق بىر ئانىنىڭ بارلىقىدىن ئۇنىڭغا گام مېھرىبان ئانا، گام تەلەپچان ئۇستاز، گام سىرداش دوست، گام قاتتىق قول يېتەكچى بولۇپ ئۆزىنى يېتىلەپ گۈزەل مەنزىلگە يەتكۈزگەنلىكىدىن سۆيۈنۈن-دى، پەقەت مېنىڭ كېچىلىرى ئاق سۈت بېرىپ باققىنىمغا، جەمئى-يەتكە، ئوقۇتۇپ، كىيىم - كېچەك، خەج - خىراجەت بېرىپ چىقىد-رىپ قويغىنىمغا، ئانىلىق يىغلاڭغۇ مېھرىمگىلا قاراپ، ئانىسى بولغانلىقىم ئۈچۈنلا مېنى ھۆرمەتلەپ، مېنى ياخشى كۆرۈشى كېرەك دەيلا چۈشەنمىسۇن! مەن ئۇنىڭ دەۋرگە مۇناسىپ ئانىلا ئەمەس، يولباشچىسى، ئۈلگىسى، ئۇستازى بولۇش ئۈچۈن، ئوغلۇمنىڭ نەزى-رىدىكى، زامانغا مۇناسىپ مۇكەممەل ئوبرازغا ئىگە ئانا بولۇش ئۈچۈن

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

تىرىشاي... چۈنكى مېنىڭ تىرىشىشىم ئۆزۈم ئۈچۈنلا، ئوغلۇم ئۈچۈنلا ئەمەس، ئورتاق بىر قوۋمنىڭ، مىللەت ۋە خەلقنىڭ گەۋدەسىگە قوشۇلىدىغان بىر ئەزا، بىر تەركىبى ئۈچۈن! كەلگۈسىدە يەنە بىر ئائىلىگە باش، ئائىلىنىڭ بىر قانچە ئادىمىگە يېتەكچى، تەربىيىچىسىدە. نىڭ يېتىلىشى، مۇكەممەل بالاغىنى ئۈچۈن!

مەن ئانا بولدۇم، بىر ئائىلىنى پەرۋىش قىلىپ، يېتەكلەيدىغانلا ئەمەس، بىر قوۋمىگە مېھىر - مۇھەببەت ۋە ھاياتلىق ئاتا قىلغۇچىغا ۋە ئۇنى ئايرىدە قىلغۇچىغا ئايلاندىم!

دوستلار كەچۈرۈڭلار، مېنى ئويۇن تاماشىدا تۈزۈشكەن سورۇ - نۇڭلارغا چىللىماڭلار، ئوغلۇمنى نانغا زورلاپ قويۇپ، ئۇنىڭ مېھىر - رىگە تەشنا قەلبىنى بوش، يېتىم قالدۇرۇپ قويۇپ مېھماندارچىلە - قىنىڭلارغا بارالمايمەن، كەچۈر دوستۇم، ھەپتىدە بىر ئالەمشىپ مودا قوغلىشىش سەھنىسىگە مېنى چىللىما، مەن ئوغلۇمنى ياخشى تەربىيە - يىلەش ئۈچۈن، ئۇنىڭ تۇرمۇشىنى پۇختا ئورۇنلاشتۇرۇش ئۈچۈن ئىقتىسادىي ئاساسقا ئىگە بولمىسام، ئۆزۈمنىڭ تېشىنى ئەمەس، ئوغ - لۇمنىڭ ئىدىيىسىنى بىزەش ئۈچۈن كۈچ سەرپ قىلمىسام بولمايدۇ، مەن بەك ئالدىراش، ۋاقىتم بەك قىس، ئوغلۇمنىڭ ھەممە نەرسىگە نېمە ئۈچۈن نەزىرىدە تىكىلىپ مۆلدۈرلەپ تۇرغان سەبى كۆزلىرى، ماڭا ھەرقاچان ئۇنىڭ ئۈچۈن كۆپرەك ۋاقىت ئاجرىتىشىمنىڭ، تەبى - ئەتىنىكى ھەر بىر گىياھ، ھەر بىر جانلىقلار ھەققىدە، تۇرمۇشتىكى نۇرغۇن ئىشلار، يېڭىلىقلار، مۆجىزىلەر ھەققىدە ئەستايىدىل چۈشەند - چە بېرىپ، ھاياتلىق مۇھەببىتىنى قەلبىدە ئاستا - ئاستا بىخ سۈردۈ - رۇش تەشەللىقنى ئىپادىلەيدۇ. مەن ئۇنىڭ نەزىرىدە پۈتۈن كائىنات - نىڭ ئانىسى، ئۈستازى، ھەممىگە مېھىرىبان پەرۋىشىچى.

مەن پۈتكۈل كائىناتقا سۆيۈنۈشلۈك، پەرۋىشچان قۇچاق ئېچىپ، ئۇنىڭدىن ئۆزۈمگە ئىشەنچ ۋە قەد تىكلەپ، ئاندىن ئۇنى ئۇنىڭدىن ئارتۇقراق مېھىر - ۋاپادا كائىناتقا، ئادەملەر ئارىسىغا تارقىتىشىم، ئانىنىڭ ئۇلۇغلىقىنى ئىپادىلىشىم، گويا شامدەك، يىلتىزدەك سۈپەت - كە ئىگە بولۇشۇم، ئۆزۈمگە شۇنداق تەلەپ قويۇشۇم كېرەك، چۈنكى مەن ئانا!...

ئوغلۇمغا يېزىلغان خەتلەر

(گەدەبىي خانىرە)

مۇقەددىمە ئورنىدا

پەرزەنت ئۈچۈن ئۈزلۈكسىز بەدەل تۈلگۈچى، ئۆمۈر بويى پەر-
زەنتى ئۈچۈن، بارلىقىنى كۆيدۈرۈپ تۈگەتكۈچى ئانىمۇ، ئۆزىگە خاس
ئارزۇ - ئۈمىد، تەلەپ - ئېھتىياجىلارغا ئىگە بىر ئادەم. ئۇنىڭ
ئانىلىق سۈپىتىنى قايرىپ، ئانىلىق تۇسالغۇلىرىدىن ھالقىپ، قەلبى
قايناق ھېس - تۇيغۇلارغا چۈمۈلگەن، ئاجايىپ سەزگۈر مەۋجۇتلۇق
ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلغىنىمىزدا، ئاندىن ئۇنى چۈشىنىشنىڭ،
قەلبىنى، نۇرغۇن پەرەنجىلەر ئىسكەنجىسىدىن تىڭلاشنىڭ مۇقەددىمە-
سىگە يول ئالغان بولىمىز. ئاندىن ئۇنىڭ ئۆزىگە مەنسۇپ بولمىغان
جىنىس تىپىغا ئايرىلىش گۇناھى ئۈستىگە ئالغان، قەرزدارلىق مەج-
بۇرىيەتلىكلىرى ئىچىدىكى ھارغىن مەۋجۇتلۇقىغا تۇنجى قېتىم تە-
كىلىگەن بولىمىز.

شۇنداقلا چوقۇم شۇنداق بولۇشى كېرەكتەك ھېس قىلغان، ئانىغا
تېگىپ قويغان، ئانىغا يۈكلەپ قويۇلغان بويلىرىمىزنىڭ شۇنچە كۆپ-
لۈكىنى، ئۇنىڭغا شۇ قەدەر رەھىمسىزلىك قىلغىنىمىزنى ھېس قىل-
مىز. بۇ خىل پەرۋاسىز پوزىتسىيىمىزدە ئىپادىلەنگىنى، ئانىنى زىيا-
دە ئىزچىل بەدەل تۆلەشنىڭ ئىلاھى سىماسى ئارقا كۆرۈنۈشىدىكى،
ئانىغا بولغان يۆلۈنۈپلىش ۋە ئۇنىڭمۇ، ئۆزىمىزگە ئوخشاش ئىنسان
ۋە بالا ئىكەنلىكىنى ئوتتۇش پاجىئەسى يوشۇرۇنغان، ئۇمۇ تەسەللى-
گە، رىغبەتكە، پەپىلەشكە، پاللىلارغا خاس تۇيغۇلارغا ئىگە. ئۇ،
غايىپتىكى پەرىشتە ئەمەس. رېئاللىقىمىزدىكى كونكرېت ئادەم بول-
ماقتا، ئۇنىڭغا روھىي، جىسمانىي جەھەتتىن ھاريدىغانلىقىنى، ئاچىد-

دىغانلىقىنى، ئاغرىپ قالدىغانلىقىنى، نەزەرىمىزدىن ساقىت قىلىپ ماسلىقىمىز كېرەك ئىدى. ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلۈش، ئۇنى چۈشىنىش، ئۇنىڭغا رىغبەت ئانا قىلىش، پەرۋىش قىلىپ تۇرۇشىمىز يوق دېيەرلىك تۇرۇپ، ئۇنىڭ «ئانا» بولۇپ قالغان گۇناھىغا يۈكلىگەنلىرىمىز تولىمۇ كۆپ ۋە ئېغىر! بىچارە ئانىنىڭ ۋىجىكىگە گەۋدىسى، ئاجىز تېنى ۋە تولىمۇ نازۇك روھىغا ئارتىپ قويغانلىرىمىز ئازمۇ؟ مۇدۇرۇپ - چۇقۇرۇپ، ئۇھسىراپ، ئۇھسىراپ، پەرزەنتلىرىنىڭ يىغا ئاۋازى قۇلاق تۇۋىدە ياكراۋاتقان تۇيغۇدىن ئۆزىگە كۈچ - مادار يېغىپ، ئاخىرقى نۇقتىغىچە تىرىشىۋاتقان، سەنتۈرۈلەي - سەنتۈرۈلەي دەپ ئاران - ئاران قەدەم ئېلىۋاتقىنى بىزنىڭ ئانىمىز ئەمەسمۇ؟! بۇ ئۇچىغا چىققان شەخسىيەتچىلىك ۋە رەھىمسىزلىكنىڭ ئىپادىسى. ئانىمىزنىڭ، ئانا ئۇقۇمىدىن تاشقىرى بارلىق ياشاش، بەھرىمەن بولۇش ھوقۇقلىرىدىكى، تېگىشلىك نېسىۋىلىرىگە نىسبەتەن پەرۋاسىز مەسئۇلىيەتسىزلىك ئەمەسمۇ؟ ئانىنىڭ ئۆزى ئۈچۈنمۇ سۇقۇدىغان ئوتلۇق يۈرىكى، قايناق تۇيغۇلىرى يوقمۇ؟ ئانىنىڭمۇ ئىزدىنىش، ئىجادىيەت، ئۆگىنىش ئەشنالىقى، ئىنتىلىشى يوقمۇ؟ ئانىنىڭمۇ ئەر ۋە پەرزەنتى مونوپۇل قىلىۋالمىغان ۋاقتى ۋە شۇ ۋاقىتتىكى ئۆزىگە خاس پائالىيەت ۋاقتى يوقمۇ؟ شۇلارنىڭ قايسىسىدە ئانا، ئۆزىنىڭ ئانىلىق مەسئۇلىيىتى، مەجبۇرىيىتى، ئانىلىق گۇناھىنىڭ بوغۇشىدىن، مەھبۇسلىقتىن ئازاد بولالدى؟! ئاشۇنداق زەنجىرسىمانلىقنىڭ ھەممىسىدە پەقەتلا «ئانا» سۈپىتى بىلەن ئىزچىل بەدەل تۈلەشنىڭ سىنىقىدا، ھەرقاچان ئەييار تۇرغان ھېرىپ - چارچىغىلىمۇ پۇرسەت، ۋاقىت يوق ئانىنىڭ تەربىيىلىگەن پەرزەنتلىرى، ئانىمىز ياشىنىپ قالدى. بىز ئانا بولدۇق. ئانىمىزنى ئىشلىتىپ بولدۇق. بىز ئەمدى قۇچقىمىزدىكى بالىمىز ئۈچۈن پايپىتەك بولۇشنىڭ، ھارغىلى رۇخ - سەت يوق تەييارلىق باسقۇچىدا.

ئانىمىز مومايغا ئايلىنىۋاتىدۇ. . . بەللىرى مۇكەپىگەن، كۆز - لىرى خىرەلەشكەن، پۇت - قوللىرى تىترەپ ئاران - ئاران تۇرۇۋاتقان، كۆزلىرىدىن تولىمۇ بىچارىلەرچە ئىلتىجا ۋە مۇھتاجلىق چىقىپ تۇرىدىغان، ھەربىر ئۆھسىنىشلىرى نەچچە مىڭلىغان ئارزۇ - ئۈمىد -

لەرنىڭ ئارمانلىق جەسەتلىرىنى قالدۇرۇپ كېتىۋاتقان موماي - بىز - نىڭ، بىزدەك تۇيغۇلارغا شاھىد بولۇپ، پەرۋىشىسىز، تاماسىز بەدەل تۆلەشنىڭ قۇربانىغا ئايلىنىپ كەتكەن ھەسرەتلىك ئانىمىز. ھېسىد - يات ۋە ئەقىلنىڭ ئاجايىپ زور ۋە ئەسەۋۋۇر قىلغۇسىز بوشلۇقلىرىدا تىڭىرقاپ، يېتىم قىلىپ، يەنە بىز ئۈچۈن ئۈمىدلىنىپ ياشاپ، تىرىشىپ - تىرىشىپ كەلگەن ئانىمىزنىڭ تىراڭبىدە ئىچىدىكى ئوبرازى!

بىز شۇنداق ئويلايمىز، ئانا بولغاندىكىن پەرزەنت ئۈچۈن ياشىشى كېرەك. بارلىق ئانىلار شۇنداق قىلىدۇ، شۇنداق ياشاپ كەلگەن. ئانا ئۈچۈن پەرزەنتىنىڭ بەختىدىن، خۇشاللىقىدىن ئارتۇق خۇشاللىق بولمايدۇ. پەرزەنتىنى تەربىيەلەپ، قاتارغا قوشسىلا، ئۇنىڭدىن ئار - تۇق بەخت ۋە مۇكاپات بولمايدۇ. دۇرۇس، بۇلارنى بىز ئانىمىزنىڭ ئاغزىدىن ئاڭلىغان، ھەرىكىتىدىن كۆرگەن، ئانىمىزنىڭ ئۈجۈدىدىن بىزنىڭ تەپەككۈرىمىزغا شۇلار ئارىغان. چۈنكى بىزنىڭ مەۋجۇتلىقىمىز، ئانىمىزنىڭ ئاستا - ئاستا ۋە ئۈزلۈكسىز تۈردە تۈگىمەس بەدەلى ۋە پەرزەنتى ئۈچۈن ھەممە نېمىسىنى يوقىتىشى! ئەجەبا ئىچىمىز ئاچچىق بولمايدىكەن - ھە! ئانىمىز مۇ نورمالىنى تۇيغۇغا ئىگە. روھى ۋە جىسمى چەكسىز تۈگىمەس كۈچ - قۇۋۋەت مەنبەسى ئەمەس، بىزدە كىلا ئادەم ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭمۇ بىز ئىنتىلگەن نەرسىلەرگە ئىنتىلىپ، بىز بەھىرلەنگەن تەرەپلەردىن ئورتاق بەھىرلىنىش تەقەززا - سى ۋە تەلپىنىڭ بارلىقىنى، ئۇنىڭغا يېتەرلىك ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچ ۋە مادارغا ئىگە بولۇش ئۈچۈن، ئەتراپتىكىلەرنىڭ ئۇنىڭغا ماد - دىي ۋە مەنئى مەبلەغ سېلىپ تۇرۇشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى چۈشىنىشىدە بىز كېرەك ئىدى.

بىز ئۇنىڭ جىمى ئەئەللۇقانىنى، جىمى ۋاقتىنى، زېھنى - كۈچىنى، ئەقىل - ئىدىرىكىنى، ياشلىقىنى، ئۆمرىنى، ئارزۇ - ئۈمىد، تىلەكلىرىنى، ھەممە - ھەممىنى ئىگىلىۋالدۇق. چۈنكى ئۇ «ئانا» بولغانىكەن چوقۇم شۇنداق قىلىشى كېرەك! ئۆزىنىڭ «ئانا» بولغانلىقىنى ھەقىقىي ھېس قىلغان ئانا، شۇ كۈندىن باشلاپ، ئۆز -

نىڭ پەرزەنتى ئۈچۈن ياشايدىغانلىقىنى، ھەربىر ھەرىكەت، گەپ-سۆز، ئۇرۇنۇشلىرىنىڭ پەرزەنت ئۈچۈن قۇربانلىق بولىدىغانلىقىنى، ھاياتلىقىدىكى بىردىنبىر ياشىشى، ئارزۇ - ئۈمىد، ئىنتىلىشلىرىنىڭ پەقەت ۋە پەقەت بىر مەركەزگىلا - بالىغا مەركەزلىشىپ، پائالىيەت قىلىدىغانلىقىنى چۈشىنىپ، ئۇنىڭ ۋەزىنى ھېس قىلىپ، تېتىپ باققان. ئەنە شۇنىڭدىن باشلاپ ئۇنىڭ مەنىۋى ھاياتىدا، ئىجتىمائىي ھاياتىدا بالا مەركەز قارىشى گەۋدىلىنىپ، دۇنيادا بالا بىلەن ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇق مۇناسىۋىتىلا، ئۇنىڭ ھاياتىغا تەبىرى بەرگەن، بىزگە بارلىق قىنى ئاتاپ، ھەممە نەرسىنى يوقىتىپ، پەقەت ۋە پەقەت كۆزلىرىلا مۆلدۈرلەپ تۇرغان ئانىغا پەرۋىشىمىز نېمە؟ خالىغان تاماقنى يېيەلەيدىغان، بىر پىيالە سىڭىشلىك تاماقنى ناھايىتى قىيىندا ئاران - ئاران يېيەلەيدىغان ھالى قالغان ئانىمىزغا، بىرەر يېرىم قاچا تامىقىمىزنى مەھبۇسقا، قۇلغا، تىلەمچىگە سۈنۈپ بەرگەندەك، ئاچ قالغان ئادەمگە خەيرىخاھلىق قىلىپ سۈنۈپ بەرگەندەكلا سۈنۈپ بېرىپلا، بالىلىرىمىزنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىشىنىمۇ بىرگە سۈنۈپ بېرىش بولدى! ئەڭ ئاخىرقى ئۆمرىدە بولسىمۇ خاتىرجەم كۈتۈلۈشكە، كۆڭۈللى قايىسى ئىشنى تارتىپ، نېمىدە خوش بولسا شۇنى قىلىش ھوقۇقىدا، شارائىت، پۇرسىتىگە ئېرىشەلمىگەن ئانىلىرىمىز، ئۆز ئۆيىدە بولسىمۇ، جېدەل - ماجىرا، غەۋغاسىز، يەنە مېھمان كۈتۈش، بالا بېقىش ئالۋىڭىدىن قۇتۇلۇپ، خاتىرجەم ھالدا ياشاشقا ئېرىشەلمىدى! بالىلىرىمىزنىڭ قىيا - چىياللىرىنى بىزمۇ ئاڭلاپ زېرىكىپ، تىردىكىپ، بىراقلا قۇتۇلۇشنىڭ يولى بولغان - چوڭ ئۆيگە تاشلاپ قويۇپ، يەنىلا ئانىلىرىمىزنىڭ روھىنى، تۇرمۇشىنى قاقتى - سوقتى قىلىشقا ئادەتلىنىپ كەتتۇق! بۇنىڭدىن قىلچە خىجىلچىلىق ھېس قىلىش يوق، ئەكسىچە ئانىمىزنىڭ بالىلىرىمىزنى بىزدىن ياخشى باقىدىغانلىقىنى ئويلاپ ناھايىتى خۇشال، غەلۋىرىدىن ئاجرىغىنىمىزدىن سۆيۈنۈپ، خاتىرجەم ھالدا ئۆز ئىشىمىز بىلەن مەشغۇل! ئانىمىزنىڭ نېمىگە موھتاجلىقى، رايى، ئانلىق گۇناھى باسۇرۇپ قويغان تۇيغۇلىرى، ئارزۇ - ھەۋەسلىرىنى تىڭلاپ بېقىش، چۈشىنىش

ئىستىكى بىزدە يوق. قېرىغاندا نېمە ئىش قىلاتتى، ئاغرىپ قالمىسا، نەۋرىلىرىنى بېقىپ ئولتۇرۇشتىن ئارتۇق خۇشاللىق بولامدۇ ئۇلارغا!؟ دەيمىز، ئەزەلدىن داۋاملىشىپ، قەلبىمىزگە ئورناپ كەتكەن چۈشەندۈرۈش، قاتماللىقىمىز، پەرۋاسىزلىقىمىز بويىچە. شۇڭىمۇ ئانىلىرىمىز ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن ئاندىن «رەھمەتلىك» بولىدۇ، ئاندىن ئۇ ھەققىدە باشقىدىن ئويلىنىپ ئاچچىق يۈتمىز، بىر ئۆمۈر پۇشايماندا دا ئۆتىمىز.

ئانىلاردا پەقەت پەرزەنتلىرىدىن، نەۋرىلىرىدىنلا ئەسەللى تاپىدۇ. خان روھلا ئەمەس، يەنە نۇرغۇن ئارزۇ - تەلەپ، ئىنتىلىش روھىنىڭ مەۋجۇت بولىدىغانلىقىنى، ھەممىنى پەرزەنتى ئۈچۈن دەپنە قىلمۇپتە. دىغانلىقىنى، ئەڭ ئېچىنارلىقى بىزدە ئانىمىز چوقۇم شۇنداق قىلىش كېرەك دەيدىغان، قاشاقلىشىپ كەتكەن، شەخسىيەتچىل تۇيغۇ تۈپەيلىدىن ئانىمىزغا مەنئىي ياقىتىن، روھى جەريانلىرىنىڭ مۇرەككەپ، زىددىيەتلىك تۈگۈنلىرىدىن پەرۋاسىزلىق بىلەن يانداپ ئۆتۈپ كەتكەندە لىكىمىزنى ھېس قىلىشتۇر.

ئەمەلىيەتتە ئانىنىڭ قەلبىنى بىر ئىنسانلىق ۋە ئاندىن ئانلىق نۇقتىسىدىن چۈشەنسەك، ئانىنىڭ ۋۇجۇدىغا، روھىغا كۆمۈلۈپ كەتكەن تىلىمىلارنى تىڭلىيالساق، قازالساق، دۇنيانى تىترەتكۈدەك كەچۈرگۈسىزلىك ئىچىدە، پەرۋاسىزلىقىمىزنى كاپاتلاپ، ھوشىمىزنى يوقىتىپ قويىمىز! ئەڭ ئاخىرقى ئەقىل - ھوش، ئەڭ ئاخىرقى ۋاقىت ۋە ئەڭ ئاخىرقى ئاۋازىنى يىغىپ، ئاپپاق لىباسقا ئورۇنۇپ، جەينىماز ئۈستىدە ئاللاھقا تاغەت - ئىبادەت قىلىپ، يەنە بىز ئۈچۈن ئىلتىجا قىلىپ ئولتۇرغان، بۇ ئۇلۇغ مەۋجۇتلۇقنىڭ، رېئاللىقتىكى سىماسى ئالدىدا، ياپراقتەك تىترەپ، سىمابىتەك ئىرىپ، بىر تايچە - تامچىدىن لىغىرلاپ تۇرۇپ، ئۇنىڭغا ئۆمۈر بويى سەجدە قىلساقمۇ، ئۇنىڭ ئاشۇ مىننەتسىز ئالىيجاناب پەزىلىتىدىن ئازىراق بولىمۇ رەڭ، ئۇن - سىن ئالساق، تىلىسەك، قالغان ئۆمرىمىزنى مۇشۇنىڭغىلا سەرپ قىلساقمۇ، يەنىلا ئۇنىڭ يوقاتقانلىرىنى قايتۇرۇپ بېرەلمەيمىز. دۇئاغا كۆتۈرگەن ئىككى ئاجىز قوللارنىڭ تىترىشىدىكى

ئۇلۇغلىقىنى، پاسسىپ روھىمىز بايقىيالايدۇ. چۈنكى بىزدە يەنىلا «ئانا بولغاندىكىن شۇنداق بولىدۇ - دە» دەيدىغان قاراش، ۋۇجۇد - ۋۇجۇدلىرىمىزنىڭ مۇتەئەسسىپ، ئاسارە - ئەتىقىلىرىدە غالىبلىق ئورۇنغا ئۆتكەن!!

تۇرمۇشتىكى ئۇنداق ياكى مۇنداق ئوڭۇشسىزلىقلار تۈپەيلى، پەرزەنتىنى بىر ئۆمۈر ئۆزى ھەم ئانا ھەم دادا بولۇپ بېقىپ، تەربىيەلەپ قاتارغا قوشقان ئۇلۇغ ئانىلارنىڭ كەچمىشلىرىگە، قەلبىگە قانداق ئاچچىق قىسمەتلەر جاراھەت سالغاندۇ تېخى؟! . «ئۇل خوتۇن» لۇق ئاتىغىغا يۈكلەنگەن ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي، ماددىي ۋە مەنىۋى بىدسىملار قانچىلىك زور بولغاندۇ؟ ئېرى يوق ئايالنى داۋاملىق گۇناھلىق، يامان ئىشلارنى قىلىپلا يۈرۈپىدىغاندەك تەسەۋۋۇر قىلىدىغان، ئىنسان قېلىپىدىن چىققان نومۇسىز گۇمانخورلۇق ۋە شەپقەتسىزلىك. مىز بىلەن ئاشۇ قەلبى لەختە - لەختە بولۇپ كەتكەن قەيسەر ئىچكۈ. پەرلىرىمىزنى قانچىلىك چەتكە قاققاندىمىز؟ ھەم ئانا ھەم دادا، ھەم ئەر ھەم ئايالنىڭ رولىنى ئۆتەپ، يەككە ئاجىز گەۋدەسىگە ئاجايىپ - ئاجايىپ ئېغىر يۈكىنى يۈكلەپ، يۈلگىلى، ياردەم بەرگەلى، رىغبەت بەرگىلى، ئۇسىغىنىدا بىرەر يېرىم پىيالە ئۇسسۇزلۇق سۇنغىلى ھېچنېمىسى يوق بۇ جانكۆپەرلەرگە بولغان شەپقەتسىزلىك. مىز ئۈچۈن قانچىلىك گۇناھنى، زەئىپ، چۈشكۈن، رەزىل روھىمىزغا يۈكلىگەندىمىز؟ ئىچى قوتۇرلۇق، نادانلىق، مەقسەت - نىشانسىز، نېمە ئۈچۈن شۇنداق قىلغىنىمىزنىمۇ بىلمەيدىغان دۆلتلىكىمىز بىلەن، ئۇلارغا قىلغان دەككە - دەشنام، كۆرەلمەسلىكىمىزگە ئوردىنىمۇالغىنى، زىيادە پەسكەش، يارىماس، مەردانلىكتىن، ئەقىللىك. تىن زەررىچە يوق، ئەڭ چۈپۈرەندە نامەرتلىك ئىكەنلىكىنى ھېس قىلماي، ئۆزىنى دەڭسەپ باقماي، چىرىندىلەر، كۈيىلەرسمان ياشاۋاتقانلار يەنە - ئادەملەر - ھە!؟

ئاشۇ ئاجىزە - يالغۇز ئانىنىڭ پەرزەنتىنى ئويلاپ، ئۆزىنىڭ تۇرمۇش، ئىستىقبال، ماددىي - مەنىۋى ياقىتىن، ئەقىل ۋە ھېسسىيات جەھەتتىن، ئىجتىمائىيلىقنىڭ، ئادەملەرنىڭ ئەڭ زور بېسىملى-

رىغا، يەكلەش ۋە چەكلەشلىرىگە بەرداشلىق بېرىپ، يەنە چىداپ يۈرگىنى، يەنە پەرزەنتىنى ياراملىق تەربىيەلەشكە ئىنتىلگىنى، يەنە تىرىشىپ - تىرىشىپ، تۈرلۈك دۇچ كېلىشلەردىكى قاتاردىن چۈشۈپ قالماي، ئۆزىنى ئاۋۇندۇرۇپ يۈرگىنى، ئادەمنى سۆيۈن-دۈرگىدەك، قايىل قىلغۇدەك ئىش ئىدى. ئۇلارنىڭ خاتىرە مۇنارىنى تىكلەپ، مەدھىيەلەر ياغراتقۇدەك ئىش ئىدى. چۈنكى، ئۇلارنى بۇ سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشىغا توشۇپ كەتكەن ئادەملەر ئارىسىدا، ئانىلىق گۇناھى، ئاياللىق گۇناھى پەقەت خاتىرجەم، تىنچ ياشىغىلى قويمايدۇ. نادان، نومۇسىز ئادەملەرنىڭ، يىرگەنگىنىمىزدىن تىلغا ئالغۇمىزمۇ كەلمەيدىغان، ئەيىب - نۇقسان ئىزدەپ قىلىشىشقا كوت - كوتلىرى ئۇلارنىڭ يۈزىنى تىنىمىزغا جاپايدۇ!

مۇشۇ تاپ سىلەرگە پۈتكۈل قايىللىقىم، ھۆرمىتىم ۋە سۆيۈنۈش-لىرىم بىلەن ئاچچىق رېئاللىقنىڭلاردىن ۋۇجۇد - ۋۇجۇدلىرىمنىڭ ئۆكسۈشلىرى، ھۈجەيرە - ھۈجەيرىنىڭ پارتلاپ كەتكۈدەك چىقىد-لىشلىرى ئىچىدە، پارە - پارە بولۇپ، تامچىلاپ تۇرۇپ سىلەرگە سەجدە قىلىپ، روھىمنى يۇيۇپ، روھىڭلاردىن ئوزۇق ئېلىپ، ئۆزۈمنى پاكىزلاپ چىقىمەن ئۇلۇغ ئانىلار! ھېچنەرسە بەس - تەڭلىك ئالالمىغۇدەك قەددىڭلارغا ئاياللىق، ئانىلىق، ئۆزلۈك تۇيغۇم بىلەن تىكىلىپ، ئىنسانىيەتنىڭ ئەڭ يۈكسەك، ئەڭ ئالىبىباب باغاشلىشى بىلەن سىلەرنى، سىلەر ئۈچۈن چاراسلاپ يېنىۋاتقان ۋۇجۇدۇم بىلەن باغرىمغا بېسىشتىن، بىردەمگىنە سىلەرگە سىڭىپ كېتىشتىن ئۆزۈم-گە ئازىراق ئاراملىق، نەسەللى تېپىۋالاي! . . . يۈرىكىمنىڭ پارتلا-پ كەتمەسلىكىگە پەرۋىشكار مەدەتلىرىڭلارنى بەرگەيسىلەر! قەلبىڭلار-دىن پاناھلىق تىلەپ، ئۇنىڭدىن ئازىراق ئوزۇق، روھ، ئۇلۇغلىق تىلىشىمگە رۇخسەت قىلغايىسىلەر! . . .

سىلەرنىڭ قەلبىڭلار گۈزەللىكىنىڭ، ئۇلۇغلىقىنىڭ مودىل - ئەۋرىشكىلىرى بىلەن تولۇپ كەتكەن. ئۇنى ئۆمۈر بويى ئارخېئولوگ-يىلىك قېدىرىپ، ئۇنىڭدىن ئاۋامنى بەھرىمەن قىلىش قۇدرىتى ۋە پۇرسىتىگە ئېرىشىشى يەنىلا نۇرغۇن توسالغۇلار قورشاشۇندىكى، بىئ-

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

ماللىق يوزىتىسىمىدە بىچارە بولسىمۇ، ئازىراق ئىنتىلىپ، قەلبىمىزگە، تۇيغۇلىرىمغا تەسەللى ئىزدىمەكچىمەن. يۈكسەك ئالىجانابلىقىمۇ، لار ماڭا ئىلھام، مەدەت ئاتا قىلغاي، دۇنيادىكى ئەڭ ئىشلىغۇچى مۇجىزات - ئانىلار! !

*

*

*

ئوغلۇم، ساڭا يېزىپ قالدۇرماقچى بولغان بۇ خاتىرەمنىڭ بېشىدا يەنە ئۆزۈمگە پىچىرلىغۇم كېلىۋاتىدۇ. ئالدى بىلەن ئۆز - ئۆزۈمگە قىلغان مەنۇلۇگۇمدىن ئاناڭنى ئازىراق چۈشۈنىۋېلىش، ھېس قىلىۋېلىش، مۇشۇ خاتىرىنى يېزىشقا باشلىغان دەۋرىدىكى ئۆي - خۇلىرىنى بىلىۋېلىش پۇرسىتىگە ئېرىشىپ، تۇيغۇمغا، ماڭا قەلبىڭدىكى ئاناڭ بىلەن رېئاللىقتىكى شەكىلەن ئاناڭ ئارىسىدىكى يۈزەك - لىسكەلەرنى يېڭىپ، نۇرغۇن ئارىلىقلارنى يېقىنلاشتۇرالايسىز. تۇتاش - تۇرالايسىز!

... قەلبى ئويغاق، سەزگۈلىرى ئويغاق، يۈكسەك بىر مەنىۋى بايقاشنىڭ تىراگېدىيىلىرى ئىچىدىكى رېئاللىقنى ھېس قىلىپ تۇرغان بىر ئادەم ئۈچۈن ھەممە نەرسىدىن ياش سىرغىپ تۇرغاندەكلا! داۋاملىق يالغۇزلۇقنى خالايمەن. تەنھا قالغان ۋاقىتلىرىمدا ئەڭ ئالىجاناب، يۈكسەك تۇيغۇلاردا بولىمەن. كۆز ياشلىرىمغا چىلىشىپ ئولتۇرۇپ ئۆزۈمنى ئاجايىپ - ئاجايىپ يېگانە، تەنھا ھېس قىلىمەن! . روھىمنىڭ يىراق - يىراق ھاڭلىرىدىن كەلگەن غېرىبلىق بىلەن ئۆكسۈپ - ئۆكسۈپ بىرلىشىۋاتقان دەملەردە، ئۆزىنى ئولتۇرۇۋالغان نۇرغۇن روھى ئويغاق سەنئەتكارلارنىڭ روھى پاجىئەلىرىنىڭ تېڭىگە يەتكەندەك بولىمەن! ھەيرانمەن، شۇنچە قەيسەر ۋە ئۆزۈمنى تەڭشىيەلەيدىغان تۇرۇپ، دائىم تىراگېدىيە ئىچىدىمەن! شۇنچە ئۈمىدۋار، ھاياتىنى ئاجايىپ قىزغىن سۆيىدىغان دادىل ۋە مەردانە تۇرۇپ، روھىمنىڭ ئەسەرلىك چوڭقۇرلۇققا ئىگە قاتلاملىرىنى زادىلا تېپىزلاشتۇرالمىدىم! . چۈنكى مەنمۇ تەسەللىگە، يېتەرلىك رىغبەتكە، كۆيۈنۈش ۋە مۇھەببەتكە موھتاج، قان بىلەن گۆشتىن، روھ بىلەن جىسىمدىن

ئاپىرىدە بولغان ئادەملىكىم بىلەن، تۈرلۈك تەلەپ - ئېھتىياجىلارنىڭ كاپالەتلىنىشىگە، ئايال بولۇش سۈپىتىم بىلەن خاتىرجەملىكىگە، تىنچلىققا، باشپاناھ، قوغدىغۇچى، ئاسىرىغۇچى سۈپەت بىر ئەرنىڭ غەمخورلۇق بىلەن پەپىلەپ پەرۋىش قىلىشىغا، ئاسىرىشىغا، كۆڭۈل بۆلۈشىگە موھتاج ئىدىم!

كۈچلۈك مەنئۇيەتكە ئىگە، روھى بالاغەت چوققىسىنى نشانلاپ كېتىۋاتقان تولىمۇ سەزگۈر بىر ئايال بولۇش سۈپىتىم بىلەن ئېرىمدىم. نىڭ ئەتراپىنى كۆزىتىشى، ھەربىر گىياھ، ئەتراپىدىكى ھەر بىر مەۋە - جۇداتقا قىلغان مۇئامىلىسى، قەلبىمدىكى ئۇنىڭ ئوبرازىنى سېزىپ تۇراتتى، مەن قەلبىمدىكى ئوبرازنى ھەدەپ يۈكسەكلەشتۈرۈشكە، ئەڭ گۈزەل پروتوتىپقا ئىگە بولۇشىغا، ئىرادە ۋە ھېسسىيات جەھەتتىن زورىقتىم! . ئۇنى، مېنىڭ ھاياتلىقىمىدىكى مەڭگۈ مېنى تەلپۈندۈ - رۇپ ئاق ئاتلىق شاھزادەم، ھاياتلىق مۇشكۈلاتلىرىمدىكى مەردانە ئەزىمەت ۋەزىنىدىكى، باتۇرۇم ۋە بېشىمنى ھەرقاچان سىلاپ، ماڭا ئىللىق باغرىدىن خاتىرجەملىك، بەختىيارلىق بېرىدىغان نىجاتچىم، مۇھەببەتلىك ئالىيجاناب تۇيغۇلىرىمنىڭ سۇلتانى بولسىكەن دەيتتىم! ماڭا دىلداش، سىرداش، يولداش، يولباش، سەپەرداش بولسىكەن، قول تۇتۇشۇپ ھاياتلىق بېغىمىزنى ئۆملۈكتە بىزىسەك دەيتتىم! . ئەپسۇس، ساددا تۇيغۇلىرىم ئاجىز ئىڭراپ قالدى. سەن شۇنچىلىك بەخشەندە قىلساڭمۇ قارشى تەرەپتە ئۇنى ھەزىم قىلالغۇدەك ئاشقازان بولمىسا، بۇ نېمىدېگەن ئېچىنىشلىق - ھە! ؟ . . .

كىم ۋە نېمە ئۈچۈن ياش تۆككىنىمنى كونكرېت رېئاللىققا باغلاپ تۇرۇپ چۈشەندۈرگىلى بولمايدۇ. قاتماللارچە سورالغان سوئالغا جا - ۋاب بەرگەن تەرىقىدە شەرھلىگۈممۇ ھەم يوق. بەلكىم ئىزدىنىشچان، تەلپىچان ۋە سەزگۈر روھىمنىڭ ئەڭ پاكىزە بايقاشلىرىمنىڭ، رېئاللىق ئارقا كۆرۈنۈشىدىكى تەنھالىقىدۇر! . مەن يەر بىلەن ئاسمان ئارىلىقىدىكى جىمى جانلىق، جىمى مەۋجۇداتنى ۋە بارلىقنى سۆيىمەن، ئاجا - يىپ كەڭلىك ۋە چوڭقۇرلۇققا ئىگە قەلبىم ۋە سەمىمىي، دوستانە، پەرۋىشكار تۇيغۇ ساپلىقىم بىلەن سۆيىمەن! . تەڭرىم مېنى شۇنچىلىك تۇيغۇلارغا باي ۋە ئويغاق ياراتقانكەنكەن، خېلى كۆپ ساننى ئىگىلەيدۇ.

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

دىغان ئەتراپىدىكى، ئادەم بولۇشنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەي ياشاۋاتقان ئىنسان سۈپەت، مېخانىك، قۇرۇق ئادەملەرنى ئۆزىگە تونۇتۇش، ئۇلارغا ئازىراق ئىلاھىلىك تۇيغۇسى بىلەن تاۋلىنىشقا رىغبەت ۋە يول بېرىش، بەلكىم مېنىڭ مەجبۇرىيىتىمدۇر. شۇڭا مەندە مەڭگۈ يۇقالماي سۇن چۈشكۈنلۈك! ياشىسۇن مەردانىلىك ۋە ئويغاق قەلب، ئۆزۈمنى قەدىرلەش ۋە قەدىرلىنىش تۇيغۇسى! مەن ھېچكىمدىن ئۆزۈمنى ئەزەلدىنلا تۆۋەن چاغلاپ باقمىغان، بۇنىڭدىن كېيىنمۇ ئۆزۈمگە بولغان ئىشىنىش تۇيغۇسى ئىچىدە ياشايەن. ماڭا مەردانە ۋەزىن، ئەقلى كامالەتلەرنى ئايماي ئانا قىلىپ، ئۇنى تېخىمۇ ۋايىغا يەتكۈزگەن تەڭرىم! نېمىشقا ئۆزۈمىزنى كەمستۈدەكمىز؟ كىم ئۇ، ئىجتىمائىي ئىلىقنىڭ قاينام تاشقىن دولقۇنلىرى بىردىنلا قىرغاققا تويۇقسىز گۈزەل، ئېگىز جايغا ئېلىپ چىقىپ قويغانلار؟! ئۇلارنىڭ ئەلۋىتتە بىزدىن ئۇلۇغلۇق پەرقى يوق. كۆپىنچىسى روھى، مەنئىيىتىگە پروگرامما قاچىلانغان قورال، مېخانىك، مەلۇم بوشلۇقتىكى ئۆزىگە پايدىلىق ۋەزىپەتكە ياخشى ماسلاشقانلار خالاس! شۇڭا ئەتراپ شۇنچىلىك قۇرغاق. ئىجتىمائىيەت ئۈچۈن، ئىقتىساد ئۈچۈن، ئىمتىياز ئۈچۈن بېسىلىۋاتقان قەدىملىك ئادەملەرنىڭ يەنجۈۋاتقىنى يەنىلا ئۆزىنىڭ قەدىر - قىممىتى ۋە ئويغاق روھى!

سەن مۇشۇنداق بىر رېئاللىقتا تۇغۇلدۇلۇڭ ئوغلۇم! مەن سېنىڭ قايناق تۇيغۇلاردىكى ياش ئاناڭ سۈپىتىدە، سەن ئۈچۈن بىر ئۆمۈر يېزىپ قالدۇرماقچى بولغان خاتىرەمنى باشلىدىم. ھەرقايسى ياش باسقۇچلىرىمىدىكى ھېس - تۇيغۇ، كەلىمىلىرىمنىڭ، تەسىراتلىرىم - نىڭ ئوخشىمايدىغانلىقى ئېنىق. ھازىر ئېخى سەن دۇنيانى مېنىڭ قۇچىقىم ۋە مېھرىم، پەپىلەشلىرىم بىلەن غۇبارسىز بالىلىقنىڭ بىلەن تونۇۋاتىسەن. كەلگۈسى كۈنلىرىڭدىكى ئاستا - ئاستا ھېس قىلىشىلەر - رىڭدا ئېڭىڭ سۈزۈلگەنسىرى، ئالەم قاراڭغۇلىشىشقا، تىنىق سۈزۈك دۇنيالىرىڭ خىرەلىشىشكە باشلايدۇ. ئىنسانلىق، يىگىتلىك نەزەرلەر - رىڭ بىلەن، ئاندىن يەنە پەرزەنتلىك نەزەرلىرىڭ بىلەن دۇنيانى، ئادەملەرنى، ئائىلەڭنى، ئانا - ئاناڭنى دەڭسەشكە باشلايسەن. مەن ھەققىدە شۇ ۋاقىتتا ئويلىنىشقا، ئادىمىپىلىك، ئانىلىق تەرجىمىھالىم -

نى ئوقۇشقا، چۈشىنىشكە تەمىشلىسەن. مەن شۇ ۋاقىتنىڭ ئۈچۈن خاتىرە يېزىۋاتىمەن. چۈنكى سەن ئاناڭنى ئويلىغىنىڭدا، ئۇنىڭ ھاياتلىق سەپىرىگە نەزەر سالغىنىڭدا، قەدىرىڭگە قەد، غۇرۇرۇڭغا سۈپەت قوشۇلۇپ ئىپتىخارلانغىنىكى، سېنى ئۈمىدىسىزلىك، ئەنھالىق چۆلغە-ۋالمىسۇن! مېنىڭ روھىم ساڭا كۈچ ۋە مەدەت بەرسۇن، بىز كۈچ ئۇلاپ يۈگۈزەيلى ئوغلۇم، ئىنسانلىقنىڭ، ئۆزىمىزنىڭ ئالىيخاناب ئىزدىنىش نىشانلىرىمىز ئۈچۈن، بىر - بىرىمىزگە مەدەت، ئىلھام بېرەيلى، ئۆزئارا نازارەتچى بولايلى. روھىمىزنى چېنىقتۇرايلى!، سەن مەندىن سۆيۈنگەن كەبى مەنمۇ سەندىن سۆيۈنەي ئوغلۇم!.

*

*

*

ئوغلۇم، سەن ئۈچۈنلا ياشاۋاتىمەن! . سەن ئۈچۈنلا، نۇرغۇن بېسىملار ئىچىدىكى يوقىتىشلىرىمنى، ئوزۇقسىز، ئىلھام - مەدەتسىز، چەكسىز يەككە - يېگانىلىق ئىچىدىكى غەربانە كۈنلىرىمنى ئۆتكۈزۈۋاتىمەن! . راھىبلار كەبى روھىمنى يۇيۇۋاتىمەن. ئەسلىي بۇ مېنىڭ ئىنتايىن گۈزەل، قايناق تۇيغۇلارغا باي، كۈلۈپ - ئويناپ ياشايدىغان دەۋرىم ئىدى! . 29 ياشقا قاراپ مېڭىۋاتقان ئاناڭنىڭ قانداق كەيپىيات ۋە تۇيغۇلاردا بولىدىغانلىقىنى ھامىنى بىر كۈنى چۈشىنىسەن، ئۇنىڭ قەلبىنى تىڭلايسەن ئوغلۇم! روھى ئاجايىپ كۆپ قاتلاملىق، ئاجايىپ نازۇك، ئاجايىپ ئويغاق ۋە قايناق ئاناڭنىڭ بولغانلىقىنى، ئۇنىڭ ھەممىگە كۆڭۈل بۆلۈپ، ئۆزىنى تۇتۇپ ئۈلگۈ-رۈپ بولالايدىغانلىقىنى، پاكىزە روھقا، مەردانە قەدكە، ئەقىللىك بىلەن ھېسسىيلىقنىڭ زىددىيىتىدىكى ئەڭ سوغۇق قان پەرق قىلىشقا ئىگە ئىكەنلىكىنى چۈشەنگىنىڭدە، ئاچچىق بىر سېغىنىشتا روھىمنى قۇچاقلارسەنمۇ؟ مەن شۇ ۋاقىتتىكى كۆرۈشۈشىمىز ئۈچۈن ياش تۆ-كۈپ ئولتۇرۇپتىمەن، يۈرۈگۈمگە پاتمايۋاتقان مەۋجۇتلۇقلىرىم، كۈچلۈك بېسىم پەيدا قىلىپ مېنى قىيناۋاتىدۇ! . بىلىمەن سەنمۇ ماڭا ئوخشاش سەزگۈسى ئويغاق، كۆپ قىرلىق روھى قاتلامغا ئىگە بالا بولسىن. بۇنى ھازىرقى سەزگۈرلۈكنىڭ ئىپادىلەپ تۇرۇپتۇ.

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

شۇڭا مەن ئۆزۈمگە تېخىمۇ قاتتىق تەلەپ قويۇشۇم، ساڭا لايىق ئانا بولۇشىم، ساڭا كېرەكلىك تەييارلىقلاردىكى مۇناسىپ ساپانى ھازىر-ئىشىم كېرەك. چېكىنىشكە رۇخسەت يوق، ھېرىپ - چارچاشقا، پەل قويۇۋېتىشكە رۇخسەت يوق. پەقەت خاتىرە يۈزىدىلا ئازىراق پارتلىۋې-لىشقا رۇخسەت بار.

ئوغلۇم، سېنىڭ ئالدىڭدا ئانلىق سۈپىتىم بىلەن تېكىر قازاندىمەن. ئۆز ئىزدىنىشىلىرىم، كۆڭۈل ئارامىم، ئازادچىلىكىم بىلەن ياشىغۇم بار. ئەمما بۇنداق قىلالمايمەن، كەچمىشىمدە يېڭىلىق پەيدا قىلغۇم بار. ئەمما سېنىڭ ئوغلۇلۇق ئاتىقىڭ، پەرزەنتلىك، ئەزىلىك ھەقىقىي، غۇرۇرۇڭ، قەددىڭ ئالدىدا، دوزاختا تولغانغان كەبى تولىغانساممۇ، بوينۇڭنى قىسىلدۇرۇپ قويغۇم يوق! چۈنكى ئاناڭ، ئانىلىق بۇرچى ۋە سۈپىتىنى ھەقىقىي چوڭقۇر ھېس قىلغان ئانا، ئازادلىنىش تۇيغۇسى چوڭقۇر، سەزگۈر ئانا. شۇنداق بولغاچقا، ئاياللىق، مۇھەببەتسىزلىك، پەرزەنتسىزلىك، مېھرىسىزلىك بىلەن ئانلىق ۋىجدانى، مەسئۇلىيىتى ئالدىدا، ئازادلىنىۋاتقان قىسىلىۋاتقان ئانا!

ھېسسىيات بويىچە ئەمەس، ئەقىل، مەسئۇلىيەت تىزگىنى بۇرچ، مېھىر تىزگىنى بىلەن تولىمۇ يېتىمە ياشاۋاتقان، غېرىپ قەلبى، ئاجىز تېنىنى شۇنچە ئېغىر يۈك بېسىپ كېلىۋاتقىنى، تىرىش-چان، ئىرادىلىك، قەيسەر ئايال - سېنىڭ ئاناڭ ئوغلۇم!

ئانىلارنىڭ پەرزەنتى ئۈچۈن ھەممىنى قوربان قىلىشقا، بارلىقىنى ئاتاشقا تەييار تۇرۇشلىقىدا، پەرزەنتىنى دەپلا ياشايدىغان ئانلىق قەلبىنى چۈشىنىۋاتىمەن. ئانىلارنىڭ ئاجايىپ يۈكسەكلىكى، ئۇلۇغ-لۇقىنى ھېس قىلىۋاتىمەن. پەرزەنتى ئۈچۈن مەڭگۈ بويتاق ئۆتكەن، پەرزەنتىنى كۆز قارچۇغىدىنمۇ بەك ئاسراپ، پەرزەنتىنى ئۆزى يېمەي يېگۈزۈپ، كىيىمى كىيگۈزۈپ، بىر ئۆمۈر پەرزەنتىنىڭ ئۆتىدى كۆ-يۈپ، سۈپىدە ئېقىپ، پايىپتەك بولۇپ يۈرۈۋاتقان ئانىلارنىڭ قەلبىگە يۇشۇرۇنغىنى چەكسىز تىلىماتلىق، زىددىيەتلىك يۈكسەكلىكىگەن. ئالەم ۋە زېمىندا بۇ ئانىلاردىن ئۇلۇغ ھېچنەرسە يوقكەن! ئۇلارغا پەرىشتىلەر تازىمغا كېلىپ، جەننەتنىڭ ئىشىكى ئۇلارنى كۈتۈپ ئو-

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

چۇق تۇرسىمۇ ئازلىق قىلىدىكەن! چۈنكى ئۇلاردىكى ماددىي تەلپ، مەنبۇي ئېھتىياج، سالامەتلىك، ئىجتىمائىي مەنپەئەت، ئارزۇ - ھەۋەس، غايە - ئېتىقاد... لارنىڭ ھەممىسىنىڭ مەركىزىدە نۇر كېچىپ تۇرىدىغىنى يەنىلا ئانىلىق يۈرەك، ئانىلىق قۇربان بېرىش روھى، پەرزەنتىنى يۆلەپ تۇرغۇزۇپ، ئۆزى رازىمەنلىك بىلەن يېقىملىش، يوقىلىش روھى بولىدىكەن! - دۇنيا ئېقىلىمىدا بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق خالىس ئۇلۇغلۇق ۋە بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق مۇھەببەت بارمۇ زادى؟!

ئوغلۇم، سېنىڭ ئاناڭ شۇلارنى ئانىلىق ۋۇجۇدى، يۈرىكى بىلەن ھېس قىلىپ، ئۆزىنى تاۋلاۋاتقان، مۇشۇنداق ئۇلۇغلۇققا يۈزلەندۈرگەن، ئاللاھقا مىڭلىغان ھەمدۇ - سانالار ئوقۇۋاتقان، ئېرىۋاتقان، كۆيۈۋاتقان، مېھرى ئاتەش بىر ئانا. كەل، ماڭا ئانىلىق تەراپات ئانا قىلغان ئەركەم! بۇدۇرۇق قوللىرىڭنى كېرىپ ئۆزۈڭنى ماڭا ئات! - مېنى تەبىرىكلە قوزام! سەن مېنىڭ ھاياتلىقىمىدىكى بىردىنبىر ياشاشتىكى كاپالەتچىم، ئاۋۇندۇرغۇچۇم، مېنى تاۋلىغۇچۇم! - سېنى باغرىمغا تېخىپلا يۈرسەم، ۋۇجۇمدىكى دەھشەتلىك يالقۇنلار ھارارىدە تىمدە سېنى تاۋلىسام، ئىككىمىز بىر گەۋدىگە ئايلىنىپ كەتسەك ئاندىن سەل سالقىنلاپ قالارمەنمىكەن دەيمەن! -

مەن ئىدىيىسى ئويغاق، جاسارەتلىك، تىرىشچان، خىزمەت ۋە تۇرمۇشتا خېلى قابىل ئايال بولساممۇ، ئىنتايىن كۆپ قاتلاملىق، ئىنچىكە ئانىلىق پەرۋىشىم، بۇرچۇمنىڭ ۋەزىنىنى ھېس قىلىپ، جەمئىيەتتىكى ئورنۇم، ئىستىقبالىم، قايناق ھېسسىياتىم، مۇھەببەتتىم، تۈرلۈك ئېھتىياجلىرىمنىڭ ھەممىسىدىن كېچىپ، ئانىلىق بەدىلى تۆلەشنى تاللىدىم! ئۆز ئېڭىمدىكى لايىقەتلىك، ئۇلۇغ ئانىنىڭ ئوبرازى ئۈچۈن تىرىشىمەن! -

*

*

*

ئوغلۇم، سەن ئۈچۈن ئانىلىق ساقلاپ قېلىشقا، ئەقىلىمنى، غۇرۇرىمنى، ھېسسىياتىمنى، ھاياتىمنى دەپسەندە قىلىپ تۇرۇپ ئاڭا

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

ۋاستىلىك ئىلتىجا قىلىپ، ئۇنىڭدىن ئۇرغۇنقۇ مۇھەببەت تىلەپ، ئاڭا ئۆزۈمنى باغلاشقا، ئۇنى ئائىلىمىزگە چېتىشقا تىرىشىپ، ھېسسىيات ۋە ئەقلىم ئارىلىقىدا تىركەشتىم. ئۇنىڭدىن ئۈمىد ۋە رىغبەت كە، خاتىرجەملىك ۋە پەرۋىشكە ئېرىشەلمىسەممۇ؟! سەن ئۈچۈن، ھېسسىيات، غۇرۇر ۋە قەلبىمنى خورلاپ، ئۇنى چىراغ ياقىتۇرۇپ، ئىزدەشتۈرۈپ، قېدىرىپ يۈرۈپ، مەيلىمگە پايدىلىق ئامىللارنى قېزىشقا تەرەددۇتلىنىپ تىرىشساممۇ يەنىلا ئوخشاش بولدى!

ئۇ، سېنىڭ داداڭ. ئۇ قاملاشقان، سەمىمىي ئادەم. ئەمما ئەرلىك، دادىلىق مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى يېتىلمىگەن، دادا ۋە ئەرلىك قانداق بولىدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ بولالمىغان، مەن ھېس قىلدۇم. راي دەپمۇ ھېس قىلدۇرۇپ بولالمىغان ئادەم. مەن بەك چارچاپ كەتتىم. . . . روھىمنىڭ رۇجەك - رۇجەكلىرىدىن ھارغىنلىق. . . . شۇنچە تىرىشساممۇ، ئۇنىڭغا بەرىبىر ئىكەن! . . . سېنى، مېنى ھېسسىيات جەھەتتىن كۆڭۈل ئەرمىكى قاتارىدىلا ياخشى كۆرۈپ، ئەقلىي جەھەتتىن تېخى بېكىنمە ياشاپ كەلدى. ئۇ، ئويغاندى، ئويغانالمىدىم. . . . مەسئۇلىيەت، مەجبۇرىيەت تۇيغۇسى يوق. ھورۇن، تىرىشچانلىق، گىنىتلىش يوق. بەك - بەك چارچاپ كەتتىم. . . . مەن كۆپ تىرىشتىم. چۈنكى مۇشۇ دۇنيادا سەن ئۈچۈن يۈرىكى سوقىدۇغان، سەن بىلەن بىۋاسىتە قانداشلىق مۇناسىۋىتى پارى مەندىن باشقا بىردىنبىر ئادەم - داداڭ. سەن ئۇنىڭ پۇشتىدىن تۆرەلگەن، ھاياتىدىكى بىردىنبىر ۋارىسى، ئىز باسارى تۇرساڭ. ئۇنىڭ ھەتتا پۈتۈن بەدىنى پالەچ، تىللىرى سۆزلىمەس بولۇپ يېتىپ قالغان ئەقىدىسىمۇ، دۇنيادا بىردىنبىر پەرزەنتىگە بېرىدىغان مېھرى بىلەن تىكىلىدىغىنى، كۆزلىرىدىن بولسىمۇ، ئاتىلىق مېھرى بېرەلەيدىغىنى سەن تۇرساڭ ئوغلۇم! . شۇنداق تۇرۇپ، قانداقمۇ ئۆز شەخسىيەتىمنى دەپ، سېنى غەربىسىنىدۇرۇپ قويغىدەكمەن، سېنى تۇل خوتۇننىڭ بالىسى، دېگەن ئاتاققا قالدۇرۇپ، بالىلىق يۈرىكىڭنى لەختە - لەختە قىلغۇدەكمەن، روھىڭغا، ھاياتلىق مۇساپەڭنىڭ بېشىدىلا، ئۆز قۇلۇم بىلەن غېرىپ-لىقنىڭ تامغىسىنى باسقۇدەكمەن؟! .

مەن تۇل ھالدا، سېنى ھەرقانچە ئەتمۇرالاپ، بارلىقىمنى بەخ-

شەندە قىلىپ، ئەتراپلىق تەربىيەلەيمۇ، يەنىلا دادىنىڭ بېرىدىغان ئون - تىنسىز تەسىرىنى ساڭا سىڭدۈرەلمەيمەن، سېنى ھەرقانچە تاۋلىساممۇ يەنىلا بىر خىل ئاياللىق مېھرىبانلىق، ئانىلىق خاراكتېر - نىلا ئىپادىلەيمەن. سەن بىر ئوغۇل تۇرۇپ، يىگىتلىكنىڭ قەددى، ئۇزۇقى بولغان - دادىنىڭ تەربىيىسىدىن، دادىنىڭ تۇرۇش ئۇسۇلى، ئەرنىڭ مەسىلىلەردىكى ئورنى، كونكرېت پائالىيەت، خاراكتېرى بىلەن تونۇشالمايسەن. مانا، مېنىڭ يۈرەك پارەم - ئوغلۇمنىڭ يىگىتلىك كەمتۈكلۈكى ئائىلىدىن باشلانغان، بىزنىڭ زىيانكەشلىكىمىز تۈپەيلىدىن، ئەڭ چوڭ يوقىتىشقا يۈزلەنگەن بولىدۇ. ساڭا نىسبەتەن بۇنىڭدىن ئارتۇق زەربە بولمايدۇ. قاراپ تۇرۇپ، بارلىقىمنى ساڭا ئاتىغان ئانا تۇرۇپ، سېنى شۇ ھالغا كەلتۈرۈپ قويۇش ماڭا مىڭ ئۆلۈمدىن ئارتۇق يوقىتىش ئەمەسمۇ؟! ياشىغىنىمنىڭ، مەۋجۇتلۇق - قىمنىڭ نېمە قىممىتى، ئۆزۈمدىن سەسكىنىدىغان، سېنىڭ روھى قاتلىغۇغا ئايلىنىپ قالمايدىمەن؟ سېنى، سەن ئارقىلىق ئۆزۈمنى دۇزاخقا ئىتتىرىسەم، ئالۋاستىدىن نېمە پەرقىم؟ ئۆلۈۋېلىشقىمۇ شەر - تىم توشمايدۇ. چۈنكى سېنى يورۇق دۇنياغا ئارزۇلاپ كۆز ئاچقۇزۇپ بولۇپ، قىياپەت ئىچىگە تاشلاپ قويۇپ، ئۆزۈم چىدىماسلىق، ئېتىد - قاندىسىزلىق، تاشيۈرەكلىك بىلەن ئانا ئەمەس، ئالۋاستىلارچە قىياپەت، ئوبراز بىلەن ئۆزۈم ئۇ دۇنيادىن خاتىرجەملىك ئىزدەمەكچى بولسام، ئۇ دۇنيادىكى دوزاخ مۇئەككىللىرىمۇ بۇنىڭغا سۈكۈت قىلىپ، مېنى قوبۇل قىلماس دەيمەن!

تۇل ئاناڭ ساڭا، دادىنىڭ مېھرىنى بېرەلمەيدۇ. ئەتراپىڭدىكى نۇرغۇن بالىلارنىڭ دادىسى بىلەن خۇشال - خۇرام قول تۇتۇشۇپ يۈرۈشكەنلىكىنى، ئالەمچە بەختىيارلىق ۋە خاتىرجەملىك ئىچىدە، دادىسىنى ھەممىدىن قالتىس ئادەم قاتارىدا كۆرۈپ ماختىنىشىقىنى ئاڭلىغىنىڭدا، ئۆزۈڭنى يېتتە، ئاجىز، ئىگە چاقىسىز ھېس قىلىپ چەتكە ئالغۇڭ، يىغلىغۇڭ، ماڭا نەپەرەتلىنگۈڭ كېلەر. مېنى بۇنداق ئازابقا قويغىچە نۇغمىسىچۇ، دەرسەن نالە قىلىپ. ئازار يېگەن بالد - لىق قەلبىڭ تىلغىنىپ كېتەر. كىشىلەردىن ئۆزۈڭنى ئېلىپ قاچىدە - خان ياۋايى، جىمغۇر، خىيالچان بولۇپ، بالىلىق كۈلكەڭ، شۇخۇ - غۇڭ يوقىلار، قاننىڭ سۇنغان قۇشقا ئوخشاپ قالارسەن. ئۆزلىرىنىلا ئويلاپ يەڭگىلەتكىلى بىلەن ئاجرىشىپ كەتكەن، پەرزەنتىنىڭ ئۆسۈپ

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

يېتىلىشىگە، نازۇك پىسخىك تەرەققىياتىغا ئېتىبارسىز قارىغان، مەسئۇلىيەتسىز ئانا - ئاناڭغا نەپرەتلىنەرەن. مېنىڭ كۆيۈنۈشلەرىم، قەلبىڭدىكى بۇ خىل چوڭ يوقىتىشنى، بوشلۇقنى تولدۇرالايدۇ. سېنى تىرىك تۇرۇپ دۇزاخقا ئىتتىرىپ، مەن قانداقمۇ ئۆزۈمنى «ئانا» دەپ ئاتىيالايمەن، سېنى قانداقمۇ «بالام» دەپ چاقىرالايمەن. قانداقمۇ ساڭا قاراشقا پېتىنالايمەن؟! . سەندىن قورقمەن، سەندىن تەپتارىتمەن، ئۆزۈمنى دەپ ساڭا رەھىمسىزلىك قىلىش قولىمدا كەلمەيدۇ. مەن ئانا بولغان كۈنۈمدىن باشلاپ دۇنياغا قايتا ئۆرەلگىنىمنى، بەخشەندە قىلىنغۇچى ئەمەس، بەخشەندە قىلغۇچى، بەدەل تۆلەنگۈچى ئەمەس، ئۆمۈر بۇيى بەدەل تۆلەنگۈچى ئىكەنلىكىمنى چوڭقۇر تونۇغان، قەلب تەلقلنىلىرىمدە زىلزىلە پەيدا قىلىپ، نازۇك قاتلاملىرىمدىن ھېس قىلغان! .

... ئوغلۇم... بىز ئانا - بالىنىڭ ھاياتى ھېچبولمىغاندا تىنچ كاپالەتكە ئىگە بولسىلا بولاتتى. جېدەل - ماجىرا، ھۆرپىيىشلەر، قۇرۇقتىن قۇرۇق داۋراڭلار بىزنى بىسەرەمجان قىلمىسا، مېنى بىز زارلىق، بىچارىلىق ئىچىدە چارچىتىپ قويمىسا بولاتتى... پەقەت ۋە پەقەت سۈكۈت ئىچىدىكى ئېتىبارسىز بولسىمۇ، تىنچ تۇرمۇش كەيپىياتى ماڭا ئاراملىق بەرسە، يۈرگۈمنى سىقىمىسىلا بولاتتى... مەن، يەنىلا چارچىماس ئادەم كەبى ئائىلىمىز ئۈچۈن يەنىلا پايپىتەك ھاياتىمنى باشلاۋىرەتتىم. مېنىڭ ئېرىشمەكچى بولغىنىم، ئىزدەيدىغانىم بەك يۇقىرى تۇرمۇش كاپالىتى ئەمەس، پەقەت ۋە پەقەت ئاددىي، خانىرجەم، نورمال تۇرمۇش كاپالىتى خالاس. پەقەت، بىمالال، نورمال ئېلىنغان قەدەملىرىمدە بىھۇدە چاۋا - چاتقاللا يولۇمنى توسۇپ، ئارتۇقچە ئاۋازچىلىق پەيدا قىلمىسا، پىشىمنى، ئېتەكلىرىمنى ئىلىپ، ئىلىنىپ، سۈرگىتىمگە تەسەر يەتكۈزمىسىلا بولاتتى.

*

*

*

ئەرلەر نېمانچە مەسئۇلىيەتسىزلىشىپ كېتىدىغاندۇ؟ بۇ ھەقىقەتەن تەڭشەلمىگەن جاھان ئىكەن. شۇنداق ياخشى، روھى مۇكەممەل ئاياللارنىڭ يېنىدىكى ئەرلەر، يېنىدىكى گۈزەللىك ئىلاھىنىڭ بەخش ئەتكەنلىرىنىڭ قەدرىگە يەتمەيدىكەن. كىمدۇر بىرى «ئۈنچە دۇرداندە»

لىرىنى چوشقىلارنىڭ ئالدىغا تۆكمە» دەپتىكەن. راستىنلا زايە بولۇۋاتقان ئاياللار ئەتراپىمىزدا قەدەمدە بىر ئۇچراپ تۇرىدۇ. چىرايى تۇرقى ساھىبجامال، مەجەزى شۇنداق ياخشى، ئەخلاقىي - پەزىلەتتە كەم كۈتسىز، ئاياللىق جەزىبىدارلىقى تېشىپ تۇرىدىغان، ئائىلىسىدىكى تۈرلۈك ئىشلارنى ناھايىتى ئىدىتلىق بىلەن ئورۇنلاشتۇرىدۇ. خان، ئارتۇق غەلۋىسى، ئېرىنىڭ بېشىنى ئاغرىتىش يوق، سەۋرچان، كەڭ قورساق، ئىلمىي، رەتلىك، پاراسەتلىك ئاياللارنىڭ ئىش ئورۇنلاشتۇرۇشىدىن خاتىرجەم بولغان ئەرلەر، ئائىلىنى ۋە تۈرلۈك مەسئۇلىيەتنى ئۇلارغا تاشلاپ بىرىدىكەن. ئايالى بىلەن كارى بولمايدۇ. كەن. ھېچبولمىغاندا ئايالنىڭ ھاردۇقىنى چىقىرىدىغان ئىككى كەن. لىمە تاتلىققىنە تەسەللى ياكى ماختاش سۆزى بولمايدىكەن. ئايالنىڭ سەزگۈر - نازۇك نۇيغۇلىرىدىن پايدىلىنىپ، ئازىراق مەنئۇ مەبلەغ سېلىپلا ئايالنى ئۆزىگە رام قىلىۋېلىشنى، كۆڭلىنى، روھىنى مايىل قىلىۋېلىشنى، شۇ ئارقىلىق بولسىمۇ پەپىلەپ، ئىشلىرىنى پۇختا قىلغۇزۇۋېلىشنى ئويلىمايدىكەن. نېماندەك ئەرلىك ساۋاتسىزلىققا قارىماي، قىزلارنى، ئاياللارنى قوغلىشىپلا يۈرىدىغان، ھۆركىرەشلىرى بىلەنلا ئۆزىچە مەغرۇرلىنىپ، ئۆزىنى بىر ساناپ يۈرىدىغان، نادان ئەرلەر كۆپتۇر، ئەتراپىمىزدا!!؟

ئەمەلىيەتتە ئاياللارنىڭ كۆڭلىنى ئالماق بەك ئاسان، ئۇنىڭغا ئالاھىدە مەبلەغ ئىزدەشنىڭ ھاجىتى يوق. ئاياللارنىڭ ماھىيىتى كۆ-ئۆل ئىزدەپلا ياشاش. شۇنداق ئىكەن ئۇلار پەقەت ئەرلەردىن مېھىر، كۆيۈنۈش ۋە تەسەللى كۈتىدۇ. ئالتۇن - كۈمۈشلەرگە كۆمۈلۈشنى ئەمەس، كۆڭۈل ئازادچىلىكى، خۇشلۇقى ۋە ئېرىنىڭ ساپ مېھىرى بىلەن مۇئامىلە قىلىشنى كۈتىدۇ.

ئۆيىدە پايپىتەك بولۇپ خىزمىتىنى قىلىۋاتقان ئىدىتلىق ئايالغا ئايغان مېھىرىنى، بۇ بىخىل، دۆت ئەرلەر كىمگە ئاۋايلايدىغاندۇ؟ ئىنسانلىق، گۈزەل، پەزىلەتلىك، پاراسەتلىك ئاياللارنىڭ قەدىرگە يەتمەيۋاتقان، ئۇنى بەختىيارلىق تۇيغۇسىغا چۈمۈلدۈرۈشكە بېخىللىق قىلىۋاتقان ئەرلەر شۇ قەدەر بىچارە ۋە دۆت. ئۇلارنىڭ ئايالى ۋەچىدانلىق، ساداقەتمەن، گۈزەل روھى دۇنياغا ۋە ئېتىقادقا ئىگە بولمىسا

ئىدى، چوقۇم بۇزۇلۇپ كەتكەن، ھېچ بولمىغاندا ئائىلىسى ئۈچۈنلا ياشاۋاتقانداك، ھەممىنى ئېرى، ئائىلىسىگە يەم قىلماس ئىدى، بۇ يەردە شۇ نۇقتىنى چۈشىنىپ يەتتىمكى، ئاياللارنى بۇزغىنى ئەرلەر، ئاياللارنىڭ قەلبىنى بوش قالدۇرغان، ئۇنىڭغا يېتەرلىك پەرۋىش، تەسەللى، مېھىر بەرمىگەن ئەرلەر، ئاياللارنىڭ قەلبىنى چاڭقاق تاش-لىمۋەتكەچكە، ئۇلارنىڭ ھاياتقا بولغان گۈزەل ئەقىدىلىرى، ئەرلەرنىڭ ئاياغ ئاستىدا پايخان بولغان، چەيلەنگەن. خاندۇھىران قىلىنغان، شۇنىڭ بىلەن ئايالنىڭ قەلبى بۇ رەھىمسىزلىكتىن، ئېتىبارسىزلىقتىن مۇزلاپ كېتىپ، دۇنيا، ھايات دېگەن مۇشۇنچىلىكلا ئىكەنغۇ، دەپ ھەممىدىن راىي يانغان، پەرۋاسىزلىق، قاششاقلىقنى، ياشاش-نىڭ، يۈرەكنى غاجىلاتمايدىغان مېخانىك ئۇسۇلى قاتارىدا تاللىۋالغان. ئۇلار قاتتىق ئازار يەپ يۈرىكى، قەلبى مۇزلاپ كەتكەنلىكتىن قېنىۋالغان ياكى چۈشكۈنلەشكەن. دېمەك، ئۇلارنىڭ بېغىشلاشلىرى يېتەرلىك جاۋابقا ئېرىشەلمىگەن، خورلانغان، ئېتىبارسىزلىققا، پەر-ۋاسىزلىققا ئۇچرىغان. قىزلىق، ئاياللىق غۇرۇرى دەپسەندە قىلىندىغان، چەيلەنگەن. ئۇلارنىڭ شۇنچە گۈزەل تۇيغۇلار ئىچىدە ئەرلەرگە قىلىدىغان كۆڭۈل سۆيۈشى ئاياغ ئاستى قىلىنغان. ئۇلارنىڭ مېھىر ۋاپا ۋە پەرۋىشكە تەشنا قەلبى سۇغۇق مۇئامىلىگە ئۇچرىغان، خورلانغان، ئالدىنغان، شۇڭا ئۇلار ئەتراپتىكىلەردىن سەسكىنىپ تۇرۇپ، ئۆزىگە ۋە ئەتراپقا دوق قىلغانچە مۇئامىلە قىلىشقا ئۆتكەن. ئۇلارغا بۇ زەھەرنى ئاشۇ رەھىمسىز، ۋاپا - ساداقەت، مۇھەببەت بەخش ئېتىش سۇغۇق كېلىدىغان ئەرلەر بەرگەن. (خۇدا ساڭا سەمىمى ساپ قەلب، گۈزەل روھى دۇنيا، ئەرلىك قەد ۋە ۋەزىنىگە ئىگە يۈكسەك پەزىلەت ئانا قىلسۇن ئوغلۇم!)

ئوغلۇم، سېنىڭ روھى ۋە جىسمى گۈزەل، سېھرى كۈچى ئۈر-غۇپ تۇرىدىغان جەلىپكار ئاناڭ تۇرۇپ، ئۇ ئۇنى ئۆزىدىكى بۇ، سۈپەتلەرنى تېخى بىرەر قېتىممۇ ئازىراق راھەت كۆرۈشكە مەبلەغ سېلىش خىيالدا بولۇپ باقمىدى. ئۇ، بۇنداق راھەت كۆرۈشنى ئەمەس، مەنئۇبىيەتنى، روھىنى ئالدىنقى قاتارغا قويۇپ كەلدى. ئۆز-لۈكسىز تۈردە ئۆزىنىڭ ساپاسىنى ئۆستۈرۈشكە ئېتىبار بېرىپ كەل-

دى. ئۇ، قەدىر - قىممىتىنىڭ پايخان قىلىنىشىنى ئۆلۈمدىن ئارتۇق كۆرىدۇ. ئۇ، ئۆزىگە بەك قاتتىق قول، ئەلەينى بەك يۇقسى قويدۇ. ئۇ، ئەزەلدىن ئۆزىگە شۆلگەيلىرىنى ئېقىتقان مەجنۇنلارغا، دۇنيانى سېتىۋالغۇدەك قۇدرەتكە ئىگە ئاشىقلارغا پەرۋاسىزلاچە، مەردانە، مەغرۇر مۇئامىلە قىلدى. تېخى، ئۇلارغا نېمىشقا شۇنداق تەسىر بەرگەندىمەن، دەپ ئۆز ئىش - ھەرىكەت، يۈرۈش - تۇرۇش، گەپ - سۆزلىرىگە قايتىدىن زەڭ سېلىپ، ئۆزىنى كۆزىتىپ، قاتتىق قوللۇق ۋە غۇرۇرىنىڭ نازارىتى ئاستىدا، روھى باي، رېئاللىقى نامرات، ئەمما ئۆزىدىن رازى بولۇپ، سۆيۈنۈپ مەغرۇر ياشىدى. ئۇ، ئەزەلدىن شۇنداق ياشاپ كەلگەن (سەن تۇغۇلماستىنلا) بۇنىڭدىن كېيىنمۇ شۇنداق ياشايدۇ. ئوغلۇم! ئاناڭ، سېنىڭ تەربىيلىنىشىڭ، يېتىلىشىڭ، كەلگۈسىڭ ئۈچۈن يۈرىكىنى ئېرىتىپ، جىسمىنى مۈك - چەيتىپ، روھىنى مەشغەل قىلىپ ياندۇرۇپ، ئۆزىنى مەبلەغ پاياندا - زى قىلىپ، ئاياغ ئاستىڭغا سالدى. بىر ئۆمۈر سەن ئۈچۈن شۇنداق ياشاشقا، ھاياتىدا بىرلا قېتىم كېلىدىغان نۇرغۇن پۇرسەتلەر بىلەن خوشلىشىشقا رازى. ئۆزى ئۈچۈن ئەمەس، سەن ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ ئارزۇ - ھەۋىسى ئۈچۈن ئەمەس، سېنىڭ قىزىقىش - ئىنتىلىشىلى - ىرىڭ ئۈچۈن بارلىقىنى قۇربان قىلىشقا ھەر قاچان تەييار ھالدا، ئاللىقاچان ئاتلىنىپ بولدى.

ئاناڭغا، ئېڭى سۈزۈلگەندىن باشلاپلا ھەمراھ بولۇپ كەلگەن روھى پاكلىق، ئۆزىنى قەدىرلەشتىن كەلگەن مەغرۇر قەد، كۈچ - قۇۋۋەت، ئىلھام مەدەت بېرىدۇ!

* * *

سالامەتلىكىم كۈندىن - كۈنگە ناچار، جىسمانىيىتىم ئاجىزلاپ كەتتى. روھىم ئاجايىپ - ئاجايىپ ھارغىن. بىرقانچە خىل كېسەل - لىك مېنى قورشىۋالدى. مېڭەم قاتتىق ئاغرىدىغان، ھەربىر تىنىقىم بىر ئۆھ بىلەن قوشۇلۇپ چىقىدىغان بولۇپ قالدىم. يۈرىكىم بەك پەس ۋە زەئىپ. ئاران - ئاران يېنىپ پىلىدراپ تۇرىدىغان تولىمۇ

سۇس شامنىڭ ئۆزى. ھەربىر ئىغىز سۆزنى قىلىپ بولغىچە يۈتكۈل ئەزالىرىمغىچە ھېرىپ كېتىدۇ، ئاۋازىمۇ بەك پەس. مىدىرلىغۇدەك جېنىم بولسلا يېتىۋالمايمەن! بۇ مېنىڭ ئۆزۈمگە دەيدىغان گېيىم، ئەزەلدىن مۇشۇنىڭغا ئەمەل قىلىپ كەلگەنمەن.

ئۆزۈمنىڭ ھالى بىلەن قالغاندا، ئۆيدىكى غەۋغالار، جان تالىشىدە ۋاتقان ئادەمگە تاغار يۈتكۈزۈپ قويغاندەكلا ئىش بولدى. سۈكۈت قىلىشىمغىمۇ رۇخسەت يوق ئىكەن. كۆزلىرىم ياش ھالدا، ھېچبولمىغاندا تىنچلىق ئىزدەپ بولسىمۇ، دوختۇرخانىغا يول ئالدىم. ئۆزۈمنى قاچۇرغان رېئاللىق يەنىلا مېنى تېپىۋالدى. ئەكشۈرتكەنلا ئەزا-لىرىم ساق چىقىمىدى. رەئىس ئەزالىرىمنىڭ ھەممىسىمۇ زەئىپلىشىپ كېتىپتۇ. بىر - ئىككى خىل كېسەلگە قارىتا ئوپېراتسىيە قىلىشنى ئېيتقانمىدى. تولىمۇ تەپسۇس، يۈرىكىم ئوپېراتسىيەگە بەرداشلىق بېرەلمەيدىكەن. . . يۈرەك قوزغانقۇچ ئورنىتىش كېرەك دەيدۇ.

بۇ، كۈن مەڭگۈ ئېسىمدىن چىقمايدۇ. ئاۋغۇستنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرى بولۇپ، دوختۇرخانىلار ئۆزىنىڭ دىئاگنوزىغا ئىشەنچ قىلالماي، ئاپتونوم رايون بويىچە داڭلىق يۈرەك كېسەللىكلىرى مۇتەخەسسسىگە ئەكشۈرۈش دوكلاتىنى كۆرسەتمەكچى بولدى. ئەلىمىگە ئۇ مۇتەخەسسس رايونىمىزغا، مۇشۇ دوختۇرخانىغا خىزمەت بىلەن كەلگەنىدى. دوختۇرخانىغا ئېلىپ بارغاندا، نەچچە ياشقا كىرگەن، ناھايىتى ساغلام، روھلۇق تەسىر بېرىدىغان بىر قىزنىڭ بۇنچىۋالا ئادەمنى چۈچۈتكۈدەك كېسەلگە گىرىپتار بولۇشى ئەقىلغە سىغىماسمىش. شۇ كۈنى ئوغلۇم، سېنىڭ ئۈچ ياشقا تولغان كۈنۈڭ ئىدى. ئەتىگەن تۇرۇپ، دوختۇرخانا ياتىقىنىڭ مۇنچىسىدا سېنى يۇيۇندۇردۇم. ئاندىن ئۆزۈممۇ يۇيۇنۇپ چىرايلىق ياساندىم. ئەستايىدىل گىرىم قىلدىم، ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان كىيىملىرىمنى كىيىشكە تەييارلىدىم. ئۆزۈمگە شۇنداق دەيتتىم، بۈگۈنكى ئوغلۇمنىڭ تۇغۇلغان كۈنى خاتىرىلىشىم بەلكى ھاياتىمدىكى ئەڭ ئاخىرقى قېتىملىق خاتىرىلىشىم بولۇپقالار. بۈگۈن يەنە دەل مۇتەخەسسسلەر كېسەللىك دىئاگنوزۇمنى ئۇقتۇرىدىغان كۈن. بەلكىم ھېلىلا مېنى چاقىرىپ قېلىشى مۇمكىن. ھەممەيلەن ئۆزىنى قاچۇرغان رېئاللىق ھېلىلا مېنى كۈتۈۋالىدۇ،

ھېچقىسى يوق. ھەرقاچان ئۆمىدلىك ياشاپ كەلدىم. ھەرقانچە قور-قۇنچىلۇق خەۋەر ئاڭلىساممۇ، ئۆزۈمنى تۇتۇۋالاي. بۈگۈنۈمنى خۇشال - خۇرام، مەنىلىك ئۆتكۈزەي، ھەربىر سائەت، مىنۇتنى قەدىرلىشىم، ئاخىرقى نۇقتىغىچە ئۆزۈمنى تاشلىۋەتمەسلىكىم كېرەك. رىسقىم تۈگىگەن بولسا ئۇنىڭغا ئامال يوق. بەربىر ھەممە ئادەم ئۆلۈپ كېتىدىغۇ، ئۆلۈپ كېتىمەن دەپ ھايات ۋاقتىدا ياش ئۆكۈپ، قارىلىق تۇتۇپ ئولتۇرۇپ، قىممەتلىك پۇرسەتلەرنى، ھايات-نى خاپىلىق، مەنىسىزلىك ئىچىدە ئۆتكۈزۈش، ياشاش ئىقتىدارى يوقلارنىڭ ئىشى. بۇ ئەقىلسىزلىك، ھاياتىمىزنىڭ ئەڭ ئاخىرقى دەقىقىلىرىگىچە، ھاياتلىقتىكى ھەربىر گۈزەللىكتىن ھوزۇر - زوق ئېلىپ، كەيپىياتىمىزنى كونترول قىلىپ، مەردانە، قەيسەرلىك بىلەن ياشاش كېرەك. يوقالسۇن چۈشكۈنلۈك، ئۈمىدسىزلىك! بەزى ئادەملەر چۈشتىن ئىلگىرى خۇشال - خۇرام ياشاۋاتقان بولسا، چۈش-تىن كېيىن تويۇقسىز بىرەر تاسادىپىي ۋەقەگە ئۇچراپ ئۆلۈپ كېتىدۇ. بىراق ئۇنىڭ ھاياتىنىڭ ئاخىرقى سائەتلىرىدىمۇ خۇشال ياشىغۇ-نى گۈزەل خاتىرە بولۇپ قالىدۇ. پەقەت ئۇ، ئۆزىنىڭ تويۇقسىز ئۆلۈپ كېتىدىغىنىنى بىلمىگىنى ئۈچۈنلا شۇنداق كەيپىياتتا شۇ كۈندە-نى خۇشال ئۆتكۈزەلدى. مېنى تېخى، بۈگۈنلا ئۆلۈپ كېتىسەن دېمىدىغۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە شەكلىنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينە-زەر ھەممىسى ئوخشاشلا ئۆلۈم، غەيرەتلىكەرەك بولاي!

دوختۇر كىرىپ، يۈرەك كېسەللىكلەر بۆلۈمىدىن دىئاگنوز قە-غىزىمنى ئەكىرىشىمنى، دىئاگنوزنى ئۆز قۇلقىم بىلەن ئاڭلاپ كىر-شىمنى ئېيتىپ قويۇپ چىقىپ كەتتى. ئوغلۇم، ساڭا تارتىشىۋاتقان-دەك، گويا ھازىردىن باشلاپ سەندىن ئايرىلىپ قالىدىغاندەك بىر تۇيغۇدا سېنى مەھكەم باغرىمغا باستىم!، ئاپپاق، بۇدۇرۇق پېشانىڭگە يېتىشلاپ سۆيۈپ، ئۆزۈمگە مەدەت تىلەپ، ياناقىدىن چىقتىم.

كارىدوردىكى ئورۇندۇققا چىقىۋالغان كېسەللەر، كارىدورغا قو-يۇلغان خىزمەت پوكىيى يېنىدا ئولتۇرۇشقان دوختۇر - سېستىرالار ماڭا دىققەت بىلەن، گويا ھېسداشلىق قىلىۋاتقانداك جىمجىت قاراش-تى. مەن ئۇلارغا كارىدور ئارقىلىق يۈرەك كېسەللىكلەر بۆلۈمىگە

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

قاراپ مېڭىۋاتىمەن. بەك ئىنچىكە ۋە قاملاشتۇرۇپ گىرىم قىلىۋالغان، ئۇزۇن چاچلىرى يەلپۈنۈپ، يىپەكتەك يېپىلىپ تۇرغان، ئەمما كېسەل كىيىمى كىيىۋالغان بۇ قىزغا ئۆتكەن - كەچكەنلەر ئەجەبلىنىپ نىپ قاراشتى. باش دوختۇر ئىشخانىسىغا كىردىم، يۈرەك كېسەللىككە مەلۇمىدىكى بارلىق دوختۇرلار ۋە ئاپتونوم رايوندىن كەلگەن ئوچ خەنزۇ دوختۇرۇمۇ مۇشۇ ئىشخانىدا ئىكەن. مېنى كۆرۈپ ھەممەيلەن ئەجەبلەنگەندەك بىر - بىرىگە قاراشتى. باش دوختۇر مەندىن: سىز كېسەلنىڭ سىڭلىسىمۇ؟ دەپ سورىدى. مەن: شۇ كېسەل مەن بولىمەن. يەنى 24 - كاربۇئاتتىكى $\times \times$ مەن شۇ، دەيدىم. شۇندىلا ھېلىقى مۇتەخەسسەس يېنىدىكى ئىككى سەپىدىشىغا قاراپ، توۋا، بۇ بىر كىچىككىنە بالىكەنغۇ. تۇرقىدىن كېسەلگىمۇ ئوخشىمايدۇ، دېگەچ مېنى يېنىدىكى ئورۇندۇققا چاقىردى. يۈرەك سوقۇشۇمنى تەپسىلىي تەكشۈرۈپ كۆرۈپ. قولىدىكى تەكشۈرۈش نەتىجىلىرىنى ۋاراقلاپ تۇرۇپ شۇنداق دېدى: بۇ بالىدا رېماتىزم خاراكتېرلىك يۈرەك مۇسكۇل ياللوغى سەۋەبىدىن كېلىپ چىققان يۈرەكنىڭ تۇرۇپ - تۇرۇپ توختاپ قېلىشىمۇ، ئەڭ يۇقىرى باسقۇچقا كېلىپ قاپتۇ. يۈرىكى بەك زەئىپ، يۈرىكنىڭ سېكۇنتلۇق، دەقىقىلىك ھەرىكىتىمۇ بەك ئاستا، 24 سائەتلىك يۈرەك ھەرىكىتىنى كۆزىتىش نەتىجىسىمۇ شۇنداق. يۈرىكنىڭ توختاپ قالغان ۋاقتى ئۆرە تۇرغان چاغقا توغرا كېلىپ قالسا بىمار ھېچنېمىنى ئۇيماي يىقىلىپ چۈشىدۇ. بىرقانچە قېتىم يىقىلىپ چۈشكەن، ھوشىنى يوقانغان ئەھۋالىنىمۇ، باياتىن ئۆزى سۆزلەپ ئۆتتى. ئېنىقكى يۈرەك ھەرىكىتى نورمال ئادەملەرنىڭكىدىن خېلىلا ئاستا. باشقا كېسەل سەۋەبىدىن ئوپېراتسىيە قىلغاندا ئوپېراتسىيەدىن چىقالمايدۇ. شۇڭا باشقا كېسەلنى تىزگىنلەپ تۇرۇپ، ئالدى بىلەن يۈرەكنى قۇتقۇزۇش كېرەك، بۇ بالىغا بەلكىم بىر ئۆمۈر يۈرەك قوزغاتقۇچ بېكىتىش كېرەك بولىدۇ، لېكىن تېزىرەك تۇتۇش قىلىش كېرەك... بىرقانچە دوختۇرنىڭ لېۋىنى چىشلىشىپ بىر - بىرىگە قاراشقىنىنى، ماڭا ھېسداشلىق نەزىرىدە بېقىشقىنىنى كۆرۈپ قالدىم. دىئاگنوز قەغىزى قولۇمدا ياتاققا قاراپ مېڭىۋاتىمەن. بۇرۇنقىغا ئوخشاشلا يەنە ھەممىنى يۈرىكىمگە ئۇن - تىنىسىز سىڭدۇ.

رۇپ، كۆزلىرىمدىن ياش چىقارماسلىققا تىرىشىپ ئاستا قەدەم بىلەن مېڭىۋاتىمەن. كەيپىياتىم تىپ - تىنچ، ئۆزۈمگە مەدەت ۋە ئىلھام تىلىگەچ، سەن ئۈچۈن يۈرىكىم ئۆرتىنىپ - ئۆرتىنىپ كېتىۋاتىدۇ ئوغلۇم!

مەسئۇل دوختۇر ۋە سېستىرالارنىڭ ئالدىغا دىئاگنوز قەغەزنى قويدۇم. ئۇلار قانچىلىك تېز قەغەزگە قارىغان بولسا، شۇنچە تېز يان تەرىپىگە قارىشىپ لىۋىنى چىشلەشتى. كەينىمگە ئورۇلۇپ مېڭىشىم - غىلا، ئاپئاق بىر قۇر كىيىم، ئاپئاق پايپاق، ئاپئاق ئاياغ كىيىگەن، قىزغۇچ چاچلىرى ئاپئاق چىرايىغا شۇنداق ياراشقان، چوڭ كۆزلىرىدىن ئاجايىپ پەختىيارلىق نۇرى چاقىناپ تۇرغان ئوماق، سەبىي، پاك بىر ۋۇجۇدنىڭ «ئاپا! . . .» دېگىنىچە قوللىرىنى كىرىپ، ماڭا قاراپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ. پاڭخىدە ئېتىلىپ كەتتىم. قوللىرىمنى كېرىپ زوڭزايغىنىمچە سېنى باغرىمغا چىڭ بېسىپ ئېسەدەپ كەتتىم ئوغلۇم! خىرە - شىرەلىك ئىچىدە، دوختۇر، سېستىرالار - نىڭمۇ، كارىدوردىكى بەزى بىمارلارنىڭمۇ كۆز يېشى قىلىشقانلىرىنى بايقاپ قالدىم. ياناققا كىرىپ سېنى قۇچاقلىغان پېتى بىر ھازا يىغىلىدىم. جىمىپ كەتكەن نۇرۇقۇغا قاراپ ئەسلىمگە كەلدىم، سېنى پەپىلىگەچ كىيىملىرىمنى كىيىدىم. گىرىملىرىمنى ئوڭشىدىم، قەد - دىمىنى رۇسلاپ، تۇغۇلغان كۈنۈڭنى ياخشى ئۆتكۈزۈپ بېرىش، سېنى خۇشال - خۇرام ئوينىتىپ، خۇشاللىقىڭدىن خۇشاللىق ئىزدەش ئۈچۈن، روھلۇق بىر قىياپەتتە سىرتقا ماڭدىم!

ئىشتىن چۈشۈپ، چۈشلۈك تاماققا مېڭىشقان ئىككى بۆلۈمنىڭ دوختۇر، سېستىرالرى ماڭا ئەجەبلىنىپ قاراشتى، سېنى كۈلدۈرۈپ، ساڭا گەپ قىلىپ بىخارامان ماڭغىنىمغا ئىشەنچ قىلالماي، بىر - بىرىنى ئۇقۇپ، كەينىگە قايتا - قايتا قاراشتى. قارا ئۇلارغا. ئۇلارنىڭچە بولغاندا، مەن ئېنىق دىئاگنوزنى بىلگەندىكىن، ياناققا كىرىپلا ئۆزۈمنى كارىۋاتقا ئاران ئېتىپ يىغلاپ، قاقشاپ، ئەسەبىيلىشىپ، ئان يېمەي، سۇمۇ ئىچمەي ئۆلۈك بىلەن تىرىك ئارىلىقىدا بولۇپ قېلىشىم، ھازىرقىدەك ئوماق، چىرايلىق ياسانماي چاچلىرىم چۇۋۇق، چىرايىم تاتىراڭغۇ، لەۋلىرىم گەز باغلىغان، كىيىملىرىم -

نىڭ تۈگمىلىرىمۇ سەرگەش ئەتىلىگەن. توشەيلىرىم تەنۈر كىيىلگەن بولۇشىم كېرەك ئىكەندە! . شۇنداق يۈرسەم ئوڭشىلىپ قالمايم، كېسىلىم يەڭگىلەپ قالامتى؟ . تېخىمۇ روھى بېسىمغا ئۇچراپ چۈشكۈنلىشىدىغانلىقىم ئېنىق. ئۆلمەي تۇرۇپ، ئۆلۈم ئۈچۈن ياكى ئالدى بىلەن روھى جەھەتتىن ئۆزۈمنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن شۇنداق قىلىشىم كېرەك ئىكەن - دە! ؟ بۈگۈنكى بىر كۈن ئۆتۈپ كەتتى دېگەنلىك، ئۆلۈمگە بىر كۈن يېقىنلىدىك، بىر كۈن ئۆمۈرۈڭ قىسقار. دى ھېگەنلىك بولىدۇ. بۇ جاھاندا بىر - ئىككى يۈز يىل ياشامتۇق، قايتا تىرىلىۋالغىلى بولاتتىمۇ؟ نېمىشقا ھەر بىر ھاياتلىق تىنىقىمىزدەكى دەقىقىلەرنى قەدىرلىمىگۈدەكمىز، ئاخىرقى دەقىقىلەرگىچە ئۆزۈمىزگە ۋە ئەتراپتىكىلەرگە مېھرى ۋە خۇشاللىق ئاتا قىلمىغۇدەكمىز، ھاياتلىق نېمەتلىرىدىن بىمالال ھۇزۇرلىنىپ، دۇنيانىڭ، ھاياتنىڭ گۈزەللىكىنى ھېس قىلىپ ۋە باشقىلارغا ھېس قىلدۇرۇپ، پەرۋىشكار، مەردانە، قەيسەر ياشىمىغۇدەكمىز. ئوغلۇم! ؟ سېنى ۋە ئەتراپىدىكىلەرنىڭ كۆڭلىنى پاراكەندە قىلىپ نېمە قىلاي، ئۇلارغا ۋە ئۆزۈمگە نېمىدەپ، مۇددەتتىن بۇرۇن ھازا ئاچقۇدەكمەن؟ ، مانا بۈيۈكىم تېخى سوقۇشتىن توختىغىنى يوق، كۆزلىرىم تېخى مۆلدۈرۈلۈپ تۇرۇپتۇ. ئەقىل - ھوشۇم تېخى جايىدا. ئەتراپتىكى ھەر بىر مەۋجۇداتقا تويماي - تويماي قاراپ كېلىۋاتىمەن. جىمى مەۋجۇداتنى ئەڭ قەدىرلەشچان مۇھەببەتتە باغرىمغا باسقۇم. تېخى ئۇلارنى پەرۋىش قىلغۇم بار، ھاياتنىڭ ئاخىرقى دەقىقىلىرىگىچە!

سەھىمىنى بېسىپ تۇرغان ئازىراق يۈكمۇ تەلتۆكۈس تۈگىدى. يېنىمدا ئۇرغۇتقۇ تىنىق ئېلىپ، ئەتراپقا چوڭقۇر مۇھەببەت بىلەن قاراپ تۇرۇپتۇ. مۇيۇنۇش ئىچىدە سېنى يېتىلەپ، بۈگۈنگە يۈزلىنىپ يۈرۈپ كەتتىم ئوغلۇم!

*

*

*

يۇقىرى دەرىجىلىك دوختۇرخانىلارغا يوللىنىپ ئوپىراتسىيە قىلىنىدىم. بارلىق قۇتقۇزۇش ئەييارلىقلىرى پۇختا ئىشلەندى، ئاتا -

ئانام ۋە قېرىنداشلىرىم مېنى ئوپېراتسىيە قىلىشنىڭ ئالدىدا ياپراق-
تەك تىتىرىشىپ، ئەتراپىمدا مىڭ پارە بولۇپ، ئۇيقۇدىن، تاماقتىن
بىدار ھالەتتە، ھېلىلا پارتلاپ كېتىدىغاندەك كەيپىياتتا، ئەتراپىمدا
پايپىنەك ئىدى. يىغا - زارىلەر، ۋىدالىشىش كەيپىياتى ئىچىدە ئويپ-
راتسىيە ئۆيىگە ئېلىپ مېڭىلدىم. ئوپېراتسىيىدىن ساق چىقىشىمغا
بولغان ئۈمىدىنىڭ دەرىجىسى تولىمۇ تۆۋەن ئىدى. يۈرىكىم سەن بىلەن
ۋىدالىشىۋاتقاندەك كەيپىياتتا ساڭا تارتىشىپ پارە - پارە بولۇۋاتسىمۇ،
كۆزلىرىمدىن ياش چىقارمىدىم. خىيالىمدا سېنى كۆز ئالدىمغا كەلتۈ-
رۈپ، يېنىش - يېنىشلاپ باغرىمغا باستىم ئوغلۇم! . ئوزۇنغا سو-
زۇلغان ئوپېراتسىيەخانىدا، ئوپېراتسىيە كارىۋىتىدا ئىكراپ يېتىپ،
سىرتتا مىڭ ئۆلۈپ مىڭ تىرىلىپ، ئاخىرقى تاقەتلىرى ۋە بەرداشلىق
بېرىش كۈچى قېلىۋاتقان ئاتا - ئانا ۋە سەن كۆز ئالدىمغا كېلىپ،
بەك ئەنسىرىدىم ئوغلۇم. مەن ئاران ئاڭلىغىلى بولىدىغان ئاۋازدا،
دوختۇرغا ئاتا - ئانانىڭ ئەنسىرىمەسلىكى ئۈچۈن، تېخى ئۆزۈمنىڭ
ھايات ئىكەنلىكىمنى، ئوپېراتسىيەنىڭ ئوڭۇشلۇق بولۇۋاتقانلىقىنى
بىلدۈرۈپ قويۇش ئۈچۈن، ئوپېراتسىيە كارىۋىتىدا يېتىپ تۇرۇپ،
دوختۇردىن تېلېفون سورىدىم. دوختۇر ماڭا تېلېفون ئىشلىتىشكە
بولمايدىغانلىقىنى ئېيتقاندا، دادامنىڭ يۇقىرى قان بېسىمىنىڭ بارلى-
قىنى، ئەنسىرەۋاتقانلىقىمنى شۇنچىلاپ ئاران دېگۈدەك ئېيتالدىم.
كۆز ئالدىمغا خىرە - خىرە ھالدا سېنىڭ قوللىرىڭنى كېرىپ:
«ئاپا!...» دېگىنىڭچە ماڭا ئۆزۈڭنى ئاتقان ھالىتىڭ كېلىش بىلەنلا،
ۋۇجۇدۇمغا باشقىدىن بىر كۈچ مەدەت بەرگەندەك بولدى... مەن
ياخشى مەست قىلىنىمىغانلىقتىن تەسۋىرلىگۈسىز ۋەھشى ئاغرىۋاتقان
جىسمىمنىڭ ئازابلىرى ئىچىدىن نەچچە دەققە بولسىمۇ ئۆزۈمنى
تېپىۋېلىپ، ئوپېراتسىيەخانا ئىشىكىدىن كۈلۈمسىرەپ چىقىشنى ئوي-
لىدىم. ئوپېراتسىيە كارىۋىتىدىن قوزغالما غالتەكلىك كارىۋاتقا ئېلى-
نىپ، ئوپېراتسىيەخانىدىن ئېلىپ چىقىلدىم. لىفىتنىڭ ئىشىكى ئې-
چىلىشى بىلەنلا، روھىم ۋە جىسمىمدىكى بارلىق كۈچۈمنى يېغىپ،
كۆزلىرىمنى ئېچىپ كۈلۈمسىرىدىم!... ئاندىن بەرداشلىق بې-
رىش، تاقەت قىلىش مۇمكىنچىلىكى يوق ئاغرىق ئازابى ئىچىدە،

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

ھەممەيلەننىڭ ھاياجانلىنىش كۆز يېشى قىلىشقانلىرىنى، ئېسىدەشكەنلىرىنى غىل - پالنى پەرق قىلىپ ياتتىم. ئەڭ ئېغىر كۈنلەر، ئازابلىق تولغىنىش، ئىگراشلار ئاخىرلاشتى، دوختۇرخانىدىن يېنىپ چىقتىم. ئەمما ئاچچىق بىر روھى نەجربە مېنى سەگىتىپ تۇراتتى. بۇ تەجرىبىنىڭ توپلىنىش، كونكرېت ھالقىلىرى ھەققىدە تەپسىلىي ئوختالغۇم يوق.

پەقەت شۇنىڭدىن كېيىن، ئۆزۈمنى كۈتۈشۈمنىڭ، ئاسرىشىم - نىڭ ئىنتايىن مۇھىملىقىنى، ئاجىز تېنىم ۋە روھىمنىڭ ھېچكىمگە خۇشاللىق، يېقىنلىق ئېلىپ كەلمەيدىغانلىقىنى، ساغلام بولغاندىلا، نورمال كەيپىيات ساقلانغاندىلا، باشقىلارغا نۇرغۇن نەرسىلەرنى بەخش ئېتىپ شۇ ئارقىلىق ئۆزىمىزگىمۇ، بەھرىمەن بولىدىغان ئامىللارغا ئېرىشەلەيدىغانلىقىمىزنى تونۇپ يەتتىم. شۇنداقلا دۇنيادا ھەممىدىن بەك ئۆزىمىزنى چۈشىنىدىغان، ئۆزىمىزگە كۆيۈنىدىغان ئادەمنىڭ يەنىلا ئۆزىمىز ئىكەنلىكىمىزنى، ئۆزىمىزنى قەدىرلىشىمىز، ئاسرىد - شىمىزنىڭ بىردىنبىر ئەڭ قايىل نامزاتىنىڭ يەنىلا ئۆزىمىز ئىكەنلىكىمىزنى چۈشەندىم. ئاندىن يەنە ئانامنىڭ مېنى بۇ دۇنياغا يەككە - يېگانە، نورمال جىسمانىي ۋە روھىي كۈچكە ئىگە ھالدا، تۇغقانلىقىم - نى، سىزنى پالانى بېقىپ، يوقىڭىزنى بار قىلىپ بېرىپ ھالىڭىزدىن خەۋەر ئالدىمۇ، كىندىكىڭىز پۈكۈنى بىلەن قوش، دەپ تۇغمىغانلىقىم - نى، نورمال ئادەملەرگە خاس ياشاش ئىقتىدارىمنىڭ بارلىقىنى ئېتىد - راپ قىلىپ، ئۆزۈمگە قايتىدىن تىكىلدىم. ھېچكىمگە تايىنىۋالماي - مەن، ھېچكىمدىنمۇ ئاغرىنمايمەن، كۆڭلى - كۆكسۈمنى كەڭ تۇ - تۇپ، سوغۇق قان، پەرۋىشچان بولىمەن. باشقىلارغا قولۇمدىن كې - لىشىچە ياخشىلىق قىلىشتىن ئۆزۈمگە مەدەت ۋە ئىشەنچ تاپمەن. ئارتۇقچە ئەسەبىيلىك، قاراملىقنىڭ نەتىجىسى ياخشى بولمايدۇ. ئەقە - لىمىنى جايدا ئىشلىتىشكە تىرىشمەن. نۇرغۇن ئەرزىمەسلىكلەر ئى - چىدە ئۆزۈمنى تونۇپ، ھېس قىلىپ، چۈشىنىپ، ئىلغاپ ياشاشنى بىلىشىم كېرەك. ئۆزۈمنى شۇ پېتىلا سەپ بەرگەندىن كۆرە، ئەقە - نى سېلىپ بېرىشنى تاللاشنى بىلىشىم كېرەك. دېگەنلەرنى تېخىمۇ بىر قەدەر ئىلگىرىلىگەن ھالدا يەكۈنلىدىم.

ئۇنتۇغاق، چېچىلغاق، مېڭەم ئاغرىيدىغان بولۇپ قالىدىم. شۇنداقلا چەمەسۇلىيەتچان، ئىنچىكە، سەزگۈرلۈكۈم دائىم مېنى چارچىتىپ قويدۇ. زېھنى قۇۋۋىتىم تۆۋەنلەپ كەتكەن بولسىمۇ، كاللامنى ئىشلىتىشكە بار ئىمكانىيىتىمدىن پايدىلىنىمەن. ھۇرۇنلۇق، چۈشكۈنلۈك، تەبىئىيەت بىلەن چىقىشالمايدۇ. ئۆيگە بېكىتىپ ئۆكسۈپ - ئۆكسۈپ يىغلىساممۇ، ئۆيدە ئۆز گۆشىمنى ئۈزۈم يېگۈدەك بولۇپ كەتسەممۇ، ئەتراپتىكىلەرنىڭ كۆرىدىغىنى، بىر خىل كەيپىياتتىكى ئېغىر - بېسىق، قىزغىن، ئىلمىي، مەردانە مەن. كەيپىياتىمنى ئەتراپىدىكىلەرگە تېڭىشنى ياقىتۇرمايمەن، ئۇنىڭسىزمۇ ھەممە ئادەمنىڭ ئۆز تۇرمۇشى، ئۆز دەردى بولىدۇ. يەنە كېلىپ، ئۆزۈڭنى ئەڭ ياخشى چۈشەنگۈچى، ئەڭ ياخشى قازغۇچى ۋە ئەڭ ياخشى مەسلىھەتچى يەنىلا ئۆزۈڭ تۇرساڭ! ساپ مەجەز - خاراكىتىپىرى، ھېسسىي ۋە ئەقلىي بالاغىتى ھەرخىل ئادەملەرگە، كەيپىياتىڭنى زورلاپ تېڭىپ، ئۇلارغا زىيادە ئىچ باغرىڭنى تۈكۈپ، ھەرخىل سۆز-لەرنى قىلىپ، قىزىقچىلىقتا ئۆزۈڭنى تۇتۇۋالماي يۈرگىنىڭنىڭ ساڭا ئاۋازچىلىقى بولسا بولىدۇ، پايدىلىق تەرىپى تولىمۇ ئاز. جانكۆيەر، سەمىمىي، ئاقىل دوستۇڭدىن بىر - ئىككىسى بولسىلا كۇپايە، ساڭا مېھىر - دوستلۇقىنى ئايمىيدىغان، پاراڭغا خۇشتار دەردلىرىڭدە، ناگان - ناگاندا ساڭا، تېتىملىق ھەمسۆھبەت بولىدىغان، دوست نامى ئاستىدىكى بەك كۆپ ئادەملەر ئارىسىغا تاشلىنىپ يۈگۈرۈپ يۈرسەڭ، ئۆزۈڭنىڭ ئىشىغا، ئۆزۈڭنىڭ ۋاقتىغا ئۆزۈڭ ئىگىدارچىلىق قىلالماي قالسىن ھەم ئەتراپىڭدىكىلەرنىڭ ھەممىسىلا دوستلۇققا يارايدىغانلار ئەمەس. ئەتراپىڭدىكىلەرگە بېرىدىغان سالام سائىتىڭ جايدا، ئىللىق مۇئامىلىدە نورمال كەيپىياتنى ساقلاپ، قولۇڭدىن كېلىشىچە ياردەم بەرسەڭلا بولىدىمۇ؟ ئىچ - باغرىڭنى ھەممە ئادەمگە ئېچىپ، كۆرگەنلا ئادەمگە پالاقشىپ يۈرۈشىڭنىڭ، ئەتراپىڭدىكىلەر ھەزىم قىلسۇن - قىلمىسۇن، كۆتۈرسۇن - كۆتۈرمىسۇن كەيپىياتىڭنى تېڭىپ يۈرۈش ئاجىزلىق، بىچارىلىك، مۇئامىلىدارچىلىق نادانلىقى خالاس!

ھەرقاچان ئۆزۈمنىڭ ھاياتىمنى ئۆزۈم تاماملىغۇچى، مۇستەقىل ياشىغۇچى ئىكەنلىكىمنى ئۇنتۇمىدىم. ئۆزۈمنىڭ ھاياتىنى ئۆزۈم قۇرۇپ چىقىمەن. ئاندا چارچاپ كەتكەن بولسىمۇ، چۈشكۈن، ھۇرۇن-

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

لۇق ئۇنىڭغا يات ئوغلۇم. سەن ماڭا، يېڭىدىن يېڭى تۇيغۇلار ئىچىدە مەدەت، ئىلھام، ئەقىل ۋە ئىزدىنىش ئاتا قىلىسەن بالام!

* * *

تىنچلىققا شۇقەدەر موھتاجلىقىمنى بارغانسېرى تېخىمۇ چوڭقۇر ھېس قىلىۋاتىمەن. . . مەن خاتىرجەم تۇرمۇشقا موھتاج. زىيادە، ئارتۇقتىن ئارتۇق غەۋغا، جېدەل - ماجىرادىن سەسكىنىپ كەتتىم! نېمىگە شۇنداق قىلىشقا ئەرزىيدۇ - زادى؟! بۇ قىسقىغىنا ھاياتىمدا كى ساناقلىقلا كۈنلىرىمىزنى نېمە ئۇ، شۇنچە دۆتلەرچە تالان - تاراج قىلغان؟ نېمىشقا شۇنچە كەڭرى جاھاننى ئۆزىمىزگە ئۆزىمىز شۇنچە تارقىلىۋالدىمىز؟ نېمىشقا بىر - بىرىمىزنىڭ ئالغا ئىلگىرىلىشىگە پەلەمپەي، شۇتتا بولماي، ھاڭ بولىمىز؟ دۇنيادىكى ياشاشتىن مەقسەد - تىمىز ئۆزئارا ئەسكىلىك قىلىش، ئۆزئارا دەردىنى چىقىرىش، قەد - ساس ئېلىشىمۇ؟! نېمە ئۇ زادى قىساس ئېلىشقا ئۈندەيدىغان، نېمە ئۈچۈن، كىم ئۈچۈن قىساسكار بولىمىز. بۇ چەكلىك ھاياتتا! گەر - زىمىدۇ!؟

خاتىرجەم، تىنچ تۇرمۇش كەيپىياتى ئىچىدە ياشاپ، ھاياتتىكى ھەربىر پۇرسەتلەرنى قەدىرلەش كېرەك. ھاياتتىن گۈزەل خاتىرىلەر، مەنىلىك سەھىپىلەر قالسۇن!

ئاجايىپ سوغۇق قان، تىمتاس كەيپىيات ئىچىدە، نەزىرىمنى ئائىلەمگە ئاغدۇرۇپ، روھى پىشىپ، بىر مۇنچە سەپەردىن كېيىن، نۇرغۇن ھاسىلاتلار بىلەن ھارغىنلىق ئىچىدە ئۆزىنى تىڭلاۋاتقان بىر ئايالنى، مەسئۇلىيەتچان، ئەستايىدىل بىر ئانىنى كۆردۈم. ئەمما ئۇ كالىسىدىكى نۇرغۇن خاتىرىلەرنى يۇيۇۋېتىشكە ئامالسىز، يۇيۇۋەتكەنلى بولىدىغان بولسا نەقەدەر ياخشى بولغان بولاتتى - ھە!؟

ئوغلۇم، سەن ئۈچۈن، ئانىلارنىڭ سۆلكەت - سۈپىتى ئۈچۈن تىرىشىشنى ھەرۋاقىت ئالدىنقى قاتاردا قويمىمەن.

* * *

مېنىڭ بەكمۇ ئۆرلەپ ئوقۇغۇم بار. تىل ئۆگىنىپ، تىل توسال-

غۇسى بىلەن نۇرغۇن بىلىملەر سىستېمىسى، ئىجتىمائىي پەنگە، ئىدىئولوگىيە، گەدەبىيات - سەنئەتكە دائىر نۇرغۇن تولۇقلىمىلارنى قوبۇل قىلغۇم، ئۆزۈمنى مۇكەممەللەشتۈرۈپ، بىلىم قۇرۇلمامنى ئەتراپلىقراق پۇختىلاپ، ئۆزۈم ئۈچۈن مەبلەغ سالغۇم بار ئىدى. تېخنىكىلىق بىر ئارخېئولوگقا ئايلىنىپ نۇرغۇن مەنىۋى تىلىمىلارغا يۈزلەنگۈم، ئۆزۈمدىن باشلانغان سەپىرىم بىلەن ئايال، روھ، سەدەت، مۇھەببەت، قىممەت... قاتارلىقلار ئۈستىدە، پۇختا تەييارلىق بىلەن ئىزدەنگۈم بار ئىدى.

تولمۇ ئەپسۇس، جەمئىيەت، ئىقتىساد، ئائىلەم ماڭا بۇنداق پۇرسەتنى بېرەلمىدى. مەن ئالدى بىلەن بىر ئايال، ئاندىن خوتۇن ۋە ئانا ئىكەنمەن، مەن كۈتكەن ئايال، ئانا ۋە خوتۇننىڭ ئومۇمىي ساپاسىدىن چىقىپ ئەمەس، تار دائىرىدىكى خوتۇن ۋە ئايالنىڭ، ئانىنىڭ مەسئۇلىيىتىدىن چىقىش ئۈچۈن، ئېرىم ۋە بالىمىنىڭ كۈندۈزلىك تۈرلۈك ھاجەتلىرىدىنلا چىقىدىغان ئايال بولۇشىم كېرەك ئىدى. ئاش - تاماق، ئۆي تۇتۇش، كۈندىلىك پەرۋىشلەر بىلەن پالاقشىپلا، كۈننى كەچ قىلىپ، ھېرىپ - چارچاپ، كۈندىلىك يۈگۈر - يېتىملەر بىلەن ئائىلە ئايالىسىمان ياشىشىم كېرەك ئىكەن. بولمىسا، ئائىلەمنى ساقلاپ قالالمىغۇدەكەن. سېنى دادىدىن ئايرىدۇ ۋەتكۈم، دادىسى تىرىك يېتىم قىلغۇم يوق ئوغلۇم! .

سېنى ھەر جەھەتتىن يېتەكلەپ، تۈرلۈك پەن - مەدەنىيەت بىلىملىرىڭنىمۇ ئائىلىدە يېتەكچىلىك قىلالايدىغان ئىقتىدارغا ئىگە بولۇشۇم قوللاشقا ئېرىشىمدى. پەقەت ئائىلە ئايالىغا خاس ئوبرازدا خوتۇن، ئائىلىدىكى ئېھتىياجىلارنىڭلا ھۆدىسىدىن چىقالايدىغان ئانا بولۇشىم كېرەككەن. بۇ مەن ئۈچۈن ئاجايىپ زور يېقىنلىق تۇيغۇسى! . مېنىڭ ئەڭ ئاخىرقى زېھنى قۇۋۋىتىم ۋە دىققەتلىرىمنى يېغالىغۇچە ئۈزلۈكسىز ئىزدەنگۈم، يېڭى - يېڭى تۇيغۇ، ئۈمىد ۋە ھاسىلاتلار ئىچىدە، مەنىۋى، روھى جەھەتتىمۇ ياخشى مول - ھۈسۈل ئالغۇم بار ئىدى! . ئەمما مەن ئۈچۈن ئائىلەم ئەڭ مۇھىم بولغاچقا، داداڭ ئۈچۈن، سەن ئۈچۈن (تار دائىرىدىن بولسىمۇ) ھەممىنى ئۇن - تىنىسىز قۇربانلىق قىلىپ، سۈكۈت ئىچىدە بېشىمنى تۆۋەن سېلىپ ئائىلەمگە قايتىپ كەلدىم. . . بۇ بەلكىم بەك بېچارىلىكتۇر

ۋە ياكى ئۇ، ئۆز ئىچىگە ئالغان تىراگېدىيە ئىچىدىكى ھەممىرە ئىكەنلىكى يوقۇلۇشلار ئىچىدىكى ئاجايىپ يۈكسەك ئۇلۇغلىقتۇر! ئىشلىتىپ خىلمۇ خىل پەلسەپىگە سالساق، خىلمۇ - خىل ئىدىيە بويىچە كۆزەتكەن سەك، خىلمۇ - خىل ھاسىلاتقا ئېرىشىمىز. ئەمما ئۇنىڭ تەمىنى پەقەت ئۆز بېشىدىن كەچۈرگىچلا، ھەقىقىي تەمىنى تېتىغۇچىلا بىلىدۇ! بارلىق ئانىلارنىڭ مۇشۇنداق ياكى مۇشۇنىڭغا ئوخشىغان روھىي كەچۈرمىشلىرى، يوقىتىشلىرى ئاز ئەمەس. ئانىلارنىڭ قەلبى، روھى قات - قات چۆكىملەرگە توشۇپ كەتكەن تىلىمات ئوغىلۇم! شۇ تىلىمىنى ئاچالمىسىمۇ، شۇنداق بىر تىلىمىنىڭ بارلىقىنى، ئانىنىڭ ئاقارغان چاچ، پەرزەنتى ئۇچۇنلا سوققان يۈرەك، پەرزەنتى ئۇچۇنلا ياشاشتىكى تىلەكلىرىدىن ھېس قىلالىغان ئادەم، چوقۇم «ئانا» نىڭ ماھىيىتىنى ئابىستىراكت بولسىمۇ چۈشىنىدۇ. شۇڭا بىر ئايال «ئانا» لىق سۈپەتكە ئىگە بولغاندىن كېيىنلا، مەن ئۇنىڭدىكى ئۇلۇغلىقنى ھېچنەرسىگە تەڭلەشتۈرمەيمەن. ئۇنىڭدىكى ئالىيچاناب خاسلىقىنى، ئىزچىل رازىمەنلىك بىلەن قۇربان بېرىش روھىنى، كەڭ قورساقلىق بىلەن پەرزەنتىنى كەچۈرۈشتىكى پەزىلەت - سۈپەتلىرىنى، دۇنيادىكى ھېچقانداق بىر يۈكسەكلىك بىلەن سېلىشتۇرالمىمەن! ئانىلىق مەجبۇرىيەت، مەسئۇلىيەتنى تولۇق ئادا قىلىمىغان ئانا بولسىمۇ. چۈنكى، ئۇمۇ پەرزەنتىنى ئەلۋەتتە ئانىلىق مېھرى بىلەن سۆيىدۇ، بۇ شەكسىز ھەقىقەت. پەقەت شارائىت يار بەرمىگەندۇ ياكى تەبىئىي، ئىجتىمائىي كېلىپ چىقىشىدىن تارتىپ تەربىيىلىنىشىگىچە تۈرلۈك سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن، ئۇ ياخشى شارائىت، ياخشى ئىدىيىۋى ساپاغا ئېرىشەلمىگەندۇ. ئەمما ھالقىلىق پەيتلەرگە كەلگەندە، ئۇنىڭ ھامىنى پەرزەنتى ئۇچۇن يۈرىكىنى سۇغۇرۇپ بېرىشىمۇ تەييار تۇرۇشىدا گەپ يوق! مانا بۇ بارلىق ئانىلاردىكى يۈرەكتىن ۋۇجۇد - ۋۇجۇدلىرىغا، تومۇرلىرىغا سىڭىپ كەتكەن ئانىلىق روھ! بىر ئۇيغۇر ئانىنىڭ سېرىقتال، ئىجتىمائىي، مەنئىي، ماددىي ۋە سىياسىي مۇھىتى ئىچىدىكى، تۈرلۈك توساقلارغا ئۇرۇلۇپ - سوقۇلۇپ تۇرسىمۇ، ھارارىتى تۆۋەنلەپ قالمىغان ئايال. لىق، ئانىلىق روھىنىڭ ئەڭ ساپ، ئەڭ مەردانە مەۋجۇدىيىتى! ... مېنىڭ ئاپالار ئائىلە ۋە جەمئىيەتتە ھازىرلاشقا تېگىشلىك بار.

لىق سۈپەتلەرنى ھازىرلاپ، ھەر جەھەتتىن ئۆزۈمنى ئۈزلۈكسىز تو-
لۇقلىغىم بار ئىدى. جەمئىيەتتە قايىل تۆھپە قوشقۇچى، كەسپتە
پۇختا، تۈرلۈك پەن ۋە مەدەنىيەت بىلىمىگە ئىگە، ياراملىق، بۈگۈنكى
دەۋرنىڭ تەقەززاسىدىكى تولغان زىيالى، ئائىلىدە كۆپكە قادىر ئوقۇت-
قۇچى، تەربىيىچى، پەرۋىشچى، ئاياللىق سېھرى كۈچى ئۇرغۇپ تۇ-
رىدىغان، سەنگەتلىك، يۈكسەك مەنۋىلىكنىڭ بۇلىقىغا ئايلانغان سۇ-
زۈك، يارقىن قەلب ۋە ساپاغا ئىگە مېھىر - مۇھەببەت تارقانقۇچى،
ئۇستا ئاشپەز، ياراملىق ئىگىلىك باشقۇرغۇچى، ئەڭ ماھىر لايىھىلى-
گۈچى، بىزەكچى... ئىشقىلىپ بىر ئايالنىڭ، ئاياللىق دۇنياسىدا-
كى بارلىق دۇچ كېلىشىلىرى ئىچىدە، كۆپكە قادىر، ھەر جەھەتتىن
پەرۋىشكارلىقى، سېھىر كۈچى تۆكۈلۈپ تۇرىدىغان تىنىمسىز، قايىل
ئايال بولغۇم بار ئىدى. بىر ئايالدىن كۈتىدىغان تەلپىم تولمۇ
يۇقىرى ۋە ئىنچىكە، كۆپ قاتلاملىق ئىدى.

كۈندىلىك خىزمەت ھەلەكچىلىكى، ئۆيدىكى ئاياللىق، ئانىلىق
مەجبۇرىيەت، تۈرلۈك ئىجتىمائىيەت تۈرى ئىچىدە تالچىقىپ يۈرۈش،
ئانچە - مۇنچە ماتېرىيال كۆرۈپ، كەسپىنى پۇختىلاپ تۇرۇشلاردىن
باشقا ئىشقا ئىششالمايدىم. دىققىتىمنى يېغىپ، ۋاقتىمغا تولۇق ئىگە-
دارچىلىق قىلىپ ئولتۇرۇپ، ئۆگىنىدىغان، ئىزدىنىدىغان، نەتىقى
قىلىدىغان پۇرسەت ماڭا چىقمىدى. شۇلارغىمۇ يېتىشىپ بولالماي
تولمۇ ھارغىنمەن.

ئادەم ئۈچۈن ئەڭ چوڭ، تېپىلغۇسىز بايلىقنىڭ سالامەتلىك
ئىكەنلىكىنى بارغانسېرى چوڭقۇر ھېس قىلىۋاتىمەن... سالامەتلىك-
كىم ياخشى ئەمەس، مېڭەم بەك ئاغرىيدىغان بولۇپ قالدى. تۇتۇۋې-
لىش قابىلىيىتىم ۋە تەپەككۈر قابىلىيىتىم كۈندىن - كۈنگە تۆۋەن،
ئارمانغا چۈشلۈك دەرىمان يوق دېگەندەك بولۇپ قېلىشىنى خالىمايمەن.
بۇ ھالىتىمگە تەن بېرىپ ئۆزۈمنى قويۇۋېتىش، مەن ئۈچۈن ئۆلۈم-
دىنمۇ ئېچىنىشلىق يوقىلىش!

*

*

*

ئوغلۇم، ساڭا ھەربىر قارىغىنىمدا، سېنى مېھىر بىلەن باغرىمغا

باشقىنىمدا، پۈتۈن ۋۇجۇدۇم كۈچ - قۇۋۋەتكە، روھىم ئۈمىد ۋە ئەشەنچكە تولغاندەك، باشقىدىن روھلىنىپ قالدىم. دۇنيا باشقىدىن گۈزەل، مەن باشقىدىن مەسئۇلىيەتچان ۋە پەرۋىشچان، ئۇلۇغ ئادەمگە ئايلىنىپ قالغاندەك بولىمەن.

يۇمران لەۋلىرىڭ بىلەن يۈزلىرىم ۋە كۆزلىرىمگە سۆيۈپ تۈرۈپ، ئىككىمىنى بۇدۇرۇقىنى قولىڭ بىلەن سىلاپ يېشىڭغا ماس بولمىغان ھالدا: «بىچارە ئانا، مېنى بېقىپ بولالماي، ھېرىپ كەتتىڭ. مەن سېنىڭ ئەربالاڭ ئانا، مېنىڭ ئەربالام بار دەپ ھېچكىمىدىن قورقمىغىن ھە ئانا... ئانا ئىشتىن بۇرۇن كەلگىن، بولمىسا سېنى كۆرگۈم كەپكىتىدۇ، سەندىن خاتىرجەم بولالمايمەن ئاپاق ئانا... ئانا سەن مېنىڭ ياش، بەك ئۆز ئانام، ھېچكىمنىڭ ئانىسى سېنىڭدەك ئۆز ئەمەسكەن ئانا...» دېگەنلىرىڭدە يۈرىكىم مېھىر - مۇھەببەتنىڭ چىدىغىلى بولمايدىغان يالقۇنىدا كۆيۈپ، پۈتۈن ۋۇجۇدۇم ئېرىپ كېتىدۇ ئوغلۇم! شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە سېنى ئۆزۈمگە سىڭدۈرۈپ، ھەرقاچان ۋۇجۇدۇم بىلەن بىللە ئېلىپ، خاتىرجەم يۈرگۈم كېلىدۇ قوزام!... شۇ ۋاقىتتا بىر ئانىنىڭ پەرزەنتىگە بولغان بارلىق نازۇك ۋە قاتلاملىق تۇيغۇلىرىنى تولۇق قېزىپ ھېس قىلىپ چىققاندا، ئانىلىقنىڭ سۆيۈنۈشكە تولغان ئاشىقلىقىدا مەستانە - مەست بولۇپ كېتىمەن. سەندىن مەدەت، ئۈمىد، ئىلھام، مېھىر - مۇھەببەت، كۈچ - قۇۋۋەت، سەبىلىكىڭدىن گۈزەل ھوزۇر ئىچىدىكى ساددا، سەمىمىي، تەبىئىي ساۋاق ئالىمەن ئوغلۇم!

تۆت ياشقا توشمىغان مۇشۇ ۋاقىتلىرىڭدا، يېشىڭغا ماس بولمىغان سوئاللارنى سورىشىڭ، يېشىڭغا ماس بولمىغان تەسەۋۋۇرلارنى قىلىپ، ماڭا چۈچۈك تىللىرىڭدا بايان قىلىپ بېرىشىڭ، ئەستە تۇتۇش ئىقتىدارىڭنىڭ ئالاھىدە يۇقىرى ۋە ئىنكاسىڭنىڭ تېزلىكىدىن سۆيۈنۈپ تۇرۇپ، ئۆزۈمگە تېخىمۇ كۆپ مەسئۇلىيەت يۈكلەيمەن ئوغلۇم!

مەن سېنىڭ ئاناڭ سۈپىتىدە بۇ دۇنياغا ئاپىرىدە بولغانىكەنەن، سېنىڭ بارلىق ئېرىشىش ۋە يوقىتىشىڭ، بەخت - سائادىتىڭ، ئىستىقبال - نەقدىرىڭگە مەن مەسئۇلىيەتكار بولۇشىم، ئۆزۈمنىڭ،

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

سېنىڭ ئالدىڭدا يۈز كېلەلىشىم، سەندىكى ئەقىل بۇلىقىنى خىرەلەش-
تۈرۈپ قويماي، ئۆزلۈكسىز ئېچىشىم كېرەك.

سېنى ئەڭ ئاخىرقى سۆز، ئەڭ ئاخىرقى نىگاھلىرىم قالغۇچە،
قولۇمدا بىر تال يېڭىگىچە چاغلىق بىر نەرسە قالغۇچە تەربىيىلەي-
مەن، پەرۋىش قىلىمەن. بارلىق تىرىشچانلىقىم بىلەن سېنى ياخشى
تەربىيە شارائىتى بىلەن تەمىنلەيمەن.

مەن ئۆگىنەلمىگەن، مەن قىلالمىغان ئىشلارنى سەن قىلغاي سەن،
مەن ئارقا سەپتە سەن ئۈچۈن، بارلىقىمنى قۇربان قىلىپ ھەممە
نەرسەمنى ساڭا پەلەمپەي قىلىپ، سېنىڭ ئۆرلىشىڭگە مەدەت ۋە
ئىلھام، ماددىي ۋە مەنىۋى كۈچ - مادار قىلىپ بېرىمەن ئوغلۇم.
سەن ھەقىقىي ئەقلىڭگە كەلگىنىڭدە كۆز ئالدىڭدىكى، يۈزلىرىنى
قۇرۇق باسقان، تۇرمۇشنى تۈجۈپلەپ ئۆتكۈزۈۋاتقان، ئەتراپىدىكى
ھەربىر ئۇششاق - چۈششەكمۇ نەزىرىدىن ساقىت بولمايدىغان، سەز-
گۈرلۈكى ئېشىپ كەتكەنلىكتىن چېچىلغاق ۋە بەزىدە خىيالچان، ھە-
سەرەتلىك بولۇپ قالدىغان ئاناڭنىڭ (شۇ ۋاقىتلارغىچە ئاللاھ ماڭا
ھاياتلىق، ساغلاملىق بەرسە، ساغلاملىقىمنىڭ ناچار ۋاقىتلىرىدا ساڭا
مېنى خۇدا يۈك قىلىمىغاي) نەچچە ئون يىل ئىچىدىكى، ھەربىر
مىنۇتتا تۈرلۈك تۇيغۇلار قاتلىمىدا ئويغاق، زىددىيەتلىك ياشىغان،
ئاچايىپ - ئاجايىپ مۇڭلۇق قەلبىنىڭ، شۇنداق بىر روھى تارىخقا
ئىگە بولغانلىقىنى بىلىپ قال ئوغلۇم!

روھى تىراگېدىيە ۋە زىددىيەتلىك بايقاشلاردا نەچچە ئەسىرنى
بېشىدىن كەچۈرگەندەك چارچاپ كەتكەن ئاناڭ، سەن ئۈچۈن چارچى-
ماسلىقى، ئەقلىدىن ئازماسلىقى، كۈچىدىن قالماسلىقى، ھەرقاچان
پىراقىنى كۆرەر ئەقىل بىلەن، ئانىلىق ئوبراز، مەردانە قەد، پەرۋىش-
كار قەلب، ئۇلۇغۋار روھ بىلەن ياشىشى كېرەك ئوغلۇم! . . .

* * *

ئوغلۇم، تۆت ياشقا كىرىش ئالدىدا تۇرۇۋاتقان بۇ ۋاقىتلىرىڭدا
بۇ قىسىم خاتىرەمنىڭمۇ ئاخىرقى بەتلىرىنى يېزىۋاتىمەن.

سەن مۇشۇ تاپتا بەك ئوماق ھالەتتە تاتلىق ئۇخلاۋاتىسەن. پات - پات «ئاپا» دەپ مېنى ئىزدەشتۈرۈپ، مېنىڭ ھىدىمنى ھىدىمەن. ئالغاندىن كېيىن ياكى پېشانەڭگە يەڭگىلىغىنا سۆيۈپ: «قوزام مەن يېنىڭدا بار، قورقماي ئۇخلىغىن» دەپ گەركىلەتكەن شىۋىرلىشىمنى ئاڭلىغاندىن كېيىنلا خاتىرجەم بولۇپ، ئۇيقۇلۇق كۆزلىرىڭنى ئاچالماي، مېنى چىڭ قۇچاقلاپ سۆيۈپ قويۇپ: «ئانا، ئازادە ياتاي» دەپلا كەينىڭگە ئۇرۇلۇپ يەنە خاتىرجەم ئۇيقۇغا كېتىسەن. ساڭا ئۇزۇنغىچە ھېرىسمەنلىك بىلەن قاراپ، تويماي ھىدلاپ، ۋۇجۇدۇمنىڭ ئاجايىپ بىر لەرزى بىلەن ئۇزاق - ئۇزاق ساڭا قاراپ ئولتۇرۇپ كېتىمەن. ھەر كۈنى چۈش ۋە كەچتە ئىشتىن چۈشىدىغان ۋاقىتقىچە سېنى كۆرگۈم كېلىپ تاقىتىم تاق بولىدۇ. مەن ئىشتىن كەلگەندە يا سەن ئىشىك ئالدىدا مېنىڭ كېلىشىمنى كۈتۈپ تۇرغان بولسەندە، يىراقىدىن مېنى كۆرۈپ، قوللىرىڭنى كىرىپ مېنى قۇچاقلىغىلى ئالدىمغا يۈگۈرۈپ كېلىسەن، ئالدىمغا كەلگىچە پۇتلىرىڭدا چىمداپ كىيىۋالغان ساپما كەشىڭنىڭ بىر پىيى چۈشۈپ قېلىپ سېنى خېلى ئاۋارە قىلىدۇ، چۈچۈك تىلىڭدا بىر نېمىلەرنى دەپ ساپما كەشىنى تىللىغانچە ئالدىراپ - تېنەپ كىيىشكە ئۇرۇنسەندە، ئالدىمغا يەنە يۈگۈرەپ كەلگەنچە ئۇزۇڭنى ئېتىپ، ماڭا چىڭ يېپىشىۋالىسەن. پاكىدە ئىشكىنى ئېچىشقا سىڭىنال بېرىپ ئۆيگە كىرىشىمگىلا قوللىرىڭنى كىرىپ، مېنى قۇچاقلىغىلى تەييار بولۇپ تۇرغان بولسەن. مېنى سۆيۈپ تۇرۇپ: «ئانا ئەمدى بۈگۈن ئىشقا بارامسەن ياكى ئەتمۇ؟» دەپ سوراپسەن، مەن: «ئەتە، دەپ جاۋاب بەرسەم. ئۇزۇڭنى تۇتالماي چاۋاك چېلىپ سەكرەپ كېتىسەن. رەھمەت ئانا، بەك خوش بولۇپ كەتتىم دەپ، ئۇزۇڭنى قويغىلى يەر تاپالماي، قىلغىلى قىلىق تاپالماي قالسەن.

ئۆيىدىكى ۋاقىتلىرىڭ مانا مۇشۇنداق ئۆتتى. ئەمدى سېنى بىر ئايدىن كېيىن بالىلار باغچىسىغا ئاپىرىپ بېرىمەن. ھالىڭدىن خەۋەر ئېلىۋاتقان ئاچاڭ ۋە مەھەللىدىكى دوستلىرىڭدىن ئايرىلىپ، مۇنتىزىم تەرىپى ۋە ئويۇن شەكلىنى ئالغان، تۈزۈم ئىچىگە كىرىش ئالدىدا نۇرۇۋاتىسەن قوزام. شوخ، جانلىقلىقىڭنىڭ، ئوماق كەپسىزلىكىڭ.

رىنىڭنىڭ يوقىلىشىنى، خاراكتېرىنىڭنىڭ بوغۇلۇپ، كىچىك تۇرۇپلا ئىلمىي تۈزۈم ئىچىگە بېكىلىپ قېلىشىنى خالىمايتتىم. شوخ، جانلىق، تېتىك، سەزگۈر، ئەقىللىق ھەم كەپسىزلىكىنى، كىچىك تۇرۇپ يېتىلىۋاتقان تۈزۈمگە ئىشىنىش ۋە ئەركىك، ئوغۇللۇق تۈي-خۇڭدا ئىپادىلىنىۋاتقان غۇرۇرۇڭىنى بەك قەدىرلەيتتىم. ئۇنداق قىل-ما، بۇنداق قىلساڭ بولمايدۇلار ئىچىدىكى مېخانىك كىتاب خالىتىسى بولۇپ قېلىشىنى ياقىتۇرمىغانلىقىم ئۈچۈنمۇ، سېنى كېچىكىپەرەك تەربىيەلەش ئورنىغا بېرىشنى ئويلاپ مۇشۇ كۈنگە كەلگەندىم. بۇ كۆز ئالدىمدىكى رېئاللىقنى ئەمدى قوبۇل قىلمىسام، سېنى مۇتئىزىم تەربىيەلەشنىڭ سىستېمىلىق بىرىنچى پەلەمپەيسىمىنى باسمىسام بولمايدۇ.

ئەسلىي قىزىقىش، ئەسلىي خاراكتېرىنى ساقلاپ ۋە تەرەققىي قىلدۇرۇش، ئۆزۈڭنى كۈچەيتىش ئەمدى مېنىڭ تەربىيىمگە قال-دى. ئاناڭ يەنە بىر ھاياتىنى باشلاش ئالدىدا ئوغلۇم.

تاماق ئېتىۋاتقىنىدا، يول مېڭىۋاتقىنىدا، ئىش ئورنىدا خىز-مەت قىلىۋاتقىنىدا، بىرەر تال كەمپۈت يەۋاتقىنىدا، خوشال بولغى-نىدا، ئازابلانغىنىدا، ئاچچىقلانغىنىدا، ئىشقىلىپ بارلىق پائالى-يەتلىرىم ۋە ئوي - خىياللىرىمدا، چوقۇم سەن ئويۇقسىز بۆسۈپ - تارتىپ، روھى ئالىمىمگە كىرىپ كېلىسەندە، ماڭا ۋاسىتىلىك قوما-دانلىق قىلىشقا باشلايسەن ئوغلۇم! . شۇنداق ۋاقىتلاردا، مېنىڭ ئانىلىق روھىم ھەممىنى پاچاقلاپ تاشلىيالايدۇ، ھەممىنى مېھىر بىلەن ئېرىتىۋېتەلەيدۇ، ھەممىنى قەيسەرلىك بىلەن يېڭەلەيدۇ. ھەم-مىنى باش قويدۇرۇپ، بارلىقىدىكى تەئەللۇقاتلارنىڭ خوجىسىغا، رولچىسىغا ئايلىنالايدۇ! . . . چۈنكى سەن ماڭا ھەممىنى ھېس قىل-دۇرۇپ، ئانىلىق يۈرەك ۋە قەلبىنىڭ ھەممىدىن غالىب ۋە ئۇلۇغلۇ-قىنى ھەر ۋاقىت تونۇتۇپ تۇرسەن ئوغلۇم! . چۈنكى سەن ماڭا يېڭى قان، يېڭى جان، يېڭى ئەقىل، يېڭىدىن يېڭى كۈچ - ماددار، غەيرەت - شىجائەت بېغىشلاپ تۇرسەن ئوغلۇم! ئانىلىق قەلبىمنى، ئانىلىق ئەقلىمنى، ئانىلىق مېھرىمنى، ئانىلىق يولۇمنى تاۋلاي-سەن. ئاڭغا ئاجايىپ يارقىن ۋە يۈكسەك ۋەزىن، ئۇلۇغلۇق ئاتا قىل-

سەن ئوغلۇم! . . .

ئۆزۈمنى ئۇنىڭغا شۇنچە بېغىشلاپ، جىسمانىي، روھىي جەھەتتە، ئىنسانىي جەھەتتە شۇنچە كۆپ بەدەل تۆلەپ تۇرۇپمۇ، يەنە ئۇنىڭ كۆڭلىدىكىدەك بولالمىدىم. ئۇنى رازى قىلىش ئۇياقتا تۇرسۇن تېخىمۇ ئۆكتەم قىلىپ قويدۇم. شۇنىسى ئېنىقكى ئەر - ئايال مۇنا-سىۋىتىمۇ بەلگىلىك چەك - چېگرا ئىچىدە ئىلمىيلىك بىلەن نورمال-نى بەخش ئېتىلىش، ئۆزىنى تۇتۇش ۋە كىشىلىك ئەركىنلىكى غۇرۇ-رى نەزەرگە ئېلىنغان ھالدا مەۋجۇت بولسا، ئىككى تەرەپكە بېسىم ئەپكەلمەيدۇ. ئۇنداق بولمايدىكەن بېسىم، يۈك يۇقىرى ئۆرلىشىگە پەلەمپەي ئەمەس، خەتەرلىك ھاڭ بولۇپ قالىدۇ.

بىر ئايالنىڭ قەلبىدىنلا ئەمەس، تۈرلۈك مۇناسىۋەت قاتلىمى ۋە چوقۇم قۇرۇلىدىغان ئائىلە مۇناسىۋىتىدىن ساڭا شۇنداق دېگۈم كېلىدۇ ئوغلۇم: ھەر كىم ئۆزىنىڭ ماھىيىتى بويىچە قىلالايدىغان ئىشنى قىلىپ، ئۆز ئېتىقادى، ئۆز يولىدا مېڭىشى كېرەك. ئۆزىنى ئومۇمىي جەھەتتىن ھېس قىلىشى بويىچە خاتا بولمىسىلا توختىماسلىقى كېرەك. چۈنكى، ئۆزىمىزنىڭ ھاياتىنى ياشىغۇچىلار يەنىلا ئۆزىمىز «باشقىلار ئۈچۈن» دېگەنسىرى، بىز ئۆزىمىزگە ئوخشىماي قالغىمىز، يا باشقىلارغا يا ئۆزىمىزگە ئەرزىمەيمىزدە، ئىشەنچىمىزنى، جاسارىتىمىزنى، خاسلىقىمىزنى يوقىتىپلا قالماي، ئاجايىپ زور بىر تىراگېدىيىنى بېسىم ئىچىدە، روھىمىزغا يۈكلىنىۋالىمىز.

بۇ چەكلىك ھاياتتا نېمە قىلىش، يوقىلىش ۋە ئازاب زادى بۇ؟ ئەرزىمىدۇ زادى؟! ھېچكىم شۇنچىۋالا قۇربان بېرىشكە ئەرزىمىسە كېرەك. يەنىلا سەندە ھەممە تولۇق ۋە ساغلام بولسا ئاندىن باشقىلارنى خۇشال قىلالايسەن، ئالدىغا چىقالايسەن. تۈرلۈك ھالەتلەردىكى نىمە-جان قىياپەتلىرىڭنى ھېچكىم ياقتمۇ مايدۇ، كۆنۈرەلمەيدۇ. يۈك بو-لۇپ قالسىەن، شۇڭا سەن ئۆزۈڭنى تۇتۇۋېلىپ ئۆزۈڭگە مەبلەغ سې-لىپ تۇرۇپ، ئاندىن باشقىلارغا بەخش ئېتىشىڭ كېرەك. ئۆزۈڭنى سۆي!، ئۆزۈڭنى سۆي ئوغلۇم! . . .

سەن كەلگۈسىدە بىر ئەر ۋە دادا ئوغلۇم. بۇلارنى ھازىر چۈشەن-مىسىڭمۇ، كەلگۈسى بىر كۈنلەردە بۇ خاتىرىنى قايتا ۋارقىلايسەن،

ئۇ ۋاقىتتا بەلكىم مەن يوق. . . ئەمما مەن بىر خىل ئەستايىدىل كەيپىيات ئىچىدە ساڭا مۇراجىئەتسىمان پىچىرلاۋاتىمەن. . . ساڭا نۇرغۇن - نۇرغۇن كەچمىش ۋە روھى جەريانلىرىمدىن، ئابستراكتلا، خۇلاسىە پىچىرلاپ، سېنىڭ ئالدىڭدا سەمىمىي ھالدىكى پىچىرلىكىمنى ئاشكارىلاۋاتىمەن، مېنىڭ پىچىرلىكىمنى ھېچكىم بىلمەيدۇ، پەقەت سېنىڭ ئالدىڭدا ئۆزۈمنى ئېتىراپ قىلىپ ئولتۇرۇپتىمەن ئوغلۇم! - ئۆزۈمگە پىچىرلاۋاتىمەن؛ ئاياللارغا سالامەتلىك، روھىي ساغلاملىق، ئۆزىنى ھەر جەھەتتىن تۇتۇۋېلىپ، ئۆزىنى ئالدى بىلەن سۆيىدىغان، ئاسرايدىغان كەيپىياتنى ساقلاپ قېلىش ئىنتايىن مۇھىم ئىكەن. ئەرلەرگە يۈرىكىڭدىن، ئەمەلىيىتىڭنىڭ ئەجەللىك يەرلىرىدىن كۆيۈ-نۇۋېتىپ، بارلىقىڭنى بەخشەندە قىلىۋېتىپ ئۆزۈڭ ئاجىز بولۇپ قال-ساڭ ئۇلار سېنى ياقىتۇرمايدىكەن. ئۇلارغا يۈك، بېسىم بولۇپ قالىدۇ-كەنەنەن. ئەمەلىيەتتەمۇ ئىنسان تىنچ، خاتىرجەم، يەڭگىل كەيپىيات-تىكى تۇرمۇشقا شۇ قەدەر موھتاجغۇ، نېمىشقا تەڭشىيەلمەيمىز زادى؟ يۈرىكى، قەلبى، جىسمى ۋە روھى نورماللىقتىن ھالقىغان دەرىجىدە-كى ھېسسىياتچانلىق بىلەن قەلبى زېدە بولغان خانىملار ئاگاھ بۇلۇڭ-لار، بۇ ھالىڭلار ئەرلەرگە ھامىنى سوغۇق كېلىدۇ. ئەڭ ياخشىسى ئۆزۈڭلارنىلا سۆيۈڭلار، ئاندىن ئۆزۈڭلارنى ھېس قىلىشتىن كەلگەن سوغۇق قان كەيپىياتتا، ئەرلەرگە كېرەكلىك تەرەپلەردىن ھېس قىلىپ تۇرۇپ ئۆزۈڭلارنى بايقاپ تۇرۇپ بەخش ئېتىڭلار، شۇنى ئۆزۈڭ-لارغا ئەسكەرتىپ تۇرۇڭلاركى، ئەقىل ۋە ھوش بىلەن ئۆزۈڭلارنى بايقىيالىماي قويۇۋېتىشتىن ساقلىنىڭلار!

ئۆز ئارا ھۆرمەت ۋە كىشىلىك نورمالنى ھوقۇقىغا ئېتىبار بەر-مەسلىك، ھەممىنى مونوپۇل قىلىۋالدىغان، جاھاننى، ئادەمنىڭ گۈ-زەللىك نۇيغۇسىنى تار دائىرىدىلا كۆرىدىغان ئائىلە مۇناسىۋىتى، ئادەمنى زەئىپلەشتۈرۈۋېتىدۇ.

يا زىيالى قاتلىمىغا تەۋە ئەمەس، يا تۆۋەن ساۋاتسىزلار قاتارىغا تەۋە ئەمەس، يا پەنى جەھەتتە يوق يا دىنىي جەھەتتە يوق. يا گۆش ئەمەس يا بەز ئەمەس، يا ئۆزى نۇرغۇن ئىشلارنى يولۋاستەك قەد ۋە جاسارەتتە يۈرۈشتۈرۈپ كېتەلمەيدىغان، ياكى ئىلمىي سوغۇق قان

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

ئەمەس، ئۆزىنىڭ ئەرلىكىنى توۋلاش، قۇرۇقتىن قۇرۇق ھەيۋە قىلىش بىلەن بىچارىلەرچىلا ئىپادىلەپ جان باقىدىغان ئەرلەر ئېمىيە بىچارىدۇ؟ بۇ تىپتىكىلەر ئۆزىنىمۇ، باشقىلارنىمۇ بىزار قىلىۋېتىدۇ. ئوغلۇم، ئۆزۈڭدە خاسلىق ھېس قىلغان، تەبىئىتىڭدىن ئۇخچۇپ تۇرغان ئامىللارنى ھېس قىلىشقا، ياخشى پەرۋىشلىنىشى ئۈچۈن ئەڭ ياخشى سورۇن ۋە مەيدان ھازىرلاپ بېرىشكە تىرىشمەن. سېنىڭمۇ شۇنداق تەرەپلىرىڭنى تارتىپ چىقىرىپ، ئۆزۈڭگە جەڭ ئېلان قىلىپ ياشىشىڭنى ئۈمىد قىلىمەن.

ئوغلۇم، مەيلى ئەر ياكى ئايال بولسۇن. ماھىيىتى بىرلا ئىدى. سان. ئەمما روھى بالاغەت ئوخشىمايدۇ، ئىنساندىكى ئورتاق ماھىيەت يەنىلا ئوخشاش. مېنىڭ بۇ خاتىرىنى يېزىشىم يالغۇز ئاناڭنىلا ئەمەس، ئايالىڭ ۋە قىزىڭنى ھەم ئىنسانلارنىڭ روھى دۇنياسىنى ئىدى. چىكىلەپ چۈشىنىشكە ۋە ئۆزۈڭنى ھەرقاچان بايقاپ ۋە قېزىپ تۇرۇ. شۇڭ ئۈچۈن ياخشى باشلىنىش ۋە ئەستايىدىل ئىنچىكىلىك بولۇپ قالسىكەن دەيمەن. . . قاچانكى سەن ماڭا ئانىلىق ئاتىقى ئاتا قىلىدىك، مەن ئۆزۈمنى بىر ئانىنىڭ ئوبرازىدا كۆرۈشنى ئىزدىدىم. بىر بالىنىڭ، بىر ئوغۇلنىڭ نەزىرى بىلەن كۆزىتىلىپ تۇرغاندەكلا ھېس قىلىدىم. «ئانا» لىق سۈپىتىم ماڭا ئۈزلۈكسىز، سالاھىيىتىمنى ئو- لۇقلاشقا ئىلھام ۋە مەسئۇلىيەتكەر ئىزدىنىشلەرنى ئاتا قىلدى. مېنىڭ ساڭا ئاتا قىلغانلىرىم ۋە ئاتا قىلىش ئالدىدا تۇرغانلىرىم كۆپ بولغان. دەكلا، سېنىڭمۇ مېنى ئەۋرىتىش ۋە ھېس قىلدۇرۇشتا بەخش ئەتكەننىڭ ئاز ئەمەس ئوغلۇم! . . .

2005 - يىل ئاۋغۇست، خوتەن - ئۈرۈمچى

بىر ئايالنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسى

مەن ئۆز مەۋجۇتلۇقىمنى پەقەت خاتىرە يېزىۋاتقاندىلا ئاندىن ھېس قىلىمەن، ئۆزۈمنى تىڭشاي مەن. قەلىمىمنىڭ توختاپ قېلىشى - روھىمنىڭ پۈچەكلىشىپ، يوقىلىشىغا قاراپ يۈزلەنگەنلىك. كىدىن دېرەك بېرىدۇ. قەلەم بىلەن سىردىشىش - مېنىڭ ۋىجدانىم. نى، غۇرۇرۇمنى، ئاياللارغا، ئانىلارغا خاس قەلبىمنى تاۋلايدىغانلىك. قىنى سەن مەڭگۈ چۈشىنەلمەيسەن. مەن بۇنى قەلەم ئارقىلىق خاتىرە. گىلا يازالايمەن.

شۇنى بىلگىنىكى، مەن ئانامنىڭ قورسىقىدىن يەرگە چۈشۈپلا ساڭا تەئەللۇق بولۇپ تۇغۇلمىغان. مەن سەن بىلەن تونۇشۇپ بولغۇچە بولغان ھايات مۇساپەمنىڭ ئۈچتىن بىرىنى ئۆزۈمگە خاس روھى بايقاشلىرىم، كۆز تىنىشلىرىم، نۇرغۇنلىغان روھى ماجىرالار بىلەن ئۆتكۈزۈپ، ھايات، ياشاش، تۇرمۇش، قىز - ئاياللار قەلبى، ياشا-ۋاتقان ئىجتىمائىي رېئاللىق ۋە ئۇيغۇر جەمئىيىتىدىكى ئاياللار ۋە غايىلىك قىزلارنىڭ دۇچ كېلىشلىرى ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتتە مۇ-ئەيىن تونۇش ۋە چۈشەنچىگە ئىگە بولغان. شۇنى ئوتتۇرىسىدىكى بۇ ۋاقىتلاردا سەن مەۋجۇت ئەمەس ئىدىك! ئۇلار مېنىڭ مۇستەقىل روھى خەزىنىمگە تەئەللۇق. ئەلۋەتتە ئۇلارنىڭ ھەممىسى مەن بېشىم-دىن كەچۈرگەن سەرگۈزەشتە ئەمەسلىكىنى بىلىشىڭ كېرەك!

مەن كەم دېگەندە مۇشۇ يېشىمغىچە ۋە ياكى 30 ياشقىچە ئۆز تۇرمۇشىمنى، ئۆزۈمگە خاس روھى دۇنيارىمنى ئۆزۈم باشقۇرۇپ، توي قىلماسلىقىم كېرەكتەك ئويلاپ قالمىمەن. چۈنكى روھى ھاسىلات-لىرىمنى ئىپادىلىمەي، يەنە نۇرغۇن غۇۋا چۈشەنچىلىرىمنى ئايدىڭلاش-تۇرماي تۇرۇپ، ئۇ تىنىمىسىز قاينامنىڭ روھى ۋە جىسمانىيىتىمنى تالان - تاراج قىلىشقا، مېنى ھە دەپسلا يۇتۇۋېلىشقا ئىرىشىپ، مېنى نورمالسىز، تەڭپۇڭسىز ھالەتكە ئەكىلىپ قويۇشقا يول قويماسلىك.

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

قىم، ئۆزۈمنى پەرۋىش قىلىشقا ئەھمىيەت بېرىشىم، ئۆزۈمنى يوقىتىپ قويماسلىقىم كېرەك ئىدى. تولىمۇ ئەپسۇس، كىشىلەرنىڭ كۆزىگە سىغىشىم، ئۇلارنىڭ يەكلىشىگە، جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي قايىملىرىنىڭ چەكلىشىگە ئۇچرىماسلىق ئۈچۈن ئالدى بىلەن شەخسىي تۇرمۇشۇمنى ئورۇنلاشتۇرۇشقا توغرا كەلدى. بۇ مۇشۇ ئۇيغۇر جەمئىيىتىدىكى نۇرغۇن ئاياللارنىڭ پاجىئەسى بولسا كېرەك.

ئىجتىمائىيلىشىپ كەتكەن جەمئىيەتتىن، كىشىلەر ئارىسىدىن مەن كۆزگە ئىلىدىغان بىرسىنى تېپىشىم ۋە ئۇنىڭ چۈشىنىشىگە ئېرىشىپ، ئازراق بولسىمۇ روھىي بېسىمنى يېنىكلىتىپ نورمال ئادەم سىياقتا ياشىشىم كېرەك ئىدى.

سەن دەسلەپ بۇلغانمىغان روھىڭ بىلەن تۇرمۇشۇمغا كىرگەن بولدۇڭ. ئۇزاققا بارماي رېئاللىق سىغدۇرالمىغۇدەك دەرىجىدىكى ئاتالمىش غۇرۇرۇڭنىڭ شەخسىيەتچىلىكى ھەربىر ئېغىز سۆز، ھەر-بىر قەدەم، ھەربىر خىيالغا قەدەر سىقىشقا باشلىدى. مەن ئەسلىدىكى سوغۇق قان، كەڭ قورساق ۋە مەردانە مەجەزىمنى يوقىتىپ، سېنىڭ چەكتىن ئاشقان روھىي بېسىملىرىڭدىن ئەسلىي تەبىئىتىمنى يوقىتىشقا باشلىدىم. سەن كىچىك بالىدەك پەرۋىش قىلىشىمنى كۈتەتتىڭ، مەن سېنىڭ ئۈچۈن پايپىنەك بولۇپ يۈرۈپ ھاجەتلىرىڭدىن ئاران چىقىپ بولاتتىم. ئۆزۈمگە خاس روھىي دۇنيايىمدا ئۆزۈمنى تىڭشاشقا، ئۆزۈمنى ۋە ھېس قىلغانلىرىمنى ئىپادىلەشكە ۋاقىت، پۇرسەت يوق ئىدى. نۇرغۇن تۇيغۇلار روھىمدا چۆكمە ھاسىل قىلىپ قېلىۋەردى، قېلىۋەردى...

سەن ئۈچۈن مەيلى ھېسسىيات، مەيلى جىسمانىي جەھەتتىن بولسۇن، مەيلى جەمئىيەت، ئائىلە روھىي جەھەتتىن بولسۇن ياكى ئىستىقبال جەھەتتىن بولسۇن تۆلىگەن بەدىلىم تولىمۇ كۆپ بولسىمۇ، ئۇنىڭغا يەنىلا رازى ئىدىم. ۋىجدانىم ئالدىدا، ئۆزۈم ياخشى كۆرگەن ئادىمىم ئۈچۈن مەيلى ئۇنىڭ بىلەن بىر ئۆمۈر بىرگە ياشاي ۋە ياكى ياشماي، ئۆزۈمگە يۈز كېلىپ ئازابلانماي، ئۇنىڭ قەلبىگە ئاستا - ئاستا ئىللىقلىق ئاتا قىلىپ مەجەز - خاراكىتىرنى مۇكەممەللەشتۈرۈش ئۈچۈن تىرىشاي دەپ ئويلايتتىم. ئۆزۈمگە خاس ياشىمىغانلىقىم،

ئۆزۈمدىن قېچىپ روھىمدىن قورقۇپ، يۈزلىنىشىمدىن قېچىپ روھىمنىڭ سايبىسىدە مۆكۈۋالغانلىقىم ئۈچۈن روھىم تەرىپىدىن قاتتىق جازالاندىم. مەن ئەسلىي رېئاللىقنىڭ، ئىجتىمائىيەتنىڭ جازاسىدىن قورقۇپ ئۆزۈمگە خائىنلىق قىلغانىدىم. ئاخىر بۇ ئاسىيلىقىم مېنى ھەر ئىككىلى تەرەپتىن جازالىدى. چۈنكى مېنىڭ بارلىق ئىزدىنىشىم رىم، روھىي پائالىيەتلىرىم رېئاللىقتىنمۇ ئايرىلىپ قالغان، دەرىجىدىن تاشقىرى قارام ۋە ئەسەبىي غۇرۇرۇڭنىڭ نادانلەرچە، تەلۋىلەرچە، شەخسىيەتچىلىك بىلەن غەۋغا كۆتۈرۈشى ئۈچۈن مەڭگۈ ئون - ئونسىز، ئىتتىبارسىز بىچارىلەرچە قۇربان بېرىشى كېرەك ئىكەن! سەن مېنىڭ سىمىلىق ئاچچىق - ئاچچىق نەپەستە ئۆزۈلۈپ چىققان چۆكمە بولۇۋېرىپ بېسىم ھاسىلاتىدىن ئېتىلغۇدەك بولۇپ تۇرۇۋاتقان، ئۆزىنى ئىرىكەن تۇتۇش ھوقۇقىدىن، نورماللىقتىن مەھرۇم بولۇپ، قانات - قۇيرۇقى بوغۇچلانغان، پەرۋازىدىن ئايرىلىپ، ئەقىل كۆزىمۇ خىرەلەشكەن، چۈشكۈنلەشكەن روھىمنىڭ زە - ئىپ رېتىمى بىلەن ياشىماقچىمۇ؟ بۇنىڭدىن خۇشاللىق، ئۆزۈڭگە ئازادچىلىك، مەندىن قانائەت تاپالامسەن؟! ...

سەن تۆلىگەن بەدەللىرىمنى يوققا چىقىرىپلا قالماي، غۇرۇرۇم - نى، قەلبىمنى رەھىمسىزلىرىچە دەپسەندە قىلىدىك!

مۇھەببەت ئادەمنىڭ كۆزىنى قارىغۇ قىلىپ قويدىكەن. بۇ خىل كورلۇق توي قىلىپ بارا - بارا سۈزۈلۈشكە باشلايدىكەن. چۈنكى ئائىلىدىن ئىبارەت بۇ چېتىلىش دائىرىسى كۆپ زەنجىردە ھەممە نەرسە ئۆزىنىڭ چېتىلىش زۆرۈرىمىنى ئارقىلىق، ئۆز كۈچىنى نامايان قىلىپ تاللىنىدىكەن ياكى شاللىنىدىكەن. ۋەھالەنكى، مۇھەببەت بۇنداق چېگىش زەنجىرنى بىر نۇقتىغىلا مەركەزلەشتۈرۈۋالغان بولغاچقا، ئۇ كۆپ نەرسىلەرنى كۆرەلمەيدۇ ۋە بايقىيالمايدۇ، ئادەمنىڭ قۇلىقى ئاڭلىماس، كۆزى كۆرمىس بولۇپ قالىدىغانلىقى ھەقىقەتەن راست. مەن ئەنە شۇنداق بىر ئاجايىپ تراگېدىيىلىك جەرياننى بېشىمدىن كەچۈردۈم. مەن قانداق قىز ئىدىم؟ ھازىر قانداق بولۇپ قالدىم؟ ... بۇنىڭ ئارىسىدىكى يوقانغانلىرىمنى، ھاياتىمنىڭ ئاخىرىغا چە ئىزچىل تولدۇرۇپمۇ تولۇقلاپ بولالمايمەن!!! ...

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

ئاچچىق - ئاچچىق ئېچىنمەن. زەئىپ تېنىم، يوقالغان جاسارىم،
تىم، بوغۇچلانغان تەپەككۈرۈم ۋە ئۆزۈمگە خاس روھىي دۇنيايىتىدىكى
پائالىيەتلىرىم، چېچىلغان زېھنىم، ئاجىزلىشىپ ۋە ئەسەبىيلىشىپ
كەتكەن نېرۋىلىرىم پۈتۈنلەي ئەسلىدىكى ئۆزۈمنى يىتتۈرۈپ قويدى.
مەن خارابىلىككە ئايلانغان، ئېتىبارسىزلا يوقالغان قىممەتلىك يادىم.
كارلىقلىرىم ئۈچۈن پۈتۈن يەر - جاھاننى تىترىتىپ، دۇنياغا پاتمايدى.
ۋاتقان ھەسرەتلىك چۇقانلىرىمنى ئىپادىلەشكە ئاجايىپ - ئاجايىپ
ئاجىزلىق قىلىۋاتىمەن! ... شۇنچىۋالا ئېغىر يۈكنى تەنھا - تەنھا
كۆتۈرۈپ، مۇدۈرۈپ - دوقۇرۇپ كېلىۋاتقان ئاجىزە مەنىمۇ
زادى؟! مېنى تۇرمۇش ئۆز قوينىغا ئالمىدى... تۈلگەن بەدەللىرىم.
نىڭ ۋەزنى ھېسابسىز...

پۈتۈن ۋۇجۇدىدىن ئازاب يېشى، روھىدىن چىدىغۇسىز تەنھا
ھەسرەت، يەككە - يېگانە چۇقان كۆتۈرۈۋاتقان مەندەك بىر ئاجىزەنى
قۇرۇپ كەتكەن قاقشال مۇھىتىدا ئۆزىنى قايتىدىن قېزىشقا مەدەت
بەرگەيسەن خۇدا!؟ ...

مەن ئۆزۈمدىن، روھىدىن قاچتىم. ئۆزۈمنى نۇرمۇشنىڭ تىمىمىز
نىمىسىز ھەم رەھىمسىز قايناملىرىغا تاشلىدىم. ئۇنىڭ مېنى
تالان - تاراج قىلىشىغا، ئىرادەمنى ئاجىزلاشتۇرۇپ، جاسارىتىمنى
بوۋاشتۇرۇشىغا، مەغرۇرلىقىمنى ئىزپۈكتۈرۈشىگە، غالجىر ئىتنىڭ
تالان - تاراج قىلىشىغا تاشلانغان بىچارە كەبى تاشلاپ بەردىم! تۇر-
مۇش ئالدى بىلەن جىسمانىيىتىمنى خورىتىپ، تۈرلۈك كېسەللەر
بىلەن چىرىمدى. روھىمنى خالىغانچە تالان - تاراج قىلىپ، ئۆزىنى
ئېتىراپ قىلغۇزدى. نېرۋانىنى قاتتىق ئىسكەنجىگە ئېلىپ، مېڭەمنى،
روھىي كۈچۈمنى خوراتتى. روھىي ۋە جىسمانىي كۈچۈمنىڭ يېرىمىم.
مۇ قالمىدى، كۈچلۈك ۋىجدانىمغا ئېلىپ، ھەممىگە ئالىيجانابلىق
بىلەن مۇئامىلە قىلدىم. زور بەدەل تۆلەش جىددىيلىكى بىلەن ئۇھ
دېگۈدەك ھالىم، مادارىم قالمىدى. ئىرادەم، جاسارىتىم، جۇشقۇن
شۇخلۇقۇم سۇندى...

ساپاسىزلىق، قالاقلىق، پىتنە - پاسات، نادانلىق ھۆكۈمرانلىق.
نى ئالغان ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ قىزى بولغىنىم ئۈچۈن، روھىي

يۈكسەكلىكتە تۇرۇپ ئۆزۈمنى ئىزدىشىم، كەسپكە ئۆزۈمنى ئاتاپ ھەم ئىجتىمائىي قاينامغا جەڭ ئېلان قىلىپ، غالىبلارچە ئىجتىمائىي ۋە روھىي ئۈستۈنلۈكنى تاللىشىم ئەجنەبىلىك ھېسابلىناتتى. ئۆزۈمگە خاس ياشىشىم زور توسالغۇغا ئۇچراتتى. شۇڭا مەن ئەتراپىمدىكى بارلىق ئاياللارغا ئوخشاش ياشىشىم، ئالدى بىلەن شەخسىي تۈر - مۇشۇمنى تاللىشىم ئاخىرىدىمۇ ئۇنى تاللىشىم، ئون - تىنسىز ھالدا ھەممىنى سىغدۇرۇپ، سۈكۈت ئىچىدە ياشىشىم كېرەك ئىدى! بولمىسا كىشىلەر، جەمئىيەت مېنى غاجاپ - تالاپ، تالان - تاراج قىلىۋېتەتتى. بۇ ئاتا - ئانامغىمۇ زور بېسىم. مەن شەخسىي تۈرمۈ - شۇمنى تاللىشىمدا غۇرۇرى كۈچلۈك، ئەسەبىيەرەك بىرسىنى تاللىشىم، بارلىق ۋاقتىمنى، زېھنىمنى ئاشۇنىڭغا قاراتقان ھەلەكچىلىك بىلەن ئۆزۈمنى ئاستا - ئاستا يوقىتىپ، تۇرمۇشقا سىڭىشىم كېرەك دەپ ئويلىدىم... شۇنداق، ئائىلىنىلا ئويلىشىم كېرەك...

جىسمانىي كۈچۈم يوقالدى، روھىي كۈچۈم ئاران - ئاران ئۆزدىنى ئاڭقىرالغۇچىلىك ئەس - ھوشقا ئەسىرلىك بىلەن ئېرىشەلەيدى، تۈلگەن بەدەللىرىم چەكسىز، يۈكۈم ئاجايىپ ئېغىر. مەن قاننىق ھالسىراپ كەتتىم. ئۆزۈمدىكى بۇ ھارغىنلىقنىڭ ئېغىر ۋەزىنىنى مۆلچەرلەشكىمۇ ئاجىزمەن... قاچانغىچە بېلىمنى رۇسلىيالىماي، قەدىدىمنى تىكلىيەلمەي يۈرۈپىدىغانلىقىمنى بىلمەيمەن! جاسارىتىمنى، ئەسلىدىكى بۈيۈكلۈك روھىي قاتلىمىدىكى جۇشقۇنلۇقۇمنى، تەپەككۈرۈمنى، نېرۋا سۈزۈكلۈكىمنى ئىزدەپ تاپاللىشىم مۇمكىنمۇ؟ بىلمەيمەن. بىراق مەن ئۆزۈمنى يوقىتىپ قويۇشنى خالىمايمەن. ئەمما مەن چەكسىز ھارغىنمەن. روھىي ۋە جىسمانىي جەھەتتىن تەسۋىرلىگۈسىز ئاجىزلاپ كەتتىم. ئەقلىي كۈچۈم، نېرۋام ئاجىزلاپ كەتتى... تۇرمۇش مېنى قويىنغا ئالمىدى. ئۆكۈندىغىنىم قۇربان بېرىشكە ئەرزەيدىغان بىر نادانلار قوۋمى، شەخسىيەتچى، كور ۋە نادان بىر - سىگە قۇربان بەرگەندىمەنمۇ؟ دېگەندىن ئىبارەت.

بەرزەتتىمىنىڭ ئىگەلەپ يورۇق دۇنياغا كۆز ئېچىشى بىلەن تەڭ پۈتكۈل كائىناتقا ئانىلىق نەزىرىمدە كۈلۈمسىرەپ باقتىم... مەن ئانا، دەيدىغان بىر سادا بىلەن پۈتكۈل ۋۇجۇدۇمدىكى ھەممە نەرسە لەرزىگە

كەلدى. سەزگۈلىرىم قايتىدىن ئويغىنىپ، نېرۋىلىرىم سەگەكلەش-
تى، تەسۋىرلىگۈسىز بىر مېھىر ئېقىمى ۋۇجۇد - ۋۇجۇدلىرىمغا
تارقاش بىلەن تەڭ، ئۆزۈمنى دۇنياغا باشقىدىن يارالغاندەك ھېس
قىلدىم. سوغۇق قان بىر مەسئۇلىيەت، تەلەپچان، پەرۋىشكار بىر
ۋەزىن ئانلىق سۈپىتىمگە بىرىكىپ كەتتى... توغرا، مېنىڭ ھاياتىم
ئۆزۈمگىلا تەئەللۇق ئەمەس، مەن ئۆزۈمنى ئويلاشتىن بالامنى ئويلاش-
قا، ئۆزۈم ئۈچۈن تىرىشىشتىن بالام ئۈچۈن تىرىشىشقا، قىسقىسى
ئۆزۈم ئۈچۈن ياشاشتىن پەرزەنت ئۈچۈن ياشاش بەختىگە، شەرىپىگە
ئېرىشتىم.

ئانا بولغانلىقىم ئاياللىق تۇرمۇشىمنىڭ ئەڭ يۇقىرى پەللىسى،
ئانا بولغانلىقىم تۇرمۇشقا، ئۆزۈمگە ۋە شەيئىلەرگە، باشقىلارغا باشقىد-
چە مۇئامىلە قىلىشنى يېڭىدىن باشلىغانلىقىمنىڭ ۋە باشلىشىم كې-
رەكلىكىنىڭ جانلىق پاكىتى!

ئانلىق پەزىلەت دۇنيادىكى ئەڭ مېھرىلىك، ئەڭ ئوتلۇق، ئەڭ
خالىس ۋە ئاجايىپ پەرۋىشكار ۋە ساداقەتمەن پەزىلەتلىك، ئۇنىڭ ھارا-
رىتىدىن قۇياشمۇ ئېرىپ كېتىشكە تەييار نۇرسا كېرەك!... دۇرۇس
مەن ئانا بولغانلىقىمنى ھېس قىلغاندىن باشلاپ، ئۆزۈمنى قايتىدىن
دەڭسەپ، ئوپېراتسىيە قىلىپ ياساپ چىقتىم. چۈنكى، مەن پەرزەند-
تىمنىڭ مېھرىبان ئانىسى بولۇپلا قالماي، پەرۋىشكار ئۇستازى،
تەلەپكار يېتەكچىسى، سىرداش دوستى بولۇپ، ئۇنى يۈرىكىم ئارىسىغا
ئېلىپ ئاسراپ، ئىسسىقلىق ھارارىتىم بىلەن ئۆستۈرۈشۈم، كۆڭۈل
قويۇپ پەرۋىش قىلىشىم كېرەك. ئۇنى ياراملىق يۈكسەك ساپاغا ئىگە
قىلىپ تەربىيەلەشتىن ئارتۇق ماڭا يەنە قانداق شەرەپلىك ۋەزىپە،
يۈكسەك ئارزۇ بولسۇن؟ چۈنكى ئۇنىڭ ھاياتى مېنىڭ ھاياتىمنىڭ
داۋامى ئەمەسمۇ؟ بىر ئانا ئۈچۈن پەرزەنتىنى ھەر جەھەتتىن سۈپەتلىك
تەربىيەلەشتىن ئارتۇق شان - شەرەپ ۋە ئۇلۇغۋار ۋەزىپە يوق.

مەن ئانا بولغاندىن باشلاپ ئۆزۈمنى ئويلاش ئەركىنلىكىمدىن
شەرەپ بىلەن مەھرۇم بولغانلىقىمنى ھېس قىلغان، شۇنداقلا ئۆزۈم-
نى ئويلاشنىڭ ئەڭ يۇقىرى پەللىسى پەرزەنتىمنى ئويلاش ئىكەنلىكىد-
ى چوڭقۇر تونۇپ يەتكەندىم. شۇڭا ئانىلارنىڭ شۇ قەدەر جاپاكەش،

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

شۇ قەدەر مېھرىبان ۋە ئەڭداشسىز پىداكار، ئەسۋىرلىگۈسىز بەدەل تۆلىگۈچى ئىكەنلىكىنى ئاجايىپ بىر ھەسرەتلىك مۇھەببەتتە ئاستا - ئاستا ھېس قىلىۋاتىمەن... ئانىلىق بەختى ئېلىپ كەلگەن بۇ تاج ئادەمگە ھەم خۇشاللىق، ھەم كىشەنلەنگەن ھايات ئېلىپ كەلسىمۇ، كەينىمگە پېنىشىنى، مەسئۇلىيەتسىزلىك قىلىشىنى خالىمايمەن. چۈنكى مەن ئۆزۈمنى ئويلاش ئەركىنلىكىمدىن ئاللىقاچان مەھرۇم بولغانلىقىمنى بىلىمەن.

2003 - يىل. خوتەن

ئانا، مېنى باغرىڭغا باس

قىزلارنىڭ ئانا ئىكەنلىكىنى، ئانىلارنىڭ جەمئىيەتنىڭ، مىللەتنىڭ، ۋەتەننىڭ، يىغىنچاقلىغاندا تەرەققىياتنىڭ ئانىسى ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىۋاتقىنىمىزغا، شۇنداقلا ئانىلارنىڭ ساپاسى ھەققىدە قىزىق نۇقتا پەيدا قىلىپ توختىلىۋاتقىنىمىزغىمۇ خېلى يىللار بولۇپ قالدى. دېمەك بىز يېڭى ئەسىرگە كىرىشتىن ئۆت - بەش يىل ئىلگىرىلا بۇ مەسىلىلەرگە ئېتىبار بىلەن قاراپ، ئەدەبىيات - ئاخبارات ساھەسىدە غۇلغۇلا قىلىشقا باشلىغان. بەس - مۇنازىرە، لېكسىيە سورۇنلىرى ھازىرلاپ، ئانىلارنىڭ يېڭى ئەسىرگە مۇناسىپ ساپا بىلەن قەدەم ئېلىش مەسىلىلىرى ھەققىدە، ئويغانغان ئېڭىمىز بىلەن خېلى مەردانە گەپ - سۆزلەرنى قىلىشقان.

پەرزەنت تەربىيىسىدە، بولۇپمۇ قىزلارنى تەربىيەلەشتە ئانىنىڭ رولىنىڭ ئەڭ چوڭ، پەرزەنت قەلبىدىكى ئورنىنىڭ ئەڭ چوڭقۇر ئىكەنلىكىنى ھەممىمىز بىلىمىز، ئانىلارمۇ بۇنى ئېتىراپ قىلىدۇ. كۈندىن - كۈنگە نۇر تېزلىكىدە يۈكسىلىۋاتقان تەرەققىيات، ئوقۇشقا بېرىش، ئىشقا ئورۇنلىشىش، جەمئىيەت ئېھتىياجى قاتارلىقلار ئۆت - تۇرىسىدىكى تەڭپۇڭسىز، سۈركىلىشچان خىرىسلار، ئانىلارنى تېخى - مۇسەگەك قىلىپ، پەرزەنتلىرىنى ۋە ئۇلارنىڭ ئىستىقبالى ھەققىدە ئەنسىرەيدىغان قىلمۇەتتى. تۈرلۈك جىددىي سىگناللار ۋە خىرىسلار ئىچىدە نېرۋىسى چىڭقىلىۋاتقان ئانا 80 - ، 90 - يىللاردىكى خېلىلا خاتىرجەم ئانا شۇ ئىدى. جەمئىيەت، ۋەزىيەت شۇنى شۇنداق بىر سىگناللار بىلەن جىددىيلەشتۈرۈپ قويدى. ئەمما ئۇلاردىكى مەدەنىيەت سەۋىيە، تەربىيە ئۇسۇلى، ھېسسىي جىددىيلىكتىن، ئەقلىي سوغۇق قانلىققا، چۈشەنچە خاراكتېرلىك ئاڭدىن ئەمەلىي، ئىلمىي، مۇنتىزىم، جانلىق تەربىيە شەكلىگە كېلەلدىمۇ - يوق، دېگەن مەسىلەگە ھېچقايسىمىز تەمتىرىمەي، كېلەلدى، دېيەلمەيمىز. بۇرۇنقى

ئانىلىرىمىزمۇ شۇ. ئۇلارنى بىرەر ئالىي مەكتەپتە قايتىدىن تەربىيەلىگىنىمىز يوق. ئۇلاردىكى ساددا باغرى يۇمشاقلىق بىلەن كۆز ياشلىرى بىز ئۈچۈن ئېقىپ كېتىۋاتقىنى، بىز ئۈچۈن ھەممىنى ئۆزىگە سىڭدۈرۈپ، ئۇن - تىنىسىز ئېرىۋاتقان ساپ يۈرەك! شۇنداق ئۇلار پەرزەنتلەر ئۈچۈن يۈرىكىنى سۇغۇرۇپ بېرىشكە تەييار. كەم نەرسە مۇشۇ خىل خالىس ئەڭ ساپ روھتىن كۆكلەپ چىققان ئەقەللىي سوغۇق قان تەلەپ. ياۋاش، ساددا ئانىنىڭ ئىللىق قۇچقى بىلەن يەنە تەلەپچان، دادىل، مەردانە ئانىنىڭ ئۆتكۈر نەزەرلىرى بىلەن ھاياتلىق مۇساپىمىزگە قەدەم ئېلىشنى ئۆگىتىشى، نازارەت قىلىشى، مەشىقىمىزنى كۆزىتىپ، ئىنكاس، تەلەپ قايتۇرۇشى، بۇ گويىا شاگىرتىنى مەشىققە سېلىۋاتقان مەشقاۋۇلنىڭ تەلەپچانلىقىغا ئوخشاپ كېتىدۇ.

بىزنىڭ ئانىلىرىمىز ئۇنداق جاپالىق مەشىقلىرىمىزنى كۆرۈپ چىداپ تۇرالمىتى. مەشىققە بولالماي قالساق، بىزنى ئەيىبلەپ ھەم ئىلھاملاندۇرۇپ، ئانچە - مۇنچە دېكتاتورىمۇ يۈرگۈزۈپ، داۋاملىق مەشىق قىلىشقا ئۈندەش ئەمەس، يۈگۈرگەنچە بېرىپ بىزنى باغرىغا بېسىپ، يۈز - كۆزلىرىمىزنى سۈرتكەن پېتى قولىمىزدىن يېتىلەپ مەشىق مەيدانىدىن، بەيگە مەيدانىدىن ياندرۇپ ئەكىلىپ، تامىقىمىزنى پۇۋلەپ تۇرۇپ، بىر قوشۇق - بىر قوشۇقتىن يېگۈزۈپ قويۇپ، ئېغىز - بۇرىمىمىزنىمۇ ئۆزى سۈرتۈپ قويىدىغان، تولىمۇ ساددا، چاپكەش ئانىلار ئىدى. بىزمۇ ئاشۇ ئانىلاردىن تەربىيە ئالغان، مېخىش يولىنى ئۆگەنگەن ئانىلارمىز.

پەرزەنتىمىزنىڭ كەلگۈسى ھەققىدە ئەڭ كۆپ ئويلايدىغان ۋە تارىخىمىزدىن بىرى ئەڭ نەزەرقىي قىلغان زامانىدىكى ئانا بولۇش شەرىپى، بىزنى ئۆز نۆۋىتىدە تارىختىن بۇيانقى غەم - ئەندىشىلىرىمۇ ئەڭ كۆپ، مەدەنىيەت ساپاسىمۇ ئەڭ يۇقىرى بولۇش تەلەپ قىلىنغان ئانىلارغا ئايلاندۇردى. بۇرۇنقى ئانىلار پەرزەنتلىرىنى بېقىپ چوڭ قىلىپ، ھالى قۇدرەت ئوقۇتسا، ئاندىن ئۆيلۈك - ئوچاقلىق قىلىپ قويسا غەمىدىن، يۈكىدىن ئاجرايتتى. ھازىرقى ئانىلارغا پەرزەنتىنى بېقىش، ئوقۇتۇش، ئۆيلۈك - ئوچاقلىق قىلىشتىن باشقا، ئىشقا

ئورۇنلاشتۇرۇش، ئىش ئورنىدىن شاللىنىپ كېتىش - كىشىلەر بىلەن دىن ئەنسىرەش، شۇ سەۋەبتىن بولسىمۇ، كىچىكىدىن باشلاپ تۈرلۈك پەن - مەدەنىيەت بىلىملىرىنى پۇختىلاپ ئىگىلىتىش، تۈرلۈك قاينامىلار لاردىن ئۇزۇپ، ساق - سالامەت چىقىشنى پەرزەنتلىرىگە ئۆگىتىش ۋە ئىلھام بېرىش... قاتارلىق نۇرغۇن تەلپ ۋە جاھاندارچىلىق سەنئەتتىن، ئاياللىق سەنئەتتىن، ئۆستىدىن قوشۇپ ئۆز زىممىسىگە ئېلىدۇ شى كېرەك.

بىر قىز ئۈچۈن ئانىنىڭ تەربىيىسى ئەڭ مۇھىم ئورۇندا تۇرىدۇ. شۇڭا ئۆي بىلەن خىزمەت، تۈرلۈك ئاممىۋى مۇئامىلىلەر بىلەن ئائىلىۋى تور، ئۆزى بىلەن ئەر ۋە پەرزەنت ئوتتۇرىسىدا تولىمۇ ئالدىراش ۋە تىنمىسىز قەدەم ئېلىپ كېلىۋاتقان، بۈگۈنكى ئەڭ جاپا-كەش، ئەڭ تىنمىسىز ئانا، ئاشۇ جىددىيلىكتىن ئېشىنىپ، بىر قىزنى يەنى كەلگۈسىدىكى بىر ئانىنى تەربىيەلەش ئۈچۈن تېخىمۇ ئىنچىكە ۋە ئەستايىدىل نەزەرلىرىنى قىزغا قارىتىشى كېرەك.

قىزىڭىزنىڭ باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپلەردە ئوقۇۋاتقان ۋاقتىدا - لاسىز بىلەن كۆپرەك بىرگە تۇرىدىغان ۋاقتى ھېسابلىنىدۇ. ئالىي مەكتەپكە قوبۇل قىلىنغان ۋاقتىتىن باشلاپ، ئۇلار سىزدىن ئايرىلىپ، مۇستەقىل ياشاشقا كىرىشىپ كېتىدۇ. قىزىڭىزنىڭ ئىستىقبالى، جەمئىيەت ئېھتىياجى، زامانىۋى پەن - تېخنىكا ھەققىدە ئويلىنىپ، ئىزدىنىپ چارچاپ كېتىسىز، ھەم بۇ خىل سۈرئەتكە يېتىشىپ-مۇ بولالمايسىز. ئەڭ ياخشىسى قىزىڭىزنى جانلىق بىر ئادەم، بىر ئايال، بىر مۇستەقىل ياشىغۇچى دېگەن نۇقتىنى نەزىرىڭىزدىن ساقىت قىلماي تۇرۇپ، ئادىمىيلىك ھەققىدە تەربىيە بېرىشتىن ئىشنى باشلاڭ. بەك چوڭ تەرەپلەرگە ئېسىللىشىڭىز چارچاپلا قالماي، ئۈنۈملۈك نەتىجىگە ئېرىشەلمەيسىز. شۇڭا ئۆزىڭىز قىلالايدىغان ۋە ئۆزىڭىزگە يېقىشلىق تەرەپلەردىن ئىشنى باشلاپ ئۆزىڭىزنى نازارەت قىلىپ، پۈتكۈل جەمئىيەتتىكى ئانىلارغا ۋە ئۆزىڭىزگە نۆۋەتتىكى نۇقتىلاردىن باھا بېرىپ تۇرۇڭ، تولۇقلايدىغان تەرەپلەرنى ھەممىمىز بىرلىكتە تولۇقلايلى:

1. بىلىم قۇرۇلمىمىز قايسى دەرىجىدە تۇرۇۋاتىدۇ؟

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

- قىزلىرىمىزنىڭ ھەرقايسى ياش باسقۇچلىرىدىكى فىزىئولوگىيەلىك ۋە پىسخولوگىيەلىك ئۆزگىرىشلىرىنى بىلىپ، شۇنىڭغا ماس تەربىيە بېرەلىدۇقۇمۇ؟
2. ئۆزىمىزنىڭ مېجەز - خاراكتېرىمىز ۋە ياشاش ئادىتىمىز قىزلىرىمىزنىڭ ئۆرنەك قىلىشىغا ئەرزىمدۇ؟ قىزلىرىمىزغا قايسى جەھەتتىن يامان تەسىر بېرىۋاتىمىز؟
3. ھازىرغا ماس بۇرچلىرىمىز قايسىلار؟ بىز قانچىلىك ئادا قىلىۋاتىمىز؟ ئانلىق بۇرچىمىز ئادا بولىدۇمۇ - يوق؟
4. قىزلىرىمىز بىلەن پات - پات سىردىشىپ تۇرالىدۇقۇمۇ؟ ئۇلارنى قايسى تەرەپلەردىن تەربىيىلەپ، ئۆزىمىزنى قايسى جەھەتلەردىن تولۇقلىدۇق؟
5. قىزلىرىمىزنى تەربىيىلەشتە ئۈستىمىزدىكى يۈكنى ھېس قىلىدۇقۇمۇ؟ مەسئۇلىيەتنىڭ ھۆددىسىدىن قايسى كونكرېت تەرەپلەردە چىقالدۇق؟
6. قىزلىرىمىزغا ئېسىل ئەنئەنە، ئەخلاق تەربىيىسى بېرەلىدۇقۇمۇ؟ ئۇلارنىڭ قوبۇل قىلىشى قايسى دەرىجىدە بولدى؟
7. قىزلىرىمىزغا نومۇسچان، شەرمى - ھايالىق، ئەدەپ - ئەخلاقلىق، قائىدىلىك بولۇش ۋە يۈرۈش - تۇرۇش جەھەتتە مۇۋاپىق ئۆلچەم كۆرسىتىپ بېرەلىدۇقۇمۇ - يوق؟
8. قىزلىرىمىزدا قانداق خاراكتېر يېتىلىۋاتىدۇ؟ ئۇلار مەسىلىلىرىنى قانداق ھەل قىلىۋاتىدۇ؟ مۇستەقىل قاراشقا ئىگە بولۇۋاتامدۇ - يوق؟
9. قىزلىرىمىزنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى ئېھتىياجى قايسى تەرەپلەردە ئىپادىلىنىۋاتىدۇ؟ بىز قايسى تەرەپكە قانداق مۇئامىلىدە بولۇۋاتىمىز؟ ئۇلارنىڭ قىزىقىشلىرىغا قانداق قاراۋاتىمىز؟
10. قىزلىرىمىزغا ئىشلىگەن تەربىيىلىرىمىز ئەمەلىيىتىمىزگە ماس بولىدۇمۇ - يوق؟ ئىلمىيلىككە ئىگە بولىدۇمۇ قانداق؟
- بىر ئادەم ئۇچۇن ئېيتقاندا، ئۇنىڭ كىتابى بىلىمى، پەن - مەدەنىيەت بىلىملىرى باشقا بىر گەپ، بىراق ئادىمىي پەزىلەتلىرى، ئۆزىنىڭ ئادىمىيلىكىنى تونۇشى ۋە بۇ خىل تونۇشنى، ئەمەلىيىتى

بىلەن بىرلەشتۈرەلمىشى باشقا بىر گەپ. ئەڭ مەركەزلىك تەرەپ شۇكى، بۈگۈنكى تېخنىكىلىشىپ، ماددىيلىشىپ كېتىۋاتقان جەمئىيەتتە ئادەمنى، ئېلېكترونلۇق مېخانىكىدىن پەرق قىلىدىغان بىر تەرەپ، ئادەمنىڭ ئادىمىيلىك پەزىلىتىدۇر. بىز نۇرغۇن ئۇچۇر ۋە پەن - تېخنىكا بىلىملىرىنى ئېلېكترونلۇق مېخانىكىدىن قوبۇل قىلىپ، ئېھتىم - ياجىمىزنى قاندۇرالايمىز - يۇ، جانلىق بىر ئادەمنىڭ پەزىلەتلىرىنى ئۇنىڭدىن تاپالمايمىز. بىزنىڭ ئادىمىيلىك پەزىلىتىمىز، ئىنسانلىق روھىمىز يەنىلا ئىنسانلىق مېھرىگە، مۇئامىلىگە موھتاج. ئىنسان روھىنىڭ غېرىبىلىقىنى، ئىنسان روھىنىڭ پاچىئەلىرىنى يەنىلا ئىنسانىي تەربىيە ئارقىلىق يېتىلگەن كامالەت ۋە مەنئۇ ھەرىكەتلەندۈر - گۈچ كۈچ بولغان روھىي جەريانلار يۈكسەكلىكى ھەل قىلالايدۇ، يوقىتىلالايدۇ.

قايسى بىر مۇتەپەككۈر: ئەقىدىسىز ئالىم، كىتاب ئارتىلغان ئېشەك دەپ تولىمۇ توغرا ئېيتىلغان. تۇرمۇش رېتىمى بارغانسېرى تېزلىشىپ، تۈرلۈك ئىشلار مېخانىك ھالدا، تېخنىكىلىق ئورۇنلىنىدۇ. ئادەملەرنىڭ قەدەملىرى تېزلىپ، ئۆزى ھەققىدە ئويلىنىش پۇرسىتى ئېشىنىمايۋاتقان بۈگۈنكى ئۇچۇر، پەن - تېخنىكا دەۋرى ئۈچۈن، مۇناسىۋەت تورلىرى، ئىجتىمائىيەت قايناملىرى ئۈچۈن، بىز روھى ئويغاق قىزلار ۋە ئانىلارغا، مېھرىگە، ۋۇجۇد - ۋۇجۇدلىرىمىزدىن كېلىۋاتقان ئېچىرقاش، مېھرىسىراش بىلەن تەلپۈنۈۋاتىمىز. قەۋەت - قەۋەت بىنالىرىدىن قەد كۆتۈرگەن تاش شەھەرلەر، ئانا تەبىئەتنى سېغىنغان كەبى، ئېلېكترون ئۇچۇر دەۋرىنىڭ كۈنۈپ - كىلىرىدا ئالدىراش چۆرگىلەۋاتقان، كالىسى سان - سىغىر، ئۇچۇر - لار ئامبىرىغا ئايلىنىپ قېلىۋاتقان پەرزەنتلەرنىڭ، مايسىراۋاتقان روھى، يەنىلا ئانىلارغا باغلانغان مىننەتسىز ساپ مېھرىنىڭ، شاخلاپ كۆكلەشلىرىگە، تۈرلۈك چىغىر يوللارغا زىننەت، ھاياتىي كۈچ ۋە يېشىللىق روھى بېرىپ، يېتىم روھلارنى پەرۋىش قىلىشقا، ئاغا مەدەت، كۈچ ۋە ئىشەنچ ئانا قىلىشقا موھتاج. ھەممە ئانىنىڭ ئىللىق باغرىدىكى پەرۋىشكە، ھاياتى كۈچى ئۇرغۇپ تۇرغان تەلەپچانلىقىغا موھتاج!

بالىلىق سەپىلىكى بىلەن پەن - تېخنىكا بىلىملىرىنى ئىگىلەش زۆرۈرىيىتىدىكى جىددىيچىلىكتە، قىزلىق تەبىئىتىدىكى يېتىملىككە ئۆزىنى ھارغىن ۋە تېڭىرقاش ئىچىدە غىل - پالنى بايقاۋاتقان قىزىڭىز يالغۇزلۇق ھېس قىلماقتا. ئۇنىڭ ئۆگىنىشلىرىگە، بىلىشكە تېگىش. لىك ئىلىم - پەن بىلىملىرى كۆپ بولغىنىغا ئوخشاشلا، قىزلىق، ئاياللىق، ئانىلىق، ئادىمىيلىك تەرىپاتلىرىدىكى كەلگۈسى ئۈچۈن، بىلىشكە تېگىشلىكلىرىنى، ئۆزىنىڭ تەربىيىلىشى، مۇستەقىل، توغرا، دادىل، يول، نىشان تاللىيالايدىغان بولۇشى تېخىمۇ مۇھىم. چۈنكى ئۇ ئىنسان ئىكەن، ئىنسانلىق تەرىپاتتا ياشاش ئىقتىدارىغا، ئايال ئىكەن ئاياللىق سەنئەت ۋە سۈپەتتە مەردانە ۋە مەنىلىك ياشاش كامالىتىگە يېتىشى زۆرۈردۇر.

بىر قىز ئۈچۈن يېتىلىش مەزگىلىدە فىزىئولوگىيە، پسخولوگىيە جەھەتتىن يېتىلىشتىن باشلاپ، توغرا دۇنيا قاراش ۋە كىشىلىك تۇرمۇش قارىشى تاللاش، ئۆزىگە ۋە ئەتراپىدىكى ھەر قايسى قاتلام كىشىلىرىگە قانداق مۇئامىلە قىلىش ۋە قايسى يولدا مېڭىشقا چىقىپ بولغان جەريانلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ ئىچكى تەربىيىلىنىشىگە باغلىق. بۇلارنىڭ ئەمەلگە ئېشىشى ئانىنىڭ ياردىمى، يېتەكلىشى، تۈرتكە بولۇشى بىلەن بولىدۇ. تېڭىرقاش، قورقۇش، ئۆزىنى يەككە - يېگانە ھېس قىلىش ئىچىدە تەمىرەۋاتقان قىزنىڭ روھىي قاتلاملىرىدا، شۇنداق بىر سادا تەبىئىي ئوخچۇپ چىقىدۇ: ئانا، مېنى باغرىڭغا پاس! پەقەت سەنلا مېنىڭ دۇنيادىكى بىردىنبىر پەرۋىشچىم، ئەڭ سادىق ئىچكۈيەر مەدەتكارىم.

2004 - يىلى. خوتەن

ئۆزۈمنى تونۇۋالدىم

خىزمەتكە چىقىشنىڭ ئالدى - كەينىدىكى دەۋرىمنى ئەسلىسەم، ئۆزۈمدىن ھەقىقەتەن سۆيۈنمەن. بۇ مەزگىلدىكى تىرىشچانلىقىم، زېھنىمنىڭ ئۆتكۈر، تەپەككۈرۈمنىڭ چوڭقۇر، جاسارتىمنىڭ كۈچ-لۈكلىكى، ئىزدىنىشچان روھىمنىڭ چاچىپ تۇرۇشى ياشلىقىمنىڭ ئالتۇن دەۋرى ئىكەن.

كۈچلۈك غۇرۇر ۋە ئۆز قىممىتىنى يارىتىش، تونۇش سەۋەبىدىن، ئۆزۈمنىڭ يېشىغا ماس بولمىغان دەرىجىدە سوغۇق قان ئىدىم. مەسىلىلەرگە يۈكسەكلىك نۇقتىسىدىن چوڭقۇر قارايتتىم. قۇرۇق سۆز، قۇرۇق پاراڭ قىلىپ ئولتۇرىدىغان قىز - ئاياللار بار جايغا بارمايتتىم. ئۇلارنىڭ پاراڭ تېمىسىغا قىزىقمايتتىم. كىتاب كۆرۈشكە، ئىجتىمائىي مەسىلىلەر ھەققىدە تەپەككۈر قىلىشقا ۋە ھېس توغۇ، كۆز قاراشلىرىمنى يېزىشقا ئامراق ئىدىم. ئاندىن تۈرلۈك ئاممىۋى، ئىجتىمائىي پائالىيەتلەرنى ئېلىپ بېرىشقا ئامراق ئىدىم، ئۇنى تەشكىللەشكە، نۇتۇق سۆزلەشكە، كۆپچىلىك بىلەن ئىلمىي مۇنازىرە سورۇنى ئۇيۇشتۇرۇشقا، تۈرلۈك مۇسابىقىلەرنى ئورۇنلاش-تۇرۇشقا ھەۋەس قىلاتتىم. بۇ جەھەتتىن مۇئەييەن نەتىجىم ۋە تۆھپەم بار ئىدى.

يۈكسەك مەنىۋى قىممەت قارىشى بىلەن مەسىلىلەرگە مۇئامىلە قىلىپ، ئاڭ ساپاغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىدىغانلىقىم، كىشىلەرگە شۇ بويىچە مۇئامىلىدە بولىدىغانلىقىم ھەمدە ئۆزۈمگە بەك ئىشىنىدىغانلىقىم، مۇستەقىللىق ئېڭىمنىڭ بەك يۇقىرىلىقى تۈپەيلىدىن كىشىلەرگە تەكەببۇر كۆرۈنەتتىم. ئۆزۈممۇ ياسىنىپ يۈرۈشنى ياخشى كۆرەتتىم. ئۆزىنى تۈزەپ يۈرگەن، ئىلمىي ئاساستىكى خاراكتېرى ئۈستۈن قىز - ئاياللارنى ياقتۇراتتىم. قورسىقىدا ئۇماننىڭ تايىنى يوق، ئاڭ ساپاسى تۆۋەن، دۇنيا قارىشى ناچار تۇرۇپ غادىيىۋالدىغان.

لارنى ئوچ كۆرەتتىم. دەرىجىدىن تاشقىرى كىچىك پېئىل، كۈلۈپلا تۇرىدىغان، بىر ئېغىز گەپ سوراپ بولغىچە بەش ئېغىز جاۋاب بېرىپ تۇرىدىغانلار بىلەنمۇ خوشۇم يوق ئىدى. ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشنى بىلىمدە-غان، كىشىلەرگە مەلۇم ئارىلىق قالدۇرغان ئاساستا ئىلمىي مۇئامىلە قىلىدىغان، يېقىملىق ھۆرمەت تۇيغۇسى قوزغىيالايدىغان قىز - ئايال-لارنى ياقىتۇراتتىم. نەزىرىمدە بۇنداق قىز - ئاياللار ئۆزىنى قەدىرلەش-نى بىلەتتى. قانداق ياشاش، ئائىلە، جەمئىيەت، خىزمەتنىڭ مۇناسى-ۋىتىنى ياخشى بىر تەرەپ قىلالايتتى. ئەرلەرمۇ بۇنداق قىز - ئاياللار-دىن ئەيمىنىپ مۇئامىلە قىلاتتى. ئۇلارغا كەلسە - كەلمەس پاراڭ قىلالمايتتى. ئىچىدە كۆيسىمۇ ئىپادىلەشكە جۈرئەت قىلالمايتتى ياكى ئەيمىنەتتى، ئېھتىيات قىلاتتى. مەن بارلىق قىز - ئاياللارنىڭ ئەر-لەرگە شۇنداق تەسىر بېرىشىنى، قىز - ئايال دېگەندە قايتىدىن ئۆزىنى بىر ئوڭشىۋېلىپ، كەيپىياتىنى، دېمەكچى بولغانلىرىنى دەڭسەپ، ئويلاپ بېقىپ، دىققەت قىلغان، ھۆرمەت قىلغان ئاساستا، ئاندىن ئۇلارغا مۇئامىلە قىلىشنى بەك ئۈمىد قىلىمەن. شۇنداق بولغاندىلا قىز - ئاياللارنىڭ ئەرلەر قەلبىدىكى ئوبرازى قايتىدىن تىكلەنىپ، ئۇلارنى قورچاق ئورنىدا كۆرىدىغانلارمۇ ئازايغان بولاتتى. خىزمەتكە قاتناشقان ئوچ - تۆت يىل ئىچىدە جەمئىيەتنى، كىشىلىك، ئىجتىما-ئىي مۇناسىۋەتلەرنى، كىشىلەرنىڭ مۇھەببەت، ئەخلاق، قىممەت قا-راشلىرىنى چوڭقۇر چۈشەندىم. مەنئۇيەتنى، مەنئۇ قىممەتنى ئە-مەس، ماددىي قىممەتنى بىرىنچى ئورۇنغا قويۇش، مەجەز - خاراكىت-رى، بىلىم قۇرۇلمىسى، ئىدىيىۋى ساپاسى قانداق بولۇشتىن قەتئىي-نەزەر ئازراق ھوقۇقى بولسىلا ئېشەكنى غوجام دېيىشكە شەرەپلىك تۇيغۇدا تەييار تۇرۇش، ھوقۇقى، پۇلى يوقلارنىڭ كۆزىگە ئىلىنماسلى-قى، ئىشلىرىنىڭ يۈرۈشمەسلىكى مېنى قاتتىق سەسكەندۈردى. ۋىجداننى، غۇرۇرنى يېڭىلى بولامدۇ دەپ بىزەڭلەرچە سورالغان سوئاللا-رغىمۇ دۇچ كەلدىم. شۇنى چۈشەندىمكى، كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە، ھەممىدىن مەنئۇ قىممەتنى، روھىي بۈيۈكلۈكنى ئۈستۈن ئورۇندا قويۇشۇم، ئۆزەمنى قېزىپ چىقىشقا ئۇرۇنۇشۇم، ئىزدىنىشىم، شەخ-سىي تۇرمۇشنى ئالدىدا ئويلاشماي، كەسپىنى ئالدىن تاللىشىمنىڭ

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

ھەممىسى ئەخمەقلىق، رېئاللىقتىن ئايرىلىپ قالغانلىق بولىدىكەن. ئەگەر ئوي قىلماي، بىرسىنىڭ پىشىنى تۇتماي تۇرۇپ، ئۆزۈم-ئى كۈچلەندۈرىمەن، ئىزدىنىمەن دېسەم، ماڭغان ھەربىر قەدىمىم باشقىلارنىڭ نەزىرىدە گۇمانلىق، سالام - سەھەت قىلىشقان بارلىق ئەرلەر بىلەن غەيرىي مۇناسىۋەت بولۇپ تۇيۇلىدىكەن. ماڭغان قەدەمىمنىڭ سانىنى، رېتىمىنى ساناپ، بېكىتىپ، رېپىرلىق قىلىدىغاندا لار كۆپ ئىكەن. قىسقا كىيىم كىيسەم توۋا دەپ بۇرنىنى تۇتشىدىكەن، ئۇزۇن كىيسەم قاراڭلار دېيىشىدىكەن، قېلىن كىيىم كىيسەم نېمە بولغاندۇر دەيدىكەن، نېپىز كىيسەم سۆز قويىمىدۇق شۇكرى دېيىشىدىكەن. ئىشقىلىپ نېمە ئىش قىلىپ، قانداق رېتىمدا ماڭاي ياكى مېڭىشتىن ۋاز كېچىپ تۇرۇپ يېتىۋالاي، يەنىلا كىشىلەرگە ئىززەتلىك نېمە، يەنىلا ئۇلار قانداق شەكىلدە بولسام شۇ شەكىلدىن قۇسۇر تاپىدىكەن. ئۇلارغا بەربىر يارىمايدىكەنمەن. ئۇلاردىن قورقۇ ساممۇ شۇ، قورقمىساممۇ شۇ، ئېھتىيات قىلساممۇ شۇ، ئېھتىيات قىلمىساممۇ يەنىلا بەربىر ئىكەن. چۈنكى ئۇلاردا، ئۇلارنىڭ قىممەت قارىشىدا ياكى باھالىشىدا مەلۇم ئۆلچەم، قېلىپ يوق ئىكەن. ئۇلارنىڭ باھاسى كوت - كوتلۇق، زېرىكىشلىرىنى تۈگىتىش ئۈچۈن كىچىك بالا قورچاق ياساپ ئوينىغاندەك، ھەرخىل شەكىلدە گەپ ياساپ كۆڭۈل خۇشى قىلىش شەكىلى ئالغان ھەسەتخورلۇق، ئىچى قوتۇرلۇق، مەۋقەسىزلىك، مۇستەقىل قاراشتىن ئەسەرمۇ يوق، يور-غىلاتما، زەھەرلىك گەپ - سۆزلەر ئىكەن. نەتىجە قازانساڭ ھەسەت قىلغان، نەتىجە يارىتالمىساڭ كۆزگە ئىلمىغان مۇئامىلىلەر بىلەن قورشالغان بۇ كىشىلەر توپى ئىچىدە، ئۆز خاسلىقىنى ساقلاپ قېلىش-مۇ، ئۆز خاسلىقىنى يوقىتىپ، يورغىلما، يۇمىلاق خاراكتېردە قاينامغا قوشۇلۇشۇمۇ ئوخشاشلا بەك تەس ئىكەن. مەن قاتتىق گاڭگە-راپ قالدىم، ئازابلاندىم، ئۆزۈمنى يوقىتىپ قويغۇم يوق، پەقەتلا... شۇنىسى ئېنىقكى، ئارتۇقچە بېسىم ئادەمنى چارچىتىپ، چۈش-كۈنلەشتۈرۈپ قويدىكەن. تۇرمۇش رېتىمىغا، قەدەملىرىمگە رېپىر-لىق قىلىپ ماڭا سۈرئەت بەلگىلەشكە ئۇرۇنۇۋاتقانلارنىڭ، باھالىغۇ-چىلارنىڭ كەلتۈرگەن بېسىمى ماڭلا ئەمەس، ئۇيغۇر جەمئىيىتىدىكى

قىزلارنىڭ ئاتا - ئانىسىغىمۇ، ئۇرۇق - تۇغقانلىرىغىمۇ كۈچلۈك بېسىم ئېلىپ كېلىدىكەن. شۇنىڭ بىلەن قىز بولغۇچى قاتمۇ - قات قىيىن قىستاق، قورشاق، قورشاق، بېسىم ئىچىدە قالىدىكەن. گويىا ھەممە ئادەم ئۆزىگىلا تىكىلىپ تۇرغاندەك، كۈسۈرلىشىپ، يوشۇرۇن ھۇجۇم قىلىپ مېڭىش يوللىرىنى توسۇۋالغاندەك، ئاندىن ئۆزىدىن پىراققا ئىتتىرىۋاتقانداك تۇيۇلۇپ، ئۆزىنى تولىمۇ يەككە - يېگانە، يېتىم ھېس قىلىشقا باشلايدىكەن. مەنمۇ شۇنداق تەسىرلەردىن خالىي بولالمىدىم. ھاياتىمنىڭ ئالتۇن پەسلى بىلەن يىغلاپ، ئاجايىپ كۈچ - كۈك ھەسرەتنى يۈرىكىمگە سىغدۇرالمىغان ھالدا خوشلاشتىم! . . .

مېنى ئىللىق قوينىغا ئالمىغان كىشىلەر توپىغا بۇرۇنقىدەك يېقىملىق ۋە دادىل، كۈچلۈك مەسئۇلىيەت تۇيغۇسىدا ئەمەس، ئېتىبارسىزلا قارايدىغان، ئۇلارغا ئاغرىنىش ئىچىدە جىمغۇر، پەرۋاسىز مۇئامىلە قىلىدىغان بولدۇم. روھىي دۇنيايىم بۇرۇنقىدەك جاراقلاپ تۇرىدىغان سۈزۈكلۈك ۋە يۈكسەكلىكنىڭ ئورنىغا، تۇمانلىق چۆكمە ۋە جاراھەت بىلەن قاپلانغان تۇرغۇنلۇقتا توختاپ، ئۆزىگە مەھكۇم قىلىندى. تېتىك، جۇشقۇنلۇقۇم يوقالدى. ھەسرەتلىك بولساممۇ مەغرۇر قەددىم يۈكلەنمىدى. ئاخىرى ئاياللار توپىغا قوشۇۋېتىلىپ، مانا مۇشۇنداق كەيپىياتتا ياشاشقا باشلىدىم. ئەمما كالىمى، يۈرىكىمنى، خاتىرەمنى ئالماشتۇرالمىغانلىقتىن مەن يەنىلا ئەسلىدىكى ئۆزۈم ئىدىم. چۈشىنىشىمنى كېيىنكى ئېغىر سۈكۈتتە ئۆزۈمنى ئالداپ، تۇرمۇشتىكى ئۇششاق - چۈششەكلەرگە ۋاقتىمنى، زېھنىمنى گول قىلىپ، كالىمغا ئاراملىق بەرمەي، روھىمنى تىڭشاشقا ھەم ئۆزۈمگە پۇرسەت بەرمەي گۈدەك دەرىجىدىكى ئالدىراشلىقتا ھېرىپ - چارچاپ يۈردۈم. ئۆزۈمنى شۇنداق ئىشلارغا بەنت قىلىپ، ئاستا - ئاستا تۇرمۇش قاينىمىغا چۆكۈپ كەتمەكچى ئىدىم. تولىمۇ ئەپسۇس، قەدىر - قىممىتى، ئىززەت - ھۆرمىتىنى، ئىپتىتىنى ئازراق ئىجتىمائىي، ماددىي مەدەنىيەت ئۈچۈن قىزغىنلىق بىلەن ئۆچرەتتە تۇرۇپ سېلىپ بېرىۋاتقان ئەر - ئاياللار توپى، مەندەك ياۋايىنى يەنىلا قوينىغا ئالالمىدى. مەن ئۇلاردىن ئۆزۈمنى، كۆزۈمنى قاچۇرۇپ، يەنىلا ئۆزۈمگە قايىتىپ كەلدىم. ئۆزۈمنى تىڭلاشقا، ئۆزۈمنى قايتىدىن چۈشىنىشكە كىرىش-

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

تىم. ئەتراپىمىدىكىلەرگە دىئاگنوز قويۇپ، ئۇلارنىڭ چىرىشكە باشلىغان روھىي دۇنياسىنى، چۈشكۈنلۈككە، خار - زارلىققا قاراپ يۈزلىنىۋاتقان قىممەت قارىشىنى بايقىۋالدىم ھەم ئۆزەمنى، ئۆزەمنىڭ چاقناق روھىي كەچمىشىنىڭ سۆيۈملۈك ھەسرەتلىرىنى تونۇۋالدىم! قىممەت ئازابلىرىمدىن چىقىپ، كۆز يېشىمغا ئايلىنغان ۋىجدانم بىلەن روھىمنى قايتىدىن يۇيۇپ چىقتىم، سۆيۈملۈك ئۆزۈمنى قايتىدىن تونۇۋالدىم! . . .

مەنئى كمالەت، روھىي بالاغەت، پۈتۈنلەنگەن قەد ئۈچۈن ئۆزۈمنى قەدىرلىشىم، ئۆز خاسلىقىمنى ساقلاپ ۋە يارىتىپ، روھىي ھاسىلاتلىرىمنى قېزىپ، ئۆزلۈكسىز ئىزدىنىپ، چەكلىك ھاياتنى سۆيۈشۈم، ھەربىر كۈننى قەدىرلەپ، مەنىلىك، ئەھمىيەتلىك ئۆتكۈزۈشۈم، ھەقىقىي ئۆزۈمنى يارىتىشقا تىرىشىشىم، ئاداققى ئۆزۈمنى ئىزدەپ تېپىۋېلىشىم كېرەك ئىكەن!

جەمئىيەتتىكى كىشىلەردىن، جۈملىدىن ئىجتىمائىي قاينامدا ھەرخىل رەزىل روللارنى ئېلىۋاتقان قىز - ئاياللاردىن، ئۆزۈمنى قايتىدىن بايقىدىم، قايتىدىن تونۇدۇم، ئىدىيىۋى ساپايىمنى، قىممەت كۆز قارىشىمنى، ئاياللىق قەلبىمنى ئۇلار بىلەن سېلىشتۇرۇشتىن كېيىن، ئۆزۈمگە نىسبەتەن ئىشەنچىم تېخىمۇ ئاشتى. روھىمنى يېتىملىرىم تىمىرىتىپ قويماي، قېيداش بىلەن بويسۇنۇش ئارىلىقىدىكى توقۇ-نۇش ئىچىدە ئۆزۈمنى ئالداپ، يۈرەك تىمۈشلىرىمغا، ئالغا ئىنتىلىش روھىمغا، پۈتۈنلەنگەن قەدىمىنىڭ ئىزدىنىشى ئۈچۈن ھەسرەتلىك ئارمىنىمغا ئېتىبارسىز قارىماسلىقىم، ئۇنى زور ئىشتىياق ۋە ئەمەلىي تىرىشچانلىق بىلەن پەرۋىش قىلىشىمنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ھېس قىلدىم. چۈنكى مەندە بولغان تۇيغۇ ھەممە ئادەمگىلا نېسىپ بولۇۋەرمەيدۇ، ماڭا تەڭرى تەرىپىدىن ئاتا قىلىنغان بۇ خىل روھىمنى قەدىرلىشىم، ئۇنىڭ پەرۋازىنى يورۇقلۇققا ئېلىپ چىقىپ، ئۆزۈمگە ۋە باشقىلارغا ئىشەنچ ئاتا قىلىشىم، مەسئۇلىيەت ۋە بۇرچۇمنى ئۆزۈم ئۈچۈنلا ئەمەس، قىممەت دۇنياسىغا باغلانغان رىشتىلەر ئۈچۈنمۇ ئادا قىلىشىم كېرەك!

ئايالىمۇ، ئانىمۇ بولدۇم، ئاياللىقنىڭ ئەگرى - توقاي تۇيغۇلىرىم.

دا ئۆزۈمنى قايتىدىن قورالاندۇرۇپ، پىشقان بولسام، ئانىلىقنىڭ ھەقىقەتەن ئۇلۇغلۇقىنى يۈرىكىمنى ياندۇرۇپ تۇرۇپ ھېس قىلدىم. مەسئۇلىيەت ۋە بۇرچۇمنى زامان تەرەققىياتىغا ۋە كىشىلەرنىڭ چۈش-كۈنلىكىگە، ئەخلاق، ئادىمىي قىممەت، ئىدىيەۋى ساپاسىغا قاراپ ئاجايىپ چوڭقۇر ھېس قىلدىم. . .

ئۆزۈم ياشاۋاتقان توپىنىكىلەرگە، ئىجتىمائىي قاينامغا، ئاندىن ئۆزۈمگە قېيىدىغان ئىدىم، ئۇلار پەرۋامۇ قىلمىدى. كۈنلەر ئۆتۈۋەردى، يەر شارى ئايلىنىۋەردى، كىشىلەر يەنە شۇنداق ياشاۋەردى. ئۇلاردىكى ئىدىيە يەنە شۇ. يا ئۇلارنىڭ كاللىسىغا كومپيۇتېرغا قاچىلىغاندەك يېڭى پروگرامما قاچىلاشقا، ئەسلىدىكى ئۆچۈرۈۋەتكىلى بولىدى. ئەمما مېنىڭ نۇرغۇن ۋاقتىم، نۇرغۇن قىممەتلىك پۇرسەت-لىرىم كەتتى. بۇنىڭغىمۇ ھېچكىم پەرۋا قىلمىدى. كىشىلەرنىڭ ئاغزى يەنىلا ئىلگىرىكىدەك ھەرىكەتتە، كۆز ئالدىدىن ئۆتۈۋاتقان ھەربىر شەيئى، ھەربىر ئادەم ئۇلارنىڭ نەزىرىنىڭ سىرتىدا ئەمەس. ئۇلار نېمە قىلىپ بەردى؟ تۈگىمەس چۈشكۈنلۈك ۋە ھارغىنلىق خالاس. جاسارەت، تەپەككۈر، ئەقلىي كۈچ بۇغۇچلاندى خالاس. ئەسلىدىكى پەرۋازى بويىچە قويۇۋېتىلگەن بولسا، قانچىلىك بالاغەتكە يېتەر ئىدى بۇ پەرۋازلار! . . . ئەپسۇسلۇق ئىچىدە، دەز كەتكەن روھنىڭ قەددىنى قايتا تىكلەش زۆرۈر.

بىر كۈن ئۆتتى دېگەن سۆز، ئۆلۈمگە بىر كۈن يېقىنلىدۇق، بىر كۈن ئۆرمىز قىسقاردى، دېگەندىن بېشارەت بېرىدۇ. ئاشۇ بىر كۈننى قانداق ئۆتكۈزۈش، ھاياتنى قانداق ئۆتكۈزۈشنى، قىسقىغىنە ھاياتلىق سەپىرىمىزگە قانداق مۇئامىلە قىلىشنى كۆرسىتىدۇ. بۇنى چۈشەنگەندىن كېيىن ئىلگىرىدىكى ھۇرۇنلۇقنى، ئاغرىنىشنى چۆرۈپ تاشلىدىم. ئۆزۈمگە خاس ياشىشىم، ئىجتىمائىيلىقتىكى تېڭىرقىغان، ھۇرۇنلاشقان، ئاغرىنغان ۋە ئىجتىمائىيلىقتا ئۆزىنى ھېس قىلالماي ھەم ھېس قىلىشتىن قېچىپ يۈرۈۋاتقان ئۆزۈم ئۈستىدىن غالىب كېلىشىم كېرەك ئىكەن. يۆنىلىشىمنى ئۆزۈمنى چۈشىتىپ، بايقاپ، ئۆزۈمگە ئەستايىدىل دىئاگنوز قويۇپ تۇرۇپ، ئۆزۈم بەلگىلىشىم كېرەك ئىكەن. مەن جەمئىيەتتىكى كىشىلەرنىڭ نەزىرىدىكى ئەنئەنە.

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىكىچە

ۋى بىچارە ئاياللىق ئانالىغۇمدىن غالب كېلىشىم، يېڭىچە، ئۆزۈمگە خاس ئاياللىق ئوبرازىمنى ئۆزۈم تىكلەشم كېرەك! . . .
ئۆزۈمنى دەڭسەپ، ھېس قىلىپ تونۇۋالدىم. ئەسلىي يۆنىلىشىمنى تىكى يولۇمنى، جاسارەت، تىرىشچانلىقىمنى تېپىۋېلىش ئۈچۈن دا-
دىل ئىلگىرىلىشىم كېرەك. ئۆزۈمنى تۇرمۇشقا يەمچۈك قىلىپ خۇ-
راتماي، ئەسلىمنى ئىزدەشم، قەدىمنى تىكلەشم ھەم ئەتراپىمدىكى
مۇھىت مېنى ئەمەس، مەن مۇھىتى، ئۆز تۇرمۇشىمنى يارىتىشىم
كېرەك ئىكەن! .

2003 - يىل. قاراقاش

ئايالنىڭ دەم ئېلىش كۈنى

دەم ئېلىش كۈنى ئىشچى - خىزمەتچىلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئائىلىدىكى ۋە سىرتتىكى نۇرغۇن خۇسۇسىي ئىشلىرىغا پىلانلانغان، تەقەززالىق بىلەن كۈتىدىغان كۈن ھېسابلىنىدۇ. دەم ئېلىش كۈنىدە ئەڭ ئالدى بىلەن قانغۇدەك ئۇخلىۋېلىشنى كۆڭلىمىزگە پۈكۈمىز. ئاندىن چوڭ تازىلىق قىلىش، سائراشخانا ۋە ھۆسن تۈزەش ئورۇنلىرىدا، غا، ئۇۋۇلاش مەركەزلىرىگە بېرىشنى كۆڭلىمىزگە پۈكۈمىز. ئاندىن ئائىلە بويىچە جەم بولۇپ ياخشى ئائىلە تاماقلارنى مەزە قىلىپ يېيىشنى، تۇغقان يوقلاش، جەم بولۇپ سەيلى - ساياھەت قىلىش، ھەرخىل ئادىمگەرچىلىككە بېرىش، دوستلار ئارا باردى - كەلدى قىلىش قاتارلىقلارنىمۇ دەم ئېلىش كۈنىدىكى پائالىيەت كۈن تەرتىپىگە كىرگۈزۈمىز.

ھەپتىلىك خىزمەت ھارغىنلىقىمىزنى چىقارغاچ ئورۇنلاشتۇرۇۋالدىغان بۇ پائالىيەتلەر دەم ئېلىش كۈنلىرىمىزنىڭ رېتىمىنى تېخىمۇ تېزلىتىۋېتىپ، بىزنى يەنىمۇ ھارغۇزۇپ قويماقتا. بىر ئايال ئۈچۈن ئېيتقاندا دەم ئېلىش كۈنى، ئۆزىنىڭ ئاياللىق مەجبۇرىيەت ۋە مەسئۇلىيىتىنى ئادا قىلىش ۋە ئۆزىنى بايقاش، قېزىپ چىقىرىشنىكى، ئۆزىگە تىكىلىشتىكى ئەڭ ئۈنۈملۈك ئىشلىتىدىغان ۋاقىت بولسىمۇ، ئەمما قېزىپ چىقىرىلىدىغان بۇ خىل مەزمۇن، ئايالنىڭ يېتىشەلمەيۋاتقان قەدەملىرى ئارىسىدا ئاستا - ئاستا ئاجىز - لىشىشقا قاراپ يۈزلىنىۋاتىدۇ.

ئائىلىنىڭ جەم بولۇشى ۋە خاتىرجەملىكىدىن خۇشاللىق تاپىدىغان ئايال، دەم ئېلىش كۈنى تاڭ سەھەردە پەرزەنتلىرىنىڭ پېشانىسىدا گەپەڭلىگىنىغا سۆيۈپ، يولدىشىنى ئويغىتىۋەتمەسلىك ئۈچۈن پۈتتەننىڭ ئۇچىدا دەسسەپ ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۆيلەرنى پاكىزە تازىلاپ، مول ناشتىلىق تەييارلاپ ئائىلە ئەزالىرىنى كۈتۈپ تۇرۇش، ئاندىن

ئۇلار بىلەن مۇخداشقاچ ئائىلە ئىشلىرىنى قىلىپ، چۈشلۈك، كەچ-لىك تاماقلارنىڭ ئوخشىغان تەم، ئىشتىھا بىلەن يېيىلىشىدىن سۆيۈنۈش ئىچىدە، ئائىلە بەختىيارلىقىغا چۆمۈشى، خاتىرجەم سوغۇق قان ۋە مېھرى تۆكۈلۈپ تۇرىدىغان ئىللىق ئائىلە مۇھىتى پەيدا قىلىپ، دەم ئېلىش كۈنىنىڭ مېھرىنى پۈتۈن ئائىلە ئەزالىرىغا زەنجىرسىمان چېچىۋېتىشى كېرەك ئىدى. ئەمما زامانىۋىلاشقان تۈر-مۇش قەدەملىرىنى قوغلاپ كېتىۋاتقان بۈگۈنكى ئايالنىڭ ۋاقتى دەم ئېلىش كۈنىنىڭ ئىللىقلىقىنى، مېھرىنى، ئەسەبىي قەدەملىرى بىلەن سۇلغۇن ھالدا دەسسەپ كېتىۋاتىدۇ. يېتىشىپ بولالماي ھالسىدە راۋاتقان بىر ئايال ئۈچۈن يەكشەنبە ۋە شەنبەلەر، خىزمەت ۋاقتىدىكىدىن بەكرەك جىددىي ئۆتىدىغان ۋە بېسىم پەيدا قىلىپ قويدىغان بولۇپ قالدى.

ئاخشىمى ئۇزاققىچە تېلېۋىزور كۆرۈپ ئۇيقۇسىغا قانمىغان ئايال ئەتىگىنى ئېرىنچەكلىك بىلەن كۆزلىرىنى ئۇۋۇلاپ ئورنىدىن ئاران تۇرىدۇ - دە، ھەپتىلىك سۈت، سەي، كۆكتات، گۆش ۋە يېمەكلىك سېتىۋالغىلى بازارغا يۈگۈرىدۇ. ئۇ بارغۇچە، كەلگۈچە، بۈگۈنكى دەم ئېلىش كۈنىدە قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلىرىنى ھەتتا ساناپ، يادىغا ئېلىپمۇ ئېلىشىپ كېتىدۇ. ناشتىلىق تەييارلاپ ئۆي يىغىشتۇرۇشتىن باشلانغان جىددىيلىك، كىر يۇيۇش، بالىلىرىنى يۇيۇندۇرۇش، ئۇلارنىڭ تاپشۇرۇق ئىشلىشىگە يېتەكچىلىك قىلىش، كىيىملەرنى رەت-لەش، دەزماللاش، بالىلار ۋە ئېرى بىلەن بىرگە ئولتۇرۇپ ئۆزئارا پىكىر، قاراش ئالماشتۇرۇش ئۇلارنىڭ ھالىغا يېتىش، چۈشلۈك، كەچلىك تاماقنى ئائىلە ئەزالىرىنىڭ تەلىپى بويىچە ئېتىش، كۆڭۈل-لۈك غىزالىنىش، سىرتلارغا چىقىپ ئايلىنىش، ئائىلىنىڭ تۈرلۈك سودا - سېتىق، ھەپتىلىك ئۇششاق - چۈششەك ئىشلىرى، ئاندىن ئايالنىڭ ئۆزىگە كۆڭۈل بۆلۈشىدىكى خۇسۇسىي ئىشلار. ئارىلىقتا قايسىدۇر بىر دوستىدىن كەلگەن تېلېفونلاردىكى كىيىم - كېچەك ماگىزىنلىرىغا، ساتراشخانا، ھۆسن تۈزەش ئورۇنلىرىغا بېرىش، كېسەل يوقلاش، دوستلار، ساۋاقداشلار ئارا ھال سورا، قوشنىلار، ساۋاقداشلار، تۇغقانلار، دوستلار... قاتار چايلىرىغا چاقىرىش ۋە

ئۇ كەلتۈرۈپ چىقارغان جىددىيەتلىكلەر ئاياللارنىڭ دەم ئېلىش كۈنى. لىرىنى تالان - تاراج قىلىپ، ئۇلارغا قاتتىق روھىي ۋە جىسمانىي بېسىم ھاسىل قىلىۋاتىدۇ. بولۇپمۇ ئاياللارنى دوستلىرىنىڭ تۈرلۈك ماگىزىن، مېھماندارچىلىق، ئادىمگەرچىلىك سورۇنلىرىغا چىلىشى ئىقتىسادىي ۋە روھىي جەھەتتىن تولىمۇ جىددىيلەشتۈرۈپ، ئائىلىلەرگىمۇ كۈچلۈك بېسىم پەيدا قىلىپ قويۇۋاتىدۇ.

ھەپتىدىن ھەپتىگىچە نۇسخىسى ئالمىشىپ تۇرىدىغان مودا كىيىملەر، زىبۇ - زىننەت بۇيۇملىرىنى بەس تالىشىپ سېتىۋېلىش، كىيىم - كېچەك، زىبۇ - زىننەتلىرىنى كۆز - كۆز قىلىۋېلىش سورۇنغا ئايلىنىپ كەتكەن ئادىمگەرچىلىك سورۇنلىرى، قاتار چاي ئولتۇرۇشلىرى ۋە ئۇندا يۈزلىنىۋاتقان ھەشەمەتخورلۇق ۋە غەيۋەت تۈسىنى ئالغان پاراخلار ئاياللارنىڭ ئۆزىنىمۇ بىزار قىلىۋاتىدۇ. شۇنداق سورۇنلاردىكى كىيىنىش ۋە ياسىنىشقا قاراپ قىلىنىۋاتقان مۇئا. مىللەر، ھۆرمەتنىڭ دەرىجىلىرى، ياسىنىش قەدەملىرىگە يېتىشىپ بولالماي ھالسىراپ، بىزارلىق ھېس قىلدۇرۇۋاتقان ئاياللارنى، لەۋ. لىرىنى چىشلەپ بەرداشلىق بېرىشكە ئۈندەيدۇ. قىممەت باھالىق مودا كىيىملەرنى كىيىمگەن، زىبۇ - زىننەتلەرنى تاقىمىغانلار، ئاياللار ئارىسىدا بىردەك كۆزگە ئېلىنمايدۇ، نۆرگە باشلانمايدۇ، ئۇنىڭغا سۆزمۇ بېرىلمەيدۇ. ئېتىبارسىز قېلىنىدۇ ياكى كەمسىتىش، ئىچ ئاغرىتىش مەنىسىدە مۇئامىلە قىلىنىدۇ. بۇ خورلۇققا چىدىمىغان ئايال ئۆزى خالىمىسىمۇ دەردىنى ئىچىگە يۇتۇپ، ئۇلارنىڭ مودا قوغ. لىشىش قەدىمگە ماسلىشىشقا باشلايدۇ. ئايالدىكى بۇ خىل ئىننىلىش ئەرگە كۈچلۈك ئىقتىسادىي بېسىم ئېلىپ كېلىپلا قالماي، روھىي بېسىمۇ ئېلىپ كېلىدۇ. پەرزەنتلەرگە يامان تەسىر بېرىدۇ.

دەم ئېلىش كۈنلىرىدە ئائىلىدە ئەپلەپ - سەپلەپلا تاماق ئېتىپ بېرىپ، ھېلى ماگىزىنغا، ھېلى ھۆسن تۈزەش ئورۇنلىرىغا، ھېلى تۈرلۈك ئادىمگەرچىلىك سورۇنلىرى، چاي سورۇنلىرى، يىغىلىشلار. غا يۈگۈرەۋاتقان ئاياللار، پەرزەنتلىرىگە، ئېرىگە، خاتىرجەم، مېھىر. لىك، ئاددىي - ساددا، ئېغىر - بېسىق، مېھىرىبان، جەلپىكار ۋە كۈچلۈك پەرۋىشكار، ئازادلىك تۇيغۇسى بېرىلمەيدىغان بولدى. ئايال.

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

نىڭ ئالدىراشلىق بىلەن تەييار خېمىردا راسلانغان، ئائىلە پۇرتى ۋە شۇ ئايالنىڭ تاماق ئېتىش سەئىتى سىڭمىگەن، بازارنىڭكىدىن كۆپ پەرقى يوق تەييارلانغان، قۇلايلىق تاماق بىلەن غزالانغان ئائىلە ئەزىزلىرى، ئايالنىڭ جىددىيلىكى سەۋەبىدىن كۆڭۈللۈك جەم بولالماي-دىغان بولدى. تېلېۋىزور ئالدىدا ئولتۇرۇپ زېرىككەن ئەر سائىتىگە قاراپ - قاراپ، ئايالى كەلمىگەندىن كېيىن نەلەرگىدۇر يوقايدىغان، تاڭ كېچىلەردە مەست قايتىپ كېلىدىغان، غېرىبانە ھالدا ياكى قوپال ھالدا ئېگىز - پەس سۆزلەيدىغان بولۇپ قالىدۇ. پەرزەنتلەر ئانىسى بىلەن دادىسىنىڭ يولىغا قاراپ ئولتۇرۇپ، قۇرۇق ناننى غاجىلاپ موكىكىدە چۈشۈپ ئۇخلاپ قالىدىغان بولدى. بىر ئائىلىنىڭ تراگېدىيىسى مانا مۇشۇ يەردىن باشلىنىدۇ. پەرزەنتلەرنىڭ ئاتا - ئانىسىنىڭ ئۆزلىرىگە زوقلىنىپ قاراشلىرىدىن روھىي ئوزۇق ئېلىپ، خاتىرجەم بولۇپ كۆڭلى توق، شادىمان ھالدا ئۆز مەشغۇلىيەتلىرى بىلەن بولۇشى، قىلغان ئىشلىرىنى، ئىشلىگەن تاپشۇرۇقلىرىنى ئاتا - ئانىسىغا كۆرسىتىپ ماختىنىشى، ئۇلاردىن مەدەت ۋە رىغبەت ئېلىشى، ئۇلارغا ئەر كىلەپ، ئۇلار بىلەن بالىلىق ساپ تۇيغۇلىرىدا پىكىر ئالماشتۇرۇشى، شوخلۇقى، توقلۇقى يوقىلىپ، ئۇنىڭ ئورنىنى سۇلغۇنلۇق، ھورۇنلۇق، كەيپىياتىدىكى بىنورماللىق قاپلىشى پەرزەنتلەرنىڭ ساغلام ئۆسۈپ - يېتىلىشىگە، مەجەز - خاراكتېر، قىزىقىش، ئۆگىنىشىگە ناھايىتى زور سەلبىي تەسىر كۆرسىتىدۇ.

ئەر گەرچە بىر ئائىلىگە تۇۋرۇك، ئايال ۋە پەرزەنتكە باشپاناھ بولسىمۇ، ئۇ يەنىلا كۆڭۈل ۋە ئارزۇ تەلەپكە ئىگە جانلىق بىر ئادەم بولۇش سۈپىتى بىلەن تەسەللىگە، رىغبەتكە ۋە مېھىر - مۇھەببەتكە تەشنا. ئۇ ئايالنىڭ پايىپتەك بولۇپ ئۆزى ئۈچۈن خىزمەت قىلىشىنى كۈتكەندىن سىرت يەنە، ئايالنىڭ ئۆزىگە سىرداش دوست، پۇتغا پۇت، قولغا قول بولالايدىغان سادىق، پىداكار ياردەمچى ۋە بەزىدە ئۆزىگە ئۇستاز، بەزىدە مېھرىبان پەرۋىشكار ئانا، رىغبەتلەندۈرگۈچى، پىكىرداش، يولداش، ھەرىكەتلەندۈرگۈچى بولۇشنى تەلەپ قىلىدۇ. دەم ئېلىش كۈنلىرى ئەر بىلەن ئايالنىڭ ئائىلە مەسىلىلىرىنى ئورتاق مۇزاكىرە قىلىدىغان، پەرزەنتلىرىگە كۆڭۈل بۆلىدىغان، بىر

ئائىلە كىشىلىرى ئورتاق جەم بولۇپ ئائىلە خۇشاللىقىدىن ئورتاق بەھرىمەن بولىدىغان، شۇنداقلا ئەر بىلەن ئايال بىر - بىرىگە كۆڭۈل بۆلۈشىدىغان، نەپسىلىي مۇڭىشىدىغان، ئورتاق پائالىيەت قىلىپ، بىر - بىرىگە چوڭقۇر مېھىر يەتكۈزىدىغان، ئۆزئارا چۈشىنىشى چوڭقۇرلاشتۇرۇپ، ھەپتىلىك خىزمەت، تۇرمۇش جىددىيلىكىدە يول-لۇقتان مەسىلىلەرنى ئورتاق پىكىرلىشىپ ھەل قىلىدىغان ئەڭ ياخشى كۆڭۈل، ھېسسىيات، پىكىر ئالماشتۇرىدىغان پەيتتۇر. ئەمما ئايال-نىڭ يۇقىرىقىدەك مەسىلىلەر تۈپەيلى پەيدا قىلغان جىددىيلىكى، پەرزەنتلەر قەلبىنى بوش، ئەرلەر قەلبىنى يېتىم قالدۇرۇپ، ئايال-لىق، ئائىلىق مېھىر - مۇھەببەت ۋە سېھرىي كۈچىنى ئاجىزلاشتۇرۇپ، بىر ئائىلە كىشىلىرى ئارىسىغا توساق پەيدا قىلىپ، ئۆزئارا يىراقلاشتۇرۇپ قويدۇ. ئائىلىق پەرۋىش، ئاياللىق مېھىر ۋە سېھرىي كۈچ يوقاشقا قاراپ يۈزلىنىدۇ.

بىر ئائىلىدىكى ئايالنىڭ ئىللىق پەرۋىشى ئاجىزلاشتى دېگەن سۆز، ئۇ ئائىلىنىڭ ئۆلى يېمىرىلىشكە قاراپ يۈزلەندى دېگەنلىك بولىدۇ. پەرزەنتلەر قەلبى پەرۋىشسىز، بوش، مېھىر ۋە مۇھەببەتسىز قېلىپ تاشلىۋېتىلدى، دېگەنلىك بولىدۇ. مانا بۇنداق ئائىلىلەر پاچىد-ئەسىنىڭ مەنبئىي يەنىلا دەم ئېلىش كۈنلىرىدىكى ئاياللارنىڭ ئائىلە قارىشىنىڭ سۇسلىشىشىدىن كېلىپ چىقىدۇ.

ھازىرقى زامان تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ كىرگەن بۇ خىل يۇقىرى ئىستېمالنى ئارقا كۆرۈنۈش قىلغان رەسمىيەت سورۇنلىرى ۋە ئۇنىڭ تەييارلىقلىرى كىشىلەرنىڭ كۆپ ۋاقتىنى ئاسسىمىلياتسىيە قىلىپلا قالماي، زېھنىي، ئەقىل - ئىدىيەنى، ئائىلىسىنىمۇ ئاسسىمىلياتسىيە قىلىشتەك يوقىتىش ھادىسىسىنى پەيدا قىلماقتا. ئۆزىنى تۇتۇ-ۋېلىپ، بايقاپ ۋە چۈشىنىپ، ئەمەلىي ئەھۋالغا ئاساسەن مۇۋاپىق ئورۇنلاشتۇرۇشنى ئاساس قىلمىغان مەدەنىيەتسىزلىك قاپلىغان بۇ خىل مەدەنىي يۈزلىنىش، ماھىيەتتە مەدەنىيلىكنى دوراش بولۇپ، قاتمۇ - قات مەدەنىيەتسىزلىك ۋە قاششاقلىقنى شەكىللەندۈرگەن. ئۆزىنى چۈشىنىش، ئۆزىنى تەربىيەلەشنىڭ تولمۇ كەم بولۇشى، يېتىشمەيۋاتقان ئالغۇ - ئىدىيە، مەنئى تەربىيە، كونترول قىلد-

نىپ، مۇۋاپىق يايىلىنىلمىغان ۋاقىت، تۈرلۈك رەسمىيەتلەر جەمئىيەتتىكى بولۇشىغا ئۆزىنى قويۇۋېتىپ، ئۆزىنى تۇتۇۋالماستىن، ئىرادە ۋە تۇرمۇش ئۇسۇلىدىكى مەۋقەسىزلىك، ئاياللارنى روھىي، جىسمانىي جەھەتتىن زەھەرلەپ، مەجەز - خاراكىتىر، دۇنيا قاراشىنا ئالغا ئىلگىرىلىتىش ئەمەس، كەينىگە دەسسەتىپ، ئۇلارنى چارچىتىپ، ھورۇنلۇق، چۈشكۈنلۈك ۋە ئازغۇنلۇققا باشلىماقتا. ئايالنىڭ ئائىلىدىكى ئورنى، ئىرىنىڭ، پەرزەنتىنىڭ قەلبىدىكى ئورنى بوش قالماقتا. زامانىۋىلىشىۋاتقان بۈگۈنكىدەك ئائىلىلەرنىڭ لىشىشى قېلىشى، پارچىلىنىشى تېزلىشىۋاتىدۇ. جەمئىيەتنىڭ يېرىمىنى تەشكىل قىلىدىغان، ھەر بىر ئائىلىلەردە پائالىيەت قىلىپ، ئائىلە ئەزا-لىرىغىچە ئەڭ زور تەسىر كۆرسىتىۋاتقان ئايالنىڭ بۇ خىل ئەسلىي رولىدىن، سېھرىدىن ئاجىزلىشىشى، جەمئىيەتنىڭ ئائىلىلەرنىڭ مەنىۋى ھاۋاسىنى شالاڭلىتىپ، ئەخلاقىي تەڭپۇڭلۇقىنى بۇزماقتا. ئەتىئاسادىنى ئادەملىك قەدىر - قىممەت، ئىنسانىي پەزىلەتنىڭ ئۈستىگە دەسسەتىپ، پۇلغا سېتىۋالغىلى بولمايدىغان ھېچنەرسە يوق قارىشىنى ئەۋج ئالدۇرۇپ، ئىنسانىيەت روھىغا ئاجايىپ زور يوقىتىشىنى چىلىدماقتا.

بويىناقلارنىڭ كۆپىيىشى، ئائىلىلەرنىڭ بۇزۇلۇشى ۋە تۈگىمەس جېدەل - ماجىرا، ئىدىيە كۈرەشلىرى پەرزەنتلەرنىڭ، بالىلارنىڭ قەلبىنىڭ يېتىملىكىنى، مىسكىنلىكىنى كۈچەيتىپ، بالىلارغا خاس غەمىسىز، شوخ كۈلكىلىرىگە ئويناپ - تاقلاپ بالىلارغا خاس ئەركىن - ئازادە پائالىيەت قىلىشىغا ساپە تاشلاپ تۇرماقتا. بالىلارنىڭ قەلبى بوش قېلىۋاتىدۇ.

ئائىلە مېھرى، ئىللىقلىقى يېتىم قېلىۋاتىدۇ. ئەرلەر يالغۇزسىراپ ئەسەپىلىشىۋاتىدۇ، چۈشكۈنلىشىۋاتىدۇ. ئايالنىڭ دەم ئېلىش كۈنىدىكى ئائىلىلەرگە، ئائىلىدىن جەمئىيەتكە، جەمئىيەتتىن ئادەملەرگە، ئادەملەردىن ئادەملەر مۇناسىۋىتىدە، ئادەملەر مۇناسىۋىتىدىن ئەر - ئايال، ئۇرۇق - تۇغقان، دوست - بۇرادەرلەر مۇناسىۋىتىگە، چوڭلار بىلەن كىچىكلەر، ئاتا - ئانىلار مۇناسىۋىتىگە، بۇنىڭدىن پەرزەنتلەرنىڭ ئەھۋالىغا،

روھى كەيپىياتىغا ئاندىن جەمئىيەتنىڭ يۈزلىنىشى ۋە بىر پۈتۈن قىياپىتىگە، مەنىۋى ھاۋاسىغا، مەدەنىيىتىگە تەسىر كۆرسىتىۋاتقان مەركەزدە ئايال ۋە ئۇنىڭ ۋاقتىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان مەزمۇندىكى ئاياللىق سۈپەت، ئاياللىق مەسئۇلىيەت ۋە مەجبۇرىيەت، ئاياللىق مېھىر ۋە ئاياللىق پەرۋىش قەلبىنى قەلبىگە، مېھىرنى مېھىرگە ئۇلايدۇ. ئايالنىڭ دەم ئېلىش كۈنى ئۇنىڭ ئۆزىنى بېيىتىش، بايقاش ۋە ئىپادىلەش، قېزىش ۋاقتى.

ئايالنىڭ دەم ئېلىش كۈنى ئەرلنىڭ ئارزۇسى ۋە تەلپۈنۈشىدىكى ياخشى پەيلىنىدىغان، پەرۋىشلىنىدىغان مېھىر - مۇھەببەت كۈنى. ئايالنىڭ دەم ئېلىش كۈنى ئائىلە ئۇل تېشىنىڭ پۇختىلىنىدىغان دوقمۇشى.

ئايالنىڭ دەم ئېلىش كۈنى پەرزەنتلەرنىڭ خۇشاللىقى ۋە يېتىلدۈشۈشىدىكى تەسىرى ئەڭ چوڭ ۋە مۇكەممەل جەمئىيەتنىڭ ۋاقتى. ئايالنىڭ دەم ئېلىش كۈنى پۈتۈن جەمئىيەت كىشىلىرىنىڭ ئادىمىيلىك سۈپەتلىرىنى يېتىلدۈرىدىغان، تەسىر كۆرسىتىدىغان، جەمئىيەتنى پۇختىلايدىغان، شۇ ئاساستا ھەممىگە تەسىر كۆرسىتىپ، ھەممىنى قالايمىقان قىلالايدىغان، ھەر ساھەگە چېتىلىدىغان مەركەز.

ئادەملەرنىڭ ئۆزى ھەققىدىكى بىلىشى ۋە ئۆزىنى چۈشىنىشى ھەرگىزمۇ، ئەتراپتىكى شەيئىلەرنى چۈشىنىشىدىكى بىلىشكە ئوخشاشمايدۇ. ئىنسان ھامان ئۆزى ھەققىدە بىلىشكە، توغرا دىئاگنوز قوياشقا تولۇق مۇۋەپپەقىيەت بولالماي ھاياتىنى ئاخىرلاشتۇرىدۇ. شۇڭا دائىم خاتالىشىپ تۇرىدۇ، خاپىلىق ۋە خۇشاللىقلارغا، كۈتۈلمىگەن كۆڭۈلسىزلىكلەرگە، ئوڭۇشسىزلىقلارغا ئۇچراپ تۇرىدۇ. ئەگەر ئۇ ئۆزىنى تولۇق چۈشەنگەن ۋە شۇ ئاساستا توغرا يول تاپالايدىغان بولغان بولسا خاتا قەدەم باسقاس ئىدى. ھېسسىيات بىلەن ئەقىلنىڭ، تەبىئىيلىك بىلەن ئىجتىمائىيلىقنىڭ مۇرەككەپ بىرلىكىدە مەۋجۇت بولۇۋاتقان ئادەم ناھايىتى مۇرەككەپ ھېس - تۇيغۇ بىلەن ھەرىكەتنىڭ قورشاشۇندا مەۋجۇت. شۇ ۋەجىدىن ئادەملەرنىڭ ئۆزى ھەققىدىكى ئىزدىنىشى ئۈزلۈكسىز بولۇۋاتقان بولسىمۇ، ئۆزىنى مۇكەممەل چۈشەنگەن، تاللىشىم توغرا بولغان دېيەلەيدىغان ئادەم تېخى يوق.

مانا مۇشۇنداق مۇرەككەپلىكتە مەۋجۇت بولۇۋاتقان ئايالنىڭ ئۆزىنى چۈشىنىشى ۋە بايقىشى، شۇ ئاساستا ئۆزىنى تەربىيىلەشنىڭ كۆرە، كۆز ئالدىدىكى ئىجتىمائىيەتنىڭ جىددىيلىكى كۈچلۈك كەلگەچكە، ئۆزىنى كۈچەيتىشى، تاۋلىشى يوق دېيەرلىك بولغان ئاجىز ئايالنى ئاسانلا مونوپولىيە قىلىۋالىدۇ. ئۆزى خالايمۇ كەتمەيدىغان تاشقى مۇھىت تەرىپىدىن ئىگىلىۋېلىنغان ئايال ۋە ئۇنىڭ ئۆزىگە خاس ئىزدەشلىرى، ئەقىل - ئىدرىكى، ۋاقتى، سېھرىي كۈچى، يۈكسەك ئاياللىق سەنئىتى ئۆز خاسىيىتىنى يوقىتىپ، ئايالنى قۇرۇق قاقشال ۋە جەلپ قىلىش كۈچى يوق بىر نەرسىگە ئايلاندۇرۇپ قويدۇ.

جاھان قورۇق ئاياللارغا تولدى دېگەنلىك، جەمئىيەتتىكى يېتىم - چىلىك، رەھىمسىزلىك كۈچەيدى دېگەنلىك. ئىنسانىي مېھىر - مۇھەببەت ۋە پەرۋىشلەر يوقىلىپ، جەمئىيەت يېتىم قالدى، ھەممە مۇناسىۋەتلەر مۇھەببەتسىز، ئەقىدىسىز، مېھرىسىز ھالدا قاشقاقتا. لىسقا، مېخانىكىلىققا قاراپ يۈزلەندى دېگەنلىك بولىدۇ. ئۆزىنى ھېس قىلالماي ئۇرۇلۇپ - سوقۇلۇپ، ئىتتىرىلىپ ئىجتىمائىي قاينامدا ئوڭ - سېپىنى تاپالماي ئۆزى تېخى ئاۋارە، ئائىلىسىدىكىلەر تېخى ۋەيرانە يۈرۈۋاتقان ئايالدا ھېچ بولمىغاندا، ھازىرقى ئەھۋالغا سوغۇق قان ئەقلى بىلەن دىئاگنوز قويۇپ باققۇدەك ئىزدىنىش ۋە بايقاش بولىدىغان بولسا، ھېچبولمىغاندا ئۆزىنىڭ دەم ئېلىش كۈنلىرىنى بولسىمۇ جاپىدا ئىشلىتىپ، ئۇنىڭدىن ۋە ئۆزىدىن تولۇق پايدىلىنىپ، ئۆزىنى تېخىمۇ قېزىپ چىققان بولاتتى. تۇرمۇشنى كۆڭۈللۈك، خا - تىرجەم ئۆتكۈزۈپ، تېخىمۇ مەنىلىك ۋە ھاياتىي كۈچى ئۇرغۇپ تۇردى دىغان ياشاش يولىنى تۇتقان بولاتتى. ھەرگىزمۇ بارلىق تەئەللۇقاتنىڭ مونوپول قىلىنىشىغا بېچارلەرچە قاراپ تۇرمىغان بولاتتى. دەم ئېلىش كۈنى ئۆز ئىچىگە ئالغان مېھىر ۋە سېھىر بىلەن پۈتۈن ئائىلىسىگە، ئۆزىگە خۇشاللىق ھاياتىي كۈچ بېغىشلىغان بولاتتى. شۇ ئاساستا ئاستا - ئاستا ئۆزىنى تولۇقلىغان، ئائىلىدىكى، ئېرىدىكى، پەرزەنتلىرىدىكى بوشلۇقنى تولدۇرغان بولاتتى. ئۆزىنى ئائىلىدە، جەمئىيەتتە كۈچەيتىشنىڭ چىن مەنىسىنى ھېس قىلىپ، جەمئىيەتكە ھەقىقىي پىداكار ئايال سۈپەت، ئائىلىدە پەرۋىشكار ئانا سۈپەت بىلەن

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

قايىل باشلامچىلىق رولىنى ئۆتەپ، جەمئىيەتنىڭ ئانىسى، پەرۋىشچىسى بولاتتى. جەمئىيەتتىكى ھەربىر بۇرۇلۇش، ھەربىر بۇرۇلۇشتا ئايالنىڭ قەدىمى، مېھرىسىز، جاسۇسلارچە ھەرىكىتى، تەسىرى بولمىغان بولاتتى. ئىللىق مېھىر ۋە پەرۋىشى بىلەن قەلبىنى قەلبكە، مېھىرنى مېھىرىگە تۇتاشتۇرۇپ روھىي قاقشاللىقنى، جەمئىيەتنىڭ روھىي يېتىملىقىنى يوقانغان بولاتتى.

2004 - يىل. خوتەن

ئايال شۇنداق دەيدۇ

ئىنساننىڭ روھى قاتلاملىرىغا چوڭقۇرلاپ كىرىش، تەسەۋۋۇر، خىيال بوشلۇقلىرىنى بويلاپ ئىلگىرىلەپ، ئۆزىنىڭ ئادەملىك ئاۋازلىرىنى ئاڭلاش، ئىنچىكىلىك بىلەن نازۇك ھالقىلار بويىچە ئىزدەنىپ، ئۆزىنى بايقاش ۋە قېزىپ چىقىش، تېخى نۇرغۇن پەرەنچىلەر قورشاۋدا تۇرۇۋاتىدۇ.

شۇڭا بىز يەككە - يېگانە قالغان، ئۆزىمىزنى تېكىلغان ۋاقىتلارمىزدا غىل - پالنى يېڭى تۇيغۇ ۋە خىياللاردا بولىمىز. رېئاللىقتىكى ئۆزىمىزدىن بارغانسېرى يىراقلىشىۋاتقانلىقىمىزنى، ئۆزىمىزگە ئوخشىماي قېلىۋاتقانلىقىمىزنى ھېس قىلىمىز. رېئاللىقتا رول ئېلىدىغان ئۆزىمىزنىڭ، روھى ئىزدىنىشلىرىمىزگە ئوخشىمايدىغان، تۈرلۈك مۇناسىۋەت، قائىدە - تەرتىپلەر پەرەنچىلىرىگە چىرمىلىپ كەتكەن جەسەتسىمان مەۋجۇتلۇق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلغىنىمىزدا چۈنەن قان كۆتۈرگىمىز كېلىدۇ. نېمىشقا ئۆزىمىزگە ئوخشىمايدىغان رول ئېلىشقا مەجبۇر بولىمىز، نېمىشقا ئۆزىمىزنى ئىزدەپ، ئۆزىمىز ياقىتۇرىدىغان ئىشلارنى قىلمايمىز؟ چۈنكى بىز نۇرغۇن مۇرەككەپ مۇناسىۋەتلەر، رەسمىيەتلەر قاتلاملىرىدىكى جەمئىيەتتە ياشايمىز. تەبىئە، جىنس، مىللەت، دۆلەت چېگرالىرىغا تۇتاشقان تەرتىپ، ئەخلا-ق مىزانلىرىدا، شۇنداقلا مەدەنىيەت، ئىقتىسادىي، سىياسىي ئۆلچەم چەكلىمىلىرىدە ياشايمىز.

مۇشۇلارنى ئويلىغىنىمىزدا ئاڭلىق ھالدىكى بىچارىلىكنى ئېتىدەپ قىلىشتىن باشلانغان كۆنۈش ۋە مەجبۇر بولۇش قايتىدىن ئەسەپىلىرىمىزنى سالقىنلىتىپ قويدۇ - دە، يەنە رېئاللىقتا رول ئېلىدىغان ئۆزىمىزگە تىكىلىمىز. ئەمما بىزدىكى ئەسلىي ئۆزىنى تونۇش ۋە رېئاللىقتىكى ئۆزىنى ھېس قىلىش جەريانىدىكى زىددىيەتلىك رول-ھىي ھاسىلاتلار ئۆزلۈكسىز ئالمىشىپ، ئېڭىمىزدا كۈندە بىر قانچە

قېتىم ئىسيان كۆتۈرۈپ، دەقىقلىك روھىي چۇقانلارنى توۋلاپ تۇردى. چۈنكى ھېچكىم ئۆزىنى ئالدىيالىمايدۇ، خىياللىرىدىن ئۆزىنى قاچۇرالمىدۇ، ئۆتمۈشكە، تۈنۈگۈنگە تەئەللۇق ئىشلارنى، خاتىرىلەر-نى بىراقلا ئېسىدىن قوغلىۋېتەلمەيدۇ. ئادەم مانا مۇشۇنداق زىددىيەت-لىك روھىي جەرياندا ياشايدۇ، رېئاللىق بىلەن ئۆز ئىزدەشلىرى ئوتتۇرىسىدىكى مۇرەككەپلىكتە پائالىيەت ئېلىپ بېرىپ، يەنە نۇرغۇن ئەمەلىي ۋە روھىي ھاسىلاتلارغا ئىگە بولىدۇ.

ئاياللارنىڭ يارىتىلىشىلا نازۇك بىر سەنئەت بۇيۇمىدەكلا بولغىنىغا ئوخشاش، ئوي - خىياللىرىمۇ، كۆزىتىشلىرىمۇ ۋە ھېس تۇيغۇ-لىرىمۇ ناھايىتى ئىنچىكە ۋە نازۇك تەپسىلاتلار باي بولىدۇ، ئۇلار ئەرلەر دىققەت قىلمىغان تەرەپلەرگىمۇ دىققەت قىلىدۇ. بايقىمىغان، ھېس قىلمىغان تەرەپلەرنى بايقايدۇ، ھېس قىلىدۇ، سېزىمچانلىقى ئالاھىدە يۇقىرى بولىدۇ. ئەرلەر نازۇك تەرەپلەرگە كۆپ ئېتىبار بېرىپ كەتمەيدۇ، ئاياللار دائىم مۇشۇ تەرەپتىن ئەرلەردىن قۇسۇر ئىزدەيدۇ. ئاندىن ئۆزىگە پايدىسىز ئامىللارغا ئېرىشىپ قالىدۇ.

ئەمەلىيەتتە بىر ئايالنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ئىنتايىن مۇرەككەپ ۋە زىددىيەتلىك تەرەپلەرنىڭ بىرىكىشىدىن تۈزۈلگەن بولىدۇ. قىز - ئاياللارنى تەربىيەلەپ، يېتەكلەشنىڭ، ئۇلارنى ئومۇمىي ساپا قۇرۇلمىسى جەھەتتىن ئۆستۈرۈشىمىزنىڭ يېتەرسىز بولغىنىغا ئوخشاشلا، ئۇلارغا بولغان مۇئامىلىمىز، قارىشىمىزدىمۇ شۇنىڭغا ماس ھالدا قاتمىلىق ۋە ئىپتىدائىيلىق بار. دۇرۇست قىز - ئاياللار-نىڭ ساغلام ۋە ئەقلى تۈس ئالغان بىلىم قۇرۇلمىسى، ئۆزىنى ھەر جەھەتتىن كۈچەيتىپ ۋە مۇكەممەللەشتۈرۈپ، توغرا - خاتانى پەرق-لەندۈرۈشى، قانداق يول تاللاپ، قانداق قەدەم بېسىشنى بىلىشى، تېخى بىزنى خاتىرجەم قىلغۇدەك، قايىل قىلغۇدەك دەرىجىدە ئەمەس. ئۇلارنىڭ توغرا بولغان ئىنتىلىشلىرىمۇ دائىم ئۆزىنىڭ ساپا ۋە مە-جەز، خاراكتېرىنىڭ، ئىرادىسىنىڭ ئاجىزلىقىدىن، ئەتراپتىكى قانداق-مال رەسمىيەت قائىدىلەرنىڭ كۆپلۈكىدىن ھالقىيالماي، تولىمۇ بېچا-رىلەرچە ئاسسىمىلياتسىيە بولۇپ كېتىدۇ.

ئاياللار دەل ھېسسىياتقا باي، تۇيغۇ تۈسىنى ئالغان پاراڭلارنى

كۆپ قىلىپ، ئۇنى ئەقلىلاشقان دەرىجىدە، قايىل قىلارلىق ئىبادەت لىپ بېرەلمىگەن ۋە ئىدىيىۋى ھەرىكىتىدە ئەمەل قىلالمايدىغان بولغاچقا، ئەرلەر تەرىپىدىن، ئەقلى قىسقىدەك، كوت - كوتتەك ئەسەن بېرىپ كېلىۋاتىدۇ. بىراق ئاياللارنىڭ ئاشۇ تۇيغۇسىمان روھى ھا- سىلاتلىرىغا ئىنچىكىلەپ كىرگىنىمىزدە ۋە سوغۇق قانلىق بىلەن ئىلمىي يەكۈنلىگىنىمىزدە ئۇنىڭدىن نۇرغۇن ئادەملىك ھېكمەتلىرى، يېڭى ئىزدىنىشلەر يىپ ئۇچى بايقىلىدۇ. ئاياللار ھېس - تۇيغۇنىڭ جانلىق ئەقلىي يەكۈنچىلىرى.

ئاياللارنىڭ مۇرەككەپ، زىددىيەتلىك روھى دۇنياسىنى تەتقىق قىلىش ماھىيەتتە، ئىنسانلارنى ئۆزى ھەققىدىكى ئىزدىنىشنىڭ ئەڭ نازۇك ھالقىلىرىغا باشلاپ بارىدۇ. ئېچىلمىغان نۇرغۇن سىرلارنىڭ ماھىيىتىنى بىلىشنى يېڭى، جانلىق يىپ ئۇچى بىلەن تەمىنلەيدۇ. ئاياللارنى ھېسسىيات ۋە تۇيغۇ تۈسىنى ئالغان روھىي بايقاشلىرىد- غا چۆكۈپ پائالىيەت ئېلىپ باردى دېيىلگەندە، كۆپىنچە ئاياللار ئىجتىمائىيەتنىڭ تۈرلۈك رامكا - توساقللىرى تەرىپىدىن قاتتىق چەتكە قېقىلىپ يەكلىنىشى، چۈشكۈنلىشىپ كېتىشى مۇمكىن. ئۇلارغا يۈك- لەنگەن رەسمىيەت - قائىدىلەر، ئۇلارنىڭ ئەركىن تەپەككۈر پەر- ۋازلىرىغا، ھېسسىيلىق تۈسلىرىنى ئالغان ئەقلى پەرۋازلىرىغا توساق پەيدا قىلىدۇ. دەل شۇنداق بولغاچقا، ئۇلارنىڭ بايقاشلىرى ھېسسىيات تۈسىنى ئالغان پارچە - پۇراتلار قاتارىدا ئېتىبارسىز قېلىنىۋېرىپ، ئۇلارنىڭ روھىي دۇنياسىغا چۆكمە بولۇپ بىر خىل قۇتراتقۇ، كوت - كوتسىمان يارتلاش ھالىتىدە ساقلىنىپ قېلىپ، ئەرلەرنىڭ چىشىغا تېگىدۇ.

مېنىڭ تەشەببۇسۇم، ئادەم شۇناسلىق تەتقىقاتىغا ئاياللار كۆپرەك ئىچكىرىلەپ كىرگەن بولسا، بۆسۈش خاراكتېرلىك ئىلگىرىلەشلەر بولۇپ، تولىمۇ ئىنچىكىلىك بىلەن تەتقىقات ئېلىپ بېرىلغان بولاتتى. شۇنداقلا بىز ئاياللارنى تېخىمۇ تولۇق قېزىپ چىقىپ، ئۇلارنىڭ تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي فۇنكسىيىسىنى ناھايىتى جانلىق جارى قىلدۇ- رالغان بولاتتۇق. ئاياللارنىڭ ھەقىقىي روھىي ماھىيىتىنى تونۇپ يېتىپ، ئۇلارغا بولغان خورلۇق تۈسىدىكى ھاياۋانى قاراشتىكى ئەيىب-

لىمەشلىرىمىز ۋە مەجبۇرلاشلىرىمىز، سىرتماقلىرىمىزدىن ئادىمىي تۇيغۇدا تۇرۇپ نومۇس قىلغان، ئازابلانغان بولاتتۇق. شۇ چاغدىلا بىر ئايال بىلەن بىر گەرنىڭ ئايرىم كۆرۈشۈشى چوقۇم ھېلىقىدەك مۇنا-سىۋەتتە بولغاچقا. . . دەيدىغان پەس ھايۋانىي قارىشىمىزنى ئۆزگەرتىپ، ئادەملىك كۆڭۈل، ئادەملىك ئىرادە، ئادەملىك ئەقىدە، ئادەملىك ۋىجدان ۋە ئادەملىك ئالىيجاناپ تۇيغۇ ئىچىدە ئۆزىمىزدە سەسكىنىپ تۇرۇپ، ئۆزىمىزنى قامچىلاپ چىقاتتۇق. ئەر - ئايال مۇناسىۋىتىدىكى تولىمۇ چۈشكۈن ۋە خۇنۇك، ھايۋانىسىمان چۈشەنچىمىزنى چەكسىز ساپاسىزلىق ئىچىدىكى نومۇس تۇيغۇسى ئىچىدە ئېتىراپ قىلىپ، ھازىرغىچە بولغان ياشلىق مۇساپىمىزدىكى بىر تەرەپلىمە ياشاش بىچارىلىكىمىزنى ھەقىقىي تۈردە ھېس قىلىپ، ئادەمنى چۈشەنمەي ئۇلار ئارىسىدا پائالىيەت ئېلىپ بېرىۋاتقانلىقىمىزنى چەكسىز ئۆكۈنۈش ئىچىدە ئېتىراپ قىلاتتۇق.

شۇ ۋاقىتتا بىر ئايالنىڭ، ئەرلەر ئالدىدىكى قونچاق ئەمەس، ئەرلەر ئېتىلىشقا تەييار تۇرىدىغان، پارتلاشقا ھازىرلانغان قورقۇنچۇق ھايۋانىي مەۋجۇتلۇق ئەمەس، ئاجايىپ نازۇك، رەڭدار ۋە كۆپ قاتلاملىق روھىي جەرياندىن تۈزۈلگەن، تۇيغۇلار خەزىنىسىدىكى نەپىس بىر يۈكسەكلىك ئىكەنلىكىنى ھېس قىلاتتۇق. شۇندىلا ئۆزىمىزنىڭ ئاياللارغا قارىتا ساۋاتسىزلىقىمىز تۈپەيلىدىن، ئۇلاردىن تولۇق پايدىلىنالايمىغانلىقىمىزنى، ئۇلارغا ساقلىنىپ كەلگەن ھېسسىياتىمىزنىڭ ئالسىزلىقىمىزنى، يۈكسەك تۇيغۇدىن كۆرە، ئۇلارغا ئىشەنمەسلىك تۈسىنى ئالغان، ئۇلارنى قەدىرلىمەسلىك، خانىۋەيران قىلىش تۈسىنى ئالغان ھايۋانىي تۇيغۇ ئىكەنلىكىنى ھېس قىلغان، ئۇلارنى ئاسراشنى، تەربىيەلەشنى، قەبرىشىنى بىلىمگەنلىكىمىزنى يەر شارىنى تىترەتكۈدەك ئازابلىق چوقان ئىچىدە تونۇغان بولاتتۇق!

مانا ئەتراپىمىزدا ياخشى قىزلار، ياخشى ئاياللار شۇنچە كۆپ تۇرۇپ بىر قىسىم ئەرلىرىمىز ئۇلارغا ئىشەنچ قىلالماي، ياخشى قىزلارنى تاپالماي، چۈشكۈنلىشىپ بويناق، ئۆھسىنىپ يۈرۈۋاتىدۇ. بۇ ماھىيەتتە ئۆزىگە ئىشەنمەسلىك، ئۆزىنىڭ ئەرلىك سېھرىي كۈچىگە ئىشەنمەسلىك، ئاياللارنىڭ نازۇك قەلبىگە كىرىشىنى ۋە ئۇنى مايىل

قىلىشنى، سېھىرلەپ ئۆزىگە بەنت قىلمۇشنى بىلمەيدىغان ساۋاتسىز سىزلىق، ئەرلىك ساۋاتسىزلىقى خالاس. ھەرقانداق بىر ئايال ھەقىقىي سۆيگۈگە ئېرىشىشنى ئويلايدۇ، شۇنچىلىك سۆيگۈگە ئېرىشكەندە ئۇنى قەدىرلەشنى، ھەتتا جېنىنى پىدا قىلىشنى ئويلايدۇ، ئەيىبارلىق ھالەتتە تۇرىدۇ. ئەرلەر نېمىشقا ئاياللاردىن ئالدىدىغان ئوزۇقنى، ئۇلاردىن پايدىلىنىدىغان تەرەپنى ئوقۇل ھالدا ئاشۇ بىر نۇقتىغا يىغىنما چاقلىمايدىغاندۇ؟ بۇنى ئاياللار نېمىشقا خورلۇق ھېس قىلمايغۇدەك؟! ئۇلار ئەسەبىيلەرچە كۆڭۈل ئاچىدىغان قونچاق ئەمەت! ئەرلەر ئوقۇل ئاياللاردىن شۇنى تەلەپ قىلمۇتسا، ئاياللار چۈشەنمەي كۈنلەشمەي قالاتتىمۇ؟! ئەر - ئايال ئورتاقلىشىدىغان بىر - بىرىنى تولۇقلايدىغان ۋە چۈشىنىدىغان تەرەپلەر ئىنتايىن كۆپ تۇرسا، بىز نېمىشقا يەنە شۇ نۇقتىغا ئېسىلىۋېلىپ ئۆزىمىزنى چاكىنىلاشتۇرىدۇ. غاندىمىز، چۈشكۈنلەشتۈرىدىغاندىمىز، ئەر بىلەن ئايالنى پەتۋالىرىمىز بىلەن بارغانسېرى يىراقلاشتۇرۇپ، شۇنچە سىزلىقلارنى چاكىنىمىز؟ بىر نەرسە قانچە سىزلىق بولغانسېرى ئۇنىڭغا بولغان ئىنتىلىش شۇنچە كۈچلۈك بولىدۇ. بىزنىڭ ئەقىل - ئىدىيەمىز، زېھنىي قۇۋۋىتىمىز ئوقۇل ھالدا ئەر بىلەن ئايال ئوتتۇرىسىدىكى ھېلىقىدەك نورمال بولمىغان مۇناسىۋەتنى قوغلىشىپ خورارمۇ. كالىمىنى باشقا يەرگە ئىشلەتمىگەنسېرى، يىغىلىپ قالغان ئېنېرگىيىنى قەيەرگە ئىشلىتىشنى ئوقماي شۇنداق تەرەپكە ئىشلىتىۋاتىمىز. ئۆگەنمەشكە، بىلىشكە، ھېس قىلىشقا، قېزىشقا تېگىشلىك نەرسىلەر، تەرەپلەر ئىنتايىن كۆپقۇ. ئىنساننىڭ روھىي قاتلىمى ئىنتايىن مۇرەككەپ بولۇپ، ئۇ ھەر قاچان ئېچىشقا، تەسەللىگە، رىغبەتكە، مېھرىگە، پەرۋىشكە، دوستلۇققا، مۇھەببەتكە موھتاج. بىز نېمىشقا ئۇنىڭغا ئاللىجاناپ نۇقتىدىن قاراپ ئۇنى پەرۋىش قىلماي، تاشلىۋېتىمىز، نېمىشقا ئۆزىمىزنى ۋە باشقىلارنى چاكىنا بۇرمىلاشقا مەجبۇرلايمىز، چۈشكۈنلۈك، قېيىداش پەيدا قىلىپ يوللىرىمىزغا توساق پەيدا قىلىمىز؟ بۇ ئەڭ چوڭ مەدەنىيەتسىزلىك، ساپاسىزلىق، ھايۋانىي، چاكىنا ئۇرۇنۇش بولماي نېمە؟ جاھان تەرەققىياتى نۇر تېزلىكىدە ئېشىۋاتقان، ئادەملەر ئۆزىدىن ھالقىپ كەتكەن، ئۆزىنىڭ ئومۇمىي

ساپاسىنى ئۆستۈرۈش ئىشى، باشلانغۇچ مائارىپ ياش باسقۇچىدىكى بالىلارنىڭ ئىشى بولۇپ قېلىۋاتقان دۇنياۋى يۈزلىنىشتە بىز تېخى ئەر ۋە خوتۇن غېمىدە، ئەر ۋە خوتۇن پارىغى ھەققىدىكى كوت - كوتلۇقتا، ئۆزىمىز ۋە باشقىلارغا ئەرزىمەس، پارچە - پۇرات چاكنى نۇقتىدىن ھۇجۇم قىلىپ، دىققىتىنى، زېھنىنى، ۋاقتىنى ئىسراپ قىلىش، ئۇنى چۈشكۈنلەشتۈرۈش، كېرەكتىن چىقىرىپ، يامىشۋاتقان چوققىسىدىن تارتىپ چۈشۈرۈپ، ئەخلەتلەر دۆۋىسىگە تاشلاش كويىدا. جاھاننىڭ قاشقاقلقنىڭ، ساپاسىزلىقىنىڭ، بۇنىڭدىن تۆۋەن ئۆلچىمى بولماس! كالا قانچە قۇرۇق، ئىدىيە قانچە بوش بولغان. سېرى، ئۇنىڭ ئىزدىنىشلىرى ۋە گەپ - سۆزلىرى شۇنچە قالاق چاكنى، ئەرزىمەس، چۈپرەندە بولىدۇ. ئۇرۇنۇشلىرى ئادىمى يۈك. سەكلىكتىن، روھى مەنالاردىن شۇنچە قۇرۇق ۋە يات، شۇنچە چۈشكۈن ۋە شۇنچە پەس، ھايۋانىي بولىدۇ. كىشىلەر توي قىلىشنى نوقۇل ئەۋلاد قالدۇرۇش ئۈچۈندەكلا چۈشۈنۈۋالمايدىغان ياكى مېخانىك مەجبۇرىيەت دەپ بىلىنگەن بولسا، ئائىلىلەر پاجىئەلىرى يۈز بەرمىگەن بولاتتى. بىر ئۆيدە ئىككى ئادەم غايىسىدىكى نامەلۇم ئىدىيىنىڭ مەھسۇلى بولغان كىشىگە تەلپۈنمەي، ئۆزى ئەتراپىدىكى ئادەمنى چۈشىنىش ۋە ئۇنىڭ ھېس - تۇيغۇ ۋە ئەقىل بىرلىكىدىكى جانلىق ئادەم ئىكەنلىكىنى ئېسىدىن چىقارماي، تىرىشقان بولسا، تۇرمۇشنىڭ مەزى مۇنىنى بېيىتالغان بولاتتى. شۇنى ئېتىراپ قىلىش كېرەككى بىر ئۆيدىكى ئىككى ئادەم، ئۆز ئالدىغا ئىدىيە ۋە قاراشقا ئىككى مەۋجۇتلۇق بولۇپ، ئۆزئارا ھۆرمەت ۋە يول قويۇش بولماي، مونوپولىيە قىلىۋېلىش كۈرىشى بولسا، نورمال ئەركىنلىك بوغۇلسا، بۇ يەردە پەيدا بولغان بېسىم ئائىلىنى پارتلاش گىردابىغا ئاپىرىدۇ. ئىككى ئادەم بىر ئەمەس، ئىككى قىلىپ يارىتىلغانىكەن، نېمىشقا مېنىڭ كۆز قارىشىمغا ئىتائەت قىلمايسەن، دېيىشنىڭ ئۆزى ئىلمىي بولمىغان جاھىل كۆز قاراش. بىراق ئىككى جانلىق ئادەم بىر - بىرىگە ھۆرمەت قىلىش ۋە ئۆزئارا غۇرۇرىنى نەزەرگە ئالغان ھالدا يول قويۇش، تەربىيە كۆرگەنلىكىنىڭ ئىپادىسى. ئۇنداق بولمايدىكەن شۇنچە كەڭرى جاھان بىزگە شۇنچە تار ۋە ئازابلىق تۇيۇلىدۇ.

نۇرغۇن نەرسىلەرنى تونۇغان ۋە ھېس قىلغان ۋاقىتىمىزدا ئاللىقاچان كېچىكىكەن بولىمىز.

ئەرلەر ۋە ئۆزى تەرىپىدىن مۇكەممەللىكى، كۈچلۈكلۈكى ئېتىبارغا ئېلىنمايۋاتقان ئايال، نۇرغۇن تەرەپلەرنى ھېس قىلىدۇ، نېمە گىندۇر ئىنتىلىدۇ، بىراق ئەتراپ ۋە ئەرلەر تەرىپىدىن ئېتىبار قىلىنماي، ئۆزىنىڭ جىسمانىي ئاجىزلىقى ۋە روھىي يۇمرانلىقى تەرىپىدىن توسۇلۇپ قالىدۇ. ئۇلار چۇقان سالاي، يۇلقۇنۇپ چىقاي دېسە مۇ باشقىچە تاللاش يولى يوق. نۇرغۇن قوشاۋلار ئۇلارنى توراپ تۇرىدۇ. ئۇلار يەنىلا ئېتىبار قىلىنماسلىقتىن قورقىدۇ. شۇنداقلا قارىسا ھەممە شۇنداق بولۇشى كېرەكتەكلا، جىمىدە، تىپتىنچ ئەمما شۇ خىل سۈكۈت ئىچىگە نۇرغۇن ئۇھسىنىش ۋە ئاھسىراشلار سىڭىپ كەتكەن.

ئايال تۇرۇپلا ئۆزىگە شۇنداق دەيدۇ: سەنمۇ بىر جانلىق ئادەم. مۇستەقىل قاراشقا ۋە تاللاشقا، ئوي - خيالغا، بەلگىلىك مۇستەقىل ھەرىكەت ۋە مۇئامىلە تورىغا ئىگىسەن. ئاندىن سەندە يەنە غۇرۇر، قەدەر - قىممەت ۋە تاللاش، شاللاش ئېغى، ئەركىنلىكى مەۋجۇت. نېمىشقا ئۆزۈڭنى ئۆزۈڭ تىزگىنلەپ، ئۆزۈڭنى ئۆزۈڭ باشقۇرماي، باشقىلارنىڭ تېڭىلغان ئىدىيىسىنى قوبۇل قىلغۇدەكسەن، سەن ئۆزۈڭنى كونترول قىلالمايدىغان، باشقۇرالمىدىغان شۇنچىلىك ئاجىز ۋە بىچارىمۇ، ئىشەنچسىزمۇ؟ بۇ ساڭا، سېنىڭ ئەقىل تىزگىنىڭ، غۇرۇرۇڭ ۋە روھىي چۇقانلىرىڭغا، كىشىلىكىڭگە قىلىنغان قاتتىق ھاقارەت ئەمەسمۇ؟ قەددىڭنى تىكلە، دۇنياغا بىرلا قېتىم كېلىسەن، ئىككىنچى قېتىم تۇرىلىش، بوش قويغان، كەتكۈزۋاتقان تەرەپلەرگە نى تولىدۇرۇش پۇرسىتى سەندە يوق. ئاجىزلىقىڭنى تەن ئېلىپ ماغدۇرسىزلىنىپ، ئۆزەڭنى بولۇشىغا تاشلىۋېتىشىڭ، ئۆزۈڭنى خورلىغانلىق، ھاياتىڭنى قەدىرلىمىگەنلىك، سەن شۇنداق قىلغانىپىرى تېخىمۇ ئېتىبارغا ئېلىنمايسەن، تېخىمۇ كۆزگە ئېلىنماي خارلىنىدەسەن. ئۆزەڭنى تونۇپ ۋە مەۋجۇتلۇقۇڭنى تونۇتۇپ، كونا قالىپىڭنى چۆرۈپ تاشلا، غالىملار قاتارىدىن ئورۇن ئال، ئاجىزلار ھامان دېرەكسىز يوقىلىدۇ، يوقالسۇن ئاجىزلار ۋە چۈشكۈنلەر! ئۆزۈڭنى ئۆزۈڭ

قوغدىمىساڭ، ئۆزۈڭنى ئۆزۈڭ كۈچەيتىمىسەڭ، سېنى ھېچكىم قۇت-
قۇزالمىدۇ. سەن قورققان ۋە بىھۇدە ئېھتىيات قىلىپ، ئاجىزلىقنىڭ
ۋە بىچارىلىكنىڭ بىلەن يول قويغانلار ئەڭ ئاۋۋال ساڭا ماتەم ناخشىسى
ئوقۇيدۇ، يوقالغىنىڭ ئۆزۈڭگە. ئۇلار يەنە ئۆز يولىغا مېڭىۋېرىدۇ.
ئەخمەقلىق ۋە نادانلىقى بىلەن ھاياتىڭنى سېلىپ بەرگىنىڭ قالىدۇ
شۇ. ھاياتىڭ قۇرت - قوڭغۇزلار كەبى خوراپ تۈگىگەن بولىدۇ،
دەيدۇ.

ئايال يەنە ئۆزىگە: «سەن بىر ئايال، ئېرىڭگە ئىتائەت قىلىشنىڭ
كېرەك. ئۇ سېنى ئالغان، سېنى باشقۇرغۇچى، ساڭا باشپاناھ بولغۇ-
چى، يوقۇڭنى بار قىلغۇچى ئىكەن، بارلىق ھەرىكىتىڭ، سۆزۈڭ،
ئوي - خىيالىڭ ئۇنى چىقىش قىلىش كېرەك. سەندىكى بارلىق
تەئەللۇقات ئۇنىڭغا بويسۇنۇشى كېرەك. مەيلى خالا ياكى خالما ئۇنىڭ
دېگىنى، ھەرىكىتى مۇقەددەس، ئۇنىڭغا بويسۇن. ئىلكىڭدە قۇتراۋات-
قىنى شەپتان ۋە سۆھبەتسى بۇنى بىل، ئىتائەتچان بول. سەن ئۇنىڭ
ئىلكىدە، شۇڭا بارلىق ئارزۇ - تىلەك ۋە ئوي - خىياللىرىڭ ئۇنىڭغا
تەئەللۇق بولۇپ، ئاڭا بويسۇنۇشى كېرەك، دەيدۇ. يەنە تۇرۇپلا مەن
نېمىشقا بۇنچە بىچارە، نېمىشقا مۇستەقىل ياشىيالمىغۇدەكمەن، نې-
مىشقا شۇنچىۋالا بېقىنىپ ياشايەن، مەنمۇ بىر مۇستەقىل يارىتىلغان
ئادەم تۇرۇپ مۇستەقىل ياشىيالمىمەن، بۇ ئادەملىكىمگە قىلىنغان
ھاقارەت! دەيدۇ.

ئايال ئۆزىگە: سەن بىر ئانا، ھەممىنى پەرزەنتنىڭ ئۈچۈن قۇربان
قىل، پەرزەنت دېمەك - ھاياتىڭ، جېنىڭ دېمەك. ھەممە ئىشتا،
ھەرىكەتتە، خىيالدا، تۇرمۇش ئۇسۇلى تاللاشتا پەرزەنتىڭنى چىقىش
قىل. مەن بەربىر ئانا ۋە ئايال. ئەرگە خوتۇن، پەرزەنتلەرگە ئانا
بولغۇچى ئارتۇقچە زورۇقۇپ، ئۆزۈمنى چارچىتىپ نېمە قىلاي، ئاد-
دىي ئادەم بولساممۇ بولىدىغۇ، ئەتراپىمدىكىلەرمۇ ياشاشاۋاتمام-
دۇ، دەيدۇ - يۇ، يەنە تۇرۇپلا ئويلىنىپ تۇرۇپ قالىدۇ. سەنمۇ
ئەقىل - ھوشقا ئىگە ئادەم. نېمىشقا تەدبىر ۋە باشقۇرۇش، يېتەكلەش
سەنئىتى سەندە بولمىغۇدەك، سەن ئائىلىمۇ، خىزمىتىمۇ، تۇرمۇش-
تىمۇ دائىم باشقۇرۇلۇشقا موھتاج ئاجىز، ئاڭسىز ئادەممۇ؟ تىرىش

كەسىپتە ئىلگىرىلە، تۇرمۇش قارشى، ئۇسۇلى جەھەتتە ئۆزۈڭنى كۈچەيتىپ، ئۆزۈڭگە قاتتىق قول بول، ئاندىن ھەممە سېنى تېشىراپ قىلىدۇ، سېنى ھۆرمەت قىلىدۇ، ھەتتا ئېرىڭمۇ. بىراق كەينىڭگە قاراشقا، ئەتراپىڭ بىلەن ئۆزۈڭنى سېلىشتۇرۇپ مەغرۇرلىنىشقا ياكى چۈشكۈنلىشىشكە بولمايدۇ، نېمىشقا ئۆزۈڭنى چۈشەپ قويىسەن، دەيدۇ.

ئايال ئۆزىگە: ئايال بولماق ھەقىقەتەن تەسكەن. سېھىر كۈچۈم ئاجىزلاپ قالدىمۇ - نېمە، ئېرىم ماڭا ئازا مايىل ئەمەسقۇ، مەن ئەقىلم بويىچە سوغۇق قان ئىش قىلالمايۋاتىمەن، قىزىققان، چېچىل-خاق بولۇپ قالدىم. شۇڭا ئېرىم ئۇششاق سۆزلۈكىمدىن زېرىكىۋاتىدۇ، بىراق ئىنچىكىلىك بىلەن تەلەپ قويغىنىم مەسئۇلىيەتچانلىقىم ۋە ئەستايىدىللىقىمغىمۇ، كىچىك ئىشلارغا مەن دىققەت قىلىمىسام، ئېرىمنىڭ تېخى كارى بولمىسا كېتىۋەرسە تاشلىنىپ قالمىدۇ. بولدى نەزەر دائىرىمىنى كەڭرەك قىلاي، كۆزى كىچىك، گۇمانخور، پەمىسىز، ۋاتىلداق بولماي. . . مۇشۇ كۈنلەردە ئەرلەرنى جەلپ قىلالايدىغان ئويۇنخۇمار ئاياللارغا ھەۋىسىم كېلىدىغان بولۇپ قالدى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرىگە ھەقىقەتەن ئادەمنىڭ قايىللىقى كېلىدىكەن. ئۇلار ئۇششاق سۆز ئەمەس، نەزەر دائىرىسىمۇ تار ئەمەس، كوت - كوت، كۆزى كىچىكىمۇ ئەمەسكەن. مەجەز - خاراكىتىرىدىن ئوچۇق - يورۇق-لۇق، مەردلىك، جىگەرلىكلىكى چىقىپ تۇرىدۇ. ئۇلار ئۆزىنى كۈتۈشىنىمۇ بىلىدۇ، ئۆزىگە ۋە باشقىلارغا قانداق مۇئامىلە قىلىشىنى، ئۆزىدىن ۋە باشقىلاردىن قانداق پايدىلىنىشىنى بىلىدۇ. سېھىرىي كۈچ يەتكۈچە بار. ئەرلەرنى يۈگۈرتكۈدەك سېھىر ۋە ئەقىل، تاكتىكىغا ئىگە، ئۇلار ھەقىقەتەن قايىل ئىكەن، مەنمۇ نېمىشقا ئۇلاردەك ئايال-لىق سەنئەت بىلەن ئېرىمنى يۈگۈرتۈپ، ئۆزۈمنىمۇ ئالدۇرۇپ قوي-ماي پوچى تۇرالمايمەن؟ مەنمۇ بىر ئەر بولغان بولسام چوقۇم مېشى-چان، يا ئۆزىنى يا باشقىلارنى خۇشال قىلالمايدىغان، يا ياخشىلىقنى يا يامانلىقنى قاملاشتۇرالىمايدىغان، ھەممىنى كۆز يېشى بىلەن ئىپادە-لەيدىغان، ھەممىنى بۇيرۇق كۈتۈپ تۇرىدىغان كەيپىياتتا مېخانىك قوبۇل قىلىدىغان، كۆزى كىچىك، ئادەمگە ئارامچىلىق بەرمەي ۋاي-

ساپ، كوتۇلداپ، كىچىككىنە ئەرزىمەس ئىشلارنىمۇ ھەل قىلالماي، قىلچە مۇستەقىللىقى يوقلۇقى بىلەن، تار نەزەر دائىرىسى بىلەن ئۆزىنى چۈشەنمەي قالغان، ھايات، تۇرمۇش شۇنداقلا دەپ شۇنچە كەڭرى جاھاننى ئۆزىگە تار قىلىۋېلىپ، ئۆزىنىمۇ، مېنىمۇ بىئارام قىلىدىغان خوتۇندىن زېرىككەن بولاتتىم. ئەلۋەتتە مەردانە، مۇستەقىللىققا، ئا- ياللىق سېھرىي كۈچى ۋە جەلپ قىلىش كۈچىگە ئىگە ئاياللارغا كۆز تىككۈم كېلەتتى. بىراق ئۇنداق ئاياللاردا مېنىڭكىدەك ساددا ھېسسىيات بولمىغاچقا، ئەر ئۈچۈن مەندەك پايىپتەك بولۇپ ئۆزىنى بېغىش- لىمايدۇ - دە، ئېرىم مېنىڭ شۇ مەجەزىمدىن بىزار بولغىنى بىلەن سىرتتىكىلەردىن، ئۆزى ئۈچۈن بارلىقىنى ئاتاشقا تەييار نۇرىدىغان مېنىڭكىدەك يۈرەكنى تاپالمايدۇ. ئۇنى مەن شۇنچىلىك چوڭ بىلىگەچ- كە، ئەرلىك ھەيۋىسىنى كۆرسىتىپ، ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى ئىپادىلەپ تۇرغىلى يەنىلا مەندەك ئايال كېرەك. ئۇ ئاياللار ئۇنىڭدىن مەندەك تەپ تارتىپ، مەندەك پايىپتەك بولاتتىمۇ، ئۇلار ئۆزىنى قاتتىق تۇتۇ- شۇۋالغان. . . شۇڭا ئېرىم بىرەر سورۇنغا بېرىپ بىرەر قىز ياكى ئايال بىلەن پاراڭلاشقانغا نېمە بولاتتى. تېخى ياخشى ئەر بولۇشنى ئۆگىنىدۇ، مېنىڭ كۆڭلۈمنى چۈشىنىشىنى، ئېلىشىنى بىلىدۇ، ئايال- لار دۇنياسىنى چۈشەنگەنسېرى مېنىڭ قەدىمگە تېخىمۇ يېتىدىغان بولىدۇ. بىر دەمدىلا بىر ئىش بولۇپ كېتىدىغاندەك ئويلىشىدۇ چاكتا كىشىلەر. ئادەم دېگەن ھايات ئەمەس، ئۇنىڭدا كۆڭۈل، ھېسسىيات، ۋەجدان، ئەقىل بار. بىر كىم بىلەن ئارىلىشىپ قېلىش ئۈنچە ئاسان ئەمەس، ھېچكىم بىر دەمدىلا خاتا قەدەم باسمايدۇ. ياق خەق خانغا چۈشىنىپ قالسا، ماڭا ئىززەت - ئابرويمغا سەت ئەمەسمۇ؟ ئەگەر ئېرىم كۆنۈپ قالسىچۇ؟

ئەگەر ئۇ ئىدىيىدىكى، تۇرمۇشىدىكى نۇرغۇن توساقلاردىن ھال- قىپ ئۆتۈپ، ئۇلارنى ياخشى ھەل قىلىپ، شۇ يولنى تاللىغان بولسا، ئۇمۇ بىر مۇستەقىل تاللاشقا ۋە ياشاش ئەركىنلىكىگە ئىگە ئادەمغۇ. نېمە قىلىمىز بىر - بىرىمىزنىڭ ھايات يولىغا پۈتلىككاشاڭ بولۇپ، ئۆمرىمىزنى كۆڭۈلسىزلىك ۋە ئەرزىمەس پېشىكەللىكلەرگە زاپە قى- لىپ، ۋاقتىدا قەدىمىزنى رۇسلىۋالغىنىمىز. توغرا يولنى تاللىۋې-

لىپ، ھاياتىمىزنى ۋاقتىدا خۇشال ۋە مەنىلىك ئۆتكۈزگىنىمىز ھاياتىمىزغا ھېسسىيلىق تۈسىنى ئالغان جاھىللىق بىلەن مەسئۇلىيەت سىزىلەرچە مۇئامىلە قىلماسلىقىمىز كېرەك. چۈنكى دۇنياغا ئىككىنچى قېتىم قايتا كېلىپ كەتكۈزۈۋەتكەن بوشلۇقلىرىمىزنى تولدۇرۇۋالغىلى بولمايدۇ. بۇ دۇنياغا جاپا تارتىش ۋە ئازاب چېكىش ئۈچۈنلا كەلمىگەنمىز، تاشنى تاپاققا تاڭخاندەك، كېلىشەلمەيدىغان ئىككى ئادەمنى بىر - بىرىگە زورلاپ توقۇنۇش ئىچىدە ياشاش پۇرسەتلىرىدىكى ئالتۇن ۋاقتلارنى زايە قىلىش، ياشاشنى بىلمەسلىك، ھاياتنى، ئۆزىنى قەدىرلىمەسلىك... مەندە شۇنچىلىك جاسارت، چىدام ۋە مەردانلىق بارمۇ زادى؟...

بولدىلا يولۋاسنى قەپەزگە سولۋالسا ئەسلىي تەبىئىتى يوقىلدۇ. ئەڭ ياخشى چارە - تەدبىر ۋە ياشاش مۇھىتىنى ئۆزۈم ئەقلىمگە، سېھرىمگە تايىنىپ تاپاي...

ئايال يەنە ئۆزىگە شۇنداق دەيدۇ: ھازىرقى جەمئىيەتتىكى ئەڭ چوڭ يۈزلىنىۋاتقان تراگېدىيە - ئەرلەرنىڭ ئاياللىشىش ھادىسىسى بولۇۋاتىدۇ! مەدەنىيەتلىشىش دېگەنلىك، ھۈنەر ۋە تېخنىكا بىلەن قوپال نەرسىلەرنىڭ سىلىق - سىپايلىشىشى دېگەنلىك بولۇپ، مەدەنىيەتلىشىشنىڭ ماھىيىتى ئەمەلىيەتتە، ئاياللىشىش دېمەكتۇر. ھەممە نەرسە رېتىملىقلىشىپ، سىلىقلىشىپ كەتكەنسىرى، تەبىئىي، قوپال نەرسىلەر يوقىلىۋاتىدۇ. سۈنئىي يېمەكلىكلەر كۆپەيگەنسىرى ئىنسانلار ئاجىزلاۋاتىدۇ. ئوتۇن يېرىپ ئوت قالايدىغان ئىش گاز بىلەن ئوت قالاشقا، چىلەكتە سۇ ئەكىلىش، تۇرۇبلىشىشقا، گۆس - گۆس كەتمەن چېپىش ماشىنىلىشىشقا، ئازادە، مەيدىسى ئوچۇق كىيىملەرنى كىيىپ پوتا باغلاش، كاستىيۇم - بۇرۇلكا ۋە گالاستۇكقا، يۈرەكلىك ئۈنلۈك تۈۋلەپ گەپ قىلىش سىلىق - سىپايە ئاممىۋى ھەرىكەت ئۆلچىمى بويىچە پەس ئاۋازدا كۈلۈمسىرەپ گەپ قىلىشقا، ۋىجدانى، غۇرۇرىغا تېگىدىغان گەپ - سۆز، ئىش - پائالىيەتلەرنى كۆرگەندە ئەرلىك قارمىلىق ۋە جاسارتى بىلەن گالاج - گۈلۈچ بىر ئىككىنى سېلىۋېتىش، ھىيلە - مىكىرنى كۆڭلىدە ئويلاپ، چىرايىدا قەستەن كۈلكە يۈگۈرتۈشكە ۋە كوت - كوتلۇق تۈسىنى ئالغان كەينىدە گەپ

قىلىشقا، غەيۋەتكە كۆچكەنسىرى ئەرلەر ئۆزىگە ئوخشىماي قېلىۋاتىدۇ. ئۇلارنىڭ غەزەپ - نەپرىتىگە ئوخشاشلا، مۇھەببەتتۇمۇ سۇس. ھەممە سۈنئىيەدە كىلا تېخنىكىلىشىپ كەتكەندە كىلا تولىمۇ مەدەنىي، ئەمما ما ئەمىسىز مەنا بېرىدىغان بولۇپ قېلىۋاتىدۇ. ئاياللارنىڭ نۇرغۇن ئەپ - نۇقسانلىرى ئۇلارغا يۇقۇۋاتىدۇ. لەيلىمە خىزمەت، رېتىم ئىچىدىكى تۇرمۇش ئۇسۇلى ئۇلارنى لاغزەل، ئۇششاق سۆز، ھو-رۇن، ھەممىگە يىلمان مۇئامىلە قىلىدىغان قىلىپ قويۇۋاتىدۇ. شۇنداقلا كېتىۋېرىدىغان بولسا بۇ بىزنىڭ مىللىتىمىزگە زور يوقىتىش بولۇپ قالىدۇ. تۇۋرۇكىمىز، دادىلىرىمىز، باشپاناھىمىز ئاشۇ ئەر-لەر دەيمىز، دائىم بىز ئۇيغۇر ئاياللىرى. ئوت يۈرەك جاسارىتى ئۇرغۇپ تۇرىدىغان، ۋىجدان ۋە قەددى ئالەمچە يۈكسەك، ئەرلىرىمىز-نىڭ قوينى ئاتەش دەپ ئىپتىخارلىنىمىز. بىز ئۇيغۇر ئاياللىرى. يىلمانلىق ۋە مەدەنىيەت ئىچىدە ئەسلىي قىياپىتىدىن ئۆزگىرىپ كېتىش، ئاياللىشىشقا قاراپ يۈزلىنىش بىز ئۈچۈن چەكسىز يوقىتىش ئەلۋەتتە. بۇ بىز ئاياللار ئۈچۈن يوقىلىش، ئازاب، تامغا ئۆسۈپ ئۆلۈۋالغۇدەك خورلۇق ئىش ئەلۋەتتە! نوقۇلكى ئەرلەرنىڭ زىيادە مەدەنىيەتلىكلىشىپ ئۆزىنىڭ تامامى تەئەللۇقاتىنى ئىلمىيلىققا، سى-لىق - سىپايلىققا ئاسسىمىلياتسىيە قىلىۋېتىشى، ھەممىنى مۇۋاپىق قوبۇل قىلماسلىقى، غۇرۇر ۋە ۋىجداننىڭ يۆتكەلمە يۇمىلاقسىمانلىق-قىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىپ، ئادەمنى ئۆزگەرتىۋېتىدۇ. ئاندىن ئاياللا-رىنىڭ يولسىزلىقى ۋە بېشەملىكىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. ئۇلار ئەر-لىرىدىن بەلگىلىك ھۆرمەت ۋە تەپتىارتىش ھېسسىياتىدا، قارىشىدا، ھەرىكىتىدە بولۇشى كېرەك. بۇ جەمئىيەتنىڭ، ئائىلىنىڭ تېمپېراتۇ-رىسىنى تەڭشەپ تۇرىدۇ. بۇ خىل تەڭشەك بۇزۇلۇپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن، ھەممىمىز ئەرلەرنى قوغدايلى ۋە ئۇلارنى قۇتقۇزۇۋالايلى، دەپ توۋلاپ تۇرۇشىمىز ۋە شۇ ئاساستا ھەرىكەت قىلىشىمىز كېرەك. ئايال ئاخىرىدا ئۆزىگە شۇنداق دەيدۇ: ئايال چوقۇم ئايالغا، ئەر چوقۇم ئەرگە ئوخشىشى كېرەك. بىراق ئۇلار بىر - بىرىنىڭ ئالغا-ئىلگىرىلىشىگە توساق بولماي شوتا بولۇشى، بىر - بىرىگە روھىي ئازاب ئېلىپ كەلمەي، بىر - بىرىگە روھىي ئوزۇق بېغىشلىشى

كېرەك. بىر - بىرىنى تولۇقلاپ، بىر - بىرىنى قېزىپ چىقىپ ۋە بىر - بىرىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىپ، تۇرمۇشنى، ھاياتىنى مەنىلىك، خۇشال - خۇرام تۆتكۈزۈشى كېرەك. ئەڭ مۇھىمى ئۆز ئارا كىشىلىك ئەركىنلىككە ھۆرمەت قىلىش، چۈشىنىش، يول قويۇش، مەن ئۆزۈم ئەقىلگە، ھېسسىياتقا، ئوي - خىيالغا، غايە ۋە ئارزۇغا، كۆڭۈلگە ۋە ۋىجدان - غۇرۇرغا، بەلگىلىك قەدەر - قىممەت قارىشىغا ئىگە مۇستەقىل، مۇرەككەپ قاتلاملىق ئادەم ئىكەنمەن، ئېرىمىنمۇ دەل مانا مۇشۇنداق ئادەم دەپ تونۇشۇم كېرەك. ئۆزۈمنى ئېرىمنىڭ ئورنىدا قويۇپ بېقىشنى بىلىشىم كېرەك. شۇندىلا نۇرغۇن مەسىلىلەر ھەل بولۇپ، ئۆزۈمنىمۇ، ئېرىمنىمۇ تار دائىرىگە قىستاپ ئەكىرىپ قىيناپ قويمايمەن، ئۆزۈمنى ۋە ئېرىمنى تولۇق قېزىپ چىقالايمەن، نۇرغۇن پايدىلىق ئامىللار ماڭا، ئائىلەمگە ياردەم بېرىدۇ. نۇرمۇشۇم - نى نېمىشقا مەنىلىك، رەڭدار قىلىپ بېزىيەلمىگۈدەكمەن. مانا بۇ نازۇكلۇق ئىچىدىكى ئاجايىپ مەنىدار قۇدرەت ئەمەسمۇ؟!

2005 - يىلى. خوتەن

يۈرىكىم يىغلايدۇ

يېقىندا قاراقاشتىن خوتەنگە كەلگۈچە تاكسىدا، شوپۇر بىلەن شوپۇرنىڭ تونۇشىنىڭ قىلىشقان مۇنداق پاراڭلىرىنى ئاڭلىدىم. ئا-
داش سىلنى xxx ئىسمىلىك بىر قىز بالا ئۇلۇشكۈن بەك ئىزدەپ
سوراپ كەتتى. مەنمۇ تېلېفون نومۇرۇڭلارنى بىلىمگەچكە ئېيتىپ
بېرەلمىدىم. كۆرۈشتۈڭلارمۇ؟ دەپ سورىدى ئالدىدا ئولتۇرغان كىشى
شوپۇردىن.

— مەندە نېمە ئىشى بار ئىكەن، شۇنچىۋالا ئىزدىگۈدەك؟

— ئۆزۈڭلار بىلەرسىلەر.

— ۋاي، ئىزدەپ سوراپ يۈرۈيدىغان قىزلارنىڭ كۆپلۈكىدە قاي-
سىبىرىنى بىلىپ بولغىلى بولىدۇ بۇ كۈنلەردە، ئىسمىنى قانداقمۇ
ئېسىدە تۇتۇپ بولغىلى بولىدۇ ئادەم، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئوخشاش ئى-
سىملىك قىزلارمۇ كۆپ تۇرسا، ئۇ مەن توغرىلىق نېمە دەيدى؟
— ئىسمىڭلارنى، ماشىناڭلارنىڭ نومۇرىنى بىلىدىكەن، ئاندىن
چىراي تۇرقۇڭلارنى سۈرەتلەپ بەردى. ئەھۋالى بەك ناچار، ئۇ قىز
دوختۇرخانىدىن قورسىقىنى مۇجۇپ قىسماقتەك ئىگىلىگەن پېتى ۋاي-
سىراپ ئاران چىقتى، دوختۇرلار ئۇنى بالىستىتا يېتىشقا بۇيرۇپتۇ.
ئۆزىدە ئۇنچىلىك پۇل يوقكەن، قورسىقىدىكى ھامىلە خېلى يوغىناپ
قالغان بولسىمۇ قىردۇرۇپتىكەن، بالا چۈشۈرۈش ئوپېراتسىيىسىدە
خېلى زەخمىلەنگەن ئوخشايدۇ.

— ئۆيى قەيەردىكەن، چىراي تۇرقى قانداقراق؟ شوپۇر پەرۋا-
سىزلا سوراپ قويۇپ، ئۇنىڭلارنىڭ لېنتىسىنى ئالماشتۇردى.

— جايىدا ئىكەن، چىرايى سېرىقراق، ئوتتۇرا بوي، ئۇرۇق -
سېمىزلىكى نورمال قىز ئىكەن. ئىككىمىزنىڭ تونۇشلۇقىنى بىلىد-
كەن، يەنە دوختۇرخانىغا كېسەل ئېلىپ كەلگەن بىر - ئىككى شوپۇر-
دىنمۇ سىلنى سورىدى. بەلكىم بۈگۈنمۇ سىلنى ئىزدەۋاتقانمۇ؟

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

شوپۇر ھەرقانچە ئەسلەيمۇ ئۇ قىزنى ئېسىگە ئالالمىدى. يېنىدىكى كىشى يەنە، ئۇ قىزغا مۇناسىۋەتلىك بولغان بىر مۇنچە تەپسىلاتلارنى ئېيتقاندىن كېيىن ئۇزاق ئويلىنىپ مىڭ تەسلىكتە ئېسىگە ئالغاندەك قىلدىمۇ، سورىدى:

— مەدەنىيەتلىكراتى قىز بالىمىكىن ياكى سەڭگىۋارلىق بىرىمۇ ئاداش ئۇ؟

— نورمالنى ئاداش.

— ھە ھېلىقى چاغدىكى بىر نېمە ئوخشايدۇ. ۋاي قويۇڭلار — ئۇنىڭ گېپىنى قىلماي، ئۇنداق ئىشلارنى كۆپ ئۇچرىتىپ بىزار بولۇپ كەتكەن ئادەممەن. تېخى كىمىكىن دەپتىمەن. قىلغىلى ئىش تاپالماي زېرىكىپ قالغاندا خالار — خالىماس ئىشلىتىپ قويغان نېمە. لىر تېخى مېنى ئىزدەپ يۈرۈپتىمەن. شوپۇر مەغرۇر كۈلۈمسىرەپ كەينى ئورۇندۇقتا ئولتۇرغان ئۇچمىزگە قاراپ قويدى.

ئۇيۇقسىزلا، شوپۇرنىڭ نومۇسىسىز كۈلۈمسىرەش بىلەن بەخىرا- مان ئولتۇرغان قىياپىتى يىرتقۇچ ھايۋان، ئادەم ئولتۇرۇپ ھۇزۇرلى- نىپ كېتىدىغان جالانلاردەك كۆرۈنۈپ سەسكىنىپ كەتتىم. شوپۇر نەرەپتىن يۈزۈمنى دەرھال بۇرۇۋېلىپ، ئەينەكتىن سىرتقا قاراپ ئولتۇرۇۋالدىم. يېنىمدا ئولتۇرغان ياش بالا ۋە ساقاللىرىنى ئاق ئارلىغان بوۋايغا قاراشقا تېخىمۇ پېتىنالمىتتىم. شۇلار نەرەپتىكى يان تەرىپىمىمۇ گويا كۆيۈشۈۋاتقاندەك، قورۇلۇپ كېتىۋاتقاندەك تۈگۈلۈپلا كەتتىم، پات — پات ئۇھ تارتىپ نېمىلەرنىندۇر ھەسەرەتلىك ئېغىر — ئېغىر تىنىۋاتقان بوۋاينىڭ ھەربىر تىنىقى يۈرىكىمگە خەنجەر بولۇپ ئۇرۇلۇپ، پۇچىلىنىپ كەتتىم. بەلكىم بوۋاي تەڭرىنىڭ بىزگە كەلتۈرگەن بۇ ئاچچىق رېئاللىقىدىن، شۇنچە قاتتىق قوللارچە بەرگەن جازاسىدىن خۇداغا بىچارىلەرچە نالە قىلىۋاتقاندۇ. ئۇ خۇدا، ئالدىڭدا نېمە گۇناھ ئۆتكۈزگەندىمىز، بىزنى نېمىشقا شۇنچىۋالا شەرمەندە قىلىدىغانسەن، ئاسراپ پەپىلەپ ئۆستۈرگەن قىزلىرىمىز شۇنداق پاي- خان بولۇۋاتىدۇ، ئۇلار، بىزنىڭ يۈرەك پارلىرىمىز مەسۇم قىزلىرىمىز ئىدى. ئۇلار يەنە كەلگۈسىدىكى ئۇلۇغ ئانىلار ئىدى، ئۇلارنىلا ئەمەس، قىز بېقىپ چوڭ قىلغان بىز بىچارىلەرنى نېمانچە سۇندۇرىدۇ.

غانسەن. ئەزەلدىن مەردانە ياشاپ كەلگەن قەددىمىزنى پۈكۈلدۈرۈپ،
ئەرلىك غۇرۇرىمىزنى، ئائىلىق ۋەزىنىمىزنى نېمانچە يەرگە ئۇرۇپ،
خورلايدىغانسەن، بىز ئالدىڭدا شۇنچىۋالا گۇناھكارمۇ؟! ...
دەۋاتقاندۇ.

ھەر قانچە قىلىپمۇ كۆز ياشلىرىمنى باشقۇرالمىدىم بەخىرامان
ئولتۇرۇپ ئۇنئالغۇغا ئەگىشىپ غىشىغانچە ناخشا ئوقۇۋاتقان شوپۇر.
نىڭ گەجگىسىدىن قاماللىغانچە، يۈز - كۆزلىرىمگە قوللىرىم ئالغۇچە
ئۇرغۇم كەپكەتتى. پۈتۈن ۋۇجۇدۇم ئوت بولۇپ، قانلىرىم ۋۇجۇدۇم.
دا بىر قانچە قېتىم ئۆركەش ياسىدى. ھەي مەلىئۇن، سېنىڭمۇ ئاناڭ،
ھەدە - سىڭىللىرىڭ باردۇر، نېمىشقا سىڭىلڭچە قىزنى ئاياغ - ئاستى
قىلىپ قويۇپ، ئۇنىڭ ھازىرقىدەك قىيىنچىلىق ئەھۋالغا شۇنچە پەر-
ۋاسىز قارايسەن. سەن ئېسىڭگە ئېلىپ بولالمىغۇدەك دەرىجىدە
ئاياغ - ئاستىڭدا پەرۋازسىزلىقنىڭ بىلەن پايخان بولۇۋاتقان نۇرغۇن
قىزلار سېنىڭ ئۆز قەۋمىڭ، قېرىندىشىڭ ئەمەسمۇ؟! . . . سەن
تېخى يېنىڭدا ئولتۇرغان بوۋاڭ سۈپەت مويسىپىتتىن خىجىل بولۇش
ئۇياقتا تۇرسۇن كۆرەڭلەپ غادىيىۋاتامسەن ھايۋان، ئەگەر سېنىڭ
قىزىڭ ياكى ھەدە - سىڭىللىرىڭ شۇنداق كۈنگە قالغان بولسا قانداق
قىلاتتىڭ؟ ئازراق بولسىمۇ خىجىل بولۇش، ئىچ ئاغرىتىش ياكى
ئازابلىنىشتىن ئەسەرمۇ يوققۇ سەندە، 27 - 28 ياشلار ئەتراپىدا
تۇرۇپ شۇنچىۋالا نومۇسىزلىشىپ كەتسەڭ، كېيىن يەنە قانچىلىك
قېرىنداشلىرىڭغا ئىنساپسىزلىق قىلارسەن؟! . . . دېگەنلەر ۋۇجۇ-
دۇمدا، چاقماق چاققانداك ئەكس سادا پەيدا قىلدى. مۇشۇ تاپتا مەن
ئولتۇرغان ماشىنىدىنمۇ سەسكىنىپ كەتتىم. ماشىنىدىن چۈشۈۋال
دېگەندەك بىر غايىۋى كۈچنىڭ تۈرتكىسىدە شوپۇرغا قارىغانىم. ئۇ-
نىڭ ھىجىيىپ تۇرغان تۇرقى بىلەن كۆزۈم ئۇچرىشىپ قالدى. مەن-
زىلگە يېتىپ كېلىپ ماشىنىنى توختاتقاندى. بوۋايغا ئىككىنچى رەت
قاراشقىمۇ جورئەت قىلالماي ماشىنىدىن چۈشۈپ ئىشكىنى ئېغىر
ۋەزىن بىلەن ياپتىم.

بىر ئاچچىق ئەلەم يۈرىكىمنى ئۆرتەيتتى. ئۆتكەندە ئۆتكۈر پى-
كىرلىك بىر قەلەمدىشىمدىن، ئۈرۈمچىدە مەلۇم بىر ئوتتۇرا تېخنىد.

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

كومدا ئوقۇيدىغان كىچىك بىر قىزنىڭ، ئۆزىنىڭ ناخشىنى ۋە تاشقىنى ئىسكەتىنى ياقىتۇرۇپ قالغان بىر ناخشىچى ئەر بىلەن ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ئىككى كېچىنى بىرگە ئۆتكۈزگەنلىكى ئۈچۈن ماختىدى. ئىپ، ئەمدى ھېچنەمدىن ئارمىنىم يوق دەپ يۈرگەنلىكىگە قارىتا قاتتىق ئېچىنىش ئىچىدە قىلغان سۆزلىرىنى ئاڭلىغان ئىدىم.

يەنە بىر ئوتتۇرا تېخنىكومدا، قىزلارنىڭ كەچتىكى ياتاق نەكشۈ - رۇشكە باشقا ياتاقتىكى قىزلاردىن ئارىيەت ئەكىرىپ، تامغا قارىتىپ ياتقۇزۇپ قويۇپ سانغا ئۆتكۈزۈپ، ئۆزلىرى كېچە - كېچىلەپ يوقاپ كېتىدىغانلىقىنى، بەزىلىرى مەست - ئەلەس پەيدا بولۇپ ياتاققا تار - تىنمايلا تاماكا چېكىپ يەنە ھاراق ئىچىشىنىمۇ بىمالال داۋاملاشتۇرىدى. خانلىقىنى ئاڭلىدىم. بەزى قىزلارنىڭ سىرتتا ئارىلاشقان دادىسى دېمەتلىك ئەرلەرنىڭ خوتۇن بالىلىرىنىڭ، مەكتەپكە كىرىپ ئورۇپ - سوقۇپ، تىللاپ يۈرۈپ رەسۋا قىلىشلىرىنى، قىزلارنىڭ تۇغۇت چەكلەش دورىلىرىنى ئوچۇق ئاشكارا سېتىۋېلىپ، باشقىلارنىڭ كۆزىچىلا ئىستېمال قىلىۋېرىشىنى ئاڭلىدىم.

ئاياللار كېسەللىكلىرى بۆلۈمىنىڭ ھامىلە چۈشۈرۈش ئوپېراتى - سىيىسى ئۆيى ئالدا تارتىنىش، قورقۇش يوق بەخىرامان ھالدا ئۆچ - رەتتە تۇرغان 19 - 20 ياشلار ئەتراپىدىكى قىزلارنىڭ ھەر قايسى دوختۇرخانىلاردا بىمالال يۈرۈۋاتقانلىقىنى كۆردۈم. دادىسىنىڭ كىم - لىكىنى ئۆزىمۇ دەپ بېرەلمەيلا ھامىلىدار بولۇپ قالغان قىزلارنىڭ كۆپلۈكى، كۈندە ئەخەلەت تۇڭغا تۆكۈلۈۋاتقان ھامىلىلەر، توي قىل - ھاي تۇرۇپلا بولغىنىۋاتقان، تۈرلۈك كېسەللىكلەرگە گىرىپتار بولۇ - ۋاتقان بالىياتقۇ، ناچارلىشىۋاتقان سالامەتلىك، تۇغۇت چەكلەشنىڭ تۈرلۈك خىرىسلىرى، نۇرغۇنلىغان قىزلارنىڭ جىسمانىي ۋە روھىي كۈچىنى ھەسسىلەپ ئاجىزلاشتۇرماقتا.

ئالىي مەكتەپلەرنى پۈتتۈرۈپ كەلگەن قىزلارغا خىزمەت تەقسىم قىلىنمىسلىقىمۇ، ئۇلارغا چۈشكۈنلۈك ۋە زېرىكىپ ئۆزىنى بۇلغىشىد - ھا، قويۇۋېتىشكە سەۋەب بولىدىغان بىر ئىش بولۇپ قالدى. كىتابى، نەزەرىيىۋى بىلىمىگىلا ئېتىبار بېرىلىپ، ئۆزىنىڭ ئاڭ ساپاسى، ئىچكى مەنىۋى دۇنياسىنى بېيىتىشقا، كۈچەيتىشكە تازا ئېتىبار بې -

قىزلىق دوفمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

رىلمىگەن بۇنداق قىزلار ناھايىتى ئاسانلا ئۇيۇق يولغا كىرىپ قالىدۇ، چۈشكۈنلىشىپ ئاسانلا بەل قويۇۋېتىدۇ. بىر خىزمەتدەشىمنىڭ ئېيتىشىچە ئالدىنقى كۈنى خېلى كاتتا تۈزۈلگەن چوڭلارنىڭ بىر سورۇنى بولۇپتۇ. بۇ سورۇنغا رەڭلىك ئۈس بېرىش ئۈچۈن بىرسى خوتەندىكى بىر قىزغا 3 - 4 دوستىنى ئېلىپ كېلىشكە ئېلىپتون قىلىپ، بېرىپ - كېلىش كىرا ھەققىنى بېرىدىغانلىقىنى ئېيتقاندىن كېيىن، سائەتكە يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە ھېلىقى قىز سەككىز نەپەر دوستىنى ئەگەشتۈرۈپ يېتىپ كەپتۇ. بۇ قىزلارنىڭ ھەممىسى ئالىي مەكتەپلەرنى پۈتتۈرۈپ، ئىش كۈتۈپ تۇرغان تەڭ دەپمەتلىك قىزلار ئىكەن. قىزلار قالىتس شوخ ۋە بىر - بىرىدىن چىرايلىق بولۇپلا قالماي، ئاق ھاراقنى بەس - بەستە كۆتۈرۈۋېتىدىكەن. تېخى ساقىلىققا تېخىمۇ ئۇستا بولۇپ، ئەرلەرگە قوشاق ئېيتىپ تۇرۇپ ھاراق تەڭلىمەيدىكەن، تەشەببۇسكارلىق بىلەن ئەرلەرنى تانسا، ئۇسسۇلغا تارتىپ سورۇندىن قاس چىقىرىۋېتىپتۇ. سورۇن ئاخىرلاشقاندا خىزمەتدەشىم مېڭىشقا تەمىنلىۋاتسا، ئۆزىنى تانىسغا تارتقان بىر قىز يۈگۈرۈپ كېلىپ، مېنىمۇ ئالغاچ كېتىپ دەپ ماشىنىغا چىقىپتۇ. خوتەنگە بارىدىغان بېكەتتە ماشىنىنى توختىتىپ قىزنى چۈشۈرۈپ قويۇشقا تەمىنلىسە، ھېلىقى قىز، باشلايدىغان يېرىڭىز بولسا باشلىمامسىز، دەپتۇ. خىزمەتدەشىم، ھېلىقى دوستلىرىڭىزدىن ئايرىلىپ قالماڭ، بىرگە كەلگەندىن كېيىن بىرگە كېتىڭلار دېسە، قىز، ھەممىمىز ئۆزىمىزنىڭ ئىشى بىلەن ئالدىراش، ئۇلارمۇ بۈگۈن قايتمايدۇ دەپتۇ. خىزمەتدەشىم ئائىلەمدە ئالدىراش ئىشىم بار ئىدى دەپ، ماشىنىدىن چۈشۈپ قىز چۈشۈپ كېتىدىغان ئىشىكىنى ئېچىپ تۇرغاندىن كېيىن، قىز مەنسىتمەسلىك، خاپا بولۇش چىراي ئىپادىسى بىلەن خىزمەتدەشىمغا قاراپ قويۇپ ماشىنىدىن چۈشۈپتۇ، ئاندىن كەتكىلى كىرا پۇلۇم يوق ئون يۈەن بېرىپ تۇرۇڭ دەپتۇ، خىزمەتدەشىم دەرھاللا پۇلنى بېرىپ يەڭگىلىگەندەك يېنىك بىر تىنىق ئېلىۋېتىپ، ئالدى ئارقىسىغا قارىد-
ماي يېنىپ كەپتۇ.

ئۇنىڭ دېيىشىچە ھازىر كىچىكى 16 ياشتىن چوڭلىرى 22 - 23 ياشقىچە بولغان بۇنداق قىزلار بەك كۆپ ئىكەن. ھازىر ئەرلەرمۇ

20 ياشتىن ئاشقانلىرى، ئېسىلىۋالسىمۇ قارىماسمىش، ئۇلارنىڭ قىلغان چاقچاقلىرى ۋە ئەرلەرگە قىلغان ناز - كەرەشمىلىرىگە ئادەم ھەيران قالارمىش، ئۇلارغا قانداق ۋاقتتا چاقىرغۇ ياكى تېلېفون قىلسا، ئاتا - ئانىسىغا ئاللىقانداق مۇھىم باھانە - سەۋەبلەرنى كۆر - سىتىپ قويۇپ، ئارىلىقنى يىراق كۆرمەي سورۇنغا كېلىپ، كىشىلەر بىلەن تونۇشۇپ، ئانچە - مۇنچە نەپ ئېلىپ ئويناپ كېتىدىكەن. بىرلا ۋاقتتا بىر قانچە ئەر بىلەن ئارىلىشىپ، ئۇلاردىن تارتىنماي پۇل سوراپ، تەشەببۇسكارلىق بىلەن ئەرلەرنى ئىزدەپ يۈرۈپىدىكەن، ئۇلار تېخى توي قىلمىغان يىگىتلەرنى نامرات ھەم ئىش ئۇقمايدۇ، ئادەمنىڭ قەدرىنى قىلىشنى بىلمەيدۇ دەپ ياراتمايدىكەن. شۇڭا ئۇلارنىڭ ئوۋ ئويىپىكىتى ئاساسەن ئۆي - ئوچاقلىق، بالا چاقىلىق بولغان، پىشىپ يېتىلگەن ئەرلەر ئىكەن، بالىلىرىنىڭ تۈرلۈك چىقىملىرىدىن ئاج - راپ، ئۇلارنى ئوقۇتۇپ قاتارغا قوشۇپ بولغان ئەرلەرنى، بۇنداق قىزلار پۇلىنى ئوبدان خەجلەيدۇ ۋە بىزنى كۈتىدۇ، قەدىرلەيدۇ دەپ قارايدىكەن.

جەمئىيىتىمىزدىكى گەمدىلا ئۇسۇپ يېتىلىۋاتقان قىزلاردىكى بۇ - خىل ھادىسىلەرنى ئۇچراتقاندا قانداقمۇ ئادەمنىڭ ئىچى سىيرىلماي تۇرالىسۇن؟ ئايغ - ئاستى بولۇۋاتقان قەدىر - قىممەت، يوقىلىۋاتقان قىزلىق نازۇكلۇق، ساددا قىزلىق گۈزەللىك، پاكلىق، ئەۋرىشىملىك ۋە ئۇيانچان تارتىملىق سېھىر كۈچ يوقىلىۋاتقان خىسلەتلەر، پەزىلەت ئۈچۈن بىر مىللەت خوتۇن - قىزلىرىنىڭ ئۆلۈۋاتقان ئەسلىي روھىي ماھىيىتى ئۈچۈن، قانداقمۇ يۈرەكلەر لەختە بولماي تۇرالىسۇن؟! . . . قىز تۇغۇپ بېقىپ چوڭ قىلغان ئانىلارنىڭ زارى، ئاتىلارنىڭ پايخان قىلىنغان غۇرۇرى، ئىگىلىگەن قەدى، ساراغايغان چىرايى، يۈرىكىگە پاتماي ئېتىلىپ چىقىۋاتقان زارى - پەريادلىرى، خۇدادىن گۇناھىنى تىلەپ بۇ جازادىن قۇتۇلدۇرۇشقا بېچارىلەرچە سەكپارە بولۇپ تۇرۇپ يېلىنىشلىرى قانداقمۇ ئادەمنىڭ يۈرىكىنى ئەزمەي، كۆز ياشلىرىنى تۆككۈزمەي تۇرالىسۇن؟! . . . بۇ ئاتا - ئانىلار ئۆزى يېمەي - كىيمەي يېغىپ، بېقىپ، تەربىيەلەپ چوڭ

قىلغان قىزلىرىدىن ئىنتايىن يۈكسەك ئۆمىدلەرنى كۈتكەن ئەمەسمىز. دى؟ . . . تەتۈر پەلەك خۇدا ئۇرغاننى خۇدا بەردى كاممۇ ئۇرۇپتۇ دېگەندەك، يوقسىزراق بولۇپ قالغانلىقى ئۈچۈن، قىزلىرىنىڭ كۆر-سىتىۋاتقان بۇ خورلۇقلىرىغىمۇ چىداشقا توغرا كېلىۋاتىدۇ. باشقىلار-نىڭ مەنسىتمەسلىك نەزىرىدە قاراشلىرىغا چىداشقا توغرا كېلىدۇ. ئەمەلىيەتتە، ئاتا - ئانىلارنىڭ ئۇ قىزلارنى بېقىپ كېتەلمىگۈدەك قۇدرىتى، نورمالنى تۇرمۇش كاپالىتىگە ئېرىشتۈرەلمىگۈدەك ئىقتىسادىي ئەھۋالى بار. ئۇ قىزلار ھەم ئاتا - ئانىلىرىنىڭ ئەتىۋارلىق يۈرەك پارىلىرى. لېكىن بۇ قىزلار دەرىجىدىن تاشقىرى راھەتكە ئىنتىلىدۇ. خان، ئېشى - ئىشرەت، ئويۇن - تاماشاغا ھەۋەس قىلىدىغان بولغاچقا مۇشۇنداق يوللارغا كىرىپ قالغان.

ئادەم ھەر قانداق بىر ئىشقا قىزىقسا ئالدى بىلەن ئۇنىڭ روھىي ئويغىنىدۇ، روھىي تۈرتكە، قوزغانتقۇچ بولىدۇ، بۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا ئۆزى چۈشەنمىگەن ياخشى كۆرمىگەن ھەتتا تۈزۈك تونۇمىغان ئەرلەر بىلەن بىرگە بولۇشقا، بۇ قىزلارنىڭ كۆڭلى قانداق كۆتۈرىدۇ. خاندۇ؟ ئۇلارنىڭ روھىي دۇنياسى ئازابلانامدىغاندۇ؟ ئەجەپ مۇشۇ-لارنى سىغدۇرالايدىكەنمۇ؟ ئۇلار نېمىشقا ئۆزىدە بار بولغان نەرسىلەر-نى شۇنچىۋالا خارلايدىغاندۇ؟ كىشىلەر قاچقۇدەك دەرىجىدە پەسلىشىپ كەتكەنلىرىنى بىلىپ، ھېس قىلىپ ئۇرۇپ يەنە نېمىشقا شۇ يولغا ماڭىدىغاندۇ؟ ھېچقانداق بىر چوڭ نەرسىگىمۇ ئېرىشمەيدىغۇ ئۇلار، شۇنچە زور بەدەللەرنى تۆلەپ، ئۆزىنى خاراب قىلىپ ياكى ئۇلاردا شۇنچىۋالا پەس ھايۋانىي ھېسسىياتلا پەسكەشلەرچە ھۆكۈمرانمۇ؟ ئاتا-يىن، ئۇلارمۇ نورمالنى جىسمانىي ۋە روھىي ئىقتىدارغا ئىگە ئىنساندۇ. ئۇلار كېيىنكى تۇرمۇشىنى، سالامەتلىكىنى، ئۆزىنىڭ بىر ئانا، ئايال بولۇپ ئەرگە، پەرزەنتكە ئىللىقلىق يەتكۈزىدىغانلىقىنى، ئۇلارغا گۈزەل پەزىلىتى ۋە مېھرىبان پاك قەلبى، غۇبارسىز ئىللىق قوينى ئارقىلىق پەرۋىش قىلىدىغانلىقىنى نېمىشقا ئويلىمايدۇ؟! . . .

بۇ يەردىكى مەسئۇلىيەت ئاتا - ئانىدىمۇ، جەمئىيەتتىمۇ ياكى ئاشۇ قىزلاردىمۇ؟ بەلكىم بۇ مەسئۇلىيەتنى ھەممىگە تەڭ ئارتىشىمىز

كېرەكتۇ. چۈنكى بىر ئادەمنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشى، دۇنيا قاراش، قەدەر - قىممەت ئېڭى، ئۆزىنى تەربىيىلىشى، مۇشۇ جەمئىيەتنى قورشاپ تۇرغان تۈرلۈك ئامىل، مۇناسىۋەت، مۇئامىلەلەرگە چېتىشەلمىق بولىدۇ.

قارىمامسىز، شوپۇر تەستە ئېسىگە ئالغان ھېلىقى قىزنىڭ يەڭ-گىلتەكلىكى ھەم قاشاقلىقىغا! ئۇ، ئۆزىمۇ تۈزۈك بىر تونۇشمايدىغان ياكى بىرەر قېتىم ماشىنىسىغا چىققان شوپۇرغا ئۆزىنى پايخان قىلىپ، خورلاپ تاشلاپ بېرىپ، دۇچ كەلگەن ئاقىۋىتىنى ھەممە ئالدىدا نومۇس قىلماي تۇرۇپ جاكارلاپ، «يىگىت» نى سۈرۈشتۈرۈپ يۈرۈشلىرىنى نېمە دېگۈلۈك؟! ئۇنىڭ يولدا كېتىشىپ بېرىپ چېتىشپ قالغان ھايۋانلاردىن نېمە پەرقى؟

ھېلىقى ناخشىچى يىگىتكە بارلىقىنى ئاتىۋەتكەن، ھېلىقى نادان ئوقۇغۇچى قىزنىڭ، ئادەمنىڭ قاتتىق غەزىپىنى كەلتۈرىدىغان، ماخ-تىنىپ تۇرۇپ باشقىلارغا ھېكايە قىلىشلىرىغا، تېخى بۇ دۇنيادا ئەمدى ئارمىنىم يوق دېيىشلىرىگە نېمە دېگۈلۈك، قانداق قىلغۇلۇق ئەمدى؟! بۇ سەبەبى ھەم نادان قىزلارنى خورلىمايلى دېيىشنى بىلمىگەن ئۇ ھايۋانلار، بۇ قىزلارنى ئىككىنچى رەت يەنە بىر يەردە ئۇچرىتىپ قالسا، ئاددىيسى سالام قىلىپمۇ قويايتتىمۇ؟ ھېلىقى شوپۇر ئەسلىيەلمىگەندەك، سۇيۇق، ھەزلەك، ئاۋازىدىن باشقا ھېچنېمىسى يوق، ئىچى قۇرۇق ناخشىچى ئۇ قىزنى تېخىمۇ تونۇمايدۇ. ئەمما بۇ قىزلارنىڭ ئۆلىگەن بەدەللىرىنىڭ چىكى يوق كۆپ بولىدۇ. بەزى قىزلار بۇنى كېيىن ھېس قىلالايدۇ. پۇشايمان قىلىشى مۇمكىن، يەنە بەزىلىرى بۇنى ئۆمۈر بويى ھايات شۇنداق بولىدىغان ئوخشايدۇ، ئۇمۇ بىر كەچمىشتىكى خاتىرە، دەپ قارىشىمۇ، مۇمكىن. مانا ئېچىنىش-لىق مەنىۋى تىراگېدىيىلەر، خۇرلانغان روھلارنىڭ ئازابلىق قىسمەتلىرى دەل مۇشۇنداق يەرلەردىن باشلانغان.

ئېھ، چەكسىز خورلۇق ۋە خارلاش - خارلىنىش! . . . ھالسىز-لىنىپ چۈشكۈنلىشىۋاتقان، ئېڭراۋاتقان قىزلار، ھاياتلىق پەلەمپەيدىكى تۇنجى داغلار، ھاياتلىق بەختىدىكى كۆلەڭگىلەر، ياشلىق بېغىد-

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

كى شۇمبۇيلار، سىلەر قىزلىرىمىزنى، ئانىلىرىمىزنى يۇتۇپ كېتىدۇ. ۋاتىسىلەر، قىزلىرىمىز سىلەر بىلەن بىر قېتىم بۇلغانغان. دىمۇ، ئوڭ - سېپىنى تاپالماي، ئۆزىنى يوقىتىپ قويۇپ چۈشكۈن. لۇك، پەسكەشلىك پانقىمغا پېتىپ كېتىمۇتسىدۇ، پېتىپ كېتىدۇ. . . دۇنياغا پاتىمغۇدەك نالە - پەريادىمنى سىغدۇرالمىغان يۈرىكىم يىغلاۋاتىدۇ. . . پارچە - پارچە بولۇپ پۇچۇلىنىپ يىغلاۋاتىدۇ!

2004 - يىل. خوتەن

ئايال بولماق تەس

ھاياتىي پائالىيەتلەر ۋە مۇناسىۋەتلەرنىڭ مەركىزى بولغان ئايال. دىن ئىبارەت بۇ توچكا، ھەممىگە تۇتاشقان سىم، نور ۋە زەنجىرلىرى بىلەن ھاياتلىققا ئاجايىپ سېپەر ۋە كۈچكە، تەسىرگە ئىگە بولۇۋاتقان بۇ زامانىۋى جەمئىيەتتە ئايال بولۇشنىڭ قىيىنلىقى، ئۆزى تۇتاشقان دائىرە، نور زەنجىرلىرىدەك كۆپ تەرەپتىن ئىپادىلىنىۋاتىدۇ. گەپنى يەنە بېشىدىن باشلايلى، ئالايلۇق بىز ئۇيغۇرلاردا (جۈملىدە دىن) ھەممە ئادەم ئوغۇل پەرزەنت كۆرگىلى ئامراق بولۇپ، قىز تۇغۇلۇشى بىلەنلا ئاتا - ئانىلارنىڭ كۆڭلى غەش بولىدۇ، يېتىدىن تۇغۇلغان بۇ قىز بالىغا قارىغاندا، ئۇغۇل بالىنى كۆپرەك ئوزۇقلاندۇ. رىدۇ. قىز بالا دېگەن كۆپ يىغلىسىمۇ ھېچ گەپ، يوق ئوغۇل بالا كۆپ يىغلىسا بۇرىكى چىقىپ قالىدۇ، دەپ ئوغۇل بالىنى ئاساسەن يىغلاتماي، قولىدىن چۈشۈرمەي باقىدۇ. قىز پەرزەنت تۇغۇلۇپلا يۈ. قىرىقىدەك مۇئامىلىگە دۇچ كېلىدۇ. ئوزۇقلۇق ۋە ئىشتىھا جەھەتتە تىن، ئوغۇل بالىغا قارىغاندا يۇقىرىقىدەك يەكلىنىشكە دۇچ كېلىپ بولىدۇ. بۇنىڭ بىلەن قىزلاردا تاماقنى كۆپ يېيەلمەسلىك، كۈچلۈك تاماقلارنى يېيەلمەسلىك، تەن ئاجىزلىشىش تەبىئىي ھالدا كېلىپ چىقىدۇ. يېشىنىڭ چوڭىيىشىغا ئەگىشىپ فىزىئولوگىيە جەھەتتىكى ئۆزگىرىشلەر تەسىرىدىن بەدىنىنىڭ ئاجىزلىشىشى، ھەيز مەزگىلىدە كى قورۇنۇش، گاڭگىراش بىلەن ئۆزىنى كۈتۈشنى بىلمەسلىكى، ئېھتىياتسىزلىقتىن تۈرلۈك ئېغىر - يېنىك پائالىيەتلەر بىلەن شۇ. غۇللىنىپ تۈرلۈك كېسەللىكلەرگە يېقىن تۇرۇش، ئانىلارغا خىجىل بولۇپ دېيەلمەي، ئانىلار تېخى ئۇلارغا ئىنچىكىلىك بىلەن كۆڭۈل بۆلۈپ بولالماي ئارىلىقتا روھىي كەيپىياتتىنمۇ تۇراقسىزلىقى كېلىپ چىقىدۇ.

ئۇنىڭسىزمۇ ئادەتتىكى گەپ - سۆزلەردە ھەي... قىز بالا

دېگەننى. . . ئوغۇل بالا دېگەن مانا. . . دېگەنگە ئوخشاش گەپ - سۆز ئىچىگە ئالغان مۇئامىلەلەرنىڭ قىز بالىغا بولغان روھىي بېسىمنىڭ ۋەزىنىنىمۇ نۆۋەن چاغلىغىلى بولمايدۇ. قىز بالا دېگەن سىرتنىڭ ئادىمى ھەتتا ئۇنىڭ بالىسىنى نەۋرەم دېگىلى بولمايدۇ، بەربىر ئاخمى. ىرى دادىسىنىڭ جەمەتتىگە قوشۇلىدۇ دەپ قاراش، قىز بالىنى ئوقۇ- تۇشقا، تەربىيەلەشكە قارىتا، ئوغۇل بالىنى تەربىيەلەشكە ئېتىبار بەرگەندەك ئىنچىكە ۋە ئەستايىدىل قارىماسلىق، قىز بالىغا ئۆز ئېھتىياجىغا مۇناسىپ ھالدا پەرۋىش، مېھىر بېرەلمەسلىك خېلىلا ئېغىر. ئاددىيىسى كۆكسى يېتىلىشى مەزگىلىدە، قىزلارغا ئاساسەن بۇ ھادىسىگە ئىلمىي قاراش ھەققىدە ئەلىم - تەربىيە بېرىلمىگەچكە، كۆپ قىسىم قىزلار كۆكسىنى تېخىۋېتىش، خىجىللىق بىلەن ئالدىغا ئىگىشىپ مېڭىپ ئۇنى يوشۇرۇشقا، كۆكسىنىڭ چىققانلىقىنى بىلىدىدۇر مەسلىككە، بىر خىل ئۇيغۇنلىق يېرىنى باشقىلارنىڭ كۆرۈپ قېلىشىدىن خىجىل بولغاندەك قورۇنۇش، قىسنىش ھېسسىياتىدا بولۇش، نېمە قىلارنى بىلەلمەي تەنتەربىيە، كەيپىياتى نۇراقسىزلىشىش، قورقۇش، دىققىتىنى يىغالماسلىق، زېھنىنىڭ چېچىلىشى تۈپەيلىدىن ئەتراپىدىكىلەرنىڭ ئەيىبلەشى، كەمسىتىشىگە ئۇچراپ، قوش بېسىمدا تەبىئىيلىكنىڭ بوغۇلۇشى، تۇرمۇشتىكى قىز بولۇش سەۋەبى بىلەن كېلىۋاتقان توسالغۇلاردا پەرۋىشسىز، نۇرغۇن ئارتۇقچىلىقلارنىڭ، مېھىرىگە تەشنا بوشلۇقلىرىنىڭ بايقىلىغۇسىز قېلىشى، چەكلىنىشى، يەكلىنىشى، قىز بالا تۇغۇلۇپ ئازراق ئالڭ پەيدا بولغاندىن تاشقىرى قېرىپ ئۆلگۈچە، ئايال كىشى دېگەن ئاجىز، ئايال كىشى دېگەننىڭ ئەقلى قىسقا. . . دېگەندەك گەپ - سۆز، ھەرىكەتلەر بىلەن ئۇلارغا روھىي بېسىم پەيدا قىلىپ، مەن بەربىر ئايال كىشى. . . دېگەندەك مەيۈس، چۈشكۈن، ئۆزىگە ئىشىنىش تۇيغۇسىنى ئاجىزلاشتۇرۇشقا تۈرتكە بولىدىغان مۇئامىلەلەر ئىچىدە قىز ئاياللارنىڭ ھەسرەتلىك ئارمانلىرى كۆمۈلۈپ قېلىۋېرىدۇ.

قىزلار ئادەتتە، نۇرغۇن تەبىئىي، ئەركىن ھەرىكەتلەردىن چەكلىنىدۇ. ئۆزى بىلەن تەڭ ياشتىكى ئوغۇللارنىڭ كەچلەردەمۇ ئەركىن - ئازادە سىرتلاردا يۈرۈشى، ۋېلىسىپىتىنى قوپال مىنىشى،

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

توپ تېپىشى، شاتوپ، گاگاچۇك، يۇگرەش، موللاق تېپىش، چېلىش... شۇنىڭغا ئوخشاش نۇرغۇن تەنتەربىيە پائالىيەتلىرى ۋە ئەركىن ئىجتىمائىي پائالىيەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىشى، قىزلارنىڭ ئەيىبلەنىپ، بۇنداق قوپال، تەبىئىي پائالىيەتلەردىن چەكلىنىپ، ئۆيگە بەنت قىلىنىشىمۇ ئۇلارنىڭ ئۆزىنى تۆۋەن كۆرۈش، ئۆزىگە ئىشەنمەسلىك، ئۆزىنى ئەركىن، تەبىئىي، جۈرئەتلىك ھېس قىلالماسلىقىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. قىزلارنىڭ خاراكتېرىدە يېتىلىۋاتقان، تەپەككۈرىدا، ئەقىلدىمە بىخ سۈرۈۋاتقان نۇرغۇن ئاكتىپ ئامىللارنىڭ زەربىسىگە ئۇچراپ توسۇلۇپ ھەتتا نابۇت بولۇپ، توسالغۇسىز تەرەققىي قىلالماسلىقى، بارا - بارا ئۆيگە بەنت بولۇش، نازۇك ھەرىكەتلەر بىلەنلا شۇغۇللىنىپ ۋە شۇغۇللىنىشقا يول قويۇلۇپ، چېنىقىش پۇرسىتى بېرىلمەسلىك تەسىرىدىن ئۆزىنى راستتىنلا ئەرلەر - ئوغۇل-لار قىلىدىغان ئىشلارنى قىلمايدىغان ئاجىز ۋە يۆلەنچۈككە، كۆڭۈل بۆلۈشكە موھتاج ھېس قىلىش، ئەركىن ھەرىكەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىشتىن قورقۇش، تارتىنىش، ئۆزىنى تۆۋەن كۆرۈش نەتىجىسىدە نەزەر دائىرىسى، ھەرىكەت دائىرىسى ئۆي ئىچىگىلا بەنت بولۇش، تەبىئەت ۋە جەمئىيەت بىلەن تەبىئىي ئارىلىشىش ۋە نۇرغۇن تۈگۈنلەر-نى يېشىپ، ئىدىيىسىدىكى، قاراش، تونۇشىدىكى قاراڭغۇ تەرەپلەرنى ئايدىڭلاشتۇرۇۋېلىش، چۈشىنىۋېلىش پۇرسىتىدىن مەھرۇم بولىدۇ. ئۇلارغا بۇنداق تەرەپلەر قاراڭغۇ پېتى قالغانسېرى، ئۇلار شۇ تەرەپلەرنى چۈشىنىشكە شۇنچە قىزىقىدۇ، شۇ تەرەپلەردىكى نۇرغۇن مەسىلەلەرگە يولۇققاندا ئۇلار قانداق بىر تەرەپ قىلىشنى بىلمەي گاڭگىرايدۇ، ئۆزىنى ئالدۇرۇپ قويدۇ. ئۇلاردا مۇشۇ جەھەتلەردىن ئۆزىنى بايقاپ، ئۆزىنى قەزىپ چىقىپ، ئۆزىگە توغرا دىئاگنوز قويۇپ، ئۆزىنى تۇتۇۋالغان ئاساستا سوغۇق قان مۇئامىلە قىلالايدىغان ئىقتىدارمۇ بولمايدۇ.

كىشىلىك تۇرمۇش، مۇھەببەت، جەمئىيەتتىكى تۈرلۈك مۇئامىلە، مۇناسىۋەتلەر ھەققىدە چۈشەنچە، تۈرلۈك ھادىسىلەرگە يولۇققاندا قانداق بىر تەرەپ قىلىش، تۈرلۈك مەسىلىلەرگە ۋە ھەر ساھە كىشى-لىرىگە قانداق مۇئامىلە قىلىش، ئۆزىنى قانداق تۇتۇش، ئۆزىنى ۋە

تاشقى دۇنيانى تونۇش، تۇرمۇشتىكى تۈرلۈك مەسىلىلەرنى قانداق بىر تەرەپ قىلىش قاتارلىقلار قىزلار ئەڭ ئالدى بىلەن ئىگىلەشكە تېگىش. لىك ياشاش سەنئىتى ساۋاتى بولۇپ، نورمالنى ياشاش ئىقتىدارىغا ئىگە ئادەم بولۇشتىكى بىرىنچى قەدەمدۇر. بولۇپمۇ ئايال بولۇش دېگەنلىك - يۈكسەك مۇئامىلە سەنئىتىگە ئىگە بولۇش دېگەنلىك بولۇپ، ئاياللار تۈرلۈك كىشىلەر مۇناسىۋەتلەردە ئاقىل ئۆزىنى قوغدىغۇچى ۋە ماھىر ئۆزىنى، مەۋجۇتلۇقىنى ئىپادىلىگۈچى دىپلوماتىك مۇناسىۋەتچى بولۇش كېرەك. ئۇنداق بولمايدىكەن ئايال ئۆزىنىڭ ئىللىقلىقىنى، جەلىپكارلىقىنى ۋە بەلگىلىك تارتىش ۋە تېپىش سېھىرى كۈچىنى يوقىتىپ، ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى قەدىرلەپ، ساقلاپ تۇرالايدۇ. بۇ چاغدا ئايالنى كۈتۈپ تۇرغان خىرىس ئاجايىپ چوڭ بولىدۇ. ئۇ ھەممىگە مېھىر ئاتا قىلالمايلا قالماي، ئۆزىنىمۇ ئوڭلىتىپ قويىدۇ. ئاندىن ئۇ بايلىق مەنبەسى يوقالغان تاشلاندىق خارابىگە ئوخشاپ قالىدۇ. بۇ ۋاقىتتىكى ئۇنىڭ ئاجىزلىقىنى تىل بىلەن تەسەۋۋۇرلەشكىمۇ ئاجىزلىق قىلىدىغان دەرىجىگە بېرىپ قالىدۇ. ھەممە ئۇنىڭدىن بىزار بولىدۇ، ھەممە ئۇنى يۇتۇۋېلىشقا، ئاسسىمىلياتسىيە قىلىشقا، بوزەك قىلىشقا تەييار بولۇپ، تۈرلۈك رەھىمسىز خىرىسلارغا دۇچ كەلگەن ئايال ئاجىزلىق ئۇقۇمىنىڭ تىرىك قۇربانىنىڭ شاھىدىغا ئايلىنىپ قالىدۇ. شۇڭىمۇ ئورۇق ئاتقا كۆپ يۈك ئارتىشقا توغرا كەلسىمۇ ئامال يوق، يەنە قىزلار نۇرغۇنلىغان ياشاش مەجبۇرىيىتى ۋە مەسئۇلىيەتلىرىدىكى يۈكىنى كۈتۈرۈشكە مەجبۇر. قىزلار ئەڭ ئالدى بىلەن ئەتراپىدىكىلەرنى بايقاپ ۋە چۈشىنىپ ئۇلارغا مۇۋاپىق، توغرا مۇئامىلە قىلىشنى، ئۇلار بىلەن مۇناسىپ مۇناسىۋەتتە بولۇشنى ئىشقا ئاشۇرۇشى كېرەك.

ئۇلارنىڭ ئەڭ ئالدىدا دۇچ كېلىدىغىنى ئاتا - ئانا بىر تۇغقان قېرىنداشلىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋەت. بىزدە مېھىر - مۇھەببەت، كۆيۈنۈش، مەسئۇلىيەت، مەجبۇرىيەت ۋە ھوقۇق، ئىرىكىتىلىك قاتارلىقلارنىڭ ئۆز ئىپادىسىنى تېپىش چەك - چېگراسى ئېنىق بولمايدۇ. ئۇلارنىڭ خالىغان بىرىنىڭ ئېغىرلىق ۋەزىنىنىڭ ئېشىپ كېتىشى ھەممىنى ئۆزىگە بويسۇندۇرىدۇ. مۇۋاپىق تەڭشەپ، ئۆز ئارا مۇناسى-

ۋەتنى تەڭشەپ مۇئامىلە قىلىشى ئىنتايىن يېتەرسىز. قىزلارغا قارىتا ساغلام، ئەستايىدىل ۋە ئىنچىكە تەربىيەنىڭ يېتەرسىز بولۇشى، ئۇلارنى ئاجىز، كېيىن بىر ئەرنىڭ خىزمىتىنى ياخشى قىلىش كېرەك، شۇڭا رايىش، يۈزى تۆۋەن، ئائىلە ئىشلىرىغا پىششىق بولسۇن دەيدىغان بىر خىل ئەنئەنىۋى قاراش سىڭدۈرۈلگەن. ئانىنىڭ تەسىرىدە قىزلارنى يۆلىنىۋېلىش پىسخىكىسى بار ياكى كۈچ-لىۋك قىلىپ تەربىيەلەپ قويۇش، نورماللىقتىن ھالقىغان چەكلىمە، شەرت ئىچىدە، تەبىئىي پائالىيەتلىرىدە، كىشىلىك ئەركىنلىكىدىن مەھرۇم قىلىپ، تەبىئىيلىكى نۇرغۇن تەرەپلەرنى بوغۇپ، بۇرۇختۇم قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئاكتىپچانلىقىنى خورىتىش ئېغىر. شۇنداق بولسا، ھاجىقا قىزلاردا ئاتا - ئانا، بىر تۇغقان قېرىنداشلىرىغا مۇۋاپىق كۆيۈنۈش ۋە ئۇلارنى كۈتۈشنى بىلىش بىلەن ئۆزىنىڭ ھوقۇقى ۋە ئەركىنلىكىنى ئۆز جايىدا ئىشلىتىش، ئۆزىنىڭ مۇستەقىل ئىش قىلىپ، ئۆزىنى چۈشىنىپ توغرا بايقاپ، ئۆزىگە مۇناسىپ يول - ئۇسۇل تاللاپ، ئۆزىگە يول، ئىستىقبال تېپىش ۋە ئۇلاردىن مۇۋاپىق توغرا پايدىلىنىش، ئۇلارنىمۇ رەنجىتمەي ھەم ئۇلارغا ئۆزىنى توغرا ئىپادىلەپ، ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى، مۇستەقىل ياشاش، يول تاللاش ئىقتىدارىنى بەلگىلىك ئىپادىلەش بىلەن، ئۇلارغا قارىتا ھۆرمىتى ۋە كۆيۈنۈشنىڭ بىرلىكىنى ياخشى ماسلاشتۇرۇش كېرەك. ئاتا - ئانا بىر تۇغقانلىرىدا، ئۆزىگە قارىتا ئىشىنىش، مەۋجۇتلۇقىغا، يول تاللاشقا ھۆرمەت قىلىش، بەلگىلىك ياشاش ئىقتىدارىغا ئىگە ئىكەنلىكىگە قارىتا ئۇلاردا تەسىرات ۋە ئىشەنچ پەيدا قىلىشى كېرەك.

قىزلارنىڭ دۇنيا قاراش يېتىلدۈرۈش، ئۆگىنىش، كەسىپ، مۇھەببەت تاللاش، مېجەز - خاراكتېرىنىڭ مۇكەممەللىشىدە، قىزلار ئەتراپىدىكى بىرگە ھەرىكەت، پائالىيەت قىلىدىغان دوستلىرى ئالاھىدە دە ئورۇن تۇتىدۇ. شۇڭا دوست تۇتۇش، تاللاپ پەرقلىق مۇئامىلە قىلىش بەك مۇھىم. بىر ئادەمنىڭ ئەتراپىدا نۇرغۇن كىشىلەر مەن دوست دەپ ئايلىنىپ يۈرگەن بىلەن ئۇنىڭ ئىچىدە دوستلۇققا ئەرزىيەدىغانلىرى تولىمۇ ئاز بولىدۇ. دوستلۇقمۇ كۆپ قىرلىق بولىدۇ. ئەمما ئادەمگە كېرەكلىك زۆرۈر تېپىلغاندا قەدرى ئۆتۈلىدىغان دوست.

لىق تۈرى كۆپ ئەمەس، ئەتراپىدا ئارىلىشىدىغان دوستلىرىنىڭ بەك كۆپ بولۇپ كېتىشىمۇ ئادەمگە بېھۇدە ئاۋازچىلىق ۋە ۋاقىت ئىسراپ-خورلۇقى ئېلىپ كېلىدۇ. ئادەمنىڭ ۋاقتى، زېھنى قۇرۇق پاراك، بېھۇدە باردى - كەلدەلەرگە زايە بولۇپ كېتىدۇ. شۇڭا دوستلۇقتا مۇئەييەن ئۆلچەم بويىچە دوستلۇققا ئەرزىيدىغانلىرىنى تاللاش، يارام-سىزلىقىنى، شاللىۋېتىش كېرەك.

ئورتاق ئىرادە ۋە ئۆگىنىش نىشانى جەھەتتىكى دوست تاللاشتا، مەكتەپتىكى ۋە ئائىلىلەردە بىرلىكتە تەكرار قىلىش، بىرلىكتە ئۆگىنىش قىلىدىغان، تىرىشچان، مەسئۇلىيەتچان ۋە ئەستايىدىل شۇنداقلا تەپەككۈرى جانلىق دوستىنى تاللاش كېرەك. ئۇندىن باشقا سەمىمىي، ساداقەتمەن ۋە قەيسەر، ئۆزى ئۈچۈن قىيىنچىلىقلاردا يار - يۆلەك بولالايدىغان، توغرا يول، مەسلىھەت كۆرسىتىپ، ئىلھاملاندۇرالايدىغان ۋە تەقىد قىلالايدىغان، پىكرى ئۆتكۈر دوست تاللاش ۋە تېپىش قىزىلارنىڭ پىشىپ يېتىلىشىدە ئەڭ مۇھىم. گەپ شۇنداق دوستىنى تېپىش - تاپالماسلىقتا، پەرق ئېتىش - ئېتەلمەسلىكتە. بۇنداق دوست تېپىش ۋە پەرق ئېتىشىكمۇ ساپا كېتىدۇ، ئەلۋەتتە. بۇ خىل دوستلۇق تۇرشتىن بىر قەدەم يۇقىرى تۇرىدۇ. قىزىلارنىڭ دۇنيا قاراش، ياشاش يولى تاللاش، مەجەز - خاراكتېرىنىڭ پىشىپ يېتىلىشى قاتارلىق جەھەتلەردە بۇ خىل دوستلۇق يول كۆرسەتكۈچ تەسىر كۆرسىتىدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا تۇرمۇشتىكى كۈندىلىك تۈرلۈك ئىشلاردىكى مەسلىھەتچى، ھەمكارچى، ئەخلاقىي، يولى دۇرۇست دوست بولۇپ، ئارىلىشىش كۆپرەك بولىدۇ. نەرسە كېرەك سېتىۋېلىش، كۈندىلىك تۇرمۇشتىكى ئۇششاق - چۈششەكلەرنى ئورۇنلاشتۇرۇش قاتارلىق ئىشلاردىكى ھەمكارلاشقۇچى دوستمۇ، قىزىلارنىڭ تۇرمۇشتىكى ئۇششاق - چۈششەك ئىشلاردا پىشىپ يېتىلىشىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. بولسا يۇقىرىقى سۈپەتلەرنىڭ ھەممىسى مەركەزلەشكەن دوست بولسا تېخى ياخشى. بولمىغاندىمۇ، ئايرىم - ئايرىم شەرتلەرنى ئۆزىدە ھا-زىرلىغان، ئىككى، ئۈچ دوست بولسا كۇپايە. باشقىلارغا نورمال مۇئامىلە قىلىپ قويۇش، دوستلۇق دائىرىسىنى بەك كېڭەيتىۋەتمەس.

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

لىك، ھەرخىل ناچار ئىدىيە، خاھىشلارنىڭ قىزلار تۇرمۇشىغا سىڭىپ كىرىشىنىڭ، ۋاقىت ۋە زېھىن ئىسراپچىلىقىنىڭ ئالدىنى ئېلىش كېرەك. بىزدە قىز بالىنىڭ دوستى يوق دەيدىغان گەپ بار. ئىدىيەۋى ساپاسى دوست بولۇشقا مۇناسىپ، دوستلۇق ساداقىتى، پەزىلىتى دۇ-رۇست، دوست بولۇش سالاھىيىتى بار، سەمىمىي نىيەتلىكلەر ئۈنچە-لىك كۆپ ئەمەس. شۇڭا دوستلۇقتا چوقۇم بەلگىلىك ئارىلىق قويۇش كېرەك. ئوقۇش يېشىدىكى بىر قىزدا مۇشۇ خىل ئىقتىدارىنىڭ، پەرق ئېتىش، تاللاش، شاللاش ئىقتىدارىنىڭ تولۇق يېتىلىپ بولۇشى ناتايىن ئەلۋەتتە. شۇڭا بەلگىلىك يول كۆرسىتىپ قويۇش، نىشانىنى، رولىنى ئانچە - مۇنچە باشقۇرۇپ، توغرا يولغا باشلاپ قويۇشقا يەنە ئانا بولغۇچىغا مۇراجىئەت قىلىشقا توغرا كېلىدۇ.

قىزلار ئوتتۇرا مەكتەپ ياش باسقۇچىدىن باشلاپ، سۆيگۈ - مۇھەببەت مەسىلىلىرىگە دۇچ كېلىشكە باشلايدۇ. ئالىي مەكتەپ ۋە خىزمەتكە چىققاندىن كېيىن، بۇ ھەر قانداق بىر قىزنىڭ چوقۇم بېسىپ ئۆتىدىغان قەدىمى بولۇپ قالىدۇ. بۇ قەدەمنىڭ قانداق بېسىلى-شى شۇ قىزنىڭ كېيىنكى ئەقىدىرى ئائىلە، جەمئىيەت ۋە خىزمەتتىكى مۇۋەپپەقىيىتى بىلەن چەمبەرچاس باغلانغان بولىدۇ. بۇ بىر قىز، بىر ئايالنىڭ ئۇچتىن ئىككى قىسمىنىڭ قانداق بولۇشىغا مۇناسىۋەت-لىك ئىنتايىن مۇھىم تاللاشتۇر. ئەڭ ئالدى بىلەن قىز ئۆزى مۇھەب-بەتنى چۈشىنىدۇ - يوق، ھازىر بۇ قەدەمنى ئالسا بولامدۇ - بولمامدۇ، مەنىۋى ئىجتىمائىي سەۋىيە پىشىپ يېتىلدىمۇ ياكى شارا-ئىت تېخى خاممۇ؟ ھازىر ئۆزى تېخى قايناق ھېسسىيات بىلەن تەلپۈ-نۈش باسقۇچىدىمۇ - قانداق؟ ئۆزىنىڭ مەجەز - خاراكىتىرى ۋە ئىددە-يىۋى ساپاسى بويىچە تاللىغاندا قايسى يىگىت مۇۋاپىق، ئەڭ مۇھىمى ھېسسىيات جەھەتتىنلا ياقىتۇرۇپ، ھېسسىياتنىڭ سالمىقى بېسىپ كەتتىمۇ - قانداق؟ ئەقلى جەھەتتىن ئويلىغاندا ھازىرقى ئەھۋالدا مۇھەببەت تاللاشقا شەرت ھازىرلاندىمۇ يوق؟ ئۆگىنىش ۋە خىزمەت جەھەتتىن شارائىت پىشىپ يېتىلدىمۇ، خاراكىتىر، دۇنيا قاراش جە-ھەتتىچۇ؟ قارشى تەرەپ بىلەن قىزىقىش، مەجەزنىڭ ئېگىز - پەس تەرەپلىرىنى كۆتۈرۈش، يول قويۇش، ھۆرمەت قىلىش، ئۆزئارا قە-

دىرلەش جەھەتتىن ماس كېلمەدۇ - يوق؟ بۇ ئاداققى تاللاش بولامدۇ - يوق؟ قاتارلىقلارغا توغرا جاۋاب بېرەلەشى، توغرا ئويلىد- يالغۇدەك ئىدىيىنى ساپا بولۇشى كېرەك، ئەمما بىزنىڭ قىزلارغا ئائىلە، مەكتەپ تەربىيىسىدە بۇ جەھەتتىكى بوشلۇق بەك چوڭ بولغاچ- قا، ئۇلاردا بۇنداق مۇكەممەل ئىدىيىنى تەييارلىق تولۇق ئەمەس. ئۆزىنى ۋە باشقىلارنى توغرا بايقاپ، چۈشىنىپ، توغرا مۇئامىلە قى- لىش ئىقتىدارى يوق دېيەرلىك. ئۆزىنىڭ ئىدىيىنى، ئىجتىمائىي شارائىتىنىڭ پىشىپ يېتىلىشىدىن بىخەۋەر بىرسىنى ياقىتۇرۇپ قالسى- لا، ئۇنىڭ بىلەن تۇرمۇش قۇرسا بولۇش - بولماسلىقىنى ئەقلىي جەھەتتىن بىلمەيلا دوققىدە ئۇسۇپلا توي قىلىش، ئاندىن كېلىشە- مەي، ئوڭ سېپىنى، ئەقىل ھوشىنى تاپالماي، ھەممە جەھەتتىن چىكىنىپ، چۈشكۈنلىشىپ زەربىگە ئۇچراپ بەرداشلىق بېرەلمەي تې- خىرقاش ئائىلىنى بۇزۇش، قەلبىنى جاراھەتلەپ چۈشكۈنلۈك، تې- خىرقاش، قەيداش، ئاچچىق يۈتۈپ بىر ئۆمۈر ئىزىلەڭگۈ ياشاش ئەھۋاللىرى كۆپ. ھاياتىنى، ئۆزىنى، ئائىلىسىنى قەدىرلىمەسلىك، شۇنچە گۈزەل دۇنيانى تار، زەئىپ ھېس قىلىپ ھەسرەت ئىچىدە يوقىلىش. بۇ كوچىدا تەمتىرەپ، ئاجىز گەۋدىسى بىلەن ئۇرۇلۇپ- سوقۇلۇپ ياشاۋاتقان ئاياللار، نادان، تەربىيە كۆرمىگەن، ئانا بولۇش- نى بىلمەي، ئۇنىڭ ۋەزىنىنىڭ قانچىلىكلىكىنى ھېس قىلالماي تۇرۇپ ئانا بولۇپ قالغان بىچارە ئانىلار بىزدە ئاز ئەمەس.

ئۆزىنىڭ ئائىلىدىكى ئوبرازىنى قانداق ساقلاپ، مەجبۇرىيەت ۋە مەسئۇلىيەتنى قانداق ئادا قىلىشتىن سىرت، بۈگۈنكى دەۋر ئاياللىرى- دا يەنە ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنى قانداق بىر تەرەپ قىلىش، ئەترا- پىدىكىلەرگە، خىزمەتداشلىرىغا قانداق مۇئامىلە قىلىش، ئۇلارغا قان- داق تەسىر بېرىش مەسلىسى ئېتىبار بېرىشكە تېگىشلىك تولىمۇ مۇھىم مەسلىلەرنىڭ بىرى بولۇپ قالدى. ئۆزئارا مۇناسىۋەتلەرنى مۇۋاپىق تەڭشەپ ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ئىپادىلەش بىلەن قارشى تەرەپنىڭ مەۋجۇتلۇقىغا مۇۋاپىق ھۆرمەت قىلىش، ئۆزىنىڭ قەدىر - قىممىتىنى ساقلاش، باشقىلار قەلبىدە بەلگىلىك ۋەزىندە ئورۇن قال- دۇرۇش، ئىمتىيازىنى تىكلەپ، جەمئىيەتتە مەلۇم ئىززەت - ھۆر-

مەت پەيدا قىلىش قاتارلىق مەسىلىلەر قىز - ئاياللاردا دۇچ كېلىدىغان ئەمەلىي مەسىلە.

قىزلاردا يېتىلگەن تۇرمۇش مۇئامىلە سەنئىتى، پىسخىك ۋە ئەقلىي بىلىم تولىمۇ ئاجىز بولۇپ، بۇنداق ئىنچىكە تەربىيىگە ئاتا - ئانىلار ئەتراپلىق كۆڭۈل بۆلەلمەيدۇ. مەكتەپلەردىكى ئۆلۈك نەزەرىيىلەرنىڭ كۈچى بۇنىڭغا ئاجىزلىق قىلىدۇ. مۇشۇنداق ئىدىيە - ۋى تەييارلىقسىز قىزلار جەمئىيەت قاينىمىغا ئىتتىرىلسە قانداقمۇ، ئۇرۇلۇپ - سوقۇلۇپ كەتمەي، يارىدار بولماي ئۇزۇپ چىقالىسۇن، قانداقمۇ نۇرغۇن خىرىسلىرىنى يېڭىشىكە تەييار تۇرغان چىشى يولۋاس بولالىسۇن؟

خاراكتېر، ئىدىيىۋى تەييارلىق ۋە ئەمەلىي تەييارلىقى پىشىپ يېتىلمىگەن قىزلارنىڭ توي قىلىپ، فىزىئولوگىيە جەھەتتىن، ئۈر - مۇش ئۇسۇلى جەھەتتىن ماسلىشالماسلىقى يەنى، ئۆزىنى ئاسانلا تاش - لىنىۋېتىشى، توي قىلمىغان ۋاقتىدىكىدەك كەيپىياتنىڭ، مەجەزىنىڭ تۇراقلىق، ياخشى بولماي، نۇرغۇن تەرەپلەرگە تەڭ ئېتىبار بېرەل - مەي، يېتىشمەي ۋە تۇرمۇشنى تەڭشەلمەي ئاسانلا چېچىلىشى، رەتلىك، چىرايلىق ياسانماسلىقى، تۇرمۇشتىكى، ئائىلىدىكى ئىشلاردا رەتلىك، پاكىزە، سوغۇق قان، مەسئۇلىيەتچان بولۇشقا ئېتىبار بې - رەلمەسلىك قاتارلىق سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن، ئەرلەردە ئۆزگىرىپ كەت - تى، دېگەن قاراشنى مەجەز - خاراكتېر ۋە قىياپىتىنى ئويلاپ ئۈمىد - سىزلىنىشى، ئاندىن بارا - بارا ئايالنىڭ تېخىمۇ ئۆزگىرىشى بىلەن سىرتتىكى قىز - ئاياللارغا كۆز تىككۈسى كېلىش ئاياللارنى تۈگەشتۈ - رىدىغان ئەڭ زەھەرلىك خىرىس. ئايالنىڭ ئۆي، بالا، خىزمەت مۇنا - سىۋىتىنى مۇۋاپىق بىر تەرەپ قىلىپ بولالماي ھەم يېتىشمەي، قەدەننى رۇسلىيىلماي پالاقشىپ يۈرۈپ خىزمەتتە چېكىنىش، ئائىلىدە ئىللىق، خاتىرجەم، بەختلىك كەيپىيات يارىتالماي، تۇرمۇشتىن ھۇ - زۇر، زوق ئېلىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئۆزىنى ھارغىن، چۈشكۈن، يۈك ئارتىۋالغاندەك ھېس قىلىشى، ياشاشنى كۆڭۈلسىز، ئارتۇقچە يۈك ئارتىۋالغاندەك، ھاياتىنى مەنىسىز ھېس قىلىشلارنىڭ ھەممىسى، يەنە ئاشۇ بىچارە ئاياللارنى يۇتۇۋالاي - يۇتۇۋالاي دەپ تۇرغان چوڭ خىرىس

ئەمەسمۇ؟

دەۋرنىڭ تەرەققىيات تەلىپى ئاياللاردىكى يۈكنى تېخىمۇ يۇقىرى ساپا بىلەن تېخىمۇ يۈكسەك ئانىلىق ئوبراز، ئاياللىق سەنئەت بىلەن ئېغىرلىتىۋەتتى. بىر ئايال تۈرلۈك ئادىمىگەرچىلىك، ئۆي ئىشلەردى، ئۇچ ۋاخ تاماق، ئۆي تازىلىقى، ئۆينىڭ مۇۋاپىق سەنئەتلىك يېزىلىشى، تۈرلۈك مېھمانلارنى لايىقىدا كۈتۈش، تۈرلۈك مېھمانداچىلىقلارغا مۇۋاپىق بېرىش، مېھمانداچىلىقلاردىكى ئۆزىنى تۇتۇش، باشقىلارغا مۇۋاپىق تەسىر بېرىش ۋە تۈرلۈك مەزمۇندىكى مېھماندارچىلىقلارغا مۇناسىپ ياسىنىپ بېرىش قاتارلىق ئىشلارنى گۈللىنى - گۈلگە كەلتۈرۈپ قىلمىسا بولمايدۇ. خىزمەتتە ئەستايىدىل، مەسئۇلىيەتچان، دادىل بولغاندىن سىرت تىل ئۆگىنىش، كومپيۇتېر بىلىش، ئەتراپىدىكىلەر ۋە يۇقىرى بىلەن تۆۋەننىڭ مۇناسىۋىتىنى ياخشى تەشۋىش، مۇناسىپ مۇئامىلە قىلىش، ئارىلىق ساقلاش، ئۆز ئوبرازىنى قانداق تىكلەش، ئائىلىدە پەرزەنتلىرىدە تەلپىچان ئانا، سىرداش دوست، كۆپكە قادىر ئوقۇتقۇچى بولۇش، ئۇلارغا پەن - مەدەنىيەت بىلىملىرى، كىشىلىك مۇناسىۋەتتىكى تۈرلۈك مۇئامىلىلەر سەنئىتى... قاتارلىق جەھەتتىكى ئىنچىكىلىك بىلەن ئىشلىنىدىغان تەربىيىلەر، ئائىلە ئىشلىرىنى قىلىشتىن باشلاپ، چوڭ - چوڭ ئىشلارنى قىلىشقا بولغان ئەمەلىي ۋە تەسەۋۋۇردىكى ئىشلاردا جاسارەت، ئەقىل، ئۆزىنى تۇتۇشقا بولغان ئەمەلىي ماھارەتلەر، ياشاش سەنئىتى تەربىيىسى بېرىش يەنىلا ئانىلارنىڭ مۇقەددەس بۇرچى، ئۇلارنى كۈتۈپ تۇرغان ئەمەلىي مەسىلە. ئۇنىڭدىن باشقا ئاياللارنى كۈتۈپ تۇرغان ئەڭ زەھەرلىك خىرىس. مەدەنىيەت تەرەققىياتى تېزلىشىپ، رەڭگارەڭلىشىپ كېتىۋاتقان ئىجتىمائىيەت قاينىمىدا، ئاياللارنىڭ ئەزەلدىن ئۆزىگە جەلپ قىلىپ تۇتۇپ تۇرۇشىدۇر.

يۇقىرىقىدەك جىددىيەتلىكلەردىن، تۈرلۈك مەجبۇرىيەتلەردىن يېتىشمەي - يېتىشمەي قېلىۋاتقان تىنىمسىز ئايال، يەنە سوغۇق قانلىق بىلەن كەيپىياتىنى تۇراقلاشتۇرۇپ، ئۆزىگە ئىللىق سېھىر - كۈچ بېرىپ تۇرۇپ ئېرىگە تىكىلىشى، ئۇنىڭغا ئەڭ يېقىن سىرداش، دوست، ھەتتا بەزىدە كۆيۈمچان ئانا، بەزىدە گۈزەل خۇلق - مەجەزى

ۋە سېھرى بىلەن ئېرىدە، ئۆزىگە نىسبەتەن كۈچلۈك جەلپ قىلىش ھازىرلىشى كېرەك، بولمىسا ھازىرقى جەمئىيەتتە ئەرلەردىن بەك كەڭ تەشەببۇسكارلىق بىلەن ئەرلەرنى قوغلاۋاتقان ياش - چىرايلىق، ئانى كەرەشمىلىرى ۋە قېلىنلىقى ھەممىنى بېسىپ چۈشىدىغان قىزىلار كۆپىيىپ كەتتى. ئۇلاردا ئائىلىسى، ئايالى، بالىسى بار ئەرلەر بىلەن ئارىلىشىۋاتقانلىقىغا نىسبەتەن خىجىل بولۇش نۇيغۇسى ئەسلا يوق. ئۇلار ھەم بىرلا ۋاقىتتا بىرقانچە ئەر بىلەن ئارىلىشىش ئىقتىدارىغا ئىگە. ئۇلار سۈركىلىپ ئىزدەپ سوراپ يۈرۈپ كۆزى، دىققىتى چۈشكەن ئەرلەرگە تونۇشلۇق بېرىدۇ، ئۇلارنى ئىزدەيدۇ، ھەتتا تاماق-قا، ئولتۇرۇشقا تەشەببۇسكارلىق بىلەن تەكلىپ قىلىدۇ، ئەپچىللىك بىلەن پايدىلىنىشقا باشلايدۇ. شۇڭا ئاياللاردا ئەرلىرىنى ئاشۇ قىزىلار-دىن كۈچلۈك سېھرى كۈچ ۋە ئائىلە ئىللىقلىقى، ئاياللىق مېھرى بىلەن تارتىۋالغۇدەك ئاياللىق سەنئىتى بولۇشى كېرەك. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىچارە ئاياللارنىڭ تۇغۇت چەكلەش تەدبىرلىرىنى قوللىنىپ سالاھەتلىكى زور دەرىجىدە چېكىنگەن. نېرۋىسى ئاجىزلاشقان، ئاچ-چىقى يامان، ئۇنتۇغاق، كەيپىياتى ناچار بولۇپ ئۆزىنى، ئېرىنى كۈتۈشكە، تۈرلۈك ئىشلار دۇۋىسى ئىچىدە يېتىشەلمەيدۇ، ئەر - خوتۇنلۇق مۇناسىۋەتكە قارىتا سۇس مۇئامىلە قىلىپ، زېھنى كۈچىنى ئائىلىنىڭ ئۇششاق - چۈششەك ئىشلىرى، كۈندىلىك يۈگۈر - يېتىم-لار، ئائىلە ئىقتىسادىنى قانداق يېتىشتۈرۈپ، قانداق خەجلەش، پەرزەنتلىرىنىڭ، خىزمەتنىڭ تۈگىمەس غەملىرى بىلەن تولمۇ ھار-غىنلىقتا ھەپسىلىسىمۇ قالمايدۇ. ئەمما نۇرغۇن خىرىسلار، جىددىيەت-لىكلەر ئايالنىڭ ئەھۋالىدىن پەرۋايى پەلەك كېلىۋاتىدۇ. بىچارە ھار-غىن ئايال يەنە چىشىنى بىلەپ، لېۋىنى چىڭ چىشلەپ، تىرەجەپ ئورنىدىن تۇرۇشقا، يۈگۈرەلمىسىمۇ سۆزلىپ مېڭىشقا، كۈلەلمىسىمۇ جۇ ئۈمچەيگىنىسىمان ھىجىيىشقا مەجبۇر.

قاتاردىن قالغۇچە خاتادىن قال دەيدۇ ئاياللار. ئائىلىسىنىڭ قەيىنچىلىقى ئالدىدا قىينالىسىمۇ، خىزمەتداشلىرىدەك، دوستلىرىدەك ياسانمىسا، كىيىنمىسە تېخى بولمىغان، بولمىسا كۆزگە ئىللىنمايدۇ. غان، يەكلەنگەن، قاتار چايلارغا بارغۇسى يوق تۇرۇپ، ئەل - ئاۋام.

دىن ئاۋىي قىلىپ كۆننى يۆگىيەلمەيۋاتسىمۇ تاراق - تاراق تىزىلارنى چايلارغا خەجلەۋاتقان، ساقسىز، سالامەتلىكى خېلىلا ناچار بولسىمۇ داۋالانماسلىققا رازىكى قىممەت باھالىق كىيىملەرنى كىيىمىسە تېخى بولمىغان، ئاۋاز چىقىرىپ دەسسەپ پارقىراپ ماڭغۇدەك ھەپسىلىسى بولمىسىمۇ، شۇنداق مېڭىشقا مەجبۇر بولۇۋاتقان، ئېرىنىڭ ئالدىدا گۈزەل، مېھرىبان، سېھرىي كۈچكە ئىگە ئايال، پەرزەنتلىرىگە ھەم- مىگە قادىر يېتەكچى ۋە كۆيۈمچان ئانا، دوستلىرىغا سېخىي، مەرت قەدىرلىنىشچان دوست، خىزمەتداشلىرىغا قايىل، ئەستايىدىل، مەس- ئۈلىيەتچان خىزمەتداش، جەمئىيەتكە بەلگىلىك ئىقتىدارغا ۋە نوپۇزغا ئىگە، تاشقى قىياپىتى ۋە مەجەز خاراكتېرىنىڭ ۋەزنى بار، ياخشى يەزىلەنلىك ئوبراز قالدۇرۇشلارنىڭ ھەممىسى ئاياللارنىڭ كۆز ئالدى- دىكى دۇچ كېلىۋاتقان ئەمەلىي مەسىلىلەر. شۇنچە كۆپ ئىشلارنىڭ ئالدىدا تۇرۇۋاتقىنى ئاجىز ۋە تىنىمىسىز، جاپاكەش بىر ئايال، مۇشۇ ئىشلارنىڭ ھەر بىر قەدەم باسقۇچلىرى ئىنتايىن كۆپ، ئەمەلىي مەس- غۇلات، تىرىشچانلىق ۋە قۇربان بېرىشلەر بىلەن ئورۇندىلىدۇ.

مۇشۇلار ئىچىدىن شاللىنىپ كەتمەي، سوقۇلۇپ كەتمەي ئۈزۈپ چىقالىغان ئايال دۇنيادىكى ھەرقانداق تۆھپىكارلاردىن ئۇلۇغ، ھەرقانداق ئۇلۇغ ئادەمدىن يۈكسەك ئورۇندا تۇرىدۇ. مەجبۇرىيەت ۋە مەس- ئۈلىيەتنى تولۇق ئادا قىلىپ، بەلگىلىك ئوبرازنى يارىتالىغان ئايال ھەقىقىي پىشىپ يېتىلگەن مۇئامىلە سەنئىتىگە، يۈكسەك ئىدىيىۋى ساپا ۋە پەن مەدەنىيەت سەۋىيىسىگە، ئىنسانلىق سۈپەتكە، پىشقان ئادىمىيلىككە ئىگە بولۇپ، بۇ خىل ئۇششاق تور - زەنجىرلەر قورشاش- ۋىدا ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى كىرىسىز ساقلىغان ئايال بىر مىللەت ۋە خەلقىنىمۇ ئىدارە قىلالايدۇ. كەسپتە، خىزمەتتىلا نەتىجە قازىنالايدىغان مەشھۇر ئاياللارنىڭ، تۇرمۇشتىكى ھەقىقىي ئاياللىق سىناقلىرىغا بەر- داشلىق بېرىپ ئۈزۈپ چىقالىشى ناتايىن، ئەمما ھەقىقىي ئاياللىق سۈپىتىگە، ئوبرازغا ئىگە ئايال چوقۇم ھەرقانداق ئىشنى قىلالايدۇ، ھەرقانداق سىناققا دۇچ كەلسىمۇ، مەردانە يېڭەلەيدۇ، چۈنكى، ئۇنىڭدا ئۈنۈپ سالىشقا ياشاش سەنئىتى، ياشاش ئەمەلىي قابىلىيىتى بار. بۇ خىل پىشىپ يېتىلگەن ئەمەلىي قابىلىيەتنى ۋە ئۇ بەرگەن

كۈچ - قۇۋۋەت ۋە ئەقىلى، گۈزەللىكى، ئۇ تاۋلىغان ئىرادىنى
ھېچقانداق كۈچ يېڭەلمەيدۇ، ھېچ نەرسە بېرەلمەيدۇ.
ھەقىقىي پىشىپ يېتىلگەن زامانغا مۇناسىپ ئايال بولۇش -
ھەرقانداق ئىشقا قادىر بولۇش، ھەممىدىن ئۇلۇغ بولۇش، ھەممىگە
ئۈستاز، يېتەكچى بولۇش دېمەكتۇر. بۇ خىل ئاياللىق ۋەزىنىڭ
مەزمۇنىدا ئوقۇتقۇچىلىقمۇ، سەنئەتكارلىقمۇ، پىسخولوگىلىقمۇ، دېپ -
لوماتلىقمۇ، ئانتىلىقمۇ، جەزىمدار گۈزەللىكمۇ، قاتتىق قول سىپا -
سىئونلۇق، جەمئىيەتشۇناسلىقمۇ ھەممىسى بولىدۇ. نۇرغۇن نەرسە -
لەر ئايالنى ئاستا - ئاستا تاۋلىغان، ئايالمۇ ئۆزى بىلىپ - بىلمەي،
تىرىشىپ - تىرىشماي نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگەنگەن، قوبۇل قىل -
غان، ھېس قىلغان نۇرغۇن تەجرىبە توپلىغان، نۇرغۇن مەسىلىلەرنى
ماھىرلىق بىلەن ھەل قىلىپ، ئىنچىكىلىك بىلەن ئۆز ئالدىغا
ئۆزلەشتۈرگەن بولىدۇ. ئاياللىق گۈزەل ئوبرازغا مۇجەسسەملەشكەن
بايلىقلارنى، بىلىمنى، جاسارەت ۋە چىدام غەيرەتنى ھېچنېمىگە تەڭ
قىلىپ بولغىلى بولمايدۇ.

خىزمەتتە مۇۋاپىق ئورۇنغا ئىگە بولۇپ كىشىلەر ئارىسىدىمۇ
بەلگىلىك ھۆرمەتلىك ئوبراز تىكىلگەن، پەرزەنتلىرىنى ئەتراپلىق،
ئىنچىكىلىك بىلەن تەربىيەلەپ، ياراملىق قىلىپ قاتارغا قوشقان،
ئېرىنى ھەر جەھەتتىن رازى قىلىپ، ئۆزىگە تارتىپ تۇرالىغان ئايال
دۇنيادىكى ئەڭ كۈچلۈك ئايالدۇر. ئەڭ مۇكەممەل ۋە پىشىپ يېتىل -
گەن ئىنساندۇر. چۈنكى بۇ ئايالنىڭ كەچمىشىدە ھەممە ئەگرى -
توقايلىقلار، ھەممە تىرىشچانلىق ۋە جاسارەتلەر، ھەممە بىلىملەرنىڭ
ئەمەلىيەتتە جانلىق ئورۇنلىنىشى، نۇرغۇن قۇربان بېرىش ۋە بەدەل
تۆلەشلەر، يەنە ئۆزىنى يوقىتىپ قويماي ئۆزىگىلا ئەمەس، ئەتراپىدى -
كىلەرگىمۇ ئىللىقلىق، ھارارەت بېغىشلاش، ئۆزىنى ۋە ئۆزىگىنى
بىلىش، چۈشىنىش، ئىپادىلەش، قېزىپ چىقىشلاردىكى ئاجايىپ قا -
يىل قىلارلىق ماھارەتلەر. يۈكسەك ئەقىدە، سەۋىر - تاقەت، جاسا -
رەت، ئەقىل ۋە مېھرىبانلىقلار، تىرىشچانلىقلار تولۇپ - تېشىپ
تۇرىدۇ. ئۇنىڭ مۇساپىسىنى سەۋىر - تاقەت بىلەن يىغىنە بىلەن
قۇدۇق كولاپ، قۇدۇق سۈيىنى دەل قايتىدىن ۋە سۈزۈك چىقارغان

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

جاپاكەشنىڭ مۇساپىسىگە ئوخشاستاقمۇ ئاددىي كەپ قالىدۇ. چۈنكى قۇدۇق كولاش تەكرار بىر خىل پائالىيەت. ئەمما ئايالنىڭ پائالىيىتى كۆپ قىرلىق بولۇپ، شەكىل، ئەقىل، سەۋىيە، ئۇسۇل ئۆزگەر-تىپ، تولۇقلاپ، يېڭىلاپ، جانلىق پائالىيەت ئېلىپ بېرىشقا توغرا كېلىدۇ.

قىزلارنىڭ تەربىيىسىز قېلىشى، ئانلارنىڭ، ئاياللارنىڭ ساپا-سىز قېلىشىدۇر. بۇ جەمئىيەتكە، بىر مىللەتكە، خەلققە نىسبەتەن ئەڭ زور يوقىتىش، ئاياللارنىڭ كۆز يېشى دۇنيانىڭ كۆز يېشىدۇر. ئەمما ئۇ ئايال مەيلى قانداق كەيپىياتتا بولسۇن يەنىلا نۇرغۇن يۈكلەر-نى ئۈستىگە ئېلىپ ياشاشقا مەجبۇر. ئۇرۇلۇپ - سوقۇلسمۇ يەنە ئانا، ئايال بولۇشقا، ئۆزى خوراش، يوقىلىش بەدىلىگە ئەتراپىدىكى-لەرنى پەرۋىش قىلىشقا مەجبۇر. ئايال بولۇشنىڭ شۇنچىلىك قىيىن-لىقىنى بىلىشمۇ، بۇ رېئالىنى يەنىلا قوبۇل قىلىشقا مەجبۇر.

2005 - يىل. خوتەن

«قىز - ئاياللارغا مەسلىھەت» كە بۇگۈندىن نەزەر

1997 - يىلى مېنىڭ قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى تەرىپىدىن «قىز - ئاياللارغا مەسلىھەت» ناملىق ماقالىلەر توپلىمىم نەشر قىلىندى. توپلام نەشرىدىن چىقىپ تارقالغاندىن كېيىن جەمئىيەتتە ئىنتايىن ياخشى ئىنكاس قوزغىدى. ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى كىتابخانلاردىن 100 پارچىدىن ئارتۇق خەت تاپشۇرۇۋالدىم. بۇ خەتلەرنى يازغۇچىلارنىڭ بەزىلىرى ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى، بەزىلىرى دېھقان قىزلىرى، بەزىلىرى 2 - 3 بالىلىق بولغان ئاياللار، بەزىلىرى تۇرمۇش يولىدا بىرەر پېشكەللىككە يولۇققان ئەرلەر بولۇپ، ئۇلارنىڭ خەتلەردىن، شۇنداق بىر سەمىمىي، دوستانە يۈرەك يالقۇنلاپ تۇراتتى. ئۇلار ھېچكىمگە ئاشكارىلاشنى خالىمايدىغان خۇسۇسىي تۇرمۇشىدىكى سىرلىرىنى، دەردلىرىنى ماڭا بايان قىلىپ، مەندىن دوستانە مەسلىھەت، سەمىمىي تەكلىپ ۋە مەردانە رىغبەت كۈتكەنىدى. كىتابىمنى ئوقۇغاندىن كېيىن ئۇلار ماڭا نىسبەتەن ئەنە شۇنداق قاراشقا كەلگەنلىكىنى، تەسىراتىنىڭ ئىنتايىن ياخشى بولغانلىقىنى زورۇقۇپ تۇرۇپ بايان قىلىشقان، ئازراق ۋاقىت چىقىرىپ ئۆزلىرىنىڭ خېتىدە بايان قىلغان مەزمۇنلىرىغا ئېتىبار بىلەن قاراپ قويۇشۇمنى، مېنى دوستى دەپ بىلىشىدىغانلىرىنى قايتا - قايتا سەمىمىيلىك بىلەن ئۆتۈشكەندى.

مەن گەرچە ئۇلار بىلەن ئالاقىلىشىپ تۇرالمىغان بولساممۇ، ئۇلارنىڭ مەندىن كۈتكەن ئۈمىدلىرىدىن ناھايىتى زور ئىلھام ئالغاندىم. ھازىرمۇ ھېيت - بايراملاردا، ھەرقايسى جايلاردىكى ئوقۇرمەن دوستلاردىن، ئىجادىيەتتىكىمگە ئۇتۇق تىلەپ يوللانغان يوللانمىلىرىنى ئانچە - مۇنچە تاپشۇرۇۋالغىنىدا، ئۇلارنىڭ كۈتكەن ئۈمىدلىرى ئالدىدا ئۆزۈمگە تەلەپنى قاتتىق قويۇش قارارىغا كېلىمەن ۋە ئۇلارنىڭ

شۇنچە يۈكسەك تىلەكلىرى ئالدىدا ئۆزۈمنىڭ ھېچ ئىش قىلالمىغانلىقىدىن قاتتىق خىجىللىق ھېس قىلىمەن، شۇنداقلا ئېتىبارسىز ئادەم ئەمەسلىكىمدىن سۆيۈنمەن، پۈتۈن دۇنيا ماڭا شۇنچە گۈزەل، ئەتراپىمىدىكى بارلىق ئادەملەر ماڭا دوستانە تۇيۇلۇپ كېتىدۇ!

ئۇ كىتابتىكى ماقالىلەر مېنىڭ 17 ياشتىن 20 ياشقىچە بولغان ئارىلىقتىكى يازغان ماقالىلىرىم بولۇپ، ئۇ ۋاقىتتا تېخى توي قىلىش ئەھمىيىتىنى ئويلىشىپمۇ باقمىغان، ئەمدىلا جەمئىيەتكە قەدەم قويۇۋاتقان، خىزمەتكە چىققان دەسلەپكى يىللىرىم ئىدى. ئىدىيىمىدە تىرىش-چانلىق كۆرسەتسە قىلغىلى بولمايدىغان ئىش يوق دەيدىغان قىزغىنلىق بىلەن ئەتراپىمىدىكى مۇھىتنى كۆزىتىپ، قىزلارنىڭ قەدەمدە بىر تۈسلىگۈغا ئۇچراپ، بىمالال ئىلگىرىلىيەلمەيۋاتقانلىقىغا قارىتا، ئەتراپتىكى مۇھىتتىن ئاغرىنىش، قىزلار تەربىيىسىگە ياخشى، ئىنچىكە ئېتىبار بېرىلمىگەن ئائىلە، جەمئىيەت، مەكتەپ تەربىيىسى ۋە ئۇلارنى بېكىتمە قىلىپ قويۇشقا ئۇرۇنۇۋاتقان ئەنئەنىۋى ئەخلاق تەربىيىسىنىڭ ئاسارىتى تەسىرىدىن ئاغرىنىش، قىز - ئاياللارنىڭ ئىدىيە ئازادلىقى، مۇستەقىل ياشاش ئىقتىدارىنى يېتىلدۈرۈشنى تەشەببۇس قىلىدىغان چۇقان، ئۇمىدۋار روھ ئاساسىي سالماقنى ئىگىلەيدىغان ماقالىلىرىمنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشى ئىدى.

قىزلار توغرىلىق يېزىلغان ماقالىلىرىمدە، ئەنئەنىۋى قىزلار تەربىيىسى ھەققىدىكى ئىپتىدائىيلىققا، بۇ خىل تەربىيىنىڭ قىزلارنىڭ ئەركىن تەپەككۈرى ۋە مۇستەقىل ياشاش ئىقتىدارىنى بوغۇپ قويىدىغانلىقى ھەققىدىكى نارازىلىق، ئۇلارنىڭ ئۆگىنىش، ئىزدەنىش، ئىجاد قىزغىنلىقىغا نىسبەتەن ئىزدىنىشلىرىنىڭ، پەقەت قىز بولۇپ يارىلىپ قالغانلىقى سەۋەبىدىن توسالغۇغا ئۇچراپ، ئوتتۇرا يولدا قېلىۋەرگەنلىكىگە نىسبەتەن چۇقان كۆتۈرۈش، ئانىلارنىڭ تەربىيە ئۈسۈلىنى تەتقىقە قاتارلىقلار ئەكس ئەتتۈرۈلگەنىدى.

ئاياللار توغرىلىق يازغان ماقالىلىرىمدە، ھەددىدىن ئارتۇق ئەس-تايدىللىق ۋە مەسىلىنىڭ ھەممىسىنى ئاياللارنىڭ تىرىشچانلىقى ئارقىلىقلا ھەل قىلغىلى بولىدۇ، دېگەن مەركىزىي قاراش ۋە ئاياللارغا پەرزەنت تەربىيىسى، ئەرلەرگە قارىتا قانداق مۇئامىلىدە بولۇشى مە-

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

سىلىرىدە، ئاياللارغا بەك ئىنچىكە ۋە كۆپ قويۇلغان تەلەپ ھەممە مەسئۇلىيەت ئاساسى مەزمۇن قىلىنغانىكەن.

ماقالىلەر توپلىمىم چىققاندىن كېيىن بىرەر مۇ ئادەمدىن ئۇنىڭغا قارىتا ئىنكار قىلىدىغان ياكى تەكلىپ بېرىدىغان ئىنكاسلارنى تەلەپ قىلىپمۇ ئاڭلىيالمىدىم. ئەمما مېنىڭ كۈتىدىغىنىم دەل شۇ ئىدى. مېنىڭ تەبىئىيىتىم مۇ ماختاشقا قارىغاندا سەمىمى تەنقىدكە مايىلراق خاراكتېر بار. ئۆزۈممۇ ماختاشتىن كۆرە بىر ئىشلارغا كۆپرەك تەنقىدىي نەزەردە قاراپ قالغىمەن.

ماقالىلەر توپلىمىنى نەشر قىلىپ بىر - ئىككى يىلدىن كېيىن، بەزى ماقالىلىرىمدىكى نۇقسانلارنى ھېس قىلغانىدىم. توي قىلغاندىن كېيىن، تۇرمۇشقا تېخىمۇ چۆكۈپ، جەمئىيەتنى تېخىمۇ چۈشەنگەندىن كېيىن بەزى قاراشلىرىمدا تېخىمۇ ئۆزگىرىش بولدى. شۇنىڭ بىلەن بۈگۈنكى يەتتە يىلدىن كېيىنكى ۋاقىتتا ماقالىلەر توپلىمىنى قولۇمغا ئېلىپ قايتىدىن ۋاراقلىدىم. ئاياللار توغرىلىق توختالغان ماقالىلەردىمىنى كۆرۈپ، ساپ كىرىزىس ئاياللارغا بولغان زور ئىشەنچ نەزىرىمدە، ئۇلارنى جىمى كائىناتقا مېھىر، گۈزەللىك ئاتا قىلغۇچى پەرۋىشكار، سەۋىرچان، قەلبى دەريادەك كەڭ، مېھىرى دېڭىزدەك چوڭقۇر چىدام ئىگىسى دەپ قاراپ، ھەممىنى ئانلىق مېھىر بىلەن ئۆزگەرتەلەيدۇ. ئاياللىق سېھرىي كۈچى ئائىلىدە چوقۇم غالىب كېلىدۇ، دەپ قارىغانىكەنمەن.

ئايالغا يۈكلىگەن مەسئۇلىيەت، يۈكۈم شۇنچىلىك ئىنچىكە ۋە ئەستايىدىل بولغان ئىكەنكى، ھەتتا ئۇنىڭ قانچىلىك ئېغىر بولۇپ كەتكەنلىكىنىمۇ، دەرىجىدىن تاشقىرى ئەستايىدىل ئىلمىيلىق يۇتۇپلا كېتىپتۇ. مەن گويا ئايالنىڭ جانلىق بىر ئادەم بولۇش سۈپىتى بىلەن باشقىلارغا ئىللىقلىق ئاتا قىلىپلا قالماي، باشقىلاردىنمۇ مۇناسىپ ئىللىقلىق، ئېنىپىرگىيە قوبۇل قىلىشى كېرەكلىكىنى، كۆپرەك كۆيۈ-نۈشكە، كۆڭۈل بۆلۈشكە، ئاسرىلىشقا موھتاجلىقىنى، ئائىلىدە ئەر-لەرنىڭ ياخشى قوغدىشى، كۆڭۈل بۆلۈشى، خاتىرجەم تۇرمۇشقا ئىگە قىلىشى بىلەن ئاندىن، ئاياللىق، ئانلىق مېھىر ۋە سېھىرنىڭ تولۇق كاپالەتلىك ئىپادىلىنىدىغانلىقىنى نەزەردىن ساقىت قىلغاندەك، ھەم.

مىنى ئايال بىر تەرەپ قىلالايدۇ، دەپ ئويلايتىكەنمەن. گەرچە ئايال شۇنچىلىك سېھىرلىك ۋە مېھىرلىك بولۇش سۈپىتى بىلەن پۈتكۈل جانلىقلارنىڭ، روهلارنىڭ ئەڭ نازۇك ئېقىنلىرىدا ئېقىپ كىرەلەيدىغان قۇدرەتكە ئىگە بولسىمۇ، ئۇمۇ ئالدى بىلەن شۇنچىلىك روهقا ئىگە قىلغۇچى قوزغاتقۇچقا، تەسەللىگە، رىغبەتكە، تۇرمۇشىدا خاتىرجەم، ھېچ بولمىغاندا نورمال ماددىي ۋە مەنىۋى كاپالەتكە ئىگە بولۇشى كېرەك. بۇ خىل كاپالەت ۋە مەنىۋى كۈچنى يەنىلا ئەرلەر، ئاياللارغا تولۇقى بىلەن بېرەلەيدىغان، ئۇلارنى ئاسرىيالايدىغان، ئۇلارغا مەنىۋى يۆلەك، پەرۋازلىرى، قەدەملىرى ئۈچۈن شوتتا، پەلەمپەي بولالىشى كېرەك.

ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ، قول قولىنى يۇسا، قول قويۇپ يۈزنى يۇيۇپتۇ دېگەندەك، ئىنسان روھىي ۋە تەبىئىتىمۇ ئەنە شۇنىڭغا ئوخشىغان تەسەللىسىمان ياردەمگە موھتاج بولىدۇ. ئەگەردە ئەردە ئايالنىڭ سىڭدۈرگەن ئەجىر - مېھنىتىنى كۆرەلگۈدەك كۆز، پەرق قىلىپ ئۇنىڭ قەدىرىگە يەتكۈدەك، ئىدىيىۋى ئاڭ ساپا بولمىسا، خۇد - دى ئالتۇن ياتىدۇ سايدا تونۇمسالڭ نېمە پايدا دېگەندەك ئىش بولىدۇ. ئېرى بىلەن ئەڭ ئىشلىگەندىن سىرت، ئېرى ئارام ئېلىپ ئول - تۇرغاندا، ئۆي، پەرزەنت، ئەر ئۈچۈن، تۈرلۈك باردى - كەلدىلەر ئۈچۈن پالاقشىپ يۈگرەۋاتقان ئايال، ئەرگە قارىغاندا تېخىمۇ كۆيۈ - نۇشكە، ئەھۋال سوراشقا، كۆڭۈل بۆلۈشكە، مېھىرگە، تەسەللىگە موھتاج بولىدۇ. ئەر بولغۇچى خانزادىلەردەك گىدىيىپ، چارچاپ كەتكەن، ھارغىنلىق يېغىپ تۇرغان ئايالنىڭ روھىدىن يەنە بىزەڭلەر - چە سەدىقە تىلىسە، ئاڭغا چۆكمەي، ئاستىرتتىن كۆزىتىۋاتقان تاماشى - بىن بولسا، بۇ يەردىكى ھېسسىيات، روھىي بىرلىكتىن، تەڭلىكتىن ئېغىز ئاچقىلى بولمايدۇ.

مەن «قىز - ئاياللارغا مەسلىھەت» تىكى ئاياللار ئاقىلىۋى تۇر - مۇش ھەققىدە يازغان ماقالىلىرىمدە، يۇقىرىقىدەك ۋاقىتتىكى مېھىر ۋە كۆيۈنۈشنى ئەرگە ئەمەس، ئايالغا خاس مەسئۇلىيەت دەپ قارىغان - دىم. ئەر ھېرىپ - چارچاپ ئىشتىن كەلگەندە ئايالنىڭ ئۇنىڭغا ئەڭ ياخشى كۈتۈشلەرنى، ئەڭ ئىللىق مۇئامىلىلەرنى ھەدىيە قىلىشنى

تەشەببۇس قىلغانىدىم. ئۇ چاغدىكى ئەرنىڭ گىدىيىپ ئولتۇرۇش ياكى ماسلىشىش ۋە ياكى نارازى بولۇش كەيپىياتى توغرىلىق توختالمىغانىدىم. چوقۇم ئايال تىرىشىسلا، ئەرنى تەسىرلەندۈرۈپ، ياخشى نەتىجىگە ئېرىشەلەيدۇ، دەپ قارىغانىكەنمەن. ئايالىنى گويىا ھېرىپ - چارچىماس گىگانىت ئادەم، پۈتمەس - تۈگمەس ئىللىملىق مەنبەسى، ئوخچۇپ تۇرىدىغان مېھىر ۋە سۆيگۈ بۇلىقى دەپلا قاراپ، ئۇنىڭ شۇنداق فۇنكسىيىگە ئىگە بولۇش ئۈچۈن قانداق تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي ئىشەرت - شارائىتلارغا ئىگە بولۇشى كېرەكلىكىنى، قانچىلىك مۇئامىلە ۋە مېھىر بىلەن ئوزۇق ئېلىپ، قانداق تۇرمۇش ھالىتى ۋە روھىي كەيپىياتتا بولۇشى كېرەكلىكى ھەققىدە، ھازىرقىدەك ئەمەلىي ئىزدىنىپ باقمىغان ئىكەنمەن.

تېنى ئاجىز، ئۆزى ئالدىراش، زىممىسىدىكى يۈكى، مەسئۇلىدىن يېتى ئېغىر، ھەم ئانا، ھەم ئوقۇتقۇچى ھەم ئايال ھەم دوست ھەم تۈرلۈك مۇئامىلىلەردىكى مۇناسىۋەتچى ھەم ئۆزى بىلەن تەڭ ئىگىلىك تىكلەپ، ئەر بىلەن تەڭ قىممەت ياراتقۇچى ئايالىنى، ئەرگە قارىغاندا تېخىمۇ كۆپ كۈتۈلۈشكە، تەسەللى - رىغبەتكە، چۈشىنىش ۋە قوللاشقا، خاتىرجەملىككە، مېھىر - ۋاپا بىلەن ئاسراپ پەرۋىش قىلىشقا موھتاج دەپ قارىماي، ھەممىنى ئايالغا يۈكلەپ، ئايالىنى ھەتتا يۈك-نىڭ كۆپلىكىدىن تىنالماس، قەدەم ئېلىپ سىلجىيالماس قىلمۇۋەتكۈدەك دەرىجىدە، تەلەپنى قاتتىق قويغانىكەنمەن.

بىر ئائىلىنىڭ تۈرلۈك جاپالىرى بىلەن بۇرۇنقى گۈلدەك چېھرى سۇلسا، بۇرۇنقىدەك ياسانماي بىر ئائىلە ئۈچۈن پايىپتەك بولۇپ يۈرسە، ئۆزىنى كۈتۈشكە چىقىنالمىي ئاغرىق - سىلاق ۋەجىدىن، جىددىچىلىكتىن، كالىسىدىكى غەم - ئەندىشە، تۈرلۈك مەسئۇلىدىن يەتلىرىنىڭ ئېغىر ۋەزىنى تۈپەيلىدىن، مەجەز - خاراكىتىرىدە ئېگىز - پەسلىك بولۇپ، بۇرۇنقىغا ئوخشىماي قالسا، زېھنى قۇۋۋەت ۋە فىزىئولوگىيە جەھەتتىن چېكىنىش بولسا، بۇنى توغرا چۈشىنىپ، مۇۋاپىق بىر تەرەپ قىلىپ، ئىدىيىسىنى ئازاد قىلالايدىغان، ئايالغا بۇرۇنقىدەك مۇئامىلىدە بولالايدىغان ئەرلەردىن قانچىسى بار؟ ئايالىم مېنى، ئائىلىمىزنى دەپ ئەڭ گۈزەل ۋە ئەڭ قىممەتلىك

تەئەللۇقاتلىرىدىن بىر - بىرلەپ ئايرىلىۋاتىدۇ، ئۇ قانچىلىك ئازابلار-
نىپ، مەيۈسلىنىۋاتقاندا، مەن يەنىلا ئۇنى بۇرۇنقىدەك، ھەتتا ئۇنىڭ
ساداقتى، بەرگەن قۇربانلىرى، پەرزەنتىم ۋە مەن ئۈچۈن تۇلگەن
ساناقسىز بەدەللىرى ئۈچۈن، ئۇنى تېخىمۇ ئارتۇقراق قەدىرلەي،
ئۇنىڭغا نەسەللى ۋە رىغبەت بېرىپ، ئۇنىڭغا بولغان ئوتلۇق مېھرىم-
نى ئىپادىلەپ، ئۇنىڭغا ئىشەنچ ۋە مەدەت بېرىي دەپ ئويلايدىغان
ئەرلەردىن قانچىلىك بار؟ ئايالىم كىم ئۈچۈن، نېمە ئۈچۈن پايىپتەك
بولۇپ يۈرۈپ، گۈزەل چېھرىدىن، سەرۋىدەك قامىتىدىن، گۈزەل،
كىشىنى مەھلىيا قىلىدىغان خۇلقىدىن، تېمەن ساغلاملىقىدىن، گۈ-
زەل دەۋرلىرىدىن پىراقلاپ كېتىۋاتىدۇ، دەپ قاراپ، ئايالىمنىڭ بار-
غانىسىرى سوغۇق قان ئەقلى نەزەر بىلەن بىر خىل ۋەزىندە ئائىلىگە
چۆكۈپ كېتىۋاتقانلىقىدىن تەسەرلىنىپ تۇرۇپ، سۆيۈنۈشلۈك نەزەر-
دە، ئايالىغا ئىللىق قارىيالايدىغان ئەرلەردىن قانچىلىك بار؟

ئەتراپىمىزدا، ئايالىمنىڭ بارغانىسىرى ئۇششاق سۆز بولۇپ قېلىد-
ۋاتقانلىقى، نازاكتى، چىرايىدىن قېلىۋاتقانلىقى، ئۆزىگە بۇرۇنقىدە-
دەك قىزغىن مۇئامىلە قىلمايدىغان بولۇپ قېلىۋاتقانلىقى ھەققىدە
كوتۇلداپ، ئەتراپىدىكى قىزلارغا كۆز سېلىپ يۈرۈۋاتقان، بارغانسې-
رى ئايالى، بۇرۇنقى كۆزىدىن ئوت چاقىتىپ، ئەتراپىدا پەرۋاندىك
ئايلىنىپ، جېنىنى تەسەددۇق قىلىشقىمۇ تەييار تۇرىدىغان ۋەدىلەرنى
بېرىپ ئاران - ئاران ئېرىشكەن مەھبۇبى، سەت كۆرۈنۈپ قېلىۋاتقاندا-
لىقى ھەققىدە خۇرسىنىپ، يەنە باشقا قىز - ئاياللارغا قانات سۈرەۋات-
قان ئۈزكۈر كەم ئەقىل ئەرلەرنى ئۇچرىتىمىز.

«قىز - ئاياللارغا مەسلىھەت» تە ئاياللار توغرىلىق توختالغان
ماقالىلىرىم، تولىمۇ سوغۇق قان ۋە ئاياللار پايدىلىنىشقا بولىدىغان
يوچۇقلار تولۇق بايقىلىپ، ئاياللارنى ئۆزىدىن تولۇق پايدىلىنىش تە-
نىمىسىزلىقىغا باشلاپ كىرىلگەن. مەسىلىلەرنىڭ ماھىيىتى ھەققىدە-
كى باغلانما تەسەۋۋۇر ئاساس قىلىنغان. چاۋاكىنىڭ ئىككى قولىدىن
چىقىدىغانلىقىغا، يەنى ئەرلەرنىڭ ئاياللارغا قارىغاندا پوزىتسىيىسى،
مۇئامىلىسى، مەسئۇلىيەت بۇرچىنى تولۇق ئادا قىلىش - قىلماسلى-
قى، ئاياللارغا كۆيۈنۈشى، ئۇلارغا ياش، ھېسسىياتلىق، ئوخچۇپ،

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

چاچىپ تۇرىدىغان، جەلپ قىلارلىق دەۋردىلا ئەمەس، ئائىلىسى ئۈچۈن كۆيۈپ - پىشىپ ھالسىرىغان، مېھرىسىرىغان، سۈپەتسىرىغان دەۋرلىرىدىمۇ قەدرگە يېتىپ ئەجرىنىڭ، ئەمگەك مېۋىسى ۋە شۇيۇكلىقىنى توغرا بايقاپ مەسىلىلەرنى توغرا بىر تەرەپ قىلىش ھەققىدە، ئەرلەرگە تېگىشلىك مەسئۇلىيەت يۈكلەنمىگەن.

2004 - يىل. خوتەن

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

«قىز - ئاياللارغا مەسلىھەت» ناملىق ماقالىلەر توپلىمىم نەشر قىلىنغاندىن كېيىن، مەن ھەرساھە قىز - ئاياللىرىدىن ۋە بەزى ئەرلەردىن 100 پارچىگە يېقىن خەت تاپشۇرۇۋالدىم. ئۇلارنىڭ ئىزھار قىلغان پىكىر ۋە كۆڭلىدىن شۇنى ئېنىق ھېس قىلىدىمكى، ئۇلار قەلبى ئويغاق، ئەمما تۇرمۇشتا پېشكەللىككە ئۇچراپ، قەددىنى رۇسلاشقا تەمىشلىۋاتقان، يول ئىزدەۋاتقانلار ئىكەن. ئەمما ئۆزىنى يەككە - يېگانە ۋە تولىمۇ ئاجىز ھېس قىلىدىغاندەك تۇرۇشىدۇ. تۇرۇپلا ئويلاپ قالدىم. ھەتتا ئۇلارنىڭ ئۆز خىياللىرىنى ئېتىراپ قىلىشقىمۇ جۈرئەت قىلالمايدىكەن. روھىدىن، ئىززەتلەشلىرىدىن بىر پاكىزە ھەسرەت ۋە ئىزگۈ ھارغىنلىق چاقناپ تۇرىدۇ. ئۇلار ئۆز روھىدىكى بۇ كۆلەڭگىلەرنىڭ، باشقىلارغا بىچارىلىك بولۇپ كۆرۈنۈشكە رازىكى، جاسارەت، ئىسيانكرانە ئىزدىنىش، يارىتىش، تۇيغۇسى بېرىشتىن قورقىدىكەن... كىشىلىرىمىزنىڭ ئۆزلىرىگە رەھىمسىزلىرىگە تاجاۋۇز قىلىشىدىن قورقىدىكەن... ئويلاپ قالدىم بالدلىق، ئۆسمۈرلۈك، ياشلىق دەۋرلىرىمنى ئەسلىسىم، 22 ياشقا كىرگۈچە بولغان ئارىلىقتىكى دەۋرىمدە نەپەككۈرۈمنىڭ ئىنتايىن ئۆتۈكۈر، زېھنىي قۇۋۋىتىمنىڭ كۈچلۈك، جاسارىتىمنىڭ ئۇرغۇپ تۇردىدىغانلىقىنى، مەيلى پىكىر قىلىش ئۇسۇلى ۋە سەنئەت جەھەتتىن بولسۇن ئۆزگىچە بىر تەرەپلىكتە ھاياتىي كۈچۈمنىڭ جۇلالاپ تۇردىغانلىقىدىن بەك سۆيۈنمەن! باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ 2 - يىللىقىغا كۆچۈپلا تۇنجى ئوقۇشقا باشلىغان. «قىسسەسۇل ئەنبىيا»، «چاھار دەرۋىش»، «قانلىق يەر»، «سىرلىق دېلو»، «سۈزۈك ئاسمان» قاتارلىق كىتابلار مېنى يۈكسەك مەنئۇ كامالەت چوققىسىغا ئىنتىلدۈرەتتى. ئۆسمۈرلۈك قەلبىدە ھايات ھەقىقەتلىرى ھەققىدىكى تۇنجى بايقاشلىرىمنى نەپەككۈرچان ئىزدىنىشلەرگە ئۇلايتتى. نۇرغۇن نەرسە-

لەرگە، ھادىسىلەرگە نېمە ئۈچۈن؟ دېگەن نەزەردە تىكىلىۋېرىشنى گۈزەل مەنىۋىيەتتىن ھۇزۇرلىنىشنى بىلىۋاتقان قەلب كۆزۈمگە يۈتۈپ كۆل تەبىئەتتىكى جىمى مەۋجۇداتلار ئاجايىپ سىرلىق ۋە سېھىرلىك تۇيۇلۇپ، ھەممە نەرسىگە گويما ماھىيەت ئىزدەۋاتقانداك ئىنچىكىلەپ قاراپ كېتەتتىم.

دۇرۇس، كۆپ سانلىق بالىلاردا شۇنداق قىزىقىش بولىدۇ، بولۇپمۇ قىزلاردا گۈزەللىككە، نازۇكلۇققا، نەپىسلىك ۋە يۇمرانلىققا ئورنىلىپ كەلگەن ئاجايىپ گۈزەل روماننىكا، غۇبارسىز مەنىۋى قاتلام كىچىكلىكىدىن باشلاپ يېتىلىشكە باشلايدۇ، مەكتەپلەردىمۇ تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپكىچە قىزلارنىڭ ئۆگىنىشى، ئەستە ساقلاش، نەپەككۈر قىلىش قابىلىيىتى، نۇتۇق قابىلىيىتى ئوغۇللارنىڭكىدىن يۇقىرى بولىدۇ. نەتىجىسى ئوغۇللارنىڭكىدىن يۇقىرى، تىرىشچان كېلىدۇ. دەرس تەكرارلاش، تاپشۇرۇق ئىشلەشتە، ئوغۇللاردىن تەلەپچان ۋە ئەستايىدىل كېلىدۇ. ھازىرقىدەك كۆز ئالدىمدا تۇرىدۇ. تولۇقسىز 3 - يىللىقتا ئوقۇۋاتقاندا مەكتەپ بىلەن ئۆي ئارىلىقى 2 كىلومېتىر بولسىمۇ، دەخلىسىز ئۆگىنىش قىلىش ئۈچۈن كەچلىك مۇزاكىرىدىن كېيىن، بىر قىسىم مەكتەپ قىزلار ياتقىدا يېتىۋاتقان باشقا قىز ساۋاقداشلىرىمغا ئوخشاش مەنىۋى ياتاققا يېتىپ قالاتتىم. تولۇق ئوتتۇرىنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى ئارىسىدا توك ئۆچۈرۈلگەندىن كېيىنمۇ سائەت 11 - 12 لەرگىچە ئۆگىنىش قىلىدىغانلىرىمۇ بار ئىدى. مەن تولۇقتا ئوقۇيدىغان بىر نەۋرە ھەدەم بىلەن باشقىلار ئۇخلاپ قالغاندىن كېيىن - 1 - 2 سائەت ئۆگىنىش قىلاتتىم. ئەتىگەندە سائەت 4 تە تۇرۇۋېلىپ، باشقا بالىلار ئورنىدىن تۇرۇپ بولغۇچە يەنە، ئىككى سائەت ئۆگىنىش قىلىۋالاتتىم.

ئەدەبىيات دەرسىنى ئەزەلدىن تەھلىل قىلىپ، نەزەرىيەلىرىنىمۇ ئۆزۈمنىڭ تەسەۋۋۇرىغا باغلاپ ئەستە قالدۇراتتىم، يادلاشنى پەقەت ياقىتۇرمايتتىم. ھەرقانداق دەرسنى دوگما ئەستە قالدۇرۇشقا ئۇچ ئىدىم، ئىنتايىن ئەستايىدىل ئىنچىكىلىك بىلەن كۆرەتتىم، يۇقىرى نەتىجە بىلەن ۋىلايەتلىك دارىلمۇئەللىمىنگە قوبۇل قىلىندىم. بۇ يەردىكى تىرىشچانلىقىم، ھەرقانداق ۋاقىتتىكىدىن يۇقىرى بولدى.

مەكتەپ ۋە سىنىپنىڭ تۈرلۈك ئىجتىمائىي خىزمەتلىرىنى ئىنتايىن جانلىق ئىشلەيتتىم، ئوقۇغۇچىلارنى ھەرخىل پائالىيەتلەرگە تەشكىللەپ، ئىنتايىن ياخشى نەتىجىلەرگە ئىرىشتىم. شۇ كۈنلۈك دەرسىنى ۋە ئەتىگەنلىك دەرىسلىرىنى، باشقا ساۋاقداشلىرىم بىلەن بولغاندا بولسىمۇ شام يورۇقىدا، ئۆزۈم قانائەت ھاسىل قىلغۇدەك كۆرۈۋېتىپ ئاندىن ئارام ئالدىم. ئەلاچىلىقنى قولدىن بېرىپ قويۇش ماڭا ھاقارەت تويۇلاتتى. ئۆزۈمنى چىرايلىق ياساپ، تۈزەپ يۈرۈشنى ياخشى كۆرەتتىم، ساۋاقداشلىرىم، مەكتەپداشلىرىم مېنى ئالاھىدە ھۆرمەت قىلىشاتتى. دارىلمۇ ئەللىمىندە ئوقۇش مەزگىلى نۇرغۇن قىز - ئوغۇللارنىڭ مۇھەببەت قايىنىمغا چۈشۈۋاتقان دەۋرى بولسىمۇ، مەندە ئوقۇش يەنە ئوقۇش، باشقا مەكتەپلەرگە بېرىپ بىلىم ئاشۇرۇشتىن ئىبارەت بىرلا توسالغۇسىز ئىشلىش ھەرقاچان ھۆكۈمران ئىدىكى، چۈش كۆرسەممۇ يەنە ئوقۇپ چۈشەيتتىم، ۋۇجۇدۇم، بىلىم ئېلىشقا ئۆزىنى ئۇرۇپ تۇرغان پەرۋانە ئىدى. قەلبىمدىكى ئوقۇشقا بېرىش يەنە ئوقۇش تەشەببۇسى، سىغىن مەكتەپلىرىگە 2، 3 يىلدا بىرەر قېتىم كېلىدىغان، ئالاھىدە ياخشى ئوقۇغان ئوقۇغۇچىلارنى سىغىن ئىستىتىتۇغا تاللاش سانىنى كۈتۈش تەشەببۇسى، ھەسسىلەپ ئاشۇرۇۋەتكەندى.

مەكتەپ ئوقۇغۇچىلار ئويۇشما خىزمىتىدە، قىزلار خىزمىتىنى ئاجايىپ بېرىلىپ جانلىق ئىشلىگەندىن سىرت، ۋىلايەت دەرىجىلىك ئورۇنلار ئورۇنلاشتۇرۇلغان تۈرلۈك مۇسابىقىلەرگە ئىزا كىلىپ قاتنىشىپ، تاللىنىپ، نۇرغۇن شەرەپلەرگە ئىرىشتىم. ماڭا كۆز تىكىۋاتقان ئوغۇللار خېلىلا كۆپ بولسىمۇ ھېچقايسىسى، ماڭا گەپ قىلىشقا پەتىئالمايتتى. بەزى توي قىلىمىغان ئوقۇتقۇچىلار ئوقۇش پۈتتۈرۈشۈمگە يېقىن كۆڭۈل ئىزھار قىلغان بولسىمۇ، قاتتىق رەت قىلىشىمغا ئۇچرىدى. ھەتتا بەزىلىرىگە ئاچچىقلىنىپ، ھار ئېلىپ يىغلاپ تاشلىغىنىم تۈپەيلىدىن، ئۇلار بىلەن ھازىرمۇ بىر ئوڭايىسىز سالام - سائەت قىلىشىمىز. يەنە ئوقۇسام، زېھنىي قۇۋۋىتىمنى ئوڭىنىشكىلا ئاتا، ئۆزۈمدىكى زېھنىي كۈچنى ئىجادىيلىقنى، يوشۇرۇن ئىقتىدارنى توسالغۇسىز قېزىپ چىقسام دەيتتىم. گەرچە بارلىق

ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلار مېنى ناھايىتى ياخشى كۆرسىمۇ، مېنى ھۆرمەتلىسىمۇ، قىسمەن ئايال ئوقۇتقۇچىلار ماڭا ئاغزىدا دەپ قويۇپ، سۇس مۇئامىلە قىلاتتى. ئۇلارنىڭ چىرايلىق ياسىنىپ يۈرەشكە ئېتىبار بار بېرىدىغانلىقىمغا ئۇچلىكىمنى بىلەتتىم. بۇنىڭدىن تولمۇ ئەپسۇس. لىتىپ، ئۆزى چۈشەنمەي تەربىيەلەۋاتقان ئوقۇغۇچىلارغا، مىللەتنىڭ خانىم - قىزلىرىنى تەربىيەلەۋاتقان ئۇلارغا ئېچىناتتىم. مەن قەدەم قويۇش ئالدىدا تۇرۇۋاتقان جەمئىيەتنىڭ ئاڭ قۇرۇلمىسىنى، ئاشۇلارنىڭ تار نەزەر دائىرىسى ۋە ئىچى قوتۇرلىقىدىن كۆرگەندەك بولاتتىم! مەن بىلەن قېرىشقانداك يۇقىرى مەكتەپلەرگە ئۆرلەپ ئوقۇش سانى كەلمەي تۇرۇپلا مەن ئوقۇش پۈتتۈردۈم، مېنى ۋىلايەتنىڭ ئۆزىدە ئېلىپ قېلىش بەدىلىگە توي قىلىش تەلىپىنى تەرەپ - تەرەپتىن قويىدىغانلار ئاۋۇپ كەتتى. ئوقۇشتىن باشقىنى ئويلىمىغان ئوي - خىياللىرىم بىلەن تەپەككۈر پەرۋازىمنى، نۇرغۇن ئارزۇ - غايىلىرىمنى تاشلاپ، ئۇلارغا خوتۇن بولۇش بەدىلىگە، مېنى ۋىلايەتتە تە ئېلىپ قېلىپ ياخشى جايغا ئورۇنلاشتۇرۇۋاتتى. مەن خىزمەتكە چىقىپ بولۇپ چوقۇم ئوقۇشقا بارمەن دەپ يەنە نۇرغۇن ئارزۇ غايىلىرىمنى كۆڭلۈمگە پۈكۈپ بولغانىدىم. ئوقۇشقا بېرىش ماڭا يامىشىۋالغان ئەسەبىي سەۋداغا ئايلانغانىدى. ئۆزۈم ئوقۇغان ئوتتۇرا مەكتەپكە تەقسىم قىلىنىپ بىر يىلدىن كېيىن باشلاپ كەينى - كەينىدىن ئىلتىماس سۈنۈپ يۈرۈپ، 3 - يىلى ئاخىرى ئوقۇشقا بېرىش پۇرسىتىگە ئېرىشتىم، ئۇنىڭغىچە قوللىنىمغا نە تۇرمۇش قۇرۇش غەلۋىسى، نە ماڭا مۇھەببەت ئىزھار قىلىۋاتقان يىگىتلەرنىڭ ئاھۇ - زارى كىرمەيتتى. ئۆيدىكىلەر تۇرمۇش قۇرۇشنىڭ كېيىنقى قىلىشىمۇ پەرىزىنى تىنالىمايدىغان دەرىجىدە مېنى چۈشىنەتتى. ئوقۇشۇمنى ئۈزلۈكسىز ئۆگىنىپ، ئىلگىرىلىشىمنى ئارزۇ قىلغاچقا خىزمەت قىلغان ئۈچ يىلدا ئانا - ئانىمنىڭ بېشىنى ئاغرىتقان ئەلچىلەرنىڭ گەپلىرىنى، ئۇلار مېنىڭ يۈزۈمگە سالمىدى. بىراق بەزى بەزىدە بېشىمنىمۇ ئاغدىرىتىپ قويۇشاتتى.

مەن ئۈچ يىل خىزمەت ئىشلەش جەريانىدا، جەمئىيەتنىڭ ئومۇمىي قۇرۇلمىسىنى، كىشىلەرنىڭ ئاڭ ساپاسىنى، ئەخلاق، مەدەنىيەت

يەت، دىن توسالغۇلىرىدىكى ئىدىيىلىرىنى چۈشىنىپ، بىلىپ يېتىپ، مۇشۇ بىر دەۋر ئۇيغۇر جەمئىيىتىدە تۇغۇلۇپ قالغان مۇئەييەن مۇستەقىل قاراش، ئىدىيىگە، ئىزدىنىش روھىغا ئىگە ئۇيغۇر قىزى بولۇپ قالغىنىغا قاتتىق ئۆكۈندۈم. ئاچچىق ياش تۆكۈم! شۇنى ئېنىق ھېس قىلىدىمكى، ماڭا ئوخشاش مۇستەقىل قاراشقا ئىگە، جانلىق ياسىنىپ يۈرۈشنى خالايدىغان، مۇئەييەن خاسلىققا ئىگە قىز، ئانا - ئانىغا، ئۆزۈمگە بېسىم پەيدا قىلماي، بۇ قوۋم ئىچىدە چەنكە قېقىلماي، بۇرۇملانماي دېسەم، ئاۋۋال توي قىلىشنى تاللىشىم كېرەك ئىكەن. مەندە كىچىكىمدىن ئەستايىدىل، دادىل، مۇستەقىل پىكىر قىلىشنى ياخشى كۆرىدىغان خاراكتېر يېتىلگەندى. ئىدىيىمەدىن ئۆتمىگەن مەسىلىلەردە، كىم ئوتتۇرىغا قويۇشتىن قەتئىينەزەر چىڭ تۇرۇۋالاتتىم، نەق مەيداندا ئىنكار قىلىۋېتەتتىم. كۆپ ھاللاردا باشقا ئادەملەر كۆڭلىدە نارازى بولسىمۇ، سىرتقا چىقىرالماي، ئاۋام ئالدىدا ماقۇل بولغان ئىشلاردا، مەسىلىلەردە، مەن سۈكۈت قىلىشنى خالىمايتتىم. قوشۇلمايدىغانلىقىمنى، نارازىلىقىمنى ئىپادىلىۋېرەتتىم، ئىسيانكارلىققا مايىل مەجەزىمنى، خاراكتېرىمنى ياقتۇراتتىم. ئۆزگىچە يول بىلەن پىكىر قىلىپ بېقىشنى ياخشى كۆرەتتىم.

جەمئىيەتكە چىققاندىن كېيىن شۇنى چۈشەندىمكى، دىنىي خۇراپاتلىق ئىدىيىسىدە چىرمالغان كىشىلىرىمىز، قىزلارنىڭ، ئانا - ئانا ۋە چوڭلارنىڭ قارشىنى رەت قىلمايدىغان، يەرگە قاراپ، قولىنى كۆكسىگە قويۇپ تۇرۇپ پەرمان قوبۇل قىلىشنى دۇرۇس دەپ بىلىدىغان، ئەرلىرىگە ئىتائەتچانلىق بىلەن نېمە دېسە بويسۇنىدىغان بولۇشنى خالايدىكەن ھەم شۇنداق بولۇشقا تېگىشلىك دەپ بىلىدىكەن. ئۇلارنىڭ مۇستەقىل پىكىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇشنى، ئۆز كۆز قارىشىنى دادىللىق بىلەن ئىپادىلەپ، مۇستەقىل ئىش قىلىشنى بېشىملىك دەپ بىلىدىكەن. قىز بالا دېگەن قازان بېشى بىلەن ئۆي ئىشلىرىدىنلا بىلىسە بولدى دەپ قىزلارنىڭ تەربىيىلىنىشىگە، مۇستەقىللىكىگە ئېتىبارسىز قارايدىكەن. ئۇلارنىڭ چىققان ئۈچىنى تۈرلۈك بېسىملارنى ئىشلىتىپ ئۇزۇپ تۇرىدىكەن. ياندۇرۇپ تۇرىدىكەن. ئادەتتە قىز بالا دېگەن ئەردە ياخشى، بولمىسا يەردە ياخشى دېگەن قاراش، ئىدىيە

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

ھەممىدىن ھۆكۈمران ئىكەن. ئاياللار، ئۆز خىزمىتىنىڭ مۇددىسىدىن بىر نورمالنى چىقسا، تاماق ئېتىپ، ئۆي يىغىشتۇرۇشنى بىلىپ، رايىش، ئوڭلۇق بولسىلا كۇپايە. ھەتتا ئەرلەرنىڭ ئىشىغا خوتۇن خەق ئارىلاشماسلىقى، ئوچاق بېشىنىڭ ئىشىنى بىلىشى كېرەك ئىكەن. ئاياللار بەربىر كەم ئەقىل بولغاچقا ئەرلەرگە توغرا مەسلىھەت بېرەلە. مەسىمىش. قىزلارنى بۇنداق كەمسىتىش، ئۇلارنى تەربىيەلەشكە ئېتىدە. بار بەرمەسلىك، ئەرگە ئىدىيە جەھەتتىن قۇل قىلىپ پالەچ ئورۇنغا چۈشۈرۈپ قويۇش، ئۇلارنى ئىزدىنىش، ئىجاد كۆكىگە ئۆرلىگىلى قويماي، ئۇنى بىر ئاماللارنى قىلىپ قاپقانغا دەسسەتىپ، نالە - پەريادلىرىغىمۇ پەرۋا قىلماي، قانات - قۇيرۇقىنى بوغۇپلا خوتۇنلار سېپىگە قوشۇۋېتىپلا، تۈگمەس پارچە - پۇرات قارا ئىشلارغا بەنت قىلىپلا، ئۇلارنى مەنئۇي ۋە جىسمانىي جەھەتتىن خورىتىپ تۈگەشتۈرۈش، مانا بۇ، بىزنىڭ كىشىلىرىمىزنىڭ، قىز - ئاياللارغا بولغان مۇئامىلىسى ئىكەن! تېز توي قىلىۋېلىش - قىزلارنىڭ بۇ جەمئىيەتتە ئىككى خاتىرجەم، ئېغۇزاسىز ياشىشىنىڭ ئالدىنقى شەرتى ئىكەن. كېيىنكى ئىشلاردا ئۆزىنى ياكى دەتتىكامغا تاۋكاغا تاشلايدىكەن ياكى ئۇن - تىنىسىز سۈكۈت ئىچىدە ياشاشقا مەجبۇر بولىدىكەن. ئۆزىدە ئاجايىپ بىر توسالغۇسىز كۈچىنى، زېمىن قۇۋۋەتىنى، ئىجادىي تەپەك - كۈرنى ھېس قىلىپ، تەخىرىسىز ئىلگىرىلەش، ئىزدىنىش ئىشىقىدا ئوت بولۇپ يېنىۋاتقان قىزلارنىڭ يۈرىكى، مانا مۇشۇنداق ھادىسىۋى سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن مۇجۇپ - مۇجۇپ، چەيلەپ، تاشلىنىدۇ. تۈر - لۈك - تۈمەن بېسىملار ئىچىدە تۇنجۇقۇپ كەتكەن قىز، گاھ ئاتا - ئانىسىغا، گاھ ئۆزىنى ئوراپ تۇرغان ئىجتىمائىيەت قاينىمىغا، گاھ رەھىمسىز ئادەملەرگە ئاجايىپ مۇڭ ۋە بېچارە ئىلتىجا بىلەن تىكىلە. سىمۇ، ئۇلار بۇنى چۈشەنمەيدۇ. چۈشەنسىمۇ، بۇنى تەتتەكلىك، تاۋۇزنىڭ قوغۇنغا ئايلانغىنى نەدە بار. سەنمۇ يەنە نۇرغۇن ئاياللارغا ئوخشاش ياشىشىڭ كېرەك. رومانىكىلىقنى قوي. ئەي نارسىدە، ھەركىم سەندەك گۈزەل ئارزۇلارنى قىلىدۇ، ئەمما «رېئاللىق» تۈر - مۇش سەن ئويلىغاندەك ئەمەس، دەيدۇ - دە، ئۇنى ئاستا - ئاستا پەپىلەپ ئۆزىگە ئوخشاش كۆندۈرۈۋالىدۇ. ئۇلارنى يەنە ئانىلىرىمىزغا

ئوخشاش ئون - تىنسىز پاجىئە كۈتۈپ تۇرىدۇ. كالىلىسى سۈزۈك، ئۆتكۈر، جاسارەتلىك، تىرىشچان قىزلىرىمىزدىن پەخىرلىنىش ئۇپادە. تا تۇرسۇن ئونى چەتكە قېقىپ، يېتىمىسىرتىپ، ھەتتا تەنھا تىنچىلدە قىنىمۇ بۇزۇپ، ھەدەپ چاڭگال سېلىپ، ئۇلاردا سىقىلىش پەيدا قىلىمىز. غايەت بىلەن رېئاللىق ئوتتۇرىسىدىكى تەنھالىق، مەنسىز-لىك، يېتىرقاش ھېس قىلىۋاتقان يەكلەنگەن، چەكلەنگەن، جاسارىتدە نىڭ قىر قىلىۋاتقان پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ ئىجتىمائىي قاينامغا كۈ-چەپ ئىتىرىپلا، ئۇنىڭ كاپ ئېتىشىدىن ھۇزۇرلىنىپ ھاردۇقىمىز چىقىدۇ. ئاندىن يەنە شۇنداق قىلىدىغان قىزىدىن قايسى باردۇ دەپ يەنە سۆيۈملۈك، قەدىرلەشكە تېگىشلىك قىزلىرىمىزنىڭ مەنىۋى دۈنە-پىياسىنى تالان - تاراج قىلىشقا، ھەزىل، رەزىل ۋاستىلەر بىلەن تاجاۋۇز قىلىشقا باشلايمىز.

ئۆز قوۋمىنىڭ كۆڭۈل قويۇپ تەربىيىلىشىگە، ئاتا - ئانىسىنىڭ مۇكەممەل پەرۋىشىگە ئېرىشەلمىگەن، ئۆز - ئۆزىنى تەربىيىلەي، كەم بوشلۇقلارنى تولدۇراي، ئۆزۈمنى تولۇق قېزىپ، بارلىق كۈچۈمدىن تولۇق پايدىلىنماي دەپسە، ئۆز قېرىنداشلىرىمىزنىڭ خانىۋەيران قىلىشىغا، رەھىمسىز روھىي زەربىلىرىگە دۈچ كەلگەن بىچارە ئۇيغۇرنىڭ ساناقى-لىق قىزلىرى!، سىلەر ئۆزۈڭلارنى، جەمئىيەتنى چۈشەنمەي، تەپەك-كۈرۈڭلارنى ئاچالمى، ئەقىللىرىڭلارنى قانداق ئىشلىتىشنى ۋە قېزىشنى بىلمەي تۇرۇپ، جاسارىتىڭلاردىن ئايرىلىپ قالدىڭلار! سىلەردەك ساناقلىق قىزلىرىدا ئويغانغان روھنى، بۇ قوۋمىڭلار قەدىرلىشى كېرەك ئىدى. ئەپسۇس! ئۆزۈڭلار ۋە جەمئىيەت ھەققىدە ئىنچىمكە تەربىيىگە، چۈشىنىشكە ئىگە قىلىنماي تۇرۇپ، ئوۋلاپ كېلىنگەن قوزچاق بىرمۇنچە گۆشخۇرنىڭ ئالدىغا تاشلانغاندەك، بىچارىلەرچە تاشلاندىڭلار. ئاياللىق سەنئەت، قەلبىنى چۈشەنمەي تۇرۇپ، ئايال بولۇشقا قىستالىدىڭلار، ئېرىڭلارغا قانداق خوتۇن بولۇشنى بىلمەي تۇرۇپ، خوتۇنلار سېپىگە تومناقلا پالاندىڭلار! ئەمدى ئۈچ ۋاخ تاماق، ئۆي ئىشلىرىنىڭ ھۆددىسىدىن ياخشى چىقىشىڭلار، ئېرىڭلار مەيلى قانداق مەجەز - خاراكىتېر، قانداق مەدەنىيەت - سەۋىيە، قانداق ئالڭ ساپادىكى ئادەم بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئىدىيەڭلاردىن ئۆتسۇن -

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

ئۆتمىسۇن رايىشلارچە ئۇنىڭ ئىدىيە، كۆز قاراشلىرىنى قوبۇل قىلىپ شىڭلار كېرەك. ئۇلارغا دادىل، ئەقەللىي مەسلىھەت بېرىپ، ھازىر-قى زامان تەرەققىياتىغا ماس ھالدىكى مەدەنىيەت، پەن - تېخنىكا، ئىدىيىۋى ساپا بىلىمى يېتەرلىك بولغان ئاياللىق ئوبراز، ئاياللىق سالاھىيەت سىلەردە بارمۇ؟ سىلەردە ئېرىڭلارنىڭ مېجەزى قانداق بولسا شۇنىڭغا قاراپ ئۆزۈڭلارنى تەربىيەلەشتىن باشقا، يۈكسەك ئاياللىق سەنئەت ۋە ئاقىل ئاياللىق ماھارەت بىلەن ئېرىڭلارنى قايىل ۋە مايىل قىلىپ، ئۇنى بەلگىلىك دەرىجىدە ھەم يېتەكلىيەلەيدىغان ھەم پەرۋىش قىلىپ ئۆستۈرۈپ، خاراكتېرنى پىششىقلاپ، ئەرلىك قەدەمنى تېخىمۇ مۇكەممەل تىكلىيەلەيدىغان ساپا بارمۇ؟ بىر كۈنلەر-دە، تەربىيە كۆرمىگەن مېجەز - خاراكتېرىڭلاردىن، ئىدىيە ۋە ساپا-يىڭلاردىن ئېرىڭلار زېرىكىپ، سىرتتىكى ئاياللارغا ئۆزىنى ئاتسا، ئۇنى خىجىلچانلىق، سوغۇق قانلىق ۋە ئەپچىللىك بىلەن قايتۇرۇپ كېلىپ، ئىللىق ئائىلەڭلارنى قوغدىيالايدىغان، ئەر - ئاياللىق مەجەز-بۇرىيەتنى تولۇق تونۇپ ئادا قىلالايدىغان ۋە قىلدۇرالايدىغان، ئەرلىك-رىڭلارغا ۋە ئۆزۈڭلارغا ئەمەلىي توغرا دىئاگنوز قويۇپ، خاراكتېر مېجەزدىكى بارلىق تەئەللۇقاتىنى، گۈزەل بەختلىك ئائىلەڭلار ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇشنى، ئائىلىنى، ئۆزۈڭلارنى، بىر - بىرىڭلارنى پەرۋىش قىلىشقا يېتەكچىلىك قىلالايدىغان سەنئەت بارمۇ؟ ئۆزۈڭلار ھېچقانداق تەربىيەلەنمىگەن بالا خاراكتېر تۇرۇپ، بالىلىق بولۇۋاتىدە، ئۇلارنىڭمۇ ئۆزۈڭلارغا ئوخشاش تەربىيەسىز، پەرۋىشسىز قالدىغانلىقىدىن ئۆكۈنۈپ ياش تۆكسەڭلار كۆز يېشىڭلارنى سۈرتكىلى كىم چىقتى، كۆز يېشىڭلارنى كىم چۈشەندى؟ ھەتتا بەزى كىشىلەر، بۇ قىياپىتىڭلارنى تاماشا قىلىپ كۈلۈشتى. سىلەرنى مەسخىرە قىلدى، سىلەرگە تەسەللى بېرىپ ئىللىق باغرىغا ئالدىڭلارغا كىم چىقتى؟ ئۆز قوۋمىڭلارنىڭ قۇترىغان، نادان ئادەملىرى بۇ يەردىكى پاجىئەلەرنى ئۆزى كەلتۈرۈپ چىقارغانلىقىنى تەن ئالمىدى. سىلەرنى مۇشۇنداق قىلىپ قويغانلىقىدىن خىجىللىق ھېس قىلمىدى، ئۆزىنى ئەمەس، يەنىلا سىلەرنى ئەيىبلدى. قىزلارنىڭ كۆز يېشى، ئانىلار-نىڭ كۆز يېشى، تراگېدىيىگە ئايلىنىدىغان چەكسىز مەندىۋى

خورلۇق! ...

قىزلار ھەرقايسى ياش باسقۇچلىرىدا ئىنچىكىلىك ۋە ئەستايىدىللىق بىلەن ئىشلەنگەن پەرۋىشىگە ئەشنا بولىدۇ. ئۇلارنىڭ بالىلىق، ئۆسمۈرلۈك قەلىبى بالىلارچە قىزىقىش بىلەن نۇرغۇن نېمە ئۈچۈنلەرگە زېرىكمەي جاۋاب بېرىشنى كۈتىدۇ، تەبىئەتنىڭ بارلىق مەۋجۇداتلىرى بىلەن بىمالال ئۇچرىشىنى خالايدۇ. بىراق ئۇلارنىڭ شۇنچە كۆپ نېمە ئۈچۈنلىرىگە زېرىكمەي، تولۇق ۋاقىت ئاجرىتىپ قاۋاپ بېرەلەيدىغان ئاتا - ئانىنى تاپماق بەك مۇشكۈل. مەكتەپلەردىكى تەربىيىلىنىش، پىلان بويىچە جانسىزلاش ئۆگىنىشتىن ۋاقىت ئېشىنىمايدۇ. سانائەت ۋە شەھەرلىشىشنىڭ قاتتىق زەربىسىگە ئۇچرىغان تەبىئەتنىڭ ئەسلىي ھالىتىنى كۆرگىلى بولمايدىغان بۆپكەتتى. بالىلار ئۇنى تېلپىۋىزورلاردىكى ئانچە - مۇنچە بېرىدىغان پروگراممىلاردىنلا كۆرىدۇ. ئۇلارنىڭ ياشلىق دەۋرىگە قەدەم قويۇشى ئۇلارغا فىزىئولوگىيە ۋە پىسخىكا جەھەتتىن چوڭ ئىنقىلابنىڭ باشلىنىشى بولۇپ، تېخىمۇ ئىنچىكە، ئەتراپلىق ۋە يۇقىرى سەۋىيىلىك تەربىيىگە موھتاج بولىدۇ. فىزىئولوگىيە جەھەتتىن بەدىنىدە روشەن ئۆزگىرىش بولۇپلا قالماي، دۇنياغا قاراش شەكىللىنىشكە باشلايدۇ. مۇھەببەت - سۆيگۈ مەسىلىلىرىگە دۇچ كېلىشكە باشلايدۇ. ئەمما ئۇلاردا ئۆزىنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىنى توغرا چۈشىنىپ، ئۆزىنى تەھلىل قىلالغۇدەك، قايناق ھېسسىياتىنى كونترول قىلىپ، توغرا يولنى تاللىۋالغۇدەك ۋە ئۆزىنى بايقاپ، قېزىپ چىقىپ، ئاخىرقى نىشانىنى بەلگىلىيەلگۈدەك ئىددىيە ۋە ساپا، ھەرىكەت تەييارلىقى بولمىغاچقا، قەدەمنى خاتا ئېلىپ قويدۇ. زېھنى چېچىلىندۇ، نەپەككۈرى بوغۇلىدۇ، ھەربىر قەدەمدە بىر پۇتلاشقانسېرى ئەقلى قاپىلىنىپ تۇۋەنلەپ كېتىدۇ. شۇ قاينامغا موللاشپ كىرىپ كەتكەچكە ھوشىنى تاپالماي، ئۆزىنى ھېس قىلىپ بولالماي ئەل نەرقى تىنىمسىز تۇرمۇشنى باشلاپ كېتىدۇ، ئەسلىي فۇنكسىيىسى بويىچە توغرا يېتەكلەنمىگەن ئەقلى تەپەككۈر نەرقىياتى بوغۇلۇپ ياكى شاللىنىپ رېئاللىقنىڭ رېئىمىغا ئەگىشىپ ئۆزگىچە ھاياتى كۈچىنى يوقىتىپ قويدۇ، يول ئېچىپ ئىلگىرىلەيدىغان بىر يېڭى ئەقىل، يېڭى بىر جاسارەت، يېڭى-

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

چە بىر روھ يوقىلىپ، ئەگەشكۈچى، ماسلاشقۇچى ئەقىل ۋە جان باقار روھتىن بىرسى كۆپىيدۇ. شۇنداق قىلىپ ئۆزىنى بىلىپ، بىلمەي ئانا بولۇپ قالغان قىز، ئانلىق سالاھىيەت ھازىرلاپ بولالمىغان نادان ئانا، ئۆزى تەربىيىگە قانمىغان قەلبى بىلەن پەرزەنت تەربىيەلەشكە باشلايدۇ. مانا بىزلەر ۋە بىزدىن كېيىنكىلەر، مۇشۇ ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ ئاياللار پاجىئەسىنىڭ مەھسۇلى «0» ئۇرۇنغان قالغان قۇرۇق قەلبى، روھى، مەنىۋى دۇنياسىغا ھۇجۇم قىلىۋاتقان جەمئىيەتنىڭ يامان نەسىرىدە بالىلار ئادىمىلىك ساپاسى، ئىجتىمائىي ساپاسى تۆۋەن ئادەملەردىن بولۇپ قالىدۇ.

ئۆز پەرزەنتلىرى ۋە قىزلىرىنى ياخشى تەربىيەلىمىگەن، ئۇنىڭدىكى ئىجتىمائىي ۋە تەبىئىي سەۋەبىنى تېپىپ، ئۇنىڭغا ئۈنۈملۈك تەدبىر قوللىنىلمىغان، ئۇنى ئۆزگەرتەلمىگەن، كۆزى ئوچۇق قارىغۇ، نادان ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ پاجىئە يىلتىزى دەل مۇشۇ يەردىن باشلىنىپ، يەنە مۇشۇ يەردە ئاخىرلىشىدۇ.

قەلبى ئويغاق، تەپەككۈرى جانلىق، كالىسى سۈزۈك قىزلىرىمىزنىڭ قىزلىق دوقمۇشى، ئىزدىنىشلىرى بىلەن ئانلىق سەپىرى ئارىلىقىدا ھېس قىلغان ئاچچىق - چۈچۈكلىرى، يەكلىنىش، چەكلەنىشلىرى، سىقىلىشلىرى ۋە قېپىداش ئىچكى يۈزلىنىشلىرىگە ئاجا-يىپ بىر بىچارە، چىدىغۇسىز ھەسرەت، مۇڭلۇق تىراگېدىيە سىڭىپ كەتكەن، بۇ بىر قوۋمنىڭ، بىر مىللەتنىڭ پەريادىغا، بۈگۈنكى ۋە كەلگۈسىگە ۋەكىللىك قىلالايدىغان چوڭقۇر روھىي تىلىسماتنىڭ جۇغلىنىشى! قاچانكى مۇشۇ تىلىسمات بايقىلىپ، ئېچىلىپ چىقىدىكەن، مىللەت قايتىدىن تەربىيىچىگە ۋە ئاخىرقى خۇلاسىگە ئېرىشەلەيدۇ! قىزلىق دوقمۇشى بىلەن ئانلىق سەپىرىگىچە بولغان جەريانغا، ئاجايىپ مۇڭلۇق بىر پاجىئە، دۇنياغا پاتمايدىغان چىدىغۇسىز بىر غەرب تىراگېدىيە سىڭىپ كەتكەن، قاچانكى مۇشۇ تىراگېدىيىگە چۆكەلسەك قىزلىرىمىزنى چۈشىنەلەيمىز، ئانىلىرىمىزنى قۇدرەتلىك، غالىب ئانىلاردىن قىلىپ يېتىشتۈرەلەيمىز!...

قىز قەلبىدىكى غايىۋى مونولوگلار

مەنئۆيەت بىلەن ئۆردەلگەن روھىي دۇنيايىمىز كۈرەشچان،
تىنىمسىز، زىددىيەتلىك مەۋجۇتلۇقىنى داۋاملاشتۇرىدۇ... مەن ھېس-
تۇيغۇغا ئىگە ئادەم، ئۆز خىياللىرىمنى يىراققا قوغلىيالمىمەن، ئۆ-
زۈمنى ئىنكار قىلالمايمەن...

مەن ئۆزۈمگە ئۆچ...
ئۆچ، ئارمانغا چۆمۈپ ئەتىنىڭ،
ھازىرىنى يېتىم قالدۇرۇپ،
ئۆز قەلبىگە مۈكۈۋېلىپلا،
بۇ زاماندىن يىراقلاپ كەتكەن،
ئېھ، ئەسەبىي روھىمغىمۇ ھەم،
يۈرىكىمدە تىترەپ - تەمتىرەپ،
نەچچە ئەسىر ئۇنىڭ ئادەم.

ئۆچ...
بىتاقەت تەلپۈنۈشلەردە،
كۈنلىرىمگە ۋاپىس قوشۇلغان،
تىنىمسىز ھەم سوغۇق سۈكۈتكە.

ئۆچ...
ئىزىراپتىن ئارمان ئۇندۇرۇپ،
چاڭقاقلىققا سېتىپ ئۆزىنى،
سەرگەردان بوپ يۈرگەن ئۆسۈشكە.

ئۆچ...
ئۆلۈمنى قويۇپ كۆرۈگە،
ئۆز قەدىمىنى مەي قىلىپ ئىچكەن،
ئامالسىز ھەم ھارغىن بۈگۈنگە...

مەن ئۆزۈمگە ئۆچ!...
توۋلىۋالاي ئاللىكىملىرىگە.
ئۆز ئەركىدە چۈشىلىپ قالغان،
ھاياتتىكى ھەممە ھەممىگە...

ئىلىكىمگە سىغماي ۋۇجۇد - ۋۇجۇدلىرىمدا نامايىش قىلىۋاتقان قايناق، رەڭدار ئۇچۇچان، تەسەللىچان، ئىزگۈ ئاۋازلىرىمنى بھوش ئېچىرقاشلىرىم، ئوتلۇق - ئوتلۇق چاراسلاشلىرىم ۋە يېتىمىسىرىغان چەكسىزلىكلەردەك قانچىلىك ۋاقىت ۋە قانچىلىك يۇچۇنلۇقتا ساقلاپ كەلگىنىمنى بىلمەيمەن. بۇ بەلكىم ۋاقىتنىڭ سانلىق ھېسابى بىلەن كىشىلەرنىڭ ئۆز ئەسلىنى ئالدىيالىمىغىنىغا ئوخشاشلىقتىكى بىپايان ئىش بولسا كېرەك. مەن يەنە شۇنداق سېزىم بىلەن ئۆزۈمگە يېيىلد- ۋاتقان بىپايانلىقتا باش - ئايىغى يوق ئاھاڭلارغا سىڭىپ كەتسەممۇ، ئەمما ئۇلار ئىچىدىن سۆيۈملۈك بىر دىلەكەش ئاۋازىنىمۇ سەرسان كۆر- لىرىمگە، ئۆز تىرەنلىكىمگە قۇربان قىلىۋەتكىنىم يوق. ئاۋازىم ئو- مۇمىيلىق ئىچىدىكى خاسلىق، رەڭدارلىق ئىچىدىكى قۇدرەتلىك رەڭ- دارلىق كاتېگورىيىسىگە مەنسۇپ ئەنئەنىۋى ئاۋازلار بىلەن تەرىپلىد- نىشىنى، شاۋقۇنلىرىدا كۆتۈرۈپ يۈرۈشنى خورلۇق ھېس قىلىدۇ، ئۇ ھەم يېڭى، ھەم قۇدرەتلىك بولسىمۇ، ئەشۇ قۇدرىتىنىڭ ئاڭلاپ قالغان كۆلەڭگۈسىنىڭ، ئۆز يۈرىكىنى ئەسەبىيلىك بىلەن چۈشەپ، سەرسانە ھاردۇقتا تەنھا ئەللەيلەشكە تېخىمۇ تەشنا ئەمەس.

سەرداش، سەن مېنىڭ تەبىئىتىمنى، ئەسلىمنى بىلمەكچى بول- ساڭ، قايناق رەستىلەردىكى رەڭدار، جىلۋىدار يۈرۈشلىرىمگە ئالدىد- نىپ قالما. مەن ئۆزۈم بىر يالغۇز ئادەم ئەمەس، مېنىڭ يەنە ئىنساند- لىقىدىن ئىنسانىيلىقىمنى، مەنىۋىيىتىدىن گۈزەللىكىمنى ۋە سېھىرلىك روماتىكا قوينىدىن خۇشاللىقنى ئىزدەيدىغان ئىككىنچى بىر ئۆزۈم بار. مانا بۇ ئىككىنچى ئۆزۈم ساڭا ھەقىقىي سەرداش بولالايدىغان، قىممەت قارىشى سۈزۈكلۈكى بىلەن ئوڭۇشسىزلىقلارغا، پېشكەللىك- لەرگە ۋە تەقدىر قىسمەتلىرىگە مەردانە تىكىلەلەيدىغان ۋە ئۇلارغا جەڭ ئېلان قىلالايدىغان مەۋجۇدلۇقۇم ۋە ھەقىقىي ئۆزۈم.

مەن ئىككىنچى ئۆزۈمنىڭ مۇكەممەللىكى ۋە مەڭگۈلۈك مەغرۇر قەدىر - قىممىتى، بىرىنچى ئۆزۈمنىڭ خۇشاللىقلىرىنى كۆز ياشلار قاينىمغا - پاك ھەسرەتلەرنىڭ ئازابلىق، ئەمما تىرەن ئىدىيىسىغا تېگىشىۋەتتىم. بۇ كەينىمگە داچىپ، ئۆز - ئۆزۈمگە خائىن بولۇش تەلىپىگە يول قويالمايدىغان ئاچچىق رېئاللىق ۋە مەن قەدىرلەيدىغان يۈكسەكلىك چوققىسىدىكى ئىنسانىي پەلسەپە، مەنئىيىتىنىڭ ئەڭ پاك، ئەڭ كۆپ بەدەل بېرىدىغان، ئەمما ھېچ نەرسە تەلەپ قىلمايدىغان قەدىرلىنىشچان گۈزەل تەركىبى قىسمى. مەن ئەنە شۇ شەكىلسىز رېئاللىقىدا روھىي دۇنيايمنى مەنئىيەت سىرتماقلىرى بىلەن بو- غۇپ، قىممەت ئايرىملىرىنى تاللىۋالغۇمەن، تاللىۋالغان قىممەتلىرىم مېنى تاشقى دۇنيا بىلەن باغلاپ تۇرىدۇ. كۈندۈزلەردىكى ئاشۇ رەڭلىك شەكىللىكىم بىلەن ئادەم ۋە ئادەم قىممەتلىرىنى بايقاپ، كېچىلەردە دۇنيانىڭ پىچىرلاشلىرىغا ماس ھالدا، ئۇنىڭ سەرگەردانلىرىغا ئاي نۇرىنى ئۆزىگە مەھلىيا قىلىۋالغان كۆز ياشلىرىدىن ئارامگاھلىق بېرىمەن. بۇ ئىزدىنىشلىرىم ۋە سەرسانە قۇربانم ھېسابىغا، مەن پەقەت دۇنيانىڭ پىچىرلاشلىرىدىن تۇغۇلغان ئاشۇ سەرگەردانلارغا كۆز ياشلىرىم ئارىسىدىن پاناھلىق بېرەلگىنىمدىكى بىر ئاۋازسىز خاس- يەتتە مەڭگۈلۈك سۈكۈتتەك، بەلكىم بىر مەڭگۈلۈك ئۆچمەس چوقان- دەك ئىنتايىن تىنچ ۋە دەھشەتلىك، ئىنتايىن مۇڭلۇق، پەرۋازچان بىر ناخشىنىڭ ئاستا - ئاستا توقۇلۇشىدىن ئۆزۈمگە ئاجايىپ كۈچ - قۇۋۋەت بېغىشلىيالايمەن. يۇلتۇزلار جىمىرىلغان كېچە قو- ىدى ھەسرەتلىرىمنىڭ پاك دولقۇنلىرى قۇچىقىدا تۇنەپ چىقىمەن. كۆز ياشلىرىم، مېنىڭ سۆيۈملۈك كۆز ياشلىرىم، ماڭا چەكسىز ساپ ئارام، چەكسىز ئىنتىلىشچان تەلەپ ۋە ئەسەللى بېرىپ، ئۆزىنىڭ زۇمرەت تامچىلىرى بىلەن گۈزەللىكىنىڭ چالغى - تونازغا بېسىلىپ قالماسلىقى ئۈچۈن ئۇنى دائىم يۇيۇپ تۇرىدۇ. شۇڭا، مېنىڭ ھەربىر يۈچۈن كۆلەڭگەم، نىگاھلىرىم ئىززەتلىكلەر ۋە ھەربىر ھادىسىلەر ئىچىدىن تاشقى دۇنيانى ياۋايى بىر پەلسەپىدە غەيرىيلىك ھېسسىياتلار- غا ئىتتىرىپ گۈزەللىك ئىزدەپ يۈرىدۇ. دۇرۇس، مەن شەيئىلەرگە يۈكسەكلىك چوققىسىدىن باھا بېرىمەن، بۇنى رېئاللىق كۆتۈرەلەمدۇ،

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

بىلمەيمەن. بىراق، ئۇنىڭدىن ۋاز كېچىش قولۇمدىن كەلمەيدۇ. چۈنكى، ئۇ ماڭا: تۇرمۇش مۇشۇنداقلا ئۆتمەسۇن، مۇھەببەت ئىشۇنچىمىزلىكلا نەرسە ئەمەس، دېگەن پەلسەپىنى ئۆگەتتى. مەن بۇ پەلسەپىگە چەكسىز ئىنسانىي پەزىلەتلىرىم ۋە سۆيۈنۈشلۈرىم ئىلكىدە سەجدە قىلىمەن! ئۆز تۇرمۇشۇمنىڭ ئاجايىپ زىددىيەتلىك ۋە كۈرەشچان ئىكەنلىكىنى، ھەر تەرەپتىن يەكلەنىپ ۋە چەكلەنىپ تۇرىدىغانلىقىنى بىلمەن. ئەمما، شۇنداق چايقىلىشلار ئىچىدە ھالسىزلىنىپ باشقا يولغا قېچىشقا، ئۆزۈمنىڭ قىممەت سۈزۈكلىكىگە ئۆزۈم داغ كەلتۈرۈپ ھاقارەت، خىيانەت قىلىشقا ھەرىكەتچان ئادىمىي پائالىيەتتىم بىلەن يول قويۇپ، يەنە ھاماقەتلەرچە ھايات كەچۈرەلمەيمەن. ماڭا ھەقىقىي ۋەكىللىك قىلالايدىغان ئىككىنچى ئۆزۈم بۇنداق قىلىشىمغا ھەرگىز يول قويايمايدۇ! بۇ مېنىڭ ئادەملەر ۋە تۈرلۈك مۇناسىۋەتلەر تورى ئىچىدە ياشاۋاتقانلىقىمنى ئۇنتۇپ، ئارتۇقچە خام - خىيال ۋە تەركىدۇنياچىلىقنى تەرغىپ قىلىدىغان ئىنكارچىلىققا يۈز تۇتقىنىم ئەمەس.

دۇرۇس، بىز ئالدى بىلەن ئادەم، ئاندىن كېيىن يۈچۈن ئادەم. ئادىمىيلىكىم يوللۇق بەھرىمەن بولىدىغان نېسىۋىلىرىم ماڭا تېخىمۇ رىغبەت بولۇپ قالدۇ. ئەمما مەن بەھرىمەن بولۇۋاتقان ئەسنالىرىمدا ھەسرەتلىرىمگە تىكىلىپ خاتالاشمايمەن. ئەسلىمنى ئىككىنچى ئۆزۈم. نى ئۇنتۇيالمايمەن.

مېنىڭ بۇ ئېيتقانلىرىمنى كۆز يېشىمغا شولسىنى چۈشۈرگەن ئاي نۇرىنىڭ، قاقاس چۆلىنى ئوتتەك قىزدۇرۇۋاتقان قۇياشنىڭ، تىنىق چەكسىزلىك باغرىغا سىڭىپ كەتكەن ئاۋازلىرىنىڭ ماڭا ھەدىيە قىلىپ، يۈرىكىدە قەدىرلىنىپ ساقلىنىۋاتقان پىچىر - پىچىرلىرى، دۇنيانىڭ كۈلۈپ تۇرغان چېھرىدىن سوغۇرۇلۇپ چىققان روھنىڭ ئېسەدەشلىرى، تىمتاسلىقىمدىكى تىنىمىز شۇقۇنلۇق ئەسلىمىنىڭ نامايەندىسى، شەبنەم پىنھانلىرىدا ساقلىنغان گۈزەللىك ناخشىسى، شەكلى ئاجىز ئەمما ماھىيەتتە كۈچلۈك جانلارنىڭ ھاياتقا بولغان مۇھەببەت چاقىرىقلىرى ۋە ئۆز - ئۆزىدىن بىزار بولغان ھالدىكى ئۆزىگە سىلكىنىشى! . . .

سىرداش... مەن ئۆزۈمنى ۋە ئۆز يۈرىكىمنىڭ ناخشىلىرىنى ئالدىيالىمايمەن. يۈرىكىمنىڭ ناخشىلىرى بولغان بۇ سادالىرىمنى مەن بىلەن تىڭشاشقا كىرىشكەندىن باشلاپ ئىسسىدەشىمنى توختىتال-خىدىم... مەن مانا مۇشۇنداق چاغلاردىكى كۆز ياشلىرىمنى شەكىل-سىز قۇتۇنغا قاچىلاپ، روھىمنىڭ پەرۋازلىرىغا قوشۇپ، قايناق رەس-تىلەرنىڭ تەشنىلىقىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن ئەۋەتىۋېتىمەن، ئۇلار ئۆز-لىرىنىڭ تاتارغان چىرايلىرىدىكى تۈزۈندىلارنى ئاشۇلار بىلەن يۇيۇپ پاكىزلايدۇ...

سىرداش... مەن ساڭا: ئادەملەر نېسىپ بولۇشقا تېگىشلىك نېسىۋىلەر ئۈچۈن پەرۋازلىرىم رىغبەت بولۇپ قالىدۇ، ئەمما شۇنداق پەرۋازلىرىم بولۇۋاتقان دەقىقىلىرىمدىمۇ بەك ھەسرەتلىرىمگە، ئەس-لىمىگە تىكىلىشىنى ئۈنتۈيالىمايمەن، دېگەندىم. بۇ مېنىڭ ئالدى بىلەن ئادىمىيلىككە، ئۇنىڭدىن كېيىن يۈچۈن ئادىمىيلىككە خاس ئاللىۋال-خان تۇرمۇشۇم ئىدى. شۇڭلاشقا مەن تەركىدۇنياچىلىقنىڭ يولىنى تاللىماستىن، مەندار مۇساپە ۋە يېشىل كۆكلەملەرنى ئەگىگەن ئۆت-قاشىنەك قىزىل مۇھەببەتنى تاللىۋالدىم. ياۋايى كەپتەرنى، ياۋايى گىياھنى ۋە قۇملۇق ۋە باغرىدىن ئاستا - ئاستا بالقىپ تاغلاردىن ئەكىس سادا ياندۇرۇۋاتقان لىرىك ناخشىنى ئۆزۈمگە ھەمراھ قىلدىم. مانا بۇ مېنىڭ ياۋايى ئاۋازلىرىم بىلەن ئۆز ئەركىدە - تەبىئىيلىكىدە سۆيۈلگەن ئاۋاز، ماڭا ئوخشاش تىمتاسلىق، ماڭا ئوخشاش لىرىك كۈي... مېنىڭ دائىم ھىجران دەشتىدە تۈنەشكە، ئارام ئېلىشقا مەھلىيا روھىم مۇھەببەتنىڭ بارلىقىنى ماڭا بېغىشلاپ، يۈچۈن ئاۋاز-لىرىمنى چۈشەنمەي، تەنتەكلىك بىلەن لاۋۇلداپ تۇرۇشىدا ئەمەس، ئەنە ئاشۇنداق سەرسانە كۈيلىرىمنىڭ مەنىۋى يۆلۈكى، دوستى، سە-پەردىشى بولۇش بىلەن ياشىنايتتى، ھەسرەتلىرىم ئاخىرقى قونالغۇل-رىغا خۇشبۇي ئارامگاھلارنى راسلاپ، ھايات بالىلىرى ئۈچۈن ئىزگۈ مەنىۋىيەت قالدۇرايىتى. مانا بۇلار مەن ئىزدەيدىغان، تەلپۈنىدىغان، يوللۇق بەھرىمەن بولۇشتىكى تۇرمۇشتىن كۈتىدىغان بىردىنبىر نېسى-ۋەم ئىدى!

... شاۋقۇنلۇق ھاياجان، رەڭدار كۈۋەجەش، چۈشسىمان رې-

ئاللىقتا، ئىلكىمدىكى ئىككىنچى ئۆزۈم بىلەن روبىرو ئۆلتۈرۈپ
ھاياتلىق ھامىلىدار ھەمدە ھاياتلىققا ھامىلىدار بولغان يېشىل ئارمانلار
ئۈچۈن ناخشا توقۇمايۋاتسام كېرەك. . . دۇرۇست، ياپېشىل چۈش
لەردىن سىلكىنگەن كىم ئۇ؟! ئېھتىمال، ئۇ تەڭرىنىڭ ياراتمىشلىرى
رى ھەم تەڭرى تەرىپىدىن يارىتىلىپ بىزگە يېشىمىش ئۈچۈن ھەدىيە
قىلىنغان تېپىشماق، سۆزلەنمىگەن ياكى شەكىلنى تاپالمايۋاتقان رەڭ-
دار قىسسە! بۇ ئېھتىمال ھەقىقىي ھاياتلىققا ۋە ھاياتىي كۈچكە ئەڭ
يېقىن ماھىيەت بولسا كېرەك.

ئاھ رەڭلەر باغرىغا سىڭىپ كېتىۋاتقان سولغۇن تىترەكلەر.
ئاھ. . . ئوتلۇق - ئوتلۇق ئېسەدەشلەرنىڭ تىنىمىسىز قامىلى.
بىزنىڭ ئەڭ رەھىمسىز، شۇنداقلا سۆيۈملۈك مەۋجۇدىيىتىمىز!
خاسىيەتلىك يوللارغا پۇلاڭلىتىلغان خاسىيەتلىك قوللار، رېتىمداش
قەدەملەر. . . ئاھاڭداش، ئەمما ئۆزلۈك ناخشىلار، سۈكۈتلۈك تەسەل-
لى، نۇغۇلالماي قالغان ئۈمىدلەر. . . ئېھ، رىۋايەت يۈدۈپ ھەم
ئۆزىنىڭ رىۋايىتىگە يۈدۈلۈۋاتقان جاپاكەش، تونۇش روھ. . .
بۇ مېنىڭ ئىزگۈلۈرىمگە مىخلىنىپ، نەپەسلىرىمدە راھەتلەند-
گەن، كۈلكىلىرىمدە كۆلەڭگۈ پەيدا قىلىپ، كۆز ياشلىرىمدا ئەكسىد-
نى كۆرگەن، شەكىلنى قالغان قىلىپ بوشلۇقىمدا دالڭ ئۇرغان،
يەكلىنىشلەر ۋە چەكلىنىشلەر ئەينىكىدە سوراقلىق شوللاردىن ئۆ-
زۈمنى ۋە ئۆزگىلەرنى كۆرەلمەي، ئۇنى چۈشلىرىمدىكى ئۈندەشلەر
بىلەن پاچاقلاشقا بېسىم ھاسىل قىلىۋاتقان پىنھانە سادالىرىمنىڭ
سۈكۈناتلىرىمغا بەرگەن سىگىنالى ۋە بۇ سىگىنالىنىڭ ئىككى چەكسىز-
لىك ئارىلىقىدا ئەكس سادا پەيدا قىلىپ ئۆزلۈك ھېس قىلدۇرۇشى
ئىدى!. ئەنە شۇ خاسىيەتلىك دەقىقىلەردىن بۇيان، تەڭرى ئۆزىنىڭ
ئەسلىي ياراتمىشلىرىنى ۋە ھاياتلىق سىرلىرىدىكى ھېكمەتلىك تېپىش-
ماقلىرىنى، ئۆزىنىڭ بۇ ئەسلى - ۋەسلى ئۈچۈن ئۆز ئىلكىگە ئېلىش
ۋە يېشىش تەبىئىيلىكىدىكى ھەققانىي تەۋەلىكىنىڭ قۇدرىتىگە ئايرىن
ئوقۇپ، غايىۋى سائادەت، ئەپسانە كەچمىشىدىكى رېئال مەنتىقىنى
يۈكسەكلىك چوققىسىدىن بىزنىڭ ئاپىرىدە قىلىشىمىزغا سۇنغا.
ئىدى! . . .

مەن قايناق تۇيغۇلىرىمنىڭ تائىراڭخۇ چېھرى بىلەن ئېچىلىشى ئېنىق بولمىغان ئىشىكلەرگە تىكىلىپ قالغانىدىم...

ئەي ئازغۇن پەلسەپىنى بوسۇغىدا تونىتىپ، ئۆزىنىڭ خورەكلەردە چۆچىگەن، بورانلارنىڭ ھۇلاشلىرى ئىچىدە غىل - پال كۆرۈنۈپ قالغان تەرسا قورغان!، سەن، ئۆز - ئۆزۈڭگە چۈشىلىپ قېلىۋاتقان ناخشىلىرىڭدىن يىپ ئېشىپ، سېھىرلىك ئاۋازلىرىڭنى مارجان قىلىپ، دۇنيا بازىرىنىڭ قىزىقىغا سالماقچى. ئۆز جاھىللىقىڭ بىلەن ئىلگىدىكى يۈچۈن - سۆيۈشلەردىن تۇغۇلغان رەڭدار تېرەنلىكىنى ئىشىكى ئېچىلماس ئۆيۈڭدە تۇنجۇرماقچىمۇ؟. پەلسەپىۋى ھېكمەتلەر - نىڭ، ھاياتلىق رىۋايەتلىرىنىڭ نىمجان ھالغا چۈشۈپ قېلىشىغا، سۇ - كۈتلىرىڭ ۋە تەرسا مۇقەددەسلىكتىكى شاپائەتچان نىگاھلىرىڭ بىلەن يول قويماقچىمۇ سەن؟. سەن، چەكسىزلىك ئىچىگە كۆز ئېچىپ، ئالەمنىڭ قەھرىلىك تىترەكلىرىدىن سەزگۈسىنى تاپقان، تاغلارغا ئەكس سادا ئايرىدە قىلىدىغان ئاۋازنىڭ سېنى ئېچىۋېتىشىگە، نې - مىشقا گۇمانلىق نەزەردە تىكىلسەن؟. پائالىيەت ئېلىپ بارالايدىغان، ھەرىكەتچانلىقىڭنى يېتىم قالدۇرۇپ، مۇستەھكەم كىشىلىرىڭگە مۇھتاجلىقىڭدىن قۇرتقا ئۇۋا سېلىپ بەرمىگىن!؟. ئېيتقىمنا، تەبى - ئىي ئىختىيارلىقلار سۆيۈشكەن دالىلار شۇنچە سارغىيىشقان، سەلكىن شاماللىرى شۇنچە ئۇچۇچان گۇگۇملاردىكى سېھىرىي تىنىقلار، يۇلتۇز - لار ئالىمىدىكى چاقناق كەچمىشلەر شۇنچە مادارسىزمۇ؟...

مەن ئۇلۇغۇزار جىمجىتلىق ئىچىدە كۈۋەجەپ، سىلكىنىپ، چا - راسلاپ يېنىپ، ئاجايىپ زىزىلە بىلەن ئەكس سادالار ئىچىدە ئاشۇ جىمجىتلىققا، ئاندىن ئۆزۈمگە سەجىدە قىلىدىم. ئارقىدىنلا ئۆز - ئۆزۈمنى كاپاتلاپ كەتتىم...

يامراپ كەلگەن مۇڭ، تىترەك باسقان سۈكۈت، رىۋايەتلەرگە ھامىلىدار ئىزگۈلۈك ئۆز ناخشىسىنى پىنھانلىرىغا شۇنداق شەكىل - سىز خاسىيەتتە ئۈنسىز سىڭدۈرۈۋەتتى... مانا بۇ چۈچۈمەل كۆز يېشىغا چىلانغان ساپ ئارام، لەززەتلىك ئازاب، رەھىمسىز، قىممەت - لىك مەۋجۇتلۇق! . ئادەم چەكسىزلىكىدىن ئالەم بىپايانلىقىغا، كۈ - لۈشلەردىن يىغلاشلارغا تۇتاشقان لېرىك ناخشا مانا مۇشۇنداق رېئاللىق.

تىن بەرپا بولغان. سەنمۇ، مەنمۇ، ئۇمۇ ئاللىقانداق نەپەسلىرىگە موھتاج بولىمىز، غەربىسىنىمىز. بىرىمىزنىڭ موھتاجلىقى بىرىدە. مىزدە تۇرۇپمۇ، ئېچىرىقماغان كاۋاكلاردىن بوران ئۇچۇپ تۇرىدۇ.

2

ئىشىك تۈۋىگە پەيدا بولغان بىر كۆلەڭگە دىققىتىمنى تارتتى ئالدىغا چىقتىم. كۆز ئالدىمدا رەتلىك كىيىنىۋالغان، ياغلىق ئۈستە. دىن رومالدا يۈزىنى يېپىۋالغان 30 ياشلار چامىسىدىكى زىلۋا بىر ئايال تۇراتتى. مەن ئۇنىڭ قولىدىكى داسقا، ئاندىن داستىكى ئۇنغا قاراپ، ئۇنىڭ تىلەمچىلىك قىلىپ كەلگەنلىكىنى بىلىدىم. ئىختىيار. سىز ئۇنىڭغا بارلىق كۈچۈمنى كۆزلىرىمگە يىغقانداك تىكىلىدىم. كۆزلىرىم ئۇنىڭ رومىلى سىرتىدىن كۆزلىرىنى نىشانلاپ تىكىلىپ قالدى. مەن شۇ ۋاقىتتا ئۇنىڭ تىكىلىشىمگە بەرداشلىق بېرەلمەي، يوشۇرۇن ھالدا كۆز يېشىنى سۈرتۈۋاتقانلىقىنى بايقاپ، كۆزلىرىمنى ئۇنىڭدىن ئېلىپ قېچىپ، ئېچىنىشىمۇ، غەزەپكىمۇ، ئىچ ئاغرىتىشىمۇ ھەم رازىمەنلىكىمۇ ئوخشاشمايدىغان نىگاھتا باشقا بىر نۇقتىغا تىكىلىپ قالدۇم. شۇنداق، مەن ئۇنىڭ توغرىلىقىنىمۇ، خانادەلىقنىمۇ بىلمەيمەن. ئۇنى ھەم ئەيىبلەيمەن، ئاجىزمۇ دېيەلمەيمەن. لېكىن شۇنىسى ئېنىقكى، ئۇ، ئۆزىنىڭ ئاياللىق ئاجىزلىقىنى كىشىلەرنىڭ يامان كۆزلىرىدىن ھېس قىلغان بولۇشىمۇ مۇمكىن. ئەگەر ئۇ خالىغان بولسىلا ئۆز غۇرۇرىنى دەپسەندە قىلىش بەدىلىگە چىرايلىق كىيىنىپ، لەززەتلىك تاڭاملارنى يەپ، ئېسىل تۈشەكلەردە تۈنەپ قالالىشى مۇمكىن ئىدى. . .

ئۇ ئايال، بۇ خىل موھتاجلىق ئىچىدىكى قېچىش ۋە يۈزلىنىش بىلەن ئۆزىگە ئوخشاش تىلەمچىلىك قىلىۋاتقان زەبەردەست ئەرلەر ئىچىدە يەنىلا ئۆزىگە ئېراز تىكىلىپەلدى. ئەمما، كىشىلەر ئۇنى ئاجىز دەيدۇ ۋە ئەر تىلەمچىلەرگە قارىغاندا ئۇنى ئاجىز كۆرۈپ بوزەك قىلىشنى ئويلايدۇ.

مەن ئىختىيارسىز بۇ سېزىمنى ئىزگۈ ھەسرەتلىرىمنىڭ كۆلەڭدە.

گىلىرىدە غىل - پال چېلىقتۇرۇپ قالدىم. قەلبىمنى بىر نەرسە ئۆرتەپ، بوشلۇقۇمدا كۆرۈنمەس مانانلار لەيلەپ قالدى... ئۇزاق ۋاقىتلارغىچە خىيالىلىق ئولتۇرۇپ قالدىم.

ھەر كىم ئۆز مۇھىتىدا ئوخشاشمىغان نەرسىلەرگە مۇھتاج، ھەممىنىڭ ئېڭىدا ئۆز ئىشى توغرا، ئۇلار خالىسىمۇ، خالىمىسىمۇ كۆرۈنمەس قوللار ئۇلارنى يېتىلەپ يېڭىدىن يېڭى دۇنياغا باشلاپ تۇرىدۇ. روھىمىز قامالغان رەڭدارلىقنى نىسپىيلىكتىن ھالقىتماي تۇرۇپ، ئاشۇ ئىجتىمائىي ۋە تەبىئىي مۇھىت ئىچىدىكى ئىشلارنى چەتكە قاقالمايمىز ھەم خۇشال بولالمايمىز. مېڭىمىزدە ئەكس ئەتكىنى پەقەت جانىمىز ئەينەك سۈپىتىدىكى ئۆز ئىچىدە دۇرۇست بولۇش خالاس. ئەمما بىز بۇنداق ئېنىقسىزلىق ۋە گاسلىققا ئۆزىمىزنى چۈم-كۈۋەپلىپ، ئۆزىمىز ئۆزگىنىمۇ ئىككى ئۆزىمىز ئارىلىقىدا روشەن كۆرەلمەيمىز، ئۆزىمىزدىن ھالقىيالمايمىز، ئۆزىمىزنى يېنىك ھېس قىلالمايمىز. بىردە دۇنياغا، بىردە ئۆزىمىزگە ئامالسىز، رايىشچان قاراپ قالىمىز.

بىز جانلىق ئەينەك، سېزىمچان، تىنىمىسىز روھ بولۇش سۈپىتىمىز بىلەن بۇنداق گاراڭلىققا قاراپ تۇرالمايمىز. سېزىمچان ئەينەك بولۇش بىزنىڭ ئالاھىدىلىكىمىز. بىز ئۇنىڭدا باشقىلار ئۈچۈن نۇرلۇق روھ كۆرسىتىپلا قالماي، ئۆزىمىز ئۈچۈنمۇ مۇۋاپىق رەڭدار ۋە ئۆر-غۇنقۇزماسلىق بەرپا قىلىشقا، ئۇنى ئۆزىمىزگە سەرسانلىق ئىچىدە دوست قىلماي، قاينام - تاشقىنلىق، جۇشقۇنلۇق ئىچىدىمۇ سىرداش قىلىشقا، ئۆزىمىزگە خاس رەڭدارلىقتا ئۆز - ئۆزىمىزگە بەختىيارلىق بىلەن تىكىلىشىكىمۇ ھامان قادىر... .

3

دېرىزىنى ئېچىۋېتىپ يۇلتۇزلۇق ئاسمانغا چەكسىز راھەتلىك ئارامىدا ئۆزۈمگە سىخىمى باقتىم... كېچە تەسەللى ئىچىدىكى تەسەللىسىز ئۇزاق كېچە.

ئېھ يۇلتۇزلار، مۇشۇ تاپ قانچىلىغان ئويغاق قەلبىلەر، قانچىلىق

خان قىزلار سىلەر بىلەن ماڭا ئوخشاش سىردىشىۋاتقاندۇر؟ قاچىلىق خان ئانىلار بۇنىقىنى ئەللەيلىگىنچە ئۆمۈر مۇساپىسىنىڭ ئەسلىمىسىگە چۆكۈپ، بىر چاغلاردا سىلەرگە ھەمراھ بولۇپ ئۆتكۈزگەن ياشلىقىنىڭ گۈزەل خاتىرىلىرىنى ۋاراقلاۋاتقاندۇر. . . قىسمەتلىرىمنى ئاپىرىدە قىلغان ھەم قىسمەتلىرىمدە ئاپىرىدە بولغان، مەن ھەم ئەر-كىن ھەم چۈشۈلۈپ قالدىغان سېھىرلىك ھايات! . . . مېنى ئاي نۇرىدا ئوزۇقلاندۇرۇپ، يۇلتۇزلارنىڭ جىمىرلاپ چۆچەك ئېيتىشىدىن كۆز ئاچتۇرۇپ يېتىلدۈرگەن، ئەسلىم ۋە تەبىئىتىمگە شاھىد بولغان ھەم بولىدىغان گۈزەللىك ئالىمىم، ئاچچىق، ئاچچىق كۆز ياشلىرىمدا سىلكىنىپ ناخشا توقۇيدىغان ئازابلىق پاك مەۋجۇتلۇق. . . پەقەت ۋە پەقەت سەنلا مېنىڭ نەچچە كېچىلەرنى كۆز يېشىغا چىلىشىپ، روھ ئالىمىنىڭ چاقناقلىقى بىلەن ئېسەدەپ ئۆتكۈزگەنلىكىمنى بىلىسەن. پەقەت سەنلا. . . ئېھ، پىنھانلىرىمغا يۈچۈن ئازاب، ئىزگۈ تەسەللى بېرىۋاتقان سۆيۈملۈك، شەپقەتسىز كېچە! . . . مەن سېنىڭ قوينۇڭدا دۇنيانىڭ ئېسەدەش - تىترەشلىرىگە، زېمىننىڭ ئۆز پەرزەنتلىرىنىڭ ئاسىيلىقىدىن، قەھرىلىك سىلكىنىشلىرىگە ئېچىنىۋاتقان سۈزۈك كۆز ياشلىرىغا، كۈندۈزى قۇياشنىڭ، كېچىسى ئاي نۇرىنىڭ زېمىنغا تەسەللى بېرىۋاتقان سىرلىق قايناملىرىغا چۆككىنىمدە سېنى سۆھبەتتىمگە چىللايمەن. . . سەن ئۆز چەكسىزلىكىڭگە يوشۇرۇنغان يەرلىرىڭدىن سۇغۇرۇلۇپ چىقىپ، تىلىسىملىق كۈيلەر تىنچلىقىدىكى قىزىل ئاسمانغا يۇلتۇز بولۇپ جىمىرلىغىلى، مەيىن ساپا بولۇپ كۈي تۈزگىلى، ئاينىڭ نۇرلىرى بولۇپ قاراڭغۇلۇقنىڭ تۆشۈكى، دۇنيا-نىڭ بىدار دىلكىشىگە ئايلىنىپ ئورمانلىقتىكى سەبىي گۈزەللىكىنى شەبنەملىرىڭ بىلەن سۆيۈپ قويغىلى كەل! . تۆككەن كۆز ياشلىرىمنى ئازابلىرىمدا، ئېقىن ھاسىل قىلىشقا دۇئا بەرگىنىكى، رەڭسىز ياشلىرىمنىڭ كۆزۈمدىلا بىخ سۈرۈپ چىقىشىغا يول قويمىغىن. . .

سەن لېرىك ناخشىلىرىڭنى نېمىشقا يوقلۇقۇڭنىڭ ۋىلۋىلىسىمان شولسى ئۈچۈن ياغرىتىپ، ئۆزۈڭنى ئۆز ئەركىنلىكىڭدە ئەما قىلىپ قويسەن؟ . ئۆزلۈك قەدىرلىنىشتە ساڭا يۈزلەنگەن روھنى نېمىشقا سۈكۈتلىرىڭ بىلەن ئازابلان، ئۆزۈڭنى سەرسانلىق كوچىسىغا باشلاپ

دەرمانسىز جىنچىرىغىنى كۆتۈرۈپ ئۆھسىنسىن، ئۆھسىنشى ئىچىدە
دە ئارقا كويچىلاردا ئەزۋاھتەك تىمىسقىلايسەن؟! . . .
ئەكس سادالاردىن سۆز: ئۆز چەكسىزلىكىدە ئۆزىنى ئاپىرىدە
قىلغۇچىلارغا ئۆز كۈيلىرىنى ئاڭلاش غېرىبىسمان، ئىزگۈلۈك، ئۆز-
لۈك كۈيلىرىنى ئاڭلاش، رىغبەتسىمان ئىزگۈلۈك ئېلىپ كېلىدۇ.
ئەي يۈكسەكلىك چوققىسىدىكى قەدىناسلار، ئۆز - ئۆزۈڭلارنى چۈ-
شەپ قويماڭلار! . . .
ئۆزۈمگە سۆز: بۇ سۈكۈت بەلكىم يېشىل پەرۋازلارنىڭ مۇكەم-
مەل تەييارلىقى ئۈچۈن . . . چىدام، جاسارەت، باتۇرلۇق ئۈچۈن . . .
ئۆزلۈككە سۆز: سەن پىنھانلىرىڭدىن سۆيۈنۈشكە ھەقىلىقى،
ئۇنى يېتىمىسىرتىپ قويۇشقا، ئاڭ خىيانەت قىلىشقا ھەقىلىقى
ئەمەس! . ئۇنى قەدىرلىشىڭ، ئوزۇقلاندۇرۇشۇڭ كېرەك. چۈنكى،
سەن ئۇنىڭ ئۆزىدىن ھالقىپ، ئۆزگىنىمۇ ئۆزلۈك ھېسسىياتلىرىغا
چوڭقۇر چۆكتۈرۈۋالغان بۇ خاسىيەتلىك ئەسنالىرىڭدا ئاجايىپ
بەختلىك!

سۈر سېلىپ شىۋىرلاشلار بىلەن كۆز ئالدىمدا يېيىلىۋاتقان گۈ-
گۈملەر ئىچىدە سەرسانە، يېگانە، خىيالچان بىر كۆلەڭگىنى كۆرۈپ
قالدىم! ئاھ . . . چەكسىزلىكىمگە سىغىمىغان ئازاب! . . . تۈن باغرىنى
تىرتىپ ئازابلىق يىغلىدىم، يۇلتۇزلارغا ئېچىنىشلىق نالە قىلدىم،
قەھىرلىك سىلكىنىدىم، دەھشەت بىلەن شاۋقۇن سېلىپ ھۆكىرىدىم،
ئەسەبىيلەرچە ۋارقىردىم . . . مەن ئۆز روھىم چاقناقلىقىدا ئۆزۈپ
يۈرگەن قەدىناس كۆلەڭگىلەر پەريادى ئۈچۈن، ئۆزلۈك مەسئۇلىيىتىم
ۋە ئۆزلۈك تەلپىچانلىقىم بىلەن بەرداشلىق بېرەلمىدىم! . ئوخشاش
كۈي، ئوخشاش لېرىكا تۇرۇپ ساڭا ئۆزلۈك چۈشىنىشتە تەسەللى
بېرەلمىگەنلىكىمگە، ئورغۇتقۇ ئاھاڭ يارىتالمىغىنىمغا ۋە پۈتۈنلەنگەن
مەنئىيەت ئاتا قىلالمىغىنىم ئۈچۈن، تىلىملىق رومانىكاغا ئېچىن-
دىم، ئۆكۈندۈم، پۈتۈن جاھاننى زىلزىلىگە كەلتۈرۈپ پۈتۈن كېچىنى

سەكرىتىۋەتكۈدەك قەھەرلىك ۋارقىرىدىم! مەن ھاياتىمغا كېلىپ ئۆزۈمنىڭ تۇنجى قېتىم مۇشۇنداق ئازابلانغانلىقىمنى، يۈرىكىمنىڭ، قەلبىمدىكى ھېس تۇيغۇلار بىلەن پارتلاپ چىقىپ كەتكۈدەك دەرىجىدە ئۆزۈمگە سىغماي ئەسەپىي سېلىپ كەتكىنىنى كۆردۈم. . . .

. . . ئەي پىنھانلىرىمدىكى ساددا پىچىرلاشلارنى جىمىرلاپ ئاڭلىغان سەرگەردان يۇلتۇزلار، سىلەر مېنىڭ بۇ ئوقچۇشلىرىمنى يەنە بىر قىسىمەتدىشىڭلارغا يەتكۈزۈپ، ئۇنىڭغا ھەمراھ بولۇڭلار. مەنمۇ سىلەرنى، سىلەرنىڭ دوستىڭلارنى، دىلكىشىڭلارنى ھەرگىز تەنھا قالدۇرۇپ، غەپلەت ئۇيقۇسىغا غەرق بولۇپ كەتمەيمەن، سىلەر ئۈچۈن چۆچەك ئېيتاي، كۆز ياشلىرىڭلارغا باغرىمدىن پاناھلىق بېرەي. ئۆتۈ-ئۈپ قالاي، ئۇنى غېرىبىسىندۈرۈپ قويماڭلار! . . . ئەي. . . جىلۋد-گەر سەھرىمگە تويۇنۇپ، ئاچچىق كۆز ياشلىرىمدا يېشىلگەن، ئەتىلى-رىمگە مەجنۇنلۇق سۈپەتلىرى ۋە تاتلىق ھىجران، ئاچچىق تولغىنىش بىلەن جۇشقۇن تاشلانغان سۆيۈملۈك تىلىملىرىم. . .

ئېھ يۇلتۇزلار. . . سىلەر ئاتەشلىك چاراسلاپ كۆيۈشۈڭلار بىلەن ئۇنى ئىللىتىڭلار، ئۇنى باغرىڭلارغا مەھكەم بېسىپ، ئەرۋاھىنىڭ سايبىسىنى ئۆزى ئۈستىگە چۈشۈرمەڭلار. ئۇنىڭ باغرىغا سىڭىپ ھەم ئۇنى باغرىڭلارغا سىڭدۈرۈپ تۇرغۇتتۇ، سەگۈنكۈ تۈستە سۆيۈڭلار!

. . . ئەي، گۇڭگا خىياللىرىدا ئۆزىنى چالا ئۆلۈك قىلىپ ياسىدىغان ئادەم، بىلىشكە ئىدى كاشكى، ئۆز ئېتىقادىڭنىڭ سۇسلىقىدىن، ئىمانىڭنىڭ ئاجىزلىقىدىن، ئۆز چاقناقلىقىڭغا بولغان ئىشەنچ-سىزلىكىڭدىن، ئۆزۈڭگە قىلغان خىيانىتىڭدىن ئىككى تەرەپكە بۆلۈنگەن تىرىكلىكنىڭ سېنى خاراب قىلىۋاتىدۇ. سەن يەنىلا ئۆز ئەسەپىيلىرىڭدە ئالدىنغان غالىبلىقىڭنى سىقىمداپ يۈرسەن! . . . سەن ئۆزۈڭگە ھەم دوست ھەم دۈشمەن؛ سەن ھەم باتۇر ھەم قورقۇنچاق؛ سەن ھەقىقەتنىڭ سېزىملىرىڭدا توغرا ئىپادىلىنىشى ۋە ئۇنىڭ ساڭا توغرا باھا بېرىشىدىن قورقۇپ، داستىخىنى كەڭ تۇيۇڭنى ئۆز قولۇڭ بىلەن مەھبۇسلارنىڭ زەردىگۆش تۈرمىسىگە ئايلاندۇرۇپ قويغاندىن. سەن بىراقلا چوڭ بولۇپ، جاھانغا بىر نەزەر سېلىپلا، ئۆزۈڭنىڭ قىلىدىغان ئىشنىڭنىڭ كۆپلۈكىدىن قېچىپ، بىردىنلا كىچىك بالا

بولۇۋالدىڭ. ئەپسۇسكى، مېڭەڭنى ئالماشتۇرالمىغانلىقتىن، يا ئۆ
تەرەپكە، يا بۇ تەرەپكە ماسلىشالماي، ئاخىرى چۈشكۈنلىشىپ ئېزىد-
لەڭگۈ نىدا قىلدىڭ. ئۆز - ئۆزۈڭگە بېسىم ھاسىل قىلىۋاتقان
تۈرمەڭدە ھەم ئۇنى، ھەم ئۆزۈڭنى ئالدىغان، شۇنداقلا ئۆزلىرىنى
ئالدىغانلارنىڭ بىتەلەي شاھىدى بولۇپ قالدىڭ، خالاس.

ئەي، ئۆز - ئۆزىگە قانائەتسىز سۈكۈت! سەن ئۆزۈڭگە قايىل
ئەمەس تۇرۇپ قاناتلىرىڭنى يەنە بىچارىلەرچە بوغۇچلايسەن. ئۆزۈڭ-
خىڭ قەدىر - قىممىتىنى، يۈكسەكلىكىنى ئۆز نەقۋادارلىقىڭنىڭ
بۇزۇلماس پەرىزىلىرى بىلەن يوققا چىقىرىسەن. ئەگەر ئۆز پەرىزى-
لىرىڭنىڭ ئۆلۈك ھالدا، سېھرىي كۈچىنى يوقىتىدىغانلىقىنى بىلگەن
بولساڭ، مەڭگۈ قەدىر - قىممىتىڭنى ساقلاش ئىدىڭ. ئېھ، ئىنسانلار
تۇرمۇشىدىكى چۈشسىمان ئىككىنچى رېئاللىق! سېنىڭ يۈرىكىڭنى،
سەزگۈڭنى چىرىكىلىشىپ كەتكەن دەسلەپكى رېئاللىق چۇلغاۋاتىدۇ.
سەن بىر كۈنلەردە چۇقان - سۈرەنلەردىن ھېرىپ، كەپەڭدە ئارام
ئېلىۋاتقىنىڭدا باسقان يوللۇرۇڭدىن مەنسىزلىك بىلەن تولغان ئۆ-
مىدىسىز، چۈشكۈن ناھايىتىمۇ زەئىپ بىر روھنى، ھەتتا ئۆزۈڭدە
خورلۇقنىڭ ئاجايىپ زېرىكىشلىك ئەخەلت چاۋالىرىنى كۆرىسەن!
ئۆز قۇدرەتلىرىڭنى قاراملىقىڭ بىلەن پالەچ قىلىپ قويۇۋاتقان ئىك-
كىنچى رېئاللىق... مەن سېنىڭ سەزگۈلىرىڭنىڭ گاسقا، يۈرىكىڭ-
نىڭ تاشقا ئايلىنىپ كەتكەنلىكىنى، ئازغۇن روھنىڭ جىسمىڭنى
تاشلاندىق نەرسىلەر قاتارىغا تاشلىۋەتكەنلىكىنى كۆرۈپ قالدىم!
ئاھ... چەكسىز خورلۇق، سەن ئۆزۈڭنى خورلىدىڭ، خورلا-
ۋاتىسەن.

... زەئىپ ئىككىنچى رېئاللىق، سەن تولىمۇ شەخسىيەتچىلىك
بىلەن نەزەرلىرىڭنى، ئۆزۈڭنى تار دائىرىدە مەھكۇم ئەتتىڭ. ئېھ
قىزچاق!، سەن ئۆزۈڭنىڭ ئىزدەنگۈچىلىرى، مەدھىيىچىلىرى ئال-
دىدا قىممىتىڭنى يوقىتىپ، قەدىرىسىز بولۇپ قېلىۋاتامسەن - قان-
داق؟ ھورۇنلۇق ۋە سەمىمىيەتسىزلىك ئالدىدا خارلىنىۋاتامسەن
نېمە؟! سەن ئۈمىدىسىزلىنىپ ياش تۆكۈم، بېشىڭنى تېخىمۇ ئېگىز
كۆتۈرۈپ، ئەتراپقا دادىل تىكىلگەن، تاغلار ھەر قانچە ئېگىز، ھەي-
ۋەتلىك بولسىمۇ، لېكىن ئۇ، سەن دەسسەپ تۇرغان تاش - توپىلار.

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرگىچە

ئىككى بىرىكىمىسى، خالاس. ئەمما شۇنى ئۈنۈتمىگىنىكى، ئۆز قەدىر - قىممىتىنى ئۇچۇرۇشلارغا قانداقتۇر يېقىملىق ئاۋازلارغا، تاتلىق سۆزلەرنىڭ بىردەملىك ئەللەيلىتىشلىرىگە سېتىمۇۋەتمە! - سەن ئاچچىق - ئاچچىق كۆز ياشلاردا ئوزۇقلىنىپ، ھەسرەتلىك سىلكىدىن ئىشلەر ئىچىدە ياشىساڭمۇ، تاتلىق سۆزلەر بىلەن ئوزۇقلىنىپ سېلىنىپ كېلىپ ھاۋانى بۇلغىماستىن، ھاۋانى تازىلايدىغان ساپلىق چىقىرىسەن. ئىستېمالنىڭ ئۆزۈڭنى قاقشاتسىمۇ، باشقىلارنى بەھرىدەن قىلىدىغان شېرىن مېۋەنىڭ ئېھتىياجىڭدىن ئارتۇقراق دەرمەن قالدۇرىدۇ، ئۆز - ئۆزۈڭگە يۈز كېلەلەيسەن. سۆيۈملۈك ھەقىقەت، سەن يەنىلا بەختلىك! . ئالداش - ئالدىنىش، خورلاش - خورلىنىش، ئىزدەش - ئىزدىلىش، يارىتىش - يارىتىلىش. . . دېمەك، سەن تۈگىمەس غەۋغاڭلارغا شېرىك. . . ھەقىقەت ئۈچۈن ياشاش ئىنتايىن قىيىن. مەنسىزلىك ئەمەلىيەتتە يېڭى مەنىلەرنىڭ سەزگۈلىرىنى غىدىقلاۋاتقانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ. ئۆز ئېڭىدا مەنسىزلىك ھېس قىلالىغان ئادەمنىڭ ئوخشاشلا مەنىلىك ياشىيالىشى مۇمكىن ئەمەس. قىزچاق، بېشىڭنى كۆتۈرۈپ ئەتراپقا قاراپ باق! . قەلبىڭگە مۆكۈۋېلىشلىرىڭ، خىيالەن ئىنتىلىشلىرىڭ، سەن بېغىشلاشنى ئىخدا تىنچ قىلغان يۈكسەكلىكلىرىڭ يۈرەكسىز بولىدىكەن، رېئاللىق ساڭا سوغۇق تىترەك بېغىشلايدۇ. خەيرىيەت، خىيالى سۆيگۈڭ روھىي ئىنتىلىشلىرىڭدە قەلبىڭنى مەڭگۈ ئىللىتسۇن. سەن ئاشۇ ئىللىقلىق قىلىق بىلەن ھەقىقەتكە يۈزلىنىپ، ئانلىق نەزەرلىرىڭ بىلەن ئەتراپقا باق، دۇنيا سېنىڭ ئاپىرىدە قىلىشىڭنى كۈتۈپ بويىنى قىسىپ تۇرىدۇ!

ھەممىسىنى ئۆزىمىز يارىتىمىز، ئۆزىمىز بەرپا قىلىمىز، يەنە ئۆزىمىز بۇزىمىز، يوقىتىمىز. . . مەسىلە ئۆزىمىزنىڭ ھېس قىلىدۇ. . . ئۆز رولىمىزنى جارى قىلدۇرۇشىمىز ھەم ئۆزىمىزنى تولۇقلىشىمىزدا. . .

1996 - يىلى، قاراقاش تۇۋەت

قىز قەلبى

سەن بىلەن خوشلاشقنىمغا خېلى كۈنلەر بولۇپ قالدى. سەندىن ئايرىلىپ كېتىشىم، زېھنىمنى چاماسلىقىم كېرەك ئىدى. بۈگۈن سېنىڭ تۇغۇلغان كۈنىڭ. . . مەن سېنىڭدىن يىراق بۇ چەت - ياقا سەھرادىكى ئورمانزاردا ئولتۇرۇپ تۇغۇلغان كۈنىڭنى تەبرىكلەۋاتىمەن. ئەتراپ شۇ قەدەر تىنچ، ئورمانزار ئەتراپىدىكى قوناقلىرى چېپىۋېتىلگەن ئېتىزلاردا داڭگال تېرىپ يۈرگەن قاغىلار، سوزۇپ - سوزۇپ قاقىلداشلىرى بىلەن ئورمانزاردىكى قۇشچىلارنى ئۈرۈكۈتۈپ تۇرىدۇ. بۇ يىل كۈزنىڭ سوغۇقى بۇرۇنلا باشلاندىمۇ، ئۆكتەبىرنىڭ ئەمدىلا يېتىپ كېلىشىگە قارىماي دەرەخ غازاڭلىرى بىر - بىرلەپ تۈكۈلۈشكە باشلىغانىدى. مەن بىر تۈپ سۇۋادانغا يۆلەنگىنىمچە يىراق چەكسىزلىكلەرگە خىيالچانلىق بىلەن نىشانسىز تىكىلىپ ئولتۇرىمەن. قۇياشمۇ غەربكە قىيىسىپ، ئاداققى نۇر تالالىرى خاتىرەم بېتىدە كۆپ چىكىت قالدۇرۇپ، شەكىلسىز سۈكۈتلۈك بىر غايىۋى قۇدرەت بىلەن ئاستا - ئاستا يىراقلاشتى.

مەن شېئىر يازماقچى بولدۇم، لېكىن بىر كۈن كەچ كىرگۈچە ئولتۇرۇپمۇ بىرەر مىسرا ھەتتا بىرەر سۆزمۇ يازالمىدىم. يازغانلىرىم تولمۇ ئاددىي بولۇپ، قەلبىمدىكى يېتىرقاش، تۈگمەس تەلەپ، ھەسرەت، چەكسىز سۈكۈتنىڭ بىرىكىشىدىن ھاسىل بولۇپ بارلىقىم. نى سېھىرلىۋالغان قەلب دۇنيارىمنى ئىپادىلەپ بېرىشى ئەسلا مۇمكىن ئەمەس ئىدى. كۆزلىرىمدىن مەڭزىمنى بويلاپ ئىسسىق ياشلار سىرغىنىدۇ. يازمەن، يازغانلىرىم مۇشۇ تاپتىكى روھىي دۇنيارىمنى ئېچىپ بېرىش تۈگۈل، بىر تامچە كۆز يېشىمنى سۈرەتلەپ بېرىشكىمۇ ئاجىزلىق قىلىدۇ، يىرتىمەن.

چۆچۈپ ئەسلىمگە كېلىپ غايىۋى سىمايىڭغا سوئال نەزىرىدە غالىبلارچە نەشتەردەك ئىككىلىمەن. ئوپۇل - ئوپۇل مۇشۇ قىياپىتىم.

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

ئىنى سۈرە تىلمۇبىلىشقا ئۇرۇنمەن، يازغانلىرىم باشتا مېنىڭ تەسۋىرىم بولغان بولسا، ئوتتۇرىلىرىغا بېرىپ، ئىختىيارسىز سېنىڭ تەسۋىرىڭ بىلەن ئالمىشىپ كېتىدۇ. ئۆزۈمگە ئاچچىقلىنىپ يازغانلىرىمنى يىرتىپ تاشىۋېتىمەن. تۇرۇپلا سېنىڭ، قەلبىمنى شۇ قەدەر قامال قىلىۋالغىدىن ئىنچىغا ھەستىم كېلىپ ساڭا ئۆچمەنلىك قىلغۇم كەلسە، يەنە تۇرۇپلا ئۆز - ئۆزۈمگە ئۆچلۈكۈم كېلىپ ھەممىنى ئىنكار قىلىۋەتكۈم كېلىدۇ. سېنى ئالدىمغا ئەكىلىپ قويۇپ قولىرىم تېلىپ ھارغۇچە، ماغدۇرىمدىن كەتكۈچە كاپاتلىۋالسام دەيمەن، ئارقىدىنلا ئىچىمنى ئاچچىق بىر نەرسە كۆيدۈرۈپ، پۈتۈن ۋۇجۇدۇم شۇركىنىپلا كۆزلىرىمگە قىرتاق ياش كېلىدۇ. ئەيسە دەپ يىغلىغانىمىز ئۆزۈمگە شۇنچە ئۆچ بولۇپ كېتىمەن. ئورنىمدىن سىلكنىپ تۇرۇپ دەرەخلەرنىڭ شىۋىرلاشلىرىغا قوشۇلۇپ، بۇ مەن ئەمەس... سەن مېنىڭ بۇنداق قىلىشىمغا گەزەپمەن، مەن ساڭا ئۆچ!... دەپ تۇتۇپ، ئۆزۈم - نىڭ غالىبلىقىنى، مەغرۇرلۇقىنى ساڭا بىلدۈرۈپ قويماقچى بولمىدۇم. ئاۋازىم ئۆز چەكسىزلىكىمدە يوقىلىپ كەتتى. مۇشۇنى ئىپادىلەپ شېئىر يازماقچى بولغانىم، يېزىپ بولۇپ قارىسام، ئۇ ساڭا ئاتالغان ساداقەت ناخشىسى بولۇپ چىقىپتۇ، ئۇنىمۇ يىرتىۋەتتىم... ئىچىمدىن قايساپ چىققان تىترەك بىلەن ئۇلىشىپ كەتكەن يىغا، كۆز يېشىمنىڭ تۈگەپ، ھېق تۇتۇپ پەس ئاۋازدا يىغلىشىم بىلەن ئاخىرلاشتى. كۆزلىرىمنى نەستە ئېچىپ ھۆل بولۇپ كەتكەن خاتىرەمنى باغرىمغا مەھكەم باسقۇنچە جىمجىت ئولتۇرۇپ يۈرىكىم - نىڭ بىر خىل رىتىمدا سوقۇشىنى تىڭشىدىم. ئۇنىڭ ھەر بىر سوقۇشى قىزلىق تەبىئىتىمگە، ۋۇجۇدۇمغا تۈمەنلىگەن نازۇك تىللىملىق ھېس تۇيغۇلارنى بەخش ئېتەتتى. ئاددىي قوليازىلار قانداقمۇ قات - قات تىللىمات دۇنياسىغا ئايلانغان روھىي دۇنيارىمنى، قەلب پىنھانلىرىم - نىڭ شىۋىرلاشلىرىنى، نازۇك ۋە رەڭدار ھېسلىرىمنى ئىپادىلەپ بېرەلسۇن!

ئاستا - ئاستا ئەسلىمگە قايتقىنىمدا، سوغۇق قان نەزەرلىرىم، ئاياللار قەلبىمنىڭ ئانىلارغا خاس يۈكسەكلىكلەر گەۋرىشكە مەنبەسى

ئىكەنلىكىنى، شۇ قەدەر پەرۋىشكار، شۇ قەدەر ئىللىق ۋە ھەممىنى كەچۈرۈۋېتىپ ھەممىگە يېڭى ھاياتى كۈچ ئاتا قىلىدىغان مېھىر - ۋاپانىڭ مۇنبەت تۇپرىقى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىدۇ. ئانىلارغا خاس پەيلىلەشلىرىم بىلەن بېشىڭنى سىيلاپ، ساڭا تەسەللىچان رىغبەت ئاتا قىلغۇم كېلىدۇ. تۇرۇپلا قەلبىمنى چەتتە قالدۇرۇپ ئۇنىڭدىن يىراق بىر جايغا كەتكۈم، ئاياللار نامىنىڭ قۇربانى ئەمەس، ئۆزۈمنىڭ ئاياللىق كاتېگورىيىسىگە بوغۇلۇپ قالمىغان ئارزۇ - تىلەكلىرى ئۇ. چۈن پائالىيەت ئېلىپ بارغۇم شۇ يوسۇندا ياشىغۇم كېلىدۇ. ئاياللارغا خاس سېھرىي كۈچ ۋە خاسلىق نۇقتىسىدىن قارىغان تەقدىردىمۇ، بۇ خىل قاراشلىرىمنىڭ شۇ قەدەر بىمەنە شەخسىيەتچىل قاراش ئىكەنلىكىنى، نەتىجىدە ئۇچرايدىغانلىقىنى بىلسەممۇ، ئۇنىڭدىن ۋاز كەچكۈم بوق...

تەگسىز سوئاللاردىن سىلىكىنىپ ئەسلىمگە كەلدىم... بۈگۈن سەن ئىنتايىن ئېسىل بىر سوۋغانقا ئېرىشىدىغان ئوخشايسەن، چۈنكى مەن ئىدىيىمىدىكى ئەنە شۇنداق كۈرەشلەردىن ھالقىپ، قىزلىق تەبىئىيىتىمدىن چىقىپ، تەن بەرگەن ھالدا ئىسمىڭنى يادلاۋاتىمەن، سەن ئەقەدەر بەختلىك - ھە!... مەغرۇر قەدىمىنى بويسۇندۇرۇپ، قىزلىق ئەۋرىشىملىكىمنى ئويغىتىشىڭ بىلەن قەلبىمنى لەرزىگە سېلىپ، بويسۇندۇرۇلغان بۇ دەملەردە سەن ئەڭ قۇدرەتلىك! ئاھ، كەچۈر... مەن سېنىڭ قۇدرىتىڭ بىلەن ئاياللار قەلبىنى چۈشىنىپ يەتتىم، ئۇنى ھەسرەتلىك ھالدا تېخىمۇ چوڭقۇر تونۇدۇم...

بۈگۈن سېنىڭ تۇغۇلغان كۈنۈڭ، ساڭا سوۋغات ئالمىدىم، ساڭا ئاتا شېئىرىمۇ يازمىدىم، بىراق سەن مېنىڭ قەلبىمگە شېئىر يېزىپ قويدۇڭ! مەن شېئىرغا ئايلىندىم، مەن يەنىلا قىز قەلبىمگە قايتىپ كېلىپ ھاياتىڭ شۇ قۇنلىرىغا، تۇرمۇشىڭ ئەگرى - توقايلىرىغا، قاتتىق قۇرۇق دەشنامىلارغا سەۋرچانلىق بىلەن بېقىپ، ھەممىنى قەلەمىگە سىغدۇرۇۋېتىپ پۈتكۈل ھاياتلىققا، كائىناتقا پەرۋىشكار ۋەزىندە تىكىلدىم... يۈرىكىم ئۆزۈم ئۈستىدىن غالىبلىقىنى جاكارلىغان بۇ دەملەردە، ھەممە خاپىچىلىقلارنى روھىي چەكسىزلىكىمگە سىغدۇ.

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

رۇۋىيەت، بارلىق ئارزۇ - ئىستەكلىرىمنى، روھىي ئىزدىنىشلىرىمنى مېھىر دۇنياسىغا ئايلاندۇرۇپ، ئۇنىڭدىن ھاسىل بولغان ئىللىقلىق بىلەن قۇچقىمنى كائىناتقا سۆيۈنۈشلۈك، تەلەپچان نىگاھلىرىمدا ئىختىيارسىز كەڭ ئاچتىم. چۈنكى مەندىكى قەلب - قىز قەلبى، ئانا قەلبى، مېھىر - ساپا مەنبەسى ئىدى. . .

2000 - يىل. قاراقاش

سىز بۈگۈن ئىچىدە

كارىگىنىڭ ئەسەرلىرى بىزگە يېتىپ كەلگەن ئون نەچچە يىلدىن بېرى، نۇرغۇن كىشىلىرىمىز ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنى ئوقۇپ، ھەرخىل تەسىرات ۋە قاراشلاردا بولغان بولسىمۇ، يەنە نۇرغۇن كىشىلىرىمىز - نىڭ ئۇنى ئوقۇشقا، سوغۇق قانلىق بىلەن تەھلىل قىلىپ بېقىشقا ۋاقتى يەتمىدى. ۋاقت يەتمىدىلا ئەمەس، ئۈنچىلىك ئەستايىدىل پوزىتسىيىدە، تىرىشچانلىقتا بولۇپ باقمىدى. بىر كىتابقۇ خالاس، دەپلا قارىدى. چۈنكى ئۇلار پۇل تاپقىلى ئالدىراش، خىزمىتىنىڭ ئۈزلۈكسىز يۇقىرى ئۆزلىشى ئۈچۈن ئالدىراش، ئۆز قىياپىتىنى، قانداق تەسىر بېرىۋاتقانلىقىنى ئۇنتۇغان ھالدا ئەسەپىلەرچە ئالدىراش، گۇپا چۆرگىلىتىپ قويۇۋەتكەندەك، ئوڭ سېپى تېپىپ، ئوڭ - سولنى ئايرىپ بولالمىغان ھالدا ئالدىراش. ئۇلاردا كەيپىياتغا، خىزمەت، تۇرمۇش ئۇسۇل - شەكلىگە دىققەت قىلىپ باققۇدەك ھەپسىلە يوق. بەزى كىشىلەر «ئىنسان تەبىئىيىتىدىكى ئارتۇقچىلىقلار ۋە ئاجىزلىقلار»، ناملىق بۇ كىتابنى ئوقۇپ، نۇرغۇن جەھەتلەردە ئۆزىگە تەسەللى تاپقاندەك، سىرداش بىر دوستقا ئېرىشكەندەك تۇيغۇغا كەلگەن بولسىمۇ، بۇ خىل تۇيغۇنى قىسقا ۋاقت ئىچىدە ئۇنتۇپ قالىدى. بۇ خىل تۇيغۇنىڭ ئىجتىمائىي قىممىتىنى ئېنىق تونۇپ كېتەلمىدى. يەنە بەزىلەر بۇ كىتابنى ئادەمگە ھىيلىگەرلىكىنى ئۆگىتىدۇ، ئادەمنى قاقۋاشلاشتۇرىدۇ، ئادەم دېگەن تەبىئىي مەۋجۇت بولغانىكەن، تەبىئىي ھېس - تۇيغۇلىرىنى پىششىقلاپ ئىشلىمىسىمۇ بولىدۇ، دېگەندەك قاراشتا بولىدۇ.

ئادەمنىڭ ھاياتلىق پائالىيىتى مەنئۇ ۋە جىسمانىي پائالىيەتنىڭ بىرلىكى بولۇپ، مەنئۇيەت بىلەن جىسمانىيەت بىر - بىرىگە تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئادەمنىڭ مەنىلىك، خۇشال - خۇرام ياشىشى، ئۆزىنى قەدىرلىشى، ئۆزىگە ۋە ئەتراپىدىكىلەرگە قانداق مۇئامىلە قىلىشى،

ئۆزىنى قېزىپ چىقىشى، بار ئىمكانىيىتىدىن پايدىلىنىپ، كۆڭۈل ئازادلىكى ئىچىدە ياشىشى، ھەر بىر كۈندىكى ۋاقىتتىن تولۇق پايدىلىنىپ، ئۆز ۋۇجۇدىدىكى تەئەللۇقاتلاردىن قانداق پايدىلىنىشىنى گىنىپ، نەپەككۈر، ئەقىل، ھېسسىيلىق، جاسارەتنىڭ بىرلىكىدە مۇۋاپىق ئۇسۇل بىلەن كۈچلۈك ئادەمگە ئايلىنىشى مەنئۇيەت ۋە جىسمانىيەتنىڭ ساغلاملىقى بىرلىكىدىكى كامالەتتە ئىشقا ئاشىدۇ.

كارنىگ ئىدىيىسى، ئۆزىمىزنى قانداق كۈتۈشنى ئۆگىتىپ، يۈرەك، مېڭە ۋە باشقا ئەزالىرىمىزغا، مەنئۇيەتنىڭ بېسىملىرى تۈپەيلىدىن جازا بەرمەسلىكىنى تەشەببۇس قىلىدۇ. كەيپىياتنى تەڭشەپ، ئۆزىنى بىھۈدە ئازابلاشتىن، مەنئۇ جەھەتتە يۈك ئارتىۋېلىشتىن، چۈشكۈنلۈكتىن ئازاد قىلىدۇ. كىشىلەرنىڭ شەيئىلەرگە ۋە تۇرمۇشقا قانداق مۇئامىلە قىلىشىنى ئۆگىنىۋېلىشقا، ئۆزىنى ھۆرمەتلەش، ئۆزىنى قەدىرلەش ۋە جاسارەت - ئىشەنچ تۇرغۇزۇشقا، ئىنسان تەبىئىيىتىدىكى ئاجىزلىقلارنى يېڭىش، ئىنسان تەبىئىيىتىدىكى ئارتۇقچىلىق - لارنى جارى قىلدۇرۇش، ئىنساننىڭ يوشۇرۇن پەم - پاراسىتىدىن پايدىلىنىش ئارقىلىق، ئۆز ئىشىنى مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشتۈرۈشى ۋە ھاياتىنى شاد - خۇرام ئۆتكۈزۈشىگە ياردەم بېرىدۇ. كارنىگ بىر ئادەم كەسپى جەھەتتىكى مۇۋەپپەقىيىتىنىڭ %15 تى كەسپكە تايىنىپ قولغا كەلتۈرسە، قالغان %85 نى كىشىلىك مۇناسىۋەتكە، تۇرمۇشقا ۋە شەيئىلەرگە مۇئامىلە قىلىش سەنئىتىگە تايىنىپ قولغا كەلتۈرىدۇ، دېگەن بىر خىل نۇقتىئىنەزەرنى قۇۋۋەتلەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇنىڭ تۈپ سەۋەبى پەلسەپە ئىدىيىسى: كىشىلەرنىڭ ئۆزىگە ئىنتىلىش نۇيغۇسىنى يېتىلدۈرۈش، كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت، ئالاقە ۋە بىر - بىرىگە يول قويۇش كەيپىياتىنى نەزەردە تۇتۇش ھەمدە ھەرىكەت ئىلمىي ۋە پىسخولوگىيىنىڭ يېڭى مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى قول بۇل قىلىش ئارقىلىق، كىشىلەرنى كەسپىي ئىشلىرىدا مۇۋەپپەقىيەت قازىنىش، ئائىلىسىنى بەختكە ئېرىشتۈرۈش ۋە ئۆزىنى شاد - خۇرام تۇتۇش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشتۈرۈش، ئۆزىنى كۈتۈشنى بىلىشتىن ئىبارەت.

كارنىگنىڭ، كىشىگە ئۆزىنى چۈشىنىش، ئۆز ئىلكىدىكى ئار-

تۇقچىلىق، تەئەللۇقاتلىرىدىن قانداق پايدىلىنىپ، ئىشلىتىشنى بىد-
 لىشتىن ئىبارەت بۇ خىل جانلىق ئادەمدە بولۇشقا تېگىشلىك ھاياتىنى
 قەدىرلەش سەنئىتى، ھەر قاچان ھېسسىيلىق، ئەسەبىيلىك، تەرسا-
 لىق، ئالدىراغۇلۇقىمىز غالىب كېلىپ، تۈگمەس غەم - قايغۇ،
 پۇشايمان ئىچىدە ياشايدىغان كىشىلىرىمىزنىڭ ئۆگىنىشىگە تەخىرىسىز
 باب كېلىدۇ، خاپىچان، غەمكىن ئۆتسەكمۇ، ھاياتىمىزدىن بىر كۈن
 قىسقىرايدۇ. تېتىك، خۇشال، ئۆزىمىزنى قەدىرلەپ، ۋاقتىمىزدىن
 ئۈنۈملۈك پايدىلانغان ھالەتتە ئۆتسەكمۇ ئوخشاشلا ھاياتلىق سەپىرى-
 مىزنىڭ بىر كۈنىنى ياشاپ بولغان بولىمىز. بىراق ئىككى خىل
 ئەھۋالنىڭ كەيپىياتىمىزغا، سالامەتلىكىمىزگە كۆرسىتىدىغان تەسىد-
 ىرلا ئەمەس، ئەتراپتىكى ئادەملەرگە بەرگەن تەسىرىمۇ ئوخشاش بول-
 مايدۇ. ياشلىقنىڭ چاپچىپ تۇرغان ھېس تۇيغۇلىرى بىلەن دۇنياغا
 پاتمايۋاتقان، ئۆزلىرىنى باشقۇرالمىۋاتقان، ھەممە نەرسىنى
 كۆكۈم - تالقان قىلىۋېتىپ باشقىدىن ياساپ باققۇسى كېلىدىغان
 قىزغىنلىقتا، ھاياتى كۈچتە ئەسەبىيلىشىپ تۇرغان ياشلار ئۈچۈن،
 ئۆزىنى ئۆزىدىن پايدىلىنىش، ئېنىرگىيىنى ئۈنۈملۈك ئىشلىتىشنىڭ
 تىزگىنىگە ئىگە قىلىدىغان كارىگىنىڭ ياشاش سەنئىتىنى ئىگىلىشى
 تېخىمۇ مۇھىم. ئۆزىدىكى قايناق ھېس - تۇيغۇلارنىڭ تىزگىنىنى
 باشقۇرالمى، ئۈنىڭدىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىشنى بىلمەي، ھېسسىيات-
 ىنى ئەقلى بىلەن ئەمەس، ئەقلىنى ئەسەبىي ھېسسىياتى بىلەن باشقۇ-
 رۇپ، تۇيۇق يولغا كىرىپ قېلىپ، چۈشكۈنلىشىۋاتقانلار ئازمۇ؟ .
 ئەقىل بۇلىقىنى ئاچماي، كالىسىنى كۈندىن - كۈنگە دات بېسىپ
 ھۇرۇنلىشىپ كەتكەن، ساراڭلارچە ئويناپ، ئېچىپ - چېكىپ، جى-
 مى ئەسكى ئىشلارنى تىڭ - تىڭلاپ يۈرۈيدىغانلار ئازمۇ؟ ، ئاددىي
 بىرەر مەسىلىنى ھەل قىلالماي، ئەرزىمەس ئىشلار ئۈچۈن ھەدەپسىلا
 چېدەل قىلىشىۋاتقانلار، ئۇرۇشۇپ، سوقۇشۇپ ھەتتا بىر - بىرىنى
 ئۆلتۈرۈش قەستىدە بولۇۋاتقانلار ئازمۇ؟ . ئۇلارنىڭ تالىشىدىغىنى،
 ھەتتا چېنىنى، ھاياتىنى سېلىپ بېرىشكىمۇ تەييار تۇرغۇزىدىغى-
 ىنى نېمە زادى؟! ئۇلار ھاياتلىقنىڭ بىر قېتىم ئاخىرلاشسا، قايتا
 كەلمەيدىغانلىقىنى ئوبدان بىلىشىدۇ.

مانا مۇشۇنداق ھاياتىنى قەدىرلىمەسلىك، قانداق ياشاشنى بىلمەسلىك، ھاياتقا، ئۆزىگە مەسئۇلىيەتسىز، ئېتىبارسىز قاراش - مەھىيەتتە ئۆزىنى خارلاشتۇر.

جەمئىيەت، مەكتەپ ۋە ئائىلە تەربىيىسىنىڭ ياشلارغا قارىتا يېتەرلىك بولماسلىقى، ئۇلارغا ئىجابىي تەسىردىن كۆرە سەلبىي تەسىرىنىڭ كۆپرەك بولۇشى، ئۇلاردا ئەستايىدىل، سوغۇق قان، ئاقىلانە خاراكتېرنىڭ يېتىلمەسلىكى ئۆزى ئۈچۈنلا ئەمەس، مۇشۇ بىر پۈتۈن جەمئىيەت ئۈچۈن ئىنتايىن زور يوقىتىش، ئۇلارغا كارىگىنىڭ ياشاش سەنئىتى، تەلىماتىنى تونۇشتۇرۇش، پۇختا ئىگىلىتىش، سوغۇق قانلىق بىلەن چەكلىك ھاياتىغا، ھاياتىدىكى ئىشلارغا تەتبىقلاپ تۇرۇپ تەھلىل قىلدۇرۇپ بېقىش ئىنتايىن زۆرۈر.

ياپونىيىنىڭ بالىلار كارتون فىلىمى «ئەقىللىق يىشىۋ» دىكى يىشىۋغا ئوخشاش جىددىي پەيتلەردە بىردەم ئارام ئېلىۋېلىش، كەيپىياتىمىزنى يىشىۋدەك تۇراقلاشتۇرۇۋېلىپ، ئۆزىمىزنى تۇتۇۋېلىپ سوغۇق قانلىق بىلەن ئويلىنىشىمىز، ياخشى ئۇسۇل - چارىلەرنى تېپىۋېلىشىمىز زۆرۈر.

بىر كۆڭۈلسىزلىككە يولۇقساق بىرقانچە كۈنگىچە كەيپىياتىمىز ئاچار، بىر ئىشقا قوللىنىمىز بارمايدۇ، دىققىتىمىزنىمۇ يىغالىمىز، ئۇيغۇمىز كەلمەيدۇ، ئىشتىھايىمىز تۇتۇلىدۇ، ئەتراپىمىزدىكىلەرگە سوغۇق مۇئامىلە قىلىمىز.

بۇ جەرياندا خىزمەت ئۈنۈملۈك ئىشلەنمەيدۇ، ئائىلىمىزدىكىلەر ۋە خىزمەتداشلىرىمىز بىلەن مۇناسىۋەت سۈسلىشىدۇ، جۇشقونلۇقدىن، جاسارىتىمىز، جانلىقلىقىمىز يوقايدۇ، مېڭىمىزنىڭ سەگەك ھالىتى يوقىلىدۇ، تېخى مېڭىمىز ئاغرىيدىغان بولۇپ قالىدۇ، يۈردىكىمىز ۋە باشقا ئەزايمىزغا كەلتۈرىدىغان ئەكس تەسىرىنى تىلغا ئالمايلا قويايلى، بىرەر ئىشتا ئازراق نەتىجە قازىنىپ ماختاش، شان - شەرەپكە ئېرىشسەك ئۇچۇپ كېتىپ، قونغىلى يەر تاپالماي قالىمىز. باشقىلارغا قانداق تەسىر بېرىۋاتقانلىقىمىز ئۇتۇلۇپلا قالمايدۇ، ئاشۇ ئازراق شان - شەرەپنى شوتتا قىلىپ قانداق ئۆزلەشنى، يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا كالىمىزنى قانداق ئىشلىتىشنى بىلمەيدۇ.

ھىزى. ئەڭ مۇھىمى خەخ ماختىمىسۇن ياكى ئەقىد قىلسۇن، يەنىلا ئۆزىمىزنىڭ ئىچكى سەۋەب، ئۆزىمىزنى ئۆزىمىز ئەڭ چۈشەنگۈچى، ئەڭ بىلگۈچى ئىكەنلىكىمىزنى ئۇنتۇپ، باشقىلارنىڭ تۈرلۈك باھالىرى ئىچىدە راست شۇنداق ئوخشاشمەن دەپ قىلىپ، ئۆز خاسلىقىمىزنى، مۇستەقىل ئىدىيە، كۆز قاراشقا ئىگە ئادەملىكىمىزنى ئۇنتۇپ قالمىمىز. ھەممە ئادەم پەقەت ئۆز ئىدىيىسى، كۆز قارىشى بويىچىلا باھا بەردى، بۇ، ئاشۇلارغا ۋەكىللىك قىلىدۇ. مېنىڭ ئۆزۈمگە تەئەل. لۇق ئىدىيە ئەھۋالىمنى ئۆزۈم بىلىمەن. قىلغىنىم توغرىمۇ خاتامۇ، ئاقىلانلىكىمۇ، دۆلىتىمۇ، ھەقىقەتەن ماختىلىشقا تېگىشلىك ئىش قىلالىدىممۇ - يوق؟ مەن ئۈچۈن، نىشانىم ئۈچۈن كىچىككىنە ھەرىكەت بولسا بۇ، ئاشۇلارنىڭ ئىدىيە ساپاسى بويىچە بەرگەن باھاسى، ئىگە بولغان كۆز قارىشى، مەنمۇ شۇلارغا قوشۇلۇپ كېتىپ، ماختاش شاقۇن سۈرەتلىرى ئىچىدە، ئۆزۈمنىڭ تىرىك جەستىمىنى قۇچاقلاپ قالماي، مەن يەنىلا ئۆزۈمگە، ئۆز ئىدىيەمگە، ئۆز ھاياتىمغا ۋەكىللىك قىلىپ ياشىغۇچى، مەن يەنىلا مەن. ھەممە ئادەم تىللىسىمۇ، ماختاپ ئۇچۇرىسىمۇ يەنىلا مەن شۇ. مەسىلە، ئۆز نىشانىم، ئۆز خاسلىقىم بويىچە ئىش قىلالىدىممۇ، ئۆز مەۋجۇتلۇقىمنى ئىپادىلىشىم قانداقراق شەكىلدە بولۇۋاتىدۇ؟ ئىلگىرىلىدىممۇ ياكى چېكىندىممۇ ئۆزۈمنى تۇتۇشۇم، ئۆزۈمدىن مۇۋاپىق پايدىلىنىش ۋە ئۆزۈمنى كۈتۈشۈم قانداقراق؟! . . . دېگەنلەرنى ئوبدان ئويلاپ، ئۆزىمىزنى دەڭ. سەپ بېقىشىمىز، ھەر قاچان ئۆزىمىزگە ئەستايىدىللىق ۋە دادىللىق بىلەن دىئاگنوز قويۇپ بېقىشىمىز ئارتۇقچە، بىھۆدە چارچاپ، جىسمانىي ۋە مەنىۋى بەدەل تۈلىمەسلىكىمىز، قاراپ تۇرۇپ چۈشكۈنلۈك قاينىمىغا، ئەرزىمەس تاراق - تۇرۇقلارغا ئۆزىمىزنى سېلىپ بەرمەسلىكىمىز كېرەك. كۈندە تەكرارلىنىپ كېلىدىغان كۈنىمىزدىكى ئېگىز - پەس جەريانلارنىڭ ھەممىسى ماھىيەتتە، ياشاش ئۈچۈن ئىكەنلىكىنى قەتئىي ئۇنتۇماڭ. بار نەرسىلەردىن پايدىلانماي، يوققا ئىنتىلىشىڭىز، دەرىجىدىن تاشقىرى چوققىغا ئىنتىلىشىڭىزمۇ ياكى ئىلگىرىلىكىڭىز ئۈنماي، جايىڭىزدا ئولتۇرۇۋېلىپ سۆزلىۋېلىشىڭىزمۇ ئوخشاشلا سىزنى چارچىتىپ قويدۇ، بىئارام قىلىدۇ. شۇڭا ئالدى

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

بىلەن ئۆزىڭىزنى چۈشىنىڭ، ئۆزىڭىزنى بايقاڭ، ئاندىن ئۆزىڭىزنىڭ ئارتۇقچىلىقىغا، قىزىقىشىغا ماس قەدەم، ماس يول تاللىۋېلىڭ، كالىڭىزنى ۋاقىتتىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىشقا، بار پۇرسەتنى قەدەرلەشكە ئىشلىتىڭ. بېھۋەدە، ئەرزىمەس ئىشلار ئۈچۈن ئۆزىڭىزنى ئار-تۇق چارچىتىۋەتمەڭ. نۇرغۇن ئىشلار ئىچىدىن زۆرۈرلىرىنى ئىلغاش-نى، ئۇنى قانداق ئۇسۇل بىلەن ئۈنۈملۈك قىلىشنى بىلىۋېلىڭ. ھەرگىز بېھۋەدىلا بەدەل تۆلەپ، ئۆزىڭىزنى، روھىي كەيپىياتىڭىزنى، ساغلاملىقىڭىزنى دەسمايە قىلىپ بەرمەڭ، ھاياتتىكى بارلىق پائالىيەت-تىڭىزنىڭ، روھىي كەيپىياتىڭىز ۋە ساغلاملىقىڭىز ئۈچۈن قىلىند-ۋاتقانلىقىنى ئۇنتۇماڭ.

ھەر بىر كۈننى قەدىرلەڭ، سىز بۈگۈن ئىچىدە، قاراڭ، قۇياش چىقتى، يېڭى سەھەرگە قۇچاق ئاچقان يېڭى بىر كۈن سىزگە ئىللىق باقماقتا، سىز ئۇنى قانداق قارشى ئالىسىز؟! . . .

2003 - يىل. قاراقاش

قاچانغىچە يىغلايمىز؟

خاتىرجەملىك، بىخۇدلىقنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشى بولغىنىغا ئوخشاش ئويغىنىشمۇ بۇزۇلۇش... شۇنىسى ئېنىق بۇزۇلمىغۇچە تۈزلەلمەيدۇ. بۇزۇلۇش ئۈچۈن نىسپىيلىكتىن ھالقىغان سەكرەتمە كۈچ، ئىسيانكار، توپىلاڭچى سېزىم، ئاۋاز بولۇش كېرەك. قېلىپلىدىشىپ كەتكەن ئاڭلىقلىقنىڭ ئەڭ بىچارە سۇلغۇن ھالىتىدىكى تەپەككۈر-رىمىزنىڭ ئۆزى دات بېسىپ كەتكەن بۇرۇقتۇم ھالىتىدىن مەيلى ئالدىغا ياكى كەينىگە سىلجىشىدىن قەتئىينەزەر، مىدىرلاپ قويۇشى، جەمسەتكە جان كىرگەندەك ھاياجانلىنىشقا تېگىشلىك ئىش. ئاچچىق بىلەن پەشۋا ئېتىش، قېيىداپ تۇرۇپ بەيگىگە تەييارلىنىش چىرايىغا كۈلكە يۈگۈرتۈپ ئاغزى يۈمۈلمەي ۋالاقلاپ ماختاشقا قارىغاندا يۈز پىرسەن ئەۋزەللىككە ئىگە. ئۆز - ئۆزىمىزنى دەڭسەپ بېقىشقا، ھېچ بولمىغاندا يېڭىلىمەسلىك ئۈچۈن ئازراق كالا ئىشلىتىپ قويۇشقا مەجبۇر قىلىدۇ.

ئەدەبىياتىمىزدا ئۆزىمىزنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىنى ھېس قىلىپ، ئىللەتلەرنى پاش قىلىش خاراكتېرىنى ئالغان ماقالىلەرنىڭ بۇ 4 - 5 يىلدىن بېرى بازار تېپىپ كېتىشى، ھەر ھالدا چاپاقلاشقان كۆزلىدىن ئۆزىمىزنى ئۇۋۇلاپ ئېچىۋاتقانلىقىمىزدىن دېرەك بېرىدۇ. ئەمما كۆزدىن ئۆزىمىزنى ئېچىپ چاپاق باسقانلىقى ئۈچۈن ئاچچىقلىنىپ ئورنىمىزدىلا ئولتۇرۇۋاتىمىز، دوق قىلىۋاتىمىز. بېشى قىچىشسا تاپىنىنى قاشلايدىغان ياكى قىچىشقان يەرنى كۆرسە جالاقلاپ تىترەپ، يورۇق جاھاندىن تەرەت سۇندۇرۇپ كېرىپ ئۇخلاپ قالىدىغان، ئەخلەت - چاۋا ئارىسىدا ئۆمىلەپ ياشاۋاتساق ئېھ ئاسماندىكى پەرۋازىم دەپ نەشۋىق قىلىدىغان نۈزكۈر خاتىن ئەدەبىياتتىن ھەقىقىي ئۆزىمىزنى كۆرەلمىدەكچە، ئۆزىمىزنى ئاڭلاشقا بەك تەشنا بولۇپ كەتكەندۇق. ئاشۇ ۋاقىتتىن باشلاپ يېزىلىقسىز قالغان بۇ خىل مەزمۇن تېخىمۇ يۇرۇق.

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

تۇملىشىپ كەتكەندى. بىز ھەتتا ئىنسان سۈپىتىمىز بىلەن بىزگە ئانا قىلىنغان بېغىشلاشتىن ئىبارەت بۇ خىل قىزىق تولۇقلىنىش، پىسخىك ھادىسىسىدىنمۇ ئېھتىيات قىلىپ، سۈنئىي ھىجىيىپ، يىغىرلىغۇمىز كەلسە ئۆمچىيىپ كەلگەندۇق. شۇڭىمۇ ئەختەم ئۆمەر «يىراق قىرلاردىن ئانا يۇرتقا سالام» دەپ بىر يىغلىۋېدى. بۇ يىغلاش بىلەن ھەممىمىز يىغلاشتۇق. ھەممىمىز چوڭ بىر تەسەللىگە ئېرىشكەندەك ئىچىمىزنى بوشتىمۇ بېلىشقا ئىلگىمىزدىن ھاياجانلىنىپ كېتىشتۇق. شۇنىڭ بىلەن 4 - 5 يىلدىن بۇيان يىغلىغىمىز كەلگەنلىكىنى ھېس قىلساقلا يىغلاۋەردۇق. يىغلىشىمىز نەچچە يىللىق يىغىسى يىغىلىپ قالغان خەلققە يېقىپ، ئاۋامنىڭ ئاۋازى بولۇپ قالغاچقا مەتبۇئات ساھەسىدە يىغلىدۇق. ئۆزىمىزنى كاجاتلاپ تۇرۇپمۇ، دوق قىلىپ تۇرۇپمۇ، قەيىداپ تۇرۇپمۇ، باشقىلار بىلەن سېلىشتۇرۇپمۇ، ئۆزئارا ھۆرپىيىشىپ تۇرۇپمۇ، ئىشقىلىپ ئازراق ئىلگىرىگە يەرنى تېپىۋالساق تۇتۇۋېلىپ بويىنىمىزدىن ئېسىپ قويۇپ تازا يىغلاشتۇق.

ئالدىمىزدا كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇكى، بۇ خىل يىغلاشتىن زېرىكىدە. خان رېئاللىق بىزنى كۈتۈۋالىدۇ، بىز ئاستا - ئاستا ھېق تۇتۇپ يىغلاشتىن توختاپ قېلىشىمىز تۇرغانلا گەپ. ئەمما يىغلاپ ھالىمىزدىن كەتسەك نېمە ئىش قىلىش كېرەك، كۆلمەدۇق ياكى يەنە يىغلايدۇق؟ بۇ ھەر ئىككىلىسى تۈزسىز، تېتىقسىزلا بىر ئىش، ئۇنداقتا نېمە ئىش قىلىش كېرەك زادى؟! بۇنىڭدىن كېيىنكى يۈزلىنىش داۋاملىق ئۆزىمىزنىڭ كېسەللىرىگە دىئاگنوز قويۇش بولامدۇ ياكى دىئاگنوز قويغان ئادەمگە خوش دوختۇر جانابلىرى مېنىڭ كېسەللىمىنى ئوبدان كۆرسىتىپقۇ قويدىلا، ئەمدى ئۆزلىرىنىمۇ تەكشۈرتۈپ باقسىلا قېنى؟ مەن ئەسلىي ساق - سالامەت ئىدىم، بۇ كېسەلنى مەن يۇقتۇرمىغان، بەلكى ھەر قايسىڭىز بار مۇھىتتا يۇققان، شۇڭا ماڭا كېسەل دەپ دىئاگنوز قويۇشىڭىز ئۈچۈن مۇۋاپىق بولمىدى، دەپ دىئاگنوز قويغان ئادەمنىڭ نىيىتىنى جىننىس تەبىقە بويىچە ھەرخىل بۇراپ، تاكالىلىشىپ يۈرمىزمۇ؟ بىز بۇنداق دىئاگنوز قويۇشنىلا بىلىدىغان، قانداق دورا بۇيرۇشنى بىلمەيدىغان ئادەملەرنى بىزگە كېرەك ئەمەس دېمەكچىمۇ؟ ياكى ھەممىمىز كېسەل دەپلا كېسەل پېتى

يۈرمەكچىمۇ؟ ۋە ياكى ئۆز ئىچىمىزدىكى قېرى - ياش، چوڭ - كىچىك، كادىر دېھقان، ئەر - ئاياللار ئارىسىدا ھوقۇق تاللىشىپ ھەممە تەبىقىدىكىلەر رېتىمى بويىچە باشقا پىلانېتقا كۆچمەكچىمۇ؟ ئۆز ئىچىمىزدىكى بۇنداق تاللىشىشلارنىڭ، قول سىلكىپ قېيىداپ يۈرۈش- لەرنىڭ ئۆزىمىزگە نىسبەتەن قانداق ئەۋزەللىكى بار؟

ئەر - ئايال باراۋەرلىكى، ھوقۇق ئۈستىدە مۇنازىرە مەيدانىغا ئاغزاكى قوراللىرىمىزنىلا كۆتۈرۈپ چىقىپ سۆز ئېچىۋېرىش، خوتۇن كىشى ئېرى ئالدىدا تولا ۋاتىلداۋەرسە، سۆزىنىڭ ئىناۋىتى قالمىغاندەكلا ئىش. ئەمەلىيەتتە ھەممىنى ھەل قىلىپ، بىلدۈرۈپ ماڭىدۇ، سۆز بىلەن ھەرىكەت بىرلەشسە، ئاندىن بىز كۆتۈرۈپ چىققانچى بولغان نۇقتىئىيەنەزەر ئىسپاتلىنىدۇ. جۈملىدىن ئەر - ئاياللار باراۋەرلىكى، ئاياللار ھوقۇقى مەسىلىسىنى ئېلىپ ئېيتساق، جەمئىيەت- نىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي تەمىناتىدىن سىرت ئائىلە ئىچىدە بۇنى دەستەك قىلىۋېلىش ياخشى ئۈنۈم بەرمەيدۇ. بۇ ئاڭ - ساپا، ئىدىيە قاراشنىڭ خاراكتېرىگە سىڭىش مەسىلىسى بولۇپ، ئۇنىڭ ئۆزگىرىد- شىمۇ مەدەنىيەت، ئىقتىساد، سىياسەت بىرلىكىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان شەخسنىڭ دۇنيا قاراش مەسىلىسىدىكى تەدرىجىي تەرەققىيات جەريانىدىن كېيىن تەبىئىي ھالدىكى ئىدىيە ئۆزگىرىشىدە ئىپادىلىنىدۇ. بىر ئائىلىدە كىمنىڭ پىكرى ئورۇنلۇق، مەجەز - خاراكتېرىد- نىڭ، تەسىرىنىڭ ۋەزىنى بولسا مەيلى ئەر ياكى ئايال بولۇشىدىن قەتئىيەنەزەر شۇنىڭ پىكرى بويىچە ئىش كۆرۈلىدۇ، بۇ تەبىئىي قانۇن- نىيەت، ئەر بىلەن ئايال كېچە بىلەن كۈندۈزدەك ئايرىلماس گەۋدە سۈپىتىدە ھەرقانداق ئىشتا بىرگە بولۇپ، ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىپ كەلگەن. غالبىيەتتىمۇ، مەغلۇبىيەتتىمۇ بىرگە بولغان، مەسئۇلىيەت ھەر ئىككى تەرەپتە، بۇزۇلۇشتىمۇ، تۈزۈلۈشتىمۇ، تەرەققىياتتىمۇ، ھالاك بولۇشتىمۇ ھەر ئىككى تەرەپنىڭ تەسىرى، سەۋەبى بار. بۇنى مەلۇم بىر تەرەپكە ئىتتىرىپ قويۇشقا بولمايدۇ. ئاتىلارمۇ، ئانىلارمۇ ئەۋلادلارنىڭ ۋەتىنى.

ئۆزىمىزنى ئوپپورتسىيە قىلىپ، ئىچ - باغرىمىزنى بىر كۆرۈپ بېقىش كېرەك ئىدى. كۆردۈق، كۆرۈۋاتىمىز، بۇ نۇقتىدىن ئىچ -

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

باغرىمىزنى يېرىپ بەرگەن ئادەمدە نېمە گۇناھ. باغرىمىزنى پارغۇچىسىنىڭ، ھوي ئەبلەخ، ئېيتىپ، سەن نېمىشقا كېسەل، جاۋاب بەرگەن، دەپ كېسەلنىڭ ئاناۋىنى تارتىش، ھېسسىيات تۇيغۇسىدىكى غۇرۇر سەھنىسىگە ياقىسىدىن سۆرەپ ئېلىپ چىقىش غەرزى بولمىغانىكەن، بىزنىڭ كىلە ئەمەس، ئىككىمىزنىڭ كېسىلىنى سېلىشتۇرۇپ باقايلى، دېيىشىمىزنىڭمۇ زۆرۈرىمىتى يوق. يەنە كېلىپ بۇ كېسەلگە دىئاگنوز قويۇش بىر پۈتۈن گەۋدىگە ئورتاق بولۇپ، مىللەت خاراكتېرىنى ئالغان نۇرسا ئۆز ئىچىمىز، باغرىمىزغا تىكىلىپ، ئۇنىڭغا بولغان مۇھەببەتتە ياش ئاققۇزۇۋاتقانلىقىمىز ھەممىمىزگە ئايان. ئەمدى يەنە يىغلاشنىڭ مەسئۇلىيىتىنى دۆڭگە شىمسەكمۇ، ھەر كىم ئۆزىگە تېپىشلىك تەرەپلەردە ھېس قىلىشى بويىچە يىغلايدۇ، بۇنى بىز تارتىۋالالمايمىز ۋە ياكى قوغلىۋېتەلمەيمىز. رېئاللىقتىكى يىغلاماسلىققا تېگىشلىك كىشىلەرنىمۇ، يىغلىمايدىغان تەرەپلەرنىمۇ، يىغلاش ئۈچۈن كېرەك بولغان تەرەپلەرنىمۇ ھېس قىلىش، ھەر كىم ئۈچۈن ئەمەلىيەتتىكى، ئاڭدىكى مەسىلە. يىغلىغان ئادەم بىزدىن رەنجىپ، بىزنى كەمسىتىپ، بىزنى تىللاپ، بىزنى ھاقارەتلەش ئۈچۈن يىغلىمىغانىكەن، تەگەپ، يىغلاپ تۇرۇپ ياقىسىغا ئېسىلىشىمىزنىڭ ھاجىتى يوق. ئەمدى بىزگە كېرىكى تىللاشنى، ئۆزئارا دوق قىلىشنى توختىتىش، سوغۇق قانلىق بىلەن ئەستايىدىل پىكىر يۈرگۈزۈپ، يىغلاشقا ئاۋازىمۇ، تىللاشنىمۇ، ئاقلاشنىمۇ، دۆڭگە شىنمۇ توختىتىپ بىر پۈتۈن گەۋدىنىڭ نىشانى ئۈچۈن ئەقىل ئىشلىتىش، يىغلىغاندەك، قەيىدىغاندەك، ئاچچىقلاغاندەك بېسىلغان قەدەمدە ھەقىقىي يولىمىزنى تاپالمايمىز. بىرلىككەمۇ كېلەلمەيمىز. ئۆزىمىزگىمۇ ئىشەنەلمەيدىغان كام ماغدۇرلۇق كېلىپ چىقىدۇ، بۇنىڭ بىلەن تەرەققىيات ئالدىدا شاللىنىپ قالمىمىز. بىزنىڭ ئەمدى ھېسسىياتقا مايىل دەۋرىمىزنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، ئەقىل بىلەن ئىش كۆرىدىغان، ئەقىل بىلەن تۇتىشىدىغان مەزگىلىمىز يېتىپ كەلدى.

كەچكىچە داتلاپ، دەرت ئېيتىپ، دەرتنى بىر - بىرىمىزگە ئىتتىرىپ، قېچىپ دېگەندەك ھېسسىيات ئامىللاردىن قۇتۇلۇپ كېتەلەيمىز. مەيدىغان داتخور مىللەت بولۇپ قېلىۋاتىمىز، كەچكىچە ھال ئېيتىپ

تۇل خوتۇندەك مىشىلداپ، كوتۇلداپلا يۈرۈۋېرىمىزمۇ؟ ئۆزىمىزنى كەچكىچە ئۇرۇپ ئاندىن يىغلاپ، تاياق يېمىشنى بىر - بىرىمىزگە ئىتتىرىشىپ ئۆز قەۋمىمىز ئىچىدە ئۆپكىسى يوقلۇق قىلىشىپلا يۈرۈپ بىز نېمىگە ئېرىشمەكچى؟. بىزنىڭ شۇنداق دېيىشىمىز ھەممە شۇ بويىچىلا بولۇپ دېگۈچىنى ئەرشى ئەلغا چىقىرىپ قويدىغاندەك، ئەرشى ئەلغىمۇ دېگۈچى، يالغۇز چىقماقچى ئەمەسقۇ ئاخىر، دەرت تۆكۈشتۇق، ھال ئېيتىشتۇق ئەمدى نېمە ئىش قىلىش كېرەك؟. قوۋمىمىز ئۈچۈن ھېسسىيات كىشىنىدىن ئۆزىمىزنى ئازاد قىلىپ، ئەقلىمىزنى ئىشقا سېلىپ جىڭدا ئولتۇرغۇدەك، تەرەققىياتقا پايدىلىق پىكىرلەرنى ئوتتۇرىغا چىقىرىدىغان دەۋر يېتىپ كەلدى. بىزگە ھازىر نىشان كېرەك، يول كۆرسىتەلەيدىغان، ئەقىل كۆرسىتەلەيدىغان ئەمەلىي، ئىلمىي قىممىتى بار تەپەككۈر شەكلى، پىكىر يولى يۈكسەك پەن - مەدەنىيەت بىلىمى ئىگىلىگەن ئىختىساسلىقلار، بۈگۈنكى تەرەققىيات ئۈچۈن رىقابەت ئېڭى كۈچلۈك قابىللار كېرەك. قېيىداش، پارچە - پۇرات كوت - كوتسىمان دەرت تۆكۈش، ئۆز ئىچىمىزدىكى پارچە - پۇراتلار ئۈچۈن ھۈرىيىشلەر، تاكالىشىشلار، ئەدەبىيات - مىزدىكى چۈشكۈن، ھارغىن كۆز يېشىلار يېغىلار يېتەر ئەمدى!، ئەقلىمىزنىڭ ھېسسىياتقا ماھىل فۇنكسىيىسىنىڭ رولىنى بۇرۇساق قانداق؟!

1999 - يىل. خوتەن - قاراقاش

بەخت ئۆز قولمىزدىمۇ؟

بەخت كۆپ قىرلىق ئۇقۇم بولۇپ، ئۇنىڭ قېلىپلاشقان شەكلى، ئۆلچىمى يوق. بەختنى ھەرخىل كىشىلەرنىڭ چۈشىنىشى، بايقىشى ھەرخىل بولىدۇ. بەزىلەر خۇشال - خۇرام، قايناق تۇرمۇش ئۆتكۈ-زۇشنى بەخت دەپ قارايدۇ. بەزىلەر كۆپلەپ پۇل تېپىشىنى، راھەت - پاراغەتتە ياشاشنى بەخت دەپ قارايدۇ. يەنە بەزىلەر ھوقۇق ئىمتىيازنى بەخت دەپ قارسا، بەزىلەر ئىزدىنىش، نەتىجە، ئۈزلۈك-سىز ئۆگىنىپ، يېڭىلىق يارىتىش ۋە ئىجادىيەتنى بەخت دەپ قارايدۇ. شۇڭا بەخت ئۇقۇمى ۋە ئۇنى ھېس قىلىش، كىشىلەرنىڭ ئىدىيە ساپاسى، دۇنيا قارىشى ۋە روھى بىلەن زىچ باغلىنىشلىق بولۇپ ھەممە ئادەم ئۆز نەزەر دائىرىسى، روھى ئالىمى بويىچە بەختنى ھېس قىلىدۇ، بەخت ئىزدەيدۇ، بەختكە باھا بېرىپ، مەلۇم ئۆلچەم-لەرنى قويدۇ.

بىز كۆپىنچە بەختنى بىر پۈتۈن ئائىلىگە، ئائىلىنىڭ ئومۇمىي كەيپىياتىغا قارىتىمىز. ئەر ئۆزىنىڭ بەختلىك ياكى ئەمەسلىكىنى ئايالىنى كۆپرەك ئۆلچەم قىلىپ، ئايالىمۇ ئوخشاشلا ئەرنى ئۆلچەم قىلىپ، ئۆزلىرىنىڭ بەختلىك ياكى بەختلىك ئەمەسلىكىگە باھا بېرىدۇ. دېمىسىمۇ بىر ئادەم ھاياتلىق مۇساپىسىنىڭ تەڭدىن كۆپ قىسىمىنى نىكاھ ئاستىدىكى ئائىلىدە ئېرى ياكى ئايالى بىلەن ئورتاق تۇرمۇش شارائىتىدا ئۆتكۈزىدۇ. خۇشاللىقتىمۇ، قايغۇدىمۇ، جاپادىمۇ، ھالاۋەتتىمۇ، تەقىدىمۇ، تەقدىردىمۇ بىرگە بولۇپ، ئۆزئارا ئىلاھام، تەسەللى ياردەمدە بولىدۇ. بىر ئادەمنىڭ كەيپىياتىنىڭ قانداق بولۇش - بولماسلىقى، زېھنى قۇۋۋىتى ۋە تەپەككۈر ئىقتىدارىنىڭ تولۇق قېزىلىپ، ئىشلىتىش - ئىشلىتىلمەسلىكى، ئۇتۇق، نەتىجە قازىنىش - قازانماسلىقىدىن، سالامەتلىكىگىچە بولغان ئەھۋاللارنىڭ ھەممىسى ئائىلىسى بىلەن ئائىلىسىدىكى ئادەمنىڭ قارشى تەرەپكە

بولغان مۇئامىلە، پوزىتسىيىسىنىڭ قانداقلىقى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك.

شۇڭا ھەرقانداق بىر كىشى لايىق تاللاشتا، ھەممىدىن بەك زىل ۋە سەگەك، تەلەپلىرى ھەممىدىن بەك ئىنچىكە بولىدۇ.

بىر تەرەپ يەنە بىر تەرەپنى ھەرقانچە قەدىرلەپ، ئۇنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىنى قىلىپ كەتسۇن، قارشى تەرەپ ئۇنى چۈشەنمىسە، قەدىرىگە يەتمىسە، قەدىرلەشنى بىلمىسە، ھەممىسى بىكار. ئەگەر سىز ئائىلەم ئۈچۈن، ئېرىم ياكى ئايالىم ئۈچۈن دەپ ھەرقانچە ئېغىر يۈك بولسىمۇ، ئۇن - تىنىسىز كۆتۈرۈپ، ۋاپاساش تۈگۈل قارشى تەرەپ ئۈچۈن بارلىقىڭىز بىلەن يۈگرەپ يۈرسىڭىزمۇ، ئۇ سىزنىڭ ئۇرۇنۇشلىرىڭىزنى قىلىشقا تېگىشلىك ئىش ۋە ياكى ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن قىلىۋاتقان ئىش بولغاندىكىن، ئۇنىڭ بۇ خىل ھەرىكەتلىرىدىن ئى ئۆزۈمگە بويا قىلىۋېلىپ نېمە قىلاي. بۇ، ئۆزىنىڭ ئىشى دەپ قارىسا، بۇ ئېچىنىشلىق ۋە نەتىجىسىز قۇربان بېرىش بولىدۇ.

سىز قانداق قىلسام ئۇنى رازى قىلىمەنكى دەپ ئۆزلۈكسىز تىرىشچانلىق كۆرسەتسىڭىز، ئۇ تىرىشىش ئۇياقتا نۇرسۇن، سىز بىلەن تىرىكەشسە، سىز بۇ تەرەپكە تارتىسىڭىز، ئۇ باشقا تەرەپكە تارتسا ياكى ئىپادىسىز، ئۇنىسىز، تىۋىشىسىز كۆتەككە ئوخشاش تۇرسا، بۇنى قانداق قىلغۇلۇق؟ ئۇ قۇربان بېرىشىڭىزگە مۇناسىپمۇ زادى؟

ئۇ سىزگە مۇناسىپ جاۋاب قايتۇرماي، تىرىشچانلىقىڭىزنى، ساپ كۆڭلىڭىزنى، چىن ئەقىدىڭىزنى چۈشەنمەي، ئادىمىي پەزىلىتىدىن ئىزنىڭ ۋەزىنى، ئادىمىي پەزىلەتتىكى سېزىمچانلىقتا تۇرۇپ بايقىدەپ پالماي، ئۇنىڭ قەدىرىگە يەتمىسە، سىز ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەمەس، ئۆزىڭىزنىڭ كەتكۈزۈۋاتقان ۋاقتىڭىز، پۇرسىتىڭىز، بېغىشلىغانلىرىڭىزنىڭ نەتىجىسىز، ئېتىبارسىز قالغانلىقىغا قاتتىق ئۆكۈنسىز. روھىڭىزنى پارتىلىتىۋەتكۈدەك بېسىم ئىچىدە، ئازابلىق تولغىنىسىز! چۈشەنمەيدىغان نادان ۋە ساپاسىز، ئەقىدە ئىخلاسىسىز بىرى ئۈچۈن پايىپتەك بولغىنىڭىز ئۈچۈن، ئۆزىڭىزنى كاپاتلاپ تۇرۇپ ئېچىنىسىز.

ئائىلىنىڭ بەختىگە، ئۇنىڭ قوبۇل قىلىش، ئېتىراپ قىلىش ۋە

ھەمكارلىشىشىغا باغلاپ چۈشىنىۋالغان بەخت قارىشىمۇ، ئۇيغۇمۇ قانداق شاتقۇچ زەربىگە ئۇچرايدۇ. سىز ئەتۋارلاپ، يۈرىكىڭىزنىڭ ھارارىدە تىنى بېرىپ، پۈتۈن ۋۇجۇدىڭىزنى بېغىشلاپ تۇرۇپ، پەرۋىش قىلىدۇ. خان مايسا قارشى تەرەپنىڭ ئېتىبارسىزلا قوزغىغان جۇت - شىۋىرغاندەلىرى بىلەن رەھىمسىزلەرچە ۋە بېچارىلەرچە ئابۇت بولىدۇ. دېمەك، سىز بەختىنى ئۆز قولىمۇ، تىرىشچانلىقىم ئارقىلىق يارىتىمەن، قولغا كەلتۈرىمەن دېگەننىڭ بىلەن، قارشى تەرەپ سىزگە ماسلاشمىسا، يەنە بۇ خىل ئىزدىنىشىڭىز تەتۈر نەتىجىگە ئېرىشىپ قالىدۇ.

ئادەم كىشىلىك تۇرمۇشتا، ئىجتىمائىي قايىمادا تۈرلۈك مۇناسىۋەت قاتلاملىرى ۋە نۇرغۇن چەكلىمىلەر ئىچىدە ياشايدۇ. ئۇ بىر ئارزۇ، نىشاننى كۆڭلىگە پۈكۈپ، قايناق قىزغىنلىق بىلەن يولغا چىققىنى بىلەن، ئەتراپتىكى ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك تەرەپلەر، ئۇنىڭغا شۇنداق پايدىلىق ئامىل ۋە شارائىتلارنى بېرەلسە، توسالغۇلار ھەددىدىن كۆپ ۋەزنى ئېغىر بولمىسا، ئۇنىڭغا ئەگەشكۈچىلەر ئۇنىڭ ئەمگەك مەھسۇلىنى ئابۇت قىلىپ ماڭماي، ئۇنى ئاسراشنى، ئۇنىڭغا پەرۋىش قىلىشنى بىلسە، ئاندىن ئۇ كىشى نىشانغا ئوڭۇشلۇق يېتىپ بارالايدۇ. ئۇنىڭ بەختىمۇ ئۆز قولىدا بولالايدۇ. ئۇنداق بولمايدىكەن ئىشلار تەتۈرچە، ئوڭۇشسىز بولۇپ، گويا بىتەلەي تىزەك تەرگىلى چىقسا، ئېشەك سۇغا تىزەكلىگەندەك بىر ئىش بولۇپ، خۇشاللىق ئىزدەش نىشانغا يېتىش، ئادەم ئويلىغاندەك ئوڭۇشلۇق بولمايدۇ. بىراق بەزى ئادەملەر، يەنىلا ئۆز نىشانى، تىلىكى ئۈچۈن كۆرسەتكەن تىرىشچانلىقلىرىنى، ئۆز ئىزدەشلىرىگە مۇناسىپ ھالدىكى ئىرادە ۋە ھەرىكىتىنى كۆرسىتەلمىگەنلىكىنىڭ ئۆزىنىمۇ بەخت، دەپ قارىشى مۇمكىن. گويا بەزى ئەسەبىي ئادەملەر بۇ دۇنيا بىلەن خوشلىشىشنىڭ ئۆزىنى بەخت دەپ قارىغانغا ئوخشاش.

بىر دېھقاننىڭ خۇشاللىقى، بەختى بىلەن بىرلىشىپ كەتكەن گۈزەل تۇيغۇلىرى بىلەن، بىر ئەمەلدارنىڭ بەخت تۇيغۇسى، پۇلپە-رەست بىر سودىگەر بىلەن ئىلىم - پەنگە ئۆزىنى بېغىشلىغان، ئىلىم تەھسىلچىنىڭ ئېڭىدىكى، سەزگۈسىدىكى بەخت ئۇقۇمىمۇ ئوخشاش

بولمايدۇ. بەزى ئادەم جاپالىرىنىڭ ئۆزىنىمۇ ئۆز جاسارەت ۋە ئىرادىسىنىڭ، ئەقىدىسىنىڭ ۋەزىنىگە باغلاپ تۇرۇپ، بەخت ھەققىدە ئۆز-گىچە مەمنۇنلۇق ھېسسىياتىدا بولسا، ئوخشاشلا يەنە بىر ئادەم بۇنى بېشىغا كەلگەن بالا - قازا تەتۈر پېشانىلىك دەپ قاراپ، چەكسىز ئۈمىدسىزلىك، چۈشكۈنلۈك ھېسسىياتىدا بولۇشى مۇمكىن. بىر ئادەم ئۆزىنىڭ ئەڭ ئەشەددىي دۈشمىنىڭ ئۆلۈمىنى تىلەشتىن ئۆزىگە نەسەللى ئىزدەسە، يەنە بىر ئادەم ئۆزىنىڭ بۇنداق رەھىمسىز رەقەبىگە ئىمان، ئېتىقاد، ئادىمىي پەزىلەت ۋە ئىنساپ دىيانەت تىلەشتىن ئۆزىگە نەسەللى ئىزدەشى مۇمكىن.

ھەربىر ئادەمنىڭ دۇنيا قاراش، ئېتىقاد، ئىدىيىسى ساپا ۋە ئۆزىنى تەربىيەلىشىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقى، ئۇلاردىكى بەخت قارىشىغا، مەسىلىلەرگە مۇئامىلە قىلىشىغا ئوخشاش بولمىغان نۇقتىدىن قاراپ باھا بېرىشىگە ۋە ئىزدىنىشىگە، مەسىلىلەرنى ئوخشاش بولمىغان ئۇسۇلدا ھەل قىلىشىغا سەۋەب بولىدۇ.

ئادەملەرنىڭ ئوي - خىيالى، مەنىۋى دۇنياسى ئوخشاش بولمىغانىدەك، ئىزدىنىش ۋە ئېرىشىشلىرىمۇ، ئىزدەشلىرىمۇ ھەرخىل بولىدۇ. بىر خىل مەسىلىنى ھېس قىلىش ۋە باھا بېرىش ھەرىكىتىنىڭ ئۆز ئالدىغا، ئۆز ئىدىيە ئۆز دۇنيا قارىشىغا ماس كېلىدۇ. بەخت ھەر كىمنىڭ ئۆز سېزىمىدا، ئۆزىگە خاس ھېس قىلىشىدا، ئۆز روھىي دۇنياسىغا خاس بولغان سەزگۈسىدە، ئوخشىمىغان دەرىجىدىكى خاسلىقىدا بولىدۇ.

2003 - يىلى. قاراقاش

مەسئۇلىيەت زادى كىمدە

ئۆز - ئۆزىگە ياتلىشىۋاتقان ئىجتىمائىي مىللىي كەيپىياتىمىز ئىچىدە بەزى قىز - ئاياللارنىڭ زەئىپلىكىگە يۈزلىنىشىۋاتقان ھەرىكەت - ھالەتلىرىنى، پەسلىشىۋاتقان ئىدىيە - ئەخلاق قاراشلىرىنى ئەيىبلەپ كېلىۋاتىمىز. مۇشۇنداق بىر ئەينەكتە ئۆزىنى كۆرۈپ تۇرۇش ھازىرقى ئەھۋالىمىزغا نىسبەتەن ئارتۇق كەلمەس. لېكىن، ئەيىبلەش بىلەنلا ئىش تۈگەمدۇ؟ بۇنىڭ ئويىپىكىتىپ ۋە سۈيىپىكىتىپ سەۋەبلىرىنى ئىزدەپ، ئورتاق ئويلىنىپ بېقىشقا بولماسمۇ؟

مەسئۇلىيەتنىڭ مۇھىم سەۋەبلىرىدىن بىرى قىزلارغا بولغان ئائىلە تەربىيىسى. ئۇزۇن يىللىق فېئوداللىق كۆز قاراشنىڭ تەسىرىدە ئاتا - ئانىلار قىزلىرىغا كىچىكىدىن باشلاپ، قىز بالا ئاجىز دېگەن ئاڭنى سىڭدۈرۈپ، ئۇلارنىڭ تەبىئەت ۋە جەمئىيەت بىلەن ئۇچرىشىشىنى چەكلەپ، مۇستەقىل پىكىر قىلىش ۋە ئىش قىلىشنى تەپەككۈر قىلىشنى شەكلەن ئەخلاق رامكىسى ئىچىگە بەنت قىلىپ، ئايىغى يېنىك، ئاغزى ئېغىر بولۇشنى ئۆلچەم قىلىپ، ئائىلە ئىشىغا پۇختا، مەيلى توغرا ياكى خاتا بولسۇن ئەر نېمە دېسە خوپ دەيدىغان ئىتائەتمەن، ھەممىگە ھۆرمەت قىلىدىغان پەزىلەتلىك بولۇشنى تەلەپ قىلىشىدۇ. مۇشۇ خىل ئائىلە تەربىيىسى جەريانىدا ئۇيغۇر قىزلىرىنىڭ خاراكتېرىگە بىر خىل رايىشلىق سىڭىپ، ئاجىزلىق ئۇقۇمى مۇكەممەللىشىپ، يۆلەنمىۋېلىش پىسخىكىسىنى يېتىلدۈرىدۇ. مۇستەقىل پىكىر يۈرگۈزۈشكە، ئىزدىنىشكە، يىراقنى كۆرۈشكە جۈرئەت قىلالمايدىغان بوشاڭ، قورقۇنچاق بولۇپ يېتىلگەن بۇ قىزلارنىڭ ئىدىيىسىدە جەمئىيەتتىكى ئىجتىمائىي ھادىسىلەرگە نىسبەتەن مۇستەقىل، بەلگىلىك ئىلمىي قاراش شەكىللەنمەي تۇرۇپلا يېشىنىڭ چوڭىيىشى، فىزىئولوگىيەلىك ۋە پىسخولوگىيەلىك جەھەتلەردىن يېتىلىشىگە ئەگىشىپ، قارشى جىنىسلىقلارغا ئىنتىلىش بولىدۇ. شۇنداق قىلىپ، مۇھەببەت، تۇر -

مۇش جەھەتتىن يېتەرلىك تونۇشقا ئىگە بولمىغان قىزلار بىلىپ - بىلمەي ئىشىق - ھەۋەسكە تۇتۇلۇپ قالىدۇ - دە، ناھايىتى تېزلا ئۆزىنىڭ بىردىنبىر مەجبۇرىيىتى بولغان قازان بېشىنىڭ خوجايىنلىق ۋەزىپىسىنى شەرەپ بىلەن قوبۇل قىلىدۇ ياكى يولدىن چىقىپ يامان ئىشلارغا بېرىلىدۇ. مانا بۇ بىز چوڭلاردىن كەتكەن خاتالىق.

نۆۋەتتە، ئالىي مەكتەپلەردىكى كۆپ سانلىق قىز ئوقۇغۇچىلاردىن - كى بارغانسېرى دۆلتلىشىپ كېتىش، ياسىنىشقا ئەھمىيەت بېرىش، جەمئىيەتتىكى دۇرۇست بولمىغان ئادەملەر بىلەن ئارىلىشىپ ھەرخىل مۇناسىۋەتلەردە بولۇش، پۇلغا ھەددىدىن زىيادە چوقۇنۇش نەتىجىسىدە - كى چۈشكۈنلىشىشنىڭ سەۋەبىنى جەمئىيەتنىڭ پۇلىنى بىرىنچى ئو - رۇنغا قويۇپ، ئىجتىمائىي ئەخلاققا سەل قارىغانلىقتىن ئىزدەسەكمۇ، مۇھىم سەۋەب يەنىلا ئۆزىمىزدە.

كىچىكىدىن باشلاپ تار رامكا ئىچىدە كۆزى ئېچىلماي تۈرلۈك چەكلەشلەرگە ئۇچراپ چوڭ بولغان قىزلار بىر مەزگىل ئۆگىنىشتىن باشقا قىزىقماي ئىتائەتمەن بولسىمۇ، يېشىنىڭ چوڭىيىشىغا ئەگى - شىپ ئەتراپىدىكى يېڭىلىقلارغا قىزىقىدىغان، ئىنتىلىدىغان، ئاسان قوبۇل قىلىدىغان بولۇپ قالىدۇ. ئائىلە، مەكتەپ ۋە جەمئىيەتنىڭ قىزلارغا بولغان ئاقىلانە يېتەكلىشى ۋە مېھرىبانلىقنىڭ كەم بولۇ - شى، جىنسىيەت نەربىيىسىنىڭ ئارتۇقچە سىرلىقلاشتۇرۇۋېتىلىشى تۈپەيلى قىزلارنىڭ تەبىئىتى ۋە شۇ يېشىدىكى نازۇك خاراكتېرى، ئەۋج ئېلىۋاتقان ئەسەبىي مەدەنىيەتنىڭ قۇرتىتىشىغا ئاسانلا ئۇچراي - دۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئۆزلىرىگە ئاشۇ ماكاندىن ئەركىنلىك، خۇشاللىق ۋە مېھرىبانلىق ئىزدەيدۇ.

شۇنىمۇ ئەسكەرتىپ ئۆتۈش كېرەككى، مەكتەپلەردە قىزلار خىزم - ىتى ئىشلىگەنلەر ئارىسىدا مەكتەپنى لىزىگە سالغۇدەك مەسىلە چىق - مىسا ئايلاپ - يىللاپ يىغىن ئاچمايدۇ، تەربىيە خىزمەت ئىشلىمەيدۇ. بەزى مەكتەپلەردە بىرەر ئوغۇل بالا قىزلارغا مۇھەببەت خېتى يېزىپ قويسا، قىزلارنىڭ رەت قىلغىنىغا قارىماي، يەنىلا قىزلارنى ئەيىبلەي - دۇ. بۇنىڭ بىلەن ئەمدىلا ياشلىق دەۋرىگە قەدەم قويۇۋاتقان قىزلارنىڭ غۇرۇرى قاتتىق زىيانكەشلىككە ئۇچرايدۇ. مانا بۇ ئۇلاردا ئائىلە،

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

مەكتەپتىن بىزار بولۇش، رايى يېنىش، يامان يوللارغا مېڭىپ قېلىش، ئۆزىنى ئابۇت قىلىشتەك ناچار ئاقمۇەتلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. قىزلارنىڭ ھەرقايسى ياش باسقۇچلىرى ۋە ھالقىلىق پەيتلەردە كى كەيپىياتغا دىققەت قىلىش، يېتەكچىلىك قىلىش، ئىنچىكەلىك بىلەن خىزمەت ئىشلەش، ئۆز ئەمەلىيىتىمىز ئارقىلىق ياخشى تەسىر بېرىش، قايىل قىلىش، كۆڭۈل بۆلۈش، غەمخورلۇق قىلىش ئورنىغا ئۆز مەيلىگە قويۇۋېتىپ بىرەر ئىش چىقىرىپ قويغاندىن كېيىن ھەيدەۋېتىشكە، جازالاشقا ئارانلا تۇرىمىز. بۇ خىل ئەھۋال شۇ مۇھىت، شۇ ئەتراپتىكى نۇرغۇن قىزلارنىڭ ئىدىيىسىدە ئەۋرىنىش پەيدا قىلىدۇ. مانا مۇشۇنداق بىر قاتار مەسئۇلىيەتسىزلىكلەر قىزلارنى باشباش-تاق خاراكىتىگە ئىگە قىلىپ قويدۇ.

ھازىر نۇرغۇن ئانا - ئانىلار بالا دەردىدە قاقشاپ زار - زار يىغلاپ يۈرمەكتە. ھەتتا بەزى ئائىلىلەر شۇ سەۋەبتىن ۋەيران بولماقتا. بۇنىڭدىكى تۈپ مەسئۇلىيەت يەنىلا بىز چوڭلارنىڭ ئانا - ئانا، ئوقۇت-قۇچىلارنىڭ بىپەرۋالىقىمىز، نادانلىقىمىز، بالىنى بېقىشنىلا بىلىپ، تەربىيەلىشىنى بىلمىگەنلىكىمىزدە. بىز بۇلارنى ھېس قىلىپ يەتكەن-مىزدە پۇرسەت قولدىن كېتىپ قالىدۇ.

قىزلار مىللەتنىڭ ئانىسى، قىز - ئاياللىرىنىڭ ساپاسى تۆۋەن مىللەت مەڭگۈ تەرەققىي قىلالمايدۇ. چۈنكى كەلگۈسىنىڭ ئىگىلىرىنى تەربىيەلىگۈچى تۇنجى ئوقۇتقۇچى ئانا.

ئەمما بىز شۇ قىزلىرىمىزنى كىچىكىدىن شەكلەن كامالەتكە يەتكۈزۈپ، ئەمەلىيەتتە چېچى ئۇزۇن، ئەقلى قىسقا قىلىپ تەربىيەلەپ، تەبىئىيىتى، ئەقلىنى زەھەرلەۋاتىمىز. قىزلىرىمىز ئەسلىدە دۆت ۋە ئەقلى قىسقا ئەمەس. بىز چوڭلارنىڭ ئەقلىمىزنىڭ قىسقىلىدىن ئۇلارنى توغرا تەربىيەلەش ئۇسۇلىنى تاپالمايۋاتىمىز. ئۇلارنى چۈشىنىپ، سىزدىشىپ، يېتەكلەپ ئىلمىي تەربىيەگە ئىگە قىلالمايۋاتىمىز، ئۈنۈملۈك تەربىيەلەش ئۇسۇلى ئۈستىدە ئويلىنمايۋاتىمىز، ئىزدەنمەيۋاتىمىز، قاتتىق تەلەپ قويۇشنىڭ ئۇلارغا كۆيۈنۈش ئىكەنلىكىنى چۈشەنمەيۋاتىمىز.

ۋاپاساشنىلا، ئەيىبلەشنىلا بىلمەي، ئۈنۈملۈك چارە - تەدبىرلەر -

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

نى قوللىنىپ، قىزلىرىمىزنىڭ ساغلام، ئەقىل - پاراسەتلىك، تەد-
بىرلىك، مۇستەقىلچانلىققا ئىگە چوڭ بولۇشى، تەرەققىيات ۋە مىل-
لەتنىڭ ساپاسىنى ئۆستۈرۈشكە ھەقىقىي تۆھپە قوشالايدىغان يېڭى
ئەۋلاد بولۇشىنى قولغا كەلتۈرەيلى!

1999 - يىل. قاراقاش

ئۇلارنى قايتۇرۇپ كېلەيلى

كىشىلىك تۇرمۇشتا مەيلى ئىجتىمائىي ئالاقە سورۇندا بولسۇن، مەيلى خىزمەت، تۇرمۇشتىكى ياكى ئۇنداق ياكى بۇنداق سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن بولسۇن يۇقىرى - تۆۋەن دەرىجىلىك رەھبەرلەر بىلەن ئۇچرىشىپ تۇرىمىز. ئۇلارنىڭ ھەرقايسىسىغا تۇتقان پوزىتسىيە ۋە ئۇلارنىڭ بىزگە بەرگەن تەسىرلىرى ئوخشاش بولمايدۇ. ئۇلار توغرىدا سىدا جەمئىيەتتە بولۇۋاتقان گەپ - سۆزلەرمۇ ئوخشىمايدۇ. ئاشۇنداق گەپلەرنى تارقانقۇچىلارنىڭمۇ مەقسىتى، شۇ ئىشلارغا مۇناسىۋەتلىك پايدا - زىيان توقۇنۇشى، ھېسسىيات، بىرلىك زىددىيىتىنىڭ دەرىجىسى ئوخشىمايدۇ. ئەتراپىغا توپلىۋالغان ئادەملەرنىڭ ئاڭ - سەۋىيە خاراكتېرى ئالاھىدىلىكىمۇ پەرقلىق. ئۇنىڭ ئۈستىگە شەپكىسىنى ئەكەل دەپسە، كالىسىنىمۇ ئايرىدىغان ئىش بىزدە كۆپرەك بولغاچقا، بىز ئاڭلىغان ۋە بەزى كۆرگەن ئېھتىماللىقلاردا تەبىئىيلىكتىن ھالقىدىغان نورمالسىز سەۋەبلەرنىڭ بولۇشى تەبىئىي.

رەھبەرلىك بەنزىسىدە ئولتۇرغانلارنىڭ پەرقلىق ھالدا چوقۇم بىر ئالاھىدىلىكى بولماي قالىدۇ. ئۇلارنىڭ بەزىسى نەزەرىيىۋى بىلىمگە باي بولسا، بەزىسى ئەمەلىيەتنى چىقىش قىلىپ ئىش بېجىرىشكە ماھىر بولىدۇ. بەزىسى مەسىلىلەرنى قانداق بىر تەرەپ قىلىشقا ماھىر بولسا، بەزىسى ئىجتىمائىي ۋەزىيەتنى ئالدىن مۆلچەرلەپ سۇنىڭ كېلىشىدىن ئىلگىرى توغان سېلىشقا ماھىر بولىدۇ. يەنە بەزىسى يۇقىرى ۋە تۆۋەن بىلەن بولغان مۇناسىۋەتتە، مەيلى قانداق ئۇسۇللار بىلەن بولمىسۇن، ئۇلارنىڭ ئاجىز، كېرەكلىك نۇقتىسىدىن تۇتۇۋېلىپ ئۇنىڭغا پاي سېلىپ تۇرۇپ ئىشەنچكە ئېرىشىۋېلىشقا ماھىر بولسا، يەنە بەزىسى بۇيرۇقۇز قاتتىق قوللۇققا ماھىر كېلىدۇ. . . بەزى ئورۇنلاردا خىزمەت ئىستىلىدا مەسئۇلىيەتچانلىق، تىرىشچانلىق، سەمىمىيلىك، ئەستايىدىللىق بارلار ئازراق بولۇپ، توپلاڭدىن

توغاچ ئوغرىلاش ۋە ئېغىزدىكى سۆزلەرگە تايىنىپ جان باقىدىغان، ئەمەلىي ئىش قىلمايدىغانلار ئەمەلىي ئىش قىلىدىغان، ئادەتتە باشقا ئىشلارغا ئانچە ئارىلىشىپ كەتمەيدىغان كەمسۆزلەرنى ئاكتىپ دەپ يالغۇز قالدۇرۇپ قويدۇ. ئۆزى ھەيدىسە قىلىدىغان، بولمىسا قىلمايدىغان نۆزچىنىڭ ئىشىكىدەك بولۇۋېلىپ، خۇشامەت قىلىپ يۈرۈپ جان باقىدىغانلارمۇ يوق ئەمەس. بىز پالانى باشلىق خۇشامەتپەرەس، پۈكۈنسى ئۇنداق يەنە پالانى مۇنداق... دەيمىز، ئەمەلىيەتتە ئۇلارغا مۇشۇنداق ئىللەتلەرنىڭ ھەممىسىنى بىز ئۆگەتكەن. ئۇلارنىڭ بەزىلىرىنىڭ ئىش بېجىرىش پىلانى باشقا بولسىمۇ، بىز ئەمەلىيەتتىمىز بىلەن ئۇلارنىڭ پىلانىنى ئۆزگەرتىشكە سەۋەبچى بولۇپ، ئۇلار ئۆزىمۇ ياقىنۇرمايدىغان بىر خىل خىزمەت ئىستىلىنى ئۇلارغا فورمۇلا قىلىپ چىقىرىپ بەرگەن. ئۆزىمىز دوڭ بولۇپ قېلىشىمىزغا قارىماي ئېگىلىپ، ئۇلارنى غادايتىپ قويغان، ئىلمىيلىكتىن يىراق، قاششاق بولۇپ قېلىۋاتقان مەجەز - خاراكىتىمىز بىلەن ئۇلارغا بۇيرۇقۇز-لىقنى ئۆگىتىپ قويغان، شۇڭا بىزنىڭ مەجەزىمىزنى ئەمەلىي ئەھۋالدىمىزغا ماس رەھبەرلىك سەنئىتىنى ئىگىلىۋالغان ئادەم، باشقا نۇرغۇن تەرەپلەردە ئاجىز بولسىمۇ، خىزمىتىنى راۋۇس ئاخۇرۇپ كېتىۋېرەلەيدۇ. بىز ئەستايىدىل، سەمىمىي، ئەمەلىي، بىلىملىك ئادەمنىڭ خىزمىتىدىن بەكرەك، تومۇرىمىزدىن تۇتۇۋېلىپ قانداق دورا بېرىشنى بىلىدىغان قارامراقلارنىڭ خىزمىتىنى قوللاپ ئاقتۇرۇپ بەرگەنلىكىمىز ئۈچۈن بەزى رەھبەرلەر بۇنى ئوبدان بىلىۋالغان. بىزدە مۇستەقىل كۆز قارىشىنى ئەستايىدىللىق بىلەن ئوتتۇرىغا قويۇپ دادىل مەيدانغا چىقالايدىغانلاردىن، باشقىلارنىڭ ئەپچىلىكى گەپلىرىگە ئەگىشىدىغان، كۆرەلمەسلەر، شامال قايسى تەرەپكە چىقسا شۇ تەرەپكە ئىگىلىدىغانلار كۆپ بولۇپ، ئۇلارنىڭ شوئارۋازلىرى ئاساسەن ھېسسىياتىغا كۆپرەك تايىنىپ باكتېرىيە تارقىتىدۇ، غەيۋەت قىلىدۇ، تۇخۇمدىن توك ئۇندۇرىدۇ.

«20 - ئەسىرنىڭ ئەڭ چوڭ ئالدامچىلىق» تا مۇنۇلار بايان قىلىنىغان: 1989 - يىلى 25 - دېكابىر رومىنىيىدىكى بىر مەخپىي بازىدا ئۈچ نەپەر ھەربىي سوتچى ۋە ئۈچ نەپەر خەلق سوتچىلىقىدىن

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

تەشكىللەنگەن سوت، ھېللا تۇتۇپ كېلىنگەن زۇڭتۇڭ چىئوسىسكونى مەخپىي سوراق قىلىۋاتاتتى.

— سەن تېمىشو ئارادىكى ئىرقىي قىرغىنچىلىقنى بىلەمسەن؟ چىئوسىسكو ھەيران قالدى ھەم غەزەپلەندى: ئىرقىي قىرغىنچىلىق؟ ... بىر قانچە سائەتتىن كېيىن سوت ئالدىراپ - تېنەپ چىئوسىسكو ئۆلۈپ كەتكۈچە تېمىشو ئارادىكى ئىرقىي قىرغىنچىلىقنىڭ زادى قانداق ئىش ئىكەنلىكىنى بىلەلمىدى. . . ئەسلىدە بۇ بىر قانچە كىشىنىڭ مۇخبىرلار ۋە دوختۇرلار بىلەن ھەمكارلىشىپ، باشقا بىر ھەرىكەت يۈز بەرگەن ۋاقىتتىن پايدىلىنىپ، ۋەھشىي قىرغىنچىلىق نەخ مەيدانى ياساپ، تېلېۋىزوردا كۆرسىتىپ، گېزىتلارغا خەۋەر بېرىپ، ئاممىنىڭ غەزىپىنى قوزغاپ پەيدا قىلغان ئالدامچىلىق بولۇپ، زۇڭتۇڭ ئايالى بىلەن ئېتىپ تاشلىنىپ بولۇپ، ئىككى ئايغا يېقىن ۋاقىت ئىچىدە بۇ ئىشنىڭ ھەقىقىي ئەھۋالى ئاشكارىلانغان. (ئەدەبىي تەرجىمىلەر ژۇرنىلىنىڭ 1996 - يىللىق 10 - سانى 105 - بەتكە قاراڭ) بىر دۆلەتكە زۇڭتۇڭ بولغان ئادەم توغرىسىدا مەسئۇلىيىتى كۈچلۈك، قانۇن راۋرۇس سورايدىغان مۇنداق ئىشلاردە. مۇ ئېغۇرگەرچىلىك، كۆتۈرمىچىلىك قىلىنىۋاتقان يەردە، ئادەمنىڭ جىسمانىيىتىگە ئەمەس، مەنئىيىتىگە ھۇجۇم قىلىدىغان ھېچقانداق سوئال - سوراقسىز، جازاسىز بېجىرىلىدىغان بىزدىكى ئۇششاق - چۈششەك ئېغۇرگەرچىلىك، قوللاشلار، ئەگىشىشلەر بىلەن كۈنسىرى كۆپەيمەكتە، ئەمما ئادەمگە نىسبەتەن بۇ خىل روھىي ھۇجۇمنىڭ سالمىقى ئېغىرراق. بىزنىڭ بۇنداق ئىشەنچسىز مەلۇماتلارنىڭ كەينىدە كىرىپ كېتىپ ئېرىشىپ قالىدىغان پايدىسىز ئامىللىرىمىزمۇ كۆپ، ئۆزىمىز ۋە باشقىلارغا نىسبەتەنمۇ پىسخىكا جەھەتتىكى بىلىمدە. مىز ۋە جانلىق تەپەككۈرىمىزنىڭ چولتلىقى تۈپەيلىدىن راستلىق دەرىجىسى تولىمۇ تۆۋەن بولغان بۇنداق مەلۇماتلارغا ئاغسىز ياكى ئاڭلىق ھالدا ئىشىنىپ كېتىپ، شۇ ئادەمنىڭ تەبىئىي ئىجتىمائىي مۇھىت ئىچىدە قانداق رول ئېلىش مۇمكىنلىكى بارلىقىنى، خاراكتېر ۋە بىلىم قۇرۇلمىسىنى، جەمئىيەتتىكى تەسىرگە مۇناسىپ پائالىيەت قىلىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىپ بېقىشقا سەل قارايمىز.

مېنىڭ ئەڭ يېقىن بىر سىرداش دوستۇم بار. ئۇ ئۆزى كىچىك بولغان بىلەن نەپەككۈرى چوڭقۇر، پىكىرلىرى ۋە دۇنيا قارىشى ئىلغار. ئۆزىنىڭ ۋە باشقىلارنىڭ ئارتۇقچىلىق ھەم يېتەرسىزلىكلىرىگە ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلالايدىغان، نەقىدىي پىكىرلىرى ئۆتكۈر، جۈرئەتلىك، تىرىشچان، ئۆزگىچە پىكىرلىك قىز، ئۇ خىزمەتداشلىق رى ۋە ئەتراپىدىكى كىشىلەرگە نورمال مۇئامىلە قىلىدۇ. ئانچە كۆپ كىشىلەر بىلەن ئارىلىشىپ كەتمەيدۇ، پارچە - پۇرات پاراخۇلارغا قوشۇلماي ئاڭلاپلا قويدۇ. بىرەر ئىشلارغا ئاسانلىقچە ئاچچىقلىنىپ كەتمەيدۇ، مەسىلىنىڭ يىلتىزغا قارايدۇ، باشقىلارغا بەك يېقىنچىلىق قىلىپ كەتمەيدۇ. بۇ خىل خاراكتېر ئۇنى تەكەببۇرراق كۆرسىتىدۇ. ئۇ، ئۆزىمۇ مۇستەقىل قاراشقا ئىگە ئادەمنى ياقتۇرىدۇ. ئۇ، ھەممە شە: ئادەم ھەم قەلەمگە ھەم ئەلەمگە ئېتىبار بېرىش كېرەك، تىرىد شىپ ئۆزىنى ھەر ئىككى تەرەپتىن بەلگىلىك ساۋاتقا ئىگە قىلمىغان ئادەم ھامان مەلۇم تەرەپتىن شاللىنىپ قالىدۇ، دەيدۇ. ئۇنىڭ كىشىلىك دۇنيا قاراشتىنمۇ، سىياسىي جەھەتتىنمۇ، ئەدەبىيات جەھەتتىنمۇ جۇ ئۆزئارا پىكىر ئالماشتۇرۇپ نەقىدىي پىكىرلەرنى بېرىشىپ تۇرالايدىغان، ھۆرمەتلەيدىغان بىر سىرداش مەسىلە كەندىشى بار. ئۇ، خېلى ھوقۇقدار رەھبەر بولۇپ، قەلەم ئىشى بىلەنمۇ شۇغۇللىنىدۇ. كەڭ دائىرىلىك بىلىمگە ئىگە. ئۇ ئادەتتە سورۇنلاردا مەست بولۇۋېلىپ سۆزلەپ كېتىدىغانلاردىن بولمىغاچقا، كىشىلەرگە بىر خىل سىرلىق تۇيغۇ بېرىدۇ. سورۇنلاردىمۇ ئۇزاق ئولتۇرمايلا يېنىپ چىققاچقا كىشىلەر ئۇنىڭغا ئاسانلىقچە يېقىنلىشالمايدۇ. بەزى كىشىلەر، ھاراق سورۇنلىرىدىن پايدىلىنىپ ئىلتىماسلىرىنى تەستىقلىتىپ، ئىشلىرىدىنمۇ بېجىرەلمىگەنلىكىگە ئاچچىقى كېلىپ ئۇنى، باشقىلارنى كۆزىگە ئىلمايدۇ. . . دېگەنگە ئوخشاش سۆزلەرنى تارقىتىدۇ. ئۇنىڭ، ئۆز ئەتراپىدىكى باشلىققا خاس مۇئامىلىدە بولۇپ، ئەسلىي تەبىئىتى بويىدە چەكلىنىپ قىلمايدىغان، سۈنئىي مۇناسىۋەتچىلەرگە خۇشى يوق. ئۇ، رەھبەرلىك كۇرسىدا ئولتۇرۇپ، ئۆزىنى مەنئۇبەت جەھەتتىن يېتىم قالغاندەك ھېس قىلىدۇ. ئۇ، بۇنداق قاتۇرۇپ قويۇلغان ھەيكەلدەك قېتىپ ئولتۇرۇپ، ئەسلىي ئىنسانلىق تەبىئىتىنى چەمبەرچاس تېڭىپ

قويدىغان، ئازادىرىك، ئىختىيارچە ئولتۇرۇپمۇ ئەسنىيەلمەيدىغان، باشقىلار بىلەن ئارىلىقتا تام پەيدا بولۇپ قېلىپ، ئېچىلىپ - يېپىلىپ سۆزلىشەلمەيدىغان تۇرمۇشىدىن ۋاپاسايدىكەن. ھەتتا تەبىئەت مەنزىرىسىدىن بىر زوقلىنىۋالاي دېسىمۇ ئارقىسىغا مېھماندارچىلىق قىلىدە. خانلار، قوغدىغۇچى... دېگەندەكلەر كىرىۋېلىپ ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن ھەرىكەت قىلغىلىمۇ قويمايدىكەن. ئىشىكى تۈۋىدە ئامانلىق ساقلاپ تۇرغان پوستقا قاراپ ئىچى سىقىلىپ: بولدى، ئارام ئېلىڭ دېسىمۇ، ئۇلار بىردەمدىن كېيىن يەنە پايپاسلاپ يۈگۈرۈشۈپ كېلىشىدە. قىسقىسى ئۇ، ئىنسانىي، تەبىئىي ئىختىيارلىقى بىلەن ئەركىن كىن پائالىيەتمۇ قىلالمايدىغانلىقىدىن ۋاپاسايدىكەن. ئەتراپىدا مەنئۇدە يەت ھەققىدە ئازادە پىكىرلىشىپ ئولتۇرىدىغانلار يوق بولۇپ، ئۇلار دائىم ئۇنى يەپ - ئىچىشكە، ھەرخىل مېھماندارچىلىقلاردىكى تەبرىك-لەرگە تەكلىپ قىلىشىدىكەن. ئۇنىڭمۇ ئارامخۇدا، ئەركىن، ئىختىدارلىقى بىلەن ئولتۇرۇپ ئۆزىنىڭ ئاشۇ تەرەپلەرنى چۈشىنىدىغان بىرەرى بىلەن پىكىرلىشىپ ئىچىنى بوشتىۋالغۇسى، ئۆزىنىڭ پىكىرلىرىگە قارىتا تەنقىدلەرنىمۇ ئاڭلىغۇسى بار ئىكەن. بىراق ئەتراپىدىكىلەر ئۇنىڭ يېنىغا كىرسە ھودۇقۇپ، خۇشامەت قىلىدىغان مۇئا-مىلىدە بولىدىكەن. شۇڭا دوستۇم بىلەن بۇ جەھەتتىن ئوبدان بىرلىككە كېلەلمىگەچكە ئۇنىڭغا ئاشۇنداق گەپلەرنى دەپ يېرىپ ئىچىنى بوشتىۋالىدىكەن، ئۇنىڭ تەنقىدىي پىكىرلىرىنى ئاڭلايدىكەن، ئۆزىنى يەڭگىل، راھەتلىك ھېس قىلىدىكەن. ئۇلار جەمئىيەت، ۋەزىيەت ۋە كىشىلىك تۇرمۇش ھەققىدە كەڭ دائىرىلىك پىكىر ئالماشتۇرۇشىدە كەن. ئۇ ئادەمگە قانداق قىلىپ يېقىنلىشىشنى بىلەلمەيۋاتقان بەزى كىشىلەر، دوستۇمنىڭ ئۇنىڭ بىلەن بولغان ئالاقىسىغا گۇمانى چاكنىنا نەزەر بىلەنمۇ قارايتۇ. دوستۇم بۇلارنى ئاڭلاپ نېمە دېيىشنى بىلەلمەي ئاخىرى بېشىنى سىلكىگىنىچە كۈلۈپ تاشلىدى.

نېمىشقا كۈلسەن؟ دېسەم ئاشۇ ئادەملەرنىڭ بىچارىلەرچە چاكدى-نىلىقىغا، دەپ جاۋاب بەردى ئۇ.

مەيلى قانداق خاراكتېرگە ئىگە رەھبەر بولسۇن ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئادەم. ئۇلاردا كۆمۈلۈپ قالغان ياكى فۇنكىسىيىسىنىڭ رولىنى

قايرىۋالغان، بىزگە قاراپ ئۆزگەرتىۋالغان، نۇرغۇن ھالەت بولغان نەقىدىرىدۇمۇ، ئۇلاردا يەنىلا ئىنسانغا خاس تەبىئەت، ئاخلىق ياكى ئاڭسىز خىيال، ۋەجدان ۋە ئۆزلۈك ئېڭى مەۋجۇت. ئۇلار ئۆز خىيال-لىمىرىنى، يۈرىكىنىڭ بىر يەرلىرىدىن چىقىۋاتقان چىن، ھەقىقىي سادالارنى ئالدىيالىمايدۇ، يىراققا قوغلىيالىمايدۇ. بىز ئۇلارنىڭ بۇ ئورتاق تەبىئىي ئالاھىدىلىكتىن پايدىلىنىپ ئۇلارنىڭ ھالىتىنى ئۆز-گەرتىپ، مەسئۇلىيەت تۇيغۇسىنى، مۇئامىلە ئالاقە ئۈسۈلىنى ئەسلىدىكى تەبىئىي فۇنكسىيەلىك خاتىرىسىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشىمىز كېرەك. بۇنىڭ ئۈچۈن بىزمۇ جان بېقىش نىقابىمىزدىكى ساختا، خۇشامەتكوي مۇئامىلىمىزنى، تۇرمۇش خىزمەت ئىستىلىمىزدىكى نا-توغرا ئامىللارنى تاشلاپ، ئەمەلىي شارائىتىمىز ۋە ئىقتىدارىمىزنى، ئىنسانلىق تەبىئىتىمىزنى، ئادەمگە خاس «ئۆز كۆز قارىشىمىزنى بىل-دۈرۈشىمىز كېرەك. ئۇلارنى ئۆز ئەمەلىيىتىمىز ئارقىلىق ئارىمىز-دىكى ئەڭ تەبىئىي، ئەڭ مېھرىلىك سەمىمىي مۇناسىۋەتكە قايتۇرۇپ كېلەلسەك، ئۇلارغا ئۆرنەك بولۇپ، قۇرۇق نامپەرەس، خۇشامەتپە-رەسلەرنى قۇرۇق قول قالدۇرالماساق، ئەسلىمىزگە قايتالماساق ئۇلار-مۇ ئەسلىگە قايتىدۇ. يەنە نۇرغۇن سۈنئىي، ساختا ئىشلىرىمىزمۇ ئەسلىگە قايتىپ، ئوڭ يۆنىلىش بويىچە ھەقىقىي تەرەققىيات رىقابىتىد-گە يۈزلىنىپ روناق تاپالايدۇ. ئادەم قانچە سۈنئىي، خۇشامەتچى بولغانسېرى شۇنچە نەزەردىن چۈشۈپ كۆزگە ئىلىنمايدۇ. تەبىئىي-لىك، مەردانلىق، ئادەمنىڭ ئادەملىك قەدەدۇر.

قۇرۇق سۆلەت، خائىن روھ، ساختا نىقابىنى بۇزۇپ، بىچارە نەپ، ئىمتىياز قارىشىنى پايخان قىلىپ، ھەقىقىي ئىقتىدارغا ھۆرمەت قىلايلى، ئۇنى قەدىرلىيلى. . . ئىنسانىي گۈزەل پەزىلەتلىرىمىزنى خارلىمايلا، ئەسلىمىزنى ئالدىمايلى! ئەسلىگە قايتىش - ئۇلۇغ بو-لۇپ، ئۇ، ھەقىقەتكە قايتىشتۇر.

1996 - يىل. قاراقاش

ۋېچىركىلاردىن مۇراجىئەت

ئۈچ - تۆت يىل ئىلگىرى ۋېچىركا پەقەت توي بولغان ئاخشىمى خۇشاللىق بىلەن ئىككى ياشنى قۇتلۇقلاش يۈزىدىن ئۆتكۈزۈلدى. خان، ياشلارنىڭ بىر خىل كۆڭۈل ئېچىش ۋاسىتىسى ئىدى. ۋېچىركا ئاتالغۇسىنى ئاڭلىسا كىشىلەر توي خۇشاللىقىنىلا كۆز ئالدىغا كەلتۈرەتتى. ھازىر ۋېچىركىنىڭ تۈرى كۆپىيىپ، شەكلى ئۆزگەردى. ياشلار ئارىسىدىلا ئەمەس، ئوتتۇرا ياش ۋە پېشقەدەملەر ئارىسىدىمۇ يېڭىدىن يېڭى ۋېچىركىلار پەيدا بولۇپ قالدى. يېنىمىزدا پۇل بولسۇن - بولمىسۇن سەندىن مەن قالارمەنمۇ... دېگەن ئوي بىلەن مەنمەنلىك تالىشىپ بۇ خىل ۋېچىركىلارغا كۆپلەپ پۇل خەجلەيدى. خان، بىرەرسى يېڭى كىيىم كىيسە، بىرەر خۇش خەۋەر ئاڭلىسا، بىرەرسى مەلۇم ئىشتا مۇكاپاتلانسى، ئانچە - مۇنچە بىر نەرسە يازىد. خانلارغا يوقنىڭ ھېسابىدا قەلەم ھەققى كەلسە، بىرەرسى چېپى - چېمىنى ياساتسا... ئىشقىلىپ قوپىمىز بىرەرنى قوزىلىسا، مېكىيان 4 - 5 چۈجە چىقارسىمۇ ھەممىسىگە ۋېچىركا قىلىپ بېرىسەن دەپ تۇرۇۋالدىغان ئادەت يېتىلدۈرۈۋالدۇق. تېخى ۋېچىركىنى ئۆتكۈزۈپ بېرىدىغان ئادەم خەۋەرسىز تۇرۇپ، قانداق ئۆتكۈزۈش، قانداق ۋاقتتا تا باشلاپ، قانداق ۋاقتتا ئاخىرلاشتۇرۇش، قاتنىشىدىغانلار، يېپىدىلىدىغان يېمەكلىك، ئىچىلىدىغان ئىچىملىككە قەدەر بىر قانچىمىز بىر يەرگە كېلىپ پىلان سوقۇپمۇ ئۆلگۈرمىز. ھەتتا بىزاۋغا مۇكاپات بېرىلسە ۋە باشقا پۇل كىرىم بولسىمۇ، ئىگىسى بولغان ئادەم قولغا ئېلىپ ساناپ بولغۇچە، ئۇ پۇل بىزنىڭ قولىمىزغا ئۆتۈپ ھېسابلىنىپ بولىدۇ. ئوتۇن يارغان پالتا سىرتتا قايتۇ دېگەندەك، ئۇ پۇلنى ئېلىشقا تېگىشلىك ئادەم بۇ ئىشلاردىن خەۋەرسىز، ھەتتا ئۆزىگە قانچە پۇل كېلىدىغانلىقىنى، ئەتراپىدىكىلەرنىڭ ئۆزىنى قەيەرگە ئېلىپ كېتىۋاتقانلىقىنىمۇ بىلمەيلا قالىدۇ. پەقەت ئۆزلۈكىدىن بەلگىلىۋېلىشقان

باش ساقى كۆزلىرىنى ھەييارلارچە قىسىپ، قولغا رومكىنى ئېلىپ دەسلەپكى كىرىش سۆزىنى باشلىغاندىلا، ئاندىن بۇ ئىش ئاشكارا بولىدۇ. بىز ئۇنىڭ خۇشاللىقىنى ئورتاق تەبرىكلەيدىغان يېقىن دوست-لىرى، ئۆلپەتلىرى قاتارىدا مەيدانغا چىقىمىز. شۇنىڭدە تازا ئىچىپ بىر يەرگە بارغاندا شۇلگەيلەرىمىزنى ئېقىتىپ ئۇنىڭغا زور شان - شەرەپ ۋە خۇشاللىق تىلەيمىز. قىسقىسى ئۆلۈم - يېتىمىدىن باشقا ھەرقانداق ئىشقا ۋېچىركا ئۆتكۈزۈشكە مەجبۇر قىلىمىز. تېخى ئەجەب-لىنەرلىكى بۇنداق ۋېچىركا سورۇنلىرىدا سورۇن باشلىنىپلا ھاراق ئىچىشكە باشلايدۇ. سورۇن داۋاملىشىۋېرىپ ۋاقىت ئۆزىرايدۇ - دە، ئۆي ئىگىسى، ياكى رېستوران خوجايىنى قوغلىغاندىلا، بىر - ئىككىيلەن ئاناڭنى... دېيىشكەندە، يېگەن ئىچكەن ئېغىر كېلىپ قۇ-سۇقلار ھەممە يەرنى بۇلغاپ ئىناۋىتىمىزنى، قەدىر - قىممىتىمىزنى، ھۆرمىتىمىزنى چۈشۈرىدىغان قىلىقلار ئەۋجىگە چىققاندا، بارلىق گەپ - سۆزلەر تۈگەپ قىلغىلى قىلىق تاپالمىغاندا ياكى بولمىسا بىرەرسىنىڭ ياقىسى يىرتىلىپ بۇرۇنلىرىدىن قان ئاققاندا ئاندىن سولشىپ تارقايىمىز. ئەنە شۇ نەچچە سائەت جەريانىدا كىملىرىنىڭدۇر غەيۋىتىنى قىلىپ ئارقىدىن زاڭلىق قىلىپ ئۆچكىدەك ۋارقىرىشىپ سەت كۈلىمىز، بىزەڭ چاقچاقلارنى قىلىشىپ سورۇننى بېشىمىزغا كىيىمىز. گەپ تاكالىشىپ ياكى ئاداش تارتىشىپ، بىر - بىرىمىزگە خىس قىلىشىمىز، ئالالمىغان دەردىمىزنى، قورساق كۆپۈكىمىزنى ئېشەككە كۈچۈڭ يەتمىسە ئۇر توقۇمنى دېگىنىدەك ئۆيدىكىلەردىن ئالىمىز. ئەتىسى چۈشكىچە ئۇخلاپ چاپقىمىزنى چالا - پۇلا يۇيۇپ بېشىمىز گاراڭ ھالدا يېلى چىقىپ كەتكەن توپتەك ھالسىزلىنىپ، سۇسىز قىلىپ سولاشقان گىياھتەك سالپىيىپ خىزمەتكە كېلىمىز. قولىمىز ئىشقا بارمايدۇ، گەپمۇ خۇشباقمىدۇ ياكى ئارام ئېلىشىمىز. نىڭ تايىنى يوق ياكى خىزمەتنىڭ ئۈنۈمى يوق. ئۆزىمىزگە ئۆزىمىز سەت كۆرۈنۈپ ئۆزىمىزدىن ئۆزىمىز بىزار بولۇپ يۈرىمىز.

ۋېچىركا ئۆتكۈزۈپ بېرىدىغان، خۇشاللىقنى تەنتەنە قىلىشقان يارۇ - بۇرادەرنى چاقىرىپ بۇ خۇشاللىقتىن ئورتاق ھۇزۇرلىنىشقا چاقىرىدىغان ئادەم، ھېچقانداق تاشقى كۈچنىڭ بېسىمىسىز، ئۆز

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

ئىختىيارىيلىقى، ئۆز رازىلىقى، ئۆز كۆڭۈل ئازادلىكى بىلەن ئەبە-
لىي ئەھۋالىغا قاراپ ئۆزى چاقىرماي، بىزنىڭ زورىمىز، بىزەڭلىكىمىز
بىلەن بۇ ئىشنى قىلىدۇ. بۇنى قانداقمۇ خۇشاللىقنى تەبىرىكلەش،
دوست - بۇرادەرلىرىنى چىن دىلىدىن قۇتلۇقلاشقا قاتنىشىش دېگىلى
بولسۇن؟ بۇلارنى قانداق مېھمان دەپ ئاتاش كېرەك؟. بۇ بىر توپ
ئادەمنىڭ بىھۇدە ئۆتكەن ۋاقتىنىڭ، دات بېسىپ قېلىۋاتقان ئەقىل-
نىڭ، خورلانغان ئىنسانىي گىزەت - غۇرۇرنىڭ ئورنىنى قايتا
تولدۇرۇۋېلىش مۇمكىنمۇ؟. قىلىۋاتقان خىزمىتىدىن، گىزدىنىشىد-
مىزدىن يۈرەك قانغۇھەك قانچىلىك بىر نەرسە ئۆگىنەلىدۇق؟. ئەنە
شۇنداق ئورۇنسىز سورۇنلارنىڭ بىھۇدە سورۇۋاتقان پۇلىنى پەرزەنتلىد-
رىمىزنى تەربىيەلەشكە، ئىلىم - پەن، تېخنىكا ئىگىلەشكە، ھۈنەر
ئۆگىنىشكە سەرپ قىلساق، ھېچبولمىغاندا كۈندىلىك تۇرمۇشىمىزدى-
كى باشقا نورمال خىراجەتلەرگە خەجلىسەك بولماسمۇ؟. ۋېچىركىلار
ئادەملەرگە شۇنداق مۇراجىئەت قىلىدۇ: ئادەملەر، ئۇزۇڭلارنى ئىس-
راپچىلىق پانقىقىدا خورلىماڭلار، گىزەت - غۇرۇرۇڭلارنى،
قەدەر - قىممىتىڭلارنى يەرگە ئۇرۇۋاتقىنىڭلار يەتمەي، مېنىمۇ خور-
لاۋاتىسىلەر! . شۇنى ئۇتتۇماڭلاركى غەپلەتكە پاتقانلار، ئەقىلدىن ئاز-
غانلار تېگىشلىك جازاسىنى تارتماي قالمايدۇ. ئۆتۈنۈپ قالاي، مېنىڭ
بۇ نام - ئابرويمىنى پاخاللاشتۇرۇپ، خاراكتېرىمنى ئۆزگەرتىپ،
مەۋجۇتلۇقۇمنىڭ شەكىللىرىنى بۇزۇپ مېنى خورلىماڭلار! . تەڭرى
سىلەرگە ئەقىل - پاراسەت، تىرىك سەزگۈ ئاتا قىلغاي! . . .

1997 - يىل. قاراقاش

توختاڭ، نىشانىڭىز قاياققا

كۈنىڭىز يۇقىرى ئۆرلەۋاتقان تەرەققىيات، مەدەنىيەتلىك تۈر-
مۇش رېتىمى، قۇلايلىق شارائىتلار بىلەن تەمىن ئېتىۋاتقان پائالىيەت-
لەر، ماھىيىتىنى بىلىپ ئۆلگۈرمەيلا كىرىپ قېلىۋاتقان بۇ خىل
ئىجتىمائىيەت قاينىمىنىڭ بىزگە ئېلىپ كەلگىنى ئىدىيە، تەپەككۈر-
مىزدىكى سەكرەتمە بولدى.

يېڭىدىن يېڭى ئېچىلىۋاتقان كۆڭۈل ئېچىش سورۇنلىرى، تانسى-
خانلار، ھەرخىل مەدەنىيەت سورۇنلىرى، ماگىزىنلار، كىنو،
تېماتىر خانلار، ئېسىل رېستۇرانلار... ھەممىسى ياشلارنىڭ كەڭرى
سورۇنى. كوچىلاردا سائەتلىرىگە، يېنىدىكى چاقىرىش ئاپپاراتىغا
پات - پات قاراپ قويۇپ، ئالدىغا كىم ئۇچرىدى، كىمگە سوقۇلۇپ
كەتتى بۇنىڭغا قاراپمۇ قويماي ئالدىراش كېتىۋاتقان ياشلار توپى؛
ئاممىۋى تېلېفونلاردا تاللىشىپ نۆۋەت بىلەن تېلېفون پۇلىنى
ئويۇل - ئويۇل بېرىپلا يۈگۈرۈۋاتقان ياشلار توپى؛ كوچىدا
ئۇرۇپ - سوقۇپ، چېدەل - ماجىرا چىقىرىپ قويۇپ، نەلەرگىدۇر
ئالدىراۋاتقان ئايرىم ياشلار... ئۇلار بىر يەردە ئۇقۇمامدىكىنە، بىر
يەردە ئىشلىمەيدىكىنە، بۇ دەم ئېلىش كۈنلىرى بولمىسا... دېگۈسى
كېلىدۇ ئادەمنىڭ.

بۈگۈنكى مۇناسىۋەت، مۇئامىلە پائالىيەتلىرىدە يېڭى دەۋردىكى
بەزى ياشلىرىمىزنىڭ مەدەنىيەت قوبۇل قىلىشى ئاشۇ بولۇپ قالدى.
پەن - تېخنىكا، مەدەنىيەت بىلىملىرىنى ئىگىلەش دېگەنلەرنى قويۇپ
تۇرايلى، مەن كىم؟ قولۇمدىن قايسى ئىش كېلىدۇ، قانداق ئىشنى
قاملاشتۇرۇپ قىلالايمەن، بۇ ئىشنى قانداق بىر تەرەپ قىلسام بولىدۇ،
دېگەنلەرنى ئويلايدىغانلار ناھايىتى ئاز. ئۇلار ئۆزىنىڭ قايسى
جەھەتتىن ئىقتىدارى بارلىقىنى، قايسى ئىشنى قىلسا قاملاشتۇرالايدۇ-
غانلىقىنى، بۈگۈن نېمە ئىشلارنى قىلىشى كېرەكلىكىنى بىلمەيدۇ.

بىر خىل تەرتىپسىزلىك ئىچىدە ئۇ يەر - بۇ يەرلەرگە دوڭقۇرۇپ ئالدىراشلار يۈرۈشىدۇ. ئەسلىي ئۇلارنىڭ تېزلىشىۋاتقان ئۆزۈمۈش رېتىمى ئۈچۈن، ئۇلاردا سوغۇق قان خاراكتېر ۋە مەسىلىلەرنى تېز بىر تەرەپ قىلىش ئىقتىدارى، ئادىتى بولۇش كېرەك ئىدى. ئەپسۇسكى، بەزى ياشلىرىمىز تولىمۇ چېچىلاڭغۇ، تولىمۇ يىغلاڭغۇ ۋە ھورۇن، ئۇلار بوشاڭلىق بىلەن ئارىدا ئېسىلىپ ياشاۋاتىدۇ، يا ئەسكى ئاتىقى يوق، يا ياخشى ئاتىقى يوق، ئۇلارغا قانداق باھا بېرىش كېرەك. لىكىنىمۇ بىلىڭلى بولمايدۇ. ھەر قانداق ئىشنى قاملاشتۇرۇپ قىلىش ئۈچۈن ئادەمدە شۇنىڭغا پارىشا جاسارەت ۋە پەم بولۇشى كېرەك. بېشىقىدە مەلۇم بەزى ياشلىرىمىزنى پارنىكتا ئۆسكەن بالىلار دېيىشىدۇ. بۇ پەقەت راھەت ئىچىدە ئۆسكەنلىكى ئۈچۈنلا ئېيتىلغان گەپ ئەمەس، بەزى ياشلاردا جاپاغا چىداشلا ئەمەس، راھەتكە چىداش تەييارلىقىمۇ يوق، ھاراق ماجىراسى، كۆكەملىك ماجىراسىغا ئىشلەتكەن قاراملىقىدىن باشقا ئادالەت ئۈچۈن كۆكرەك كېرىپ مەيدانغا چىقالايدىغان ئەركەك خاراكتېرى يوق، ئىككى ئاياق ئاشنى شاپىلىتىپ سوقۇۋېتىپ، بۇرۇتنى تولغاچ قويۇپ كەتمىنى مۇرسىگە ئارتىپ ماڭمىدىغان، ھەر بىر قاراشلىرىدىنمۇ ئادەم ئەيمىنىدىغان ئاشۇ قەھرىلىك ئەللىرىمىزنى، مەيدىسىدە ئەركەك تۈكى بار يىگىتلىرىمىزنى يوقىتىۋاتىمىز. . . بىر قاراپ قويۇشتىن پۈزۈلۈش ۋە ئىلىدە ئوت كېتىدىغان جەزىبىلىك، ساپ دىل، سادىمەن، مېھرى پەرۋىشكارلىقى ۋە ئىشقى بىلەن يولۋاستەك يىگىتلىرىمىزنى شەكىلسىز نۇقتا بىلەن باغلاپ قويالايدىغان مېھرى قاشتېشىدەك قىزلىرىمىزنى يوقىتىۋاتىمىز. . . بەزى ياشلىرىمىز جىددىيچىلىك ئىچىدە ئالچوققا تۈۋلەپ سەپىرىنى داۋاملاشتۇرماقتا. ئۇلارنىڭ ئويلايدىغىنى رېستوران، كىنو، تانسا، تاماشا سورۇنى. . . ئاشۇ ئىشلىرى ئوڭۇشلۇق بولمىسا ئىززەت - غۇرۇرىنىڭ نەزەرگە ئېلىنمىسىلىقى سەۋەبىدىن ئەمەس، باشقىلار ئالدىدىكى مەنمەنلىك ھېسسىياتىنىڭ ئۈستۈنلۈكى سەۋەبىدىن ئەمەس، باشقىلار ئالدىدىكى مەنمەنلىك ھېسسىياتىنىڭ ئۈستۈنلۈكى سەۋەبىدىن كەيپىياتى ناچارلىشىپ كېتىدىغان، بىر ئىش تۈپەيلىدىن يەنە نۇرغۇن ئىشلاردىكى پايدىلىق پۇرسەتلەرنى قولدىن بېرىپ قويىدىغان

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

ياشلىرىمىز ئاز ئەمەس. خۇشاللىق ۋە خاپىلىقلارغا شۇغۇپ كەتمەي، ئۇنىڭغا ئاستىرتتىن مۇلاھىزە ئېلىپ بېرىپ، سوغۇق قانلىق بىلەن ئۆزىنى قېزىپ، شۇ ئىشنىڭ ئەتىكى يۇنىلىشى ھەققىدە ئويلىنىپ باقىدىغان، ئۆزىنى رۇسلىقۇپۇش ئىدىيىسى تەييارلىقىنى قىلالايدىغان. لار ناھايىتى ئاز.

ھازىرقى ئىجتىمائىي كەيپىيات، ياشلار توغرىلىق كۆپلىگەن ئە. سەرلەرنى يازدۇق. شۇ ئەسەرلەرنى تەھلىل قىلىپ كۆرسەك نۇرغۇن ماھىيەتلىك مەسىلىلەردىن ھالقىپ كەتكەندەك تۇيغۇغا كېلىمىز. شۇ. ئا ياشلارغا سۇنۇلغان ھەربىر ئەسەر يۈكسەك مەسئۇلىيەتچانلىق بىلەن سۇنۇلۇشى، ئۇلارغا پىكىر قىلىش، ئەستايىدىللىق، جۈرئەت ۋە مەر- دانلىك ئاتا قىلالىشى، خاراكتېرىنى يېتىلدۈرۈشكە تۈرتكە بولۇشى كېرەك. نېمىگىدۇر ئالدىراپ كېتىۋاتقان ھەربىر ئادەم مەيلى نېمە ئىش قىلىشىدىن قەتئىينەزەر، ئۆزىدىن شۇنداق بىر سوئالغا جاۋاب ئېلىپ بولغاندىن كېيىن ئاندىن قەدەم ئېلىشىنى داۋاملاشتۇرۇش كې- رەك. توختاڭ! نىشانىڭىز قاياققا؟ ئۆزىڭىزنى بېسىۋېلىپ ئاندىن مېڭىڭ، مانا بۇ ياشلارنىڭ ئۆزىنى دائىم ئاگاھلاندۇرۇپ تۇرۇشى زۆرۈر بولۇپ قالغان سوئال.

1997 - يىل. قاراقاش

ئۈرۈمچىلىك ئەرلەر سايماخۇنمۇ؟

توي قىلىش ئورتاق نۇرغۇن مۇھىتىدا بىر ئائىلىدە بىرگە يا-
شاشنىڭ باشلانما نۇقتىسى بولۇپ، بىر جۈپ ئەر - ئايالنىڭ بىرىمىدە
دىن ئارتۇقراق ھايات مۇساپىسىگە ھەمرا، جۈپ تاللىشى، تەبىئىي
ۋە ئىجتىمائىي قايناملاردىكى بەيگىلەرگە ئورتاق جەڭ ئېلان قىلغۇچىدە-
سىنى چىلىشىدۇر.

بىر جۈپ ئەر - ئايال، ئۆزىنىڭ تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي ئاجىز-
لىقىنى ئۆز ئارا تولۇقلاش، ئۆز ئارا ياردەم ۋە كۆيۈنۈش ئاساسىدا
بىر - بىرىنىڭ تۈرلۈك ئېھتىياجلىرىنى قاندۇرۇپ، نورمالنى ياشاش
كاپالىتىگە ئېرىشىش ئۈچۈن توي قىلىدۇ. پەقەت ئۆز ئارا ھۆرمەت،
چۈشىنىش، قوللاش، بىر - بىرىنى تولۇقلاش بولغاندىلا ئائىلىنىڭ
ئۆلىنى ياخشى قۇرۇپ چىقىملى، پەرزەنتلەرنى ياخشى تەربىيىلىگىلى
بولىدۇ.

ئائىلە ماجىراسىنىڭ كۆپىيىشى، پەرزەنتلەرنىڭ ئۆسۈپ - يې-
تىلىشىگە سەلبىي تەسىر كۆرسىتىپلا قالماستىن، ئەر - ئايالنىڭ
روھىي كەيپىياتى، سالامەتلىكى، خىزمەت ئۈنۈمى، تۇرمۇش رېتىمى
قاتارلىقلارغا ئەڭ زور ناچار تەسىرلەرنى پەيدا قىلىدۇ. ئىككى تەرەپتە
ئائىلە ئۇقۇمىنى سۇلاشتۇرۇپ قويدۇ. قارشى تەرەپكە نىسبەتەن
مۇھەببەت ھېسسىياتىنى يوقىتىپلا قالماستىن، مەن ئېمە ئۈچۈن توي
قىلغان، جېنىمنى باقالمايمۇ ياكى رەسمىيەت ئۈچۈنلۈم؟ دېگەندەك
ئۈمىدسىز ۋە خەتەرلىك قاراشقا كەلتۈرۈپ قويدۇ. ھەرقانداق بىر
ئادەم توي قىلىشتىن بۇرۇن قەلبىگە نۇرغۇن گۈزەل ئارزۇ - ئۈمىد-
لەرنى پۈكۈپ توي قىلىدۇ. بىراق، توي قىلغاندىن كېيىن بىرگە
ياشاش جەريانىدىكى ئەگرى - توقايلىقلاردا بىر - بىرىگە ھاسا تاپايق
ۋە روھىي ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچ بولۇپ، ساداقەتمەنلىك ۋە مېھرى
ۋاپا بىلەن بىرگە ياشايدىغانلار، جېدەل - ماجىراسىز، بەختسىز،

بىر - بىرىدىن رازى بولۇپ ياشايدىغانلار، ئارزۇيىمىزدىكىدەك كۆپ ئەمەس.

ئىدىيە قاراشلىرىنىڭ، مەسىلىلەرگە تۇتقان پوزىتسىيىسىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقى، ماددىي ۋە مەنىۋى ئېھتىياجلىرىنىڭ ماس كەلمەسلىكى، يىغىنچاقلىغاندا، بىر - بىرىنى قوللاش، چۈشىنىش، ئۆزئارا مېھىر - مۇھەببەت يەتكۈزۈشنىڭ كەمچىل بولۇشى قاتارلىقلار ئائىلىنىڭ ئىناق بولماسلىقىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. بىر ئۆيگە كىرگەن ئىككى ئادەم مۇشۇنى ئۇنتۇماسلىقى كېرەككى، ئىككىلىسى ئۆز ئالدىغا دۇنيا قاراش، مېجەز - خاراكتېرگە ئىگە مۇستەقىل ئادەم قىلىپ، ئايرىم - ئايرىم ئادەم قىلىپ يارىتىلغان ئىكەن، ئۆزئارا كېلىشەلمەسلىك، مەسىلىلەردە بىرلىككە كېلەلمەسلىك بولۇپ تۇرىدۇ. مەسىلە پەقەت ئۇلاردىكى ئاڭدا، ئىدىيىسىنى ئازاد، قورساقنى كەڭ تۇتۇپ بىر - بىرىنىڭ قىزىقىش ۋە مېجەز - خاراكتېرلىرىگە ھۆرمەت قىلىشتا، غۇرۇرغا، كىشىلىك، ئۆزىگە خاس ھوقۇقىغا يول قويۇشتا.

بەزى ئائىلىلەردە ئۆزئارا ھوقۇق تالىشىش كۈرىشى ئىزچىل داۋاملىشىپ، ئىككىلا تەرەپ جاھىللارچە، مېنىڭ توغرا دەيدىغان قارىغۇلارچە ئۈستۈنلۈك تالىشىش كۈرىشى بولىدۇ. ئائىلىدىكى ئەمەلىي مەسىلىلەرنى بىر چەتكە قايرىپ قويۇپ، كىچىك بالىلاردەك نادانلارچە بەس - مۇنازىرە بىلەن يولسىزلارچە بىر - بىرىنى بىزار قىلىۋېتىدۇ. كىمىنىڭ پىكرى ئورۇنلۇق ۋە ئائىلە ئۈچۈن پايدىلىق بولسا شۇنى ئاساس قىلماي، مېنىڭ دېگىنىم ھېساب بولماي، سېنىڭكى ھېساب بولماي دېگەندەك جاھىل، بۇرنىنىڭ ئۇچىنىلا كۆرىدىغان چولپان قاراش ئىدىيىدە بولۇپ، قارشى تەرەپ بىلەن قەستەن سۈركەلىش پەيدا قىلىشقا ئۇرۇنىدۇ.

بۇرۇنقى ئائىلە ئەخلاقى، ئائىلىدىكى ئاياللارنىڭ ئورنى بىلەن ھازىرقى ئاياللارنىڭ ئائىلىدىكى ئورنى ئوخشىمايدۇ. بىر قىسىم ئەرلەر بۇرۇنقى ئاياللار ئېرىگە باش كۆتۈرۈپ قارىيالمايتتى، ئېرىنىڭ ئالدىدا يىپ ئېشەلمەيتتى، توغرا بولسۇن، خاتا بولسۇن ئائىلىدە ئېرىنىڭ دېگىنى ھېساب بولاتتى، ھازىرقى ئاياللار بارغانسېرى ھەددە.

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

دىن ئېشىپ كەتتى دېيىشمەكتە. ئاياللار يېقىنقى يىللاردىن بېرى ئائىلىدىلا ئەمەس، جەمئىيەتتىمۇ خېلى ياخشى ئىمتىيازلارغا ئېرىشتى. دۇرۇست، ئەرلەرمۇ ئاياللارنى خېلى ھۆرمەتلەيدىغان، ئۇلارغا مۇ يول قويدىغان، قارىغۇلارچە ئۇلارغا ياساپ قويغان ئادەمدەك خالىغانچە ھۆكۈمرانلىق قىلمايدىغان بولدى. سەۋەبى ھازىرقى دەۋردەكى ئاياللار ئىدىيە ساپاسى كۈنسېرى يۇقىرى كۆتۈرۈلۈۋاتقان، ئوي-خاق، جانلىق، كۆتۈرەڭگۈ روھ بىلەن ئەرلەرگە ئوخشاش ھەر ساھە ھەر كەسىپلەردە تىك تۇرۇپ ئىشلەۋاتقان، نۇرغۇن نەتىجىلەرگە، شان - شەرەپلەرگە ئېرىشىپ، ئاياللارنىڭ ئەقلى - ھوشى ۋە قۇدرىتىنى، مەۋجۇتلۇقىنى جاھانغا نامايەن قىلىۋاتقان، ئىگىلىك تىكلەۋاتقان ئاياللار. ئۇلار خىزمەتتە ئەرلەر بىلەن تەڭ ئىشلەيدۇ، ئۆيگە كەلسە، ئەر تېلېۋىزورغا قاراپ چاي ئىچىپ يېنىچە ياتسا، پالاقىشىپ يۈرۈپ تاماق قىلىدۇ، تۆپىنىڭ تۈرلۈك ئۇششاق - چۈششەك ئىشلىرىنى قىلىدۇ، كىرى يۇيىدۇ، بالىلارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىپ ئۇلارنىڭ تۈرلۈك تەلەپ ئارزۇ - ئارمانلىرىنى تىنمىسىز يۈرۈپ قاندۇرىدۇ، تۈرلۈك مېھماندارچىلىق، ئادەمگەرچىلىكلەرگە يۈگرەيدۇ، ۋاقت چىقىرىپ ئۆگىنىدۇ، شۇنچە ۋاقىتتىن سىغداپ يەنە پەرزەنتلىرىدىكى يېتەكچى ئوقۇتقۇچى، يولدىشىغا سىرداش دوست ۋە مېھرى ئىللىق مەھبۇب بولىدۇ. ئۆز نۆۋىتىدە تېخى ئېرىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىپ تۇرمىسا، ئۆزىنى كۈتمىسە، مۇۋاپىق ياسانمىسا تېخى بولمايدۇ. ئۇلار بۇرۇنقى ئاياللاردەك ئېرىنىڭ ئىشلەپ تېپىپ بەرگىنىنى يەپ، خەجلىپ بىكار ئولتۇرىدىغان ئاياللاردىن ئەمەس، بەلكى ئېرىدىن ئۈچ - تۆت ھەسسە ئارتۇق كۈچ، ئەقىل - ھوش سەرپ قىلىپ ئائىلە ئۈچۈن تىرىشىۋاتقان پىداكار، جەسۇر ئاياللار. ئايال بىلەن بىر ئۆيدە بىرگە ياشىغۇچى، ئۇنىڭ جاپالىق ئەمگەك مېۋىلىرىدىن ھۇزۇرلىنىپ ئولتۇرۇپ بەھرىمەن بولغۇچى بىر ئەر، كۆرۈپ تۇرۇپ يەنە، مانا مۇشۇنداق بىر تىنمىسىز ئەمگەك قىلغۇچىدىن ھال سوراش يوق، ئۇنىڭغا ئازار بەرسە، ئۇنىڭ ئەمگىكىگە كۆز يۇمۇپ، ئۇنى خورلىسا، بۇ، ئىنسانلىق پەزىلەتكىمۇ، ئەقىلغىمۇ ئۇيغۇن كەلمەيدۇ.

بىراق ئاپتونوم رايونىمىز تەۋەسىدە ئۇيغۇر ئەرلىرىنىڭ ئىچىدە

مۇشۇنچىلىك ئەقەللىي ئەمەلىيەتنى كۆرۈپ ئېتىراپ قىلىدىغان، ئۆز ئەمەلىيىتى بىلەن كۆرسىتەلەيدىغان، قاراملارچە ئەزەللىك غۇرۇرنى، ئايالى ئالدىدا نادانلارچە تەنتەنە قىلىش بىلەن ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى جاكارلاپ تۇرۇشنى زۆرۈر دەپ قارىمايدىغان ئەزەلدىن قانچىلىك باردۇر. ئۇلارنىڭ ئىدىيىسىدىكى ئۆزىنى ئەر دەپ چاغلانغان باشقۇرۇش ۋە ئۆزىنى كۆرسىتىش پىسخىكىسى ھەربىر ئېغىز سۆز - ھەرىكىتىدە ئاڭلىق ۋە ئاڭسىز ھالدا ئۆزىنى كۆرسىتىپ تۇرىدۇ. ئېرىنىڭ ئاڭسىزلىرىچە قىلمۇناتقان بۇ زوراۋانلىقى، ئىشلەپ، ئىزدە - خىپ، پالاقشىپ يۈرۈپ ھېرىپ كەتكەن، ئىدىيە - ساپاسى ئېرىنىڭ كىدىن تۆۋەن تۇرۇپ كەتمەيدىغان، ئېرىنىڭ توغرا، قايسىنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى ئېنىق ئايرىيالايدىغان، مەدەنىيەت سەۋىيىسى خېلىلا يۇقىرى بولغان ئايالنىڭ ئىدىيىسىدىن ئۆتمەيدۇ. ئېرىنىڭ بۇ خىل قىلىشىغا مىيىقىدا كۈلۈپ، ئەزەلدىن ئۆتمەيدۇ. ئېرىگە بولغان ھۆرمەتتى سۇسلايدۇ.

يەنە بەزى ئائىلىلەردە بولسا ئاياللار دەرىجىدىن تاشقىرى بىشەم بولۇپ كەتكەن، ئائىلىدىكى ئۆزىنىڭ مەجبۇرىيەت ۋە مەسئۇلىيىتىنى ئۇنتۇپلا كەتكەن بولغاچقا ئېرى بىلەن بولغان جېدەل - ماجىرالارنى كۆپىيىپ، پۈتۈن ئائىلە ئەزالىرىنىڭ نورمال كەيپىياتى بۇزۇلغان، ئائىلىۋى مۇناسىۋەتمۇ پۈتۈنلەي تەڭپۇڭلۇقىنى يوقانغان بولىدۇ. بىزنىڭ جەنۇب تەرەپتە ئاساسەن ئائىلىدە، ئەرلەر ھۆكۈمران ئورۇندا تۇرۇشنى ياخشى كۆرىدۇ. ئاياللارمۇ نارازى بولغاچ مۇشۇ خىل مۇھىتقا ماسلىشىپ كېتىدۇ. ئاددىيىسى ئىشلەۋاتقان ئاياللار باشقا ۋىلايەت ياكى ئاپتونوم رايوندا يىغىن، كۇرس ۋە ياكى نەمۇنچى بولغانلىقى ئۈچۈن مۇكاپاتلاش پائالىيىتى بولۇپ، تەكلىپ، چاقىرىق كەلسە، بۇنى شۇ ئايالنىڭ ئىدارە رەھبەرلىكى ئەمەس، ئالدى بىلەن ئېرى ماقۇللايدۇ. ئېرى قوشۇلمىغان ئىكەن، ئىدارە رەھبەرلىرىنىڭ ئاچچىقلىنىپ تۇرۇپ كاپىشلىرىنىڭ، ماۋاھىدىن تۇتمەن دېيىشلىرىدىن ئىكەن ھەممىسى بىكار. ھەيدىن ھەيدەتسە خىزمەتتىن ھەيدەيدۇ، مانا مەن باقمەن، خوتۇننى باقالمايدىغان ئەر، خوتۇن ئالمايدۇ، دەپ جاھىللىق قىلىدۇ، ئېرى شۇنىڭ بىلەن بىر ئاماللارنى قىلىپ بىچارە ئايال

قىزلىق دوقمۇشدىن ئائىلىق سەپىرىگە

نەمۇنچى بولسىمۇ، مۇكاپات ئالغىلى بارالمايدۇ. نەچچە ئادەم بىلەن ئىچىدىن تاللانغان ۋەكىل بولسىمۇ، تەشكىللىك ئورۇنلاشتۇرۇلغان تۈرلۈك يىغىن، كۇرس، پائالىيەتلەرگە بارالمايدۇ.

مەن بىرگە ئىشلىگەن ئىككى - ئۈچ خىزمەتداش ئايالىنىڭ، ئىشتىن چۈشۈپلا بەلگىلىگەن ۋاقىت ئىچىدە تېز ئۆيگە بېرىپ بولالماي، بىرنەچچە مىنۇت، ئىدارىدىكى يىغىن سەۋەبىدىن كېچىككەنلىكى ئۈچۈن، ئېرىدىن قاتتىق تاياق يېگەنلىكى، ئىدارە مەسئۇللىرىنىڭ ئالدىغا ئەكىلىپ تاشلاپ قويۇپ، ئىدارىدە جېدەل چىقارغانلىقىنى بىلىمەن. يەنە بىر تونۇشۇمنىڭ ناھىيىلەرگە بېرىلگەن بىردىن مۇنەۋۋەر سانغا ئېرىشىپ بولۇپ، ئۈرۈمچىگە مۇكاپات ئېلىشقا بېرىشقا، ئېھرى قوشۇلمىغانلىقى سەۋەبىدىن بارالمىغانلىقىنىمۇ بىلىمەن.

مۇشۇنداق ۋە مۇشۇنىڭغا ئوخشاش مىساللار ئەتراپىمىزدا كۆپ. «ئۈرۈمچىدىكى ئەرلەر ئاياللارنى بەك ھۆرمەت قىلىدىكەن، ئۇلارنىڭ كىشىلىك ئەركىنلىكى ۋە يوللۇق تەلەپلىرىگە يول قويدىكەن، ھۆرمەت قىلىدىكەن دەپسە» ئۈرۈمچىدىكى ئەرلەر ساياماخۇن دەيدۇ. بۇ يەردىكى ئەرلەر جاھىللىق بىلەن مەنستىمەي تۇرۇپ.

ئۈرۈمچىدىكى زىيالىيلار قاتلىمىغا نەزەر سالساق، نۇرغۇنلىغان نەتىجە يارىتىۋاتقان زىيالىيلار ئائىلىسىدىكى ئىناقلىق، ئۆزئارا ھۆرمەت، ئۆزئارا ئىشىنىش، ئۆزئارا ئىزدىنىش ۋە ئۆگىنىش كەيپىياتى ۋە روھىي ئېلىپ كەلگەن ئائىلە ئىناقلىقى ئادەمنىڭ راستىنلا مەسەلىكىنى كەلتۈرىدۇ.

تەڭ ئىشلەپ تەڭ چارچاش، ئاندىن ئائىلىدىكى مەسئۇلىيەتنى مۇۋاپىقلاشتۇرۇپ، ئىككى تەرەپ ئۈستىگە ئېلىش، ۋاقىت چىقىرىپ تەڭ ئۆگىنىش، تەڭ ئىزدىنىپ ۋە ئۆزئارا ياردەم، ئۆزئارا كۆڭۈل بۆلۈش نەتىجىسىدە ئورتاق ئىلگىرىلەش، ئەر - ئايالنى ئورتاق نەتىجىگە، ئائىلىنى ئورتاق ئىناقلىققا، خۇشاللىققا ئىگە قىلغان.

بىرى ئىزدىنىمەن، ئۆگىنىمەن دېگەندە يەنە بىرى ئائىلىنىڭ يۈكىنى ئۆزى كۆتۈرۈپ، قارشى تەرەپكە شارائىت يارىتىپ بەرگەن. بىرىنىڭ نەتىجىسىدىن يەنە بىرى سۆيۈنۈپ ۋە ئىلھاملانىپ ئاڭا مەدەت بەرگەن. ئىككىلىسى ھەم ئائىلىسىنى تاشلىۋەتمىگەن ھەم كەسپىنى،

ئۆگىنىشىنى تاشلىۋەتمىگەن. بىر - بىرىنىڭ كىشىلىك ھۆرمىتىنى قىلغان، ئايالىنى ماڭا ئوخشاشلا ئىنسانلارنىڭ ئورتاق تەبىئىتىگە ئىگە ئادەم دەپ ئويلىغان، ئاياللارغا ھۆرمەت قىلغان، ئۇلارنى ھارماس، چارچىماس، خاپا بولماس، كىشىلىك غۇرۇرى ئازار يېمەس ماشىنا ئادەم دەپ قارىمىغان. ئۇلارغا تەڭ ياردەملىشىپ، يۈكىنى ئورتاق يەڭگىلىتىپ، ئىش ۋاقتىنى تېجەپ، ئارام ئېلىش ۋاقتىدىن ئۆزلىرىگە خاس پائالىيەت ۋاقتى ئاجرىتىپ، تۇرمۇشىنى گۈزەل، رەڭدار قىلغان.

ھەرگىزمۇ ئۆزى كۆرىدە يېنىچە يېتىپ ئايالىنىڭ پالاقشىپ ئىش قىلىشىرىغا پىسەنت قىلماي، ئۇنىڭ ھالىغا يەتمەي بەگلىرىچە يۇقىرى - تۆۋەنلىك مۇئامىلىسىدە بولمىغان ۋە ياكى ئۆزىنىمۇ چۈشەپ، ئايالىنىمۇ چۈشەپ ئىككىسى ئىككى بۇلۇڭدا بىر - بىرىگە ھومىيىشىپ ئولتۇرۇشۇپ، شۇنچە گۈزەل تۇرمۇشىنى گۈزەل دوزاخ قىلىشىمىغان.

تۇرمۇشتىكى ھەممىدە تەڭ تۇرۇپ، خۇشاللىق، خاپىلىقلاردا ئورتاق ھەمكارلىشىپ، بىر - بىرىنىڭ راۋاج تېپىشى، خۇشاللىقى ئۈچۈن يار - يۆلەك بولۇپ، بىر - بىرىنىڭ يوشۇرۇن روھىي كۈچىنى قوزغىتىشقا، قېزىشقا، شۇ ئاساستا تۇرمۇشىنى رەڭدار، مەنىدار، بىر - بىرىنى تېخىمۇ جەلپ قىلارلىق كەيپىيات يارىتىپ، ئائىلىنى، تۇرمۇشىنى ئالغا ئىلگىرىلىشىدىكى كىشەن ئەمەس، بەلكى پەلەمپەيگە ئايلاندۇرۇلغان. ئەر - ئايال ئىككىسىنىڭ ئىدىيىسى بىر - بىرىنى بويسۇندۇرۇش ئەمەس، بىر - بىرىنى چۈشىنىش، بىر - بىرىنى قوللاش ۋە ماسلىشىشىش، بىر - بىرىنى قېزىپ چىقىش، ھەر ئىككىسى بىر - بىرىنى ئۆزىنىڭ ئورنىدا قويۇپ باراۋەرلىك ئاساسىدا، جانلىق ئادەمگە، روھىي ئويغاق ئادەمگە مۇئامىلە قىلغاندەك مۇئامىلە ئەمەلىيىتىدە بولغان.

ئۈرۈمچىدىكى ئەرلەرنىڭ بۇنداق ئائىلىۋى مۇناسىۋەتنى ساقلىشى قارىغۇلارچە خوتۇنغا بويسۇنغانلىقى، ساياماخۇنلۇقى ئەمەس، بەلكى قانداق ياشاشنى، ئۆزىگە جۈپ، مەڭگۈلۈك ھەمراھ قىلىپ تاللىۋالغان ئايالىنىڭ قانداق قىلىپ كۆڭلىنى ئوۋلاشنى بىلگەنلىكىدە، شۇنداقلا

تۇرمۇشنى قانداق قىلىپ رەڭدار قىلىپ بېزەشنى بىلگەنلىكى، ھاياتنىڭ قايتا يەنە بىر قېتىم نېسىپ بولمايدىغانلىقىنى، مۇشۇ كۈنلىرىدىكى، بۈگۈننى قانداق قىلىپ مەنلىك، خۇشال - خۇرام ئۆتكۈزۈشنى ھەقىقىي مەنىسى بىلەن ھېس قىلالغانلىقى سەۋەبىدىن بولغان. قاراڭ ئۇلارنىڭ ئاياللىرىنىڭ رەتلىك، كۆتۈرەڭگۈ، جۇشقۇن تۇرقىدا خا! ئەرلەر ئۆز ئۆيىدىكى، ئەتراپىدىكى قىز ئاياللارنىڭ ئەنە شۇنداق تۇرقىدىن ھۇزۇرلىنىشنى بىلىشى، ئۇلارنىڭ روھىي ھالىتى ۋە كەي-پىياتىدىن، ئەرلىك مەغرۇرلۇقىغا ئېلىپ، ئۆزىدىن قانائەتلىنەلەيدىغان بولۇشى كېرەك. چۈنكى، ئاياللارنى قوللىغان، ھۆرمەت قىلغان، ئۇلارغا ئازادلىك تۇرمۇش مۇھىتى ۋە كۆڭۈل ئازادچىلىكى يارىتىپ بەرگەن ئۆزلىرى ئەمەسمۇ؟!

دۇرۇست ئادەم بىر - بىرىنى چۈشەش، بوغۇش ئازابلاش، تەپەككۈر، زېھنى - قۇۋۋىتىنى تالان - تاراج قىلىش ئۈچۈن توي قىلمايدىغۇ. ئۇنداق ياشاپ، شۇنچە كەڭرى جاھاننى ئۆزىگە تار ۋە مەنىسىز قىلغۇچە، چەكلىك ھاياتىنى بۇنداق كۆڭۈلسىزلىك، مەھكۈملۈك ئىچىدە ئۆتكۈزگىچە ئەنھا ياشاپ، ھېچ بولمىسىمۇ، ئۆزىنىڭ ئىنسانىي كىشىلىكىنى ھۆرمەتلەپ، ئۆزىنى قېزىپ ۋە ئىپادىلەپ، ئۆزىدىن پايدىلىنىپ، كۆڭۈل ئازادچىلىك ۋە خاتىرجەملىكى ئىچىدە ياشىسىمۇ بولىدىغۇ، دەپمۇ قالدۇ كىشى. چۈنكى، بىر كۈن ئۆتتى دېگەنلىك، ئۆلۈمگە بىر كۈن يېقىنلىدۇق، ئۆمرىمىز بىر كۈن قىس-قاردى دېگەنلىكتۇر. ئىككىنچى قېتىم دۇنياغا قايتا تۈرەلەيمىز دە!

2004 - يىلى. خوتەن

ئائىلىڭىز نەزىرىڭىزدىن چەتتە قالمىسۇن

زامانىنىڭ تەرەققىياتى تۇرمۇشىمىزغا يېڭىدىن - يېڭى نەرسىلەر - نى سىڭدۈرۈپ، تۇرمۇش رېتىمىمىزنى تېزلىتىۋەتتى. كىشىلەرنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى ئېھتىياجىنىڭ كۈندىن - كۈنگە ئېشىپ بېرىشىغا ئەگىشىپ، تۇرمۇش شەكلى، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت، ھەرخىل ئا - دەمگەرچىلىك سورۇنلىرى ھەققىدىكى تونۇش ۋە تاللىشىمۇ ئۆزگە - رىشكە باشلىدى. تۈرلۈك ئادەمگەرچىلىك سورۇنلىرىنىڭ ئۆيىدىن رېستورانغا كۆچۈشى، مېھمان ئۇزىتىشتىكى ئەنئەنىۋى ئۇسۇللىرى - مىزنىڭ ئۆزگىرىشى بۇنىڭ تىپىك مىساللىرىدۇر.

بۇ خىل ئۆزگىرىش بىر قىسىم ئاياللارنى رېستورانغا جەلپ قىلىپ، ساۋاقداشلار، خىزمەتداشلار چاي سورۇنى، قولۇم - قوشنى - لار ئولتۇرۇشى، دوستىنىڭ تۇغۇلغان كۈنىنى خاتىرىلەش ئولتۇرۇ - شىغا ئوخشاش ئاياللار سورۇنى پەيدا قىلدى. ھەر ھەپتىنىڭ جۈمە، شەنبە، يەكشەنبە كۈنلىرىگە ئورۇنلاشتۇرۇلىدىغان بۇنداق ئولتۇرۇش - لار نۆۋەت بويىچە ئايلىنىپ، ئاياللارنىڭ كۆڭۈل ئېچىشىلا ئەمەس پاراڭ تېمىلىرى بەزىدە كىيىم - كېچەكلەر، يېڭى چىققان ھەرخىل زىبۇ - زىننەت، گىرىم بۇيۇملىرى، كىملىرىنىڭ يېڭى كۆچكەن ئۆيى، ئۆي - جابدۇقلىرى، يەنە ئاللىكىملىرىنىڭ ئائىلىسىنىڭ بۇزۇ - لۇشى ۋە خوتۇننىڭ نۇقسانلىرى... غا ئوخشاش تېمىلارنى ئۆز ئىچىگە ئالدى. ئائىلە بىلەن خىزمەت ئورنىنىڭ ئارىلىقىدا ئالدىراش چېپىپ يۈرىدىغان ئاياللارنىڭ تۇرمۇشىغا سىڭىپ كىرىۋاتقان بۇ خىل رېستوران قىزغىنلىقى ئۇلارنىڭ تۇرمۇش رېتىمىنى تولىمۇ تېزلىتىۋە - تۈۋەتتى، ھەر ھەپتىنىڭ ئاخىرىدا بارىدىغان بۇنداق سورۇنلار ئۈچۈن يېڭىدىن - يېڭى كىيىملەرنى كىيىپ بېرىش، چاچ پاسونىنى يېڭىلاش ئۈچۈن ساتراشخانىدا ئۆچرەتتە تۇرۇش، ھۆسن تۈزەش ئورۇنلىرىغا

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپرىگىچە

يۈگۈرۈش، بىر - بىرىگە يېڭى كىيىملەرنىڭ خەۋىرىنى قىلىپ
ئۇيان - بۇيان ئىزدەش... قاتارلىقلار بەزى ئاياللاردا رېستورانغا
بېرىش ئالدىدىكى جىددىيلىكنى كەلتۈرۈپ چىقاردى.
تەييار چۆپكە ياكى ئاشخانلاردىكى تاماققا كۆنۈپ كەتكەن بەزى
پەرزەنتلەر ئۈچۈن، ئائىلە بويىچە جەم بولۇپ كۆڭۈللۈك تاماق يې-
يىش، بىرىگە ئايلىنىش گۈزەل ئارزۇغا ئايلانماقتا. بىر ئائىلىدە
تۇرۇپمۇ ئانا - ئانا مېھرىگە قانمايۋاتقان بۇ پەرزەنتلەرنىڭ
مېھىر - شەپقەتكە، كۆيۈنۈشكە، ئىنچىكە پەرۋىشكە تەشنا يۇمران
قەلبى ئۆزى كۈتكەن بۇ نازۇك جەريانلارغا ئېرىشەلمەي، پەرۋىشىز
قالماقتا.

ئىقتىسادىي شارائىتى يار بەرسۇن - بەرمىسۇن، سېنىڭدىن مەن
قالامدىم دېگەن قاراش بىلەن ئۈزۈلدۈرمەي كېلىۋاتقان بۇنداق چاي
سورۇنلىرىغا قاتنىشىۋاتقان بەزى ئاياللار ئۈچۈن، بۇ خىل رېستوران
قىزغىنلىقى رىقابىتى ۋە ئۇنىڭدا ھازىرلاشقا تېگىشلىك سۈپەتلەر ئائى-
لىدىكى ئاياللارنىڭ ئاياللىق مەجبۇرىيەت ۋە مەسئۇلىيىتىنى ئاجىزلا-
شتۇرۇپ، ئەرلەرنىڭمۇ نارازىلىقىنى قوزغىماقتا. پەرزەنتلىرىگە مەس-
ئۇل بولۇپ ئۆيدە قالغان، ئايالنىڭ قاچان كېلىشىنى كۈتۈپ،
سائەتكە قاراپ تىت - تىتچىلىقتا ئولتۇرغان ۋە ئۆيدە يالغۇز ئولتۇرۇپ
زېرىكىپ، ئاللىقاچانلارغا يوقالغان بەزى ئەرلەرنىڭ كەيپىياتىنى تە-
سەۋۋۈر قىلىش قىيىن ئەمەس. يەنە كېلىپ ئايرىم ئاياللارنىڭ ھەر
ھەپتىدە ئولتۇرۇشلارغا يىغىش قىلىۋاتقان پۇللىرى، بىر - بىرىدىن
بەسلىشىپ تۇرۇپ كىيىپ بېرىۋاتقان كىيىملىرى، نۇسخىلىرىنى ئۆز-
گەرتىپ تۇرىدىغان زىبۇ - زىننەتلىرى، گىرىم ۋە چاچ پاسونلىرىنىڭ
ئەرلەرگە كەلتۈرىدىغان ئىقتىسادىي بېسىمىمۇ يەڭگىل ئەمەس.

سودىگەرلەر بىلەن ئالاقىلىشىپ، ئوقۇشۇپ تۇرۇپ، ھېچكىم
كىيىمگەن ئەڭ يېڭى نۇسخىدىكى كىيىمنى بۇيرۇتۇپ تۇرۇش، باھاسى
قىممەتنى تاللاش، كىمنىڭ چىرايلىق ۋە يېڭى، قىممەت بولسا،
سورۇندا شۇنىڭ ئورنى تەبىئىي يۇقىرى بولۇش، شۇنىڭ نەزىرى
ئۈستۈن بولۇش مانا بۇ ئايرىم ئاياللار سورۇنىنىڭ كەيپىياتى شەكىل-
لەندۈرگەن ئەھۋال.

رېستورانلىشىۋاتقان ئاياللار ۋە ئانىلارنىڭ ئۆزىنى تۈزەپ يۈرۈشى يېڭى دولقۇنغا كۆتۈرۈلگەن بولسىمۇ، بەزى ئاياللارنىڭ ئائىلىسىدىكى ئاياللىق ۋە ئانىلىق مەسئۇلىيىتىنى ئادا قىلىشى پاسسىپ ھالەتكە چۈشۈپ، ئەرلەر ۋە پەرزەنتلەرنىڭ نارازىلىقىنى قوزغاۋاتىدۇ. بولۇپمۇ، مۇ بەزى چاي سورۇنلىرىدىكى بەتخەجلىك، ئىسراپچىلىق، پاراڭ تېمىلىرىدىكى لاۋىزىلىق ئايرىم ئاياللارنى تولىمۇ ھەشەمەتخور، ماددىي مەنئەتكە بەكرەك بېرىلىدىغان قىلىپ قويۇۋاتىدۇ. بەزى ئاياللاردىكى بۇ خىل قىممەت قارىشىنىڭ تەسىرىدە، ئەرلەر ئاياللارغا پۇل تېپىپ ئۆلگۈرەلمەيۋاتىدۇ، پەرزەنتلەردىمۇ پۇلپەرەستلىك خاھىشلىرى يېتىلمىۋاتىدۇ. بويىغا يەتكەن قىزلار پۇلى كۆپ كىشىلەر كەينىدىن يۈگۈرۈپ، ئىناق ئائىلىلەرنى بۇزۇۋاتىدۇ، قىزنىڭ بۇنداق يولغا ماڭغانلىقىنى كۆرگەن ئاتا - ئانىمۇ بەك ئەجەبلەنمەس، پۇلدار كۈيئوغۇلنى رەت قىلماس بولۇپ قېلىۋاتقان ئەھۋال مۇ يوق ئەمەس.

مۇشۇنىڭغا ئوخشاش ھادىسىلەر جەمئىيەتتە ئاز بولمىغان پاجىئەلەر. لەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىپ، ئايرىم كىشىلەر ئارىسىدىكى مېھرى - شەپقەتنى ۋاپا - ساداقەتنى، پاك دىيانەت ۋە ۋىجدان ئار - نومۇسنى قايرىپ قويۇۋاتىدۇ. بۇنىڭ سەۋەبلىرىنى تەھلىل قىلىپ كەلسەك، تۈپ نىگىزى يەنە بەزى ئاياللاردىكى ھەشەمەتخورلۇققا، پەرزەنتلىرىگە تەربىيە جەريانىدا سىڭدۈرگەن ۋە تەسىر كۆرسەتكەن ئىدىيىسىگە بېرىپ تاقىلىدۇ. ئائىلىلەرنىڭ بۇزۇلۇشى، پەرزەنتلەرنىڭ پۇلپەرەستلىشىپ، ئېتىقادىنى، ساداقىتىنى پۇل بىلەن ئالماشتۇرۇپ قويۇشى، تىرىك يېتىملارنىڭ كۆپىيىشى، ئەرلەرنىڭ ئائىلىدە بېسىم ھېس قىلىشى، يەنە ئايرىم ئائىلىلەرنىڭ بۇزۇلۇشى. . . قاتارلىقلاردا بەزى ھاللاردا يەنىلا ئاياللارنىڭ تەسىرى زور بولماقتا. مەن بىر قىسىم ئايال ۋە ئانىنىڭ ئۆزىگە سوغۇق قانلىق بىلەن مۇنداق سوئاللارنى قويۇپ بېقىشىنى ئۈمىد قىلىمەن. : چاي سورۇنلىرىغا بېرىشتىكى مۇددىئايىڭىز نېمە؟ ئۇنداق بولسا قانداق ھالەتتە، قانداق يۆلىنىشكە قاراپ كېتىۋاتقانلىقىڭىزنى ئويلىيالايمىز؟ ئائىلىدىكى ئورنىڭىز ۋە رولىڭىزنى، مەجبۇرىيەت ۋە مەسئۇلىيىتىڭىزنى دەڭسىپ باقتىڭىز - مۇ؟ ئېرىڭىز ۋە پەرزەنتىڭىز سىزدىن نېمىنى كۈتىدۇ؟ ئۇلارغا قانداق

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

داقراق مۇئامىلىدە بولۇۋاتىسىز؟ ئۇلارغا قانچىلىك ئانلىق ئاتا قىلىپ، نۇرمۇشىغا، دۇنيا قارىشىغا تەسىر كۆرسىتىۋاتىسىز؟ ئائىلىنىڭ نىسۋى نىشانىڭىز قاياققا قاراپ كېتىۋاتىدۇ؟ رېستوران قىزغىنلىقىڭىز ئېرىڭىزگە، پەرزەنتىڭىزگە قانداق تەسىر بېرىۋاتىدۇ؟ بىر ئايالغا نىسبەتەن پەرزەنت، ئەر ۋە ئائىلىنىڭ قانچىلىك مۇھىم ئورۇندا تۇرىدىغانلىقىنى ئەسكەرتىشنىڭ ھاجىتى يوق. ھەر بىر ئايال پەرزەنت تەربىيىسىگە ھېچبولمىغاندا رېستورانغا بېرىشقا تەييارلىق قىلغاندەك ئەستايىدىل ۋە جىددىي قارىيالىسا، ناھايىتى ياخشى بولغان بولاتتى.

نۇرغۇن ئارزۇ - ئارمانلار بىلەن قۇرغان ئائىلىڭىزدىكى ئىللىقلىقلىقنىڭ ئورنىنى قىزىقىش ھەممىگە ھۆكۈمرانلىق قىلىۋالغان سوغۇق مۇناسىۋەت ئىگىلىۋالسا، ئېرىڭىز بىلەن بارا - بارا پاراڭ تېمىسى كىچىكلەپ، ئەتىگەندە ئۆيدىن چىقىپ، يەنە كەچتە ئۆيگە كىرىش مەجبۇرىيەتكە ئايلىنىپ قېلىۋاتسا، پەرزەنتىڭىز بىلەن بولغان ئارىلىق قىڭىزمۇ ئاستا - ئاستا يىراقلاۋاتسا، ئويلاپ بېقىڭ، سىز ئائىلىڭىزدە قانداق رول ئېلىپ چىققاچى؟ ئۆزىڭىز قۇرۇپ چىققان ئىللىق ئائىلە ھەر ۋاقىت نەزىرىڭىزدىن چەتتە قالمىسۇن.

2000 - يىل. قاراقاش

ئايالىنى خوتۇن قىلىپ تۇرالايدىغىنىمۇ ئەر

بىز چوڭلارنىڭ مۇھەببەت ھېكايىلىرىنىڭ ناھايىتى ئىپتىدائىي ھەم تولمىمۇ ساپ ئىكەنلىكىنى ئاڭلاپ كۈلۈپ كېتىمىز. ئۇلارنىڭ نەسۋىرلىگۈسىز خىجىللىق ۋە شەرمى - ھايابىلەن بىر - بىرىگە تىكىلىپمۇ قارىيالمايدىغانلىقىنى، قىزلارنىڭ كەينىدىن شۇنداقلا بىر كۆرۈۋېلىش ئۈچۈنمۇ، يىگىتلەرنىڭ زور بەدەل تۆلەيدىغانلىقىنى كۆپ ئاڭلىغان. تۈزۈكرەك بىر كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن بولسا ئوتقاشتەك لاۋۇلداپ، جېنىنى تەسەددۇق قىلىشقا تەييار تۇرىدىغانلىقىنى، بىر - بىرىنى ئۆلگۈدەك ياخشى كۆرۈشىدىغانلارنىڭمۇ، ئوچۇق - يورۇق ۋە ئازادىرەك بىر - بىرى بىلەن بىر - ئىككى ئېغىزمۇ گەپلىشەلمەي تۇرۇپ توي قىلىشىدىغانلىقىنى ئاڭلاپ، توۋا دېيىشىپ قالغاندۇق.

بۈگۈن قارايدىغان بولساق، شۇ ۋاقىتلاردا بىر ئۆيگە كىرگەن جۈپلەرنىڭ، ساداقەتمەنلىك، ئىناقلىق بىلەن بوۋاي - موماي بولۇپ قېلىۋاتقانلىقىنى ۋە بەزىلىرىنىڭ بىز بىلەن خوشلىشىپ ئۇ دۇنياغا خاتىرجەم ھالدا ئۆتكۈزگەن ئۆمرىگە شۈكۈر قىلىشىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرىمىز. شۇنداق ئۇلارنىڭ بىزگە سۆزلەپ بېرىدىغان ۋاپادارلىق، پاكلىق قىسسەلىرى ئۈزۈلۈپ قېلىش ئالدىدا تۇرۇۋاتىدۇ. جەمئىيەت تەرەققىياتىغا ئەگەشكەن ھالدىكى يۇقىرى ئىستېمال ئېھتىياجى، ئەرلەرگە بېسىم پەيدا قىلىپ قويدى. ئاياللارنىڭ ئۆي تۈزەش، ئۆزىنى تۈزەش تۈرلىرى ۋە شەكىللىرى كۆپەيگەنسىمۇ، ئۇلاردىكى ھەشەمەتخورلۇق كۈچەيدى. تەرەققىياتقا ماس ھالدا ئاياللارغا بېرىلگەن ئەركىنلىك بىر قىسىم ئاياللارغا ئىزدىنىش پۇرسىتى يارىتىپ، ئۇلارغا ئۆزىنى بايقاش، قېزىش، ئىپادىلەش ۋە ئۆزىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش پۇرسىتى بەرگەن بىلەن يەنە بىر قىسىم ئاياللار.

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

غا، ئىلىم - پەن ۋە ئىدىيىۋى ساپاسىنىڭ تۆۋەنلىكىگە ماس ھالدىكى ھورۇنلۇق، بۇزۇلۇش ئېلىپ كەلدى.

ئۇلار تەرەققىياتنىڭ، مەدەنىيەتنىڭ مېغىزىنى ئەمەس، شاكلىنىشى، ئىلغار تەرەپلىرىنى ئەمەس، ئەڭ پاسسىپ تەرەپلىرىنى قوبۇل قىلىۋالدى. ئۇلارنىڭ كالىسى قانچە قۇرۇق بولغانسېرى قىزىقىدىغانلىرى، زېھنى ھەشەمەتخورلۇق، بۇزۇپ چېچىش، ئويۇن تاماشىدا بولدى.

بۇ ئىللەت بىر قىسىم قىزلاردا تېخىمۇ ئېغىر بولۇپ، ئۇلاردا ياشلىقنى قەدىرلەپ، ۋاقىتنى چىڭ تۇتۇپ، زېھنى قۇۋۋىتى ئۇرغۇپ تۇرغان بۇ دەۋرىدە، ئۆگىنىش، ئىزدىنىش روھىي، قىزغىنلىقىنى ئەمەس، ئەجەبىيلەرچە ياسىنىش، مودا قوغلىشىش، ئويۇن تاماشاغا ئۆزىنى بولۇشقا قويۇپ بېرىش قىزغىنلىقىنى پەيدا قىلدى. بۇرۇن زابوي ئەرلەر بار ئىدى، ھازىر ھاراقنى بولۇشقا ئىچىپ، ئەقلى ھوشىنى يوقىتىپ قويدىغان زابوي ئاياللار، زابوي قىزلار پەيدا بولدى.

ئۆزىنىڭ قەدىر - قىممىتىنى شۇنچىلىك دەرىجىدە پەسلەشتۈرۈۋاتقان شۇنداق بىر قىسىم قىزلار ئەتراپىمىزدا يۈرۈۋاتىدۇكى، ئۇلاردا نە قىزلىق شەرمى ھايا، نە قىزلىق جەزىبە ۋە نازاكەتتىن ئەسەرمۇ قالمىغان. بىشەم ۋە لۈكچەك ئەرلەر بىلەن باردى كەلدىسى شۇنداق قوپال ۋە نورمالسىز سودا تۈسىنى ئالغان. بەزى قىزلاردىن ھەتتا ئەرلەر قېچىپمۇ، ھەزەر ئەيلەپمۇ بولالمىغان بىر خىل يىرگىنىشلىك، ئېچىنىشلىق ئەھۋال شەكىللىنىپ قالماقتا. ئۇلار ئەرلەرنى تەشەببۇسكارلىق ۋە بىزار قىلارلىق دەرىجىدە قوغلىغانسېرى، ئەرلەر ئۇلاردىن قېچىپ بولالماي قالغان. ئۇلار قۇتىغانسېرى ئەرلەر قېچىپ، يوشۇرۇنۇپ بولالماي قېلىۋاتقان، ئۇلارنىڭ قاراملىقى ۋە قويۇمچىلىقىدىن ئەرلەر تويۇپ كەتكەن ۋە قورقىدىغان ئەھۋال كېلىپ چىققان.

بەزى قىز - ئاياللار ئىدىيە ۋە كىيىنىشتە يالغاچلانغانسېرى ئەرلەر تېخىمۇ ئېرەنشمەس، ئۇلارغا ئىنتىلمەس ۋە ئۇلارغا قىزىقماس بولۇپ قېلىۋاتىدۇ. ئاياللارنىڭ غالجىرلىقى ئەرلەرنى زېرىكتۈرۈپ،

سەسكەندۈرۈپ قويدىمۇ ياكى ھەر قانداق نەرسە سىرلىقلىقىنى، يوقۇقچىلىقىنى ۋە ئۆزىگە خاس جەزىبە سېھىمى كۈچىنى يوقاتسا، جەلپ قىلىش كۈچىنى يوقىتىپ قالىدۇ، ئىشقىلىپ ئىككىلىسى سەۋەبىدىن بولسا كېرەك. كۆز ئالدىمىزدىكى ئەرلەر ئاياللارنى ئەمەس، ئاياللار ئەرلەر-نى قوغلايدىغان تەتۈر ئىشقا، تۈگمەس ماددىي تەلەپ سەۋەب بولدى، دەپسەك ئانچە خاتالاشمايمىز.

بولمىسا ئەمدىلا يېتىلىۋاتقان نۇرغۇن قىزلار، ھوقۇقى ياكى پۇلى بارلارنى قوغلاپ كۆڭۈل ئىزھار قىلىپ، ياخشى كۆرۈنەي، ئۇنداق - مۇنداق دەپ ئۇلارنى كۆلدۈرلىتىپ يۈرەرمىدى. پەرزەنتلىك-رى، ئائىلىسى بار ئەرلەرنىڭ ئائىلىسىنى بۇزۇپ، ئايال خوجايىن بولۇشقا ئىنتىلىپ يۈرەرمىدى. ئۇلاردىكى ياشلىق ھېس - تۇيغۇ، تۈرلۈك تەلەپ - ئېھتىياجىغا ئاشۇ ئەر راستىنلا ماسلىشالامدۇ؟ ئۇ ھەقىقەتەن چىن، ساپ تۇيغۇسى بىلەن شۇ ئىشنى ياخشى كۆرەمدۇ؟ ئۇنىڭ پەرزەنتلىرىگە ئانا بولۇشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالامدۇ؟ ناتايىن. ئۇلارنىڭ ئەڭ كۆڭۈل بۆلگىنى تەييار ئۆي، تويۇنغان ماددىي تۈر-مۇش. ئۇلار ئۆزىدىكى كۆڭۈل، ۋىجدان، غۇرۇر ۋە قىزلىق نازۇك-لىقىنى قايرىپ قويۇشقا رازى. ئۇلار بەختلىك ۋە خاتىرجەم، سۆيۈم-لىك بىر ئائىلە ئۈچۈن مال دۇنيايلا ئەمەس، چىن ئېتىقاد ۋە سادىقەت، جايدىكى ئەقىل ھوش، ساپ كۆڭۈل ۋە تۈرلۈك مۇناسىۋەت مۇئامىلىلەرنى توغرا ماسلاشتۇراالايدىغان پەم - پاراسەت، كۈچلۈك ئەقىدە ۋە چوڭقۇر ئاياللىق قۇربان بېرىش روھىنىڭ كەم بولسا قەتئىي بولمايدىغانلىقىنى سوغۇق قانلىق بىلەن ئويلاپ باقمىغان.

دەرۋەقە بىر قىسىم ئەرلەردىمۇ ھەقىقەتەن بوشاڭلىق، لاغىزەل-لىك ئەھۋاللىرى ئېغىر. بۇرۇنقى ئەرلەر كۈچ - قۇۋۋىتى، جاسارىتى ئۇرغۇپ تۇرىدىغان كۆتۈرەڭگۈ روھلۇق، جەسۇر، ھەرقانچە جاپا - مۇشەققەت ئالدىمۇ تەۋرەپ قويمىدىغان، يەتتە ئۆلچەپ بىر كېسىپ، كەسكىن، ئىدىتلىق ئىش قىلىدىغان، ئۆزىنىڭ ئائىلە، ئايالى، پەرزەنتلىرى ئالدىدا ئەزەللىك، دادىلىق مەجبۇرىيىتىنى ئاشۇرۇپ ئورۇن-دايدىغان، ئائىلىنىڭ يۈكىنى پۈتۈنلا بىر يەلكىسىلا كۈچەپ كەتمەي كۆتۈرۈپ كېتەلەيدىغان، ئادەم ئەيمەنگۈدەك ئەزەللىك ۋەزىنىگە ئىگە

قەيسەر ئىدى.

ھازىر ئەر بىلەن ئايال ئائىلە يۈكىنى تەڭ كۆتۈرىدۇ، ئىككى كۆپىنچە ھاللاردا ئاياللار كۆپرەك يۈكىنى ئۆز ئۈستىگە ئالىدۇ. ئاز بىر قىسىم ئائىلىلەرنى ھېسابقا ئالمىغاندا كۆپ ئائىلىلەردە شۇنداق. نورمال خىزمەت قىلىۋاتقان ئائىلىلەرگە قارىساق، ئاياللار بەكرەك پالاقشىپ يۈرۈۋاتقان، ئەرلەر گالىستۇكىنى تاقاپ لەيلەپ يۈرۈۋاتقان ياكى شاھمات ئوينىۋاتقان، ئۈچ - تۆت ئاغىنىسى بىلەن تۈرلۈك ئىچمىلىكلەرنى ئىچىپ، قۇرۇق پاراڭ بىلەن كۈن ئۆتكۈزۈۋاتقان. خىزمەت ئورۇنلىرىدا ئەسنىشىپ ھورۇنلۇق بىلەن كۈنىنى كەچ قىلىپ، ئۆيىگە كېلىپلا كېرىلىپ ئولتۇرۇپ ياكى يېنىچە يېتىپ تېلەپ-ئۈزۈر كۆرۈش بىلەن ۋاقىتنى ئۆتكۈزۈۋاتقان بىكار ئەلەپلىك، چېنىقىمىسى، ھورۇنلۇق ئۇلارنى كېسەلگە يېقىن قىلىپ قويۇۋاتىدۇ. كوت - كوتلۇق، غەيۋەتخورلۇق ئاياللارغا خاس بولغان سۈپەت ئىدى. بۇ ھازىر ئەرلەرگە شۇنداقلا كۆچتى. ئىككى - ئۈچ ئەر بىر يەرگە كەلسە، ئۇنىڭ - بۇنىڭ غەيۋەتلىكىنى قىلىش، ئۆسەك سۆز تارقىتىش، يېڭى ئۇچۇرلارنى كۆپتۈرۈپ، مۇبالىغە قىلىپ تۇرۇپ بېيىتىش، ئادەتتىكى ئادەت خاراكتېرلىك ئىش بولۇپ قېلىۋاتىدۇ. ئەر كىشى دېگەن مۇھىم، چوڭ - چوڭ ئىشلار ئۈستىدە پاراڭلىشىدىغان، خىزمەت، ئىش ئۈنۈمى يۇقىرى، جاسارىتى، ئەقلىي - ھوشى ئۇرغۇپ، يېڭىلىق يارىتىش، ھەر ساھەلەر بويىچە ئىزدىنىش، ئۆزىنى، تۇرمۇشىنى بېيىتىش ئۈچۈن تېنىم تاپماي، بوش بىكار ۋاقتى يوق ئالدىراش يۈرۈيدىغان بولسا يارىشىدىكەن. ئايالىمۇ ئاندىن ئۆزىنىڭ مەسئۇلىيىتىنى ئۈستىگە ئېلىپ، ئۆز ئىشىنى ئۆزى تېپىپ قىلىدىغان، ئېرىدىن ئەيىبنىدىغان، تولا ئۇنىڭ بېشىنى ئاغرىتمايدۇ. خان، قۇرۇق ھەشەمەتخورلۇقلار ئۈچۈن پالاقلىمايدىغان بولىدىكەن. يەرنى ئاۋايلاپ دەسسەپ، ئىشتىننىڭ قىرى بۇزۇلۇپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ خاتىرجەم ئولتۇرالمىدىغان، زىيان قىلمايدىكەن دەپ تاماق تاللاپ، ئەر كىشىدەك تاماق يېيەلمەيدىغان، قىلغىلى ئىشى يوق لاغايلاپ يۈرۈيدىغان ھورۇن، بىكارلىقىدىن خوتۇن كىشىدەك كەچكەن چە كوتۇلداپ غەيۋەت - شىكايەت قىلىپ يۈرۈيدىغان ئايالسىمان ئەرلەر

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئائىلىق سەپىرىگىچە

تۇرمۇشىمىزدا پەيدا بولۇشقا باشلىغانسېرى ئاياللاردىمۇ نۇرغۇن بۇرۇ-لۇشلار، ئۆز مەسئۇلىيەت بۇرچىنى ياخشى ئادا قىلماسلىقلار كۆپىيىد-ۋاتىدۇ.

تۆمۈر تاۋاقنىڭ ئېشىغا قاراپ، شىتات، مائاشتىن ئىبارەت تۆ-مۈر دەستەكنى مەھكەم كۆتۈرۈۋېلىپلا، باشقا ھېچقانداق ئىشقا كۆڭۈل بۆلمەي، ئىزدەنمەي، ئۈجمە پىش ئاغرىمغا چۈش دەپلا ھورۇنلۇق بىلەن كېرىلىپ ياتىدىغانلار، خىزمەتتە جانلىق، ئائىلىدە مەسئۇلىيەت-چان، پائالىيەتچان، تەلەپچان بولماي، سوزسا بىر غۇلاچ، قويۇپ بەرسە بىر غېرىچ بولۇۋالدىغانلار، بىر كۈن ھاراق ئىچىپ ئۆلگۈدەك مەست بولۇۋېلىپ، نورماللىقىنى يوقىتىپ ئىككى - ئۈچ كۈن خا-مۇش، گومۇش يۈرۈيدىغانلار قانداقمۇ ئاياللارنى بىزار قىلىمىسۇن؟ بەزى ئاياللارنىڭ ھەر جەھەتتىن تاپتىن چىقىپ كېتىشىنى مۇ-شۇنداق ئەرلەر كەلتۈرۈپ چىقارغان. ئەرنى ئەر قىلغانمۇ خوتۇن، ئەرنى يەر قىلغانمۇ خوتۇن دېگەنگە ئوخشاش ئەر بىلەن ئايال بىر - بىرىگە تەسىر قىلىپ، بىرىگە ياشايدىغان تۇرمۇشتا ئايالنى ئايال قىلىپ تۇرالايدىغىنىمۇ ئەر. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىز ئۇيغۇرلاردا ئائىلىدە ئايالغا قارىغاندا ئەر ھەر جەھەتتىن كۈچلۈكرەك ھۆكۈمرانلىق ئورۇندا تۇرىدۇ. ئايالنىڭ ۋە پەرزەنتلىرىنىڭ چوڭ ھاجەتلىرىدىن چىقىشىنى ئادەتتە ئەرلەر ئۈستىگە ئالىدۇ. بۇ نۇقتىدىن ئايالنىڭ قانداق بولۇشى ئەرگە باغلىق بولىدۇ.

يەنە شۇنداق دېيىشكەمۇ بولىدۇكى، قىزلارنىڭ قانداق بولۇشى يىگىتلەرگە باغلىق. شۇڭا يىگىتلەر ئۆزىنى تەربىيەلەشكە، كۈچەي-تىشكە ئېتىبار بەرسە، قىزلارمۇ ئۇلارنى قەدىرلىسە، ئاسرىسا، يى-گىتلەرنى، ئەرلەرنى قۇتقۇزۇش ئۇلارنى ئىسمى - جىسمىغا لايىق ساقلاپ قېلىش ئارقىلىق قىزلارنى، ئاياللارنى، ئانىلارنى قۇتقۇزۇپ ساقلاپ قالغىلى بولىدۇ!

2003 - يىل. خوتەن

بۈگۈنكى ئايالىدىن قورقىدىغان ئەرلەر قارشى توغرىسىدا

كۈندىلىك تۇرمۇشتا، بولۇپمۇ ئەرلەر ئارىسىدا ئۆزئارا «خوتۇندىن قورقىدۇ» دېگەن پاراڭلار بولۇپ تۇرىدۇ. مەلۇم بىر ئەر بىرەر ئىش قىلىشنى رەت قىلسا، ئەتراپىدىكى باشقا ئەرلەر تەرىپىدىن خوتۇندىن قورقىدىغانلار قاتارىغا چىقىدۇ. بۇنداق ئاتاش ۋە ئاتىلىش ئەرلەرنىڭ بىۋاسىتە غۇرۇرىغا، ئەرلەرگە خاس ئەرلىك ئىمتىيازىغا تەسىر يەتكۈزگەندەك تۇيغۇ بېرىدۇ. ئەرلەر شۇنداق ئاتىلىپ قالماس. لىقنى ئۈمىد قىلىدۇ، بولۇپمۇ دوستلارغا بۇنداق ئەرلەرنىڭ ئىناۋىتىگە تەسىر يەتكۈدەك تۇيغۇ بېرىپ قويدۇ. ئەمەلىيەتتە ئۇ، ئىناۋەتكە بېرىپ تاقىلىدىغان مەسىلە بولماستىن، بەلكى بىر خىل ئىلمىي ئەمەلىي مەسىلە.

بىر ئائىلە ۋە ئۇنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىدىكى ئىجتىمائىي مۇنا. سىۋەتلىرىگە، ئىستېمال قارشى، جەمئىيەتتىكى رولىغا شۇنداقلا مە. سىلىلەرگە نىسبەتەن كىمىنىڭ پائالىيەتچانلىقى كۈچلۈك، ئىنكاسى تېز ۋە توغرا بولسا، مۇقەررەر ھالدا شۇنىڭ پىكرى بويىچە ئىش كۆرۈلسە بولىدۇ. ھازىرقى دەۋردىكى نىكاھ، ئائىلە مۇناسىۋەتلىرى ۋە ئەر - ئاياللارنىڭ ئۇنىڭغا قويدىغان تەلەپلىرى بۇرۇنقىغا قارىغاندا تېخىمۇ كۆپ قاتلاملىشىپ، ئىجادىي بولغان ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت تۈسىگە يۈزلىنىدۇ.

پەقەت ئەرنىڭ تېپىپ ئەكىرىپ بەرگىنىنى سەرپ قىلىپلا تاماق ئېتىپ ھەر ھالدا پەرزەنتىنىڭ قورسىقىنى توغۇزۇپ، كىيىم - كېچىكىنى تولۇقلاپ بېرىپ، ئەرنىڭ جىسمانىي تەلەپلىرىنى قاندۇرۇش شەكىلىدىكى ئائىلە مۇناسىۋىتى ئاستا - ئاستا شاللىنىپ قېلىۋاتىدۇ. ھازىرقى كۆپىنچە ئائىلىلەردە بۇزۇلۇشنى قانداقتۇر ئەرنىڭ ياكى ئايالنىڭ بۇزۇلۇشى دېگەندىن كۆرە جەمئىيەت ۋە ئۇنىڭ مەدەنى.

يەت ئالڭ قاتلىمى بىلەن ئائىلە ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى مۇۋاپىق بىر تەرەپ قىلالمىغانلارنىڭ شاللىنىشى دېگەن تۈزۈك، ھېچقانداق ئادەم ئۆز تۇرمۇشىغا، ئائىلىسىگە ئاسانلىقىچە ئويۇنچۇق قاتارىدا مۇئا-مىلە قىلمايدۇ. ئۇ ھېچ بولمىغاندا ئەلنىڭ، ئاۋامنىڭ ئەيىبلەشىدىن قورقىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ماددىي، مەنىۋى ئېھتىياجى بەك يۇقىرى كاپالەت دەرىجىسىدە بولمىسىمۇ، ھەر ھالدا نورمال ئىستېمال دائىرى-سىدە مەنپەئەتلەنسلا كۆپىنچە كىشىلەر ئائىلىسىدىن رازى بولىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھازىرقى جەمئىيەت توي قىلىش سېلىقىمۇ بىر بېسىم ھەمدە كىشىلەرنىڭ ئۆزىگە ھەقىقىي ئۆي تۇتۇشقا مۇۋاپىق بىرەر سىنى تېپىشىمۇ تەسكە چۈشۈۋاتىدۇ. مۇھەببەتنىڭ تەبىئىي ئاساسى ئاجىز-لىشىپ، ئىجتىمائىيلىشىپ بېرىشى كىشىلەردە بۇ ئارىلىشىپ ئۆتۈش-كىلا بولىدىكەن، توي قىلىشقا بولمايدۇ دەيدىغان تەسىرنى بېرىپ قويىدىغان ئەھۋاللار كۆپەيمەكتە. بۇنداق بولغانىكەن بىر ئائىلىنى بۇزۇش ھەر قانداق ئادەم ئۈچۈن ئۇنداق ئاسان ۋە ئاددىي قارايدىغان ئىش ئەمەس، ئەلۋەتتە.

ئەر - ئاياللىق تۇرمۇش نوقۇل ھالدا پەرزەنت كۆرۈش ئۈچۈنلا بولمىغانىكەن، ئەر - ئايال بۇ خىل تۇرمۇشنى مەنىۋى جەھەتتىنمۇ بىر - بىرگە تەلپۈنۈپ تۇرىدىغان، ئۆزئارا چۈشەنگەن، ھۆرمەتلىگەن ئاساستا يول قويىدىغان ئىچ - ئىچىدىن بىر خىل تەبىئىي مېھىر چەكسىزلىكىدىكى كۆيۈنۈش يۆنىلىشىگە بۇراش كېرەك. بۇنىڭ ئىچ-تىمىمى ئاساسىي يەنىلا ئائىلىنىڭ ئومۇمىي دائىرىسىدىكى ئىستېمال قارىشى ۋە مۇناسىۋەت دائىرىسىدە شەكىللىنىدۇ، يەنى ئۆزئارا ۋە باشقىلار بىلەن بولغان ئالاقە سەنئىتى، ئۇرۇق - تۇغقانلار، ئاتا - ئانا ۋە پەرزەنتلەر مۇناسىۋىتى، شۇنداقلا ئائىلىنىڭ ھەرخىل ئىلىم - پېرىم، سودا - سېتىقلىرى، ئائىلە ئىقتىسادىنىڭ مۇۋاپىق باشقۇرۇلۇشى قاتارلىقلاردىكى ئەر - ئايال مۇناسىۋىتىگە قانداق مۇئا-مىلە قىلىشتا ئىپادىلىنىدۇ، ئۆزىنى كۆرسىتىش ئەمەس، ئەمەلىيەت-چانلىق بىلەن قارشى تەرەپنى ئوڭايىسىزلاندۇرۇپ قويىمىغان ھالدا دادىل يول كۆرسىتىش ۋە قارشى تەرەپنىڭ پىكرىنىمۇ ئاڭلاش، قوبۇل قىلىش، ئۆزئارا ئورتاق كېڭىشىش، خاراكتېر ئالاھىدىلىكىگە ئېتىبار

بەرگەن ئاساستا يول قويۇش ئارقىلىق، ئۆزىنى ئۆزىگە سوتلاپتۇزۇپ ئىشنى ياخشى تەرەپكە بۇراش ئەڭ ياخشى ئۈنۈم بېرىدىغان مۇناسىۋەت شەكلىدۇر. بۇ خىل ئۇسۇلدا قارشى تەرەپ ئىختىيارسىز ھالدا ئۆزىنى ئۆزى سوراپ، تەبىئىي ھالدا قارىشىنى، مۇئامىلىسىنى ئۆزگەرتىدۇ. بۇنداق تەسىر كۆرسىتىش - كۆرسەتمەسلىك، قارشى تەرەپنىڭ خاراكتېرىدىكى ماھىيەتلىك تەرەپلەرنى تۇتۇۋېلىپ جانلىق ئۇسۇل قوللىنىش ياكى قوللىنالماسلىقتا ئىپادىلىنىدۇ. ئۇ ھېسسىياتقا، ئىدىيەگە، نەپەككۈرغا ئىگە ئىنسان بولغانىكەن، خاراكتېر ئالاھىدىلىكىدىن ئوبدان ئىگىلىسىڭىزلا ئۇنىڭغا تەسىر كۆرسىتەلمەي قالمايسىز. بۇنداق قىلماي ئاياللار ئولا كۈتۈلدايدىغان ئۇسۇلنى قوللانسا مۇناسىۋەت نوقۇل ھالدا بۇزۇلىدۇ. ئادەم ئۆزىنىڭ بارلىق پائالىيەتلىرىدە، گەپ - سۆزلىرىدە ئالدامچىلىق قىلالىسىمۇ ئۆز خىياللىرى ئالدىدا، ئۆزى ئالدىدا مەڭگۈ ئالدامچىلىق قىلالمايدۇ، ئۆزىنى ئالدىيالمايدۇ، شۇڭا ئادەمدە روھ، مەنىۋىيەت مەۋجۇت. شۇڭا ئۇ ھېسسىياتقا، ئارزۇ - ھەۋەسكە ۋە پائالىيەتچانلىققا ئىگە ئادەم دەپ ئاتالغان. پەقەت ئادەملەرنىڭ مۇشۇ ئالاھىدىلىكىنى ئۇنتۇپ قالسىغاندىلا ئادەملەر ئارىسىدا كۆڭۈلسىز، مەنىسىز ياشاپ قېلىشنىڭ ئالدىنى ئالغىلى بولىدۇ.

ئەرلەرنىڭ ئاياللاردىن قورقۇش مەسىلىسىنى ئېلىپ ئېيتساق، بۇ يۇقىرىقىلاردىن جۇغلانغان بىر خىل مايىللىقتۇر. بۇ ئاشۇ ئەركە ئايال بولغۇچىنىڭ مەلۇم تەرەپتىكى ئىقتىدارىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئېپى بار، پەمى بار ئاياللارلا ئەرلىرى ئالدىدا شۇنداق قارىلىشقا مۇناسىپ. بۇنداق ئاياللاردىن ئەرلىرىمۇ پەخىرلىنىدۇ. ئۇنى، ئۇنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ئۇنتۇپ قالمايدۇ. بۇنداق ئاياللار ئائىلە ۋە ئائىلىنى چۆرىدىگەن مۇناسىۋەتلەرنى قانداق بىر تەرەپ قىلىشقا ماھىر بولۇپ ئەرلەرگە بېسىم، ئائىلە يۈكى ئېلىپ كەلمەيدۇ. ھازىرقى جەمئىيەتتە قايسى بىر ئەر يۈرۈش - تۇرۇش، مۇئامىلىلىرىدە گەپ كەتمەيدىغان قايىل قىز بىلەن توي قىلىشنى خالىمايدۇ؟ دوستىڭىزنى ئايالىدىن قورقىدۇ، دەپ ئەيىبلەپ قاراملارچە ئەرلىك ھېسسىياتىڭىز بىلەن ئالچاڭلاپ، ئايالىڭىزنى ئىختىيارسىز ھالدا ئويلاپ مەلۇم بىر تەرەپ-

لەردە ئۆزىڭىزمۇ ئۇھ تارتىپ قويدىغانسىز .
ئىقتىدارسىز ئايال قانداق قىلىپ باشقىلارنى جەلپ قىلىشنى
بىلمەيلا قالماستىن، بەلكى ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنىمۇ ئىپادىلەپلەپ-
دۇ . ئۇنداقتا بۇنى قانداق بىر ئائىلىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايدۇ-
خان، پەرزەنت تەربىيىلەيدىغان، بىر ئەر كىشىنى ئەر قىلىپ
تۇرالايدىغان ۋە ئۇنىڭغا ھەقىقىي مېھرىبان، سەپەرداش بولۇپ ئىلى-
لىقلىق يەتكۈزۈش بىلەن بىرگە ئۆزىنىمۇ تۇتالايدىغان، ئىپادىلەپلەپ-
دىغان ئاياللىق سەنئىتىگە ئىگە دېگىلى بولسۇن، بىر ئائىلىدە كىم
قايسى ئىشنى قاملاشتۇرۇپ قىلىپ مەلۇم ئۈنۈمگە ئېرىشەلسە
ئەر - ئايال كېلىشەلسە شۇنى داۋاملاشتۇرۇۋەسە بولىدۇ .
بىر ئائىلىدىكى ئەر ياكى ئايالنىڭ قايسى بىرسى قارشى تەرەپنى
مايىل قىلىۋالسا، قارشى تەرەپ قوبۇل قىلالسا بۇ ناھايىتى ياخشى
ئۈنۈم بېرىدۇ . قارشى تەرەپكە قايىل بولغان ئاساستا يول قويۇش
ئائىلە مۇناسىۋىتىنىڭ ساغلام راۋاجلىنىشىدىكى مۇھىم ئاساس .
ئەگەر ئاياللاردا ئازراق بولسىمۇ مۇستەقىل پىكىر قىلالايدىغان
تەپەككۈر، ئاچچىقچىنىمۇ، تاتلىقنىمۇ كەلتۈرەلەيدىغان مەجەز - خۇلق،
ئۆزىنى قەدىرلەش، ئىپادىلەش سەنئىتى بولمىغان بولسا ئەرلەر مەڭگۈ
بويىتاق ئۆتكەن بولاتتى . مۇھەببەت دېگەن نەرسىمۇ قىممىتىنى يوقات-
قان بولاتتى ياكى مەۋجۇت بولمايتتى .

2000 - يىل . قاراقاش

ئۇلار مېھرىگە موھتاج

پەرزەنتلەرنىڭ يۇقىرى ساپادا تەربىيىلىنىشى، جەمئىيەتنىڭ كۈندىن - كۈنگە كۈچىيىۋاتقان تەلىپى بولۇۋاتقان بۇ دەۋردە، ئۇلارنىڭ ئۆسۈپ - يېتىلىشى ۋە ئۆگىنىشى يەنە نۇرغۇن توسالغۇلارنىڭ ئەكس تەسىرىگە ئۇچراۋاتىدۇ. ئەلۋەتتە بۇلار ئىچىدە مەدەنىيەتكە ياتىدىغان ئامىللارمۇ، ئىقتىسادقا تاقىلىدىغان ئامىللارمۇ، بىر پۈتۈن ئىجتىمائىي كەيپىياتقا بېرىپ تاقىلىدىغان ئامىللارمۇ بار. بىراق ئائىلىلەرنىڭ پارچىلىنىشى مۇشۇلارنىڭ ھەممىسىدىن ئېشىپ چۈشىدىغان، پەرزەنتلەرنىڭ روھىي كەيپىياتى ۋە ئەقلىي تەرەققىياتىغا بىۋاسىتە ئەكس تەسىر كۆرسىتىدىغان، پەرزەنتنىڭ ئۆسۈپ - يېتىلىشى، ئىستىقبال تەرەققىياتىدىكى ھەل قىلغۇچى ھەم تەرەپتۇر.

ئەر بىلەن ئايالنىڭ ئۆز تۇرمۇش يولىنى قايتىدىن تاللاش، ئۆز بەختى ئۈچۈن كۈرەش قىلىش ئەركىنلىكى بولسىمۇ، بىراق ئارىغا پەرزەنت قىستۇرۇلغاندىن كېيىن بۇنداق ئەركىنلىككە ئىنتىلىش، پەرزەنت ۋە ئائىلىگە نىسبەتەن ئەڭ چوڭ مەسئۇلىيەتسىزلىك بولىدۇ. شۇ ئەر ۋە ئايالغا نىسبەتەنمۇ بۇنداق ئورۇنۇش خاتىرجەمسىزلىك ۋە ئاخىرى پۇشايمان ئېلىپ كېلىدۇ. چۈنكى، ئاتا - ئانىسى تىرىك تۇرۇپ يېتىم بولغان پەرزەنتلەرنىڭ چەكسىز مۇڭ ئىچىدە بېچارىلەر - چە، سۇلغۇن مۆلدۈرلەپ تۇرغان كۆزلىرىنىڭ ئىلتىجالىرى ئاتا - ئانا بولغۇچىنىڭ يۈرىكىنى تىنىمىسىز مۇجۇپ تۇرىدۇ.

شۇڭا ئاتا - ئانا بولغۇچىنىڭ يۈكسەكلىكى شۇ يەردىكى، ئۆزىنىڭ دادا ۋە ئانا بولغانلىقىنى ئېتىراپ قىلغان كۈندىن باشلاپ، ئۆز بەختىنى، ئۆز خۇشاللىقىنى پەرزەنت ئۈچۈن قۇربان قىلىشقا تەييار تۇرغانلىقىدا، ھەممىنىڭ ئالدىدا پەرزەنتىنى قويۇپ، ئۇنى ياخشى بېقىش ۋە تەربىيەلەش ئۈچۈن بىر ئۆمۈر جاپالىق تىرىشىپ - تىرىشىپ ھايات كەچۈرۈشىدە. ئاخىرى ئاشۇ ئورۇنۇش -

لار كىم ئۈچۈن، دادا ۋە ئانا بولغاندىن كېيىن، ئاڭلىق ۋە ئاڭسىز پائالىيەتلىرىمىزنىڭ، قاتلاملىرىدىكى دىققەتلىرىدە پەرزەنتىمىزگە باغلانغان ئۈندەشلەر بىزنىڭ رولىمىزنى بۇراپ، نىشان بەلگەلەپ تۇرىدۇ.

نىكاھتىن ئاجراشقان ئەر - ئاياللار، قايتا تۇرمۇشلۇق بولۇشتا، ئالدى بىلەن پەرزەنتىنى ئويلاپ، پەرزەنتىگە ياخشى ئانا - ئانا بولالايدىغان، ئۆگەيلىك قىلمايدىغان لايىق تاللاشنى ئالدىنقى شەرت قىلىدۇ. مۇ، بىرگە تۇرمۇش كەچۈرۈپ باقمىغان بولغاچقا، تويىدىن كېيىن بارا - بارا قارشى تەرەپنىڭ نۇرغۇن مەجەز - خاراكتېر، ئىش - پائالىيەتلىرىدە ھېس قىلىدۇ، بايقايدۇ. ئۆگەي ئانا ۋە دادا بولغۇچىمۇ تۇرمۇش ئەمەلىيىتىدىكى ئەگرى - توقايلىقلاردا، قۇلايسىزلىقلاردا يېنىدىكى بالغا ئىچكىرىلەپ تۇرۇپ دىققەت قىلىپ، مۇئامىلىدە نورمالسىزلىق كۆرۈلۈشكە باشلايدۇ ياكى بالىنىڭ ئۆزىگە نىسبەتەن سۆس، ئۆزىنى ئېلىپ قاچىدىغان مۇئامىلىسىدىن سوۋۇش ۋە يېقىمسىزلىق ھېس قىلىش تۇيغۇسىدا بولىدۇ. پەرزەنتلەر ئانا - ئانىسىنىڭ ئىللىق پەرۋىشى، ئەركىنلىشى بىلەن ئۇلارنىڭ ئۆزىگە زوقلىنىپ قاراشلىرى، بىر - بىرىدىن قىزغىن تۇرۇپ كۆيۈنۈشى بىلەن ئۆزىنى بەختىيار، شوخ ۋە تېتىك ئەڭ بەختلىك، خاتىرجەم ھېس قىلىدۇ. يىمىرىلمەس ئۆزىنى قوغدايدىغان، پەرۋىش قىلىدىغان مۇستەھكەم قورغاننىڭ نازارىتىدە بەختىيار ياشاۋاتقاندا، ئۆسۈپ يېتىلىۋاتقاندا ھېس قىلىدۇ. دوستلىرىغا، ساۋاقداشلىرىغا، ئانا - ئانىسى بىلەن ساياھىتى، كۆڭۈللۈك ئائىلىۋى پائالىيەتلىرى، ئانا - ئانىسىنىڭ ئۆزىگە بەرگەن تەربىيىلىرى، ئىستىقبالى، كەلگۈسى ھەققىدىكى ئېيتقانلىرى، ئېيتىپ بەرگەن قىزىقارلىق ھېكايىلىرى ھەققىدە ماختىنىپ، سۆيۈنۈپ تۇرۇپ سۆزلەپ بېرىدۇ. مۇشۇنداق خۇشال ساغلام كەيپىياتتا تۇرغان بالىلارنىڭ، ئىللىق ئائىلىسىنىڭ پارچىلىنىشى، ئۆزىگە ئەھۋال بولغان ئانا - ئانا مېھرىنىڭ ئوتتەك يالقۇنلىرىنىڭ يىمىرىلىشى ۋە ئاتىنىڭ ياكى ئانىنىڭ، ئۆزى ئۈچۈن يۈرىكىنىمۇ سۇغۇرۇپ بېرىش ئۈچۈن تەييار تۇرىدىغان مېھرى - مۇھەببىتىدىن مەھرۇم قىلىشى، بالىلار ئۈچۈن ئەڭ چوڭ روھىي

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

ھېسىم. ئۇلار ئۆزلىرىنى ئاسماندىن يەرگە تاشلىۋېتىلگەندەك قاتنا-سىز قالغاندەك ھېس قىلىدىغان، ئەڭ چۈشكۈنلەشتۈرىدىغان رۇر يوقتىشتۇر.

ئاتا - ئانىسىنىڭ ئاجرىشى، بالىلارنىڭ ئۆزىگە بولغان ئە-شەنچىسىنى يوقتىتىپ، ئۇلارنىڭ كىرىسىز قەلبىدە، مەڭگۈلۈك جارا-ھەت ئىزى پەيدا قىلىدۇ. بالىلار ئۆزىنى ئەتراپىدىكى بالىلاردىن تۆۋەن كۆرۈپ، ئۆزىنى كەمستىش ھېسسىياتىدا بولىدۇ. شوخلۇقى، تېتىك، جانلىقلىقى يوقاپ، خىيالچان، غەمكىن بولۇپ قالىدۇ - دە، بالىلىق سەبىپلىكى، چاپچىپ تۇرىدىغان شوخلۇقى، ھەممە نەرسىگە ئىنتىلىپ تۇرىدىغان قىزىقىشلىرى يوقاشقا، خۇراشقا، ئۆزىگە ئىشەن-مەسلىككە قاراپ يۈزلىنىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئەقلىي تەرەققىياتى، ئە-پەككۈرى، ئىجادچانلىقى، ئەركىن - ئازادە توسالغۇسىز، تەسەۋۋۇرغا باي روھىي دۇنياسىدا، زور داۋالغۇش پەيدا بولىدۇ. ئۆزىنى كەمسى-تىش، كۆزىگە ئىلماسلىق ئاساسىدىكى ئىرەنسزلىك، قاتماللىق، ھورۇن، قاششاقلىق ئۇلارنى زەھەرلەشكە باشلاپ، بارا - بارا ھەمىگە پەرۋاسىز ۋە يامان كۆرۈش تۇيغۇسىدا قارايدىغان خاراكتېر يېتىلىپ قالىدۇ.

ئۇلارنىڭ قەلبىدىكى ئاتا - ئانىغا بولغان چەكسىز ھۆرمەتتە چوقۇنۇش ھېسسىياتىغىمۇ ئاللىقاچان دەز كېتىدۇ. قەلبىدىكى يۈك-سەكلىكنىڭ ئورنىنى بىر خىل ئاغرىنىش، ئۆچ بولۇش، ئۆزىنى قاقچۇرۇش ئىگىلەيدۇ. ئۇلارغا ئىچ - سىرىنى دېمەيدىغان، ئۇلاردىن ئۆزىنى قاقچۇرىدىغان، ئۆزىنى يەككە - يېگانە، باشپاناھسىز ھېس قىلىدىغان، شۇنداق ھېس قىلغانسىرى تېخىمۇ ياۋايى، قاششاقلىشىد-ىدىغان، ئۆگەي ئاتا - ئانىسىدىن ئۆچ ئېلىش ھېسسىياتىدا بولىدىغان بولىدۇ. ئۇلار ئۆزىنىڭ مانا مۇشۇنداق بىچارە، ئېتىبارسىز يېتىم قالغانلىقىنى ئۆگەي ئانا ياكى ئۆگەي دادىسىدىن كۆرىدۇ. ئۆزىگە تەئەللۈق بولغان دادا ياكى ئانىنىڭ خۇشاللىقىدىن مەھرۇم بولۇپ تۇرغاندا، قېپقالغان تاق لىنىيىلىك يەنە بىر مېھىر خۇشاللىقىنىمۇ، ئۆيگە پەيدا بولغان يات بىر ئادەم تارتىۋېلىپ، ئۆزىنى يىراققا ئىتتىرىد-ۋەتەندەك، ئۆزى ئارتۇقچە ئادەم بولۇپ قالغاندەك، ئېتىبارسىز

مېھرىسىز قالغاندەك ئۇيغۇ بىلەن ئەسۋىرلىگۈسىز دەرىجىدە ئازابلەندى. ئەتراپىدىكى دوستلىرىنىڭ ئاغزىدىن ئائىلىسى توغرىلىق گەپ - سۆز چىقىپ قېلىشىدىن قاتتىق ھەزەر ئەيلەيدۇ. ئۇلارنىڭ ئۆز ئاتا - ئانىلىرى بىلەن خۇشال جەم بولۇشۇپ ئېلىپ بېرىشقان پائالىيەتلىرىنى ئاڭلاش، ئۇنىڭ يېغىرىنى تاناشلاش ھېسابلانغاچقا، دوستلىرىدىنمۇ قاچىدىغان بولۇپ قالىدۇ. ئۆزىنىڭ ئاتا - ئانىسى بىلەن ئىناق - ئىتتىپاق ئۆتكۈزگەن خۇشال كۈنلىرىنى يىغلاپ تۇرۇپ ئەسلەيدۇ. يالغۇز ئۆيگە بېكىنىۋېلىپ، گەپ - سۆزسىز، كۈلكە - چاقچاقسىز، ئېتىبارسىز قىلىنغان ھالەتتە، كۈچلۈك سۇلغۇنلۇق ھالىتىدە كۈنلىرىنى ئۆتىسىز، ئۈمىدىسىز ئۆتكۈزۈشكە باشلايدۇ، ياكى ئائىلىسىدىن قېچىپ كۈنبويى كەپسىز، تۇيۇق يولغا كىرىپ قالغان بالىلار سېپىگە قوشۇلۇپ كېتىشكە ھەرىكەت قىلىپ، سىرتتىلا يۈرۈپ-دىغان بولۇپ قالىدۇ.

كىچىك تۇرۇپلا روھىي جەھەتتىن قاتتىق زەربىگە ئۇچرىغان بۇنداق بالىلارنىڭ دۇنيا قارىشى ساغلام يېتىلمەيدۇ، ئەقلى تەرەققىي-ياتىدىمۇ زور چېكىنىش بولغانلىقتىن، كېيىنكى ئىستىقبال، خىزمەت، تۇرمۇش ئىشلىرىغا زور ئەكس ئەسىر كۆرسىتىدۇ. ئالىيجا-ناپ، يۈكسەك ئائىلە قارىشىغا دەز كېتىدۇ. بالىلىقىنى ئويلىغاندا، غەمىسىز، شوخلۇقىنى، ئاجايىپ كۈچلۈك مېھىر بىلەن پەيلىنىش، خاتىرجەملىكىنى ئەمەس، چوڭقۇر ئازاب ۋە چۈشكۈنلۈكنى ھېس قىلىدۇ. شۇنچە يۈكسەك ئارزۇ - ئۈمىد بىلەن بۇ دۇنياغا كۆز ئاچقان سەبەبلەر، ئاتا - ئانىسىنىڭ مەسئۇلىيەتسىزلىكى، شەخسىيەتچىلىكى، كالتە پەملىكى تۈپەيلىدىن، روھىي دۇنياسى قاتتىق سىلكىنىپ، تالان - تاراج قىلىشقا ئۇچرايدۇ. مەڭگۈلۈك ئازاب نامغۇسى پېشانىسىگە كىچىك تۇرۇپلا بېسىلىدۇ. ئەلۋەتتە ئۇلار ئۆز ئاتا - ئانىسىنىڭ بىر ئۆيگە جەم بولۇشىنى ئويلايدۇ، چەكسىز ئارمان بىلەن ئارزۇ قىلىدۇ - دە، بۇ بارلىق بالىلارنىڭ كۆڭۈل توقلۇقى، بالىلارچە شوخلۇقى.

قايتا تۇرمۇشلۇق بولغان ئائىلىلەردىكى، ئاياللارنىڭ تىرىشچانلىقى ۋە ئائىلىگە قانداق مۇئامىلە قىلىشنى بىلىشى، بۇ مەسىلىنى ھەل

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

قىلايدۇ. پەرزەنتى بار ئەرلەرگە ياتلىق بولغان قىزلار ۋە ئاياللارنىڭ پەرزەنتلەرگە بولغان مۇئامىلىسى، شۇ ئايالنىڭ ئېرى، جەمئىيەت ۋە ئۆزىنىڭ ئۆزىگە بولغان ئىشەنچىسى، قارشى، باھاسىغا، شۇ ئاساستا ئۆزىنىڭ ئاياللىق ئەخلاقىغا، ئادەملىك ساپاسىغا مۇناسىۋەتلىك ھەل قىلغۇچ مۇھىم تەرەپ.

بالىلىق قەلبى ئازار يېگەن پەرزەنتلەر يېڭى ئانىسىنى ئەلۋەتتە، قىزغىنلىق بىلەن قوبۇل قىلىپ كېتەلمەيدۇ. بىراق ئۇ تېخى، نۇر-غۇن پەرۋىشكە، تەربىيىگە موھتاج. سەبىي، دۇنيا قاراش، خاراكتېر-رى يېتىلىپ بولالمىغان، نېمىنىڭ توغرا، نېمىنىڭ خاتالىقىنى، مەسىلىلەرگە قانداق مۇئامىلە قىلىپ، قانداق بىر تەرەپ قىلىشنى بىلمەيدىغان ساددا، قەلبى بوش كىچىك بالا. ئانا بولغۇچى، ئۆزىنى ئاشۇ بالىنىڭ باشپاناھى، يۆلەنچۈكى، سىردىشى، تەربىيىچىسى، پەرۋىشچىسى دەپ ئۇنىڭغا ئىللىق مۇئامىلە قىلىشى، ئۇنىڭغا يۈرىك-دىن كۆيۈنۈشنى بىلىشى، شۇ ئاساستا ئۇنى ئۆزىگە مايىل قىلىشنى بىلىشى كېرەك. چۈنكى ئۆگەي ئانا بىلەن بۇ بالا ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت، ئۆگەي ئانىنىڭ مۇشۇ ئائىلىدىكى ياخشى ھول - ئاساسقا ئىگە بولۇش - بولماسلىقى، پەرزەنتىنىڭ ياخشى تەربىيىلىنىش، - تەربىيىلەنمەسلىكىگە باغلىق ھالقىلىق تەرەپ.

ئۆگەي ئانا بولغۇچى، كىرىسىز قەلبى جاراھەتلەنگەن سەبىينى چۈشىنىشى، ئاڭغا ھېسداشلىق قىلىپ، ئەگەر مېنىڭ ئۆز يۈرىكىمنى يېرىپ چىققان بالام مۇشۇنداق كەچمىشىنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەن بولسا قانداق قىلاتتىم دېگەننى ئويلاپ، بۇ گۇناھسىز، قەلبى جاراھەتلەنگەن بالغا تېخىمۇ ئىللىق مۇئامىلە قىلىپ، تېخىمۇ كۆيۈنۈپ، ئۇنىڭ كىچىك تۇرۇپلا مۇزلاشقا باشلىغان قەلبىنى ئىللىتىشى، ئاڭغا مېھىر - مۇھەببەت بىخلىرىنى يېتىلدۈرۈپ، ئۇنى ياخشى پەرۋىش قىلىشنى بىلىشى كېرەك. مانا بۇ ھەقىقىي ئاياللىق خىسەلت، ئايال-لىق قەلب ۋە روھ.

ئۆگەي ئانا شۇنى چۈشىنىشى ۋە ھەرىكەت ئەمەلىيىتىگە تەتبىقلىدى. شى كېرەككى، ئەرنىڭ بۇرۇنقى ئايالى ئۇنىڭ دۈشمىنى ئەمەس، ئۇ مۇشۇ ئائىلىنى تۇتقان، مۇشۇ ئەرنىڭ خىزمىتىنى قىلغان ۋە مۇشۇ

بالىنى تۇغۇپ، جاپا تارتىپ كۆز قارىچۇقىنى ئاسرىغاندەك ئاسراپ، پەپىلەپ چوڭ قىلغان، ئۆزىنىڭ دەردىنى ئۆزى بىلىپ، پارتىلىيالماي ئاران يۈرۈۋاتقان جاپاكەش ئايالدۇر. ئۇنىڭدا تېخى يۈكسەك ئانىلىق قەلبى بولغان، مۇئەييەن ئەگرى - توقايلىق ئىچىدىكى ئاياللىق ئاچ-چىق كەچمىشكە ئىگە بولغان. ئۇنى چۈشىنىشكە ۋە ھېسداشلىق قىلىشقا تېگىشلىكى، كۆزى كىچىكلەرچە بىكاردىن بىكارغا ئۆچمەندىمىك قىلىشقا، ئۇنىڭ ئۆگەي ئانىغا، لېۋىنى لىۋىگە چىشلەپ تۇرۇپ قالدۇرۇپ كەتكەن، ھاياتىدىن مۇھىم بىلىدىغان، قىممەتلىك تەۋەر-رۈكى بولغان پەرزەنتىنى خورلاش، يىرىگلىك قىلىش، ئادىمىي پەزدە-لەتتىن تولمۇ يىراقلىشىپ كەتكەن ياۋۇزلۇقتۇر. ئايال كىشى تۇرۇپ، ئانا بولغۇچى تۇرۇپ، ئايالىنى، ئانىنى خورلىغانلىق، ئانىنىڭ، ئايالىنىڭ قەلبىنى دەپسەندە قىلىپ، قەدىر - قىممەت غۇرۇردى-نى خورلىغانلىق بولىدۇ.

دوستلۇق سادالىرى

زامانىنىڭ ئىنتايىن تېز سۈرئەتتە تەرەققىي قىلىشى، تۇرمۇش رېتىمىمىزنى تولمۇ ئىنتىكلەشتۈرۈۋەتتى. تەبىئىي ھەرىكەتلەر بىلەن ئورۇنلىنىدىغان ئىشلارنىڭ ماشىنلىشىشى ۋە پەن - تېخنىكىنىڭ ھە دەپ بىزگە جەڭ ئېلان قىلىشى، ئۆزىمىزنى يېڭىلاشقا پۇرسەت بەرمەيە- ۋاتىدۇ. مەنئۇيىتىمىزنىڭ بوش جايلىرىنى زامانىۋى ئاڭ فورمىلىرى قاپلىۋالغان بۈگۈنكى كۈندە، ئەسلىي تەبىئىتىمىز بىلەن جان بېرىش ئۈچۈن تىرىشىۋاتقان ھازىرىمىز ئوتتۇرىسىدا غەربىيەنە بوشلۇق بار. روھىي كىرىزىس چوڭقۇرلاشقانسىرى ھەممە نەرسىلەر ساپ ھالدا تىنى يوقىتىشقا باشلايدۇ. كىتاب ئوقۇيدىغان كىشىلەرنىڭ روھىي پائالىيەتلەرنىڭ چېكىنىشىدىكى يەنە بىر ئارقا كۆرۈنۈش. ئۆزئارا ماددىي مەنپەئەت قوغلىشىدىغان كىشىلەر مۇناسىۋىتى، ئادىمىيلىك تۇيغۇنى خىرەلەشتۈرۈۋاتىدۇ. شۇڭىمۇ كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئارى- لىشىشتا چوقۇم «مەلۇم مەقسەت»، «پايدا - زىيان مەنپەئەت» بو- لۇش گۇمانى زامانىمىز كىشىلىرىنىڭ نورمال قارىشىغا ئايلاندى. بولۇپمۇ ئەر - ئاياللار ئوتتۇرىسىدا ئالىيجاناپ ھېس - تۇيغۇدىكى پىكىرداشلىق، سۆھبەتداشلىق مۇناسىۋىتى كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە مۇمكىن بولمايدىغان «روماتىك، غايىۋى» ئىشقا ئايلىنىپ قالدى. نۇرغۇن قىز - يىگىتلەر ۋە ئەر - ئاياللار نەزىرىدە بۇ خىل مۇناسىۋەت توغرا چۈشىنىلمىگەندىن سىرت، ئانچە - مۇنچە چۈشەنگۈ- چىلەر ئۈچۈنمۇ ئەخمەقلىق، بىھۇدە ۋاقىت ئىسراپچىلىقى ھېسابلان- دى. ئەر - ئايال ئوتتۇرىسىدىكى گۈزەل ئەخلاق قارىشىنىڭ غۇۋالى- شىشىغا ئەگىشىپ، ئېرى خوتۇنغا، خوتۇنى ئېرىغا ئىشەنمەيدىغان، قارشى جىنىستىكى كەسپداشلىرى بىلەن سالام - سائەتمۇ قىلىشال- مايدىغان ئەھۋال بار. دېمىسىمۇ ئازراق يوقۇق تاپسىلا قىڭغىر دەس- سەش تەمەسىدە يۈرۈۋاتقانلارنىڭ ئوي - خىيال ۋە بەزى ھەرىكەتلى-

رى، كىشىلەرنىڭ چوقۇم بىر ئەر بىلەن ئايالنىڭ ئالاقە ئىشلىرىنى غەيرىي مەقسەت باردەك تۇيغۇغىمۇ ئەكېلىپ قويدى. بۇ خىل پاجىئە. لەرنىڭ ئەۋجىدە كىم نۇرغۇن شېئىر يوق دەيدۇ؟ شۇنداق، بىز ئىزچىل شېئىرسىراۋاتىمىز. چۈنكى شېئىر ئەڭ ساپ بولىدۇ! مۇ. شۇنداق تۇيغۇدا پىكىرداش ئوغۇل دوستلاردىن كەلگەن بىر قانچە پارچە خەتنى زامانداشلىرىمغا سۇندۇم. ئورتاقلاشسام دەيمەن. چۈنكى تىلەم. چى بىزگە: «ھەي ھاماقەت سەن ماڭا سەدىقە بەردىم دەپ خۇشاللانما، سەنمۇ ئالىجاناپلىقنىڭ تىلەمچىسىغۇ!» دېگۈدەك.

1

ھۆرمەتلىك خانىم، ئوبدان تۇردىلىمۇ؟ بەلكىم مۇنۇ نامەلۇم بىرسىنىڭ خېتىدىن چۈشىنىكسىز تۇيغۇغا كەپقالارلا، مەنمۇ ھەم بۇ خەتنى خىرە - شىرە ئەنھالىق ھەم ھۆرمەت تۇيغۇسى ئىچىدە يېزىپ ئولتۇرۇپتىمەن. سىلنىڭ مەنئى ئاڭلىرىد. نىڭ ئەسىر ھالقىغان دوقاللىرىدا دائىم سىلى بىلەن سىردىشىپ تۇرۇشنى خالايمەن. شېئىرنىڭ مۇساپىر كۆزلىرىدىن ئېقىپ چىقىپ بالىلىق بىلەن خوشلانقۇزغان بىر خىل قېرى مەجەزىنىڭ ماڭا قانداق ئۆزلىشىپ قالغىنىنى بىلمەيمەن. سىلنىڭچە 90 - يىللاردىن كېيىن پەيدا بولغان، ئۇسلۇبى ئەنئەنىۋى شېئىرىيەتكە ئوخشاشمايدىغان شېئىرلارنى گۇڭگا شېئىر دەپ ئاتاشقا، يەنە كېلىپ ھەممىسىنى بىر تاياققا ھەيدەپ، ئورتاق بىر نام بىلەن قارىقويۇق بىر كوچىغا سولىۋې. تىشكە بولامدۇ؟

ئەمدى سىلدىن دوستلارچە ساداقەت بىلەن شۇنى سورىۋالغۇم كېلىدۇ. مەدەنىيەت ئاياللىشىش دېگەن پىكىرگە قوشۇلما؟ ئاياللار ئازادلىقى دېگەن ئۇقۇمنىڭ كونكرېت مەنىسى نېمە؟ شائىرلارنىڭ جەريان بىلەن تازا خۇشى يوق. ئەمما «ھەممە خوراز ئۆزى بىلگەنچە چىللار» دەپ مېنىڭ قەلىمىم جەريان بىلەن گىرەلىشىپ كەتكەندەك تۇرىدۇ، توغرا چۈشىنىڭىزنى تۈمىد قىلىمەن. سىزگە چەكسىز مەنئى شادلىق تىلەيمەن.

ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم! قەلەم تۇتقان قوللىرىڭىزغا دەرت كەلمەسگەي. يەنە سىزگە خەت يېزىپ ئولتۇرۇپتىمەن. چۈنكى بارلىق ئازاب-لىنىش تۇيغۇسىغا ئىگە كىشىلەردىن ئۆزۈمنى تىلىۋالغۇم كېلىدۇ. تەرجىمىھالىڭىزنى ژۇرنالدىن كۆرۈپ، ئۆزۈمنى تۇتۇۋالماي يېرىم سائەت كۈلدۈم. ئاندىن سىنىپىمىزدىكى يىگىرمە بەش ئورۇندىقنى ئىگىلەپ ئولتۇرغان سىز دېمەتلىك قىزلارغا، شۇنداقلا قاسقاندىكى ھور ئاندىك ئىشىشىپ ئولتۇرغان ساۋاقداشلىرىم بۇگۈنكى دەۋر ستۇدېنتلىرىغا قىزىقسىنىپ قاراپ قويدۇم. خۇددى يىراقتىن كەلگەن مۇساپىرلارغا تۇنجى قېتىم قارىغاندەكلا، ئەلۋەتتە ئۆزۈممۇ شۇنىڭ ئىچىدە. شۇندىلا مەن «ئادەمنى كۆرۈپ ئادىمىلىكىنى تونۇيدۇ» دېگەن قاراشنىڭ مەنىسىگە يەتكەندەك بولدۇم. يازغان ئەسەرلىرىڭىزدىن مەن ئەسلىدە سىزنى 30 ياشتىن ھالقىغان دەپ پەرەز قىلغانىدىم. تەرجىمىھالىڭىزنى كۆرۈپ ئىشەنمەي قالدىم ۋە كۈندىن - كۈنگە سۇسلاپ كېتىپ بارغان ئىرادەم ئېتىقادىمغا، مىللىي ئىپتىخارىمغا يەنە بىر كۈچ ئۇلۇۋالدىم. بۇنىڭدىن ناھايىتى خۇشالمەن! بۇ يەردىكى سىز دېمەتلىك ستۇدېنتلىرىمىزدىن قورساق بېقىش ۋە ئاتىش ئۈچۈن تىرىشىشلاردىن باشقىنى بىلمەيدىغانلار %95 نى ئىگىلەيدۇ، تېخىمۇ تىرىشك! . . .

ئەمما ئەر - ئاياللار باراۋەرلىكى كۈچەپ تەكىتلىنىۋاتقان بۇگۈندىكى كۈندە، ئاياللارنىڭ ھوقۇق - مەنپەئەتلىرى قانۇن ئارقىلىق، قوغدىلىۋاتىدۇ. باشقا مىللەتلەرگە قارىغاندا بىز ئۇيغۇرلاردا ئەزەلدىن ئەرلەر ھۆكۈمرانلىق قارىشى ئۈستۈنلۈكىنى ئىگىلىگەچكە، تەبىئىي ئاساستا ئائىلىدە ئەرلەر، ئاياللارغا ھۆكۈمرانلىق قىلىمىز، ئاياللار بەربىر ئەرلەردىن تۆۋەن ئورۇندا، ئاياللارنىڭ «چېچى ئۇزۇن، ئەقلى قىسقا» دەپ قارايمىز. ئاياللارنىڭ ئائىلىدىكى يۈكى بەك ئېغىر. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاياللارنىڭ تەربىيىلىنىشى، يېتىلىشىگە، ئائىلە ۋە جەمئىيەتنىڭ كۆڭۈل بۆلۈشى يېتەرلىك ئەمەس. مۇشۇنداق ئەھۋالدا، ئاياللار قانداق قىلىشى كېرەك؟

ئۇلاردىن بەك چوڭ ئۈمىدلەرنى كۈتۈش ۋە چوڭ شان - شەرەپلەرنى كۈتۈش، ئورۇق ئېشەككە ئۆزىدىنمۇ نەچچە ھەسسە ئېغىرلىق.

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

تىكى يۈكنى ئارتىپ قويۇش بولامدۇ - قانداق؟ تۆۋەندىكى سوئالدىرىمغا جاۋاب بەرسىڭىز.

1 - تولىمۇ جاپالىق بولغان بۇ يول قانداق بولۇپ سىزنىڭ تاللاش

يولىڭىز بولۇپ قالدى؟ ئەدەبىياتتىن بىزار بولۇپ باقتىڭىزمۇ؟

2 - ئەدەبىياتتىكى تۈرلۈك «ئىزم» لارغا قانداق قارايسىز؟

ئۇنىڭ ئەدەبىياتتىكى ئىپادىسى قانداق؟

3 - سىز بۈگۈنكى ۋە بۇنىڭدىن كېيىنكى ئەدەبىياتىمىزغا قانداق

قارايسىز؟ قانداق قىلساق ئەدەبىياتىمىزنى دۇنياغا يۈزلەندۈرگىلى

بولار؟

4 - ئەدەبىياتىمىزدا بىر مەزگىل ئەۋج ئالغان يېڭىچە شېئىردى-

يەت بىلەن كونا شېئىرىيەت ئوتتۇرىسىدا بەس - مۇنازىرە توختاپ

قالدى. بۇنىڭدىن قانداق يەكۈن چىقىرىش مۇمكىن؟

5 - كلاسسىك شېئىرىيەت بىلەن يېڭىچە شېئىرىيەت ئوتتۇرىسىدا

دا بەزىلەر ئېيتقاندەك پىراقلىشىش مەۋجۇتمۇ؟

6 - پىروزا بىلەن شېئىرىيەتنىڭ چەت ئەل ۋە مەملىكەت ئىچىد-

دىكى نەسىرى قانداق، بۇ توغرىسىدا ئاڭلىغان - كۆرگەنلىرىڭىزنى

سۆزلەپ بەرسىڭىز.

7 - بەزىلەر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنى ئالدى بىلەن رېئالىزىمنى

تەرەققىي قىلدۇرۇش كېرەك دەپ قاراۋاتىدۇ. سىز بۇنىڭغا قانداق

قارايسىز؟

8 - ئەدەبىياتتىكى مەزمۇن بىلەن شەكىل مۇناسىۋىتىگە قانداق

قارايسىز؟

9 - پەلسەپە شېئىرىغا چوڭقۇر سىڭىشى كېرەك، شۇنداقمۇ؟

ئەسەرلىرىڭىزنى مىسال قىلىپ سۆزلەپ باقسىڭىز.

10 - ئىجادىيەتتىكى ئۈسۈلىڭىز، ۋاقىت كۆز قارىشىڭىزنى

سۆزلەپ بەرگەن بولسىڭىز؟

11 - ھازىرقى تەرجىمە ئەدەبىياتىمىزغا قانداق قارايسىز؟

12 - ئەدەبىي تەتقىد ئەدەبىياتىمىزدا ئىلمىي ھەم يېتەرلىكمۇ؟

13 - شېئىرىغا بولغان قانداق كۆز قارىشىڭىز بار؟ شېئىر دېگەن

نېمە؟

- 14 - تەھرىرلىك خىزمىتىدىن قانداق ئۈمىد كۈتىشىز؟
15 - ھاياتىڭىزدا (ھازىرغىچە) قانچىلىك شېئىر يازغانىسىز؟
ئېلان قىلالىمغان ئەسەرلىرىڭىزدىن ئەپسۇسلىنامسىز؟
16 - سىزمۇ بىر ستۇدېنت، ئۇلاردىن ئۆتۈندىغان قانداق تەلەپ-
لىرىڭىز بار؟

- 17 - مىللىيلىككە قانداق قارايسىز؟ چەت ئەللىكى قانداق
قوبۇل قىلىشىمىز كېرەك؟
18 - كېيىنكى ئىجادىيەت پىلانىڭىز قانداق؟
19 - نىل ئۆگىنىش مەسىلىسىگە قانداق قارايسىز؟
20 - قايسى ژۇرناللارنى ياقتۇرىسىز؟ (ئۇيغۇرچە) كىمنىڭ
ئەسەرلىرىنى ياخشى كۆرىسىز؟

1 - بۇ يولغا زورۇقۇپ كىرىۋالغىلى بولمايدۇ. بۇ يولغا كىرى-
شىمگە كىچىكىدىن باشلاپ يېتىلگەن بىر خىل تىراگېدىيە، مۇڭ -
ھەسرەت ئېغى ۋە قىممەت قارىشى، سەنئەتنى سۆيۈشۈمگە سەۋەبچى
بولغان بولسا كېرەك. ئۆزۈمدىن بىزار بولغاندا ئەدەبىياتقا، جۈملى-
دىن يېزىقچىلىققا مۇراجىئەت قىلىمەن. ئاندىن ئۇنىڭ بەرگەن تەسەل-
لىسىگە قانائەت قىلماي، پارتىلىيالىماي، ئېتىلالماي، بېسىم ھېس
قىلىپ ھەممىدىن بىزار بولۇپ كېتىمەن. ئەمما بۇنىڭ ئۆزى چوڭقۇر
مۇھەببەت، تەخىرىسىز تەشئالىق.

2 - ئەدەبىياتتىكى تۈرلۈك «ئىزىم» لار ئوي - پىكىرنى ئىپادە-
لەشتىكى ئىچكى - تاشقى شەكىل ئامىلى تۈپەيلىدىن ئايرىلغان.
ئەدەبىياتىمىزدا ئۇ بارغانسېرى ئۆزىمىزمۇ مۇھىم ھېس قىلىمىغان
ئاساستا تېخىمۇ ئىنچىكە ۋە چوڭقۇر ئىپادىلىنىۋاتىدۇ.

3 - بۈگۈنكى ئەدەبىياتنىڭ ۋەزىپىسى ۋە ئىجتىمائىيەت تەرىپى-
دىن يۈكلىنىۋاتقان يۈكى ئېغىر، ھەر جەھەتتىن چەمبىرەكلىنىپ
تۇرۇۋاتىسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ ئىچ - ئىچىدىن روھىمىزنىڭ تۇنجۇقۇپ
قالغان ھېسلىرى ئۇلغىيىپ چىقىۋاتىدۇ، شۈكۈرى. ئەدەبىياتىمىز
ھەقىقىي ماھىيەتكە ھەر ھالدا يېقىنلىشىۋاتسا كېرەك. ئايرىم ساندىكى
ئەسەرلەرنى ھېسابقا ئالمىغاندا ئومۇمىي يۈزلىنىش ياخشى. ئەدەبىيات
ئەسلىگە ئۆزىگە ئىگىدارچىلىق قىلالىسىلا تەرەققىيات زور بولىدۇ.

ئەدەبىياتنى دۇنياغا يۈزلەندۈرۈشنىڭ ئۆلچىمىنى ساپ سەنئەت نۇقتىدىن سىدىن قارىساق، ئىنسان روھىي چوڭقۇرلۇقىغا نەزەر سالىساق بولىدۇ. بۇنداق بولغاندا، پاكىزە، ساپ ئەسەرلەرنىڭ، ئاپتورنىڭ ئىنىسانلىق روھىي ۋە ئېڭىغا سادىق ئەسەرلەرنىڭ ھەممىسىنى دۇنياغا يۈزلەندى، دەپسەك بولۇۋېرىدۇ.

4 - شېئىرىيەت ھەققىدە بەس - مۇنازىرىنىڭ توختىشى، يېڭىچە شەيئىنىڭ ئاستا - ئاستا ئۆزلىشىۋاتقانلىقىدىن ۋە ئۇنىڭ ئۆزىنى ئۆزلۈكسىز مۇكەممەللەشتۈرۈش بەلگىلىك ئورۇنغا ئىگە بولۇۋاتقانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ.

5 - كلاسسىك شېئىرىيەتتىمۇ، ھازىرقى يېڭىچە شېئىرىيەتتىمۇ، ساپ سەنئەت ئامىللىرىمۇ، جەمئىيەت ۋە زىيەت ئېھتىياجى تۈپەيلىدىن يازغان چاپلىمىلارمۇ بار. پەقەت پىكىر ئىپادىلەشلا ئوخشاشمايدۇ، ھېس تۇيغۇ ئوخشاش، يىراقلىشىشنى مەيدانغا چىقىرىش توغرا ئەمەس، يىغىنچاقلىغاندا ھازىرقى شېئىرىيەتتىمىزنىڭ ئەھۋالىدىن سۆيۈنۈشىمىز كېرەك. ئۇ، بارغانسېرى مۇكەممەللەشىۋاتىدۇ.

6 - قايسى «گىزىم» نى تەرەققىي قىلدۇرۇشقا زورۇقۇشنىڭ ھاجىتى يوق، ئەركىن قويۇۋېتىش كېرەك، ھەر كىم نېمىنى قىلالايدۇ، تۇرالسا، قايسىسىنى ۋايىغا يەتكۈزەلسە شۇنى قىلىدۇ. ھەر قانداق ئەسەرنىڭ ئايرىم - ئايرىم كىتابخانلىرى بولىدۇ. تەسىرىمۇ ئوخشاش ئەمەس.

7 - مەزمۇنىنى قايسى خىل شەكىل ئوبدان ئىپادىلەپ بېرەلسە شۇ خىل شەكىلدە يازسا بولىدۇ. بۇ خۇددى كىيىم كىيىشكە ئوخشاش. مەزمۇن تېتىملىق بولسا ئۇنى ئەركىن قويۇۋېتىش كېرەك، شەكىل قانداق شەكىلدە بولسۇن ئۆزۈڭىدىن چىقىپ قالىدۇ. پەقەت ھېس - تۇيغۇمىزغا سادىق بولساقلا، شەكىل غەلىتە بولسىمۇ كېرەك يوق. ئىشقىلىپ بىز دەيدىغاننى دەۋەلىپ بوشىنىۋالساق، ئارمان قالمىسا بولىدۇ.

8 - ھەر قانداق ئەسەرگە پەلسەپە سىڭدۇ. ئۇ تەبىئىي شۇنداق، شېئىرىي تۇيغۇدا پەلسەپىۋى پىكىرلەر چوڭقۇر ۋە يوشۇرۇنغان بولىدۇ، ئەمما شېئىر يېزىۋاتقاندا، بۇ ئۇقۇم بىزنىڭ ئېڭىمىزدا يوق،

پەقەت ھېسلىرىمىزنى يېڭىلاشلار بار. ئەلۋەتتە ھېس تۇيۇمىمىز مەلۇم ھايات ھەقىقەتلىرى ئەۋجىدىكى ھاسىلاتلار بولغاچ ئۇلار پەلسەپىگە تويۇنغان بولىدۇ. ئىپادىلەش، تىل ئىشلىتىش مەسىلىسىدە دىققەت قىلىسلا كۇپايە، شېئىرىي دىت، شېئىرىي كەيپىياتى ھامان مۇگەيپەن پەلسەپىۋى قاراشنىڭ جۇلاسى.

9 - مەن ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغاندا مۇھىملىقىمىنىڭ ئىركىن - ئازادە ۋە تىپتىنچ بولۇشىنى ئۈمىد قىلىمەن ھەم شۇنداق بولمىسا يازالمىمەن. ماقالىنى تېز يازمەن، شېئىر يازغاندا بولسا ھېس - تۇيغۇلىرىمنى ئىپادىلىشىمدىن رازى بولماي، ئاخىرى شېئىرغا ئايلىنىپ كېتىپ ئۇزاقتىن - ئۇزاق كۈچلۈك بېسىم ئىلكىدە ئولتۇرۇپ كېتىمەن. ئىپادىلىيەلمەيمەن، يېزىشتىن ۋاز كېچىپ يىغلاپ كېتىدىغان ئەھۋال مۇ بار.

10 - تەرجىمىھال ئەدەبىياتىمىزدا ئاخبارات ۋە ئوچىركىنىڭ يەتكۈزگەن تىپى ياخشى، بۇ دېگىنىمىز بىزنىڭ ئاخباراتچىلىقىمىز باشقىلارنىڭكىگە قارىغاندا ئېچىلمىغان، تەرجىمە ئەسەرلىرى ئىچىدە ئاخبارات ۋە ئوچىركلاردىن سۆيۈنمىز، ئەمما ئۇلار يېتەرلىك ئەمەس. بەزى ئاددىي، قىسقا ھېكايىلەر مۇ ياخشى.

11 - بىزنىڭ ئەدەبىياتىمىزغا نىسبەتەن ئەدەبىي ئەقىدە تېخى تولىمۇ ئىپتىدائىي ھالەتتە مەۋجۇت، ئىلمىيلىكىدىن سۆز ئېچىش، تولىمۇ ئەپسۇسلىنىش ئىچىدە بىزنى خۇرسىندۇرۇپ قويدۇ. ئەدەبىي ئەقىدە ئەدەبىيات تەرەققىياتىدىن مۇنداقلا ئەمەس خېلى بەك ئارقىدا، «ئىلمى» دېگەن سۆزنىمۇ تولۇق ئىستېمال قىلالىمىغان بولساق كېرەك.

12 - مېنىڭچە ياخشى شېئىر، ئاپتورنىڭ ساپ تۇيغۇلىرىغا سادىق بولغان نازۇك ھېسلىر چوڭقۇرلۇقىدا، پەقەت تىل بىلەن مۇۋاپىق ئىپادىلەپ بېرەلسىلا، بۇ مەيدانغا چىقالايدۇ. شېئىر يېزىلىش جەريانىدا روھىنى قايسى يول بىلەن مۇۋاپىق ئىپادىلەشتىن باشقا، ھېچقانداق يۈك ۋە بېسىمنى ھېس قىلمايدىغان كەيپىياتتا يېزىلىشى كېرەك. شۇ پەيت ئىلاھ، سەنئەت، يۈكسەكلىكتىن باشقا مەۋجۇتلۇق بولمايدۇ. ھەممە ئەسلىگە قايتىدۇ. مەنئۇيەتكە، روھقا ئىگە ھەر

قانداق ئادەمنىڭ ئۆزى بىر شېئىر. شېئىر يازالايدىغانلار ئۆزىنى ئىپادىلەشنى ئازراق بىلىدىغانلاردۇر.

13 - ئەستايىدىل تەلەپچان، پەرۋىشكار ئانا پەزىلىتى تەھرىردە بولۇش كېرەك.

14 - ھازىرغىچە 200 پارچىدەك شېئىر يازغاندىمەن. ئۇنىڭ يېرىمى ئېلان قىلىنغاندۇ. ئەمما ئېلان قىلىنمىغانلىرى ئۈچۈن ئەپ-سۇسلانمايمەن. سەۋەب، تەھرىرلەرنىڭ ئەدەبىي، بەدىئىي دىنى، ياقە-تۇرۇشى ئوخشاشمايدۇ ھەم مېنىڭ ئويلانغانلىرىم شۇنچىلىك يۈكسەك سېزىم بىلەن قەلبىمدە بولسىمۇ، قەغەز يۈزىدىكى ئىپادىلىنىش تىل سەنئىتى ۋە شەكلى ئوبدان ئورۇنلاشتۇرۇلمىغاندۇر. ئەڭ مۇھىمى مەن شېئىرنى يېزىپ بولغاندىن كېيىن تولغاقتىن كېيىن بوشىنىپ، تېنى يېنىكلەپ قالغان ئانىغا ئوخشاپ قالمىمەن. مۇشۇمۇ يېتەرلىك تەسەللى.

15 - بۈگۈنكى ستۇدېنتلار بۈگۈننى ۋە «ئۆز» نى ھېس قىلىپ، ئۆزىنى تېخنىكىلىق قېزىپ چىقىشى كېرەك.

16 - مىللىيلىك مىللەت ئەدەبىياتىنىڭ روھىي. ھەرقانداق ئا-دەمنىڭ ئەسىرىدە تەبىئىي ھالدا ئۆزگىچىلىك، ئۆز سەۋىيىسى، كۆ-زىتىشى، بايقىشىغا ماس بىر خىل روھ ۋە قاراش بولىدۇ. بۇلار ئەلۋەتتە ئۇنىڭ ئىجتىمائىيلىقىنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشىدۇر، چەت ئەلنىڭ-كىنى تېخنىكا جەھەتتىن كۆزىتىپ قويساق بولىدۇ.

17 - كېيىن ئۈچۈن ئىجادىيەت پىلانى تۈزگۈمۈ يوق ھەم تۈزۈمدىم. ئادەمنىڭ قېنىدا بار، تەبىئىيەتتە يوشۇرۇلۇپ ياتقان نە-سىلەر ھامان تاشىدۇ. كەيپىيات، تۇرمۇشۇمدىكى ھەممە نەرسىلەر بەيگىگە چۈشكەن قىياپەتتە دەپ تۇرسام كېيىن قايسىسى ئۇتۇپ چىقسا مەن شۇنىڭغا قايىل، بۇ ئەمەلىي، تەن بېرىشكە تېگىشلىك مەسىلە.

18 - جاھاندارچىلىق ئۈچۈن تىل ئۆگىنىش مۇھىم. ئەمما ماھىيەتتە ئۇ بىر خىل ۋاقىت ئىسراپچىلىقى. ئاشۇ ۋاقىتتا يېڭى - يېڭى ئىجادىيەت ۋە تەپەككۈر مەيدانغا چىقىشى كېرەكتى، مېنىڭچە بولغاندا ھەممە ئادەم «بىردىن تەرجىمە ئاپپاراتى» بولۇشى كېرەك. ئۇ، بىر مېخانىك پائالىيەت.

19 - قايسى ژۇرنالدا مەن ياقىتۇرىدىغان ئەسەرلەر بولسا مەن شۇنى ياقىتۇرىمەن، كىمىنىڭ ئەسىرى ھەقىقىي سەنئەت ماھىيىتى بولسا ساپ ۋە روھقا سادىق بولسا، نازۇك ۋە چوڭقۇرلۇق بولسا شۇنىڭ ئەسىرىنى ياقىتۇرىمەن. بىر تىلەمچىنىڭ، بىر قاتلىنىڭ ئۆزىگە خاس تەبىئىي ھەرىكىتىدىن ھۇزۇرلانغىلى بولىدۇ، ئىمتىياز، سەنئەت ۋە تەبىئىيلىك بىلەن قارىمۇ قارشى.

ھۆرمەت بىلەن:

2

بۇرۇنقىدەك ئوقۇل ھەسرەت بېكىنىمچىلىكى بىلەن مۇڭلىنىش. تىن بىزارمەن. بىراق مەۋجۇتلۇقۇمنى، بىر قەۋەت چاڭ باسقان يىگىتلىك غۇرۇرۇمنى ئادا قىلىش، پاكلاش ئۈچۈن ئېلىپ بارغان پائالىيەتلىرىم ئىچىدە كىتاب ئوقۇش ۋە يېزىش بىردىنبىر خۇشاللىق قىمى. سىز بۇ روھىي ھاسىلاتلىق ئامىلىنى قوللىغىنىڭىز بىلەن باشقىدۇلارنىڭ ئارقامدىن كۈلۈشى تەبىئىي.

ئۆزۈمنى قايسى جەھەتلەردىن بولمىسۇن تېپىۋېلىشىمغا بېقىندىن ياردەمدە بولىدىڭىز، تەسەللى، رىغبەتلەندۈرگىنىڭىزگە چىن كۆڭلۈمدىن رەھمەت ئېيتىمەن! سىز ئېيتقاندەك بەزى ئىشلارغا زورۇقۇش. نىڭ ئەھمىيىتىمۇ يوقكەن، ئەتراپىمدىكى نۇرغۇن كىشىلەردىن نەپەرەتلەنسەممۇ، بەزىدە ئۇلارغا ئىچىم ئاغرىپ قالىدۇ. ۋاپاساش، چۈشكۈنلۈكتىن شۇ قەدەر يىراق ياشاشنى خالىساممۇ، بارلىق ئىمكانىيەتتىم شۇدەك ھېس قىلىمەن. ئۇ ماڭا تىنچلىق بېرەلمىدى.

يېڭىچە شېئىرىيەتتىكى روھىي كىرىزىسكە يۈزلىنىپ، مەنئىي تراگېدىيىلەرگە ئىنچىكىلىك بىلەن ئىچكىرىلەپ كىرىشنىڭ ئۆزى، شېئىرىيەتتىكى ئىلگىرىلەشمۇ ياكى چېكىنىشمۇ؟ بەزىلەر نېمە ئۈچۈن بۇنى يىغلاڭغۇ شېئىرلار، كىشىلەرگە ئۈمىدسىزلىكتىن باشقا ھېچنەرسە ئېلىپ كەلمەيدۇ، دەپ قارايدۇ. سىزنىڭچە بۇ شېئىرلارنىڭ، كىشىلەرنى مەنئىي جەھەتتىن تەنقىدى يېتەكلەپ، روھىنى تاۋلاش، ئادىمىيلىكنى تونۇتۇپ قويۇش، ئەسكەرتىپ تۇرۇش رولى بارمۇ -

يوق؟ شېئىرلار ساپلا خۇشاللىق، تەنتەنىلا يېزىش كېرەكمۇ؟ ئۇنداقتا ھېيت - بايراملىق شائىرلارنىڭ شېئىرلىرىلا بازار تېپىشى كېرەكمۇ؟ يېڭىچە شېئىرىيەت بىلەن بۇ خىل شېئىرلارنىڭ ئوبزورچىلىقىنىڭ تەرەققىياتى قانداق؟ ھازىرقى ئەھۋالدىن قارىغاندا يېڭىچە شائىر، يازغۇچىلارنىڭ سەۋىيىسى يۇقىرىمۇ ياكى ئۇنى تەنقىد قىلغۇچىلارنىڭ سەۋىيىسى يۇقىرىمۇ؟ سىزنىڭچە يېڭىچە شېئىرلارنىڭ قانداق مۇھىم ئالاھىدىلىكلىرى بار؟ ئەگەر يېڭىچە شېئىرلارنىڭ ئۇيغۇر روھى قاتلاملىرىغا ئىچكىرىلەپ كىرىشى خېلى چوڭقۇر تۇرۇپ، نېمىشقا ئۇنىڭ كىتابخانلىرى ئاز؟ ياكى بىزنىڭ مەدھىيە ئوقۇلغان شېئىرلارغا كۆنۈپ كەتكەن خەلقىمىز، ئۆز روھىدىكى تىندۇرمىلارنى ئىپادىلەگەن بۇ شېئىرلارنى قوبۇل قىلىپ بولالمىدىمۇ؟

روھىدىن يۈتكەن ئاداققى قۇياشنىڭ تال - تال نۇرلىرى كۆز يېشىغا چىلىنىپ، شۇ ئازاب دەقىقە مېنى سىلكىشلەپ ئويغاتتى. خانقا قەدەم ماڭا ھەممىنى تونۇتتى. مەن شۇ ئاساستا قايتىدىن بۇرۇن يېتتۈرۈپ قويغان قىممەتلىك نەرسەمنىڭ زادى نېمىلىكىنى بىلگەندەك يوچۇن شادلىقتىن ھەيران بولدۇم، شۇنداق ئادەم ئۆزگىرىشكەن، ھەقىقىي سەبىپلىك، پاك خىسەتلەر بىلەن قەلبىم روھىدىن يالتاپ-جىدى. ئەمما مەن رېئاللىققا يۈزلىنىشنى ئۈگەندىم.

سىزنىڭ گۈلگۈن چېھرىڭىزدىكى سەمىمىيەت، قىزلىق غۇرۇرد-ڭىزدىكى ئۆزگىچە پاساھەت، ۋىجدان، ئىمكانىيەت مەيدانى ئەكچىمەيدۇ، پاتىنمايدۇ، ماڭا بۇلار زور تەسىر كۆرسەتتى. سىزگە رەھمەت! يەنە خەت يېزىپ تۇرىدىغانلىقىڭىزغا ئىشىنىمەن.

* * *

ئەسسالام، بىز ئالاقىلاشمىغىلىمۇ بىر ئايدەك بولۇپ قاپتۇ. نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئويلىدىم، گويا باشقا بىر دۇنياغا كىرىپ قالغاندەك بۇ دۇنياغا يېڭىدىن تۇغۇلۇپ، ئەمدىلەن ھاياتلىق بوسۇغىسىغا يېقىنلىشىۋاتقاندەك، ھاياتىمدىكى ئەڭ ئۇلۇغۋار، مۇقەددەس نەرسە-لىرىمنى قايتىدىن تېپىۋالغاندەك ھېسسا چۆمدۈم. سىزنى يىگىتلىك

غۇرۇر، يىگىتلىكنىڭ ھەقىقىي ئالتۇن ئەسناسىدا نۇرۇۋاتقان ھاياجان-لىق قەلبىمنى چۈشىنىدۇ دەپ ئويلايمەن. شۇ ۋەجىدىن ھەم دوستلۇق ھەم سۆھبەتداش ھەم زامانداشلىق قەلبىمىز ئازدۇر - كۆپتۇر دىلداشلىققا، ئۆزۈمچىل ئورتاقلىققا ئىگىدۇر، مۇيەسسەردۇر بەلكىم.

ئېسىمنى يىغىننىمىدىن بۇيان مەن قەدىرلىك دەپ قارىغان تالاي نەرسىلەر ئەمەلىيەتتە ئەھمىيەتسىز، ئەھمىيەتسىز دەپ قارىغان نۇر-غۇن نەرسىلەر ئەمەلىيەتتە ئۆزىنىڭ ئەسلىدە تۇپراققا كۆمۈلۈپ قالغان گۆھەردەك ئىنتايىن قىممەتلىك بىباھالىق مۇقامىغا كۆتۈرۈلدى. بۇ تۇرمۇشۇمغا ئاجايىپ دۇنيا ۋە مەنلەرنى ئېلىپ كەلىشىمۇ سۆھبەتداش-لىرىمدىن ئايرىلىپ قالدىم. نېمىسىنى دەي ئاز - تولا ئادەم سىياقىغا كىرىپ قالغاندىمەن. ئادەم ھامان سىردىشىشقا، ئەسرارلىشىشقا موھ-تاج بولىدىكەن. يەنە سىز بىلەن سۆھبەتلىشىش، بۇنىڭ قانچىلىك قىممىتى، ئىززىتى بولار؟ ئەمما پاكلانغان يىگىتلىك روھىمنىڭ ھامان غەرەزسىزلىكىنى، ئۇنىڭ بىر يۈكسەك مەركەزنى ئايلىنىپ ھەرىكەت قىلىدىغانلىقىنى بىلىسىز.

سەن يۈرەكتىن چىقىرىپ پاراڭ قىلىمىسالىڭ، باشقىلار نەدىن چىقىرىپ پاراڭ قىلىدىكىن - تال؟! . . . بەلكىم سىزمۇ، شۇنداق يۈرەك ئىگىلىرىگە موھتاج، ئەمما سىزدەك تەپەككۇردا تاجاۋۇزچى، تەنھا مۇقەددەسلىكىگە سەممىيەت يانداشقان ساھىبجامال قىزغا نىسبە-تەن، ھەقىقىي ئادىمىيلىك كۆرە ھەقىقىي بەختىيارلىقىنى ئىزدەپ، يەلكىسىگە ئاجىز بولۇشىغا قارىماي ئاجايىپ ئېغىر غېرىبلىق يۈكى ئارتىۋالغانلىقىڭىز ئۈچۈن، ھەرقانداق ئىشتا ئالدىراڭغۇلۇق قىلىشقا بولمايدۇ.

سىزنى ھۆرمەتلەيمەن، ئەمما تۇرمۇشىڭىزغا ئارىلىشىش ھوقۇ-قۇم يوق، سىزدىن بىر خىل ئۆزگىچىلىككە ئىگە تەپەككۇر يالقۇنلاپ تۇرىدىغانلىقىنى بىلگەنلىكىم ئۈچۈن، ھەم بىزنىڭ بىردىنبىر پاجىئە-يىمىز ھېسسىيات - ھېسسىيلىق قۇربانى بولغان تەپەككۇرسىزلىك بولغىنى ئۈچۈن، سىزگە شۇنداق دەۋاتىمەن. سىزدىن ئاجايىپ ئۈمىد-لىنىمەن ۋە سۆيۈنمەن، ئۇلۇغۋار مەسئۇلىيەت ئالدىدا نازۇك ئېھتىد-ياجىڭىزنى كۆزلىشىڭىز شەخسىيەتچىلىكىمىدىن دەيمەن. سىز چوقۇم

تۇرمۇشىڭىزنى ئورۇنلاشتۇرۇشقا ئالدىرىماسلىقىڭىز كېرەك. ئۆزىنى زىبۇ - زىننەت بۇيۇمى چاغلانغان ئاياللارنىڭ ھاياتى ئاجايىپ ئېچىدە. خىشلىق، مۇبادا سىزمۇ شۇنداق ئويىدا بولۇشقا تەمشەلسىڭىز ئىسمىدە. ئىزنى ھازىرلا ئۆزگەرتىۋېلىڭ!

كەچۈرۈڭ، سىزنى چىن قەلبىدىن ھۆرمەتلىگەن ھەم ئەزىزلىدە. دىغان بىر ئىنساننىڭ سوغۇق قان ئويللىرىنى چۈشىنىدىغانلىقىڭىزغا ئىشىنىمەن.

سىزگە بەخت ۋە خۇشاللىق تىلەيمەن.

3

سالامەتمۇ سەن؟ سېنى نېمىشقا «سەن» دەيدىغانلىقىمنى، نېمە ئۈچۈن خەت يازدىغانلىقىمنى بىلمەيمەن. ئالدى بىلەن پوزىتسىيىمنى كەچۈرگىن.

... ئېڭىم يورۇغان ئەسىرلەردىن تارتىپ سېنى كۆرگەنلىكىمدە. نى، سېنى ھېس قىلالغىنىمنىلا بىلمەن. ساڭا نېمە ئۈچۈن خەت يازمەن؟ دېگەن سوئال ئۈستىدە ئويلىنىشتىن قورقساممۇ، بىراق ماھىيەت بىلىۋالغۇچىلارنى بەك ئازايلادۇ. . . خېتىڭدە دېگەندەك بەكلار بىئاللىققا قايتىپ كەتسەڭ شۇڭا «بىر نەرسە يازدىڭمۇ؟» دېسەم «يازمىدىم» دەپ خەت يازسەن. مەن شۇڭا ئەسلىدىكى لېرىك، غۇبار. سىز ھالىتىمنى بەك سېغىنىمەن. ياز! نېمىشقا يازمايسەن؟ چۈنكى «ياز» بىر سۆيۈملۈك سۆيۈقەست! . . . ئەگەر يازمىساڭ سېنى تونۇ. شۇم مۇمكىنمىدى؟ . . . شارائىت، پارائىت! قوي ئۇنداق گېپىڭنى؟ ساڭا ھەرگىز ياراشمايدۇ؟ ئەسلىدىكى جۈرئىتىڭنى ساقلاپ قال! ھەي! ماياققا قارا، سەن ئۆزەڭ بىللە ئىشلەۋاتقان ۋە ياشاۋاتقان ئادەملەردىن پەرقلەنمەسەڭ (ئەھمىيەتلىك ئالاھىدە پەرقى دېمەكچى) نېمە ئۇ مەۋجۇتلۇقۇڭ؟ دېمىسەممۇ، دۇنيانى مۆتىۋەرلىك ئادەملەر يارىتىدۇ ئەمەسمۇ؟ ياكى ئاددىيغىنە ئائىلە ئايالى بولاي دەمسەن؟ بىراق مەنمۇ قايىلمەنكى بىزدە ياشىسۇن تەرتىپ! دېگۈم كەلسىمۇ، ئۆزۈمگە قىلچە قانائەت ھاسىل قىلمايمەن. ھەممىمىز چەللە باراڭدەك

ئىدىيىگە توشقانلارمىز. شۇڭا روھىمىزنىڭ سايىسى مۇكەممەل ئەمەس. لېكىن مەن مۇكەممەللىك توغرىسىدا گەپ ئاچتىممۇ؟ ئەمما سەن ۋە مەنمۇ ئوخشاشلا ئۆزىمىزدىن قورقىمىز!

... ساڭا نېمىلەرنى دېگەندىمەن؟ نېمىشقا خەت يازدىغاندىمەن؟ بۆسۈپ چىقىشىڭ كېرەك سۆز بىلەنلىمە؟ ياق... خەير! دەپ مەن.

رېئاللىق مېنى ھەم ھېسسىياتىمىز ھەم قورقۇمىمىز قىلغىلى تۇرۇۋاتىدۇ مەن نېمىگە ئىگە بولدۇم؟ بۈگۈن ۋە تۈنۈگۈن نېمىگە ئېرىشتىم؟ قەلبىمىدىكى ئۈنسىز خىتابلارنى ساڭىلا دېگۈم كېلىدۇ؟ ھاياتىمدا ئۇچرىتىپ باقمىغاندىن سەنلا بار. سەندىكى شۇ نەرسىگە بەكمۇ بەك قايىلمەنكى، سەندىكى سۇسلۇق، مۇھەببەتتىن بەكرەك يۈكسەكلىككە ھالقىپ كېتەلەيدىكەن، سېنىڭ ئادەمنى ئازابلايدىغان تەرىپىڭمۇ ئويلىنىۋاتىدىغان تەرىپىڭمۇ شۇ بولسا كېرەك...

تالاي ئايلىرىڭ ماڭا ئاتا قىلغىنى ئۆز قەلبىمنى چۈشىنىشتەك ئازابلىق ئىش بولۇپتۇ. دادامنىڭ، ھەققانىيلىقى، ئانامنىڭ ماڭا ئوخشاپ كېتىشى، مۇلايىم سادەلىقى، جەسۇرلۇقى، ھەممىسى مېنى شېئىرغا غەرق قىلىدۇ. ساڭا دېگەندەك بىچارە بولغۇم يوق. نېمىشقا مەنمۇ ئالىي ئۆيلەردە ئولتۇرۇپ، پاكىزە - ئازادە ياسىنىپ، شەخسىي پىكىپلارغا چىقىپ، كىشىلەرگە مېھرىبانلىق يەتكۈزۈپ ئۆتمىگۈدەك. مەن؟ (مانا بۇ نۇقتىدا شەيتاننىڭ بولمىسا بولمايدىغانلىقىنى يەنىمۇ چۈشىنىپ يېتىۋاتىمەن. چۈنكى باشقىلارنىڭ نەزىرىدە مەندىكى بۇ تۇيغۇ ئالاھىدە شوھرەتپەرەستلىك تۇيغۇسى!) رېئاللىققا بەكرەك غەرق بولۇپ كەتسەڭ (قانداق غەرق بولۇشۇڭ ئۆزۈڭگە باغلىق) ئۇ چاغدا جورۇنىڭنىڭ بەكرەك كۈچىيىشىنى تەسەۋۋۇر قىلالمايمەن. مەنمۇ ھەم شۇ مەن مەڭگۈ يوقلۇققا قاراپ يۈرۈش قىلالامدەن؟... قانداقتۇر ساڭا ئوخشايدىغان ۋېلىسپىنىڭ بىلەن رېئاللىقتىن بۆسۈپ چىقىپ، رېئاللىققا قايتىشىم لازىمكىن - ياق؟

سېنىڭ ئەستايىدىللىقىڭ، مېنىڭ بىر يىلدىن بۇيانقى ياق، ئون نەچچە يىلدىن بۇيانقى بېپەرۋالىقىمنى قاياقلارغىدۇر ئۇچۇرۇۋەتتى، شۇنى تەكىتلەش كېرەككى، ئازاب ئۈچۈن ئەڭ ياخشى دورا - بېيەر-

ۋارلىق! نېمىلا بولۇشىدىن قەتئىينەزەر سەن بىلەن ئالاقىلىشىپ تۇرىدىغانلىقىمنى خالامسەن؟
خەير سالامەتمۇ سەن؟

يەنىلا نېمە ئۈچۈن «سەن» دېگەنلىكىمنى چۈشەندۈرۈپ بېرەلمەي-مەن، بۇ پوزىتسىيەمنى چوقۇم كەچۈر. قەغەز ئارقىلىق ئەۋەتىلگەن سالامىڭنى تاپشۇرۇۋالدىم.

مېنىڭ ھېس قىلالىشىمچە سەن ئايرىم تىپتىكى قىز! ئەمما قانداقتۇر بىر ماھىيەتتىكى ئاغرىنىشلارغا بەنت بولۇپ، شېئىرىڭغا سىقىپ چىقىرىلغان قىممىتىڭنى ئانچە تونۇپ كېتەلمەيۋاتقانسان؟ مەن ساڭا شۇنىلا سىگنال بېرىپ قويماقچى!

مەن سەندىكى ئىرادىگە ۋە جاسارەتكە ھەقىقەتەن راستنى ئېيتسام بەكلا قايىلمەن. دېمەكچى، روھىڭنى ۋە روھىڭ ياشايدىغان زېمىنىڭنى پاك تۇتۇپ ۋە تېخىمۇ پاكلاشتۇرۇپ، سەرخىللاردىن بولۇشۇڭنى قەتئىي ئۈمىد قىلىمەن!

«ئۆلۈمدىن باشقىسىنىڭ تاماشا» ئىكەنلىكىنى مەن بىلمەيدىغان. دەك گەپ قىلىمەن! بۇنىڭ ئۆزۈڭگە تۇتقان پوزىتسىيەڭمۇ ياكى ھاياتقا تۇتقان پوزىتسىيەڭمۇ؟ جاۋاب بەر ئاياللار ئازادلىقنىڭ سەردار. رى! ساڭا شۇنىلا تەۋسىيە قىلىمەنكى، ساڭا ھازىر كونا ئەمەس، يېڭى، گۈزەل چۈمبەردە كېرەك! . . . ئۇقتۇڭمۇ. . . ۋە ھالەنكى تەبىئىتىڭ شۇنداق بولۇپ قالسا مېنى تولىمۇ ئۈمىدسىزلەندۈرگەن بولسەن! . . . ئۇزۇپ چىق! ئۇزۇپ چىق! . . . ھايات ئۇزۇپ چىققاندا، لارغا مەنسۇپ! گويا ئەمدىلا سۇ كۆلچىكىدە يۇيۇنۇپ بېشىمنى سىلكىگەن قىزلار كەبى . . . بىرەر رېئاللىق سېنىڭ ۋە مېنىڭ قەلبىمگە مەھكەم ئورناپ كەتكەن . . . مەن سەندىن ئۇنى كۈتمەيمەن! . . .

مەن گويا دۇتلا بولۇپ قالدىم. دۆت بولساممۇ دۇنيا مېنى چاقىرىمىدى. ئەقىللىق بولساممۇ شۇ. لېكىن دۇنيانىڭ چاقىرىشىنى كۈتۈش كېرەك! ھاياتىمىز پۈتۈنلەي داۋاملىق بۆسۈپ كىرىشى، داۋاملىق ھەرىكەت بولۇشى كېرەك. رەھمەت ساڭا! نېمىشقا ئۆزۈڭگە بولغان ئۆچمەنلىكىڭ، مېنىڭ ئازابلىق كۈلكەم بولۇپ قالىدىغاندۇ؟ دەيمەن؟! چۈنكى مەن سېنىڭ كۈلۈپ تۇرغان مەغرۇر تۇرۇڭغا

يوشۇرۇنغان، يۈرەك تىۋىشلىرىڭنى ئاڭلىيالايمەن ئەمەسمۇ؟ سەن مەننى چۈشتىن ئويغىنىپ بولالمايسەن! بەلكىم، ئويغانغان ۋاقىتتىكىدا ئۆزۈڭنى يوقىتىپ قويارسەن. . . مەن، سەن ئۈچۈن ئازابلىق تەبەسسىم سۇم قىلىپ قول شىلتىپ قالارمەن. . . ئۆز روھىڭدا يۇيۇنۇپ، رېئاللىقتا سوقۇلۇپ كېلىۋاتقان سەنمۇ شۇ؟ . . . شۇنداق دىئاگنوز قويۇپ باقسام سەن ئاشكارىلاشنى خالىمىغان نەرسىلەر قەتئىي قەلبىڭدە تولىپ يېتىپتۇ ئەمما ئۇنى سەنلا كۆرەلەيسەن، بىلەلەيسەن، ھەي، سەن زەھەر كەلگۈسى ئاياللارنىڭ ئەۋلىياسى سۈپىتىدە پەخىرلىنىشكە ئىرادە زەرسەنمۇ ۋە ياكى قارشى تەرىپىڭدىكى قاغىشقا؟ شەخسىي تۇرمۇشنىڭ ھەلەكچىلىكى بىلەن يوقاپلا كېتەرسەنمۇ ۋە ياكى ئىسيانكارلىقنىڭ بىلەن، ئەنئەنىۋى خۇراپاتلىق ئالدىغا سېلىۋالغان خەلقىمىز ئۈچۈن ئەجنەبىي ئاۋازنىڭ بىلەن تۇتۇلۇپ قويۇپ يەكلىنىپ قالارسەنمۇ؟ ماقالىدە لەر ئويلىمىڭنىڭ ئاخىردىكى ئەبجەش خاتىرىلەردىكى ئىچ - ئىچىڭگە پائىمىي پارتلاپ چىققان چۇقانلىرىڭ بەلكىم ساڭا ئوخشاش ئۇيغۇر قىزلىرىمىزنىڭ ئورتاق ئىنداسى بولسا كېرەك! سەن توغرىلىقلا جىق ئويلاپ قالغىمەن.

ئەگەر قۇم باسقان شەھەردە تۇرۇپ ئاشۇ ئەتلەس كۆڭلىكىڭ بىلەن قۇم بارخانلىرى ئارىسىدىن كۆرۈنۈشنى خالىساڭ، مەن يەنىلا سېنىڭ ئاشۇ بىر سادايىڭنى «چۈنكى مەن ھايات» دېگەن سادايىڭنى داۋاملىق ئاڭلاپ تۇرۇشنى خالايمەن! شۇنداق، ھاياتلىق بىزىلەردە قارار تاپقاي، بۈگۈنمۇ بىز، ئەتمۇ بىز! . . .

ساڭا بۇ خەتنى يازغان مۇشۇ مىنۇتتا پۈشكىننىڭ مۇنۇ سۆزلىرى ئېسىمگە كەلدى: «كەڭلىكىنى سۆيگەن ئەقىل يۈرەكنى سىقارا!» سوغۇق قانلىق بىلەن ئويلىنىپ باقسام، بولۇپمۇ سەن ئاشۇ خىل ھالەتتە! . . . مەنمۇ بىر نەچچە يىل ئىلگىرى شۇنداق يۇمران، سادە دا، بەكمۇ رومانىك بالا ئىدىم. نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئېتىراپ قىلغۇم كەلمەيتتى، ئەنە شۇ چاغدا خېلى ياخشى شېئىرلارنى يازالايتكەنمەن، ھازىرچۇ؟ ئۆزەمگە ئەڭ يېقىن جايدىكى تىۋىشلارمۇ ماڭا بەك ئېغىر كېلىدىغان. . . ھەي! . . . ئىشقىلىپ سەمىمىيەتتىكى نازۇكلۇق قىمغا قانداقتۇر قوپاللىق ۋە تەشۋىش ئالمىشىپتۇ. قاياقلا قارىسام،

رېئاللىقنى ئىنكار قىلساڭ زىيان تارتىسەن! دېگەندەك ئاجىزلاپ كې-
لىۋاتقاندا، كىلا، لېكىن بۇنىڭلىق بىلەن قەتئىي ئۆزۈمنى تاشلىۋەتكۈم
يوق، ئون يىل جىمجىت باش ئېگىپ ياشاشقا رازى ئەمەسمەنكى، بىر
مىنۇت بولسىمۇ ھاياتنىڭ قۇترىغان يورنىدا ۋارقىراپ تۇرۇپ ئۆزەم
بىلەن خوشلىشىشقا رازى.

سەن خېلىلا جىق نەرسىلەرنى چۈشەندىڭ ھەم چۈشىنىۋاتىسەن!
شۇڭلاشقىمىكىن سەندىكى تۇيغۇ، ھېسسىيات نازۇكلۇقنىڭ ئورنىغا بىر
خىل ئېرەنسىزلىك ۋە غايەتتىكى بولغان بىپەرۋالىق ئالماشقانداك...
سېنى ھېس قىلىپ ۋە ياكى بىلىپ تۇرۇپتىمەن، سەن نۇرغۇن نەرسى-
لەرنى ئويلايسەن. مەيلى تىمىتاس كۈۋەجىشىڭگە غەرق بولغىن ۋە ياكى
ئۆزۈڭنىڭ سۆيۈملۈك ھەسرەتتىڭدىن سىرغىپ چىققىن، ھامان سەن
رېئاللىقنىڭ يۈرىكىنى ئەمەس، رېئاللىق سېنىڭ يۈرىكىڭنى قاماللاپ
تۇرىدىغانلىقىنى سەل ئەپسۇسلۇق ئىچىدە ئېتىراپ قىلىسەنغۇ دەيمەن؟
تەبىئەتتىڭدىكى نازۇك مەغرۇرلۇقۇڭ قارماققا سېنىڭ پەللەڭ، ئەمما
شۇنىمۇ ئەستىن چىقارمىغىنىكى ئادەم مەڭگۈ ئۆزىگە ئوخشاپ بولالماي-
دۇ. ھالبۇكى، سېنىڭ يۈرۈش قىلىۋاتقىنىڭ دەل مۇشۇ.

مەن قانداقتۇر قىياپەتلەر بىلەن سېنى سىناپ باقتىم، لېكىن
سەن بۇنى بىلمەيتتىڭ! خوش بولغان يېرىم شۇكى، سەن ھەممىدىن
بەك ئۆزۈڭنى ئىزدەشنى خالايدىكەنەن!؟ بەربىر ھاياتىمىزنىڭ
ھەممە قىسمى سىناققۇ ئاخىر! مەن سېنىڭ زاپە بولۇپ كېتىشىڭنى
خالىمايمەن. سەن خېلىلا سۆيۈملۈك ئادەم! بىز نېمىشقا تىترەڭگۈ
بولۇپ قالغۇدەكمىز؟ سەن دېگەندەك زېرىكىشتىن تەشئالىق ئەلا بول-
سىمۇ، بىز يەنىلا ئاشۇ تەشئالىققا ئۇرۇنغۇچى، مەنىۋى چاڭقاقلىققا
ئۆتكۈچى ئەمەسمۇ؟

نېمە ئۇ، ھەسرەت، نادامەت! بىزدىن ئىلگىرىكى تالايلىغان ئادەم-
لەرمۇ شۇنداق ھەسرەت چېكىپ ئۆتكەن ئىكەن... مىڭ يىل قاينۇ-
رۇپ ئون مىڭ پارچە شېئىر يېزىۋەتسەكمۇ دەرەخ يەنە شۇ ئۆز
ئورنىدا، يوللار يەنە شۇ پېتى تۇرۇۋېرىدىكەن... بىز ئۆزىمىزنى
خورىتىش بەدىلىگە ئېھتىمال بەزى قىممەتلەرگە ئېرىشەرمىز؟ ئەمما،
ئاشۇ قىممەتنىمۇ يارىتىپ بولغىلى بولمايۋاتسا! بۇ نۇقتىدا ئۈمىد

دېگەن نەرسىنى تىلغا ئالمىز، ئاشۇ ئۈمىدىمۇ قاپقارا بەخت ئىچىدە
غايىپ بولۇپ كېتەر. تىرىشچانلىقىمىزمۇ ئەمەلىيەتتە ئۈمىد
ئۈچۈنلا... ۋاي - ۋوي نېمىلەرنى بىلجىرلاپ كەتتىم ئۆزىمىزگە ۋە
باشقىلارغا تەسەللى بېرىپ ساپلىققا ئېرىشىشقا ئاخىر! بولدىلا، يوقال-
سۇن چۈشكۈنلۈك!

ساڭا شاد كۈنلەرنى تىلەيمەن!

ئەتراپ تۇمانلىق، سوغۇق شامال چىقىپ تۇرىدۇ. بىر خارابە
ئىشىكتىن كىرىپ - چىقىش بىلەن مەجبۇرىيەتلىنىدىغان تۇرمۇشىمدا
قەلبىمنىڭ كىمگىدۇر بىرسىگە ئېچىنىۋاتقانلىقىنى سېزىپ ئولتۇرۇپ-
تىمەن. شۇنداق نەقىل كەلتۈرەلەيمەنكى، «ھەممە بەرسە بىزەر ئۆزد-
دىن» (ئارنولور. ۋە ۋېسكېر ئەنگىلىيەلىك) قەلبىدىكى چىنىقلىقنى
بوشتىۋالغان ئادەملا خېلىلا بەھۇزۇر ياشىيالىسا كېرەك بەلكىم.
ھەر نۆۋەت ئۆزۈمنىڭ شېئىر دۇنياسىنىڭ بوش ئىكەنلىكىنى
ھېس قىلغىنىمدا دەيدىغان گېيىم تولا ھاللاردا يالغان گەپ بولۇپ
قىلىۋاتىدۇ. ئەسلىدە بىر شائىرنىڭ ئازابى چىنىقلىقكەن ئەمەسمۇ؟
ئاشۇ گېزىتىدىكى «شېئىردىن قېچىش» دىن ئىبارەت ئىككى پارچە
شېئىرنىڭنى كۆردۈم. ئېتىراپ قىلىشىم كېرەككى بەكلا ياخشى چى-
قىپتۇ. مەن بەزى يېڭىچە شېئىرىيەتچىلەرنى تىل مۇرەككەپلىكىدىن
ھېسسىياتنىڭ مۇرەككەپ چوڭقۇرلۇقىغا كۆچسە، ئاددىي، مەنىلىك
تىل ئارقىلىق چوڭقۇر مەنىۋى قاتلامنى يەڭگىل ئىپادىلىسە ياخشى
بولاتتى دەپ قارايمەن؟ قانداقتۇر يۈكسەكلىك بىلەن ئۆزۈڭنىڭ ئاچ
روھىڭ ئوتتۇرىسىدىكى دىلغۇللۇقۇڭ ياكى كاساتلىق سەن ئېرىش-
مەكچى بولغان نەرسىنى ئولىمۇ ئاجىز رەۋىشتە زاھىر قىلسا كېرەك.
سەن ئۇيغۇر قىز - ئاياللىرىنىڭ جەمئىيەت ۋە ئائىلىدىكى مەسئۇل-
يەت ۋە بۇرچىنى ئادا قىلىش، ئۆز نوپۇزىنى، ئىمتىيازىنى قانداق
تىكلەش ھەققىدىكى كونكرېت قاراشلىرىڭنى «قىز - ئاياللارغا مەسئۇل-
ھەت» ناملىق ماقالىلەر توپلىمىڭدا ئېنىق ئىپادىلىدىڭ. سېنىڭ ئا-
ساسلىق تەشەببۇسۇڭ ئائىلىدە كۆيۈمچان، مەسئۇلىيەتچان، خىزمەت
ئورنىدا قابىل ئايال بولۇشتىن ئىبارەت، مېنىڭچە تۇرمۇش قۇرغاندىن
كېيىنكى بىر ئايالنىڭ تەرەققىياتىدا، شۇ ئايال بىلەن بىرگە ياشاۋات-

قان ئەرنىڭ رولى ئەڭ چوڭ بولىدۇ. ئايال كىشى ئائىلىدە ئۆز مەسئۇلىيىتىنى تولۇق تونۇپ ئادا قىلىدىغان، خىزمەتتىمۇ ئەقىتدار-لىق بولسىمۇ، ئۇنىڭ بىلەن بىر ئۆيدە ياشاۋاتقان ئەر ئۇنى قوللىمىسا، ئۇنىڭغا كۆيۈنۈپ ماددىي ۋە مەنئىي شارائىت بىلەن تەمىنلىمىسە، ئۇ ئايال يەنە نەتىجە قازىنالمىشى ناتايىن. يەنە بىر تەرەپتىن ئايال كىشىلا تىرىشسا، ئەر كىشىدە بۇنداق مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى ۋە ئىلغار قاراش بولمىسا، بۇ ئايال ئۆز ئائىلىسىنى يەنە داۋاملاشتۇرۇشقىمۇ ئامالسىز قېلىشى - ھەتتا ئەرنىڭ ۋە بەزى كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە لايىقەتسىز ئايال دەپ قارىلىشى مۇمكىن. سەن بۇلارنى چوقۇم ياخشى بىر تەرەپ قىلىشىڭ كېرەك. قانداق قارايسەن؟ مەن بىلىپ تۇرۇۋاتىدەنكى، سەن ئېرىشىشىڭلا يوقلىدىغاندەك... ئۆزلۈكسىز ھالدا كونا ئورنىدا تۇرۇپ يېڭىلىنىۋاتقان تۇرمۇش ئۆزىنى سەندەك ۋە مەندەكلەرگە تەبىئىي ئېتىراپ قىلدۇرۇشنىڭ كويىدا... بەزىدە بېھۇدە ئىشلارنىڭ ئادەمنىڭ قىزغىنلىقىنى سوۋۇتۇشقا تۈرتكە بولىدىغانلىقىنى سەندە مۇ بىلىسەن چوقۇم، سەن نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ كۆزىچە بىردىنلا قىممىتىڭنى تۇيۇقسىز ھېس قىلىۋالغانسەن. ئەمما ئۇلار ساڭا بىر ۋاستىغۇ خالاس.

سېنىڭ ئەسەبىيلىكتىن كېيىنكى تۇرقۇڭغا دىئاگنوز قويۇپ باقىسام، سەن ئۆزلۈكسىز ھالدا رېئاللىققا قايتىپ كېلىۋېتىپسەن، نېمىنىدۇر تاللىساڭ بولىدىغاندەك ياكى بولمايدىغاندەك... بىر خىل مەجھۇل ھەل سەندە قارار تېپىپتۇ. بىر يەرلىرىڭدىن نېمىگىدۇر قىيالىماسلىقىڭ ھەم چىدىماسلىقىڭمۇ چىقىپ تۇرىدۇ. مېنىڭچە سەن ئۆزۈڭنى ئۆزۈڭ دەرىجىسىدە تۇرۇپ دەڭسەۋاتقاندىكى ياكى دەڭسەشتە قىيىلىنىۋاتقاندىكى قىلىسەن. دۇنيادىكى ئەڭ قىيىن ئىشنىڭ ئۆزىدىن تەلەپ قىلىش ئىكەنلىكىنى ساڭا ئېيتىپ يۈرمىسەممۇ، سەندىكى خەۋپسىز يەنىلا چولپانلىقىڭنى تۇغدۇرايلىغاندەك قىلىدۇ. شۇنداق ئەمەسمۇ، نەرسە نېمىلا بولمىسۇن ئېغىرراق بولغان ياخشى. گۇناھىمىز نېمە دېگەندە بىزدە ئېغىرلىق يوق، لېكىن تاشتەك چۆكۈپ كېتىشىنى غەلبىمىز دەپ قارايمىز، سەن ھالقىپ چىقىشىڭ كېرەك، پارلىنىشىڭ كېرەك، سەن شۇنداق قىلالايسەن، ئۇقتۇڭمۇ كالۋا!...؟

مەن سەندىن نەتىجە كۈتىمەن! شان - شەرەپ كۈتىمەن. بۇ خۇدا خالىسا جەزمەن روپايغا چىقىدۇ! ئەمما ئىنسانلىقتىكى ئاجىز - ئازغۇن ھېسلارنىڭ قەلبىگە داغ پەيدا قىلىشنى ئالدى بىلەن ئۆزۈڭگۈ خالىمايسەن ھەم مەنمۇ خالىمايمەن. تەكەببۇرۇڭغا ئېلىپ ئەجەپ نەسىھەت قىلغۇدەك، باشقۇرغۇدەك بولۇپ كەتتىڭمۇ؟ دەرسەن، شۇنى بىلىپ قالغىنىكى بۇ مېنىڭ سەمىمىي سۆزۈم!
ساڭا ئەھمىيەتلىك قەدەم تىلەيمەن!

كەلگەن خەتلەرنى بىر قۇر ئوقۇيمەندە، ئۆزۈمنىڭ تۇرقىغا قايتىدەن تىكىلىپ، گويا دوستلىرىم مېنى ئەيىبلەۋاتقاندەك مەن ئۇلارغا ۋە ئۆزۈمگە يۈز كېلەلمەۋاتقاندەك تۇيغۇ بىلەن كۈچلۈك ئىرادە ۋە غەيرەتكە تولىمەن.

ئىنساننىڭ روھىي دۇنياسى تۈرلۈك مەنالارغا باي تولىمۇ كەڭ بوشلۇق، بىز ئۇنى توغرا تونۇپ، ئېنىق ھېس قىلىپ ئۇنىڭغا ئەستايىدىل پەرۋىش قىلالىساقلا ھەر بىرىدىن ھاياتقا چوقۇم ئاجايىپ خۇش پۇراق گۈللەرنى تەقدىم قىلىپ، قىسقىغىنە ئۆمرىمىزدىكى ھايات مۇساپىمىزنى مەنىلىك باسالايمىز.

دوستلۇق، مېھىر - شەپقەت تۇيغۇسىنى چاكىنىلاشتۇرۇپ، ساغلام روھىي پەرۋازىنى، ئاۋازىمىزنى، ئۆزىمىز بوغۇپ قويۇپ، تار دائىرىگىلا چۈشەكلىنىۋاتقان نېرۋىلىرىمىزنى ھالسىرىتىۋاتىمىز. ئىنساننىڭ روھىي قاتلىمى، مەنىۋى ئېھتىياجى بۇنداق يۈزە، بۇنداق خۇنۇك ئەمەس، ئۇ ئەسلىدىنلا قات - قات تىلىسماتنى شەكىللەندۈرگەن مېھىر - ۋاپا، گۈزەللىك مەنبەسى، چۈنكى ئەسلىدىنلا ھەممىمىز گۈزەللىككە، دوستلۇققا، مېھىرگە مۇھتاج ئىدۇق، ئەتراپىمىزدا دىن كېلىۋاتقان دوستلۇق سادالىرى بىزنى ھاياتقا چەمبەرچاس باغلىدۇ ۋە تەكەندى.

ئۆزىڭىزنى چۈشەپ قويماڭ

توي سېلىقى كۈندىن - كۈنگە ئېغىرلىشىپ يېڭىتلەرگە بېسىم بولۇۋاتقان مۇشۇ كۈنلەردە مۇستەقىل خاراكتېرگە ئىگە، كەسىپچانلىق قى كۈچلۈك بەزى قىزلارنى ئۆزىگە يۈكلىۋالغان مەنئى سېلىقى توي قىلىشتىن قورقىدىغان قىلىپ قويۇۋاتىدۇ. بۇ قىزلار: توي قىلىش بىر خىل ئېغىر يۈك. كەسىپتە ئاز - تولا نەتىجە يارىتاي، ئىزدىنەي دېسەڭ كۆپرەك زېھنى - قۇۋۋىتىڭ، ۋاقتىڭ شۇ ئىش بىلەن بولۇپ كېتىپ، ئائىلىگە تازا دېگەندەك ئېتىبار بېرەلمەي قالساڭ، ئەر بولغۇچىلارنىڭ چاندۇرماي سېنى قوللاپ كېتىدىغانلىرى يوق دېيەر - لىك، بولغاندىمۇ مۇھىتنىڭ تەسىرى بىلەن مەلۇم مەزگىلدىن كېيىن پەنلا چاندۇرىدۇ، ياكى سەن توي قىلغاندىن كېيىن ھەرخىل سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئىختىيارسىز ئەسلىدىكى غايەڭ، ئىزدىنىشچانلىقلىرىڭنى يوقىتىپ، ئائىلە ئىشلىرى ۋە ئادەمگەرچىلىك قاينىمىغا چۆكۈپ كېتەتسەن. شۇنىڭ بىلەن پۈتۈن زېھنىڭ، ئارزۇ - ئارمانلىرىڭ، ئۇ - مىدۋارلىقىڭ، كەتسە قايتىپ كەلمەيدىغان بىباھا ياشلىقىڭ سېلىنچا بولۇپ كېتىدۇ. بىز بەرگەن شۇ بەدەلگە لايىق مېھىر - مۇھەببەتكە، ساداقەت، بەختكە ئېرىشەلمەيدۇق - يوق، يەنى كېلىپ بىزدەك قىز - لارنىڭ مەنئىيەتكە بولغان ئەشئالىقىمىز يۇقىرى، تۇرمۇشقا بولغان ئەلىپىمىز قاتتىقراق بولغاچقا، توي قىلغاندىن كېيىن ئىشلار ئويلى - ھىنمىزدەك چىقىمسا، تەقدىرگە تەن بەرگۈمىز كەلمەيدۇ - دە، ئائىلىۋى مۇناسىۋەتلەردە تەشەببۇسكار ئورۇندا تۇرمايمىز ھەمدە مىڭ - لىمغان سوئاللار قاينىمىغا چۆكۈپ كېتىپ، مەجەز - خاراكتېرىمىز ئۆزگىرىپ كېتىدۇ. روھىي جەھەتتە چۈشكۈنلىشىپ كېتىمىز. شۇڭا بۇنداق ئارمانغا چۈشلۈك دەرىمان يوق يۈكنى يۈكلىۋېلىپ نېمە قىلىد - مىز، دەپ توي قىلىش ئائىلىلىك بولۇشتىن ئۆزىنى قاچۇرۇۋاتىدۇ. مۇكەممەل، ھەقىقىي گۈزەل ۋە قۇدرەتلىك بىر ئايالنىڭ ئوبرا - زى ئىككى خىل مەسئۇلىيەتنىڭ بىرلىكى بىلەن نۇرلىنالايدۇ، چۈنكى

جەمئىيەت تەرەققىياتى مۇشۇنداق قىزلارنىڭ جاسارىتىگە موھتاج بولۇپلا قالماي، ئىنسانلار ئارىسىدىكى مېھرى - مۇھەببەت، پەرزەنتلەر - ئى سۈپەتلىك تەربىيەلەشمۇ مۇشۇنداق قىزلارغا موھتاج. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئادەملەرنىڭ بۇرەككەپ ئېڭى ھەم تۇرمۇشى بۇنى ئۆزىگە سىغدۇرۇپ كېتەلمىگەچكە، بۇ خىلدىكى قىزلارنىڭ روھىي دۇنياسىغا زەربە بولىدىغان ھەرخىل بېسىملارمۇ بولىدۇ. تەبئىي، ئىجتىمائىي شارائىتىمۇ ئۇلارنى قىستاپ ئامالسىز قالدۇرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ خىل قىزلار روھىي جەھەتتىن چۈشكۈنلىشىپ، يېتىمسىراپ قالىدۇ. . . قەدىرلىك دوستۇم يا بېلىق تۇتالماي، يا قارماقنى ۋاقتىدا تارتىۋالالماي تېڭىرقاپ تۇرۇۋېرەمسىز؟!

شۇنىمۇ ئويلاڭكى، سىزگە ئوخشاش ئالغا ئىنتىلىش قىزغىنلىقى ئۇرغۇپ تۇرىدىغان تىرىشچان، ئەقىل - ئىدراكى جايىدا بىر قىز ئۆز تىرىشچانلىقىغا تايىنىپ ئىنتايىن گۈزەل ۋە بەختلىك ئائىلە قۇرۇپ چىقالايدۇ.

بىر قىزنىڭ ياكى ئايالنىڭ ئاياللىق سەنئىتىدىكى ئۆزگىچىلىكى ۋە جەزىبىدارلىقى مەڭگۈ سېھرىي كۈچىنى يوقاتمايدۇ. بۇ سېھرىي كۈچ ئائىلىدىلا تولۇق ماھارەت كۆرسىتىدىغان سەھنىگە ئىگە بولالايدۇ. سىز ئاشۇ گاڭگىراش ئىچىدىن قۇتۇلۇپ چىقىپ، ئۆز تىرىشچانلىقىڭىزنى جارى قىلدۇرسىڭىزلا كەسىپتىمۇ مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشەلەيسىز، خاتىرجەم ئائىلىگە، سىزنى قوللايدىغان، ھۆرمەتلەيدىغان، رىغبەتلەندۈرىدىغان تايانچقا ئېرىشەلەيسىز. سىز ئاشۇنداق ئۇلۇغ مەجىبۇرىيەت، يۈكسەك مەسئۇلىيەتنى ئۈستىڭىزگە ئالغاندىلا، تۇرمۇشنىڭ ھەقىقىي لەززىتى، بەختنىڭ ھەقىقىي مەنىسىنى چۈشىنىلەيسىز. سىز ئۆزىڭىزگە، يوشۇرۇن قابىلىيىتىڭىزگە ئىشىنىڭ. ئورۇنسىز غەم - ئەندىشىلەردىن خالىي بولۇپ، ئەھمىيەتلىك، مەنىلىك، خۇشال - خۇرام بۈگۈننىڭ ئىمكانىيىتىنى يارىتىڭ. ئەتىدىن قورقۇپ، بۈگۈنكىڭىزنى غەم بىلەن ئۆتكۈزۈۋەتمەڭ، چۈنكى ئەتىڭىز بۈگۈنكىڭىزنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىدىن تۇغۇلىدۇ.

بىز يەنە شېئىر سىراۋاتىمىز

روھ ئىنسان مەۋجۇدىيىتىنىڭ مۇھىم شەرتلىرىدىن بىرى. شېئىر چەكسىزلىككە سىڭىپ كەتكەن روھىمىز موندۇلوكلىرىنىڭ ناگان - ناگاندا بىز ھېس قىلىپ قالدىغان خۇرسىنىشلىرى، سىلكىنىشى، ئۆزىنى تىڭلىشى. ئۇ بىزنىڭ ئادىمىي چۇقانىلىرىمىز ئىچىدىن ئايرىدە بولىدۇ، شۇنىڭدىن بۇيان شېئىر بىزنىڭ قېنىمىز بىلەن بىرگە ھاياتلىقىمىزدىن بېشارەت بېرىپ كەلدى. دېمەك، بىزنىڭ ئادەملەرگە خاس تۇيغۇمىز، پىنھانە پىچىر - پىچىرلىرىمىز، ئەبىئەتنىڭ، جەمئىيەتنىڭ ھىممىتى سۈپىتىدە، ئۇنىڭ ئاۋازلىرىنى بىزگە يەتكۈزۈپ تۇرىدىغان زېھنى شېئىر بولۇپ تۇغۇلدى. رېئاللىقنىڭ يۇگۈر - يېتىملىرىدا نەپسانىيەت ۋە سۆھبەتچىلىكىدىكى يەم بولۇشلار ئىچىدە مىڭ مەرتىۋە شۇكۈرلەركى، ھېلىمۇ ئۆزىمىزنى ئونۇشقا، روھىمىزنى تازىلاشقا، ئەبىئەت سىرلىرىنى بىلىشكە، ئۇنىڭ تەڭ مەرى - تەۋە يۈكسەكلىكىدە ئۇنىڭ بىلەن بىرىكىپ كېتىشكە، ئۇنىڭ بىلەن مۇڭدېشىشقا بىزگە مادار ۋە تىرەنلىك ئاتا قىلىنغان ھىممەت - شېئىر!

بىزنىڭ قەلبىمىز چەكسىزلىككە سوزۇلغان شېئىر، بىز مانا مۇشۇ شېئىرنىڭ پەش - چېكىتلىرىدە توختاپ ھېس قىلىشىمىزدا، ئۆزىمىزنىڭ ئادىمىيلىكىنى تونۇپ تۇرىمىز. ئىنسان روھىنىڭ مەنى - ۋى قاتلاملىرى شۇنچىلىك نازۇك ۋە مۇرەككەپ بولىدۇ. ئەپسۇسكى قەلبىمىزدىكى ئاشۇ شاۋقۇنلارنى ئىپادىلەپ بېرىدىغان شەكىل تىل بەك نامرات، سەزگۈ بەك قاتمال بولغاچقا بىزنى، دېيىلمىگەن، ئىپادىلەنمىگەن ھېسلىرىمىزنى لايىقىدىراق دەپ بېرەلەيدىغان تىل شەكلى بىلەن بىزگە ئاڭلىتىپ ئىچ - ئىچىمىزدىن ئازادچىلىك ھېس قىلدۇ. رالايدىغان، چېڭىپ بېسىم ھاسىل قىلىۋاتقان روھىمىزنىڭ يۈكىنى ئازايتىپ، بىزدىكى تەنھالىقنى يۈكسەكلىككە كۆتۈرەلەيدىغان شېئىر.

لار بەك ئاز.

ئەدەبىيات ئەمدىلا ئۆزى ھەققىدە ئويلىنىش باسقۇچىغا كىردى. ئۆزىنىڭ ئەسلىي فۇنكسىيەلىك ماھىيىتىدىن مەھرۇم قالدۇرۇلغان شېئىرىيەت، غەيرىي ئەدەبىيات جاكارچىلىقىدىن ئىبارەت مەغلۇبىيەت قاينىمىدىن ئۆزىنى ئازاد قىلىپ ئەسلىگە قايتىۋاتىدۇ. بىر كەملەردە كى شۇئارۋازلىق، پۇرسەتپەرەس نەزمىچىلىك قاپلىغان شېئىرىيەت قاينىمى ئېچىنىشلىق تراگېدىيە ئېگىنى سۆرەپ ئەكىرىپ، نەچچە ۋاقىتلاردىن بېرى ھەتتا ئۆزىنى ئېتىراپ قىلىشقىمۇ مادارى بولمىغان سەزگۈمىزنى سەگىتتى. بۇنىڭ تۈرتكىسى بىلەن قاپىلىك سۆزلەر تىزمىسىدىن بىزار بولۇپ ئېچىرقاپ كەتكەن شېئىر تۇيغۇمىز، ئۆزىنى ئىپادىلەشكە جۈرئەت قىلىشقا باشلىدى. بۇنداق روھىيەت قاتلاملىرىنىڭ نازۇك تەرەپلىرىگە بىمالال ھۇجۇم قىلالغان شېئىرلار، ئەل-ۋەتتە كۆنۈكۈپ كەتكەن تۇيغۇ ئېگىمىزنى تېڭىرقىتىپ قويدى. مانا تېخىچە تېڭىرقاشنىڭ گىرىمىدىن چىقىپ بولالماي ئاۋا-رىمىز! بۇ شېئىرلاردىكى گۇڭگالىق دەل بىزنىڭ قەلبىمىزنىڭ ئۆزى. مىزگىمۇ غىل - پال تۇيغۇ بېرىدىغان، ئاللىقانداق سېزىمچانلىقتىكى نازۇكلۇق ئىدى. بىزنىڭ قەلبىمىزدە، مەنئۇيىتىمىزدە ئۆزىمىز تىل بىلەن ئىپادىلەشكە ئاجىزلىق قىلىدىغان مەنئۇيىت چاڭقاقىقى، تەنھالىق تولۇپ - تېشىپ تۇرۇپتۇ. كۆز بىلەن كۆرگىلى، قول بىلەن تۇتقىلى بولىدىغان نەرسىلەرنىڭ نامىنى ئاتا قاپىيە نۇراق بوغۇم دائىرىسىدىكى چەكتىن قانائەت تېپىپلا كەلگەن شېئىرىيىتىمىزدىكى خېلى كۆپ سانلىقنى ئىگىلىگەن ئالڭ ئۈچۈن ئېيتقاندا قوبۇل قىلىش بىلەنلا شاللاش ئوتتۇرىسىدىكى مۇقەررەرنىڭ زىددىيىتى يۈز بەردى. ھەتتا ئىككى ئېقىمىدىكىلەر ئىلمىيلىكتىن مۇنازىرە شەكىلىدىن ھالقىپ شەخسىيىتىگە تېگىدىغان گەپ - سۆزلەردە بولۇپ، ئۇنى شەخس دائىرىسىگىچە سۆرەپ ئەكىردى. ئۇلار ئۆزىنىڭ بىر مىللەت ئەدەبىيات ئىلمىي ئۈستىدە مۇھاكىمە، مۇنازىرە ئېلىپ بېرىۋاتقان ئەدەبىيات سۈپىتىدىن ھالقىشىپ، ھەتتا سورۇنلاردا ئىككى ئېقىمنىڭ ئادەملىرى ئۇچرىشىپ قېلىشقا ئۆزئارا ھال ئەھۋال سوراشمايدىغان، سالاممۇ قىلىشمايدىغان ھالەتكە كېلىشتى. دەرۋەقە ئارىدىكى بوشلۇقتىن پايدى-

لىنىپ يېڭىدىن كۆز ئېچىۋاتقان بۇ ساھەدىن شېئىر قۇراشتۇرۇپ چىقىپ، خالىغانچە جۆيلۈپ ئۆزىگە شائىرلىق ئاتىقى تەلەپ قىلىدىغان ھاماقەتلەرمۇ مەيدانغا چىقىشتى. بۇنىڭ بىلەن مۇرەسسەچىلەر ئۈچۈن پايدىسىز مۇھىت يارىتىلىپ، يېڭىچە ئۇسلۇبنا ياخشى شېئىر يېزىۋاتقانلار ئۈچۈن ئەمدىلا تەمتىلەپ مېڭىشنى ئۆگىنىۋاتقان بالغا ئېغىر ۋە كېلەڭسىز ئاياغ كىيگۈزۈپ قويغاندەكلا بىر ھالەت يۈز بەردى. شۇنىڭ بىلەن ئىككى ئارىدىكى مۇرەسسە توغرا، ئىلمىي، ئەستايىدىل پوزىتسىيىنى، پايدىلىق تەرەپتىكى پىكىرنى قوبۇل قىلالماي، مەيدانغا چىقىرالماي ئاقساق يۈرۈپ، ئەمدىلەتنى ھوشىنى تېپىۋاتىدۇ.

روھىمىزنىڭ، ئېڭىمىزنىڭ قايتىدىن ئۆزىنى تونۇشى، ھېس قىلىشى بىلەن مەيدانغا چىققان ياخشى يېزىلىۋاتقان، تەبىئىيىتىمىزنى، روھىي دۇنيارىمىزدىكى غۇۋالىقنى، ھەقىقىي شېئىرىي تۇيغۇلار نا. زۇلكۇقنى يېقىشلىق، چۈشىنىشلىك تىل بىلەن ئىپادىلەپ، تىلدىكى غۇۋالىقنى ئەمەس، ھېستىكى غۇۋالىقنى ئىپادىلەپ بەرگەن بىر تۈر-كۈم شېئىرلارنى قانداقتۇر يېڭىچە شېئىرلار، گۇڭگا شېئىرلار دەپ ئاتاشمۇ مۇشۇ خىل تېڭىرقاشلىرىمىزنىڭ مەھسۇلى. ئەمەلىيەتتە ئۇ، بىزنىڭ روھىي ھالىتىمىزگە، مەنئۇيىتىمىزگە ھېچقاچان گۇڭگا ۋە يېڭى ئەمەس. بىز بۇ يەردە ئۇسلۇبى ئوخشىمايدىغانراق شېئىرلارنىڭ ھەممىسىنى بىر تايىقتا ھەيدىدۇق. ئاشۇلارنىڭ ئىچىدىن پەرق قىلىشقا تەمشەلمىدۇق. بەزى ياخشى شېئىرلارنى بىزگە يېڭى ۋە گۇڭگا تۈيۈل-دۈرىدىغان نەرسە، بىزدىكى ھازىرغىچە كەلگەن جۈرئەتسىز، ئېتىراپ قىلالماي كەلگەن مەنئۇيى بېكىنىمچىلىك، ھېسسىي نازۇكلۇقىمىزدىكى شەكلىلىككە كۆنۈكۈپ كەتكەن قالغان. ئەسلىمىزدە بار نەرسى-لەرنى، روھىمىزنىڭ پېچىر - پېچىرلىرىنى ئاڭلاش بىزگە گۇڭگا ۋە ياتمۇ؟ ياق بىزدە روھ بولغان ئىكەن ئازابلىنىش خۇشال بولۇش تۇيغۇلىرى بولغانىكەن بىز ئەزەلدىنلا بۇنداق ھېسلاغا باي ئىدۇق، ئەمما سەزگۈچانلىقىمىزدا، ئۇزاق - ئۇزاققا سوزۇلغان سۈكۈتلىرىمىزدە نېمىلەرگىدۇر تەشنا بولۇپ، نېمىلەرنىڭدۇر كەملىك قىلىۋاتقانلىقىنى، روھىمىزنىڭ تېگى - تەكتىدىن قانداقتۇر بىر خىل ئاۋاز-لارنى ئاڭلاپ پەرق ئېتەلمەي يۈرگەنلىكىمىزنى، تەنھالىق ھەۋەسلىرىد-

مىزنىڭ تۇرمۇشىمىزغا ھەدەپ ھۇجۇم قىلىۋاتقانلىقىنى بىلەتتۇق... مانا مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى بىز ئۈچۈن شېئىر، شېئىرىي سېزىم ئىدى. دېمەك بىز ئاجايىپ - ئاجايىپ شېئىرسىراپ كەتكەندۇق، قەلبىمىز يېزىلمىغان شېئىرلار قاپلاپ كەتكەن يانار تاغ جىمجىتلىقىدىكى ماگىمغا ئايلىنىپ كەتكەندى. ئەپسۇسكى، مۇشۇ قاغىراپ كەتكەن چاڭقاقلىققا مەلھەم بولغۇدەك شېئىرلار بىزدە بەكمۇ كەم. ئاندا - مۇندا يېزىلىۋاتقانلىرىمۇ مەتبۇئات ئورۇنلىرىدىن تېگىشلىك نوپۇزغا ئىگە بولالماي كېلىۋاتىدۇ.

بۇ نۇقتىدا بىز ئەنئەنىۋى شېئىرلارنى چەتكە قاقماقچى ئەمەس. بۇ يەردە مۇرەسسە مەيداندىكى شېئىرلارمۇ ئوقۇل ھالدىلا ئەنئەنىۋى شېئىرلارغا قارىتىلغان ئەمەس. بىزنىڭ نۇرغۇنلىغان كلاسسىك ئەنئەنىۋى شېئىرلىرىمىزدا ھازىر بىز تىلغا ئېلىۋاتقان شېئىرىيەت ئېقىمىدا بولىدىغان ئىلغار ئەمۇنلەر بولغان. ئادەمنىڭ روھىنى تىرتىتىپ زىلزىلە قوزغىغۇدەك لەززەت بېغىشلايدىغان شېئىرلار ئاز ئەمەس. بىراق ئۇ دەۋر ئۆتۈپ كېتىپ، بىزنىڭ شەكىللىكتىكى ئەنئەنىۋى بىزنىڭ ئەنئەنىۋى شېئىرىيىتىمىز دەپ سۆرەپ ئەكىرىشكە ئۇرۇنغان پۈچەك شېئىرلار ھەقىقەتەن بىزدە كۆپ يېزىلىپ كەتتى، داۋراڭمۇ سېلىشتى. بايراملىق شېئىر يېزىپ ئېھ، پادىلەن شائىر بولۇۋالدى. دىغانلار كۆپىيىپ كەتتى. قانداقتۇر پارقىراق، دەبدەبىلىك سۆزلەر بىلەن ئۆزىمىزنى روھىمىزدا كۆرۈشتۈرۈپ پەقەت سەزگۈدىلا ھېس قىلغىلى بولىدىغان مەنىنى ئىپادىلەش، ئاندىن ئۇنىڭغا ئويناقلق، مەزمۇنغا مۇۋاپىق سۆز قوللىنىش قاتارلىقلار شېئىرىي سېزىم بىلەن دىت مەسىلىسى. مانا بۇ يەردە ھەقىقىي شېئىر مەۋجۇت. ئارىمىزدا شېئىرىي قېنى بارلاردىن كۆرە، تىل سەپدەش ۋە قۇراشتۇرۇۋېلىپلا، ئۇقسا بىر ئاھاڭدارلىق شەكىللەندۈرۈپلا شېئىر يېزىۋالدىغان ياكى تاغدىن - باغدىن تېپىشماق ئېيتىپ قويۇپلا يېڭىچە شېئىر يېزىۋالدى. خانلار كۆپىيىپ، شېئىرىيەت قوشۇنىنى قالايمىقانلاشتۇرۇۋەتتى. گاڭگىراپ قېلىۋاتقان بەزى مەتبۇئات ساھەلىرى بىلىپ - بىلمەي ئېلان قىلىۋېرىپ تېز سۈرئەتتە شېئىر ياساۋاتىدۇ. بىر ئادەمنى ئارتۇقچىلىقى بار دەپ تۆت - بەش قېتىم ماختاۋەرسە باشقىلاردا

راستلىق تۇيغۇسى پەيدا قىلغىنىدەكلا بىر قانچە شېئىر بىلەن ئۆزىنى شائىر ساناپ ھەم شائىر ئاتىلىپ يۈرۈۋاتقانلار ئاز ئەمەس، ئەمما ھەقىقىي شېئىرىي ھېسقا تويۇنغان شېئىرلارنى خېلى نەستە تاپىمىز. ئادەمنىڭ تەبىئىتىنىڭ چىنلىق بىلەن مەنئى دۇنياسىنى ماھىر-لىق تىل سەنئىتى بىلەن ئەۋرىشىم ئىپادىلەشتىن كۆرە، شېئىرىيەت نەزەرىيىسىدىلا چۆرگىلەپ قالىدىغان، پۈچەك، سۆز ئويۇنى قىلىپ قويىدىغان ھەم مەلۇم بىر ئىشنىڭ جاكارچىسى بولۇپ، پۇرسەتپەرەس-لەرچە جان باقىدىغان شېئىرلاردىن بىزارمىز. گالىستوك تاقاپ، كاستوم - بۇرۇلكا كىيگۈزۈلۈپ، ئۆزىنىڭ سالاپىتىدىن ئۆزىمۇ ھەم باشقىلارمۇ ئەيىمىنىپ، قاتۇرۇپ قويۇلغان شېئىرىيەت قىتئىغۇرلۇقى بۇزۇۋېتىلىشى كېرەك. ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭدىكى سالاپەت، ئۆزىدىكى تەبىئىي ھەرىكەتچانلىقىنىمۇ بوغۇپ قويىدىغان، قۇرۇق كىيىم سالاپىتىدىنلا ئىبارەت بولۇپ، ئۇنىڭدا تەبىئىي سالاپەتنىڭمۇ، تەبىئىي قام-لاشتۇرۇلغان چاكىنىلىقىنىڭمۇ ئىزناسى يوق. ئۇ ھەر ئىككىلىسىنى قاملاشتۇرالمىغان جانسىز، خۇنۇك، ئوبرازمۇ يوق، تەسىرى خۇددى ھىجىيىپىلا تۇرىدىغان يا ئاچچىقىنىڭ يا تاتلىقىنىڭ تايىنى يوق، نېمە-نى ئويلاۋاتقانلىقىنىمۇ بىلگىلى بولمايدىغان ئارىلاشما ئادەمگە ئوخشايدۇ. بۇنداق شېئىرلاردىن ئۇيغۇرنىڭ قېنىنى، ئۇيغۇرنىڭ ئاۋازىنىمۇ تاپقىلى بولمايدۇ. ئۇلار بۇرمىلىق بولمىغان.

مەيلى يېڭىچە دەپ ئاتىۋالغان شېئىرلاردا بولسۇن ۋە يا ئەسلىدىكى شېئىرىيەت ئېقىمىمىزدىكى شېئىرلاردا بولسۇن، تىلىنى ئەنگىلىيىدىن، تۇيغۇسى ئاۋسترالىيىدىن، قۇرۇلمىسى ئامېرىكىدىن ئەكىلىپ ئۇيغۇر يېزىقىدا يېزىلغان، خاتىرىلىنىۋاتقان شېئىرنى قانداقمۇ ئۆز يۈرىكىمىزنىڭ ئاۋازى، قەلبىمىزنىڭ ئىپادىلىنىشى، مىللەت روھىنىڭ نامايەندىسى، ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنىڭ ئىپادىسى دېگىلى بولىدۇ. سۇن؟! بىزگە ئىنسان تەبىئىتىگە سادىق، ھەقىقىي تويۇنغان ئۇيغۇر پۇراقلىق شېئىرلار كېرەك. پەقەت بىزدە سېزىم ساپ، ئۇنى بايقايدىغان سېزىم ساپ بولسىلا، ئەينەن ھېس قىلىشقا جۈرئەت قىلالىسىلا، ئۆزىنى ئېتىراپ قىلىپ مۇۋاپىق تىل بىلەن ئىپادىلەپ بېرەلسىلا شېئىرىيەت شەكىلىدىكى مەسىلىلەرنى ھەل قىلىپ كەتكىلى بولىدۇ.

شېئىردىكى ھېسسىيات - شېئىرنىڭ قېنى، بىز بۇنىڭدىن كىيىنكى شېئىرىيەت ئىلمىي ۋە شېئىرىيەت ئىجادىيىتىدە تەنقىدىي ۋازىپىلىق قىلىش بىلەن ئەستايىدىل ئېتىراپ قىلىشقا يۈزلىنىپ بېرەلسەكلا شېئىرىيەتتىمىزنىڭ كەلگۈسى پارلاق بولىدۇ. ئەلۋەتتە ھەر قانداق بىر ئېقىمنىڭ ئۆزىگە خاس ئارتۇقچىلىقى بىلەن يېتەرسىز تەرەپلىرى بىرلا ۋاقىتتا مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. بىز ئاشۇلاردىكى ئۆزىمىزگە كېرەكلىك دېتاللارنى تاللىۋالساقلا پايدىلىق يۈزلىنىش باسقۇچىدا تۇرالايمىز. تاللاش ۋە شاللاشتا بىزگە ئەڭ مۇھىمى ئەستايىدىللىق كەم، ئۆزىمىزنى ھېس قىلىپ بېقىشىمىز، تۇيغۇلىرىمىزنى ئېتىراپ قىلىپ بېقىشىمىز گال بولۇپ قېلىۋاتىدۇ. ھەقىقىي شېئىر - شېئىرىيەت نەزەرىيىسىدىن جۇغلانغان چەكتە ئەمەس، ئۇ ھەممىمىزنىڭ قېنىدا يۈرىكىدە! سەزگۈمىزگە ئىشىنىيلى، ئۆزىمىزنى دەڭسەپ باقايلى. مانا ھەممىمىز ئاللىقاچان شېئىرغا ئايلىنىپ، شېئىرسىراپ، ئۆزىمىزنى ئېچىشنى، ئىپادىلەشنى كۈتۈپ تۇرۇپتىمىزغۇ؟!

1998 - يىل. ئۈرۈمچى

گۈننىڭ گۈزەللىكى شېئىردىكى پەزىلەتلەرنىڭ بىرى

ئادەمنىڭ ھاياتى بىلىشنىڭ چەكسىزلىكىدە تۈگەيدۇ. ئىنساندە پەت بارلىققا كەلگەندىن تارتىپ ئىنسانىيەتنىڭ ئۆزى ۋە ئىجتىمائىيەت ھەققىدىكى بىلىشى تېخىمۇ تاكامۇللاشقانلىقى يوق. سەۋەبى ھەر قانداق يېڭى بىر بىلىش ئۆزىنى ئاپىرىدە قىلغان زېمىندا يىلتىز تارتىۋاتقان سوئاللارنى تۇغىدۇ. شۇڭلاشقىمىكىن ئۇنۇۋاتقان ھەر بىر كۈن، ھەر بىر مىنۇت - سېكۇنت بىزگە ئۆزىمىز ھەققىدە، تەبىئەت، جەمئىيەت ھەققىدە ئۆزىگىچە ئەسىراتلار ئىچىدە نۇرغۇن سوراق ۋە كۆپ چىكىتلەرنى قالدۇرىدۇ. ئېڭىمىز ماددا بىلەن روھ ئوتتۇرىسىدىكى تۈگمەس مونولوگ ۋە دىئالوگلاردىكى غۇۋا ئوبراز كۆلەڭگىلەرگە تولۇپ، قاتنى - قات چۆكمىگە ئايلىنىدۇ. بۇ خىل يوپۇن ئوبرازلار روھىيەت سىجىلىقىمىزغا نامەلۇم ئەكس سادالارنى قالدۇرۇشى بىلەن تىنچسىز، ئېچىرىقىغان ئازابلىق تۇيغۇلارنى باشلاپ كىرىدۇ. مىڭ مەرتىۋە شۈكۈرلەرنى ئاجايىپ مۆجىزە بىلەن تەڭداشسىز سەنئەت بۇيۇمى سۈپىتىدە ئاپىرىدە قىلىنغان ئىنسان، رېئال ياشاش مۇھىتى ۋە ئىقتىدارى بىلەن جىسمانىي ۋە ئىجتىمائىي كاپالەتكە ئېرىشىش، ئۆزىنىڭ مەنئىي زېمىنىدا ئۆز قىممىتىنى دەڭشەش كامالى بىلەن ياشاش بەختىگە، ھەسرەت بىلەن پاكلىققا، سەنئەت بىلەن ئەركىنلىككە ئېرىشىدۇ.

شېئىر روھنىڭ ئۆزىدە ئاپىرىدە قىلغان سەنئەت دۇنياسىدىكى سۆز ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن مەنئىي مەۋجۇدىيەتنى بولۇپ، قەلب ئالدىمىزدىكى تۈگۈنلەر ئۇرۇلۇشىدىن چىقىلغان چاقماقتۇر. ئۇ شۇنچىكىلىك قىسقا ۋاقىتتىكى پىسخىك داۋالغۇش جەريانىدا يۈز بەرگەن نازۇك ھېس - تۇيغۇلارنى، توقۇنۇش - زىددىيەتلەرنى سۆز - جۈملىدە لىر بىلەن ئىپادىلەپ، كىشىلەرگە ئۆزلىرى قايسىدۇر بىر ۋاقىتلاردا تەلتۈكۈس ھېس قىلىپ لەززەتلىنىشكە مۇيەسسەر بولالمىغان گۈزەللىكلەرنى ۋە ئۇلاردىكى مەنەلەرنى ھېس قىلدۇرالايدۇ. ئۇ ئادەمنىڭ

ھېسسىي بىلىشىنى ئارقا كۆرۈنۈش قىلىپ مەلۇم نەرسىنى بايقاش، بىلىش، مۇئەييەن يېڭى پىكىرلەرنى بارلىققا كەلتۈرۈش قاتارلىقلار - ئىك ھەممىسىدە ئالدى بىلەن روھىي جەھەتتىكى مەۋھۇم بىر قۇتراتقۇلۇقنى، تەلپۈنۈشنى، كەملىكنى ۋە يېتىر قاشنى، ئاندىن ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچ قىلىدۇ. مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى سېزىملاشقانسېرى كەيپىياتلاشقان سېھرىي رېئاللىقتا شېئىر تىلىدا سۆزلەشكە باشلايدۇ. دېمەك، ھەربىر ئىنسان ۋۇجۇدىدا خاتىرىلەنمەي قالغان نۇرغۇن شېئىر غۇۋالىق ئىچىدە ساقلانغان بولىدۇ. بۇ خىل ھېس - تۇيغۇ پەقەت ئۆزىگە رەڭداش ياكى ئۆز ئۇچۇرلىرىنىڭ پەرۋازى بولالايدىغان ھېس - سىپاتتىن تېز سىزما قالدۇرالىغان سۆز - جۈملىلەر يەنى شېئىرلار بىلەن ئۇچراشقاندا ئاندىن ھاياجانلىق بىر بايقاشنى ئاشكارىلايدۇ. بۇ نۇقتىدا ھەممە ئادەم، ئادەملەرگە خاس ئازابلىنىش، خۇشاللىق ۋە چەكسىزلىككە ئىنتىلىش دۇنياسىدا ئۆز قەلبىنىڭ ئەڭ سادىق شاگىرى، ئۇلار ئۆز قەلبىگە مەھكۇم، سۆزلەشكىلى تىلى، يېزىشقا قولى ئاجىزلىق قىلىدىغان، ھېسسىياتقا تويۇنغان تىلغا نامرات شائىر. چۈنكى شېئىر ھەرىكەت، ئۇنىڭ بۇ تەرىپىدە پانىي دۇنيانىڭ سايىسى، ئۇ تەرىپىدە نۇل بىلەن ئىپادىلەنگەن جىمجىتلىقنىڭ سايىسى. روھىمىز قەۋەتلىرىدىكى ھەربىر ئىستەك توختىماي پۇرسەت كۈتىدۇ. ئۆزىنى رويابقا چىقىرىشنىڭ كويىدا بولىدۇ. ئۇ ئۆزىگە لايىق كېلىدىغان چەكلىك بىر شەكىلنى بايقاشتىن بۇرۇن قاراڭغۇ ھالەتتە تۇرىدۇ. بىزمۇ ئۇنى بىلەلمەيمىز، شەكىل بايقالغان ھامان تىترەشكە باشلايمىز. چەكسىزلىكنىڭ شەكىل ئىچىدىكى بۈيۈك تەۋەللۇتى ئەنە شۇنداق باشلىنىدۇ. دۇنيادىكى بارلىق شەكىللەر گويا بىزنىڭ لۇغىتىمىزگە ئايلىنىدۇ، ئىستەكلىرىمىز ئەقلىمىزدىن بۇيرۇق كۈتمەيلا، ئۆزىنىڭ سۆزلىرىنى تاللاپ، ئىپادىلىنىشنىڭ بۇرمىسىمان كۈنەكلىدىرىنى قۇرۇپ چىقىدۇ. مانا مۇشۇنداق روھىي قايتىش بىلەن گۈزەل بىر ئەپسانە رېئاللىقنىڭ غۇۋا قۇچىقى بىزنى ئۆز باغرىدا قايتىدىن يارىتىدۇ، يۈكسەك مەنئۇيلىك بىزگە سوۋغا قىلغان گۈزەللىكنىڭ لەززىتى خۇددى ئاجايىپ گۈزەل خۇلۇققا ۋە ئەڭداشسىز ھۆسن - جامالغا ئىگە ساھىبجامال قىزنىڭ نېپىز پەردە ئىچىدىن بىر كۆرۈنۈپ، بىر كۆرۈنمەي قېلىۋاتقان لاتاپىتىنىڭ خۇش تەبەسسۇمىنىڭ ۋۇجۇد - ۋۇجۇدلىرىمىزغا باشلاپ كىرگەن ئېقىمىدەك ھاياجانلىق

ئىلاھىيلاشقان بولىدۇ.

بىز ھازىرغىچە ھېسسىيات شېئىرنىڭ جېنى دەپ بېرى كەلدۇق. مەن ھېسسىياتنى ئانغا ئوخشاتسام، شېئىرنى ئاندىن تۇغۇلغان بو- ۋاققا، شېئىردىكى گۈزەللىكنىڭ بۇ بوۋاقتىڭ جېنىغا ئوخشىمەن. چۈنكى ھېسسىيات بولمىسا شېئىرنىڭ ۋۇجۇدقا كېلىشى مۇمكىن ئەمەس بولغانلىقىغا ئوخشاش كىتابخاننى روھى تىلىمات ئالىمىگە باشلاپ كىرىپ ئۇنىڭدىن ھۇزۇرلاندىرالمىغان، ئۆز روھىنى تىڭلاشقا ئەسەۋۋۇر بوشلۇقى بەرمىگەن شېئىر، ھەقىقىي شېئىر ئاتىقى بىلەن پۈت تىرەپ نۇرالمىدۇ.

شېئىردا پىكىرنى قانداق يېزىش توغرىسىدا رۇس ئەدەبىياتىنىڭ ئۇلۇغ پېشىۋاسى لىۋ تولستوي: «لاۋۇزلىشىپ قېلىشتىن قورقىمى- سالىڭ، ھەممە سۆزۈڭنى ئوچۇق ئېيتىۋەتكىن» دېگەندى. شېئىردىمۇ بىز تولستوي ئېيتقاندىكى لاۋۇزلىشىپ قالماسلىق ئۈچۈن پىكىر تىرەنلىكىدىن يىراقلاشمىغان ئاساستا شېئىر كەيپىياتنى ئىمكانقەدەر گۇڭگا بەرگىنىمىز ياخشى. بۇ يەردىكى گۇڭگىلىق مۇجمەل بولۇش دېگەنلىك ئەمەس، ئۇ پىكىرنىڭ ئۆزىدىكى پارىقىلىق بىلەن قارىمۇ قارشى ئەمەس، بۇ يەردە ئېيتىلىۋاتقنى ئىپادىلەش ماھارىتى مەسىلى- سى. ھازىرقى ۋاقىتتا ئەدەبىياتى تەرەققىي تاپقان باشقا مىللەتلەرنىڭ شېئىرىيىتىگە قاراپ باقمىدىغان بولساق، ئۇلارنىڭ شېئىرلىرىدا شا- ئىرنىڭ مۇرەككەپ ھېس - تۇيغۇسى ئاڭنىڭ ماددىيلاشقان دېتاللىرى ئارقىلىق دراماتىك ئۆتۈشمە ھالەتتىكى پىكىر يوللىرى بىلەن سىتېرو- لۇق تۇيغۇ پەيدا قىلىش مەنزىلىدە ئىپادىلەنمەكتە. مۇنداق شېئىرلاردا گەۋدىلەندۈرۈلگەن پىكىرنى كىتابخان مەلۇم دەرىجىدە كالا ئىشلىتىپ ئاندىن چۈشىنەلەيدۇ. ئەمەلىيەتتە دەرەخنىڭ تۈۋىگە چۈشكەن ئالىمغا قارىغاندا شاخلار ئارىسىدىن ئىزدەپ تېپىپ ئۈزۈپ يېگەن ئالىمنىڭ تەمى لەززەتلىك بولىدۇ ئەمەسمۇ. شېئىرنىڭ ۋەزىپىسى چۈشەندۈرۈش ئەمەس، بەلكى ئىلھام بېرىش ۋە ئويغا سېلىش، لېكىن بۇنداق ئويغا سېلىش ھەرگىزمۇ كىتابخاننى مەڭگۈ چىقىپ كېتەلمەيدىغان قاراڭغۇ، سىرلىق جاڭگالغا باشلاپ قويۇش دېگەنلىك ئەمەس، بەلكى ئۇلارغا شاىي پەردە كەينىدىن جىلۋىلىنىپ تۇرىدىغان ئىنتايىن كەڭ، رەڭدار بولغان شېئىرىي زېمىننى تەقدىم قىلىش دېگەنلىك. بىز ئۆزىمىز ھەققىدە، دۇنيا ھەققىدە ئوي سۈرگەندە زېرىكىش ياكى تەلپۈنۈش

سېزىملىرى ۋۇجۇدىمىزنى تىترىتىپ ئۆتىدۇ. بىز بۇ خىل ئەھۋالغا سېلىش ئىچىدە ئاللىقانداق بېسىم بىلەن پارتلىيالايمۇ؟ تۇگۇنلارنى، ئەڭ نازۇكى، ئەڭ ساپ بايقاشلىرىمىزدا ھېس قىلىپ قالغىنىمىز بۇ ۋاقىتتا مەۋجۇتلۇق دائىرىمىزدىن ھالقىپ يۈكسەك بىر مەنىۋى كامالەتتىن ئۆزىمىزنى ئىزدەشتۈرىمىز - دە، تەڭرى بىلەن سۆزلەشش، ماددىيلىك بىلەن مەنىۋىلىك ئارىلىقىدىكى مۇساپىدە ئۆلۈش ۋە تىرىلىش قۇدرىتىگە ئېرىشىمىز. رېئالنىڭ نەپسانىيەتلىكلىرىدىن خالىي بولغان بۇ جەريان بىزنىڭ بىردىنبىر بايلىقىمىز بولۇپ، ئۇ ئىنساننىڭ ئۆز ھاياتىدىن ھالقىغان، دۇنيا ھەققىدىكى ئىزدىنىشلىرىدىن ھەر خىل شەكىل ۋە ئۇسۇلدا تەمىنلەش ئىچىدە زاپىسىنى تاپىدۇ. ئەگەر ئىنساندا روھ ئۆزىگە سىڭدۈرگەن مېھىر - مۇھەببەت، ۋاپا - ساداقەت، ۋىجدان قاتارلىق پەزىلەتلەر بولمىغان بولسا ئۇلار ئاللىقاچان دۇنيا مەنىشەتلىرى ئۈچۈن يىرتقۇچ ھايۋانلارغا ئوخشاپ قالغان، ھەتتا ئۇنىڭدىنمۇ ئېشىپ كەتكەن بولاتتى. ئۇلاردا ئۆزلىرى ھەققىدە، رېئالىنى ۋە روھىي دۇنيا ھەققىدە ئىزدىنىش ھەم بۇ ھەقتىكى نەتىجىلەرنى خاتىرىلەش، ئۆزىنى قېزىپ چىقىش شەكلى، مەدەنىيەت، تارىخ قالدۇرۇش، ئېڭى پائالىيىتى بولمىغان بولاتتى. بۇ يەردىكى بىزنى خۇشال قىلىدىغان تويغۇنىڭ مەركىزىدە ياتقىنى گۈزەللىكىنىڭ كامالىتى ئەمەسمۇ؟ ئەمما شۇ كامالەتنىڭ شولسى روھىمىز قەۋەتلىرىدە غىل - پالنى چاقنىغاندا بىزدىن شېئىر چىقىدۇ. شېئىر رىي گۈزەللىك مەلۇم مەنىدىن ئالغاندا گۇڭگا گۈزەللىك دېمەكتۇر. ھەر قانداق نەرسە روشەنلەشكەن ھامان ئۆزىنىڭ جەلپ قىلىش سېھىرى كۈچىنى يوقىتىدۇ. مېنىڭچە شېئىر ئۆزىدىكى ئويىپىكتىپ مەنىدىن باشقا يەنە نۇرغۇن نەرسىلەردىن بېشارەت بېرەلشى، زوقلانغۇچىنىڭ باغلىما تەسەۋۋۇرىنى ئۆزلۈكسىز قوزغىيالىشى كېرەك. چۈنكى بىر شېئىردىكى مەنا مەنزىلى زوقلانغۇچىغا تولۇق ئاشكارا بولغان ھامان بۇ شېئىردىن زوقلىنىش پائالىيىتى تاماملانغان بولىدۇ. بۇ شېئىرنىڭ كىتابخاننىڭ روھىي دۇنياسىنى ئۇزاققىچە زىلزىلىگە سالالاشمۇ شېئىردىكى يوشۇرۇن بېشارەتلەرنىڭ كىتابخاننىڭ ھايات كەچۈرمىشىگە، تەجرىبىسىگە نىسبەتەن كاتالمازاتورلۇق تەسىر كۆرسىتىپ، ئۇنى قاتلاممۇ قاتلام چوڭقۇرلاپ ئويلىنىشقا يېتەكلىگەنلىكىنىڭ نەتىجىسى. مەسىلەن، ئۆۋەندىكى شېئىرغا قاراپ باقايلى:

1

كۆلەڭگىلەر
كېتىدۇ...
كېلىدۇ.

2

يۈرەك غازاڭلار
رەستىلەردىن رەستىلەرگە

3

ئىشك قېقىپ يۈرىدۇ شامال ئەگەشتۈرۈپ پەسىللەرنى

4

توختايدۇ ئاي
ئورۇۋېلىپ موخۇركىسىنى
يۈرۈپ كېتىدۇ

5

ئۈزۈك پويىز ئاۋازى
ياشلار بىلەن ئەمدەلگەن

6

بۈركۈتسىز ئۇۋا
بۇ شەھەر...

(ئەخمەتجان ئوسمان: بۈركۈتسىز ئۇۋا)

ناۋادا بۇ شېئىردىن ساپ ئىدىيە ئاخشۇرىدىكەنمىز، شېئىرنىڭ

ئۆزىدىكى ئىچكى مەنتىقىگە ھۆرمەت قىلمىغان بولىمىز. ئاپتورنىڭ مەيۋىسى ۋە ۋەتەن سۆيگۈسى تامامەن كەيپىياتلانغان ھالدا چۈشىنىش رېئاللىقىنىڭ ئىچىدە جىلۋە قىلىپ، تۇيغۇنىڭ ئويناقلقى جەھەتتىكى يارقىنلىق قولغا كەلتۈرۈلگەن. خاھىش ئېنىق بولدى دېگەن سۆز ئۇنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرگەن تۇيغۇ سۇلاشتى دېگەن سۆز. ئوقۇرمەن يۇقىرىقى شېئىرنى ئوقۇپلا سەۋەب - نەتىجىلىك مۇناسىۋىتى يوق بولغان ئالتە خىل شېئىرنى مۇھىتنى چېلىقتۇرىدۇ. . . ئۇلارنىڭ ھەربىرى ئايرىم تۇرغاندىمۇ شائىر ھېسسىياتىنىڭ دەقىمە ئىچىدىكى غۇۋا سۈرەتنى كۆرسىتىپ بېرەلەيدۇ. (ھېسسىياتنى سۆز بىلەن سۆز رەتكە تارتقاندا، بۇ سۈرەتنىڭ غۇۋا تەسىرات بېغىشلىشى تۇرغانلا گەپ). بىراق سەكرەتمىلىككە ئىگە قىلىنغان ئالتە خىل شېئىرنى مۇھىت مۇنتاز ھالىتىدە قۇراشتۇرۇلۇپ، تەسەۋۋۇرنىڭ يوشلۇقى بارغانسېرى شارسىمان رەۋىشتە كېڭەيگەندە، بىر پۈتۈن يۇمىلاق ئوب-راز قۇرۇلمىسى كېلىپ چىققان. نەتىجىدە ئوقۇرمەن بۇ شېئىردىن ھەم شائىرنى كۆرەلەيدۇ ھەم ئۆزىنى كۆرەلەيدۇ. دەل مۇشۇ يەردە شۇنى قىستۇرۇپ ئۆتمىزكى، ئوقۇرمەننىڭ شېئىر ئوقۇشى شائىرنى چۈشىنىش جەريانى ئەمەس، بەلكى ئاشۇ شېئىرنىڭ ئىچىدىكى جەرياندا، بىر تۇرۇپ سۈزۈكلۈك ھېس قىلىشى، يەنە بىر تۇرۇپ غۇۋالىقتا بولۇپ، ئوقۇرمەننى ئاشۇ غۇۋالىقتىكى سىرلىق گۈزەللىكنىڭ خۇش بۇيىدىن مەست قىلىدۇ.

كىشىلەر ھازىر شېئىردىكى غۇۋالىقنى پىكىردىكى مۇجەللىك. نىڭ مەھسۇلى دەپ قاراشماقتا ياكى چۈشەنمەسلىكتىن كېلىپ چىققان ناچار ئۈنۈم دەپ ھۆكۈم قىلىشماقتا. راست شۇنداقمۇ؟ بىز مۇنداق بىر تەرەپكە دىققەت قىلىپ باقايلى: ئاپتور بىلەن ئوقۇرمەن ئوتتۇرىدا سىدا ۋاقىت بوشلۇق جەھەتتە ئارىلىق ھامان مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. بۇ ئارىلىق مۇقەررەر ھالدا چۈشىنىش جەھەتتىكى تولۇقسىزلىقنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. بۇ ئارىلىقنى بوشلۇق نۇقتىسى دەپ ئاتىساق، بۇ نۇقتا ئاپتور ۋە ئوقۇرمەندىن ئىبارەت ئىككى تەرەپتىن تۈزۈلىدۇ. ئاپتور گۈزەل تەسەۋۋۇرنىڭ قۇرۇلمىسىنى قاتلاممۇ قاتلام قۇرۇپ چىقۇۋاتقاندا، ئوقۇرمەننىڭ ئايلىنىشىغا مۇمكىنلىك بېرىدىغان

سانسىز نۇقتىلارنى ئىستىخىلىك ھالدا قالدۇرۇپ قويدۇ (بۇ ئوقۇر-
مەنى ھەقىقىي سۆيىدىغان شائىرنىڭ قولىدىن كېلىدۇ). ئوقۇرمەن-
چۇ؟ ئوقۇرمەن ئۆزىنىڭ پىسخىك تەسەۋۋۇر مۇھىتىنى چىقىش قى-
لىپ، ئەسەرنىڭ ئەسلىدىكى ئوبراز قۇرۇلمىسىنى نىسپىي ھالدا
ئۆزىگە خاسلاشتۇرىدۇ. بىر تەرەپتىن شائىرنىڭ روھىي، يەنە بىر
تەرەپتىن ئوقۇرمەننىڭ روھىي بىر قەۋەت پەردىنىڭ ئىككى تەرىپىگە
چۈشۈپ، روھىيەتلىك تۇمانلىشىش كېلىپ چىقىدۇ. دېمەك، غۇۋا-
لىق سەنئەتتە مۇقەررەر، شۇنداقلا زۆرۈر نەرسىدۇر. مۇنداقچە ئېيت-
قاندا، غۇۋالىق سەنئەتنىڭ سۈپىتىدۇر. داۋىنچىنىڭ مۇنالىزا ناملىق
ئەسىرى بىر قانچە ئەسىرلەردىن بېرى سەنئەت ئەھلى ئۈچۈن سېھىر-
لىك دۇنيا بولۇپ كەلدى. مۇنالىزانىڭ تەبەسسۇمىدا ھەسرەت بار دەپ
ئېيتالامسىز؟، خۇشاللىق بار دەپ ئېيتالامسىز؟، بۇ تەبەسسۇم ئۆز
ئىچىگە ئالغان سېھىر ھەربىر ئادەمگە ئوخشىمىغان تۇيغۇلارنى بەخش
ئېتىپ، قەلبىمىزنى نازۇك ئىتتىرىپ تۇتىدۇ.

شائىرلار مانا مۇشۇنداق ھېس - تۇيغۇنى مۇۋاپىق تىل بىلەن
ئىپادىلىيەلەيدىغان ئەۋزەللىكى بىلەن شائىرلىق ئىمتىيازىنى تىكلەي-
لىگەن. شېئىر ئىلاھ بىلەن ئېلىپ بېرىلغان سۆھبەتتىكى دېئالوگىلۇق
دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلۈپ تەرىپلىنىشكە ئېرىشكەن. (ۋىتمان فرانسى-
يىلىك بىر ئەدەبىي تەنقىدچىنىڭ سۆزىنى شەرھىلىگەن ۋاقىتتا: ئەڭ
ئۇلۇغ شائىر ھەرگىزمۇ ئەڭ ياخشى ئىجاد قىلغان شېئىر ئەمەس،
بەلكى ئەڭ كۆپ ئىلھام بېرەلگەن شېئىردۇر. ئۇنىڭ ئەسىرىنىڭ
ئەھمىيىتىنى بىرلا قاراپ كۆرۈۋالغىلى بولمايدۇ. ئۇ نۇرغۇن نەرسى-
لەرنى سېنىڭ ئىزدىشىڭگە، چۈشىنىشىڭگە، تەنقىد قىلىشىڭغا قالدۇ-
رىدۇ. نۇرغۇن نەرسىلەرنى سېنىڭ ئورۇنلىشىڭغا قالدۇرىدۇ. . .
ھەقىقىي ئىجادىي ئىقتىدارغا ئىگە شائىر باشقىلارغا بىرەر نەرسىنى
سىڭدۈرۈشنى كىتابخانلارغا، ئوبزورچىلارغا كۆپرەك قالدۇرىدۇ. شې-
ئىرىيەتتە لىروس بوشلۇقى دەپ ئاتىلىدىغان شېئىرىي بوشلۇق ماھى-
يەتتە شەيئى بىلەن بىزنىڭ ئوتتۇرىمىزدىكى پىسخىك ھالەتتۇر. بۇ
ئارىلىق بەك يېقىن بولۇپ كەتسە، شېئىرىي بوشلۇق يوقايدۇ. بەك
يىراق بولۇپ كەتسە، ئويىپكەتتىپ بىلەن سۈيىپكەتتىپ ئوتتۇرىمىزدىكى

باغلىنىش ئۈزۈلۈپ، بۇ بوشلۇق يەنە يوغىنايدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن بىز شەيئىنى ئۇنىڭ ئۆزىدە ئىپادىلىنىپ تۇرغان ھالىتى ۋە خۇسۇسىيىتىدىن ھالقىپ مۇئەييەن مەنىۋى مەنزىلگە باغلاپ كۆزىتىشىمىز كېرەك. كىتابخان مانا مۇشۇ ئارىلىقتىكى شېئىرىي بوشلۇق ئىچىدە شېئىرنىڭ ئۆزىدىكى مەزمۇندىن باشقا تېخىمۇ كەڭ، ئەھمىيەتلىك نەرسىلەرنى ھېس قىلىۋالايدۇ).

شېئىردىكى لەززەت، ئادەمنى خۇشال قىلىدىغان ئەينەن ئىپادىلەنگەن مەنىلەردىنلا زوقلىنىش ئەمەس، بەلكى ئادەمنى يىغلىتىپ تۇرۇپ ئۆزى ھەققىدە ئويلىنىشقا سالالايدىغان يوقىتىش ۋە ئېرىشىش ئىچىدىكى مەنىۋى مۇساپىنى تەسەۋۋۇر بىلەن بېسىشتا ئىپادىلىنىدۇ. ساختىلىق بىلەن ھەققانىيەتلىك، ۋاپا بىلەن ۋاپاسىزلىق، رەزىللىك بىلەن دىيانەتلىك، ياشاش بىلەن ئۆلۈم، نەپسىمىز بىلەن روھىي غالىبلىقىمىز ئوتتۇرىسىدا سانسىز باغلىنىش ۋە يىراقلىشىش ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت تورى، بىزگە شېئىر تىلىدا مەردانە پىچىرلايدۇ. بۇ خىل تۇيغۇنىڭ شۇنچىلىك ساپ ۋە يۈكسەكلىكى دەل ئاشۇ چەكسىزلىككە سوزۇلغان روھىي پائالىيەتنىڭ ھەر بىر ئاراچلىرىدىن سىغىدىلىپ، چېنىقىپ چىقالغانلىقىدا. ئۇ ئىنسانىيەتنىڭ تۇيغۇلىرىغا سادىق بولالغانلىقى، ئۇندىن يۈچۈن گۈزەللىكنى قېزىپ چىقالغانلىقى بىلەن زامان ۋە ماكان، مىللەت ۋە دىن دائىرىسىدىن ھالقىپ پۈتكۈل ئىنسانىيەت روھىغا ئۆز تەسىرىنى كېڭەيتەلەيدۇ! ئۇ ھەر بىر ئادەمنىڭ خاسلىققا ئىگە بولغان روھىي بىلەن ئۇچراشقاندا، ئۆزگىچە تۇيغۇلارنى بەخش ئېتىپ ئوخشىمىغان سېھىرلەرگە بەنت قىلىپ قويىدۇ.

بۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا نازۇك ھېسلارنى ئەكس ئەتتۈرگەن شېئىرلارنى گۈڭگە شېئىر دەپ ئاتىۋېلىشىڭىمۇ زۆرۈرىيىتى يوق. چۈنكى ھەقىقىي ئىسمى - جىسمىغا لايىق شېئىر چوقۇم ساپ ھەم چەكسىز روھىي دۇنيادىكى ئۆزگىرىشچان ھېس - تۇيغۇنى سادىقلىق بىلەن ئىپادىلەپ بېرەلىشى كېرەك. بۇ ساپ سەنئەتنىڭ شېئىرغا قويغان تەلىپى. بۇ يەردىكى غۇۋالىق قانداقتۇر شەكىل ياكى تىلدىكى غۇۋالىق بولماستىن بەلكى ھېسسىياتتىكى، كەيپىياتتىكى غۇۋالىقنىڭ ئىپادىلىنىشى بولۇشى كېرەك. تۆۋەندە پەرھات ئىليانىنىڭ قەبرە تەزكىرىدە

سى ناملىق شېئىرنى كۆرۈپ باقايلى:

قەبرە ئەزكىرىسى
تۇغۇلدى ئۇ
تۇغۇمنىڭ تېمىلىكىنى بىلمەستىن تۇرۇپ
ياشدى...
قېرىدى...
چاچلىرى ئاقارماي،
يۈزىگە قورۇقمۇ چۈشمەستىن تۇرۇپ
ئۆلدى ھەم شۇنداق
لەۋلىرىنى تامشىپ قويۇپ ئۇ
ئۆزىچە

ئويلايدۇ يەنە بىر تۇغۇلغان بولسام...
بۇ شېئىردا ھەرخىل ئىستىلىستىكا ۋاسىتىلىرىنى ئىشلىتىپ
تىلنى بېزەش سىرلىقلاشتۇرۇش يوق. سۆزلەر شۇنچىلىك ئاددىي -
ساددا ۋە ئەركىن. ئەمما شېئىرنى ئوقۇۋېتىپ ئۇنىڭ ئادەمگە بېغىش-
لىمغان چەكسىزلىكى، خىرە - شىرە ئازابلىق ھېس - تۇيغۇسى ئىچىدە
سۈزۈلۈپ قالغان قىممەت چاقناقلىقى بىزنى، چوڭقۇر بىر تراگېدىيە
ئېغى ئىچىدە ھاياتلىق ھەققىدە ئاجايىپ كەڭلىككە ۋە چوڭقۇرلۇققا
ئىگە ئەسەۋۋۇر دۇنياسىغا باشلاپ كىرىدۇ. بۇ جەرياندا شېئىردىكى
ھەربىر مىسرا، ھەربىر جۈملىنىڭ بىزگە بېغىشلايدىغان روھىي كەڭ-
لىكىنىڭ ھەربىر ۋاراقلىرىدا ھاياتنىڭ ئېرىشىشلىرى ۋە يوقىتىشلىرى-
رى ئىچىدىكى گۇڭگا سېزىم بىزنى ئاللىقاچان سېھىرلەپ قويغان
بولىدۇ.

پۈتكۈل ۋۇجۇدىمىز دەھشەتلىك شاۋقۇنلاپ، روھىي ئالىمىمىزدە
ئاستا - ئاستا سانسىز چاقماق چېقىلىش نۇقتىسى شەكىللەندۈرگەندىن
كېيىن، ۋۇجۇد - ۋۇجۇدىمىزدىن ياشاش ۋە ئۆلۈم ھەققىدىكى شې-
ئىرسىمان زارىقىش ۋە يۇلقۇنۇش كېلىپ چىقىدۇ. بىز خېلى ئۇزۇن-
غىچە شېئىرنى كېيىپىياتتا نەچچە ئۆلۈپ، نەچچە تىرىلىپ شېئىرغا
ئايلىنىپ كېتىمىز...

تۇغۇلدى ئۇ

تۇغۇمنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەستىن تۇرۇپ

دەپ مۇشۇ مىسرانى ئالسىمۇ ياكى

ياشىدى...

قىرىدى...

چاچلىرى ئاقارماي

يۈزىگە قورۇق چۈشمەستىن تۇرۇپ

دېسىمۇ ۋە ياكى

ئۆلدى ھەم شۇنداق

ئەزرائىل جېنىنى ئالماستىن تۇرۇپ

دېسىمۇ، مۇشۇ ئۈچ خىل ئىپادىلەشنىڭ ھەربىرى ئايرىم -

ئايرىم تۇرۇپ قەبرە تەزكىرىسى دېگەن تېمىنى يورۇتۇپ بېرەلەيدۇ.

ئەگەر بۇ شېئىرغا بۇنداق تەسەۋۋۇر بوشلۇقىنى قالدۇرماي، ئاپتور

مەدداھلىق قىلىپ ھايات دېگەن مۇنداق قىممەتلىك، ئۆلگەندىن كېيىن

پۇشايمان قىلىنەنەي، ئۇ ئىككىنچى قېتىم قايتىپ كەلمەيدۇ

يەي... دېگەنگە ئوخشاش ھەممە ئادەمگە يادقا بولۇپ كەتكەن بىر مۇنچە

يەكۈنلەرنى چىرايلىق ئىستىلىستىكا ۋاسىتىلىرىدىن پايدىلىنىپ قا-

پىيداش، رېتىملىق قىلىپ بىر مۇنچە ئېزىپ ئىچۈرسۇن، ئۇ ۋاقىتتا

شېئىر ھازىرقىدەك شېئىردەك تەپەككۈر بوشلۇقى بىلەن كۈچلۈك

تراگېدىيىلىك ئېتىكىمىز قوزغىغان ھايات ۋە ئۆلۈم ھەققىدىكى قىممەت-

تى، بولۇپمۇ ھاياتنىڭ شۇ قەدەر قەدىرلىنىشىچان ۋە گۈزەللىكىنى

بۇنداق چوڭقۇر ھېس قىلدۇرالمىغان بولاتتى.

بۇنداق بولغاندا ئاپتورمۇ، ئوقۇرمەنمۇ، شېئىرىيەت بېغىشلايدۇ-

غان يۈكسەكلىكتىن مۇستەسنا بولۇپ، لاۋۇزىلىشىپ قالىدۇ. مانا

بۇ شېئىرنى شۇنچىلىك قىممەتكە ئېرىشتۈرۈپ تۇرالمىغان نەرسە، دەل

ئۇنىڭدىكى تەسەۋۋۇرغا پەرۋاز بېغىشلاپ، ئىلاھىي يۈكسەكلىك چوق-

قىسىدا تۇرۇپ ئىگە بولۇنغان غۇۋا، ساپ قىممەت ۋە ھاياتنىڭ گۈزەل-

لىكىدۇر. شۇڭا ئابدۇقادىر جالالىدىن شائىرغا ھەققىدە: «ئۆزىنىڭ

زىددىيىتىنى كۆرۈپ يېتىپ، ئازابلىنىش بەختىگە ئېرىشەلگەن شا-

ئىرنىڭ ۋۇجۇدىدىن ئىستىلىستىكا، شەكىل، ماھارەت دېگەنلەرنى

ئۆزلۈكىدىن پارتلاپ چىقىدۇ» دەپ ناھايىتى توغرا ئىپادىلىگەن. غەرب ھازىرقى زامان ئەدەبىيات نەزەرىيىچىلىرىنىڭ شېئىرنى رېئاللىقنى تەسۋىرلەش بولماستىن، بەلكى رېئاللىقنى تەرجىمە قىلىش دەپ قارىشىمۇ دەل مۇشۇنىڭغا قارىتىلغان. رېئاللىقنى بىز ھەر كۈنى كۆرىمىز، ئۇنىڭدا ياشايمىز. ئۇنداقتا ئۇنى نېمىشقا تەرجىمە قىلىدۇ؟ بۇ يەردىكى رېئاللىقنى بىلىش ماددىيلاشقان بىلىش بولماس. تىن، دەل ئىلاھىيلاشقان بىلىشتۇر. بىزگە ئەنە شۇنداق تەرجىمانلار بولمىسا دۇنيا مۇشۇ، ياشاش مۇشۇ دەپ ياشاۋېرىمىز. گەرچە ئۇلار قەلبىدە غىل - پالنى بىر نەرسىلەرنىمۇ ھېس قىلىشىمۇ، ئەمما ئۇنى تەرجىمانلارغا ئوخشاش تەرجىمە قىلالىمىغاچقا ئۇنى ئوبدان چۈشىنەلەيدۇ - دە، شۇنچە چەكسىز روھىي ئالىمى، مەنىۋىي دۇنياسى، شۇنچىلىك تار، نامرات ۋە قاتمال ھالەتتە پەرۋىشىسىز قالىدۇ. ئۆزلۈك قىممەت ئېگىمۇ ئۆزىنى ئېنىق ھېس قىلالمايدۇ. بۇ ئادەتتىكىدەك تەرجىمە قىلىش بولماستىن، رېئاللىقتىكى ھەربىر نەرسىنىڭ روھى-مىزدىكى سۈرەتلەرنى يەنە روھسىمان تەرجىمە قىلىپ ئۆزىمىزگە قايتىش ئارقىلىق يېڭىدىن يېڭى گۈزەل نەرسىلەرنى ھېس قىلدۇرىدۇ. خان تەرجىمە قىلىشتۇر.

شېئىردا رېئال تۇرمۇش مەركەزلىك ئەكس ئەتتۈرۈلۈشى كېرەك، لېكىن بۇ ھەرگىزمۇ تۇرمۇش ھادىسىلىرىنى خۇددى سۈرەت تارتقانغا ئوخشاش ئەينەن كۆچۈرۈپ قويۇش كېرەك دېگەن ئەمەس. شېئىر لىرىكچانلىقى ئىنتايىن كۈچلۈك بولغان سەنئەت شەكلى بولغاچقا، ئۇ بىپايان، سىرلىق دۇنيا ئوغرىسىدىكى پىكىر قىلغاندا تۇرمۇشنى ئاددىي، مېخانىك، يۈزەكى ھالدا ئەكس ئەتتۈرۈپ قويماس. لىقى، بىلىش پائالىيىتىنىڭ نەتىجىسى بولغان تۇرغۇن ھالەتتىكى بىلىملەرنى ئىزاھلاش شەكلىدە كۆرسەتمىلىك لازىم. چۈنكى شېئىر-نىڭ ئۆزى سۈبېيىكتىپ جەھەتتە ئەقىلنىڭ پائالىيەتچانلىقىنى تولۇق جارى قىلدۇرىدىغان پائالىيەت. شۇنداقلا تارىخىي نەرسىلەرنى مەنىلىك نەرسىگە ئايلاندۇرىدىغان لوگىكىلىق بىلىم قۇرۇلمىسىنى ئوب-رازلىق گىستېتىك ئىجادىيەتكە ئايلاندۇرىدىغان جەرياندرۇر. ئۇ دۇنيا-نى شائىرنىڭ قەلبىدىن ئىبارەت بىردىنبىر روجەك ئارقىلىق كۆز-

تىپ، ئويىپىكىتىپ چىنلىقنى قەلب چىنلىقىغا، تۇرمۇش چىنلىقىنى سەنئەت چىنلىقىغا كۆتۈرۈپ، ئىجتىمائىي تۇرمۇشنى «مەن» شەكلى ئارقىلىق ئەكس ئەتتۈرىدۇ. مۇشۇ نۇقتىدىن قارىغاندا شائىرلارنىڭ بىلىش ئويىپىكىتى شائىرنىڭ ئىچكى دۇنياسى ۋە ئىجتىمائىي ئېڭى بولۇش، شېئىرنىڭ چىنلىقى شائىرنىڭ ئىجتىمائىي ھايات چىنلىقىغا سادىق بولالغان قەلب چىنلىقى ئارقىلىق ئۆلچىنىشى كېرەك.

شېئىردىكى بۇنداق پۇراق، غۇۋا گۈزەللىك قانداقتۇر 90 - يىللاردىن كېيىنكى شېئىرىيەتتە ياكى يېقىنقى زامان شېئىر ئىجادىيەتدە پەيدا بولۇشقا باشلىغان بولماستىن، ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدا ئاللىقاچان پىشىپ يېتىلگەندى. 1400 - يىللاردا ياشىغان ناۋائىينىڭ ئەسەرلىرىگە قارايدىغان بولساق، بىز ئەمدىلەن قوبۇل قىلىۋاتىمىز دەۋاتقان مۇدىرنىزىملىق ئۇسۇلىنىڭ ئاللىقاچان نەۋائىي ئەسەرلىرىدە ناھايىتى قويۇقلۇقىنى ھېس قىلىمىز. نەۋائىي:

ئەي نەۋائىي، خىرخەسەن بەردى، كارامەت ئەيلەدى،

كەم ماڭا تەرتىبى ۋەھبى رەھنى سەھبا قىلدى شەيخ.

دەپ يازىدۇ. يەنى (ئەي ناۋائىي، شەيخ شۇنداق كارامەت ئىش قىلدىكى، بىرىنچىسىنى بېرىپ، مېنىڭ نېسىگە مەي ئېلىپ ئىچىشىم ئۈچۈن يول تېپىپ بەردى) دەيدۇ. نەۋائىي ئۆزىدىكى مۇھەببەتنى، ئېتىقادنى شۇنچىلىك تەسىرلىك ۋە يۈكسەكلىككە كۆتۈرگەنلىكى، ھەتتا كەيپ - ساپا، مەي - شارابىتىن، جاھان خورلۇقلىرىدىن مۇس-تەسنا بولۇپ، پەرھىز يولىغا مېڭىش ئۈچۈن ئۆزىنى دۇئا - تىلاۋەتكە ئاتىغان شەيخنىڭمۇ نەۋائىينىڭ ئېتىقادى ئالدىدا ئاجىزلىق قىلغانلىقىدىن خى يازىدۇ. بىز شەيخنىڭ چەكسىز گۈزەللىك ۋە تېخىمۇ كۈچلۈك ئېتىقادى ئىچىدە سۇسلاپ كەتكەن ئېتىقادىدىن يۇلقۇنۇپلا چىقىپ، كۈچلۈك بىر ئېتىقاد نۇرى ئاستىدا تاتلىققىنە ئىللىق كۈلۈمسىرەيدىمىز. شەيخ ئېتىقادى بىلەن نەۋائىينىڭ ئېتىقادى ئوتتۇرىسىدىكى يىراقلىشىش ئىچىدىكى ئەڭ چوڭقۇر مەنا، قەلبىمىزنى تىل بىلەن تەسىۋىرلىگۈسىز دەرىجىدە زىلزىلىگە سېلىپ، گۈزەللىكنىڭ ئەڭ يۈك-سەك كامالىتىدىن بىزنى مەست قىلىدۇ.

نەۋائىي شېئىرلىرىدا «ياز» بىلەن «فەنە يوق - بولۇش» ئىدىيە-

سى كۈچلۈك بولۇپ، سىمۋول ۋە گۇڭگالىقنىڭ ئەڭ يۇقىرى پەللىسىگە يەتكەن. بۇ نەۋائىينىڭ ھەقىقەت - يار، ئېتىقاد - خۇدا دېمەكتۇر دەيدىغان ئىدىيىسىدىن كېلىپ چىققان بولۇپ، قىزنىڭ تەسەۋۋۇرى بىلەن بېرىلىۋاتقان «يار» - «خۇدا» ۋە «ھەقىقەت» كە ۋەكىللىك قىلىدۇ. بۇ شېئىرنىڭ ئومۇمىي ئىدىيە قۇرۇلمىسىنىڭ غولى بولۇپ، پۈتكۈل ئىجادىيىتىگە باشتىن - ئاخىر سىڭگەن. ئۇ تىلغا ئالغان ئۆلۈشمۇ ماھىيەتتە ئېرىشىش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان ۋىسالنىڭ، ھەقىقىي ئاشىقلىقنىڭ يۇقىرى پەللىسى بولۇپ، ئۇ ئېرىشمەكچى ۋە تەشەببۇس قىلماقچى بولغان ئەڭ يۈكسەك ھەقىقەتتۇر. ھۆرمەتجان ئابدۇراخمان نەۋائى ۋە تەسەۋۋۇپ دېگەن ماقالىسىدە مۇنداق دەيدۇ: شائىرنىڭ نەزىرىدە تەسەۋۋۇپ زاھىدلارنىڭ، سوپىلارنىڭ شەكىلۋازلىق قىلىدىغان رىيا تەقۋىسى ئەمەس، بەلكى ھەق ۋۇجۇدىدا ئۆز ۋۇجۇدىنى يوق قىلىپ ئەبەدىلىككە ئېرىشىش ئىدى. شۇڭا شائىر ئۆز - ئۆزىگە قارىتىپ شۇنداق دەيدۇكى: «ئەي نەۋائى فانىلىق (يوق بولۇش) ھەققىدە لاپ ئۇرۇشنى قوي! ۋىسالغا ئېرىشمەكچى بولساڭ فانىلىق ئوتىدا كۆي! شام ئوتىنى ئايلانغان پەرۋانغا ئوخشات، ئۆزەڭنى شولىغا پەرۋاندىك ئۇر! ۋۇجۇدۇڭدىن ئەسەر، بارلىقىڭنى ئارقاق - ئۇرۇشلىرىدىن نىشان قالمىغاندىلا، مەقسەت ئىچىدە تىلىگەننىڭگە ئېرىشىسەن! خالايق بۇ ماچىرانى بىلىمسە، بىلمەۋەر. سۇن! ، ئەمدى مانا شۇ تەسەۋۋۇپ پەلسەپىسىنىڭ نەۋائىينىڭ پەلسەپىسى قاراشلىرىدىكى ئىپادىلىرىگە نەزەر سالايسى. شائىر شۇنداق دەيدۇ:

قىلدى مە زاھىردا خىيال زۇھۇر،
 تاپقالى ئول ھۆسن كەمال زۇھۇر.
 جىلۋەئى ھۆسنوڭچۇ يوق ئىردى ھەد،
 كۆزگۈ كېرەك بولدى ئاڭا بىئەدەد.
 ئاچتى بۇ گۈلشەندىكى رەنگىن ئېرۇر،
 ھەر گۈل ئاڭا ئائىنەئى چىن ئېرۇر.
 ۋەئى ھۆسن ئولغالى زاھىن ئاڭا،
 بولدى بۇ مىر ئات مەزاھىر ئاڭا.
 شائىر بۇ مىسرالىرىدا پۈتۈن كائىنات ھۆسن مۇتلەق (مۇتلەق

گۈزەللىك، يەنى خۇدا) نىڭ ئۆز ھۆسنى كۆرۈش ئۈچۈن ئەينەك سۈپىتىدە يارىتىلغان دەيدۇ. بۇ ئەمەلىيەتتە تەسەۋۋۇپتىكى مەۋجۇدە-يەت قارىشىدىن ئىبارەت ئىدى. ئۇ يەنە شۇنداق يازىدۇ: «كۈچلۈك بوران ئۆزىنىڭ يۈكسەك دولقۇنلىرى بىلەن سۇ يۈزىدە ئۆركەشلەرنى پەيدا قىلىپ، مىڭ خىل نەقىشلەرنى پەيدا قىلىدۇ. بۇ نەقىشلەر دەممۇ دەم يوقىلىپ يەنە مىڭ تۈرلۈك يېڭى دولقۇنلار پەيدا بولۇپ تۇرىدۇ. ئەگەر سەن بۇ ھادىسىگە ياخشى نەزەر سالىڭ، دېڭىز دولقۇنلىرىدا تۇراللىق بىر مەۋجۇتلۇقنىڭ يوق ئىكەنلىكىنى كۆرسەن، چۈنكى ئۇ ھامان دېڭىز يۈزىدە يوقىلىپ تۇرىدۇ. دېڭىزدىن باشقىسىنىڭ ھەممىسى يوقالغۇچىدۇر».

ئەنە شۇ چەكسىز دېڭىز ھەق ۋۇجۇدىدىن ئاددىي بىر نەمۇنىدۇر. ئۇنىڭ يۈزىدىكى دولقۇن ۋە ئۆركەشلەر بولسا، بۇ ئالەمدىكى تۈرلۈك - تۈمەن نەرسىلەردىن ئىبارەتتۇر. مەنە ئەھلىلىرى ئېتىراپ قىلىدىغان بۇ ئون سەككىز مىڭ ئالەم ئىچىدە قانداق نەرسە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئۇلارنىڭ ھەممىسى كۆرۈنۈشتىكى شەكلەن مەۋجۇتلۇق بولۇپ، شەكلى جەھەتتە كۆزگە چېلىقىش خۇسۇسىيەتىگە ئىگىدۇر. . . ئەگەر ھەربىر كىشىدە ئەقىلدىن ئەسەر بولسا شۇنى بىلسۇنكى، بۇ ئالەمدىكى ئەزەلدىن تائەبەتكىچە بولغان ھەممە نەرسە مەۋجۇتلۇققا ئىگە ئەمەس، پەقەت شەكىل جەھەتتىكى كۆرۈنۈشكە ئىگە، تەسەۋۋۇپتىكى مەۋجۇدىيەت قارىشىنىڭ ئۆزى بولغان بۇ مەز-مۇنلارنى يەنە ئىزاھلاپ ئولتۇرۇشنىڭ زۆرۈرىيىتى بولمىسا كېرەك، ئاللاغا بولغان سادىقلىق پەقەت ئاللاننىڭ ئۆزى ئۈچۈن بولۇشى كېرەك، نەۋائىي بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ:

زاهىد ئۇ جىماغ تىلەدىيۇ ياردىن مەن ھەم ئۆزىن،
ياردەم، ئۇشۇبۇ ئىككى مەتلۇب بەرابەرمۇ ئېكىن
(زاهىد جەننەت تەلەپ قىلدىكى، مەن يارىنىڭ ئۆزىنى تەلەپ قىلدىم. بۇ ئىككى ئارزۇ ئوخشىمايدۇ). شۇنداق بولغاچقا زاهىد يار ئۈچۈن جېنىنىمۇ پىدا قىلالمايدۇ.

ئاشىقنىڭ مىڭ جانى بولسا ئايىماس مەشۇقىدىن،
ئار ئىستەرسەن زاهىرا بىر جانىڭنى قۇربان ئەتمەكتىن.
شۇڭا ئۆزلىرىنى مەشۇققە چىن دىلىدىن ئاشىق دەپ ھېسابلىغان
دىدار تەلەپ ئاشىقلارنىڭ نەزەرىدە قەلب كۆزىنى يورۇتماستىن (يەنى

چىن دىلىدىن قىلماستىن) قارىغۇلارچە ئەگىشىپ شەكىلۋازلىق قىلىش ياكى ھەقكە بولغان سادىقلىق ئەمەس، بەلكى رىياكارلىق، ساختىلىق دەپ قارالغان. ئۇلارنىڭ پىكرىچە، ھەقكە بولغان سادىقلىق، پەقەت قەلبىدىكى چەكسىز ئىشىق ئارقىلىقلا ئىپادىلىنىدۇ. ۋۇجۇدى ھەقىقىي ئىشىق بىلەن تولغان چىن ئاشىقنىڭ قەلبىدە مەشۇق سۆيگۈسىدىن باشقا نەرسە بولمايدۇ. ئۇنىڭ تىلى مەشۇقتىن ئۆزگىنىڭ گېپىنى قىلمايدۇ. ئۇنىڭ دىلى مەشۇقتىن ئۆزگىنى خىيال قىلمايدۇ. زاھىدلار بولسا كىشىلەرگە كۆز - كۆز قىلىش ئۈچۈنلا شارابىدىن بېمۇش بولۇپ، ساقىدىن مەي تەلەپ قىلىپ ھارمايدىغان دىدار تەلەپ، ئاشىق شائىرلارنىڭ زاھىدلارنى، زۇھىد - تەقۋانى سۆكۈپ قامچىلىدىكى تۇپ سەۋەب.

مانا بۇلار ئەۋائىي ئىدىيىسىنىڭ شېئىرىي غۇۋالىققا ئەكس ئەتتۈرۈلگەن يارقىن كۆرۈنۈشى، ئەۋائىي شېئىرلىرىنىڭ جېنىنى ھېسابلانغاندا بۇ خىل پۇراقنى، ھازىرقى مۇدىرنىزمچىلارمۇ ئۈنچىلىك ۋايىغا يەتكۈزۈپ بولالمىدى.

«يوقلۇق - بارلىقنىڭ كۆز ئالدىڭدا يوقلۇقى، ھىجران ۋىسالى - نىڭ شۇ دەقىقىدە يوقلۇقى، ئاچلىق - توقلۇقنىڭ شۇ چاغدىكى يوقلۇقى، خەستىلىك - سالامەتلىكنىڭ تەندە يوقلۇقى» بولۇپ، بۇلار ئارىسىدا رېئالىي ھەقىقەت ئۆز ئىچىگە سىڭدۈرگەن بارلىق بىلەن يوقلۇق ئوتتۇرىسىدىكى بىر - بىرىگە يېقىن، ئەمما پاراللېل شۇنداقلا چەكسىز مۇساپىنىڭ بىزگە بېرىدىغان تەسىراتىدىن نۇرغۇن مەنەئى مۆجىزىلەرنى ئۆزىدە ئاپىرىدە قىلغان مەنبە - دەل ئۇنىڭدىكى غۇۋا گۈزەللىكتۇر. ئىنساندا كائىنات مۇمكىنلىكلىرىنىڭ ھەممە قاتلاملىرى بىلەن كۆرۈنمىلىك سۈرەت ۋە يوشۇرۇن تىلىمات نەمۇنىلىرى ساقلانغان. ئىنساننىڭ سۈرىتىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئاددىي كۆز كۆپايە، ئۆز خوجىسىنى ئېتىمۇ، مۈشۈكىمۇ كۆرىدۇ. ئىنساننىڭ ماھىيەتلىرىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئەينەك كېرەك. بۇ ئۆزلۈك ئەينىكىدۇر (ئۆز - لۈك - ئۆزىنى بىلمەك) ئىنساننىڭ ئۇلۇغ تەبىئەت تەبىئەت ئالىمى سۈپىتىدە تۇرغان ھازىرقى ھالىتى ئۇنىڭغا نىسبەتەن ساۋاتسىزلىقتىن ئىبارەت خالاس. شېئىر مانا مۇشۇ ئۆزلۈكنىڭ سەنئەت زېمىنىدىكى

قىزلىق دوقۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

بىر خىل ئەينىكىدۇر. بىز بۇ ئەينەك ئارقىلىق ئۆزىمىزنى كۆرگەندە،
خىزمەت ئىزدەشلىرىمىز، قەدىرلەشلىرىمىز، بۈگۈن ۋە ئەتە ھەققىدە
ئويلىنىشلىرىمىز، ئۇنىڭدىن ئېرىشكەن ئاچچىق - چۈچۈكلەردىكى
گاھ ئازابقا، گاھ تەشەنلىققا، گاھ يوقىتىشقا، گاھ ئېرىشىش ئىچىدە
كى گاڭگىراشقا ئوخشاش تۇيغۇلاردا، ئۆزىمىزنىڭ قىممىتىمىزنى غۇۋا
ھېس قىلغاندەك بولىمىز.

بۇ يەردىكى ئەينەك ئارقىلىق كۆرۈپ، ھېس قىلىپ يېتەلگەن
قىممەت - گۈزەللىكتۇر. بۇ خىل گۈزەللىك ئۆز ئىچىگە ئالغان
تەركىبلەر سىمباتەك لىغىرلاپ، ھەر بىر تىترگەندە ئوخشاش بولمىغان
تەسىراتقا باشلايدۇ. بۇ خىل گۈزەللىكنىڭ سەنئەت زېمىنىدىكى قىممەت-
مىتى شۇ يەردىكى ئۇنىڭ نەتىجە - سەۋەب ۋە زامان - ماكان مۇناسى-
ۋىتىدىن ھالقىپ قايناق، مۇرەككەپ روھىي دۇنيانى يەنە رەڭدارلىق
ئۆز ئىچىگە ئالغان ھېس - تۇيغۇلارنىڭ زىددىيەتلىك قاتلىمى بىلەن
ئۆز ئەسلىگە سادىق ھالدا ئىپادىلىگەنلىكىدە. ئەگەر بىز ئۇنى كۆنگە-
رەت ئەمەلىيەت بىلەن ئىسپاتلىماقچى بولۇپ، مەلۇم بىر ئوبيېكتنىڭ
ئىچ - باغرىنى بىر - بىرىدىن چۈشەندۈرمەكچى بولساق، بۇ ۋاقىتتا
بىز ھېلىلا ئىگە بولغان چەكسىز بىر روھىي گۈزەللىكنىڭ ھۇزۇرىنى
يوقىتىپ قويمىز.

شۇڭا بۇ خىل گۈزەللىك ئۆزىنىڭ مۇرەككەپ ھېس - تۇيغۇغا
باشلىيالايدىغان سېھرىي كۈچىنى پەقەت ئاشۇ ھەر بىر غىل - پالنى
چاقنىشىدا ھەرخىل تەپەككۈر ۋە ھېسسىياتنىڭ بوسۇغىسىغا باشلىيالا-
يدىغان پائالىيەتچانلىقىدا ئىپادىلەيدۇ. بۇ خىل پائالىيەتچانلىق دەل
ئۇنىڭ بىر پۈتۈن روھىيىتىنىڭ ھەر قايسى تەرەپلىرىگە يېلتىز تارتقان
كۆپ قاتلاملىق كەلتۈرۈپ چىقارغان گۇڭگا سېزىمىنى ئۆزىنىڭ مەد-
ھەسى قىلغان. ئادەمنىڭ مەۋجۇدىيىتى، رېئالنى مەۋجۇدىيەت ۋە
روھىي مەۋجۇدىيەتنىڭ بىرلىكى دەپ قارىساق، ئۇ ھالدا روھىي
مەۋجۇدىيەت دەل ئىنسان تەبىئىيىتىدە يوشۇرۇن ساقلىنىپ، مۇئەي-
يەن گۇڭگالىق ئىچىدە ئۆزىنى تاكاممۇللاشتۇرۇپ، ئادەمنىڭ بىر
پۈتۈن پائالىيىتى جەريانىدا گاھ ئىجابىي، گاھ سەلبىي نەسىر كۆرسىد-
تىپ بارىدۇ. شۇڭا گۈزەللىك قارشىمۇ ئۆزلۈكسىز يېڭى مەنلەرگە

ئىگە بولۇپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ ھاياتى دەل شۇنىڭ سېھىرلىك تۇيۇلۇشى بىلەن ئۆمرىنىڭ ئاخىرلىشىشىغىچە بولغان ئارىلىقتا ئىنسان ئۆزىنىڭ گۈزەللىك سەزگۈسىنى يوقاتمايدۇ. گۈزەل نەرسىلەرگە تەلپۈنۈپلا ياشايدۇ.

مانا مۇشۇنداق مۇرەككەپ پىسخىك تەرەققىياتنىڭ نازۇك، شەكىل، رەڭ، ئۇن ئۆزگىرىشلىرىنىڭ دەققە ئىچىدىكى تېز سىزمىسى بولغان شېئىرلار ئۈچۈن ئۇ بېغىشلايدىغان خىرە گۈزەللىك، گۇڭگا تەسىراتلار ۋە ئۇ كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان يېڭىدىن يېڭى لەززەتلەش، ئازابلىنىش كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان روھىي پاكلىنىش، تىرا-گېدىيە ئېڭى ئىچىدە ئۆزىنى بىلىش ۋە چەكسىزلىك يارىتىش قاتارلىق-لارنىڭ ھەممىسى شېئىرلاردىكى گۇڭگا گۈزەللىكنىڭ سېھىرىي كارا-مىتى بولۇپ، بۇ شېئىرنى شېئىر قىلىپ تۇرىدىغان ھەل قىلغۇچ ئامىلىنىڭ بىرىدۇر.

1999 - يىل. ئۈرۈمچى

كىتابخانلار ھەرگىز ئالدىنمايدۇ!

ئەدەبىيات رېئال تۇرمۇشنى چىنلىق بىلەن ئەكس ئەتتۈرۈشى كېرەك. لېكىن شۇنىمۇ ئۇنتۇماسلىق كېرەككى، ئەدەبىيات كىشىلەرگە ئىستېتىك تۇيغۇ بېرىشى ۋە شۇ ئاساستا كىشىلەرنى تەربىيىگە ئىگە قىلىشى، روھىي دۇنياسىنى ئاۋلاشتىن ئىبارەت نىشانىدىن چەت-نەپ كېتىدىكەن، ئۆزىنىڭ رولىنى پۈجەكلەشتۈرۈۋالىدۇ. رېئال تۇرمۇشتا نېمە بولسا شۇنى ئۆز پېتىچە، ھېچقانداق تاشلاش - شاللاش-ئىن، يازغۇچىنىڭ پىششىقلىقىدىن ئۆتكۈزۈمەي، رېئال ئەھمىيىتى بار - يوقلۇقى بىلەن كارى يوقلا قۇراشتۇرۇلغان ئەسەرنى يازغۇچى-نىڭ ئۆزىگە خاس بەدىئىي دىتى ۋە روھىي ئىدىيىۋى ئانالىزىدىن ئۆتكەن ئەدەبىي ئەسەر دېگىلى بولمايدۇ.

يازغۇچى ئۆز ئەسىرىدە ئوتتۇرىغا قويۇلغان مەسىلىگە ۋە يارىتىلغان پېرسوناژلارغا مەسئۇل بولۇشى، كىتابخانلارنىڭ چوڭقۇر رو-ھىي قاتلىمىنىڭ ئىنكاسىغا ئېتىبارسىز قارماسلىقى، شۇنداقلا ئۆز-ئىزىنىڭ ھەرقانداق قارىشىنى مەيلى توغرا بولسۇن ياكى خاتا بولسۇن، مەجبۇرى ھالدا كىتابخانلارغا بويا قىلىپ يۈنكۈزۈپ قويماسلىقى كېرەك. بۇنداق قىلىش سەنئەت - ئىستېتىكا قانۇنىيىتىگە خىلاپ بولۇپ، شۇ ئەسەرنىڭ قىممىتىنى بىراقلا يەرگە ئۇرىدۇ. كىتابخانلار ھەر جەھەتتىن ياخشى باھالىغۇچىلاردۇر. ئۇلار نېمىنىڭ توغرا، نېمىنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى، شۇ ئەسەرنىڭ قانداقلىقىنى ئوبدان باھا-لىيالايدۇ. يازغۇچى شۇنى ئۇنتۇماسلىقى كېرەككى، كىتابخانلار مەن نېمىنى تەرغىپ قىلسام، نېمىنى ماختىسام شۇنىڭغا قوشۇلىدۇ، ئەگىشىدۇ، مېنىڭ دېگىنىم ھېساب دەپ چوتتى خاتا سوقماسلىقى، كىتابخانلارنىڭ سەۋىيىسىنى ئۆزىنىڭكىدىن يۇقىرى قويۇشى كېرەك. كىتابخانلارنىڭ كۆزى ئەڭ ئۆتكۈر، يازغۇچىنىڭ ئەقلى كۆزدىن ساقىت قىلىنغان، ئۆز ھېسسىياتى بويىچەلا قۇراشتۇرۇلغان ئەسەر،

يازغۇچىنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىلا بولالايدۇ، خالاس. يېڭى قاشتېشى ژۇرنىلىنىڭ 2002 - يىللىق 4 - سانغا بېسىلغان ئا. نەسىر يۇنۇس (ياۋايى) نىڭ «جاۋاب كۈتىمگەن خەتلەر» ناملىق ھېكايىسى مەتبۇئاتقا تولىمۇ مەسئۇلىيەتسىزلىك بىلەن سۇنۇلغان ئەنە شۇنداق كۈندىلىك خاتىرىدىن ئىبارەت.

ئاپتور نورمال ئادىمىيلىك ھېس - تۇيغۇ، ئاياللىق مىجەز - خاراكتېرىدىن مۇستەسنا بىر ئايالنىڭ ئېرىگە يازغان خېتىدىن باشلىدى. خان بۇ ھېكايىدە، ئايالغا ھېسداشلىق قىلىپلا قالماي، ئايالنىڭ ئېرىگە ۋە 3 - شەخس ھېسابلىنىدىغان مۇنرەگىمۇ ئالاھىدە ھېسداشلىق قىلغان. مۇنرە بىلەن ئەرنىڭ مۇناسىۋىتىنى توغرا دەپ قاراپلا قالماي، بېرىلىپ، ھېسداشلىق نەزەرى بىلەن ئايالنىڭ كەڭ قورساقلىق قىنى كۆككە كۆتۈرگەن، دېمەك، ئۇچبۇرچەك مۇناسىۋەت شەكىللەندۈرگەن ئەر - ئايال ۋە 3 - شەخس مۇنرە قاتارلىق پىرسوناژلارنىڭ باردى - كەلدىلىرى، ئۆزئارا مۇناسىۋەت - مۇئامىلىلىرىنىڭ ھەممىسى ئاپتورنىڭ چوڭقۇر ھېسداشلىقىغا ئائىل بولۇپ، كىتابخانلارنىڭ ھېسداشلىقىنى قوزغاشقا تىرىشقان. ئاپتور كىتابخانلارنى ئۆزىنىڭ جاۋاب كۈتىمگەن خەتلىرىگە ھېچقانداق ئىنكاس قايتۇرمايدۇ، كىتابخانلارنىڭ روھىي دۇنياسىدىكى نۇرغۇنلىغان سوراقلارغا جاۋاب بەرمەيدۇ، دەپ ئويلىسا كېرەك.

مۇنرە تېخى پىراكتىكىت بولغاچقا دانىيە ئۇنىڭ بىلەن توي قىلىشقا ئامالسىز قېلىپ، ئاتا - ئانا ۋە ئەلچىلەرنىڭ ئالدىرىتىشى بىلەن (باشقىچە ئالاھىدە تاسادىپىي ئەھۋالمۇ يوق) گۈلچېھرە بىلەن توي قىلىدۇ. ھەر قانداق ئاتا - ئانا پەرزەنتىنىڭ تېزراق توي قىلىپ زېمىنىدىكى پەرھىزنى ئادا قىلىشنى ئويلايدۇ. بۇ پەقەت دانىيەنىڭلا بېشىغا كەلگەن ئىش ئەمەس. دانىيەنىڭ بۇ مەسىلىنى مۇۋاپىق ھەل قىلىش مەسىلىسى، پوزىتسىيە مەسىلىسى. گۈلچېھرە توي كۈنىدىن باشلاپلا دانىيەنىڭ كۆڭلىدە يەنىلا مۇنرەنىڭ ئۈستۈنلۈكىنى ئىگىلەپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى بىلىدۇ. دانىيەنىڭ چىرايىدىن مۇڭ، ھەسرەت، سېغىنىش ئۆكسىمەيدۇ. كېچىلىرىمۇ مۇنرەنىڭ ئىسمىنى ئاتا پۈيۈپ لۇيدۇ. گۈلچېھرە رەشىك، كۈندەشلىك دەردىدە ئىچى لەختە - لەختە

قان بولسىمۇ، يەنىلا دانييەگە ھېسداشلىق قىلىدۇ. مۇنرەنىڭ دانييەگە يازغان خېتى قولغا چۈشۈپ قالغان، ھەتتا مۇنرە بىلەن دانييەنىڭ ئەر - خوتۇندەك ئۆتۈۋاتقانلىقىنى، ھېسسىيات جەھەتتىكى تەپسىلىي بايانلارنى، مۇنرەگە ئېلىپ بەرگەن سوۋغاتلارنى گۈلچېھرە، مۇنرەنىڭ خېتىدىن تەپسىلىي بىلىسىمۇ، ئازراق بولسىمۇ، ھېسسىيات جەھەتتىن ۋە يا ئەقلىي جەھەتتىن ئاچچىقى كېلىش تۈگۈل، دانييەنىڭ ئېسىل ئادەملىكىنى تەكرار - تەكرار ئېيتىدۇ.

گۈلچېھرە خېتىدە: «ئىنسان ئۆزى ياخشى كۆرگەن ئادىمى ئۇ - چۈن قولىدىن كېلىشىچە ياردەم قىلىشى، ئۇنىڭغا مېھىر - شەپقەت يەتكۈزۈشى كېرەك! . . . دانييە بۇنىڭدىن ھەرگىزمۇ مېنىڭ ئالدىدا تەڭقىسلىق تارتماسلىقىڭىزنى، كۆڭلىڭىز خالىغان ئىشنى ئەركىن - ئازادە قىلىشىڭىزنى چىن يۈرىكىمدىن ئۆتۈنمەن. بىز ئاجرىشىپ كەتسەكمۇ مەيلى» دەيدۇ. بۇنى بەلكىم ئايالنىڭ ئېرىدا ياخشى تەسىر قالدۇرۇش ئۈچۈن دېگەن گېپى دەپ تۇرايلى. گۈلچېھرە يەنە مۇنرە - نىڭ دانييەگە يازغان خېتىدىكى مۇنۇ تەپسىلاتلارنىمۇ ئوقۇغان. «سىز ماڭا خەت يېزىۋەردىڭىز، پەيلىڭىزدىن زادىلا يانمىدىڭىز. ئوقۇغانىمىز - رى سىزنىڭ ماڭا بولغان سۆيگۈ - مېھرىڭىزنىڭ قىلچە ئۆزگەرمىگەنلىكىنى، سۇسلاشمىغانلىقىنى بىلىپ سىزگىمۇ خەت يازدىم. شۇنداق قىلىپ بىز يەنە بارا - بارا تەبىئىي ھالدا، بىر - بىرىمىزگە شۇنداق يېقىنلىشىپ كەتتۇق. مەن سىزنى كۆڭلۈمدە يەنىلا توي قىلمىغاندەك سېزەتتىم. سىزمۇ مېنى خۇددى بۇرۇنقىغا ئوخشاشلا ئەركىنلىتىپ كېتەتتىڭىز، ھەر قېتىم مەن سىزنىڭ باغرىڭىزدا پۈتۈن دۇنيانى ئۇنتۇپ شېرىن لەززەت ئىچىدە ياتقاندا. . . دىرىلەپ تىترەپ سىزگە تېخىمۇ مەھكەم چاپلىشاتتىم. سىز يۈزلىرىڭىزنى يۈزلىرىمگە سۈر - كەپ، ياشلىق كۆزلىرىمگە، پېشانەمگە مىڭ - مىڭ مېھىر بىلەن، ئېھتىيات بىلەن سۆيەتتىڭىز. مەن ئايالىمنى قويۇۋېتىمەن. بىز توي قىلىمىز مۇنرە، بىز مەڭگۈ بىرگە ئۆتىمىز، دەيتتىڭىز».

«سىز ماڭا پەۋقۇلئاددە ھېسداشلىق قىلاتتىڭىز، مېنى بىر قانچە قېتىم شەھەرگە ئاپىرىپ، ئۇنىمىساممۇ ئالتۇن ئۈزۈك، كىچىم -

كېچەك ئېلىپ بەردىڭىز. يىغلىسام يىغلايتتىڭىز، كۈلسەم كۈلتىڭىز...»

«توڭخانسىز؟ ئازراق بىر نەرسە يەۋالايسىمۇ!

ياق، بىرگە كىرىپ كېتەيلى،

ئەمەسە ياتاققا كىرىپ كېتەيلى، جۈرۈك!...

ياتاققا كىرىپلا ئىشىكنى ئېتىپ، مېنى كىچىك بالىنى كۆتۈر-
گەندەك كۆتۈرۈۋالدىڭىز، مۇزدەك يۈزلىرىمگە يۈزلىرىڭىزنى يېقىپ،
مېنى تويماي پۇرايتتىڭىز... سىز مېنى كارۋانقا ئولتۇرغۇزۇپ
تولمۇ ئېھتىيات بىلەن پەلتۇيىمنى سالغۇزۇۋەتتىڭىز. ئاندىن بېشى-
ڭىزنى ئىككى كۆكسۈم ئارىلىقىغا قويۇپ، تولمۇ پەس ئاۋازدا شىۋىر-
لىدىڭىز...»

گۈلچېھرە ئالدى بىلەن بۇ خەتنى نەپىسلىي ئوقۇپ بولۇپ،
ئاندىن ئېرىگە يازغان خېتىدە مۇنداق دەيدۇ: «دانىيە، سىزنىڭ
قانچىلىك ئېسىل ئادەم ئىكەنلىكىڭىزنى، ھەقىقەتەن بىر تۆمۈر ھۆر-
مەتلەپ، سۆيۈپ ئۆتۈشكە ئەرزىيدىغان ئادەم ئىكەنلىكىڭىزنى بۈگۈن
يەنە بىر قېتىم چوڭقۇر ھېس قىلىپ يەتتىم. سىز ھەقىقەتەن ئۇلۇغ
ئىنسان ئىكەنسىز!... مەن سىزدەك ئالىيجاناپ ئىنساننى ياخشى
كۆرگەنلىكىم ئۈچۈن ئۆز - ئۆزۈمدىن مەڭگۈ پەخىرلىنىمەن،
ئۆز - ئۆزۈمدىن مەڭگۈ رازىمەن».

ۋاھ، ماۋۇ لامزەللە، تايىنى يوق ئالىيجانابلىقنى كۆرۈڭ. مەيلى
ئۇ توي قىلىشتىن بۇرۇن قانداق مۇناسىۋەتتە بولسۇن، باشقا بىر
ئايالنىڭ تەقدىرىگە، بەختىگە مەسئۇل بولۇپ توي قىلىپ بولۇپمۇ يەنە
باشقا بىر خوتۇننى قۇچاقلاپ، سۆيۈپ بەرگەن ئېرىدىن پەخىرلىنىد-
غان، بۇنى ئالىيجاناپ دەيدىغان ئالچىپ قالغان خوتۇنلار ھەر قانچە
ئىش بولۇپ كەتسىمۇ جەمئىيەتتە يوقتۇ؟! يەنە كېلىپ كۈندەشلىكى
ھەر قانداق مىللەت ئاياللىرىنىڭكىگە قارىغاندا كۈچلۈك كېلىدىغان
ئۇيغۇر خوتۇن - قىزلىرىنىڭ ئوبرازى بولۇپ يارىتىلمىغان گۈلچېھ-
رەنىڭ بۇ خىل مۇئامىلىسى ۋە ئىدىيىسىدىن غەيرىيلىك ھېس قىل-
ماسلىقىنىڭ ئۆزى مىللەت پىسخىكىسىغا ئەمەس، ئادەملىك
ھېس - تۇيغۇسىمۇ ماس كەلمەسە كېرەك. چۈنكى ئەر - ئاياللىق

مۇناسىۋەت 3 - شەخسنىڭ ئىشلىرىغا يەر شارىدىكى ئىدىيىسى ھەم قاچە ئىلغار، ئىلمىيلىشىپ كەتكەن، ئىجتىمائىيلىشىپ، ئۆزئارا مۇناسىۋەتلەردە ئىشكىنى ئازادە ئېچىۋەتكەنلەرمۇ ئېرى ياكى ئايالى توغرىلىق يۇقىرىقىدەك نەپىسلاتلارنى بىلسە، ئۆزى بىۋاسىتە كۆرگەندەك تەپسىلىي تەسۋىرلەنگەن يۇقىرىقىدەك خەتنى ئوقۇسا، ئېرىگە غەزەپلىنىش، ھېچبولمىسا، ھېسسىيات جەھەتتىن رايى يېنىش تەرەپ-دار بولماستىن، ئۇنىڭ ئاليجاناپلىقىنى كۈچەپ ماختايدىغان لاۋۇزد-لىق، ئۆزىنى، ئۆزىنىڭ قەدىر - قىممىتىنى يەرگە ئۇرۇش، ھېس-سىياتىنى خورلاشتەك ئىنسانغا يات قىلىقنى قىلمايدۇ. بۇنداق بولۇ-شى رېئاللىقتا ئەسلا مۇمكىن ئەمەس. بۇ يەردە چىنلىقتىن ئەسەرمۇ يوق.

ئۇيغۇر ئاياللىرى ئۆزى ياخشى كۆرگەن ئادىمى ئۈچۈن ھەرقانداق قىيىنچىلىق تارتسىمۇ، جاپا تارتسىمۇ چىدايدۇكى، ئۆزىنى - ئۆزى-نىڭ ساپ قەلبىنى، ساپ ھېسسىياتىنى خورلاشقا، ئۆزى ياخشى كۆرگەن، ھۆرمەتلەيدىغان ئىشنىدىغان، قەلبىدە مەبۇد قاتارىدا كۆ-رىدىغان بىر ئادەمنىڭ ئۆزىنىڭ كىرىسىز قەلبىنى دەپسەندە قىلىشىغا ھەرگىز چىداپ تۇرالمايدۇ. ئۇنداق قىلغان ئادەمنى مەڭگۈ كەچۈرە-لمەيدۇ!

دەل ئەكسىچە، گۈلچېھرە ئېرىنى ماختايدۇ. ئېرىدىن پەخىرلى-نىدۇ! گەرچە بۇرۇن ئارىلاشقان، ياخشى كۆرۈشكەن قىز بىلەن ئوي قىلالىغىنىغا ئىچ ئاغرىتىش رېئاللىققا ئۇيغۇن بولسىمۇ، ئەمما ھېكا-پىدە بۇ خىل قەلبىدە ياخشى كۆرۈش شەكلى ئۆزگىرىپ كەتكەن. بۇنى ئەلۋەتتە گۈلچېھرەمۇ بىلدى ۋە مۇنەرنىڭ خېتىدىن ئوقۇدى.

ھېكايىدىكى 3 - شەخس ھېسابلىنىدىغان مۇنەرنە ئەر - خوتۇندەك جىسمانىي ۋە روھىي بىرىكىش مۇناسىۋىتىدە بولىدۇ. دانىيەنىڭ ئاڭد-لىمىسىگە ئورتاق بولغان مېھىر، خۇشاللىق، روھىي جىسمانىي ۋە ئىقتىسادىي بىرىكىش، باشقا بىر قىز بىلەن بولۇۋاتقانلىقىنى، ياخشى كۆرۈش دائىرە سىزىقى چەكتىن ئېشىپ كەتكەنلىكىنى، بۇ خىل ياخشى كۆرۈشنىڭ قەلبىنى، روھىي ياخشى كۆرۈش ئەمەس، يەنە تەننىمۇ ياخشى كۆرۈش ئىكەنلىكىنى بىلگەن يۇمشاقباش، ئۆزىنى

قەدىرلەشنى بىلمەيدىغان، ھېسسىياتسىز (ھېكايىدە ئۇ دەرىجىدىن تاشقىرى تەسىرلەنگۈچى ھېسسىياتچان ئايال) گۈلچېھرەنىڭ ئېرىنى ۋە مۇنەرنى ماختىغىنىغا ھەيرانمەن ۋە ئۇنىڭغا غەزەپ بىلەن ئېچىمىدەن!!! . . .

مۇنەرى بىلەن دانىيەنىڭ مۇناسىۋىتى ئوچۇق - ئاشكارا ئاشنىدار - چېلىق مۇناسىۋەت. چېكىدىن ئاشقان مۇناسىۋەت! ئەجەبا جەمئىيەتتە - كىم بىر ئائىلە ئۈچۈن كۆيۈپ - پىشۋانغان ئاياللارنىڭ ھالال بەختىنى تارتىۋالدىغان 3 - شەخسلەرگە ھېسداشلىق قىلىشنى، شۇنداق ئازاب - لەنىش، مەسئۇلىيەت ئېغىرى يوق ئەرلەر ماختىلىشى كېرەكمۇ؟ بۇ يەردە شۇنى ئەسكەرتىش كېرەككى، گۈلچېھرە بىلەن دانىيە توي قىلمىسا زادى بولمايدىغان ئالاھىدە ئەھۋالمۇ يوق، مۇنەردىن مېھرىنى ئۈزلەلمەيدىغان مازپايەنەك دانىيە ئەر بولغاندىكىن گۈلچېھرە بىلەن توي قىلماسلىق تەلپىدە چىڭ تۇرۇۋالسا بولۇۋېرەتتى. گۈلچېھرە بىلەنمۇ توي قىلىپ، مۇنەرى بىلەنمۇ بۇرۇنقىغا ئوخشاش نور - مالىسىز ئارىلىشىپ يۈرگەن ھەزىلەك دانىيەدىن يا ئايالى، يا ئارىلىشىدەن ئاتقان خېنىم نەپەرەتلىنمەيدۇ.

بىر مىللەت ئەدەبىياتى مىللەت روھىنىڭ روشەن ئىپادىلىنىشىدە. دۇر - ئەجەبا مىللەتتىمىزدە مۇشۇنداق غەلىتە مەخلۇقلار پەيدا بولۇپ قالغانىدۇ؟ روھى بۇلغانغان مىللەتنى ھېچقانداق كۈچ، سەۋەب قۇتقۇزالمىدۇ. زامان تەرەققىي قىلىپ، نۇرغۇن ئەخەلەر تەرەققىدە - يانغا ئەگىشىپ كىشىلەر روھىغا ساپە تاشلىغان بولسىمۇ، تېخى بېچەك كىمىنىڭ ئاچچىقى كېلىدىغان ھۈجەيرە، نىرىپ ۋە مۇناسىۋەتلىك ئەزا - لىرى تېنىدىن جۇدا قىلىنغان ئەمەس. ئادىمىيلىك ئىززەت - ئاب - رۇي، غۇرۇرى روھىدىن، ۋۇجۇدىدىن ساقىت قىلغىنى يوق!

گۈلچېھرە شۇنچە خورلانغۇدەك ئۇنىڭ نېمە گۇناھى بار؟ گۇناھى بار دېيىلسە، ئۇنىڭ ھەممىگە يول قويغان، ئاچچىقى يوق قاپاق لازا، ئۆزىنىڭ قەدىرىنى ئۆزى قىلمايدىغان لامزەللىكى بار، بىلىپ تۇرۇپ، ئىلمى ئۇسۇلدا سۆھبەتلىشىپ يا مۇۋاپىق ئۇسۇل بىلەن ئېرى - نى خىجىل قىلىپ، ئۇ يولدىن تارتىۋېلىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئۇنى ئىزچىل ماختاپ، باشقىلار بىلەن ئارىلىشىپ، ئەر - خوتۇندەك ئۇتۇ -

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

ۋاقتانلىقىدىن مىننەتدار بولۇپ، پەخىرلىنىشتىن ئىبارەت ئايال زاتىنىڭ تەبىئىيىتىگە يات، خائىن روھى بار. شۇڭا ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ خائىن روھىنىڭ جازاسىغا ئۇچرىغاندۇ؟ ئەمما ئادەم تۇرۇپ، ئادىمىيلىكلىك ھېس - تۇيغۇ، كۈندەشلىك يوق ئىنسان مەۋجۇت ئەمەس! ھېكايىدە مۇنرەنىڭ ئاكىلىرى بارلىقى تىلغا ئېلىنغان. ئەجەب ئۇيغۇر كىشىلىرى ئىچىدە سىڭلىسىنىڭ ئانىسىنى ئەكەلگەن پۇلغا ئانىسىنى داۋالاشقا قوشۇلدىغان، ئۆزلىرىنى قارىتىپ تۇرغۇزۇپ قويۇپ سىڭلىسىنىڭ ئانىسىنى ئانىسىنى دوختۇرغانغا ئېلىپ ماڭسا، بىچارە سۈكۈت قىلىپ تۇرىدىغان ئۇيغۇر يىگىتلىرىنىڭ بارلىقىمۇ ھەيرانمەن!

مۇنرە تېخى دائىيەنى ئانىسىنىڭ نەزىرىسىگە كېلىپ باش بولۇپ بېرىشكە چاقىرىدۇ. دائىيە ئۇ نەزىرىگە قانداق نام - ئاتاق، قانداق سالماھىيەت بىلەن بېرىپ باش بولۇپ بېرىدۇ؟ مۇنرەنىڭ تۇغقانلىرى، يەنە كېلىپ خوتۇنى بار بولغان بىر ئەر، مەن مۇنرەنىڭ لايىقى ئىدىم، شۇڭا باش بولغىلى كەلدىم دېيەلمەدۇ؟ بۇنىڭغا مۇنرەنىڭ ئاكىلىرى يەنە سۈكۈت قىلىپ تۇرامدۇ؟ ئەل - جامائەت نېمە دەيدۇ؟ گۈلچېھرە خېتىدە دائىيەنىڭ بارىدىغانلىقىنى مۇئەييەنلەشتۈرگەن ۋە ئاپىرىپ ئىشلىتىش ئۈچۈن ئېرىگە پۇل تەييارلاپ قويغان. مۇنرەنىڭ ئانىسى مۇنرەگە: «دائىيەنىڭ ياخشىلىقىنى ئۇنتۇپ قالما قىزىم، مەندىن كېيىن قالساڭمۇ ئۇنى ھەرگىز ئۇنتۇما! . . .» دەپ ۋەسىيەت قالدۇرغان. ئەجەب ئانا بولغۇچى قىزغا قىزىنىڭ بۇرۇنقى يۈرگىنى بولسىمۇ، كېيىن خوتۇن ئېلىپ بولغان تۇرۇقلۇق، قىزى بىلەن باردى - كەلدى قىلىپ يۈرۈۋاتقان بىر ئەرنى ئۇنتۇما، ئۇنىڭ بىلەن يەنە ئارىلاش دېگەن مەنىدە نەسەپەت قىلامدۇ ياكى ئائىلىسىنى بۇزىمىدى، خىمىن، مۇناسىۋەتنى ئۇزۇپ سەنمۇ بىرسىنىڭ پېشىنى تۇتۇپ تۇرمۇ. شۇڭىنى ئورۇنلاشتۇر، دەمدۇ؟

ئۇيغۇر مىللىتى بۇنداق مەسىلىلەرگە ھەر قانداق مىللەتكە قارىتا خانداندا يۇقىرى تەلپ قويدۇ. ھەممىدىن مۇھىمى ۋىجدان، ئىنسانىي غۇرۇر ۋە قەدىر - قىممەت دەپ قارايدۇ. ئۇيغۇر يىگىتلىرى سىڭلىسىنىڭ 3 - شەخس بولۇپ ئارىلىشىۋاتقان ئەر دوستىدىن پۇل سوراپ

ئىشلىتىش، ئۆزلىرىنىڭ ئانىسىنى دوختۇرخانىغا ئاپىرىپ داۋالدى. ئىش، نەزىرسىگىمۇ ئۆزلىرىنى قارىتىپ تۇرغۇزۇپ قويۇپ باش بولۇشىغا قاراپ تۇرۇش، يول قويۇش ئەمەس، ئۇنداق ئەرنى كۆرگەن يېرىدە بىر - ئىككى تىپىك، پەشۋا بىلەن جايلىمىغان ئەقىدىسىمۇ، چىرايىغا قارايدىغان ئەلپازىدىمۇ مۇئامىلە قىلمايدۇ. شۇنداق ئەرنى ئۆيىگە باشلىغان، ياردەم سورىغان سىڭلىسىنى بوش قويمايدۇ. پەقەت ئۇلار پۈتۈن بەدىنى ئىشلىمەيدىغان پالەچ بولۇپ قالسىلا، ئاكىلىرى پالەچ بولۇپ قېلىپ سىڭلىسى شۇنداق قىلىشقا مەجبۇر بولۇپ قالغان ئەقىدىسىمۇ بۇنىڭغا ھەرگىز يول قويالمايدۇ. ئۇلارنىڭ ئىززەت - خۇرۇرى، مىللەتنىڭ ئېسىل ئۆرپ - ئادىتى، شەرمى - ھاياسى، گەل - جامائەتنىڭ ئەيىبلىشى بۇنىڭغا ئەسلا يول قويمايدۇ.

تۇرمۇش چىنلىقى ۋە رېئاللىققا ماس كەلمەيدىغان ۋەقە، ئۇيغۇر ئۆرپ - ئادەت خاراكتېرىگە قەتئىي چۈشمەيدىغان مۇناسىۋەت ۋە خاراكتېرىدە يارىتىلغان پىرسوناژ بىلەن ئاپتور ئۇيغۇر ھازىرقى زامان تۇرمۇشىنى ئىپادىلىمەكچى بولغان. ھېكايىدە قانداق مىللەت تۇرمۇش پۇرىقى بار ئىكەن؟ لېكىن بۇنى بىلگىلى بولمايدۇ. زامان تەرەققىي قىلىپ ئادەملەر تۇرمۇشىدىمۇ نۇرغۇن ئۆزگىرىشلەر بولغان بولسىمۇ، ئۇيغۇردىكى قان، ئەبىئىي خاراكتېر يەنىلا مەۋجۇت. ئۇلارنىڭ پائالىيەتتىكىگە باش رولچى بولىدىغىنى ئۇلاردىكى ئەنە شۇ خاراكتېر ۋە قاندىن ئىبارەت. ئۇلار نۇقتىلىق، ئاچقۇچلۇق يەرلەرگە كەلگەندە، ئۆزىنى ئۇنداق پەسلەشتۈرمەيدۇ. ئۇيغۇرلار ئەر - ئاياللىق مۇناسىۋەتكە ئەڭ چىڭ قارايدىغان، قارام ۋە ئەسەبىي مىللەت بولۇپ، بۇ خىل قاراملىق ۋە ئەسەبىيلىك ئۇلارنىڭ قان - قېنىغا سىڭىپ كەتكەن! شۇڭا ئۇيغۇر ئەزىزلىرى باشقىلار ئاناڭنى دېسە ئالاھىدە ئاچچىقلانمايدىيۇ، خوتۇنۇڭدىكىنى دەپ سالغان ئادەمنى ئۆلتۈرۈۋېتىشتىن يانمايدۇ.

ئەپسۇس، زامانىۋى بۈگۈندە مەدەنىيەتلىكلەر تۇرمۇشىنى ئىنتايىن كەڭ قورساقلىق بىلەن تەسۋىرلىمەكچى بولغان ئاپتور بۇ نۇقتىنى تامامەن ئۇنتۇپ، ئىلمىيلىكنى تامامەن لاۋۇزلاشتۇرۇۋەتكەن ۋە بىر خاتا ۋە چاكىنا غەۋغادا مىللەت ئېڭىغا سىغمايدىغان ئىدىيىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ تولىمۇ بىمەنلىك ۋە مەسئۇلىيەتسىزلىك بىلەن ئائىلىلەردىكى

3 - شەخس مەسىلىسىنى توغرا چۈشىنىشنى تەشەببۇس قىلغان لايىھى خىل قاراش ئاپتورنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىدىلا قالغان بولسا بۇ ئۆزى-نىڭ ئىشى ئىدى. ئەمما بۇ مەتبۇئاتقا كەڭ كىتابخانلارغا سۈنۈلغاندەك بۇنى چوڭلارمۇ، كىچىكلەرمۇ، ئوقۇغۇچىلارمۇ، زىيالىيلارمۇ ئوقۇيدۇ، ھەممەيلەندە پەيدا قىلىدىغان تەسىر، قوزغاپدىغان ھېس - تۇيغۇ ئوخشاش بولمايدۇ.

مەن ھەرقانداق ئاپتورنىڭ رېئاللىققا، ئادەملەرنىڭ تەبىئىتى ۋە خاراكتېرىگە ئۇيغۇن كەلمەيدىغان ئىدىيە قاراشلىرى ئارقىلىق مەتبۇ-ئات يۈزىنى پاخاللاشتۇرماستىكىنى، شۇنداقلا كىتابخانلارنى ئالداشقا ئۇرۇنماستىكىنى ئۈمىد قىلىمەن. ئاپتورلار بىلىشى كېرەككى، كى-تابخانلار ھەرگىز ئالدىنمايدۇ!!! . . .

2002 - يىل. قاراقاش

مۇنازىرىمۇ، تىللىشىشىمۇ؟

ئۆز ماھىيىتى ھەققىدە چوڭقۇر ئويلىنىپ، ئۆزىنى ئوپىراتسىيە قىلىپ، ئويغىنىشقا باشلىغان ئەدەبىيات 80 - يىلىنىڭ ئاخىرى 90 - يىلىنىڭ باشلىرىدا مېۋە بېرىپ، ئۆز مەسئۇلىيىتىنى تونۇدى. مەزمۇن، تېما، ئۇسلۇب جەھەتتىكى ئىپادىلىنىۋاتقان يېڭىلىقلارنى، ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى ئويغىنىش ھەرىكىتى دېيىشكە بولىدۇ. مەيلى تىپىك ئەسەر ۋە ياكى شېئىر ئەسەرلەر بولسۇن، يېڭىچە روھ يېڭىچە شەكىل بىلەن ئارقا - ئارقىدىن مەيدانغا كەلگەن ئەدەبىي ئەسەرلەر، كىتاپخانلار تەپەككۇرىغىمۇ جانلىق ئىنكاس ئېلىپ كىردى. ئەدەبىيات تىمىزنىڭ كېلەچىكىگە ئۈمىد بىلەن قاراپ، يېتىلىپ چىقۇۋاتقان بىر تۈركۈم ئوت يۈرەك قەلەم ئىگىلىرى، خەلقىمىز روھىدا ئېتىبارسىز قېلىنىۋېرىپ ياكى ئىپادىلەشكە جۈرئەت قىلالاماسلىق سەۋەبىدىن قات تىلىماتقا ئايلانغان قەلب دەرۋازىسىنىڭ ھەسرەتلىك بوسۇغىسىدىن ئاتلاپ كىرەلمىدى. يېڭىچە شېئىرىيەت ئېقىمىدىكى نىڭ كىرىشى بىلەن تەڭ، نۇرغۇن مەنئى قاتلىمىمىز ھۇرۇنلۇقتىكى ئىللەتلەر پاش قىلىنغان ماقالىلەر مەيدانغا چىقىشقا باشلىدى.

خەلقىمىزنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىدىن چەتنەپ، خەق يىغلاۋاتسا، كۈلگەن قىياپىتىنى ئەسۋىرلەپ، قۇرۇق، ئورۇنسىز، مەدەھىيە ناخ-شىسى ئوقۇپ، خەلقنىڭ غەدىقىنى كەلتۈرۈپ بىزار قىلغان مەتبۇئات بىلەن خۇشى قالمىغان كىشىلەر، ھەقىقىي ئۆزىنىڭ مەنئى دۇنياسىدىكى كۆرۈپ، ئۆز ھەسرەتلىرىگە دادىل تىكىلىپ تەسرىلىنىپ كەتتى. ئىچىنى بوشتالغانلىقىدىن، كۆڭلىدىكى گەپلەرنى، ئۆزلىرىگە بولغان كۈچلۈك مۇھەببەت ۋە مەسئۇلىيەت تويغۇسى بىلەن ئاڭلىيالىغانلىقىدىن، ئۆزىنىڭ خارابلىققا ئايلانغان مەنئى دۇنياسىغا تىكىلىگەنلىكىدىن ئىچى - ئىچىدىن ئازادلىك ھېس قىلالىدى.

بۇ دەۋردە مەيدانغا كەلگەن يېڭىچە شېئىرلارنى «گۇڭگا» دەپ

قىزىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

ئاتمۇ بېلىشقان، ئۇنىڭ ھەسرەت تامچىپ تۇرسىمۇ، تىرەن، ھەقىقىي ئاۋازلىرىدىن ئاغرىنىدىغانلار چىقتى. دېمىسىمۇ بىزنىڭ روھىمىزنى قېزىشقا، ھەقىقىي ئىپادىلەشكە تۇتۇنغان بۇ شېئىرلاردا، بىزدە نېمە بولسا شۇ چىقىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئېھ، پاھلار بىلەن ھاياجانلىنىپ تۇرۇپ، زورۇقۇپ، قاپىيە ئىزدەپ شېئىر يازىدىغان شائىرلارنىڭ شاللىنىپ قېلىشى ئۇلارغا زور بېسىم بولدى. شېئىرنىڭ ئۆزى روھقا ئەڭ سادىق ساپ سەنئەت سۈپىتى بىلەن ئۇنى ئەينەن ئىپادىلەشنى ئۆزىنىڭ نىشانى قىلىشى كېرەك، ئۇنىڭ ۋەزىپىسى بار دېيىلسە، ئادەمنىڭ روھىنى ئازادلىككە ئېرىشتۈرۈش، يۈرەكنىڭ بېسىملىرىدىن، يۈكىنى يەڭگىلەشتۈرۈش رولى بار. شەكىل ۋە مەنىگە، پەلسەپە ئېلىمىنىڭ ئۆزلىكىدىن چىقىدۇ. چۈنكى ئادەمنىڭ روھى چۇقاندەك بولسىمۇ، مۇئەييەن ئاڭنىڭ ۋە ئىدىئولوگىيە سىستېمىسىنىڭ مەھسۇلى.

دەسلەپتە ھەسرەتلىك باشلانغان يېڭىچە شېئىرلارنىڭ ئاۋازلىرىدىنمۇ، يېغىلىپ قالغان روھى تىندۈرمىلارنىڭ يېتىم قالغان ئاۋازلىرىنى يەتكۈزۈپ بولغاندىن كېيىن يەنە تەبىئىيلىككە، دادىلىققا، نېمە بولسا شۇنى، ھازىرقى ھاسىلاتلارنىڭ تېز سىزىمىنى سىزىشقا كۆچ-تىنغۇ. بۇ خۇددى قىلىدىغان ئىشلىرى كەينىگە چۈشۈپ دۇۋىلىنىپ قالسا، ئىش بېجىرگۈچىنىڭ بېسىم ھېس قىلىپ سەل - پەل تېرىك-كەك بولۇپ قالىدىغانلىقىدەك ئاددىيلا بىر چۈشىنىشلىك روھى جەريان، يېڭى شەيئەنىڭ غەيرىي تۇيۇلۇشى.

ئەمەلىيەتتە ھەممە ئادەمنىڭ قەلبى ساناقسىز شېئىرلار توپلىمى، ھەر بىر ئادەم ئۆز قەلبىگە يوشۇرۇنۇپ ياتقان سانسىز تۇيغۇلارنىڭ ئەبجەشلىكىدە ياشايدۇ. شائىرلار پەقەت ئاشۇ تۇيغۇغا ئىسىم تېپىپ، ئات قويۇپ قەغەز يۈزىگە چىقارغانلار. باشقا ئادەملەر ئۇ خىل تۇيغۇلارنى قەغەز يۈزىگە سىزالمىغانىقى ئۈچۈنلا شائىر ئاتالمىغان. ئەمما ئۇلار ئۆز تۇيغۇلىرىنى قەغەز يۈزىدە باشقىلار قولى بىلەن سۈرەتلەپ چىقىلىدىغانلىقىنى، ئۆز روھىدىكى چۇقانلارغا رەڭدەش روھى چېقىنىلارنى ئۇچراتقاندا ھاياجانلىنىدۇ. شۇڭا شېئىرنى سۆيۈپ ئوقۇيدىغانلار بارلىققا كەلگەن. قانداق شەكىلدە يېزىش مۇھىم ئەمەس، ئەڭ

مۇھىمى ئىپادىلىمەكچى بولغانلىرىمىزنى تولۇق، دادىل ۋە ئىنچىكىدە -
 لىك بىلەن ئىپادىلەش. 90 - يىللارنىڭ باشلىرىدا ئەختەم ئۆمەرنىڭ
 ماقالىلىرى كىتابخانلارنىڭ ئالغىشىغا ئېرىشكەندى. 90 - يىللارنىڭ
 ئاخىرى 2000 - يىلىنىڭ باشلىرىدا ئابدۇقادىر جالالىدىن، ئابدۇلئە -
 ھەد ئابدۇرېشىت بەرقىيىنىڭ ماقالىلىرى كىتابخانلارنىڭ ئالىشىپ ئو -
 قۇشىغا سازاۋەر بولدى. ئەختەم ئۆمەرنىڭ مىللىتىمىز ئىچىدىكى
 ئىللەتلەرنى پاش قىلغان ماقالىلىرىغا قارىتا، بىز خەقتە چۈشكۈنلۈك،
 يامان ئىللەتلەر بار ئوخشىمادۇ، . مىللەتنى رىغبەتلەندۈرمەي، تىللا -
 ۋەرگەننىڭ نېمە پايدىسى، ئاغرىنىپ، كەچكىچە تىللاپ يۈرگۈچە باشقا
 يەرگە چىقىپلا كەتسە بولىدىمۇ، دېگەندەك ئاپتور خاھىشىنى خالىغان -
 چە يورغىلىتىشقا ئۇرۇنۇپ باقمىغان ئەھۋاللار كۆرۈلگەندى.
 ئابدۇقادىر جالالىدىننىڭ ۋە ئابدۇلئەھەد ئابدۇرېشىتنىڭ ماقالە -
 لىرىغىمۇ ئوخشاش بولمىغان ئىنكاسلار پەيدا بولدى. «ئابدۇقادىر
 جالالىدىن ماقالىلىرى» توپلىمى نەشر قىلىنغاندىن كېيىن ھەممە
 كىشى ئالدىراپ - تېنەپ بۇ كىتابنى ئىزدەپ سوراپ سېتىۋېلىشتى،
 بىر - بىرىگە ئوقۇپ بېقىشنى ئەۋسىيە قىلىشتى. بەزى كىشىلەر
 قۇرمۇ قۇر، جۈلمىمۇ جۈملە تەھلىل قىلىشىمۇ بېقىشتى. نۇرغۇن
 كىشىلەر كىتابقا ھەر جەھەتتىن يۇقىرى باھا بەرگەن بولسىمۇ، يەنە
 بەزى كىشىلەر بۇ كىتاب بىر ئارىلاشما ھاسىلات دۆۋىسى ئىكەن،
 ئۇنىڭغا ئىستېتىكا، پەلسەپە، سەنئەت ئېلىمىنىڭ، ئىجتىمائىيەت
 مەسىلىلىرى ۋە روھىيەتنىڭ شېئىرىيەت ئېلىمىنىڭمۇ ئەبجەشلەرچە
 ئارىلاشتۇرۇلۇپتېتىتۇ، بۇنى قانداق ماقالىلەر توپلىمى دېيىش كې -
 رەك؟ دېگەندەك بىمەنە قاراشلاردا بولدى. ئۇلارنىڭچە ماقالىلەر چو -
 قۇم، سوئال - جاۋاب تەرىقىسىدە ياكى ئىنچىلارغا ئايرىلىپ، نەق
 گەپنىڭ پوسكاللىسىنى پولاتۇڭىدە ئوتتۇرىغا قويۇشى كېرەك ئىكەن.
 بىرەر ھادىسىۋى مەسىلىلەر، ماھىيەتلىك مەسىلىلەر ئۈستىدە ئەتراپ -
 لىق ئويلىنىپ، كەڭ دائىرىلىك مۇلاھىزە قىلىنىپ، ئىجتىمائىي ۋە
 تەبىئىي سەۋىلەرنى ئىنچىكىلىك بىلەن ئىزدەپ، ئۇنى ئىجتىمائىي
 مەنىۋى ياقىتىن پىششىقلاپ ئىشلەپ مەيدانغا چىقارغان ماقالىلەرگە،
 باشقىدىن ئىسىم ئىزدەش ياكى ماقالىلەر دېمەسلىك كېرەك ئىكەن.

ئۇلارنىڭچە ماقالە دەپسە بىر مۇنچە نەزەرىيەلەرنىڭ يېشىمى، نەسىرى دەپسە خاسلا، پاه - ۋاھلار يېزىلىشى، ئىستېتىكا، ئىدىئولوگىيە مەسىلىلىرى ماقالىلەردە ئوتتۇرىغا قويۇلماي، مەنىۋى ۋە ماددىي ياقى تىن كۆپ تەرەپلىملىك ئىزدىنىلمەي مېخانىكلا يېزىلىشى كېرەك ئىكەن.

ئوتتۇرىغا قويۇلماقچى بولغان ھەر قانداق بىر ئىدىيە، كۆز قاراش مۇئەييەن ئىجتىمائىي ۋە ماددىي ئاساسقا ئىگە بولۇپلا قالماي بەلكى يەنە، مەلۇم دەرىجىدىكى روھىي قاتلام، مەنىۋى ھاسىلاتلارنىڭ مەھسۇلى بولىدۇ. شۇنداق ئىكەن، ئۇنى ھەر ئىككى تەرەپنىڭ بىرلىكىدە يورۇتۇپ بېرىش، ھەر ئىككى تەرەپتىن ئىزدىنىپ، ئۇنى تەنگە ۋە جانغا ئىگە قىلىپ، جانلىق مەيدانغا چىقىرىش زۆرۈر. چۈنكى، ئۇنى ئىستېمال قىلغۇچىلارمۇ جانلىق ئادەملەردە، شۇنداق قىلىشلا ماقالىلەرنى ھاياتىي كۈچكە ئىگە قىلىدۇ.

مۇشۇ تۆت، بەش يىلدىن بۇيان يېڭىچە ئىجادىيەت ئېقىمچىلىرىدا ئۆز ئىچىدىن تالاش - تارتىش، سەپ تارتىش، گۈرۈھ ئايرىش ھادىسىلىرى كۆپەيدى. «ئىشچىلار ھەرىكىتى ژۇرنىلى» دا پەرھات تۇر - سۇنىڭ «يامغۇردا قالغان تاۋۇس ئەللەين» ناملىق ماقالىسى بېسىلدى. ماقالىدە ئابدۇقادىر جالالىدىن، ئەخمەتجان ئوسمانلارنىڭ ئىجادىيەت ئۇسلۇبىنى يوققا چىقىرىپلا قالماي، ئۇلارنىڭ شەخسىيەتكە، ئىززەت - ئابرويغا داغ يەتكۈزىدىغان سۆز - جۈملىلەر ۋە ۋەزنى ئېغىر گەپلەر مەيدانغا چىقىرىلدى. بۇ ھال زىيالىيلار، ستۇدېنتلار ئارىسىدا كۈچلۈك ئىنكاس قوزغاپ، ئابدۇقادىر جالالىدىن ۋە پەرھات تۇرسۇن گۈرۈھچىلىرى شەكىللىنىپ، تالاش - تارتىش، بەس - مۇنازىرىگە چۈشۈپ كەتتى. بەزى كىشىلەرنىڭ ئابدۇقادىر جالالىدىن بىر توپ ئوقۇغۇچىلارنى كەينىگە سېلىۋېلىپ، ئۇلارنى چوقۇندۇرۇپ، ئوقۇغۇچىلار ئارىسىدا غادىيىپ، ئۆزىگە شايدا توپلاپ، مۇنار تىكلەۋپ - لىمپ يۈرىدۇ دېگەن گەپلىرىگە، بىر قىسىم ستۇدېنتلارنىڭ قاتتىق غەزىپى كېلىپ، ھەتتا شۇنداق دېگۈچىلەر بىلەن ئۇرۇشۇشقا تەييار تۇرغۇچىلارمۇ پەيدا بولدى. ئاندىن پەرھات تۇرسۇننىڭ «ئۆلۈۋېلىش، سەنئىتى» رومانىنى ھەرخىل ئىدىيە كۆز قاراشلار بىلەن تىللاپ،

تەقىدلىپ، يوققا چىقارغۇچىلارمۇ ئاۋۇپ كەتتى. بۇ مەنزىرىلەرنى تاماشا قىلىپ، يېنىچە يېتىپ ھاردۇق ئېلىۋاتقان 80 - يىللارنىڭ، 90 - يىللارنىڭ بېشىدىكى مۇنازىرىچىلەرنىڭ بۇ يېڭىدىن پەيدا بولۇپ، كەسكىن دادىللىق بىلەن ئىلگىرىلەۋاتقان ياشلارنىڭ بىر - بىرىگە خىرىس قىلىشلىرىدىن ھۇزۇرلىنىپ يېتىشقانلىرىمۇ بولدى. ئەدەبىي ئىجادىيەتتىكى مۇنازىرىنىڭ رولى چوڭ بولىدۇ. ئەمما ئۇ ئىلمىلىكتىن، ئەستايىدىللىقتىن ھالقىپ كەتكەندە، ئەدەبىي ئىجادىيەتكە پاسسىپ تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئەستايىدىللىقتىن، ئىلمىيلىكتىن ھالقىپ كەتكەن مۇنازىرىنى تىللاش دېسىمۇ بولىدۇ. تىللاش شىش بىر خىل شەخسى مۇناسىۋەتكە مەنسۇپ خۇسۇسىي ئىش بولۇپ، ئۇنى ئاۋامنىڭ مۇنازىرى سەھنىسىگە تارتىپ ئېلىپ چىقىشنىڭ ھاجىتى يوق. شۇنداق قىلىنىدىكەن بۇ ئىككى تەرەپنىڭ كىشىلەر قەلبىدەكى ئوبرازىنى خۇنۇكلەشتۈرۈپلا قالماي، ئىدىئولوگىيە ساھەسىنىمۇ بۇلغايىدۇ. ئىجادىيەت تەرەققىياتىنى بوغىدۇ. بۇ ماھىيەتتە شۇ خەلق، شۇ مىللەتنىڭ ئەدەبىيات - سەنئىتىگە زىيان سېلىشتۇر.

دەرۋەقە ئابدۇقادىر جالالىدىنغا ھۆرمەت قىلىدىغان ستۇدېنتلار ئىنتايىن كۆپ، ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى ئۇنىڭ دەرسىنى ئاڭلىغانلار، ئۇنىڭ بىلەن بىۋاسىتە ئالاقە قىلىدىغانلار. ئابدۇقادىر جالالىدىننىڭ دەرسىنى ئاڭلىغان ھەربىر ئوقۇغۇچىدا تەبىئىي ئاساستا ئۇنىڭغا قارىتا ھۆرمەت قوزغىلىدۇ. چۈنكى، ئابدۇقادىر جالالىدىن ھەربىر سائەتلىك دەرس ئۈچۈن بىر كۈن ئەتراپلىق ماتېرىيال كۆرۈپ، باشقا تىللاردىن پايدىلىنىش قىممىتى بار نۇرغۇن چېتىشلىق بىلىملەرنى تەرجىمە قىلىپ، ئۇنى ئۆزىمىزگە تەبىئىي باغلاپ تۇرۇپ دەرس سۆزلەيدۇ. ئوقۇغۇچىلارنى چوڭقۇر ۋە ئاجايىپ كەڭرى كەتكەن تەپەككۈر دۇنيا - سىغا، ئىزدىنىش ئالىمىگە باشلاپ كىرەلەيدۇ. ئۇنىڭ دەرسىنى ئاڭلىغان ئىسپىرى ئادەمنىڭ نېرۋىلىرى ئېچىلىپ، ئادەم مېڭىسى ئاستا - ئاستا باشقىچە جانلىنىشقا، ئىدىيىسىدىكى، تەپەككۈرىدىكى قاراڭغۇ - لۇق سۈزۈلۈشكە باشلايدۇ. بارلىق پەنلەر گويىا زەنجىرسىمان ھالەت شەكىللەندۈرۈپ، چوڭقۇرلۇق ۋە چەكسىزلىككە بوي تارتىشقا، ئادەم - نى سەگىتىشكە، ئويغىتىشقا باشلايدۇ. يېڭىر جانلىقلىقى، يېڭىچە

ئىزدىنىشلەرنى تىنىمسىز غىدىقلاپ، ئادەمنى ئۆزىنىڭ تۇرمۇشى، ئۆلگىنىش ئۇسۇلى، شەكلى ھەققىدە قايتىدىن ئويلىنىشقا، ھەممىنى يېڭىدىن، قانداق ئۇسۇلدا باشلاشقا ئىلھاملاندۇرىدۇ.

ئۇنىڭ بىلىم قۇرۇلمىسى خېلىلا مۇكەممەل بولسىمۇ، ئۇ يەنە ئۆزلۈكسىز ئۆگىنىپ تۇرىدۇ. ئوقۇغۇچىلارنىمۇ ئۆگىنىشكە، ئاندىن تەپەككۈر شەكلىنى ئۆزگەرتىشكە ئىلھاملاندۇرۇپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭدا بىلگەنلىرىنى ئاغزىدا، بولۇپمۇ دەرس مۇنبىرىدە ئوقۇغۇچىلارغا تولۇق ۋە جانلىق يەتكۈزۈپ بېرەلەيدىغان ئاجايىپ نائىتىلىق سەنئىتى بولۇپلا قالماي، ئادەمنى يەنە ئۆزى ھەققىدە تىنىمسىز ئويلىنىپ، ئۆزىنى قېزىپ چىقىشقا، ئادىمىي قىممەتنى تونۇپ، شۇ ئاساستا ياشاشقا دەۋەت قىلىدىغان ۋە بىۋاسىتە تەسىر بېرەلەيدىغان جانلىق ئوقۇتقۇچى-لىق ئوبراز بار. بۇ بىر تەبىئىي جەريان.

ئۇ، ئوقۇغۇچىلىرىغا گاھ ئۇستاز، گاھ دوست بولۇپ، ئۇلارغا يۈرىكىدىن كۆيۈنىدۇ. ئۇ دەرس سۆزلەۋاتقاندا، ھەر بىر ئوقۇغۇچى ئۇنىڭ ئوقۇتقۇچىلىق ئوبرازىنىلا ئەمەس، شامدەك، مەشئەلدەك يېنىد-ۋاتقان يۈرىكىنى، ئوقۇغۇچىلار ئۈچۈن كۆيۈۋاتقان يۈكسەك پەزىلىتىد-نىمۇ كۆرەلەيدۇ. بايقىيالايدۇ. بىر سائەتلىك دەرس ئۆتۈش ئۈچۈن، ئۇ سەرپ قىلىۋاتقان روھىي ئېنېرگىيىنى، ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىن بېرىد-لىپ، ئىچ باغرىدىن چىقىرىپ سۆزلەۋاتقانلىقتىن قانچىلىك دەرىجىدە چارچىغانلىقىنى ئوقۇغۇچىلار ھېس قىلىپ ئولتۇرالايدۇ. بۇ، ئوقۇ-غۇچىلىرىدىكى تەبىئىي ۋە بىۋاسىتە سېزىم، ئۇنىڭ تۇرمۇشى تولىمۇ ئاددىي ۋە مەنىلىك بولۇپ، ئۆگىنىش يەنە ئۆگىنىش ئاندىن مەنئىي ھاسىلاتلارنى يېزىش، ئۆزلۈكسىز تىرىشىش بىلەن ئۆتىدۇ. كىچىك پېئىل، مۇلايىم ۋە كۆڭۈلچەكلىكى ھەممىدە ياخشى تەسىر پەيدا قىلد-دۇ. شۇڭا ئوقۇغۇچىلار، ئۇنىڭ ئۆگىنىش، خىزمەت، تۇرمۇش ھاياتى بىلەن بىۋاسىتە ۋە كۆپرەك ئۇچراشقۇچىلار ئۇنى ھۆرمەتلەيدۇ. بۇ، ئۇلاردا تەبىئىي قوزغالغان تۇيغۇ.

پەرھات تۇرسۇننىڭ «ئۆلۈۋېلىش سەنئىتى» رومانىغا كەل-سەك، بۇ پۈتكۈل ئىنسانىيەت جەمئىيىتىدىكى روھىي پاجىئەلەرنىڭ، ئىنسان روھىيىتىنىڭ تەنھا، ئەسەپى چۇقانىلىرىنىڭ ئەستايىدىل خا-

تىرىلىنىشى، ئۆزىنى ئىپادىلىمەي، ئۆزىگە سخمايۋاتقان، شۇنداقلا ئۆزىگە، دۇنياغا پاتماي، پارتلىيالماي، مۇۋاپىق تەسەللى بىلەن ھايات. تىن مەنە ئاپالماي ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالغانلارنىڭ ئۆزى بىلەن كېتىپ قالغان، تىرىكلەرگە قالدۇرغان كۈندىلىك خاتىرىسى. غەيرىي ھېمىڭ. ۋايدەك قەلبى ئويغاق، ئۆلۈمنى تاللىغانلارنىڭ تولىمۇ كېچىكىپ قاتۇرۇلغان قەبرە تېشى. روماننى ئوقۇغاندىن كېيىن، ئاپتورنىڭ بۇ رومانغا قانچىلىك ئەجىر سىڭدۈرگەنلىكىنى، روھىي تەپسىلاتلار ئۈچۈن قانچىلىك كۈچ سەرپ قىلغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولىدۇ. ئۇنى بىزدىن ۋە ئىجتىمائىي ئەخلاق كىشەنلىرىدىن چىقىپ تۇرۇپ تەھلىل قىلساق، ئىنسان مەنۋىيىتى نۇقتىسىدىن ئوپپورتسىيە قىلىپ باقساق، ئاندىن ئۇنىڭ ياراتقان مەنۋىيىتى يۈكسەكلىك چوققىسىدىن، روھىي جەريانلارنى ئىنچىكىلىك بىلەن يېزىپ چىقالغانلىقىنى مۇكەپ-يەنلەشتۈرمىز. پۈتۈن ئىنسانىيەتكە ئورتاق ئاۋازىنى ئاڭلاپ، كىرىستقا مىخلانغان ئەيسا پاجىئەسىنى قايتا ئەسكە ئالىمىز.

ئەمما بىر مىللەتكە تەئەللۇق بولغان يازغۇچى چوقۇم شۇ مىللەتنىڭ ئېتىقادىغا، مىللىي ئەنئەنە، دىنىي ئۆرپ - ئادىتىگە ھۆرمەت قىلىش كېرەك. شۇنداقلا ئۆزىمۇ شۇ مىللەتنىڭ ئىدىئولوگىيىسى ئىجتىمائىي كەيپىياتى ئىچىدە ئۆسۈپ يېتىلگەن، پائالىيەت ئېلىپ بېرىۋاتقانلىقى، ئۇلاردىن ئىلھام، رىغبەت، ئوزۇق ئېلىۋاتقانلىقى ئۈچۈن ھەم ئۇلارغا مەنۋى ئوزۇق بېرىشنى تاللىۋالغانلىقى ئۈچۈن، چوقۇم شۇ مىللەتنىڭ ئېتىقادىدىن چىقىشى، ئۇنى ھۆرمەت قىلىشى، ئاڭغا ھاقارەت قىلماسلىقى ئەقەللىي ئۇقۇم. ھەر قانداق بىر ئادەمنىڭ، ھەر قانداق بىر مىللەتنىڭ ئېتىقادى، غۇرۇرى ھۆرمەت قىلىنمايدۇ. كەن ئۇنىڭغا سۈكۈت بىلەن چىداپ تۇرغىلى بولمايدۇ. پەرھات تۇر-سۇننىڭ، بۇ تەرەپتىن كەتكۈزۈپ قويغانلىقى ئېنىق بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ بەدىئىيلىكىگە، ئاپتورنىڭ رومانغا سىڭدۈرگەن ئەجىرگە كۆز يۇمۇشقا بولمايدۇ.

روماننىڭ بۇ جەھەتتىكى مۇۋەپپەقىيىتى، ئەخلاق، مىللەت راب-كىسىدىكى جاھىل تەرسالىققا قورشىلىپ قالماي تۇرۇپ، چوقۇم مۇئەييەنلەشتۈرۈش، ئەستايىدىل پوزىتسىيە تۇتۇش كېرەك.

ئەمما پەرھات تۇرسۇننىڭ «يامغۇردا قالغان تاۋۇس ئەلەيى» ناملىق ماقالىسى چەكتىن ئاشۇرۇۋېتىلگەن، ئىلمىيلىك ۋە ئەستايىدىللىق چۆرۈپ تاشلىنىپ ئەسەبىيلەرچە مەيدانغا چىقىلغان ماقالە بۇ ماقالە مەيدانغا چىققاندىن كېيىن، باشقا كىشىلەرمۇ، نۇرغۇن ئاپتورلارنىڭ ئەسىرگە ئەمەس ئۆزىگە ئوبزور يېزىشتى. ئوبزورچىلىق ساھەسى ئۆز خاھىشى، ھېسسىياتىنى ئىپادىلەيدىغان جەڭگە - جېدەل سەھنىسىگە ئايلاندى. ئوبزورنىڭ پەنلىك، ئىلمىيلىق ۋە ئىلمىيلىك سۈپىتى بۇزۇۋېتىلىپ، ئەدەبىياتىمىزغا پايدىسى يوق، قورساق بوش - تىۋىلىشقا پايدىسى بار بىر قىسىم سەكرەتمە ئوبزورلار، ئوبزورنىڭ خاراكتېرىنى ئۆزگەرتىپ قويدى. تىللاش، شەخسىيەتكە تېگىش ئاساسى سالىماقنى ئىگىلەپ قالغان بۇ خىل ئەسەرلەر ئۆز نۆۋىتىدە ئەدەبىيات ساھەيىمىزنى، نۇرغۇن كىشىلىرىمىزنىڭ ئىدىيىسىنى بۇلغىدى. ئارىلىقتا سەكرەپ يۈرۈپ تۇخۇمدىن توك ئۈندۈرۈپ، توپلاش دىن توغراچ ئوغرىلاپ جان باقمىدىغانلارمۇ، ئۆزىچە بىر - بىرىگە خىرىس قىلىشىدىغانلارمۇ چىقتى.

پەن — ئەدەبىي ئىجادىيەت دېگەن كامىل ئەقىدە، سەمىمىي ساداقەت ئەستايىدىل پوزىتسىيە، يىراقنى كۆرەر نەزەر، ئالىبىجاناپ پەزىلەت بىلەن شەخىستىن، ئۇنىڭ غەزەللىك تۇيغۇلىرىدىن ھالقىغان ھالدا ئېلىپ بېرىلىدىغان ئىلمىي پائالىيەت، قاچانكى مۇشۇ تەرەپلەر نەزەردىن ساقىت بولىدىكەن ئۇنىڭ پەنلىك، ئىلمىيلىك خاراكتېرى ئۆزگىرىپ، پايدىلىنىش قىممىتى يوقايدۇ. مىللەت، خەلق ئۈچۈن خىزمەت قىلىش فۇنكسىيىسىمۇ بولمايدۇ. ئەكسىچە ئۇلارغا يامان تەسىر بېرىدۇ، ئۇلارنىڭ ئەپىلىشىگە ئۇچرايدۇ. شۇڭا ئۇلارنىڭ بەزىلىرى يازغۇچى، شائىر دېگەن بىر - بىرىنى كۆرەلمەيدىغان، تالىشىپلا يۈرۈيدىغان، پىتىنخور، ھەسەتخور بىر نېمىلەر دېيىشىدۇ. كىشىلەرنىڭ بۇ خىل قارىشى بىكار پەيدا بولمىغان. بىز خەلقىمىزنىڭ مۇشۇ سۆزىدىن ئوبرازىمىزنى، قىلىۋاتقان ئىشىمىزنى، نىشانىمىزنى قايتىدىن ئويلاپ بېقىشىمىز كېرەك.

مەيلى پەرھات تۇرسۇن بولسۇن، مەيلى ئابدۇقادىر جالالىدىن بولسۇن ھەر ئىككىلىسى يېڭى ئويغىنىش ھەرىكىتىدە مول ئەمگەك مېۋىلىرى بىلەن زور ھەسسە قوشقان، پىكىر ئۆزگىچىلىكى بىلەن

چاقناپ تۇرۇۋاتقانلار، ھەممە ئادەم ئوخشاش بىر ناخشىنى ئوخشاش ئاۋازدا، ئوخشاش ئۇسلۇبتا ئوقۇۋەرسە بولمايدۇ. بىزگە ھەرخىل ئۇسلۇبتىكى يېڭى - يېڭى ناخشىلار كېرەك. ھەم ھەممىنىڭ ئۆز ئالدىغا تاماشىبىنلىرى، قوللىغۇچىلىرى بار. نىشانىمىز بىر، پەقەت مېڭىۋاتقان چىغىر يوللىرىمىزنىڭ ئوخشىماسلىقى سەۋەبىدىن بىر - بىرىمىزگە خىس قىلىشىمىزنىڭ، يەنە شۇ چىغىر يوللاردا مېڭىپ سالغانلارنىمۇ ئۆچ كۆرۈپ، چىشلەپ تارتىشىمىزنىڭ ھاجىتى يوق. بىر - بىرىمىزنى يوققا چىقىرىشقا، ئىنكار قىلىش ۋە ياكى مۇئەييەن لەشتۈرۈشكە زورۇقۇشنىڭ ھاجىتى يوق. چۈنكى كەڭ كىتابخانلار ھەممىسى، ئۆزىگە كېرەكلىكىنى ئىلغاپ ئۆزى ھۇزۇرلىنالايدىغان، پايدىلىنالايدىغانلىرىدىن ئۆزى پايدىلىنىدۇ. ئۆزى باھا بېرىپ، ئۆزى بايقىغىنى بويىچە مۇئامىلە قىلالايدۇ. ئۇلارغا خاھىش بەلگىلەپ، گۇ-رۇھ تىزىملىكى تارقاقتماسقۇ بولىدۇ. شەخسىي ئاداۋەت بولسا، ئۇنى مەتبۇئات يۈزىگە سۆرەپ تەپتىقەپ، ئىجادىي پائالىيەتلىرىدىن باشلاپ چىشلەپ تارتىشنىڭ ھاجىتى يوق. بۇ، تولىمۇ ئەتتەكلەرچە قىلىنغان نادانلىق، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەتبۇئات يۈزى شەخسلەر ئوتتۇرىسىدىكى جېدەل - ماجىرالارنى ئىپادىلەيدىغان، شەخسىيەگە ھۇجۇم قىلىدىغان سورۇن ئەمەس، خەلققە سۇنۇلغان ئىلمىي قىممەتكە، ئىزدىنىش قىممىتىگە ئىگە ئاممىۋى سورۇن.

تەنقىد ماقالىلىرى پەقەت ئەسەر، ئىجادىي ئەمگەك ئۈستىدىلا بولسۇنكى، ئۇنى يازغان ئادەملەرنىمۇ سۆرەپ تەكشۈرۈپ، ئۇنىڭ بىلەن تىللىشىشقا ئۇرۇنغان، چاكنى، ئۆچ ئېلىش پائالىيىتىگە ئايلىنىپ قالمىسۇن.

مۇنازىرىلىشىش ياخشى ئىش، ئەمما مۇنازىرنى سورۇنغا ئېلىپ چىققۇچىدا مۇنازىرىلىشىشلىكىگۈدەك ساپا، مۇنازىرە سەنئىتى، مۇنازىرە ئەخلاقى بولمايدىكەن، ئۇ تىللىشىش بولۇپ قالىدۇ. تىللىشىشنى ئاۋامنىڭ مەتبۇئات سورۇنغا چىللاشنىڭ ئۆزى ئاۋامنى ئەخمەق قىلغانلىق خالاس.

ماركوسنىڭ «يۈز يىل غېربىلىق» رومانىدىن نەزەر

بۇ روماندا كۈلۈمبىيىدىكى كىچىك بىر كەنتتە يەنى ماكوندۇ كەنتىدە ياشىغۇچى بىر جەمەت كىشىلىرىنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى نۇقە-تىلىق تەسۋىرلەنگەن بولۇپ، مۇشۇ بىر ئەۋلاد كىشىلىرىنىڭ خاراكە-تېرىدىكى خاسلىقى، قىزىقىشى، ئىش - پائالىيەتلىرى ئارقىلىق پۈتكۈل بىر جەمئىيەتنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشىدىن بېشارەت بېرىلگەن، بوئىندىيىلەر ئائىلىسىنىڭ بەرپا بولۇش، گۈللىنىش، كۈچىيىش ۋە ئاخىرى ھالاك بولۇشى جەريانىدىكى ئىنچىكە تەپسىلاتلار بىزگە بىر پۈتۈن جەمئىيەتنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىيەت ئەھۋالىدىن خەۋەر بېرىپلا قالماي، يەنە شۇ مىللەتنىڭ، جۈملىدىن، سىرت بىلەن ئالاقىسى يوق ئىپتىدائىي بىر بىغەملەر كەتتىنىڭ بىر پۈتۈن تارىخىي ۋە شۇ مىللەتنىڭ ئۇسۇللىرىنى بىزگە ئوبدانلا چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. بىر دۆلەت، بىر مىللەتنىڭ يۈز يىللىق تارىخىنى، مەدەنىيەت ئەھۋال-لىنى بايان قىلىپ بېرىدىغان بۇ روماننىڭ ئەڭ زور مۇۋەپپەقىيەتنى شۇكى، ئۇنىڭ تارىخىي مەسئۇلىيەت چىنلىقىنى ئەدەبىيات يۈكسەكلى-كىگە كۆتۈرۈپ، جانلىق ئوبراز بىلەن تىپ يارىتىپ بىزنى سېھرىي تارىخىي چىنلىققا ئىشەندۈرۈپ، قولىمىزدىن يېتىلگەنچە ئاجايىپ بىر سېھرى تەپەككۈر دۇنياسىغا باشلاپ كىرەلگەنلىكىدە، ئالدى بىلەن بىز ئۇنىڭ قۇرۇلمىسىدىن رېئاللىقىمىزغا سادىقلىق بىلەن مەيدانغا چىق-قان قەدىمكى ئەپسانە، سىرلىق تۈسكە ئىگە قىلىنغان ۋەقە ھادىسىلەر بىلەن تارىخ تۇيغۇسى ئىچىدىكى مۇبالىغە بەدىئىيلىكىدە تۇتقان ئورنىغا دىققەت قىلىپ قالىمىز. روشەنكى بۇ يەردىكى قۇيرۇقلۇق تۇغۇلغان بالا، سېغىز ۋە سازاڭ يەيدىغان قىز رىسكا، ئاسمانغا ئەدىيال بىلەنلا چىقىپ كەتكەن ساھىبجامال دېمەستىن ۋە ئۇنىڭ كۆينەكسىز يۈرۈشىد-گە، مۇنچىغا كىرىشكە ئامراق خاراكىتىرى، ئاركاردىئو 1 - ، 2 -

لەرنىڭ ئاجايىپ خاراكتېرىنىڭ ھەممىسى ئەپسانە تۈسكە كىرگۈزۈلگەن، سىمۋوللۇق مەنىگە ئىگە ۋەقە ۋە ئوبرازلار بولۇپلا قالماي، تۇتقان ئورنى ئىنتايىن مۇھىم، ھەم ئەدەبىي قىممەتكە ھەم تارىخىي قىممەتكە ئىگە قىلىنغان بۇ خىل ئىجادىيەت ئۇسۇلى ئېڭىمىزدا، مەدەنىيەت، ئاڭ، تۈزۈلمىنى چۆرىدىگەن ئىجتىمائىيەت قاينىمىدىكى غۇۋا ھالسىز سۈكۈتىنى ئايرىدە قىلىدۇ. بىز ئانچە قىزغىن بولمىغان شۇ سۈكۈتتىمىزنىڭ راۋاجى بىلەن رومانغا خاس كەيپىياتتا، بۇ سەپىرگە تولغان رېئالنى تىراگېدىيىنى ئوقۇپ تۈگىتىمىز.

ئۆزىنىڭ ھاياتىنى، ھاياتلىق ئىستېمال ئېھتىياجى بىلەنلا قانا-ئەتلەندۈرۈپ كېلىۋاتقان بۇ بىر ئەۋلاد كىشىلەرنىڭ، ياۋايى ئىپتىدا-ئىي خاراكتېرىدە قۇتراۋاتقان ئەسەبىي كىشىلەرنىڭ، ياۋايى ئىپتىدا-ئىي خاراكتېرىدە قۇتراۋاتقان ئەسەبىي چاڭقاقلىق، مۇھەببەتسىز، مېھرىسىز پائالىيەت دائىرىسى ئۇلارنى ئۆزىنىڭ جاھىل روھىي دۇنيا-سى، ئەپچەق ياشاش رامكىسىغا رەھىمسىز لەرچە بەنت قىلىۋەتكەن. ئۇلار گەرچە نېمە قىلغۇسى كەلسە شۇنى قىلىپ توسالغۇسىز، ھايا-سىز، بىمەنە ھالدا ياشاپ خېلىلا ئەركىنلىككە ئېرىشكەندەك قىلىدە-مۇ، ماھىيەت ئۇلارنىڭ يەنىلا ئۆزىنىڭ بىمەنە ئەركىنلىك ئالىمىدە يوقىلىشقا باشلىغان چۈشكۈن ھالىتىنى يوشۇرالمىدۇ. خوس ئاركار-ئىرنىڭ جۇغراپىيە، فىزىكىغا دائىر ئىزىنىشى، ئورنى ئولارنىڭمۇ بې-يىشى، ھەرخىل ئۇرۇنۇش، ئىزدىنىشلىرىنىڭ نەتىجىسىز بولۇشى ئەسەرگە باشتىن - ئاخىرى ئۈمىدسىز كەيپىيات بېغىشلاپ، بۇ جەمەت-نىڭ يوقىلىشىدىن دېرەك بېرىدۇ. ئۇلار گەرچە شۇنچە ئەركىن ۋە بىر - بىرىگە بېقىنمايدىغاندەك قىلىسىمۇ، ھەممىسى چۈشكۈنلۈكتىن، يالغۇزلۇقتىن، يېتىشمىسىراشتىن قۇتۇلالمىدۇ، ئۆزىنىڭ تۇرمۇشىدا دائىم نېمىدۇر بىر نەرسىنىڭ كەملىكىنى ھېس قىلىۋاتقانداك زېر-كىش، ئۆز تۇرمۇشىدىن نارازى بولۇش، يالغۇزلۇقنى خالاش كەيپى-يات ئىچىدە ياشايدۇ. بۇ، ماھىيەتتە ئۇلارنىڭ شەخسىيەتچى، ياۋۇز-لۇققا مايىل ماھىيىتى كەلتۈرۈپ چىقارغان يېتىملىك پاجىئەسى بو-لۇپ، ئۇلاردا ئادەملەرگە خاس مېھرى - مۇھەببەتنى، شەپقەتنى، سېغىنىشنى، مەنىۋىيەتنى ئىزدەشنى كۆرگىلى بولمايدۇ. ئۇلار ھەتتا

ئۆزىدە مۇشۇنداق ئامىللار ئىلمىنىڭ يوقلۇقىنى، ئۆزلىرىنىڭ شۇنىڭغا موھتاج ئىكەنلىكىنىمۇ ھېس قىلمايدۇ. ئۇلار ئۈچۈن بىر نۇسخا قان قېرىنداشلىرىدىن، ئاتا - ئانىسىدىن مەيلى كېسەل سەۋەبى بىلەن ۋە مەيلى قەستەلىك (قەست) بىلەن ئايرىلىپ قېلىش ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس، بەلكى ئادەتتىكى بىر ئىش، ئۇلارنىڭ تۇيغۇسىدا بۇلارغا قارىتا ئەزەلدىن ئازابلىنىش ھېسسىياتى بولۇپ باقمىغان. ئۇلاردىكى بۇزۇپ - چېچىش، ئۆز - ئۆزىدىن، بىر - بىرىدىن ياتلىشىش، مەدەنىيەت مىراسلىرىنى ئاسرىماسلىق، ئۇلارنىڭ قىممىتىنى چۈشەندۈرۈش، مەسلىك، بىر - بىرىدىن تەپتىر تەمىنلىش، جىنسىي نەپسانىيەتچىلىك كەلتۈرۈپ چىقارغان بىمەنە ئاقبۇتلەرنىڭ ھەممىسى ئۇلارنى شۇنچە خۇنۇكلەشتۈرۈپ ھايات ۋە ئۆلۈمنى ئادەتتىكى بىر ئىشقا ئايلاندۇرۇپ قويىدۇ. رومان ۋە قەلىمى مانا مۇشۇنداق خۇنۇكلۇك ئىچىدە روشەنلىك شىپ راۋاجلىنىدۇ، يۈكسەك بىر ئىدىيە تىمىتاس كەيپىيات بىلەن يا يىغلىغىلى يا كۈلگىلى بولمايدىغان ھېسسىيات تىنچلىقىدا ئاستا - ئاستا يالغۇن چىقىدۇ. بۇ بىر ئەۋلاد كىشىلىرىدە ئادەملەردە بولۇشقا تېگىشلىك ئۆزلۈك ئېڭى، ئازابلىنىش تۇيغۇسى، ئۆزىنىڭ ۋە ئۆزىگە تەئەللۇق بولغان ماددىي، مەنىۋى لازىمەتلىكلىرىنى بايقاش، قوغداش، مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى يوق. ئۇلاردا ئىنتىلىش بار دېسە بار. ئەپسۇسكى ئادەملىك ھېس - تۇيغۇدىن ئايرىلىپ، نوقۇل ھالدىلا ھاياتىي نەپسىنى قاندۇرۇش ئۈستىگىلا قىلىنغان بۇ خىل ئۇرۇق - ئۇشنىڭ ئۇلارغا ئېلىپ كەلگىنى سوغۇق، چۈشكۈن ئېرىشىش، لەز - زەتسىز قېنىشتىن ئىبارەت خالاس.

روماندىكى ھەربىر شەخسنىڭ ئادەملىك ھېس - تۇيغۇدىن مۇس - تەسنا ھالدا قىلىنغان ئىشلىرى، مۇشۇ خىل ئۆلۈك - كەيپىياتتا دۇچ كەلگەن ئەگرى - توقايلىقلىرى، پۈتكۈل ماكوندولۇقلارنىڭ گۈللىنىش ۋە خارابىلىشىش جەريانىدىكى ئوخشاشلا چۈشكۈن، ئىپتىدا - ئىي ئېڭى باشلاپ بارغان پاجىئەسىدىن دېرەك بېرىدۇ. چەت ئەللىك - لەرنىڭ بانانزارلىق بىنا قىلىشى، ئىشچىلارنى باستۇرۇشى، ئۇرۇش مالىماتچىلىقى قاتارلىقلار كىچىك بىر دۆلەت، نادان خەلقنىڭ مونو - پۇل قىلىنىپ، تالان - تاراج ئىچىدە يوقىلىشقا ئوخشاشلا نەتىجىدىن

دېرەك بېرىدۇ. بۇ يالغۇز كولۇمبىيىدىكى كىچىك بىر ئاراننىڭ ئەمەس، ھەر قانداق بىر دۆلەت ۋە مىللەتنىڭ مونوپول قىلىنىش ئەھۋالىنىڭ تىپ دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلگەن سىمۋولى بولۇپ، روماننىڭ ئەھۋالنىڭ دۇنياۋى شۆھرەتكە ئېرىشىپ، ئۆلمەس ئەسەر بولالىغانلىقىنىڭ يەنە بىر دەلىلى. روماننىڭ يەنە بىر مۇۋەپپەقىيىتى شۇكى، ئاپتور بىر جەمەت كىشىلىرى ئىچىدىكى يەتتە ئەۋلادقا كەينى - كەينىدىن ئورنىتىلغان 2... دېگەندەك ئوخشاش ئىسىملارنى قوللىنىپ، ئوخشاش ياشاش مۇھىتى ئىچىدە تەسۋىرلىگەن بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ ئۆزىگە خاس ھالدىكى خاراكتېرى بىلەن غەيرىيلىكىنى ئىپادىلەپ، ھەر بىر پىرسوناژ ئۆستىدە كىتابخان ئېڭىدا ئۆزىگە خاس تەپەككۈر بوشلۇقى ۋە پەرقلىق تەسىرات بوشلۇقى قالدۇرغان، كىتابخان ئېڭىدىكى تەسىرات غارايىباتلىرىنىڭ جۇغلاننىپ ئاخىرقى نەتىجىسىنى يەكۈنلىيەلەشكە پەلسەپىۋى، مەنەئى، تۇيغۇ لىنىيىسىنى بىلىندۈرمەستىن ھازىرلاپ بەرگەن. ئاپتور، چۈشكۈنلۈكىنى، بىمەنىلىكىنى تەسۋىرلەپ، بىزگە چوڭقۇر مەنىنى ھېس قىلدۇرغان. مانا بۇ سىرلىقلىق باشلاپ كىرگەن ئوڭۇچۇق، ئېنىق رېئالىيە دۇنيا.

روماندا باشتىن - ئاخىرى ئالاھىدە پەرۋىش بىلەن يارىتىلغان پىرسوناژ ئورسۇلا بولۇپ، ئاپتور ئۇنىڭغا 7 - ئەۋلادقىچە ياشىيالايدىغان خان ئۇزۇن ئۆمۈر، مادار ۋە ئىدراك ئاتا قىلىدۇ. بۇ ئىدىيەلەر جەمەتنىڭ بىردىنبىر سۇنئىيەتچىسى، ئائىلە ئىگىلىكىنى تىكلەشكۈچىسى قىلىپ تەسۋىرلىگەن مەردانە، ئېتىك، چىداملىق ئورسۇلا بىر قېتىملىق جىنسىي نەپسانىيىتى ئۈچۈن ئەۋلادىنىڭ نامىغا، غۇرۇرغا داغ چۈشۈرۈپلا قالماي، يەنە ئەۋلادىنىڭ خارابىلىشىشىغا قاراپ يۈزلىدىن ئىشىگە سەۋەبچى بولۇپ قالىدۇ. ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ قېرىنداشلار ئارىسىدا يۈز بېرىۋاتقان جىنسىي پاراكەندىچىلىكلەر بۇ جەمەتنى ئەخلاق، مۇھەببەت ۋە قەدىر قىممەت ئېڭىدىن تېخىمۇ يىراقلاشتۇرىدۇ. ئورسۇلانىڭ يېشى بىر يەرلەرگە بېرىپ قالسىمۇ يەنىلا پېچىنە - پىرەنىڭ پىشۇرۇپ، گۈللۈكلەرنى بەرپا قىلىشى، ھەتتا كۆزىنىڭ كۆرمەس بولۇپ قالغانلىقىنىمۇ ئائىلىسىدىكىلەردىن يوشۇرۇپ، ئۆزىنىڭلا ئەمەس ئائىلىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىشى، قېرىلىقىغا تەن بەر-

مەسلىك، تەمكىنلىكى قاتارلىقلار ئۇنىڭ خاراكتېرىدىكى بىر خىل مەردانلىكىنى ۋە پەرۋىشكارلىقىنى، جاسارەتنى ئىپادىلەيدۇ. ئۇنىڭ نەۋرىلىرىنى پات - پات ئەدەبلەپ تۇرۇشى، ئائىلىدە پات - پات ئەنئەنە تۈسىنى ئالغان ئۆرپ - ئادەت خاراكتېرلىك ئىشلارنى ئەسكەرتىشى قاتارلىقلار ئۇنىڭ ئۆز جەمەتىنىڭ گۈللىنىشى ۋە ئىستىقباللىق بولۇشىغا نىسبەتەن چوڭقۇر ئۈمىدىنى ۋە ئازرۇسىنى ئىپادىلەيدۇ. بىراق بىر قانچە قېتىم ئۆتۈش كېسىلىگە گىرىپتار بولۇپلا قالماي ئۆز قەدرىنى، ئەخلاقىنى، ئېسىل مەدەنىي مېۋىلىرىنى خارلىغان بۇ جەمەت ئەزالىرى ئۇرسۇلادەك بىر مومىنىنىڭ بارلىقىنىمۇ ئاللىقاچان ئۇنتۇشقانىدى. ئۇرسۇلا ئاخىرقى ئۆمرىدە خوس ئاركادىئو نەجرىبە ئۆيى قىلغان ئۆيگە بېكىنىۋالغىنىدا ئۇنىڭ ئاخىرقى ئەۋلاد نەۋرىلىرى ئۆرۈپ - ئارتىپ، ئاستىغا بېسىۋېلىپ، ئويۇنچۇق قاتارىدا ئويىنايدۇ. ئاخىردا ئاچ - مادارسىز قالغان ئۇرسۇلا ئۆز جەمەتىنىڭ قولى بىلەن ھالاك بولىدۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇرسۇلا ئاخىرى ئۆزى دەپسەندە قىلغان ئائىلە ئەخلاقىنىڭ خورلىشى بىلەن، ئۆز خاتالىقىنىڭ جازاسىغا ئۇچرايدۇ.

روماندىكى يەنە بىر ئەپسانىۋى، ئىلاھى يارىتىلغان پىرسوناژ ئوبرازى مىرگادىس بولۇپ، ئۇنىڭ پات - پاتلا پەيدا بولۇپ قېلىشى، بو ئىندىيە ئائىلىسىدە، ئۇلارنىڭ 7 - ئەۋلادىغىچە ياشىشى، بو ئىندىيەلەرنىڭ كېلەچىكى ھەققىدىكى ئاقىلانە ئالدىن بىلىپ خاتىرە قالدۇرۇشى، ئۇلارغا ھە دېگەندە ئەقىل ئۆگىتىشكە تۇرۇنۇشى قاتارلىقلار روماننىڭ سېھرىنى تېخىمۇ كۈچەيتكەن. مىرگلاس گۈزەل بەربات بولۇشىدۇر. دەرۋەقە ماكوندولۇقلار، جۈملىدىن بو ئىندىيە ئائىلىسىدىكىلەر مىرگادىسقا ئوخشاش ئەقىل - پاراسەتنىڭ يول باشلىشىغا تەشنا ئىدى. ئەمما ئۇلاردىكى بىخۇدلۇق ھەممىنى ھالسىزلاندۇرۇپ، ئۈمىدىسىزلىككە ئۇچرىتىپ ھەممە ئۇرۇنۇشلارنى يوققا چىقىرىۋەتتى. ئاخىرى بۇ كىچىك كەتتىنىڭ قىساراسى بىر ئىچىدە، ئىز - دېرەكسىز ھالدا غايىب بولۇشى نادان، قالاق، ئىپتىدائىي، چېچىلاڭغۇ، ئۆز - ئۆزىنى كۈچەيتىش، ساقلاپ قېلىش ئېغىزى يوق،

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

ئورتاق ئېتىقاد يوق مىللەت ۋە دۆلەتنىڭ يوقىلىشىدىن دېرەك بېرىپ، ئۇلارنىڭ بىچارە، خۇنۇك، نام - نىشانسىز ئۆتكەن غەربىيەنە ھاياتىغا ئېچىنىشلىق قەبرە تېشى ياسىدى! مانا بۇ چوڭقۇر پاجىئە ئۆزىگە سىڭدۈرگەن تىراگېدىك ھايات مۇساپىسىنىڭ ئەقەللىي كۈرىشى، بار-لىق ئەقىل ئىگىلىرىگە، ئىنسانىيەتكە بېرىلگەن سىگنال. غەربىيلىق-نىڭ ھەقىقىي مەنىسى ۋە نەتىجىسى كەلتۈرۈپ چىقارغان نالىلەرنىڭ پىغانلىق ئىلتىجاسى.

1998 - يىل. ئۈرۈمچى

«گىدونى كۈتۈش» دراممىسىدىن ئۆزلۈككەچە

گىدونى كۈتۈش دراممىسى بۈگۈنكى زامان فرانسىيە يازغۇچىسى موئىل بىككىت (1906 - 1998) نىڭ بىمەنچىلىك تىياتىر ئېقىمى ئۈسلۇبىدا يېزىلغان ۋەكىللىك خاراكتېرگە ئىگە تۇنجى دراممىسى بولۇپ، بۇ ئەسەر ئاپتورنىڭ ئىنسانىيەت دۇنياسى ۋە كىشىلىك خاراكتېرىگە ئىگە تۇنجى دراممىسى بولۇپ، بۇ ئەسەر ئاپتورنىڭ ئىنسانىيەت دۇنياسى ۋە كىشىلىك ھاياتنىڭ قىممىتى ھەققىدىكى پەلسەپىۋى ئىزدىنىشنىڭ بەدىئىي يەكۈنى سۈپىتىدە غەرب بىمەنچىلىك تىياتىر ئېقىمى مى ئىجادىيىتىدە ۋە پۈتكۈل مۇدىرنىزم ئەدەبىياتىدا ناھايىتى چوڭقۇر تەسىرگە ئىگە. شۇڭا بۇ ئەسەر ئېلان قىلىنغان 50 يىلغا يېقىن ۋاقىتتىن بۇيان، دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى نەزەرىيە ساھەسىدە ئەڭ جەلپ قىلارلىق تەتقىقات نېمىلىرىنىڭ بىرى بولۇپ كەلمەكتە. بۇ ئەسەرنىڭ دۇنيا جامائەتچىلىكى ئارىسىدا شۇنچىۋالا كۈچلۈك داغدۇغىغا قوزغىشى ئەسەرنىڭ دەل ئەنئەنىۋى رېئاللىق تەسۋىرلەش ئۇسۇلىدىن ۋاز كېچىپ، مىللەت ۋە ئىرق چېگراسىدىن، ماكان ۋە زامان چۈشەنچىسىدىن، سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي چۈشەنچىلەر دۇنياسىدىن زور دەرىجىدە ھالقىپ ئۆتۈپ، ئىنسانىيەتنىڭ ئۆتمۈشى، ھازىرى ۋە كېلەچىكىنى بىر گەۋدىگە ئايلاندۇرغان ھالدا پۈتكۈل ئىنسانىيەتنىڭ ئورتاق تەقدىرنى ئاجايىپ چوڭقۇر پەلسەپىۋى يۈكسەكلىكتە تۇرۇپ ئېچىپ بەرگەنلىكى بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىكتۇر.

ئاپتورنىڭ قەلىمى ئاستىدا ئىنسانىيەت دۇنياسى گەرچە ئىنتايىن قۇرغاق، قاقشال ۋە تولىمۇ بىمەنە تۇس ئالغان بولسىمۇ، ئەمما بىز ئەسەردە ئىپادە قىلىنغان بۇ خىل بىمەنچىلىك ئىدىيىسىنىڭ دەل ھازىرقى زامان غەرب جەمئىيىتىنىڭ بىۋاسىتە مەھسۇلى ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ ئۆز دەۋرىگە ۋە ئۆز جەمئىيىتىگە بىۋاسىتە يىلتىز تارتقان.

لىقىنى نەزەرگە ئالغىنىمىزدا، ئەسەردە ئىپادە قىلىنغان ئىدىيىنىڭ ھەرگىزمۇ ئەھمىيەتسىز ئەمەسلىكىنى، ئەسەرنىڭ غەرب كىشىلىرىدىكى نىڭ ھازىرقى مەنئى نامراتلىق ھالىتىگە نىسبەتەن ئۆزىنى ھېس قىلدۇرۇشتا ناھايىتى چوڭقۇر ئىدىيىۋى قىممەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىمىز. شۇنداق ئىكەن «گىدونى كۈتۈش» دراممىسى ۋە ئۇنىڭ ئىدىيىۋى قىممىتى ھەققىدە ئىزدىنىش - بۈگۈنكى دەۋردىكى كەڭ كىشىلىرىمىزنىڭ غەرب دۇنياسىدىكى تۈرلۈك ئەدەبىيات ھادىسىلىرىدىكى نىڭ يوشۇرۇن ۋە ئۆزگىچە ئىدىيىۋى قاتلىمىدىن زوقلىنىش ئىقتىدا. رىنى يېتىلدۈرۈشتە، شۇنداقلا كىشىلىرىمىزنىڭ غەرب مۇدىرنىزم ئەدەبىياتىغا بولغان تونۇشى ۋە چۈشەنچىسى ئايدىن ئايدىن ئۆزگىرىپ بارىۋاتقان ناھايىتى چوڭقۇر ئەھمىيەتكە ئىگە. شۇڭا مەن بۇ ماقالىدە «گىدونى كۈتۈش» دراممىسى ۋە ئۇنىڭ ئىدىيىۋى قىممىتى ھەققىدىكى قاراشلىرىمنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتمەكچىمەن.

«گىدونى كۈتۈش» دراممىسى غەرب مۇدىرنىزم ئەدەبىياتىنىڭ مەزمۇنىنى بېيىتىپلا قالماي، پۈتكۈل دۇنيا ئەدەبىيات سەھنىسىدە قاتتىق ئالقىشلاندى. بۇ دراما سەھنىدە ئوينالغاندا 1 - پەردە ئاخىرلاش-قان چاغدىكى دەم ئېلىش ۋاقتىدا بېكىتىنى قوللىغۇچىلار بىلەن بېكى-كىتىنىڭ بىمەنچىلىكىگە قارشى تۇرغۇچىلار ئوتتۇرىسىدا جېدەل چىقىپ كەتكەن. كېيىن ھەتتا كىشىلەر «نېمە قىلىۋاتىسەن؟» دېگەن سوئالغا «گىدونى كۈتۈۋاتىمەن» دەپ جاۋاب بېرىدىغان بىمەنە ھالەت شەكىللەنگەن.

«گىدونى كۈتۈش» دراممىسى ئىپادىلەش ئۇسلۇبى جەھەتتىكى ئۆزگىچىلىكى بىلەنلا ئەمەس، مەزمۇنى بىلەن پۈتكۈل دۇنيا ئەدەبىياتىدا زور ئالقىشقا ئېرىشكەن. ئۇ مۇشۇ ئەسىرى بىلەن يېڭى بىر ئېقىمنىڭ نادىر ئۈلگىسىنى ياراتقان ۋە مۇشۇ ئەسەرنىڭ نوپۇزى بىلەن پۈتۈن دۇنياغا تونۇلغان.

ئەسەرنىڭ ئىپادىلەش ئۇنۈمى تەسىرى ئۈستىدە توختالغاندا، بىز مۇشۇ ئەسىرى بىلەن بىمەنچىلىك تىياتىرنىڭ باشلامچىسى بولغان ساموئىل بېكىكت توغرىلۇق ئازراق توختالماي تۇرالمىمىز.

ساموئىل بېكىكت بىمەنچىلىك ئېقىمىنىڭ ئاساسچىسى بولۇپ،

بۈگۈنكى زامان فرانسىيە شائىرى، يازغۇچىسى، ئوبزورچىسى، درامما تورگى، بېككت 2 - دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدە فرانسىيەنىڭ فىلىم شىستىلاغا قارشى ھەرىكىتىگە قاتناشقان. ئۇرۇشتىن كېيىن مەخسۇس يېزىقچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان. ئۇنىڭ پىروزا ۋە دراممىلىرى ئۆزگىچە شەكىل ۋە يۇنان تراگېدىيىلىرىدەك پاكلاش روھىغا ئىگە بولغاچقا 1969 - يىلى نوبېل ئەدەبىيات مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن.

50 - يىللارنىڭ بېشىدا بېككتنىڭ ئىجادىيىتى يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلدى. 1952 - يىلى تۇنجى بىمەنە تىياتىرى «گىدونى كۈتۈش» نى ئىجاد قىلىش بىلەن بىرگە «مارويى»، «مالونانىڭ»، «ئىسىمىز ئادەم» قاتارلىق رومانلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان تىرلوگىيىنى يازدى. ئۇنىڭ يەنە «ئاقىۋەت»، «ئەڭ ئاخىرقى بىر لەنتا» قاتارلىق دراممىلەرى بار. بېككتنىڭ بىمەنچىلىك ئېقىمىدىكى ئورنى ناھايىتى يۈكسەك بولۇپ، مۇشۇ ئېقىمنىڭ پەيدا بولۇش ۋە شەكىللىنىشىدىكى رولى ئەڭ گەۋدىلىك. بىمەنچىلىك تىياتىرنىڭ ۋەكىللىرى يۇنىسكۇ، ساموئىل بېككت، ئاداموف، رېيىنى قاتارلىق بولۇپ، تۇنجى ئىجادچىسى يۇنىسكۇنىڭ پەلسەپىۋى ئاساسى مەۋجۇد بولمىغاچقا پەلسەپىسى. ئۇلار: «ئادەم دۇنيانىڭ خوجايىنى ئەمەس، جەمئىيەتنىڭ قۇربانىمۇ ئەمەس، ئۇ دۇنيا ئالدىدا ئامالسىز، ئۇ دۇنيانى چۈشەنمەيدۇ. شۇڭا، ئۇ مەڭگۈ دۇنيا ئالدىدا يالغۇز» دەيدۇ. مەۋجۇد بولمىغاچقا ئەدەبىياتى مەۋجۇد بولمىغاچقا پەلسەپىسى ئۈستىگە قۇرۇلغان. بۇ ئىدىيىۋى دولقۇن ۋە ئەدەبىي ئېقىم بولۇپ ھېسابلانغان. مەۋجۇد بولمىغاچقا چىلىك ئەدەبىياتى ئۇرۇش ھارپىسىدا فرانسىيەدە گۈللىنىپ، ئۇرۇش مەزگىللىرىدە كېڭەيدى. ئۇرۇشتىن كېيىن ئامېرىكا ۋە شەرق دۇنياسىغا يېتىپ باردى. بىمەنچىلىك تىياتىرى ۋە يېڭى پىروزچىلىققا چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتتى. 30 - يىللارنىڭ ئاخىرىدا ژان. پائول سارتىرى مەۋجۇد بولمىغاچقا چىلىك ئەدەبىياتى بايرىقىنى تۇنجى كۆتۈرۈپ چىقىپ، ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ پەلسەپىۋى ئەسەرلەرنى يازدى. سارتىرى پەلسەپىۋى ئەسەرلىرىدە «مەۋجۇتلۇق ماھىيەتتىن بۇرۇن»، «دۇنيا مەۋھۇم»، «ئەركىن تاللاش» دېگەن ئۈچ ئاساسىي پىرىنسىپنى تەشەببۇس قىلدى. بىمەنچىلىك تىياتىرىدىن ئىبارەت بۇ يېڭى ئېقىم

ئالدى بىلەن پارىژ سەھنىسىدە پەيدا بولدى. 50 - يىللارنىڭ بېشىدا يۇنىسكو، ئاداموف، بېككىت قاتارلىقلار دراما ئىجادىيىتى جەھەتتە كۈنلىقنىڭ ئورنىغا يېڭىلىقنى دەستىپ، بىمەنە دۇنيانى بىمەنە شەكىل ئارقىلىق ئىپادىلىدى.

«ئورۇندۇق»، «تاجاۋۇز»، «گىدونى كۈتۈش» قاتارلىقلار ئەنە شۇنداق ئەسەرلەر جۈملىسىدىندۇر. بۇ خىل دراملاردا ئادەتتە سىس-تېمىلىق، كونكرېت سىۋىزىت بولمايدۇ. مۇكەممەل قۇرۇلما ۋە مۇنا-سىپ توقۇنۇش، باغلىنىشلىق تىل، روشەن ماكان، زامان بولمايدۇ، پېرسوناژلار غەلىتە، كۈلكىلىك بولىدۇ، ئۇلار درامدا كىشىلىك ھايات ئازابلىرى، بىمەنلىكلىرى ۋە ئۆلۈم ۋەسۋەسىلىرىنى ئىپادە-لەشكە ئالاھىدە كۈچ چىقىرىدۇ.

دېمەك، بىمەنچىلىك تىياتىرنىڭ ئۆزگىچە غەلىتە شەكلى بىمەنە مەزمۇنلارنى ئىپادىلەشكە ئازا ماس كەلگەن. 20 - يىلدىن بۇيان بىمەنچىلىك تىياتىرى غەربىي ياۋروپا، جەنۇبىي، شىمالىي ئامېرىكا-دا ئومۇميۈزلۈك تەسىر قوزغىدى. كىشىلەر بىمەنچىلىك ئۇقۇمىغا ئىنتايىن قىزىقتى.

بىمەنچىلىك ئېقىمىنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە تەرەققىياتى روشەن دەۋر ئارقا كۆرۈنۈشىگە ئىگە. بولۇپمۇ شەكىللىنىشى بىزگە غەرب جەمئىيىتىنىڭ سىياسىي ۋە مەنىۋى ھاۋاسىدىن سىگنال بېرىدۇ. ئۇنىڭ كىشىلىك قىممىتىنى پۇل بىلەن ئۆلچەپ، مەنپەئەت ئۈچۈن بىر - بىرىدىن يىراقلىشىۋاتقان، مۇھەببەتسىز، مېھرىسى-راپ تۈگىمەس مەنىۋى ئاچارچىلىققا دۇچار بولغان غەرب جەمئىيىتى ۋە ھارغىن نالە قىلىۋاتقان فىرانسىيەنىڭ روھىي مەغلۇبىيىتىدىن دېرەك بېرىدۇ. شۇنداقلا 1 - ۋە 2 - دۇنيا ئۇرۇشلىرىدا خانىۋەيران بولغان غەرب ئەللىرىنىڭ ئېچىنىشلىق پەريادىنى شىكايەت تەرىقىسىدە يوشۇرۇن ئىپادىلەيدۇ. 1 - دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ پاتپاراقچىلىقى ماددىي ۋە مەنىۋى كىرىزىسلىرىنى تۈگىتىپ ۋە تولۇقلاپ بولالماي تۇرۇۋاتقان فىرانسىيە خەلقى شۇ ھالىتى بىلەنلا 2 - دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ شىددەتلىك بومبىسىغا دۇچ كېلىپ ئەندىكىپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن خۇددى چۆگىلىتىپ قويۇپ بەرگەندەك ھوشىنى تاپالماي يۈرۈۋاتقان فىرانسىيە

خەلقى چەكسىز ئۈمىدسىزلىك ۋە چۈشكۈنلۈك پانھىقىمغا پېتىمىپ قالدى. ئۇلارغا ياشاش بىمەنە، ئەھمىيەتسىز، تۇرمۇش مەنسىز ئۇيۇلۇشقا باشلاپ، بىمەنلىك ئۇقۇمى زورىيىپ ھەرخىل ئۇسۇل ۋە شەكىل ئارقىلىق مەيدانغا چىقىشقا باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن بىمەنچىلىك ئېقىمى مەۋجۇدىيەتنىڭ ئېقىمى بىلەن بىرلىشىپ مۇكەممەل بىر ئېقىم بولۇپ قالدى.

بىمەنچىلىك ئېقىمى بىلەن مەۋجۇدىيەتچىلىك ئېقىمىنىڭ ھەر ئىككىسى دۇنيا بىلەن ئۆلۈم ئوتتۇرىسىدا روشەن پەرق يوق دەپ قارايدۇ، لېكىن ئىجادىيەت ئۇسۇلى جەھەتتە پەرقلىنىدۇ. يەنى بىمەنچىلىك بىمەنە دۇنيانى بىمەنە ئۇسۇل بىلەن ئىپادىلەيدۇ. بىمەنچىلىك ئېقىمىنىڭ ئەڭ تىپىك ئۆلگىسى بولغان «گىدونى كۈتۈش» دراممىسىدىكى ئىپادىلەش ۋە مەزمۇن مۇنداق: ئەسەر ئىككى پەردىگە بۆلۈنگەن بولۇپ، بارى يوق بەش پېرسوناژ بار. بىرىنچى پەردىدىكى ئەھۋال مۇنداق: گۇگۇم، يېزىدىكى بىر يولنىڭ ياقىسىدا قۇرۇپ كەتكەن بىر تۈپ دەرەخ، ئاستىدا گۇگۇ ئوپا دۆۋىسىدە ئولتۇرۇپ ئايىقىنى يېشىۋاتىتى، ئۇ قانچە كۈچەيمۇ ئايىقىنى تارتالمايتتى، دى دى گۇگۇغا يېقىنلايدۇ. ئۇلار پاراڭلاشمۇ پاراڭدا مەركىزىي تېما يوق، دائىرە يوق، ئاققا - تۇققا، ئۇلار بىردەم قايتا ئۇچراشقىنى تەبرىكلەمەكچى بولىدۇ، بىردەم تۈنۈگۈنكى كېچىنى نەدە ئۆتكۈزگەنلىكىنى تالىشىدۇ، بىردەم ئۆزىنىڭ تۇغۇلغىنىغا پۇشايمان قىلىدۇ. ئەنە شۇنداق ھەرەڭ - سەرەڭ گەپلەر، ئۇلارنىڭ ھەرىكىتىمۇ بىر - بىرىگە چەك باسمايدۇ، گۇگۇ دى دىغا بىز ماڭايلى دەيدۇ، دى دى بولسا بىز گىدونى كۈتەيلى دەيدۇ. ئۇلار كۈتىدۇ، كۈتىدۇ، ئۇلار ئېسىلىپ ئۇلۇش ئويۇنىنى خىيال قىلىشىدۇ، سەۋرىنىڭ تەمىنى تېتىپ باقماقچى بولىدۇ. ئۇلار ئۇزاق كۈتىدۇ، ئۇلارنىڭ كۈتۈشى بوجو ۋە شىنيۇر بولۇپ چىقىدۇ، گۇگۇ بىلەن دى دى بوجونى گىدونى دەپ ئويلاپ قالىدۇ. بوجو ئۆزىنىڭ ئىسمىنى مەلۇم قىلغاندىن كېيىن، ئۇلار گىدونى تونىمىسىمۇ يەنە شۇنداق كۈتۈشنى داۋاملاشتۇرىدۇ. بوجونىڭ نەزىرىدە بۇنداق قىلىش كىشىنىڭ ئابرويىنى چۈشۈرۈۋېتەتتى. ئۇ پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ قۇلدارلىق سالاھىيىتىنى كۆز -

كۆز قىلىپ، قامچىسىنى ئوينىتىپ، شىنيۇرغا ئۇنى ئال، بۇنى ئال دەپ بۇيرۇق چۈشۈرىدۇ. تۇرۇپلا ئۇسسۇل ئوينايدۇ، تۇرۇپلا تۇتۇق سۆزلەيدۇ، بىر ئازدىن كېيىن شىنيۇرنى ئالدىرىتىپ گۇگۇ ۋە دى دى بىلەن خوشلىشىدۇ. بۇ ۋاقىتتا گىدونىڭ ئەلچىسى سۈپىتىدە بىر بالا كېلىپ، گىدونىڭ ئەتە كېلىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ. بىراق گۇگۇ بىلەن دى دى كۈتۈشنى داۋاملاشتۇرىدۇ.

ئىككىنچى پەردىدىكى ئەھۋال مۇنداق: ئەسلىدىكى قاقشال دە - رەختە 4 - 5 تال يوپۇرماق، گۇگۇ بىلەن دى دى بۇرۇنقى جايدا گىدونى كۈتىدۇ. ئۇلار يەنە تۈنۈگۈن ھەققىدىكى ئەسلىمىلەرنى ئىز - دەيدۇ، بىراق ئەسلىيلىگەنلىرى ناھايىتى مۇجىمەل. ئۇلار بىر - بىرىنى تىللاپ خوشلىشىۋاتقاندا، بوجو بىلەن شىنيۇر سەھنىگە چىقىدۇ. بوجو ئۆزىنىڭ ئەمالىقىنى، شىنيۇرنىڭ گاجىلىقىنى ئېيتىدۇ. گۇگۇ ئۇخلاپ قالىدۇ، دى دى بوجو ئىككىسىنىڭ كېتىشىگە قاراپ تۇرىدۇ. بۇ چاغدا بالا سەھنىدە پەيدا بولۇپ، گىدونىڭ بۈگۈن ئەمەس ئەتە كېلىدىغانلىقىنى خەۋەر قىلىدۇ. ئۇلار ئۆلۈۋېلىشنى ئويلايدۇ. بىراق ئارغامچا يوق ئىدى. تاسما بولسا پۇختا ئەمەس ئىدى. ئۇلار بۇ ئويىدىن ۋاز كەچتى. ئەگەر ئەتە گىدو كېلىپ قالسا، ئۇلار قۇتۇلدۇرۇلغان بولاتتى، ئۇلار ئايرىلىشتى، بىراق پەردە چۈشكەندە ئۇلار جايدىن قىمىرلىماي تۇرۇشىدۇ. ئەسەرنىڭ تەپسىلاتى مانا مۇ - شۇنداق ئاخىرلىشىدۇ.

ئەسەردە تىلغا ئالغۇدەك ئىش - ھەرىكەت، ۋەقە، گەپ - سۆز شۇنداقلا سەھنە كۆرۈنۈشمۇ يوق. يېزىدىكى يول ئۇستىدە قاقشال دەرەخ تۈۋىدە تۇرۇپ گىدونى كۈتۈۋاتقان گۇگۇ بىلەن دى دىنىڭ باش - ئاخىرى يوق ئۆزىمۇ چۈشەنمەيدىغان ئېگىز - پەس گەپ سۆزلىرى ۋە قولاشمىغان ھەرىكەتلىرى، سەھنە قىياپىتىدىن پېرسو - نازلار قىياپىتىگىچە ئادەمگە بىر خىل بېمەنلىك، مەنسىز، چۈشكۈن تۇيغۇ بېرىدۇ. گۇگۇ بىلەن دى دىنىڭ قىلغان پاراڭلىرىدا ھېچقانداق مەركىزىي تېما دائىرىسىنىڭ بولماسلىقى، ھەرىكەتلىرىنىڭ قولاش - ماسلىقى، گىدونىڭ كىملىكى، ئۇنى نېمە ئۈچۈن كۈتىدىغانلىقى ۋە ئۇنىڭ قاچان كېلىشىنى بىلمىسىمۇ يەنىلا مەنسىز، چۈشكۈن رەۋىش -

تە كۈتۈۋېرىشى، شۇ ئۇرۇش مالىمانچىلىقىدا تۇرمۇش ۋەھىيە، چۈشەنچە كۈنلۈك ۋە ئاچلىقتا بۇرۇختۇرمىچىلىق ئىچىدىكى كۈتۈش بىلەن ئۆتۈۋاتقان فرانسىيە خەلقىنىڭ قۇرغاق تۇرمۇشىنى ناھايىتى ئوبدان ئىپادىلەپ بېرىدۇ.

ئىنسانىيەتكە ئورتاق بولغان بۇ خىل ئادىمىيلىك ئاڭ ھەرقانداق بىر ئادەمنى بۇ ئەسەر بىلەن تونۇشقاندىن باشلاپلا، ئۇنىڭ بىلەن ئارىلىقىنىڭ ئىنتايىن يېقىنلىقىنى، ھەر قاچان ئاشۇ دائىرىدىن چېكىنمەي ئايلىنىپلا كۈتكەن، نېمىگىدۇر ئىنتىلگەن ۋاقىتلىرىدا ئەسەرنى ئىختىيارسىز ئەسكە ئالىدۇ.

«گىدونى كۈتۈش» بارلىق ماددىي ۋە مەنىۋى بوشلۇقلارغا تەلپۈنۈشۈشلەرگە ئورتاق بولغان ئومۇمىي فورمۇلانىڭ نامى بولۇپ، خۇددى ھەربىر ئادەم تۇغۇلۇش ۋە ئۆلۈشتىن ئىبارەت ئىككى قانۇنىيەتنىڭ ئورتاق بولغىنىغا ئوخشاش، ئىنسانىيەتنىڭ بارلىق كۈتۈشلىرىگە ئورتاق ماس كېلىدۇ. ياشاشنىڭ ئۆزى تۇغۇم ۋە ئۆلۈم ئارىلىقىدىكى ۋاقىتنى ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن ئۆزىنى ئالدىشىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئېرىشىش ۋە يوقىتىش ئىچىدىكى پاجىئەسىدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپىدۇ. بۇ كۈتۈش ئەمەلگە ئاشمايدىغانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ كۈتىدىغان تراگېدىيىنىڭ مەھسۇلىدۇر. گىدونى بىر مەنىۋى ئوبراز، تىپىكىلىك دەرىجىسى ئەڭ يۇقىرى، قاتلىمى كۆپ ئېھتىياجنىڭ جۇغلانمىسى. بۇنى كۈتۈش ئىنسانلارنىڭ ئۆز تۇرمۇشىغا يېڭى تەلپۈنۈش، ئەسلىي تەبىئەتتىكى ئىنسانىي ئىزلىشى، ھېچقانداق توسالغۇسىز ھالدا ئۆزىگە سادىق ھالدا ھەرىكەت قىلىشقا ئۇرۇنۇشى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇ رېئاللىقنىڭ ئاچچىق، سوغۇق كەلمىشلىرى ئىچىدە سىقىلىپ ئازاب، ھەسرەت ئېلىپ كېلىدۇ. كىشىلەر نۇرغۇن ئىشلارنىڭ ئەمەلگە ئاشمايدىغانلىقىنى، ئىنتىلىشىلىرىنىڭ گۈزەل ئارزۇ بولۇپ قالىدىغانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپمۇ، يەنىلا نېمىلەرنىدۇر كۈتىدۇ. ئاچچىق يۈتۈپ يۈرۈپمۇ، ئازابلىق تولغىنىپ تۇرۇپمۇ بىردىنلا باشقىچە ئۆزگىرىش يۈز بېرىدۇ. خاندەك ياكى كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئىشلار ئويلىغاندەك بولىدىغاندەك تۇيغۇدا بولىدۇ. ئىنسانلار قېرىپ تۈگەيدۇ، ئەمما بۇنداق تەلپۈنۈشلەر، كۈتۈشلەر ئىنسانىيەت روھىغا سىڭىپ قېلىۋېرىدۇ. شۇ ۋەجەم.

لار ئەرلەرنىڭ بۇيرۇقلىرىنى، ئىپادە - ھەرىكەتلىرىنى شەرتسىز قوبۇل قىلىشى كېرەكتەك، قىز - ئاياللارنىڭ مەنئى ئەر كىنىلىكىگە - مۇ چوڭ بىر توسالغۇ ۋە چەك ساپە تاشلاپ تۇرىدۇ. ئائىلىلەردىمۇ ئەرلەر ئاجرىشىپ كېتەيلى دەپ ئاياللارنى ئۆيدىن قوغلاپ چىقارسا بولىدىغان، ئەمما ئاياللاردا ئۇنداق ھوقۇق يوق، ئۇنداق قاراشنىڭ بولۇشى ئاياللارنىڭ بۇزۇلۇشى ۋە قۇترىشىدىن دې - رەك بېرىدىغاندەك، بۇ خىل تەڭپۇڭسىزلىقمۇ ئايال بولغانلىق گۇنا - ھىنىڭ مەھسۇلى.

ئەرلەر كۆڭلىدىكىنى ئىپادىلىسە، نېمە ئىش قىلغۇسى كەلسە شۇنى قىلسا ھاياتى كۈچ ئۇرغۇيدۇ، ئۇلارغا يارىشىدۇ - يۇ، ئاياللار - نىڭ ئۇنداق قىلىپ كېتىشى چېكىدىن ئاشقانلىق، ئۆزىنى قويۇۋەتكەندە - لىك دېيىلىپ، ئۇلارنىڭ ھاياتى كۈچى ئۇن - تىنىسىز ھەممىسىنى قوبۇل قىلىش، ھەممىنى قەلبىگە سىغدۇرۇۋېتىش بەدىلىدىكى ئېغىر - ئۇھسىراشلار، غەۋغاسىز يوقىتىشلار ۋە پارچە - پۇرات يۈگۈر - يېتىملار ئىچىدە ھەسرەتلىك ئىپادىلىنىشى كېرەك!

ئۇنىڭ ئۈستىگە بىزدە چوقۇم ئەرلەرگە قارىغاندا ئاياللارنىڭ ئائىلە قارىشى كۈچلۈك بولۇشى كېرەك. چۈنكى بىر ئائىلە ئۈچۈن ئايالنىڭ رولىغا سەل قاراشقا بولمايدۇ. ئائىلىدىكى ئانىلىق، ئاياللىق بۇرچ ۋە مەسئۇلىيەت پەرزەنت ۋە ئەرگە بېرىدىغان مېھىر - مۇھەببەت ۋە پەرۋىش، رىغبەت، ئەر - ئايال، پەرزەنت ۋە ئاتا - ئانا، ئۇرۇق - تۇغقان، دوست - بۇرادەرلەر ئارىسىدىكى باردى - كەلدەلەر ئايالنىڭ تەڭشەكلىك رولى ئاجايىپ چوڭ. ئايال ئىنچىكە ۋە ئەستايىدە - دىل، يېقىملىق ۋە پەرۋىشچان نەزەرلىرى ۋە مۇئامىلىلىرى بىلەن ھەممىنى ماھىرلىق بىلەن تەڭشەپ، ھەممىسىنىڭ ئۆز ئالدىغا فۇنك - سىيىلىك رولىنى تەڭشەپ تۇرالىشى، ئاخىرىدا ھەممىنى مۇۋاپىق ھەل قىلىپ، ئائىلىسى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرالىشى، توغرا بولغان پايدىلىنىش، قېزىش ۋە تەڭشەش ئىقتىدارىغا ئىگە ماھىر دىپلومات، ئەڭ ماھىر مۇناسىۋەت شۇناس تۇر.

ئاياللاردا ئەرلەردىكىدىن نەچچە ھەسسە يۇقىرى سەزگۈرلۈك، ئەرلەرنىڭكىدىن يۇقىرى تەسەۋۋۇر كۈچى ۋە چىدام - غەيرەت بولىدۇ.

دۇ. شۇڭا ئاياللار ھېس - تۇيغۇغا باي، سەنئەتلىك ئىشلارغا، ئارزۇ-ئىشلارغا ئەرلەردىن ماھىر كېلىدۇ. بىر ئىشلارنى بايقاشتا ئەرلەردىن تېز ۋە ئۆتكۈر بولغانلىقتىن، گۇمانخور دەك، ئۇششاق سۆزدەك نەسىر بېرىپ، ئەرلەرنى تەرسلاشتۇرۇپمۇ قويىدۇ. ئوخشاش بىر ئىشنى ئەرلەر بىلەن تەڭ ۋاقىتقىچە قىلىشتا، ئەرلەر ئاسانلا تاۋان تاشلايدۇ. ئاياللار سەۋرچانلىق ۋە چىدامچانلىق بىلەن ئىشنى ئاخىرغىچە داۋاملاشتۇرىدۇ. ئەرلەر ئاخىرقى نەتىجىسىنىڭ تېز چىقىشىغا ئالدىرىسا، ئاياللار قەدەم باسقۇچلارغا ئېتىبار بەرگەن ھالدا ھەممىگە چىدايدۇ. ئاستا - ئاستا پەرۋىش قىلىشنى بىلىدۇ. شۇڭا ئادەتتىمۇ ئەرلەر ئاخىرقى نەتىجىگە، ئاياللار جەريانغا قىزىقىدۇ.

ئائىلىنىڭ ئىنچىكە ھالقىلىرىدا جەمئىيەتنىڭ ھەر بىر مۇناسىۋەت دوقاللىرىدا، مەجبۇرىيەتلىك يۈگۈر - يېتىملار ۋە پەرۋىشلەردە يۈگۈرەپ يۈرۈپ، ئوڭ - سولنى بىلەلمەيۋاتقان ئاياللارنىڭ، ئۆھ دەپ ئۆزىنى ھېس قىلغۇدەك، ئۆزىگە تىكىلگۈدەك ھەپسىلىسى يوق. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاياللىق ئاتىقى ئۈستىگە ئالغان بۇرۇق توم يۈكىنى ئىرغىتىپ تاشلاپ، ئۆزىنى قىزىشى، بۆسۈپ چىقىپ شان - شەرەپكە ئېرىشىش يىڭنە بىلەن قۇدۇق كولىغاندەك، ئۇزاق مۇددەتلىك ۋە جاپالىق ئىش.

ئائىلە ۋە جەمئىيەتتىكى چەكلىمىلەرنى، ئاياللارنىڭ ئەرلەر بىلەن ئوخشاش خىزمەت قىلىپ تۇرۇپ يەنە ئەرلەرگە قارىغاندا ئائىلىدە تۈگمەس، تىنمىسىز ئىشلەپ، ئېغىر يۈكنى ئۈستىگە ئېلىشى، ئەرلەرگە قارىغاندا يەنە تۇرمۇش ۋە مەنبۇى جەھەتتىن تەشەببۇسكارانە ئىللىق كەيپىياتىنى ساقلاپ قېلىشى قاتارلىقلارنى نەزەرگە ئالمىغان نەقدىرىدۇ، ئاياللار ئەرلەرگە قارىغاندا جىسمانىي جەھەتتىن كۆپ ئاجىز كېلىدۇ. تۇغۇت ۋە تۇغۇت چەكلەش جەريانىدا ناھايىتى ئاغرىق-چان ۋە ئاجىز بولۇپ قالىدۇ. زېھنىي قۇۋۋىتى، ئەقلىي كۈچى تۆۋەنلەيدۇ. شۇنداق تۇرۇپ، مۇشۇ توسالغۇلاردىن ھالقىپ يەنە ئۆمىد-لەپ، تىرىشىپ - تىرىشىپ، شان - شەرەپ ۋە نەتىجە يارىتىشى، ئاياللارنىڭ كېچىنى كۈندۈزگە ئۇلاپ، لېۋىنى چىشلەپ، جاپالىق، تىنمىسىز تىرىشىشنىڭ نەتىجىسى. ئاجايىپ زور بەدەل ۋە قۇربان

بېرىشلەردىن كېيىنكى مىڭ بىر جاپادا يەتكەن مەنزىل دېيىشكە بولىدۇ.

ئەمما ئەرلەرنىڭ نەتىجە قازىنىشىنى ئاياللارنىڭكى بىلەن سېلىش-تۇرغاندا، ئۇنداق دەرىجىدە زور پەرق تەلەپ قىلمايدۇ. ئەرلەر بىر ئىش قىلاي دېسە، ئائىلىدە تەييار تامىقىنى يەپ، تىنچ مۇھىتتا قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشەلەيدۇ. ئاياللار ئۇلارغا شۇنداق مۇھىت يارىتىپ بېرەلەيدۇ. بىراق ئاياللار خىزمەتتىن ھېرىپ - چارچاپ كېلىپ تاماق قىلىدۇ، ئۆيلەرنى بېسىقتۇرىدۇ، بالىلارنى تاماقلاندۇ-رۇپ، ئۇلارنىڭ تۈرلۈك ھاجىتىدىن چىقىدۇ، ئېرىنى كۈتىدۇ. بىر ئىش قىلاي دېسە ھېلىقى بالىسى پېشىگە ئېسىلىدۇ، ھېلى بالىلار بىر - بىرى بىلەن جېدەل قىلىپ ئۇنىڭغا ھال ئېيتىدۇ، ھېلى ئېرى بىر ئىشقا بۇيرۇيدۇ. ئۆيىنىڭ ئۈچ ۋاخ تامىقى جاپىدا، كىيىملەر يۇيۇلغان، دەزماللانغان، تۈرلۈك لازىمەتلىكلەر سېتىۋېلىنغان، تۈر-لۈك باردى - كەلدەلەرگە، ئادەمگەرچىلىكلەرگە جاپىدا مېڭىلغان بولۇشى كېرەك. ئەرلەرنىڭ زىمىسىدە بۇنداق يۈكلەر بولمايدۇ، ياردەملىشىشىنى خالايدىغانلىرىمۇ ئۈنچىلىك كۆپ ۋە تەشەببۇسكار ئەمەس. ئايالنىڭ خىزمىتى جىددىي بولۇپ قالغاندا، ئۇنىڭ ئائىلىدىكى يۈكىنى بولسىمۇ يەڭگىلەشتۈرۈش، كۆپىنچە ئەرلەرنى گويائەنلىك غۇ-رۇرى ئاجىزلاپ كەتكەندەك، ئەرلىك ھوقۇقىنى جاپىدا ئىشلىتەلمە-گەندەك تۇيغۇغا ئەكىلىپ قويىدۇ. ئايالىمۇ ماڭا ئوخشاشلا ئادەم، مەن ئېھتىياجلىق بولغان نەرسىلەرگە ئېھتىياجلىق بولىدۇ. مېنىڭ ئۇنى ئەمىرىگە ئېلىپ خوتۇن قىلىشىم، ئۇنىڭ جىسمانىي، روھىي تەئەللۇقاتلىرىنىڭ، ئارزۇ - ئۈمىد ۋە خىياللىرىنىڭ ئىستىقبالىنىڭ-مۇ مېنىڭ ئىلىكىمگە ئۆتكەنلىكىدىن دېرەك بەرمەيدۇ. ھەممىنى مەن-ئادەمنىڭ جىسمى تەئەللۇقاتىنى مەن بولۇپ قىلىۋېلىش ھوقۇقى يوق. ھېلىمۇ ئۇ ھەممىگە يېتىشىپ، ئۆلگۈرۈپ بولۇۋاتىدۇ. مەنمۇ ئادەم-غۇ، ئاخىر ۋىجدانى قەرزدارلىق تۇيغۇسىدا ئازابلىنىپ قالماي، بىر ئۆيىدىكى بىر ئادەمنىڭ خۇشاللىقى قارشى تەرەپنىمۇ خۇشال قىلىدۇ. ئۇنىڭ كۆتۈرەڭگۈ روھلۇق، خىزمەتتىمۇ، كەسپتىمۇ نەتىجە قازى-

نىپ ياشىشى، كەيپىياتنىڭ ياخشى بولۇشى مەن ئۈچۈنمۇ پايدىلىق، ئۇنىڭ ماڭا ۋە ئائىلىمىزگە بولغان مۇئامىلىلىرىنىڭ تېخىمۇ ياخشى بېرىۋېتىشىگە ۋە كۆڭلى - كۆكسى توق، ئازادە، خۇشال كەيپىيات بولۇشىغا زور ئەھمىيەتلىك رولى بار دەپ قارايدىغان ئەرلەردىن، ئەرلەرنىڭ سەمىمىي، ئەستايىدىل مۇئامىلىسىدىن قانچىلىك ئۇچرىتا- لارمىز؟

ئاياللارنىڭ جانلىق بىر مەۋجۇتلۇق ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىش ئۇلارغا ئىشىنىش، ئۇلارنى قەدىرلەش ۋە ئۆزلۈكىگە ھۆرمەت قىلىش، ئۇلارنىڭ بۇرۇقتۇم بولۇپ قالغان روھىي ھاسىلاتلىرىنىڭ كۈچكە، ئەقىلگە، ئىجادىي مېۋىگە ئايلاندۇرۇشىغا تۈرتكە بولۇش، جەمئىيەت ۋە ئەرلەرنىڭ باش تارتىپ بولالمايدىغان مەجبۇرىيىتى ۋە مەسئۇلىيىتى.

ئېمىشقا قىزلار دەسلەپتە جەمئىيەتكە قەدەم باسقان، خىزمەتكە قاتناشقان يىللىرى ناھايىتى تىرىشچان، زېھنى ئۇرغۇپ تۇرىدىغان، نۇرغۇن ئىجادىي پىكىرلەر ۋە گۈزەل ئارزۇلارغا تويۇنغان، ئۈمىدۋار، ۋۇجۇدىدىن جاسارەت ۋە ئىشەنچ ئۇرغۇپ تۇرىدىغان بولىدۇ، توي قىلىپلا ياكى بالىلىق بولۇپلا بۇلاردىن ئەسەرمۇ قالمايدۇ، ئۆزىگە ئوخشىمايدىغان يەنە بىر ئايالغا ئايلىنىپ قالىدۇ. ئەرلەرمۇ قىزلارنىڭ ئەسلىدىكى شۇ خىل ھالىتىگە ئاشىق بولۇپ، ئارقىسىدىن پالاقشىپ يۈگرەپ، ئۇنىڭ بىلەن توي قىلغان ئەمەسمۇ؟ ئەجەب ئۇنىڭ كېيىنكى يوقۇتۇشلىرىدا، روھىي ھالەت ئۆزگىرىشلىرىدە سىلەرنىڭ مەسئۇلىيىتىنىڭ قىلماسلىقىڭلار، ئۇلارغا شەرت - شارائىت، مۇھىت يارىتىپ بېرىلمەسلىكىڭلار يوقمۇ؟ ئۇلارنىڭ شۇنچە قۇربان بېرىشلىرى، ئۆلەنگەن بەدەللىرى كىم ئۈچۈن بولۇۋاتىدۇ، بىز شۇنىڭغا لايىق جاۋاب قايتۇرالىدۇقمۇ - يوق؟ دەپ ئويلىنىپ ئۆزۈڭلارنى سوراققا تارتىپمۇ باقتىڭلارمۇ ئەرلەر!؟ ئايالڭلارنىڭ قانات قۇيرۇقىنى بوغۇپ قويغىدەنڭلار، ئىستىقبال يولىغا پۈتلىككاشاڭ، روھىي دۇنياسىغا كۆلەڭگە بولۇپ قالغىنىڭلاردىن ۋىجدانى ئازاب تارتىپ باققان ئەرلەر زادى قانچىلىك؟

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

ئەرنىڭ، ئائىلىنىڭ، ئىنسانلار قاتىمال روھىنىڭ، چاكىنا قاردى-
شىنىڭ چەكلىمىسى ئايالنى چەمبەرچاس ئوراپ تۇرغان مۇھىتتا، بىز
سۆيۈنگۈدەك، ئاياللارنىڭ، ئانىلارنىڭ چىقىشى ئاجايىپ چوڭ مۆجىدە.
زە! ئاياللىق گۇناھىدىن ھالقىيالغان ئەڭ ئۇلۇغ ئىنساندۇر.

2005 - يىل. خوتەن

گادايلىققا تۇتقۇن قىلىنغان مۇئەللىم

بىز ئادەتتە «گاداي» دېگەن سۆزنى نامرات مەنىسىدە قوللىنىدۇمىز. بۇ ئەلۋەتتە مەنىۋى ۋە ماددىي نامراتلىقتىن ئىبارەت ئىككى ياقلىملىققا ئىگە بولىدۇ. بۇ ماقالىدە تىلغا ئېلىنغان گادايلىقمۇ مانا مۇشۇ ئىككى تەرەپنىڭ ئورتاق نامراتلىقىنى، قاقشاللىقىنى كۆزدە تۇتىدۇ.

«دېھقان بولماق تەس» ناملىق شېئىر جەمئىيەتكە تارقىلىپ، زىلزىلە قوزغىغاندىن كېيىن، ئوقۇتقۇچىلار ئارىسىدا گويا دېيىشۋال-خاندەكلا «ئوقۇتقۇچى بولماق تەس» ناملىق چۇقان باش كۆتۈرۈپ چىقتى. مەنمۇ شۇ توپنىڭ بىر ئەزاسى بولغىنىم ئۈچۈن بۇ چۇقانلار ھەققىدە ئويلىنىپ قالدىم. ئوقۇتقۇچىلىق كەسپىنى جەمئىيەتتىكى باشقا كەسپلەر بىلەن سېلىشتۇرۇپ باقتىم. ئوقۇتقۇچىنىڭ خىزمەت ۋەزىپىسى، خىزمەت ئۇسۇلى، باشقۇرۇلۇش تۈزۈلمىسى، كۈندىلىك پائالىيەت دائىرىسى، تەپەككۈرى، ئەقىل ۋە زېھنى قۇۋۋىتىدىن پايدىلىنىش، تەربىيىلىنىش پۇرسىتى، باشقا تۇرمۇش، خىزمەت كاپالىتى، نورمىسى، ئىجادچانلىق روھىنىڭ بولۇشى، ئوقۇتۇش پروگراممىسى ۋە ئوقۇتۇش ئۇسۇلى ھەققىدە تەپسىلىي ئويلىنىپ باقتىم. شۇنداق ھېس قىلدىمكى «ئوقۇتقۇچى بولماق تەس» دېگەن بۇ چۇقانىڭ راستتىنلا ئوقۇتقۇچىلارنىڭ روھىي ئالىمىدىن زىلزىلە قوزغاپ پارتلاش خاراكتېرىدە چىققانلىقىنى، ئوتتۇرا - باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇتقۇچىلىرىنىڭ شۇنداق دەيدىغان يەرگە ئاللىقاچان بېرىپ يەتكەندە، لىكىنى چۈشىنىپ يەتتىم. ئوقۇتقۇچىنى «ئىنسان روھىنىڭ ئىنژېنېرى»، «يەتتە قەدەم يىراقتىن سالام بېرىشكە ئەرزىيدىغان كىشى» لەر» دەيدىغان گەپلىرىمىز بار. (ھازىر ئۈنچە كۆپ ئېيتىلمايدىغان بولدى) بۇنداق مەدھىيە سۆزلىرىمۇ يىلدا بىر قېتىم ئۆتكۈزۈلىدىغان

ئوقۇتقۇچىلار بايرىمىنىڭ، غورىگوللا رەسمىيەتكە ئېچىلغان تەبرىك-
لەش پائالىيەتلىرىدە ئاندا - مۇندا تىلغا ئېلىنىپ ئۆتۈپ كېتىلىدۇ.
يىغىن تۈسىنى ئالغان بۇنداق پائالىيەتلەردە، سەھنىنىڭ تۈرىدىن
ئورۇن ئالدىغىنى ئوقۇتقۇچىلار ئەمەس، سۆزگە چىققانلارنىڭ مەۋ-
جۇتلۇقىنى ئۆزىگە ھېس قىلدۇرۇپ، ھېچ بولمىغاندا ئۆزلىرىنىڭ
بۈگۈنكى بايرىمىنىڭ مۇنچىلىك بولسىمۇ، نەزەرگە ئېلىنمىغانغا خۇ-
شال بولۇپ كېتىپ، چاۋىكىنى ئاپىماي چېلىپ ئولتۇرغىنى
ئوقۇتقۇچىلار.

ئادەتى ھاياجانغا سالغۇدەك تەبرىكلەر، چىن يۈرەكتىن چىققان
سەمىيى سۆزلەر بولمىسىمۇ، ئۆزلىرىنىڭ قەلبىنى ئۆزلىرى تىڭ-
شاپ، ئۆز خىزمىتىدىن ئۆزى سۆيۈنۈپ، قەلبىگە يەنە ئۆز روھىدىن،
ئۆز رىغبىتىدىن چىراغ ياقۇتچىلار يەنە ئوقۇتقۇچىلار، ھاياجانلىق
ياشلىرىنى تۆكۈشۈپ ئۆزىگە ئۆزى تەسەللى بەرگۈچىلەر، ئۆزىگە ئۆز-
دىن تەسەللى ئىزدىگۈچىلەر يەنىلا ئوقۇتقۇچىلار! «شۇنداق چوڭ
شەھەرلەردە قانداقكىن، بىزنىڭ بۇ رايونلىرىمىزدا ئوقۇتقۇچىلار تەر-
تۆكۈشكە، چۈمۈلىسىمان ئوزۇق توشۇشقا تېگىشلىك بوشلۇقلار شۇند-
چىلىك كۆپ. ئەمما ئۇلارنىڭ ھارغان - ئاچقان يېرىگە بېرىپ،
ئۇلارنى بىردەمگىنە ئۆز مېھنىتىگە يارىشا ئىگە بولۇپ سايداشقا،
ھاردۇق ئېلىشقا بوشتىلغان بوش ئورۇن، بوشلۇق دائىم بۇلاڭ -
تالاڭ ۋە قىسىلچىلىق تۈپەيلىدىن، ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ئايىقى چىقماس
كۈتۈشنى سەۋرچانلىق بىلەن داۋاملاشتۇرۇشقا تەشنا. تۈرلۈك تەبرىك-
لەش پائالىيەتلىرىدە بىر يەرلەردىن كەلگەن مېھمانلارنى قارشى ئې-
لىشقا، ۋەكىللەرنى كۈتۈۋېلىش يىغىلىشلىرىدىكى كۆپرەك ئادەم تە-
لەپ قىلىدىغان شەكىل مۇلازىمەتلىرىدە، مائارىپتىن ئىبارەت بۇ مول
ئادەم زاپىسىغا ئىگە قوشۇن ئەڭ ئالدىدا ئويلىنىلىدۇ.

«ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلار يولىنىڭ ئىككى چېتىدە تۇرۇپ گۈل-
دۇراس ئالغىش» ياغرىتىپ تۇرسۇن، چاۋاكنىڭ رېتىمى ئوخشاش،
ۋاقتى ئۇزۇن بولسىمۇ، كىيىملەر ئوخشاش، ھەممەيلەن كۈلۈمسە-
رەپ تۇرسۇن، ئوقۇتقۇچى ئوقۇغۇچىلار قوللىرىدا گۈللەرنى پۇلاڭلى-
تىپ، چاڭ - دۈمباقلارنى ئەۋجىگە كۆتۈرۈپ تۇرسۇن. ئوقۇتقۇچى

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

ئوقۇغۇچىلار سەپ بولۇپ رىتىمغا كېلىشتۈرۈپ ئۈسسۈل ئوينىسۇن، شەنبە - يەكشەنبە مەكتەپلەر دەم ئالماي ئوقۇتقۇچىلار ئوقۇغۇچىلارنى تەشكىللەپ كوچىغا تەشۋىقاتقا چىقسۇن، ھەربىر ئايدا كېلىدىغان تۈر-لۈك ئات قويۇلغان پائالىيەت مەزمۇنلىرىغا ماسلىشىش ئۈچۈن، ئو-قۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلار تۈرلۈك مەزمۇندىكى تەشۋىقات ئۇسۇللىرىدىن پايدىلىنىپ جەمئىيەتكە يۈزلەنسۇن، دەم ئېلىش كۈنلىرى ۋە دەم ئېلىش ۋاقىتلىرىدا، زۆرۈر تېپىلسا نورمالنى ئوقۇ - ئوقۇتۇش ۋاقىتلىرىدىن پايدىلىنىپ پىلانلىق نۇغۇت تەشۋىقاتى، باج تەشۋىقاتى، كۆچەت تىكىپ ئورمان بىنا قىلىش تەشۋىقاتى، سۇ قانۇن تەش-ۋىقاتى... قاتارلىق تۈرلۈك تەشۋىقاتلارنى تۈرلۈك شەكىللەردىن پايدى-لىنىپ جانلىق ئېلىپ بارسۇن. ئوقۇتقۇچى ئوقۇغۇچىلاردىن مۇۋاپىق كۈچ تەشكىللىنىپ، مەخسۇس ئادەم ئاجرىتىلسۇن. كىمكى سەل قارايدىكەن، ئۆز خىزمىتى ھۆددىسىدىن چىقالمىغانلار، خىزمەتتە سەۋەبسىز قالغانلار قاتارىدا بىر تەرەپ قىلىنىدۇ. ئوقۇتقۇچىلار مەك-تەپ بالىلىرىنى ھەيدەپ كېلىپ، ئولاش - چولاش بۇ يەرلەرنى پاك - پاكىز تازىلاپ سۇ چېچىۋەتسۇن، بۇمۇ ياخشى بولغان ۋەتەنپەر-ۋەرلىك تازىلىق ھەرىكىتى تەربىيىسى، بۇنداق قىزىق بازارنىڭ كۈ-نۈشىنى پەيدا قىلىپمۇ بولدى. تۈرلۈك ھۆججەت يىغىنلار روھىنى يادلىتىشىچۇ تېخى!؟

ئۇنىڭدىن سىرتمۇ ئوقۇتقۇچىنىڭ ئەسلىي ۋەزىپىسى چەتتە قې-لىپ يۈكلەنگەن ۋەزىيەت خاراكتېرلىك ئىجتىمائىي تەشۋىقاتچانلىق ۋەزىپىسى، توشقۇزۇلىدىغان مەزمۇن ئەمەس شەكىل تەلەپ قىلىدىغان 30 دەپتەر توققۇز خاتىرىسى، رايون خاراكتېرىدىكى يۈگۈر - يېتىم ۋەزىپىلىرىمۇ ئۇلارنى ئوقۇتقۇچىغا ئەمەس، جەمئىيەتنىڭ قىزىق پار-ىغىغا ياندىشىپلا يۈگۈر يېتىم ئىشلىرىغا سالىدىغان ئىشچىلىرىغا، ئوقۇغۇچىلارنى ئۇلارنىڭ سابىق غالىپلىرىغا ئايلاندۇرۇپ قويغىلى تاس - تاسلا قېلىۋاتىدۇ. گويا ئۇلار ئوقۇتۇش ئېلىپ بېرىشتىن ئىبارەت مەركەزنى ئۇنتۇپ قالغاندەك. ئۇلارنى ئوراپ تۇرغان مۇھىت-مۇئەللىملىرىدىن ئەۋلادلار ئۈچۈن جان كۆيدۈرۈپ سوقۇۋاتقان يۈرەكنى سىقىپ، دىققىتىنى، كۈچىنى چېچىپ، ئۇلاردىن بىر مەركەزنى ئا-

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

ساس قىلىپ تۇرۇپ باشقا تەرەپلەردىن ۋاسىتىلىك پايدىلىنىشنى ئوي-لىماي، قايسى ئىشنىڭ بازىرى چىقسا شۇنىڭغا يۈگۈرۈپ، روھىنى يوقىتىشتا، ئوقۇتقۇچىلىق كەسپىي ئەخلاق ۋە پەزىلىتىنى سۇسلاشتۇرۇشقا تۈرتكە بولۇۋاتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئوقۇتقۇچىلار بىلىم ئىگى-لىشىنىڭ، مەرىپەتنىڭ تەشۋىقاتچىلىرى بولماستىن، قىزلىق بازارنىڭ تەشۋىقاتچىلىرى بولۇشقا يۈزلىنىپ، شەكىلگە ئېتىبار بېرىپ، سۈپەت-كە ئېتىبارسىز قارايدىغان بىر خىل كېسەل مائارىپ قوشۇنىمىزغا قاراپ يۈزلىنىۋاتىدۇ.

ۋەزىپىگە قويۇشتا، كەسپ ئەھلىلىرىنى شۇ كەسپكە مەسئۇل قىلىپ بېكىتمەستىن، خارەتىنى ئەكىلىپ ئاشپەزچىلىككە، قاسساپنى تىككۈچىلىككە قويۇشتەك تەقسىمات ئۇسۇللىرىنىڭ ئانچە - مۇنچە كۆرۈلۈپ تۇرۇشى شۇ كەسپنىڭ ئىستىقبالىنى نابۇت قىلىدۇ. باش-قۇرغۇچى چوقۇم ئۆزى مەسئۇل بولغان ساھەنى مەمۇرىي جەھەتتىن جانلىق باشقۇرۇش، كەسپىي جەھەتتىن ئۈنۈم يارىتىش ئۈچۈن چوقۇم شۇ كەسپنى چۈشىنىشى، قانۇنىيىتىنى بىلىشى كېرەك. ئۇنداق بولمايدىكەن، كەسپىي خادىملاردىن توغرا پايدىلىنىش، ئۇلارنى، ئۇلا-رنىڭ يوشۇرۇن كۈچىنى قېزىپ چىقىشلا ئەمەس، ئەكسىچە ئۇلارنىڭ ئاكتىپچانلىقىنى سۇسلاشتۇرۇۋېتىدۇ - دە، ئۆز كەسپىگە ھۆرمەت قىلمايدىغان، كەسپنى گۈللەندۈرۈشكە ئىنتىلىمەيدىغان بولۇپ قالىدۇ.

دەرۋەقە، مۇھىتىمىزدا مانا مۇشۇنداق ئىشلىرىنىڭ كۆپ بولۇشى بىزنى تولىمۇ ئۆمىدىسىز لەندۈرىدۇ. يەنە كېلىپ مائارىپ قوشۇنىمىزغا نىسبەتەن بۇ خىل مېخانىك باشقۇرۇلۇش، قائىدە - قانۇنىيەتكە، كەسپكە، ماھىيەتكە ھۆرمەت قىلماي، شەكىللىككە ئېسىلىۋېلىش بىز ئۈچۈن، تەرەققىيات ئۈچۈن، كەلگۈسىمىز ئۈچۈن بېسىلغان نادانلىقتىن باشقا قەدەم ئەمەس.

مائارىپ كۆپرەك سېلىنما تەلەپ قىلىدىغان، ئۇزاققا ئۈنۈم بېرىدىغان، شۇنداقلا بىۋاسىتە ئىقتىسادىي ئۈنۈم ياراتمايدىغان ساھە بولۇشى بىلەن سەۋرچانلىق بىلەن كۆيۈنۈشنى، پەرۋىش قىلىشنى ۋە كۈتۈشنى تەلەپ قىلىدۇ. ياخشى تۈزۈلمە، ئاكتىپ ماسلاشقۇچىلار ۋە

ئاقىل ۋە قابىل باشقۇرغۇچىلار قوشۇنى، شۇنداقلا مول بىلىم مەنبەسى زاپىسى بولغاندىلا، ئاندىن ئۇنىڭ ھاياتىي كۈچى ئۇرغۇپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ ئۈنۈمىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئون نەچچە يىل كۈتۈش ۋە ئۈزلۈكسىز ئاساسىنى ياخشىلاش كېرەك. شۇڭا ئۇنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك ئۈنۈمى ۋە ئىقتىسادىي قىممەت ياراتماسلىقتەك ئالاھىدىلىكى، قاچان تەختتىن چۈشۈپ كېتىشىنى بىلەلمەي، تېز - تېز ئۈنۈملۈك ئىشلىرىدىن خى ئاۋامغا كۆرسىتەلمەي، پالاق - پۇلۇق ئىشلىرى بىلەن ئالدىراش يۈرگەن مەنەسپدارلارنى قىزىقتۇرالمىدۇ، ئەلۋەتتە.

شۇڭا ئالمىشىپ تۇرغان رەھبەرلىك ۋە رەھبەرلىك قاتلىمىدىكىلەر ئۈچۈن ئېيتقىنىمىزدا، مائارىپقا كۈچەش، ئۇلارغا نىسبەتەن دېڭىزغا تالقان چالغاندەكلا زېرىكىشلىك ئىش بولغاچقا، نۇرغۇنلىغان «ئېتى بار، ئۆزى يوق»، «ئارمانغا چۈشلۈك دەرمان يوق» بىرىش. پەن - تېخنىكا يېڭىلىقلىرى ۋە ئېلېكترونلۇق مېخانىكىلىق، نۇر تېزلىكىدە پۈتۈن دۇنياغا تارقىلىۋاتقان، بىلىمنىڭ يېڭىلىنىشى، قاتتىقلىنىشى، يىلدىن - يىلغا تېزلىشىۋاتقان بۇ دەۋرگە نىسبەتەن، ئوقۇتقۇچىلار ئۈزلۈكسىز بىلىم يېڭىلاپ، ئۆزىنى ۋەزىپەتكە ماس ھالدا قوراللىنىدۇرۇپ تۇرۇشى كېرەك ئىدى.

تولمىمۇ ئەپسۇس، ئۇلار پۈتۈن ئۆمرىدە بۇنداق پۇرسەتكە بىرەر قېتىم ئېرىشەلمەيدۇ، بولمىسا يوق. بۇ يەردە نەزەردە تۇتقىنىمىز ئىشتىن ئايرىلىپ، بىلىم يېڭىلاش ياكى تولۇقلاشقا قارىتىلغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ بۇ پۇرسەتكە ئېرىشىشى ناھايىتىمۇ قىيىنغا توختايدۇ. تۇرمۇشىدىكى قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلىرى، خىزمەتتىكى رەسمىيەتلىك ئىشلارنىڭ ھالىسىرىتىشى بىلەن، ئوقۇتقۇچىلارنىڭ بىلىم تولۇقلىمىيالايدىغان ئۆزى ئاجراتقان ۋاقتى، خىزمەت قىلىۋاتقان شارائىتتا ئاساسەن يوق دېيەرلىك.

ھازىر ئەسلىي ھەربىر ئادەم تەخمىنەن ئالتە يىلدا بىلىمنى يېڭىلاپ تۇرغاندىلا جەمئىيەتنىڭ ئېھتىياجىدىن چىقالايدۇ، بىراق بىزنىڭ ئۆتمۈشتىكى كىڭىز كىتابلارنى، قۇرۇق نەزەرىيەلەرنى دۈم يېپىتىپ يادلاپ ئۆگىنىۋالغان بىچارە ئوقۇتقۇچىلىرىمىزدىن، مائارىپ سېپىمىزدە ھازىرمۇ بىر قىسىملىرى بار. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىلىم

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگچە

ئاشۇرۇپ كېلەي دەيدىغانلارنىڭ ئوقۇش پۇلىنى ئوقۇشقا ئەۋەتكەن تەۋەلىك تۆلەپ بېرىش ئۇياقتا نۇرسۇن، ھەتتا ئوقۇشقا بارغۇچىنىڭمۇ ماٹاشىدىن مانچە پىرسەنت دەپ تۇتۇشى، ئادەمنى راستىنلا ئەپسۇسلاندۇرىدۇ.

ئوقۇتقۇچىلار ئەسلىدە پەن - مەدەنىيەتتىكى ھەر بىر يېڭىلىقنى، ھەر بىر بىلىم سىستېمىسىنى ئەڭ بۇرۇن ئۆزلەشتۈرۈپ، ئوقۇغۇچىلارغا يەتكۈزۈپ بېرىشى كېرەك ئىدى. بىراق ھازىرقى ئەھۋال دەل ئۇنىڭ ئەكسىچە بولۇۋاتىدۇ. بىلىمنىڭ، ئىدىيەنىڭ ساپاسىنىڭ تولۇقلىنىپ تۇرۇلماسلىقى، بىلىم ئاشۇرۇش پۇرسىتى ۋە شارائىتلىرىنىڭ يوقلۇقى، خىزمەتتىكى سۇسلۇق، يېڭىلىق يارىتىش، ئىزدىنىش رولىنىڭ بولماسلىقى، ئەسلىدىكى پەۋرىشكار، ئۈمىدلىك، ئوخچۇغان روھنىڭ قاششاق كۆنۈكىلىككە، بېكىنىملىككە ئاسسىمىلياتسىيە يىلىنىشى، باشقۇرۇلۇش ۋە ئىچكى تۈزۈلمىدىكى شەكىلۈزلىك، ئوقۇتقۇچىلارنى ئۈمىدسىزلەندۈرۈپ قويماقتا.

ئۇنىڭ ئۈستىگە دەرسلىك ئىسلاھاتىنىڭ ئەمەلىيلىشىپ بولالماسلىقى سەۋەبىدىن، دەرسلىكلەرنىڭ قاتمالمىلىقى، تەكرار - تەكرار ھەر يىلى ئوخشاش رەۋىشتە ئۆتكۈزۈلۈۋەرگەن دەرسلىك كىتابلار، جەمئىيەت ۋە ئۆز ساھەسىنى باشقۇرغۇچىلارنىڭ ئوقۇتقۇچىلارغا بولغان مۇئامىلىسى، ئۇلارغا بولغان تونۇش، مۇئامىلىلەرنىڭ ياخشى بولماسلىقىمۇ، ئوقۇتقۇچىلارنى ھورۇنلاشتۇرۇپ، چۈشكۈن كەيپىيانقا سۈرمەكتە.

ئوقۇتقۇچى يېتىشمەسلىك ھەم تولۇق كەسىپلىشىپ بولالماسلىق سەۋەبىدىن دەرس سائىتى كۆپ، خىزمەت مىقدارى ئېغىر بولۇپ قالغان ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ئالدىراش كۈنلىرىگە ياندېشىپلا كەلگەن، تۈرلۈك سىياسىي، تەشەببۇس خاراكتېرلىك ئۆگىنىشلەر، تۈرلۈك ئىجتىمائىي تەشۋىقاتلاردىكى مەكتەپلەرگە ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلارغا چۈشۈرۈلگەن ئالۋاڭلار، توشقۇزىدىغان نەچچە خىل رەسمىيەتلىك، شەكىلۈزلىق قىلىنىدىغان خاتىرىلەر، يېزىلاردا تېخى ئوقۇغۇچىلارنى ئۆيىدىن يىغىپ ئەكىلىپ دەرس ئۆتۈشلەر، كەچتىكى ئۆيگە بىللە كېلىدىغان دەستە - دەستە تاپشۇرۇقلار... ئوقۇتقۇچىنى ئاجايىپ ھار-

غۇزۇۋېتىدۇ. ئەتىدىن كەچكىچە، يىل بېشىدىن ئاخىرىغىچە، مەكتەپ بىلەن ئۆي ئارىلىقىدىلا پالاقشىپ، مۇكچىيىپ تېتىك قەددىنى، رېجى-نىي قۇۋۋىتىنى، ۋاقتىنى، ئۆمرىنى، كۆز قۇۋۋىتىدىن باشلاپ قەدەملىرىگىچە شۇ كىچىككىنە ئارىلىقتا خوراپ تۇرغان بىچارە ئوقۇتقۇچىنىڭ ئۇن - تىنىسىز، غورىگۈل ھاياتى، خۇددى كىشىلەر ئوقۇتقۇچى دېسە كۆز ئالدىغا كېلىدىغان، كونا ۋېلىسىپىتىنى غىچىرلىتىپ تېپىپ كېلىۋاتقان ھارغىن، ۋىچكىكىنە گەۋدىسىدە كىلا، پەرىشان، ئېتىبارسىزلا غايىپ بولىدۇ... ئۆي بىلەن مەكتەپ ئارىلىقىدىلا باغلازغان ھايات، چىرمالغان تەقدىر، مەكتەپ قورۇسى ئىچىدىن بوشىنىشقا ئامالسىز، ھالسىز، ۋاقتىسىز قالغان نەزەر دائىرە، ئوقۇتقۇچىنى، دۇنيانىڭ يەنە نۇرغۇن چوڭ كۆز نەكلىرىدىن خەۋەرسىز قالدۇردى. ئۆز كەسىپى ۋە سەبەبلەرگە باغلانغان رىشتە ئوقۇتقۇچىلارنى دۇنيا-نىڭ يەنە نۇرغۇن ھۇزۇر - ھالاۋەت ۋە مەئىشەتلىرىدىن مۇستەسنا قىلدى.

كىچىك بالىلارنى ئاشۇ ئۆيلىرىدە باشقۇرالمى، گەپ ئاڭلىتالماي، بىر نەرسە ئۆگىنىش تۈگۈل، جېدەل چىقارماي ئويناشقىمۇ كۆندۈرەلمىگەن ياۋا بالىلارنى تەرتىپكە سېلىپ، ئاڭا ئىنسانلىق سۈپەت ۋە ياشاش ئىقتىدارى ئۈچۈن ساۋات، بىلىم بېرىش ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغان ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ئاشۇ بالىلارغا باغلىنىپ كەتكەن جىمى تەئەللۇقاتى، ئۇنىڭ خاراكتېرىنى تاۋلىدى. گويا قاچانلا قارىسا ئۇ پارچە - پۇراتلار ئۈچۈن تىرىشىپ يۈرگەندەك، قاچانلا قارىسا خىيالچان دەك، چۈشكۈندەك، قاچانلا ئېمىگىدۇر سېزىمچانلىقى، ئەسەتايىدىللىقى ئېشىپ كەتكەندەك، ھېلىلا كىچىك بالىلارغا تەربىيە بەرگەن كەبى سۆزلەپ كېتىدىغان دەك تەسىر ۋە ئوبراز بىزنى قاماللاپ، ئوقۇتقۇچىنىڭ سىماسىنى كۆز ئالدىمىزدا گەۋدىلەندۈرۈپ تۇرىدۇ. ئوقۇتقۇچى زېرىكمەي - تېرىكمەي ئاشۇ كەپسىز، كىچىك بالىلارغا تەربىيە ئىشلەپ، ئۇلاردا ياخشى پەزىلەت يېتىلدۈرگەچكە، ئۇلاردا ئاجايىپ گىنىچكە نازۇك ئەستايىدىللىق ۋە ئىلمىيلىك ساقلىنىپ قالغان بولىدۇ. كىشىلەرگە دەل ئۇنىڭ مۇشۇ تەرەپلىرى بىنورمال تۇيۇلىدۇ. چۈنكى باشقا كەسىپتىكىلەر بۇنداق ئەستايىدىل ۋە سەۋر-

چان، ئىنچىكە ئەمەس. شۇنداق بولغاچقا، ئوقۇتقۇچى، باشقىلارغا كەچكىچە كىچىك بالىلار بىلەن ئارىلىشىپ مەجىزى، دۇنيا قاراش، ئەپەككۈر جەھەتتە، مەكتەپتىن ھالقىيالمىغاندەك، پىششىق ھەم ئەخ-مەقلەرچە ئەستايىدىلدەك نۇيغۇ بېرىپ، كىشىلەر نەزىرىدىكى ئوقۇتقۇ-چى ئوبرازىنى بىچارە ھالدا گەۋدىلەندۈرۈپ قويدۇ.

ئەمەلىيەتتە كىم، نېمە بىچارە؟

ئوقۇتقۇچىلارغا ماددىي ۋە مەنىۋى جەھەتتىن يېتەرلىك كۆڭۈل بۆلەلمىگەن، ئۇلاردىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنالمىغان، مائارىپ ئۈچۈن يېتەرلىك مەبلەغ ئاجرىتالمىغان، مائارىپنىڭ كۈچى ۋە ئىمتىيازغا سەل قارىغان توپ، كىشىلەر بىچارە بولۇشقا ئەيىبلەنمىگەن تېگىشلىك.

ئوقۇتقۇچىنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش، يې-تەرلىك ئىقتىسادىي كاپالەتكە ئىگە قىلىش، ئۇلارنىڭ ئۆز-ئۆزىنى مۇكەممەللەشتۈرۈشىنى قوللاپ - قۇۋۋەتلەپ، ئەركىن قويۇۋېتىپ، مائارىپ سېلىنىمىسىنى كۆپەيتىش، جەمئىيەت ۋە خەلقنى ياخشى، پارلاق ئىستىقبالغا ئىگە قىلدۇ.

خىزمەت ئۇسۇلى، تۇرمۇش ئۇسۇلى، تەپەككۈرى، ھەتتا دەرس ئۆتۈش ئۇسۇلى، نەزەر - دائىرە قاراشقىچە مونوپول قىلىنغان جەمئى-يەتتە ۋە ۋەزىيەتتە قاچانلا بوران چىقسا ئەڭ بۇرۇن كالتەكىنىڭ چوڭى بېشىغا تېگىدىغان، ھەم ئەڭ بۇرۇن تارتىپ چىقىرىلىدىغان دائىم پاداباقاندا ئالدىدا، ياڭاق چاققاندا كەينىدە قالىدىغان بىچارە ئوقۇتقۇ-چىلارنىڭ يۈرىكى، قەدىم زامانلاردىن تارتىپلا زەردىگۆش، قورقۇنچ-لۇق بولۇپ كەتكەن. دەرىجىدىن تاشقىرى ئىلمىيلىكى ياۋاشلىقىنى، يۇمشاق باشلىقىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىپ، قانداقلا كالتەك بولسا، مائارىپتىن ئىبارەت بۇ تەربىيىلىنىش دائىرىسى كەڭ چېتىلىدىغان ساھەگە ئەڭ دەسلەپتە تېگىپ، ئوقۇتقۇچىلارنى تېخىمۇ ئېھتىياتچان، قورقۇنچلۇق روھسىز قىلىپ قويدى.

ئەزىمەت جىددىيەتلىكلەر ئۈچۈن، پالاقشىلار، ئەۋلادلار ئۇ-چۈن نۇرغۇن قىممەتلىك تەربىيىلىنىش پۇرسەتلىرى سەرىپ بولۇپ كېتىۋاتقان، زاپاس زېھنىي كۈچلەر ئېچىلماي داتلىشىپ قېلىۋاتقان،

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

روھىي كىشەن تۈپەيلىدىن تۇنجۇقۇپ قېلىۋاتقان، فۇنكسىيەسى تولۇق قوزغىتىلمىغان، روھىي زەئەپلىك، دات بېسىپ كېتىۋاتقان بايلىقلار...

ھەممىنى يىغىپ ئوقۇتۇش ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇش ئوقۇتقۇ-چىنىڭ ھاياتىي كۈچىنى ئويغىتاتتى. ئەپسۇس، رەسمىيەتلەر، شەكىللەر، سۈپەت ئەمەس سان، مائارىپنى چىرمىۋالدى. ھەممە نەرسە روھىدىن ئاچرىغاندەك شەكىل، مودىل، قاسىراق...

ئوقۇتۇش مەزمۇنى، ئوقۇتۇش ئۇسۇلى بەلگىلەنگەن، باشقۇرۇش مۇتەئەسسەپ، جانلىق قوزغىتىش ئەمەس، بىلىم يېڭىلاش، ئالماش-تۈرۈش، تەجرىبە يېڭىلاش، ئۆگىنىش پۇرسىتى يوق. ئوقۇتقۇچى پەقەت باخلاقتىكى قويغا ئوخشاشلا مەكتەپكە قاتتىق نازارەتتە جىنايەتچى كەبى مەھكۇم قىلىنغان!

ئۇنىڭ گىزدىنىش ئىشقى، نە جانلىقلىقى يوقالغان. سىقىلغان، يەكلەنگەن، قاغىچىرىغان، قۇرۇق مۇھىتىدىكى يېتىم فۇنكسىيەسى ياتىرىغان، ھارغان ئېچىرىقىغان، مايسىرىغان. ئۇنىڭ تەپەككۈرى مەغلۇپ بولغان، تۇرمۇش ئۇسۇلى ۋە روھىنىڭ ھالى ئۇنىڭدىنمۇ بەتتەر. ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي بېسىمى ئۇنىڭدىن ئارتۇق. ئۇ ئىزچىل ئۆزىنى، ئۆزگىنى ئېچىشى، قېزىشى كېرەك ئىدى. ئەمما ئۇلار، ئۇنىڭ گۈزەل ئارمانغا ئايلىنىپ قېلىۋەردى. چۈنكى ئۇ تېخى ئۆزىنى ئۇنچىلىك كۈچەيتەلمىدى. جەمئىيەت تېخى ئۇنىڭغا ئۇنچىلىك شارائىتىنى بەرمىدى، ئامال قانچە؟ ئۇ نېمە ئىش قىلىشى كېرەك، نېمە ئىش قىلالايدۇ؟ ھەممىگە ئون - تۇنسىز قارايدىغان، ئىپادىسىز بولۇپ قېلىۋاتقان، بەزدەك نىگاھلاردا، گاداي مۇھىتقا قاراۋاتقىنى، گاداي ئوقۇتقۇچىنىڭ ئەڭ ئاداققى ھارغىن قاداقلرىدۇر.

ئوقۇتقۇچى ئىقتىسادىي جەھەتتىن نامرات ئىدى، مانا ئەمدى مەنئىي جەھەتتىنمۇ پەرۋىشىز ئۆزىنى قازاي، بېيىتاي دېسە، شارا-ئىت يارىتىلماي بېكىنمە، نەزەر دائىرىسى تار بولۇش ھالىتىگە مەھ-كۇم بولۇۋاتىدۇ.

2002 - يىل. قاراقاش - تۈۋەت

كەچ كۈز ھاسىلاتلىرى

كۈز ئايلىرى ئاخىرلىشىپ قىش كېلىۋاتىدۇ. قۇرغاق سوغۇق ھاۋادىن ئۇرۇلغان ئىس - تۈتەك، دىماغنى قۇرۇغداپ ئېچىشتۈرۈپ ئۆتىدۇ. دېرىزەم تۈۋىدە ئۇزاقتىن - ئۇزاق ئولتۇرۇپ، كەچ كۈزنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرىدىكى غېرىبانە پۇراقلارنى ئىدراك قىلىۋاتىمەن. ئېگىز بىنا دېرىزىسىدىن، يالىڭاچلىنىۋاتقان، قىشقا قەدەم قويۇۋاتقان كەچ كۈز ئاسمىنىدىكى تۇتۇقلۇق، قەلبىمگە بىر خىل تەنھا-لىق، مۇسەبەتلىك كەيپىياتنى چىللىماقتا. ئەنە بىر توپ قۇشقاچ-نىڭ، ئۇچقان ئاۋازىنى ئاڭلىغاندەك تۇيغۇدا تۇرۇپ، ئۇلارنىڭ يىراققا ئۇچۇپ كەتكىنىنى كۆردۈم. يالىڭاچلانغان سۇۋاداننىڭ لەپەڭلەپ تۈرىدىغان شېخىدىكى ۋىجىك قاغىنىڭ، ئېرىنىچەكلىك بىلەن سوزۇپ - سوزۇپ قاقىلىدىشى، قەلبىمگە قۇيقۇرۇق بىر يېقىمسىز ئېقىمىنى باشلاپ كىردى.

سۇس ئىس - تۈتەك ئۆرلەۋاتقان سېمونت رەك ئاسماننىڭ چىرايى زادىلا ئېچىلىپ باقمىغاندەك ئىدى. قۇرۇپ، ئاللىقاچان چۈرۈك ھالىتىگە قايتقان غازاڭلارنىڭ كۈزدىكى ئالتۇنرەڭ، نەمخۇش ياپراق-لاردەك ئاستا سىرغىپ، لەيلەپ چۈشۈشى يوق. چۈرۈك ھەم تۈرمەك-لىشىۋېلىپ، خىياللىرىڭغا ئېغىرچىلىق قويۇپ «توككىمدە چۈشەدۇ»، يازدىكى ياپ - يېشىللىقى، يۇمران ۋە ئارامبەخىشلىكى بىلەن كۆڭۈل راينى چاقىرىپلا تۇرىدىغان چىملىق، سوغۇق بىر ھۇۋلاشتا ئادەمنى زېرىكتۈرۈپ قويدۇ. مەجنۇتتالار ئاستىدىكى تاش ئورۇندىقتا، دىلخۇمار رىشتىلەر ئۇرغۇتقان شوخ كۈلكىلەر ۋە يەڭگىل شىۋىرلاشلار ئەزەلدىن بولۇپ باقمىغاندەك ئادەمسىراپ تۇرۇپتۇ... ئۇششۇكتە شۈمىشىپ، شاخلىرىمۇ ئاللىقاچان سۇنۇپ ئۆلگۈرگەن گۈللۈك ئوتتۇرىسىدىكى تار، پاكىزە پىيادىلىكلەر يولىدىكى، يازدا ئېتەكلىرىڭنى سۆيۈپ، رەڭدار كېپىنەكلەر ۋە ھەسەل ھەرىلىرى

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

سىزدىن قورىغان گۈللەر، ئوتۇن رەڭگىدە قارىيىپ يەرگە چاپلىشىپلا قالغان، ئەتراپتىكى ئادەملەرنى، كۆزلەرنى ئۇنتۇغاندەك، ئۆز خىياللىرى بىلەن ئالدىراش، ئۆز پائالىيەتلىرى ئۈچۈن يول تېپىش، تۈز تېپىش ئۇرۇنۇشلىرىدىكى ئادەملەر، نىمىگىدۇر تەخىرىسىز، يەنە نېمىگىدۇر پەرۋاسىز ھالدا ئالدىراش. ئۇلارنىڭ چىرايمۇ مۇشۇ مەنزىرىدە كىلا تۈرگۈن ۋە تۇتۇق بولۇپ، ئىپادىگە باي تۇيغۇلاردىن ئەسەرمۇ يوق. ئۇلار ئەزەلدىن ئەركىن - ئازادە، قېنىپ، ھەقىقىي تۇيغۇلىرى بىلەن ئوقچۇپ، كۈلۈپ باقمىغاندەكلا. ئۇھ... نېمىدېگەن ھارغىن بايقاش بۇ!...

گويا، پروگرامما قاچىلا قويۇپ بەرگەندەكلا، تېز - تېز ۋە مېخانىك قەدەملەردە، كۈندىلىك تۇرمۇشى ئالدىراش رېتىم ئىچىدە ئۆتىدىغان شەھەرلىكلەرگە ئىچىم ئاغرىپ قالدى.

باغ - ۋارانلاردىن، تەبىئەتنىڭ ساپ، ئىللىق قوينىدىن ئايرىلغان، سۈنئىي يېمەكلىكلەرگە ئۆگىنىپ كەتكەن شەھەر كىشىلىرى ئۆزىنى شۇنچە ئاسىرىسىمۇ، تۈرلۈك مۇداپىئە دورىلىرى ۋە قۇۋۋەت دورىلىرىنى ئىستېمال قىلىپ تۇرىسىمۇ، يەنىلا كېسەلگە يېقىن، يېزا كىشىلىرىگە قارىغاندا تېنى كۆپ ئاجىز، «يېزا كىشىلىرى...» تۇيۇق. سىز تىلغا ئېلىنىپ قالغان بۇ سۆزدىن نېمە ئۈچۈندۇر، ئىللىق ۋە بىغۇبار بىر ئېقىم شۇرىدە ۋۇجۇدۇمنى ئېرىتىپ ئۆتتى... شەھەرلىكلەر نەزىرىدىكى قاتتىق قوپال، مەدەنىيەتسىز، كالىسى ئاددىي، بىكار ئەلەت، ھاڭۋاقتى، ئەخمەق «يېزىلىقلار» بىردىنلا مەدەنىيەتنىڭ شەھەرلىكلەر بىلەن سېلىشتۇرما بولۇشقا باشلىدى...

شەھەرلىكلەر ئىچىدە بىر بىنادا ئولتۇرۇپمۇ بىر - بىرى بىلەن تونۇشمايدىغانلار، پەقەت ئالاقە قىلىشمايدىغانلار كۆپ. ئاستىنقى قەۋەتتە تۇرۇپ، ئۈستۈنكى قەۋەتتە ئولتۇرىدىغان مەلۇم بىرسىنى سوردى. سىڭىز تونۇمايمەن، دەپ جاۋاب بېرىدىغانلارنى خېلى ئۇچرىتىسىز. قۇلۇم - قوشنىلار كۈندە دېگۈدەك بىر يېرىم قاچىدىن قوشنىدارچىلىق تامىقى سۇنۇشۇپ تۇرىدىغان ئەھۋاللار ناھايىتى ئاز ئۇچرايدۇ. ئايلاپ قوشنىسى ئۆيىدە بولمىسىمۇ، كىمىنىڭ نەگە كەتكەنلىكىنى ھېچكىم بىلمەيدۇ. ئۆيىدە ئادەم بارمۇ - يوق، ئىشكىنى تاقاپ ئىچىگە

بە كۈنلىرىمىزدە ھەتتا ھەپتە ئارىلىقلىرىدىكى ئاخشاملاردىمۇ خالىغاندەك چە سورۇن تۈزىدىغان، توي ۋە چايغا ئالدىراپ مېڭىشقان كوچىلاردا بىر - بىرىمىزگە تەكرار دوڭقۇرۇشۇپ قالىدىغان بولۇپ قالدۇق. كەچلەردە بالىلار بىلەن بىللە بولۇپ ئاتا - ئانىنىڭ تەربىيىسىنى سىڭدۈرۈشتىن ئىبارەت ئەۋلاد قوغداش ئىشىغا سەل قارايمىزكى، بىرەر قېتىملىق ئولتۇرۇشتىن قېلىشقا كۆڭلىمىز ئۇنىمايدۇ. شۇنداق قىلىپ، بۈگۈنكى ئۇيغۇر مىللىتىمىزنىڭ قەلبى دۇنيادىكى ئۆرپ - ئادەتلەر ۋە مۇراسىملارنىڭ مۇزىپىغا ياكى ئەخلەتخانىسىغا ئايلاندى. بىز ھاراق ئىچتۇق، بىراق ھاراق ئىشلەيدىغان تېخنىكىغا قىزىقمىدۇق. تېلېۋىزور، توڭلاتقۇلارنى ئىستېمال قىلىپ ئىشلەتتۇق، ئەمما ئۇنىڭ تېخنىكىسىنى ئۆگەنمىدۇق. غەرىپچە كىيىم - كېچەك، يېمەك - ئىچمەك، قائىدە - يوسۇنلارنى ئەكىردۇق، بىراق ئۇلارنىڭ ئىجادچان روھىنى ئەكىرمىدۇق. خىرومىن ۋە ئەيدىز كېسىملىنى ئەكىردۇق، بىراق بەدەن ۋە روھنى تاۋلاپ غالىبلار قوشۇنىنى تۇغىدىغان رىقابەت ۋىجدانىنى ئەكىرمىدۇق. دېمەك، بىزنىڭ مەدەنىيەتنىڭ شەكىلەن ھادىسىلىرىگە قىزىقىپ، ئۇنىڭ مېخىزى ۋە ماھىيىتىگە يەتمىدۇق. شۇڭلاشقا بىزدە غەرىپچە ئىستېمالغا ئادەتلەنگەن بولسىمۇ، ئىچى قۇرۇق ئادەملەر ساماندىك. بىزدىكى نۇرغۇن ھالىق كىشىلەر چاچلىرىنى 21 - ئەسىرنىڭ زامانىۋى چاچ پاسۇنىدا ياسىتىپ يۈرمىسۇ، كالىسىدا ئوتتۇرا ئەسىرنىڭ ئېڭىمۇ يوق. زامانىۋى چاچ پاسۇنى كونا زامانغا مەنسۇپ پىكىر شەكلى... مانا بۇلارنىڭ بىرلىكى بىزدىكى ئاچچىق كومىدىيىلىك قىسمەتنىڭ ماددىي تەسۋىرى.

ئامېرىكا ئىقتىسادشۇناسى سامولسىن ۋە ئۇدخوسلار مۇنداق قارايدۇ: نۇرغۇن نامرات كىشىلەر تەربىيە كۆرمىگەن بولمىدۇ، ئۇلار ئىقتىسادىي توختاپ قالغان دېھقانچىلىق رايونلىرىدا ياشايدۇ ياكى شەھەرلەردىكى نامرات رايوندا يېگانە ھالدا تۇرۇپ قالغان. نامراتلىق كىشىنىڭ ماٹارىپتىكى سۈپىتىنى چۈشۈرۈۋېتىدۇ، ماٹارىپ جەھەتتىكى سۈپەتسىزلىك نامراتلىقنى نەچچە ھەسسە قاتلايدۇ. بۇ ئاخىر بېرىپ جەمئىيەتتىكى ئىشسىزلىق ۋە ئىجتىمائىي تەڭسىزلىكنىڭ مەدەنىيەتكە ئايلىنىدۇ.

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

سودا - سېتىق بۇرۇنقىغا نىسبەتەن كۆپ جانلاندى. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، ھۆكۈمەت شەخسكە نېمە يېيىش، نېمە ئويلاش، نەدە تۇرۇشنى ئېيتىپ بېرىدىغان ۋەزىيەت، شەخسلەر ناھىيىلەر ئارا، ۋىلايەت، ئوبلاستلار ئارا سودا قىلىدىغان، ھەتتا ئوتتۇرا ئاسىيادىكى دۆلەتلەرگە بېرىپ تىجارەت بىلەن شۇغۇللانسىمۇ بولىدىغان خەلقئارا، لىق ۋەزىيەتكە ئۆزگەردى. يېڭى جۇڭگو تارىخىدا كۆتۈرۈلۈپ باقمىغان بۇ ئەۋزەل ۋەزىيەت 80 - يىللار ۋە 90 - يىللارنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا خېلى ئوبدان جانلاندى. 70 - يىللاردا بىر قاپ سەرەڭگە تېپىشىمۇ بەسى مۇشكۈل ئىدى. كىشىلەر ھازىر زۆرۈر بولغان تۇرمۇش بۇيۇم-لىرىنى ئىشكى ئالدىدىكى بوتكا ياكى ماگىزىنلاردىن بىمالال سېتىۋالالايدىغان بولدى. يەرلىك خەلق باغ - ۋارانلىرى ۋە ئېتىزلىقىدىن چىقىدىغان بىر قىسىم مەھسۇلاتلارنى ساتمايتتى. تارىختىكى يىپەك يوللىرىنى ئېچىپ ھىندىستان، چاڭئەن، ئىراق، ئىران، يۇنانلارغا بېرىپ سودا قىلغان، جاھاندا سودىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ئۆزگە ئەللەرگە تونۇتقان بۇ خەلق بىر مەزگىللىك بېكىنىمە تارىختىن كېيىن گاڭگىراش ھالىتىگە چۈشۈپ قالدى. چۈنكى بۇ خەلق بازارغا بىر نەرسە ئېلىپ چىقىپ سېتىش جىنايەت ھېسابلىنىدىغان غەلىتە دەۋر-لەرنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆردى. بۇ ھەقتە بىھېساب ئاچچىق ساۋاقلارنى باشتىن كەچۈردى. ئەنئەنەۋىي، ئاشۇ رېئاللىقنى ھازىرقى رېئاللىق بىلەن سېلىشتۇرغاندا زامان ئەلپازىنىڭ ئۆزگىرىشىنىڭ نەقەدەر مەنە تىقىسىز بولىدىغانلىقى مەلۇم بولدى. مانا ھازىر بازار دېگەن ئۇقۇم كىشىلەرنىڭ ئېڭىدا ئەسەبىيلىك دەرىجىگە يەتتى، گويا ھەممە ئادەم سودىگەر بولدى... كىشىلەر ئۆز ئەتراپىدىكى نەرسىلەرنى تاۋارغا ئايلاندۇرۇش بىلەن بىرگە، ئىنساننىڭ ئىززىتى دائىرىسىگە كىرىدىغان تەرەپلىرىنىمۇ بازارغا يۈزلەندۈردى!

بۇ يەردە شۇنى نەزەردىن ساقىت قىلماسلىق كېرەككى، بۇ چايدىكى سودا بىر بولسا خام ئەشيا سودىسى، بىر بولسا تەييار مەھسۇلاتلارنى يۆتكەپ سېتىش سودىسىدىن ئىبارەت بولغاچقا، كىشىلەرگە قويۇلىدىغان مەدەنىيەت، كەسىپ جەھەتلەردىكى سەۋىيە تەلىپى چوڭ بولمايدۇ... شۇڭلاشقا كىشىلەرنىڭ ئىلكىدە پۇل كۆپەيسمۇ، ئۇلار

نىڭ سودا ھەققىدە ھاسىل قىلغان بىلىملىرى تەسىراتلار يىغىندىسىدىن ئىبارەت بولدى. ئۇلاردا سودا ۋەزىيىتىنىڭ ئىچكى - تاشقى ئامىللىرىنى بىلىشكە قىزىقىشتەك ئىستىخېيىلىك ئالڭ مەۋجۇت بولدى. سىمۇ، لېكىن ئۇنى تەھلىل قىلىپ، ئۆز پايدىسى ئۈچۈن پايدىلىق پۇرسەتنى ئاڭلىق ھالدا يارىتىش، قولدىكى پۇللارنى كاپىتالغا ئايلاندۇرۇپ مۇلازىمەت، كەسپ، تىجارەتنىڭ زامانىۋى تۈرلىرىنى بەرپا قىلىش، سالمىقى چوڭ بولغان كارخانا زاۋۇتلارنى قۇرۇپ، ئىلمىي باشقۇرۇش سىستېمىسىغا كىرگەن سۈپەتلىك ئادەملەرنى تەربىيەلەش، ئۆز يۇرتىغا مەدەنىيەت، بىلىم كىرگۈزۈش، ئىلغار تىپتىكى تېخنىكا ۋە ئۈسكۈنىلەرنى كىرگۈزۈش قاتارلىق تەلپەلەرنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىلمىدى. بۇنىڭدىكى ئاساسلىق سەۋەبلەرنىڭ بىرى، ئۇلارنىڭ ياخشى تەربىيە كۆرمىگەنلىكى، يەنە بىرى ئۇلارنىڭ ئۆز - ئۆزىنى تەربىيەلەپ، بىلىم سەۋىيىسىنى ئاشۇرۇشقا ئەھمىيەت بەرمىگەنلىكىدىن ئىبارەت.

بىزدىكى سودا ئېڭى ئىپتىدائىي تۈسنى ئالغان مەھەللىۋى سودا ئېڭى بولۇپ، تاشقى سودىنىڭ ئىستىراتېگىيىلىك ئورنىغا بولغان تونۇشمىز يېتەرسىز، سىياسەت، قانۇن ئېڭىمىز تۆۋەن. بىز پەقەت ئىرىكچىلىك، باققالچىلىق، قاسساپچىلىق، كاۋاپچىلىق ئۈنىڭدىن قالسا، تەييار دېھقانچىلىق مەھسۇلاتلىرىمىزنى سېتىشتەك ئەڭ ئىپتىدائىي سودىغا ئادەتلەنگەن. يېڭى ئۇچۇر ئىگىلەش، يېڭى مەھسۇلاتقا تۇتۇش قىلىش دېگەنلەر بىزگە نىسبەتەن تېخى يات ئۇقۇم. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىچكىرى ئۆلكىلەرگە بېرىپ ئانچە - مۇنچە تىجارەت قىلىۋاتقانلارنىڭ مەدەنىيەت سەۋىيىسى تۆۋەن بولۇپ، باشقا دۆلەتلەر ئارا سودا قىلىش تۈگۈل دۆلىتىمىز ئىچىدىمۇ بىمالال سودا قىلىشقا نىسبەتەن تەرەت يوق. ئۇلارنىڭ دۆلەتنىڭ باج ئېلىش تۈزۈم - قائىدىلىرىنى ۋە قانۇننى بىلمىگەنلىكتىن، ھە دېسلا قانۇنغا خىلاپ سودا بىلەن شۇغۇللىنىپ قېلىپ قىسماققا دەسسەۋاتىدۇ. نادانلىق، قىزىل كۆزلۈك، ئاچ كۆزلۈك قىلىپ ئىچكىرى ئۆلكىلەردىكى خىرومىن سودىگەرلىرىنىڭ نان تاشلاپ بېرىدىغان لالىملىرىغا ئايلىنىپ، خىرومىن ئىن يۆتكەپ ئۆز مىللىتىنىڭ ئوغۇل - قىزلىرىغا نەچچە ھەسسە پايدا

ئېلىپ زەھەر سېتىپ ئۇلارغا زىيانكەشلىك قىلىۋاتىدۇ، زەھەرنى سېتىش ئۈچۈن نەچچىلىگەن ئوغۇل - قىزلارغا مەجبۇرىي زەھەر چەككۈزۈپ، ئۆزىنى، ئۆز قوۋمىنى دوزاخقا ئىتتىرىۋاتىدۇ!

— ئا. جالالىدىن.
تاشقى سودىدا ئالماشتۇرۇلىدىغان مەھسۇلاتلىرىمىز ئىچىدە تۆۋەن دەرىجىلىك مەھسۇلاتلىرىمىز كۆپ سالماقنى ئىگىلەپلا قالماي، يەنە تېخى تاشقى سودا قاتلىمىمىز تۆۋەن. شىنجاڭنىڭ تاشقى سودىسىدا خام ئەشيا ۋە يېرىم تەييار مەھسۇلاتلار ئاساسىي سالماقنى ئىگىلەيدۇ. باشقا تەرەققىي قىلغان دۆلەت ۋە مىللەتلەردەك يۇقىرى پەن - تېخنىكىلىق ئۈسكۈنىلەرنى، ئۆز - ئەقىل مېۋىسى سۈپىتىدە بازارغا سېلىش بىزگە نىسبەتەن تېخى تىلغا ئېلىشقىمۇ پېتىنغىلى بولمايدىغان بوشلۇق!

مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى بىزدىكى تىرىشماستىق، ئۆگەنمەسلىك، ئۆز - ئۆزىنى كۈچەيتىشكە، مائارىپقا، تەربىيىلىنىشكە ئەھمىيەت بەرمەسلىكىنىڭ ئىپادىلىرى بولماي نېمە؟!

كېلەچەك، رىقابەت مىسلىسىمىز دەرىجىدە كۈچىيىدىغان دەۋر بولۇپ، قايسى دۆلەت ياكى مىللەت ساپاسىنى ئۆستۈرۈش ئارقىلىق ئادەملەرنىڭ يوشۇرۇن قابىلىيەتلىرىنى ئاچالايدىكەن، ئۇ باي، كۈچ - لۈك بولىدۇ، ھەر ئىشتا تەشەببۇسكار ئورۇندا تۇرۇپ ھوسۇل ئالالايدۇ. بۇ ھازىرقى ئارقىدا قالغانلار ئۈچۈنلا ئەمەس، ئەڭ تەرەققىي تاپقان ئەللەر ئۈچۈنمۇ ئوخشاشلا رىقابەتتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئامېرىكا ئۆزىنىڭ كۈچلۈكلۈك ئورنىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، ھازىر ئىشنى ئومۇمىي خەلق مائارىپىدىن باشلىدى، ھەمدە پۈتۈن قوشما شىتاتنىڭ مائارىپ ئىستراتېگىيىسىنى ئېلان قىلدى. ھازىرقى دۇنيادىكى كۈچ - لۈك رىقابەتچى دۆلەتلەر ئۆزىنىڭ تېخىمۇ ياخشى مائارىپ ئىستراتېگىيە پىلانلىرىنى تۈزۈش ئۈچۈن، ئامېرىكىنىڭ ئىستراتېگىيىسىنى تەتقىق قىلماقتا. بۇ ئىستراتېگىيىنىڭ ئاساسىي مەقسىتى: ئامېرىكىنىڭ ئوتتۇرا - باشلانغۇچ مەكتەپ مائارىپىنىڭ ئەندىزىسىنى ئۈزۈل - كېسىل ئىسلاھ قىلىپ، كۆپ خىل شەكىللەرنى قوللىنىپ يەرشارى بويىچە ئەڭ ئىلغار ئوتتۇرا - باشلانغۇچ مەكتەپلەرنى قۇرۇپ

چىقىپ، ئامېرىكا خەلقىنىڭ بىلىم ۋە تېخنىكا سەۋىيىسىنى تۈپتىن يۇقىرى كۆتۈرۈش، بۇ ئارقىلىق 21 - ئەسىردىمۇ ئامېرىكىنىڭ دۇنيادىكى ئەڭ كۈچلۈك دۆلەتلىك ئورنىنى ساقلاپ قېلىشتىن ئىبارەت. دۆلەت مائارىپ ئىستراتېگىيىسى، ئامېرىكىنىڭ ھازىرقى 110 مىڭ ئوتتۇرا - باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ ئوقۇشىنى قانداق ئىسلاھ قىلىش مەسىلىسىگە قارىتا 15 ماددىلىق كونكرېت چارىنى ئوتتۇرىغا قويدى. بۇ چارىدە ئائىلە باشلىقى، ئوقۇتقۇچى، مەكتەپ ھەم ئىجتىمائىي رايونلارنىڭ ئوقۇغۇچىنىڭ ئۆگىنىش نەتىجىسىنى مۆلچەرلەپ ۋە سېلىشتۇرۇپ، ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئۆگىنىش نەتىجىسى كۆڭۈلدىكىدەك بولمىغانلىقى سېزىلسە، ئىسلاھات ئېلىپ بېرىشتا قەتئىي چىڭ تۇرۇش لازىملىقى كۆرسىتىلگەن.

مەكتەپنىڭ باشقۇرۇش ۋە ئوقۇتۇش سۈپىتىنى ياخشىلاش ئۈچۈن مۇنەۋۋەر ئوقۇتقۇچىلارنى زۇڭتۇڭ مۇكاپاتلاشنى تەسىس قىلىپ، پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى بەش تۈرلۈك نۇقتىلىق پەن ئوقۇتۇشىدا كۆرۈنەرلىك تۆھپە ياراتقان ئوقۇتقۇچىلارنى مۇكاپاتلاش، بىر قېتىمدا پۇل ئاجرىتىش ئارقىلىق كۆپ خىل ئوقۇتقۇچىلىق لايىقە تىنچىلىرىنى ئىسپاتلاش يوللىرىنى ئېچىش، ھەرقايسى شىتاتلاردا شىتات باشلىقى مەسئۇللۇقىدىكى مەكتەپ رەھبەرلىرى ئىنىستىتۇت ۋە ئوقۇتقۇچىلار ئىنىستىتۇتى، قۇرۇپ چىقىش ئۈچۈن مەكتەپ رەھبەرلىرى ۋە بەش تۈرلۈك نۇقتىلىق دەرس ئوقۇتقۇچىلىرىنى تەربىيەلەشكە مەخسۇس مەسئۇل بولۇش، ئوقۇتۇشتا ئالاھىدە ياخشى ئوقۇتقۇچىلار، بەش تۈرلۈك نۇقتىلىق دەرس ئوقۇتقۇچىلىرى، يېڭى ئوقۇتقۇچىلارنى تەربىيەلەشكە قاتناشقان ئوقۇتقۇچىلار ۋە خەتەرلىك مۇھىتتا خىزمەت قىلىۋاتقان ئوقۇتقۇچىلارغا قارىتا يۇقىرى ئىش ھەققى بېرىش سىياسىتىنى يولغا قويۇش، دۆلەت مائارىپ ئىستراتېگىيىسى ئامېرىكىنى پۈتۈن خەلق ئوقۇغۇچى بولغان دۆلەتكە ئايلاندۇرىدۇ. ئامېرىكىدا ھازىر خىزمىتى بارلار ئىچىدە %85 كىشى 2000 - يىلغىچە خىزمەت قىلالايدۇ. شۇڭا مەيلى ھازىرقى ئوقۇغۇچىلار ئۈچۈن مەكتەپلەرنى ئىسلاھ قىلىش بولسۇن ياكى كەلگۈسىدىكى ئوقۇغۇچىلار ئۈچۈن يېڭى بىر ئەۋلاد ئامېرىكىچە مەكتەپلەرنى قۇرۇپ

بېرىش بولسۇن، بۇلارنىڭ ھېچقايسىسى ئامېرىكىنىڭ كېلىپ چىقىشىدىكى رىقابەت ئىقتىدارىنى كاپالەتكە ئىگە قىلالمايدۇ. شۇڭا ئامېرىكىدىكى ياش قۇرامغا يەتكەنلەرنىڭ ھەممىسىنى مەكتەپكە قايتىپ كېلىشىنى تەلەپ قىلىش يەنى بارلىق ئامېرىكىلىقلاردىن ئۆمۈر بويى ئىلىم - مەرىپەت ۋە ماھارەت ئۆگىنىشىنى تەلەپ قىلىش كېرەك. بۇ پاراۋۇز ئامېرىكىنى كىرىزىس ئىچىدىكى ھالەتتىن پۈتۈن خەلقى ئوقۇغۇچى بولغان دۆلەتكە قانداق ئايلاندۇرۇشنىڭ بەش ماددىلىق چارىسىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇلار: «ئەمگەكچىلەرگە بولغان تەربىيىنى كۈچەيتىش، خىزمەت ماھارىتىنى تەكشۈرىدىغان ئورۇنلارنى تەسىس قىلىش، ئىشقا ئورۇنلىشىش تەربىيىسى پۇرسىتىنى كېڭەيتىش ۋە پۈتۈن خەلقى ئوقۇغۇچى بولغان دۆلەتنى شەكىللەندۈرۈش ئىشنى ئىلگىرى سۈرۈش» قاتارلىقلاردىن ئىبارەت.

ئامېرىكا، بايلىق يەردىن قېزىپ ئېلىنىدىغان دەۋردىكى باي، كۈچلۈك دۆلەت ئىدى. ھازىر بىلىم ئىگىلىكى دەۋرىدە ئامېرىكىدىكى بۇ ئۈستۈنلۈك مەڭگۈ ئامېرىكىغا مەنسۇپ بولىدىغان مۇقەررەرلىك مەۋجۇت بولمىغاچقا، ئامېرىكا ئەنە شۇ ئىستراتېگىيىنى تۈزۈپ، مائارىپ ئارقىلىق پۈتكۈل ئامېرىكا خەلقىنىڭ ساپاسىنى ئالدىنقى قاتارغا ئۆتكۈزۈش كويىدا بولماقتا. كېسىپ ئېيتىشقا بولىدۇكى، ناۋادا ئارىمىزدىن باشقا بىر مەملىكەت 21 - ئەسىردە ئۇنىڭدىنمۇ بەك مائارىپچى مەملىكەت ۋە مەملىكەت بولۇپ كەتسە ياكى خەلقنىڭ ئىجادىي قەيلىتىنى ئۇنىڭدىنمۇ بەك تېز ماڭىدىغان يولنى تاپسا ئامېرىكىغا ئوخشاش باي بولۇپ كېتىشى مۇمكىن. ئېلىمىزدە ئادەم كۆپ، بىلىم ئىگىلىكىدە ئادەم بىرىنچى ئورۇندا تۇرغان ئىكەن، بىز مېڭە بايلىقىنى ئېچىش ئۈچۈن مائارىپ ساھەسىدە ئامېرىكىنىڭ ئىستراتېگىيىسىدىن تېخىمۇ ئۈستۈن ئىستراتېگىيە ۋە چارىلەرگە ئىگە بولساق، ئامېرىكىدەك باي، دېموكراتىك ۋە قۇدرەت تاپقان دۆلەت بولۇشىمىزدا گەپ يوق.

«ئامېرىكىلىقلار ئۆز تەۋەلىكىدىكى يەھۇدىلارنىڭ باي ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن، ئامېرىكىنىڭ پۇلى يەھۇدىلارنىڭ يانچۇقىدا دەيدىكەن. بۇ بىر جۈملە سۆز ئادەمنى ئىختىيارسىز چوڭقۇر ئويغا

سالدىۇ. دۇنيادىكى ئەڭ باي دۆلەت ئامېرىكىنىڭ شۇنچىۋالا جىق پۇلى قانداقلارچە ئامېرىكىدىكى شۇنچە ئاز يەھۇدىلارنىڭ يانچۇقىغا چۈشۈپ قالىدۇ؟ ئامېرىكىدا ئومۇمىي نوپۇسنىڭ تۆت پىرسەنتىگىمۇ يەتمەيدىغان يەھۇدىلار ئارىسىدىن چىققان مىليونېرلار نېمە ئۈچۈن شۇنچىۋالا جىق؟

ئىنسانىيەت تارىخىدا غايەت زور روللارنى ئوينىغان ۋە مەڭگۈ ئۆچمەس ئىزلارنى قالدۇرغان ھېنېرخ ھېينى، بىتخوۋىن، ماركس، فروگىت، سېمىنفوف، سېپىئوزا، چاپلىن، گېنسورېلېن، ئاللانېو-ئى، پېكاسۇ، ئېينىشتېين قاتارلىق مەشھۇر ئالىم، سىياسىئون، سەنئەتكارلارنى يېتىشتۈرگەن يەھۇدىي مىللىتى بۈگۈنكى كۈندە ھېچ-قانچە تەبىئىي بايلىقى بولمىغان ئىسرائىلىيىنى قانداق قىلىپ دۇنيادىكى تەرەققىي تاپقان دۆلەت قاتارىغا كىرگۈزەلەيدۇ؟

بۇ سوئاللارنىڭ جاۋابى پەقەت بىرلا: يەھۇدى مىللىتى مائارىپقا يۈكسەك دەرىجىدە ئەھمىيەت بەرگەن. ئۇلار ۋەتەننى يوق ئادەمنىڭ مال - مۈلكى ھەر ۋاقىت بۇلاڭ - تالاڭغا ئۇچراش خەۋپىگە دۇچ كېلىدۇ، لېكىن بىلىم ۋە ھۈنەر مەڭگۈ تۈگىمەس بايلىقتۇر دەپ قارايدۇ. شۇڭا پەرزەنتلىرىگە ئىلىم ھەم ماھارەت ئىگىلىتىش يولىدا خانىۋەيران بولۇپ كېتىشىنىمۇ قورقمايدۇ.

يەھۇدىلارنىڭ مائارىپقا يۈكسەك دەرىجىدە ئەھمىيەت بېرىش، بىلىمنى قەدىرلەش ئېغى، مەرىپەتنى ئۇلۇغلاش ئەنئەنىسى ئۇلارنىڭ دۆلەت سىياسىتىگىمۇ چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن. شۇڭا ئىسرائىلدا يېنىدە ئىختىساس ئىگىلىرى تۈركۈم - تۈركۈملەپ مەيدانغا كېلىپ، بۇ دۆلەتنىڭ تەرەققىياتىنى كۈچلۈك ئىلگىرى سۈرگەن دۇنيا جامائەت-چىلىكى ئالدىدا يەھۇدى مىللىتىنىڭ نوپۇسىنى ئۆستۈرگەن. يەھۇدىلارنىڭ ئەمەلىيىتى ئىسپاتلىدىكى، مائارىپى تەرەققىي قىلغان مىللەت. ئىنىڭ سۈپىتى يۇقىرى، ئېرىشكەن ماددىي ھەم مەنىۋى بايلىقى مول، ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىگە قوشقان تۆھپىسى زور بولىدۇ.

«مىللەتنىڭ ئىللىتى شۇ مىللەتنى ھاسىل قىلغان كىشىلەرنىڭ بىر قىسمىنىڭ ۋۇجۇدىدا ئەكس ئېتىدىغانلىقى راست. بۇ خىل ئىلىم-لەتلەرنى كۆرمەي، ئېتىراپ قىلماي، تۈزەتمەي تۇرۇپ مىللەتنىڭ

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئائىلىق سەپىرىگىچە

سۈپىتىنى ئۆستۈرگىلى بولمايدىغانلىقى تېخىمۇ راست. بىزنىڭ مائارىپ ئېغى جەھەتتە دۇنيادىكى بەزى مىللەتلەردىن كېيىن قالغانلىقىمىزنى ئېستىراپ قىلغانلىقىمىزنىڭ ئۆزىمۇ بىر خىل ئىلگىرىلەش. »

— ئا. جالالىدىن.

ئاپتونوم رايونىمىزنى ئالىدىغان بولساق يېقىنقى بىر قانچە يىل مابەينىدە مائارىپ تەرەققىياتىدا زور يۈكسىلىشلەر بولدى. ھۆكۈمەت مائارىپقا بولغان سېلىنىمىنى ئازايتىپلا قالماي، بەلكى شەخسلەر ئىچىدىنمۇ مائارىپنى قوللىغۇچىلار كۆپلەپ مەيدانغا كەلدى. ئىلى ۋىلايىتىنىڭ مائارىپ جەھەتتىكى تەرەققىياتى، جۈملىدىن خۇسۇسىيلارنىڭ بۇ ساھەدە كۆرسەتكەن تىرىشچانلىقى بىزنى ھەقىقەتەن سۆيۈندۈرىدۇ. 1994 - 1995 - يىلى غۇلجا شەھىرىنىڭ مىللىي مائارىپ تارىخىغا ئاجايىپ ئېسىل ئىككى سەھىپە قېتىلدى. بىرى 1994 - يىلى ئابلىمىت ھاجىم خالىس قاتارلىق بىر تۈركۈم مەرىپەتپەرۋەر ياش تىجارەتچىلەر بىرلىكتە مەبلەغ سېلىپ، غۇلجا مىللىي مائارىپ خالىس فوندى جەمئىيىتىنى قۇرۇشتەك ئۆچمەس تارىخىي تۆھپىسى ئارقىلىق ئېچىلدى. بۇ جەمئىيەتنىڭ قۇرۇلۇشتىكى مەقسىتى خالىس مەبلەغ توپلاپ، خالىس ئىشلىتىشتىن ئىبارەت بولۇپ، ئەمەلىي ئىش قىلىپ كىشىلەرنىڭ ئاكتىپچانلىقىنى قوزغاش ئىدى.

مەلۇمكى، مائارىپ سېلىنىمىنى كۆپ تەلپ قىلىدىغان، ئۇنۈمى ئۇزۇن مەزگىلدە كۆرۈلىدىغان بىر ساھە. مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، خالىس فوندى جەمئىيىتىنىڭ ئالدىدىكى مۇساپە ئۇزۇن ھەم جاپالىق، لېكىن بىر مىللەت كىشىلىرى بىر نىيەتكە كېلىپ، ئۆزىنىڭ مائارىپ سۈپىتىنى ئۆستۈرۈشكە مۇنەۋۋەر ئىلىم - پەن خادىملىرىنى يېتىلدۈرۈشكە بەل باغلىسا بۇ ھەرگىزمۇ سەل چاغللىغى بولىدىغان كۈچ ئەمەس.

جەمئىيەتنىڭ تۇنجى قەدىمى ئىنتايىن غەلبىلىك بېسىلدى. جەمئىيەت قۇرۇلۇپ بىر ئايدىن كېيىن غۇلجا شەھىرىدىكى ئۇيغۇر تىلىدا دەرس ئۆتۈلىدىغان ئوتتۇرا، باشلانغۇچ مەكتەپلەردىن 1200 دىن ئارتۇق ئوقۇغۇچىنىڭ ھەرخىل سەۋەبلەر بىلەن مەكتەپتىن چېچىلدى.

كىنگەنلىكىدىن خەۋەر تاپتى. تەكشۈرۈش ئارقىلىق بۇنىڭ ئىچىدە 845 نەپەر ئوقۇغۇچىنىڭ ئىقتىسادىي قىيىنچىلىق تۈپەيلىدىن، يەنى كىتاب، ئوقۇش قوراللىرى ئېلىشقا قۇربى يەتمىگەنلىكتىن مەكتەپ-تىن چېكىنگەنلىكى مەلۇم بولدى. مۇدىرىيەت يىغىنى بۇ ئوقۇغۇچى-لارنى ئىقتىسادىي قىيىنچىلىقتىن قۇتقۇزۇپ، دەرھال مەكتەپ قوينى-غا قايتۇرۇپ كېلىش خىزمىتىنى ئىشلەشنى قارار قىلدى. فوندى جەمئىيىتى 84 مىڭ 500 يۈەن مەبلەغ ئاجرىتىپ، شەھەرلىك مائا-رىپ ئىدارىسى بىلەن ھەمكارلىشىپ، بۇ ئوقۇغۇچىلارنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمىنى مەكتەپ قوينىغا قايتۇرۇپ كەلدى.

مىللىي مائارىپ خالىس فوندى جەمئىيىتى قۇرۇلۇپ سەككىز ئاي ئۆتكەندىن كېيىن، غۇلجا شەھىرىنىڭ مىللىي مائارىپ تارىخىدا يەنە بىر شانلىق سەھىپە ئېچىلدى. 1995 - يىلى 6 - ئاينىڭ 15 - كۈنى 41 ياشلىق نۇرتاي ھاجىم ئىسكەندەرنىڭ 1 مىليون 500 مىڭ يۈەن مەبلەغ سېلىپ يېتىملەر مەكتىپىنى قۇرغانلىقى توغرىسىدىكى خۇشخەۋەر تەڭرى تېغىنىڭ بويلىرىغا ناھايىتى تېز تارقالدى. بۇ مەكتەپنىڭ دۇنياغا كەلگەنلىكى مىللىتىمىزنىڭ مائارىپ ئېڭى ئۆز-لۈكىسىز ئۆسۈۋاتقانلىقىنى يەنە بىر قېتىم نامايەن قىلىپ، چاڭچاق يۈرەكلەرگە ئىلىم شەرىپىنى ئاتا قىلدى.

ۋىلايىتىمىزدىمۇ كېرەم ئىمىن مەكتىپى قۇرۇلۇپ، ئالدىن بېيى-غان ئائىلىلەرنىڭ مائارىپىنى قوللىشى، ئىلھام ۋە ياخشى ئۆرنەك بولۇپ قالدى. ۋىلايىتىمىز چەت ۋە نامرات رايون بولۇپ، دېھقانچىلىق ئاساس قىلىنغان خەلقىمىزنىڭ مەدەنىيەت سەۋىيىسى ۋە پەن - تېخنىكا سەۋىيىسى ئىنتايىن تۆۋەن. ۋىلايىتىمىزدە تېخى ئۇيغۇر ئېلىپبە-سىنى ئومۇملاشتۇرۇشمۇ ئىشقا ئاشمىدى. نامراتلىق ۋە نادانلىق تۈپەي-لىدىن ئوقۇشتىن قېلىۋاتقان بالىلارنىڭ ئىنتايىن كۆپلۈكى ئادەمنى چۆچۈتىدۇ. مائارىپقا مەبلەغ يېتىشمەسلىك ئەھۋالى ئىنتايىن ئېغىر. تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپكە قوبۇل قىلىشقا تېگىشلىك، 5 - يىللىقنى پۈتتۈرگەن ئوقۇغۇچىلار ئىچىدىن ھەر يىلى تەخمىنەن 100 نەپەر ئىچىدىن 10 نەپەر ئوقۇغۇچى چۈشۈپ قالىدۇ. شۇنداق بولغاندا 1000 نەپەر ئوقۇغۇچىدىن 100 نەپىرى، 10 مىڭ ئوقۇغۇچىدىن 1000

نەپىرى ھەر يىلى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپلەردىكى مەكتەپ ۋە ئوقۇتقۇچى يېتىشمەسلىك قىيىنچىلىقى تۈپەيلىدىن دۆلەت پىلانىدىن چۈشۈپ قالىدۇ. تۈرلۈك سەۋەبلەر بىلەن مەكتەپتىن ئاجرىتىۋېلىنغان ۋە ئۆيدە ئولتۇرغۇزۇۋېلىنغان ئوقۇغۇچىلار بىلەن قوشقاندا بۇ سان ھەقىقەتەن ئادەمنى چۆچۈتىدۇ! دېمىسىمۇ ئوتتۇرا مەكتەپلەردە بالىلارنى ئوقۇتقۇچى ھۈنەر ئۆگىنىشكە شاگىرتلىققا بېرىمىز دەپ جەدۋەللىشىپ، پەرزەنتلىرىنى مەكتەپكە چىقارتمايدىغان ئەھۋال دېھقانلىرىدىن مىزدا تولىمۇ ئېغىر. مەكتەپلەرنىڭ كۈندىلىك دىجورىلىك يوقلىمىغا قارايدىغان بولساق، ئوقۇغۇچىلارنىڭ تۇراقلىشىش نىسبىتىنىڭ %60 گە ئاران - ئاران يەتكەنلىكىنى كۆرىمىز.

مانا مۇشۇنداق سەۋەبلەر بىلەن ئوقۇشنى، تەربىيىلىنىشتىن مەھرۇم قېلىپ، كىچىك تۇرۇپ جەمئىيەتكە يۈزلەنگەن بالىلاردا مەسىلىلەرنى توغرا چۈشىنىش ئىقتىدارى ۋە ھەل قىلىش ئىقتىدارى بولمايدۇ. جەمئىيەتتىكى نۇرغۇن ھادىسىلەر ھەققىدە ئۇلاردا ئىلمىي تونۇشمۇ مەۋجۇت بولمايدۇ - دە، ئاسانلا يامان ئىللەتلەرنى ئۆگىنىپ، ئاتا - ئانىلار ئۇلارنى تىزگىنلىيەلمەي ۋاپاسقا باشلايدۇ.

شۇنداق قىلىپ قۇرامىغا يەتمىگەن ئوغۇللىرىمىزنى قاۋاقخانا ۋە دېسكوخانلاردىن، قىزلىرىمىزنى رەستىدىن ياندۇرۇپ بولالماي قالىمىز. ئۇلار بارا - بارا جەمئىيەتنى پاسكىنىلاشتۇرىدىغان ئەخەت چاۋارلارغا ئايلىنىپ، جەمئىيەت ۋە مىللەتنىڭ تەرەققىيات چاقىغا ئېسىلىۋالدىغان كۈشەندىلەردىن بولۇپ قالىدۇ. ئۇنىڭ ئىچىدە ئۆيىدىن قېچىپ باشقا يۇرتلاردا ناتوغرا كەسىپ بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلار ۋە ئون گۈلنىڭ بىرىمۇ ئېچىلماي تۇرۇپ قاراڭغۇ تۈرمىلەردە، ياشلىقنى نابۇت قىلىدىغان، ئاتا - ئانا قېرىنداشلىرىنى قاقشىتىدىغانلارمۇ يوق ئەمەس.

زىيالىيلىرىمىز ئارىسىدىمۇ، ھەر ھەپتىدە رېستوران، ئويۇن - تاماشا، مېھماندارچىلىقلار ئۈچۈن غازاڭدەك پۇل خەجلەشكە رازى، ئەمما پەرزەنتىگە كىتابخانىدىن ئۆزى ياقتۇرىدىغان بالىلار ئوقۇشلۇقىدىن بىرنى سېتىۋېلىشقا بەش، ئون يۈەن بېرىشكە ئۇنىمايدىغانلارمۇ يوق ئەمەس. ئۇلارنىڭ مودا كىيىنگەن تۇرقىغا ۋە سورۇن يىغىلىشى-

لاردىكى مەرتلىكىگە قاراپ، ئۇلارنىڭ ئايلىق مائاشقا قاراشلىق ھۆكۈمەت ئىشچى - خىزمەتچىلىرى ئىكەنلىكىدىن گۇمانلىنىپ قالمىزىيۇ، پەرزەنتلىرىگە ئوقۇشلۇق ئېلىپ بېرىشكە ئۇنىماي ئۇلارنى نەچچە كۈن دۈمسايتىپ، يالۋۇرغۇزۇشلىرىغا قاراپ ئېغىر خۇرسىنىمىز كېلىدۇ. بىز ئۇيغۇرلار مېھماندوستلۇقنى ھەقىقەتەنمۇ چېكىدىن ئاشۇرۇپ ۋېتىمىز. ئۆيىمىزگە مېھمان كەلسە، ئىلىكىمىزدە بارنىڭ ھەممىنى داستىخانغا تۈكۈمىز. بىر - بىرىمىزدىن ئاۋۋې قىلىپ قەرز ئېلىپ بولسىمۇ مېھمانىمىزنى ياخشى ئۈزىتىشقا تىرىشىمىز. ئەمما پەرزەنتلىرىمىزنى كېلەچىكىمىزنىڭ ئىگىلىرىنى تەربىيەلەشكە ئۈنچىلىك ئېلىپ تىنبار بەرمەيمىز. «ئېغىرنى يەر كۆتۈرىدۇ، رىسقىنى خۇدا بېرىدۇ» دىن ئىبارەت بېكىنمە قاراش قان - قېنىمىزغا سىڭىپ كەتكەن ئوخشايدۇ! پەقەت ئاچ قالمىسا، ئۆلۈپ قالمىسىلا بولامدۇ؟، ئۇلارنىڭ تىرىكلىكىنىڭ ئۆلگەندىن، ياشىغىنىڭ ياشمىغىنىدىن نېمە پەرقى؟! ئۇلاردا ئادەمگە خاس غۇرۇر، ئىززەت - ھۆرمەت، ئۆزىنى قەدىرلەش قارىشى ۋە قىممەت قارىشى، مەدەنىيەت - ساپا يېتىلدۈر - مەي ئىشقىلىپ قۇرت - قوڭغۇزلار كەبى ئوزۇقلۇق بېرىپ ئانچە - مۇنچە قارا ئەمگەككە سېلىپ چوڭ قىلساقلا بولامدۇ؟

ياشىنىپ قالغان ئاتا - ئانىسىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالماي تاشلاپ قويغان، ئاتا - ئانىسى ھايات تۇرسا، ئۇلارنىڭ مال - دۇنياسىغا كۆز قىزارتىپ ھەرغىل شۇملۇقلارنى قىلىۋاتقان، تۆت تەڭگە پۇل ئۈچۈن ئاتا - ئانا، قېرىنداشلىرىدىن، ئادىمىيلىك ۋەجدانىدىن كېچىشكە تەييار تۇرىدىغان ۋاپاسىز، قارا يۈز پەرزەنتلەر ئارىمىزدا ئازمۇ؟! مانا مۇشۇلارنىڭ ھەممىسىدىكى سەۋەب پەقەت بىرلا، ئۇ بولسى - مۇ، ياخشى تەربىيەلمەسلىك. خېلى ئوقۇغان ياشلىرىمىزدىمۇ، ئىلى - مىي دۇنيا قاراش كىرىزىسى ۋە مەسلىلەرنى ھەل قىلالمايلىق ئېلىمىز. جەمئىيەتتىكى نۇرغۇن ھادىسىلەر ۋە مەسلىلەرگە قارىتا ئۇلار - دا مۇستەقىل ئىلمىي قاراش يوق. پەقەت ئەر بولسۇن، ئايال بولسۇن ھەممىسىلا غەيۋەت ئۇسىنى ئالغان ھېسسىيات بويىچە كۈتۈلدەشلەر بار. جەمئىيەت، كىشىلىك مۇناسىۋەت ھەققىدە ئاللىيىجاناب، ئەستە - يىدىل ۋە دادىل بىر تەرەپ قىلىش ۋە چۈشىنىش ئىقتىدارى يوق!

قىزىل كۆزلۈك، بۇرىنىڭ ئۈچىنىلا كۆرۈش، كۆز ئالدىدىكى مەسەلەلەرنى ئەتراپلىق كۆزىتىپ، دادىل ئېتىراپ قىلالماسلىق ئېغىر بەزى ئەرلەر ئۆزىنىڭ ئەر بولۇپ تۇرىلىپ قالغانلىقىغا پۇشايمان قىلىپ، ئاياللاردىكى بەزى يامان ئىللەتلەرنى ئۆزىگە يۇقتۇرۇۋالغان. خېلى تەربىيە كۆرگەن بىر قىسىم ئەرلەر يىغىلىسا، ئۇلارنىڭ پارىقىدا ئايالچە پاراڭلىشىش شەكلى يەنى غەيۋەتخورلۇق، ھەسەتخورلۇق ۋە بىزەڭلىك قىلىش ئاساسى سالماقنى ئىگىلەپ، ئەڭ چاكىنا، ئەرزىدە مەس تېمىلاردا پاراڭلىشىدىكەن! جەمئىيىتىمىزدىكى بۇ خىل ئاياللىق شىش ھادىسىسى، ئۇيغۇر ئاياللىرى ئۈچۈنلا ئەمەس بىر پۈتۈن ئۇيغۇر جەمئىيىتى ئۈچۈن ئىنتايىن زور يوقىتىش! ...

ئاياللاردىنمۇ ئەلىمىساقىتىن بىر قىسىم غەيۋەتخورلۇق، يامان ئىللەتلەرنى مەۋجۇت ئىدى. زامان تەرەققىي قىلغانسېرى بىر قىسىم مەدەنىيەت ئەخەلەتلىرى ئۇلارنىڭ ئاياللار، ئانىلار ئۇلۇغلۇق ئوبرازىغا تەسىر يەتكۈزدى. بىراق ئەر دېگەن بىز ئۇيغۇرلاردا ئەلىمىساقىتىن، ئاياللارنى تىزگىنلەپ، ئۇلارغا يۆلەنچۈك ۋە ئۈلگە بولۇپ كېلىۋاتقان، ئۆزىنىڭ يىراقىنى كۆرەلمىكى، باتۇر ۋە چىداملىقلىقى شۇنداقلا بىر قاراپ قويۇش بىلەنلا نۇرغۇن مەنىلەرنى ئىپادىلەپ ئايالنى باشقۇرۇپ، يېتەكلەپ، ئەرلەرگە خاس مەجەزىنىڭ ۋەزىنى، ئېغىر - بېسىق، ئەمما غۇرۇرلۇق سۈلكتى بىلەن قەدىمدىن تەرىپلىنىپ، ئەندە ۋارىلىنىپ كەلگەن.

زامان تەرەققىي قىلىپ ھالا بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندىكى بەزى ئەرلەردە بولۇۋاتقان بۇ خىل ئاياللىشىش ھادىسىسى ئېھتىمال - خۇدا-نىڭ بىزدەك نادانلىق، خۇراپاتلىق پاتىقىغا بارغانسېرى چۆكۈپ كېتىۋاتقان قوۋمىغا بەرگەن جازاسى بولسا كېرەك! چۈنكى، مىللەت گەۋدىسىنىڭ تۇۋرۇكى ئەرلەر ئەمەسمۇ؟! ئەرلەر مىللەت ئۈچۈن، ئايالى ئۈچۈن، پەرزەنتى ئۈچۈن ئويلىنىشى، ئۇلارنىڭ كەلگۈسى ئۈچۈن ئىزدىنىشى، شۇ ھەقتىكى يۈكسەك ئوبرازى، ئەقەللىي ۋە دادىل پىكرى بىلەن ئاياللار ۋە بالىلار قەلبىدىكى تاغدەك يۈكسەك ئوبرازىنى ساقلىشى كېرەك!

بىز مائارىپچىلاردا ھېچقانداق مەسىلە يوقمۇ؟

رەھبەرلىك ئىچىدە خىزمەتنى ياخشى ئىشلىگەنلەرنى ئەمەس، كۆپرەك يول ماڭغانلارنى، بەكرەك خۇشامەت قىلىدىغانلارنى ئىشقا قويىدىغان ئەھۋاللار، مەكتەپلەرنىڭ تۈرلۈك خىزمەتلىرىنى باھالاش، كۆزىتىش ۋە توغرا يۆنىلىشنى كۆرسىتىپ بېرىش ئۈچۈن ماڭغانلار ئارىسىدا، مەكتەپلەرنىڭ سالغان داىمىيلىقىغا قاراپ باھا بېرىدىغان ئىشلار يوقمۇ؟

شەھەر ئوقۇتقۇچىلىرىدا، ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئاتا - ئانىسىدىن بىر نەرسە تەمە قىلىپ، قەستەن ئىمتىھاندىن ئۆتكۈزمەيدىغان، ئومۇمىي نەتىجىسىنى تۆۋەنلىتىۋېتىدىغان، ئالدىدىكى ئورۇندىن كەينىدىكى ئورۇنغا يۆتكىۋېتىدىغان، ئەلاچى ئوقۇغۇچىلار بىلەن ئولتۇرۇشتىن، ناچار ئوقۇغۇچىلار بىلەن ئولتۇرۇشقا ئالماشتۇرۇۋېتىدىغان ئىشلار، يېزا ئوقۇتقۇچىلىرىدا، ئوقۇغۇچىلارنى خالىغانچە خۇسۇسىي ئىشلىرىغا سالدىغان، ئوقۇغۇچىلارنى قوشۇمچە كىرىم توپلاشقا ئەمگەككە سالغاندا، كۆپرەك ئىشقا سېلىپ، پانچۇقىمىزغىمۇ ئانچە - مۇنچە كىرىم قىلىۋالدىغان ئەھۋاللار يوقمۇ؟

مەكتەپلىرىمىزنىڭ ئوقۇتۇش سۈپىتى نېمىشقا تۆۋەنلەپ كېتىدۇ؟ نېمىشقا ھەر قايسى رايونلار بىلەن سېلىشتۇرغاندا ئەھۋالىمىز شۇنچە كەينىدە تۇرىدۇ؟

بۇنىڭغا ئەلۋەتتە خەلقىمىزنىڭ مەدەنىيەت سەۋىيىسىنىڭ باشقا رايونلارغا سېلىشتۇرغاندا تۆۋەنلىكى، نامراتلىقى، مەكتەپلىرىمىزنىڭ ئىلغار ئوقۇتۇش ئەسلىھەلىرىنىڭ كەمچىللىكى، ئوقۇغۇچى تۇراقلاش-تۇرۇش خىزمىتىنىڭ چىڭ تۇتۇلۇپ، تەدبىرلىك ئىشلەنمەسلىكى قاتارلىق نۇرغۇن ئامىللار سەۋەبچى بولسىمۇ، يەنىلا يېزىدىكى كەسىپ-چانلىق روھىنىڭ تۆۋەن بولۇش، مەسئۇلىيەت ئېڭىنىڭ ئاجىز بولۇشى ھالقىلىق ئامىلدۇر.

مەكتەپلىرىمىزنىڭ باشقۇرۇش مېخانىزمى مۇكەممەل ئەمەس. بۇنىڭدا ناھىيە ياكى ۋىلايەت بويىچە بىرلىككە كەلگەن تۈزۈم مېخانىزمى يوق. مائارىپ ئىدارىلىرىنىڭ مەكتەپلەرنىڭ باشقۇرۇش تۈزۈملىرىنى تەكشۈرۈپ، نازارەت قىلىش تەكلىپ - پىكىر تۈزىتىشلەرنى بېرىشى يېتەرسىز. ئاددىيسى 40 - 50 ئوقۇغۇچىنى تۇتقۇزغان

قىزلىق دوقۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

سىنىپ مۇدىرلىرى ئۈچۈن، سىنىپ مۇدىرلىق سەنئىتىگە دائىر كۇرس ۋە تەربىيىلەش يوق. ھەركىم ئۆزى بىلگەنچە سىنىپ نۇتۇقى. ئۇنىڭ ئۈستىگە غەيرىي كەسىپلەردىن ئالماشقانلارمۇ مائارىپتا كۆپ بولۇپ، ئۇلار پىداگوگىكا، پسخولوگىيە قاتارلىق قورال دەرسلىك-لىرىنى ئوقۇمايلا، دەرس مۇنبىرىگە چىقىدۇ. ئۆزىدە ئوقۇتقۇچىلىق سالاھىيەت ئوبراز بارمۇ - يوق، بىلمەيدۇ ھەم بۇنىڭ ئۈچۈن تىرىش-مايدۇ.

مەكتەپ مۇدىرلىرى خىزمەت ئىستىلىمىزدا، ئۇسۇلىمىزدا مەسلىھەت يوق، ئوقۇتقۇچىلارغا كۆيۈنۈپ، ئوقۇتۇشقا كۆڭۈل بۆلۈپ دا-دىل، مائارىپچىغا خاس پەزىلەت بىلەن ئىشلىدۇق دەپ يۈرەكلىك ئېيتالايمىزمۇ؟ قايسىمىز ئۆز نەپسىمىزگە چوغ تارتىمىد، ئۇنۋان باھالاشلارنى نەزىرىدىن ساقىت قىلىمىد، مەن ئۈچۈن يۈگرەپ يۈ-رۈيدىغانلاردىن كىچىك گۇرۇھ شەكىللەندۈرۈپ، بىيۇرۇكراتلىق قىل-مىدىم، ياش ئوقۇتقۇچىلارنى تەربىيىلەشكە ئېتىبارسىز قارىمىدىم دېيەلمەيمىز؟! ...

مۇشۇنداق ۋە مۇشۇنىڭغا ئوخشاش مەسلىھەت بىزدە يوق، مەندە ساقلىنىدى، مەن ئۆز مەجبۇرىيەت ۋە بۇرچۇمنى ياخشى ئادا قىلىدىم، تارىخ، مىللەت ۋە ئەۋلادلار ئالدىدا يۈز كېلەلمەيمەن، ئۆزۈمنى ھەقى-قىي خەلقنىڭ چاكىرى دېيەلمەيمەن، دەيدىغانلاردىن ئارىمىزدا قانچى-سى بار؟! ...

بىز مىللەتنىڭ ساپاسىنى ئۆستۈرۈش ئۈچۈن ئالدى بىلەن مەك-تەپ مائارىپ قۇرۇلمىسىنى ياخشى تەكشۈشمىز كېرەك. ئاندىن شۇ ئاساستا ئىجتىمائىي كەيپىيانقا تەسىر كۆرسىتىپ، جەمئىيەت تەلىم تەربىيىسىنى كۈچەيتىشىمىز كېرەك.

مېنىڭچە مائارىپنىڭ نىشانى تۆۋەندىكىدەك بولغاندىلا ھەقىقىي ئىجتىمائىي ۋە تەبىئىي ئادەم تەربىيىلەپ چىقالايدۇ:

ئالاقىلىشىش ئىقتىدارىنى ئاشۇرۇش، ئانالىز ئىقتىدارىنى يې-تىلدۈرۈش، مەسلىھەت ھەل قىلىش ئىقتىدارىنى ئاشۇرۇش قىممىتى-گە ھۆكۈم قىلىش ئىقتىدارىنى يېتىلدۈرۈش، ئىجتىمائىي ئالاقە ۋە پائالىيەتچانلىق ئىقتىدارىنى ئاشۇرۇش، ئۆزىنى، مۇھىتىنى چۈشىنىش

ئىقتىدارىنى ئاشۇرۇش، بۈگۈنكى دۇنيانى بىلىش ئىقتىدارىنى ئاشۇرۇش، سەنئەت ۋە ئىجتىمائىي پەنلەر بىلىمىنى چوڭقۇرلاشتۇرۇش بۇ ئارقىلىق ئادەمىيلىكنى ساقلاش، ئادەمگە خاس ياشاشقا مۇيەسسە قىلىش جەھەتتىن ئىنتىلىپلا تۇرۇش.

ھالبۇكى بۇلارنى پەقەت مەكتەپلەرگىلا تاپىنىۋالساق ئەمەلگە ئاشۇرغىلى بولمايدۇ. چوقۇم مەكتەپ، ئائىلە ۋە جەمئىيەتنىڭ زىچ ھەمكارلىقىغا تايىنىش، ئۈچ تەرەپ مەسئۇلىيەتنى تەڭ ئۈستىگە ئېلىش، ئۈزلۈكسىز ئۆگىنىش، تىرىشىش، كەڭ ساھەدە كەڭ دائىرەلىك ئىزدىنىشنى جەمئىيەتنىڭ ھەرىكەت مېخانىزمى قىلىش كېرەك. پەقەت ئۆمۈرلۈك مائارىپ سىستېمىسى بەرپا قىلىشلا، بىلىم ئىگىلىكى خىرىسىنى كۈتۈۋېلىشنىڭ بىردىنبىر يولىدۇر.

مائارىپ پەقەت مەكتەپلەر، بولۇپمۇ ئادەتتىكى مەكتەپلەرنىڭ ئىشى دەيدىغان كونا قاتمال كۆز قاراشلارنى ئۆزگەرتىپ، كەسپىي مائارىپ ۋە تور مائارىپىنى زور كۈچ بىلەن تەرەققىي قىلدۇرۇش كېرەك. ئادەمنىڭ تەرەققىياتى ئومۇميۈزلۈك بولىدۇ. شۇڭا، ئادەم ئەتراپلىق مائارىپقا موھتاج بولىدۇ. ئىجتىمائىي ئىش تەقسىماتىمۇ كۆپ خىل بولىدۇ. شۇڭا، جەمئىيەت كۆپ تەرەپلىملىك ئىختىساسلىقلارغا موھتاج بولىدۇ. ئوخشاشلا بىر دۆلەتنىڭ قۇرۇلۇشىمۇ ئالىي دەرىجىلىك پەن - تېخنىكا ئىختىساس ئىگىلىرىگە ئېھتىياجلىق، شۇنداقلا كەسپىي مائارىپنى ياخشى قوبۇل قىلغان مىليونلىغان ئوتتۇرا ۋە يۇقىرى دەرىجىلىك تېخنىكا خادىملارغا، ئىشچىلارغا ۋە پىشقان ئەمگەكچىلەرگە موھتاج. مۇشۇنداق بىر تۈركۈم ئەمگەكچىلەر چوڭ قوشۇننى، ئىلغار پەن - تېخنىكا ۋە ئىلغار ئۆسكۈنىلەر بولمىغاندا رېئال ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدۇ. مەكتەپ مائارىپى پەقەت مائارىپنىڭ بىر خىل مۇھىم شەكلى، ئەمەلىي يەتتە جەمئىيەتتىكى تەشكىلاتلار، ئاپپاراتلار ۋە گۇرۇھلارمۇ مائارىپ فۇنكسىيىسىگە ئىگە بولۇپ، ئۇلار ئارقىتىدىغان بىلىم تەجرىبىلەر كىشىلەرنىڭ قابىلىيىتىنى ئۆستۈرۈشتە مۇھىم قىممەتكە ئىگە. بولۇپمۇ ئۇچۇر تېخنىكىسى ۋە تور تېخنىكىسىنىڭ تەرەققىياتى مائارىپنى قەدەممۇ قەدەم ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرىگە سىڭدۈرۈپ بېرىدۇ.

دۈرمەكتە. شۇڭا نۆۋەتتە كەسپىي مائارىپ ۋە نور مائارىپىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش تولمۇ زۆرۈر.

بىلىم بايلىق، بىلىم ئىشلەپچىقىرىش كۈچىدۇر. بىلىم كىشىلەرنىڭ كىشىلىك قەدەر - قىممىتىنى بەلگىلەيدۇ، ئۇ كىشىلەرنىڭ بىلىم ئىگىلىكى جەمئىيەتتە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشنىڭ ھەقىقىي كاپالىتىدۇر. ئادەم ئۆزىنىڭ ھەقىقىي قىممىتىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش چوقۇم ئۆمۈرلۈك مائارىپىنى قوبۇل قىلىشى كېرەك. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىلىم ئىگىلىكىنىڭ تەرەققىياتى بىلىمنىڭ ئۆزلۈكسىز يېڭىلىنىپ تۇرۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ. شۇڭا، كىشىلەر ئۆمۈر بويى ئۆگىنىشى، ئۆزلۈكسىز بىلىم ئېلىشى، بىلىمنى ئۆزلۈكسىز يېڭىلاپ تۇرۇشى كېرەك. كەلگۈسى جەمئىيەتتىكى ساۋاتسىزلىق، خەت تونۇماسلىق ئەمەس، بەلكى ئۆگىنىشنى بىلمىگەن ۋە بىلمەيدىغان ئادەمنى كۆرسىتىدۇ.

بىز مۇشۇ ئاساستا ئۆزىمىزگە دىئاگنوز قويۇپ باقساق، قانداق ئەھۋالدا ئىكەنلىكىمىزنى، بىزنى قانداق تەقدىرنىڭ كۈتۈپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلالايمىز. ھەممىمىز ۋەتەننىم، خەلقىم، مىللىتىم دەپ ئاغزىمىزدىن دەپدە بىلىك سۆزلەرنى چىقىرىپ سۆزلىيەلەيمىز. بىراق بۇلار ئۈچۈن قانچىلىك ئەمەلىي ئىش قىلىپ بېرەلەيدۇ؟ كۈچلۈك ۋە تەنپەرۋەرلىك، مىللەتپەرۋەرلىك ئۈچۈن ئاغزىمىزدا شەھەر ئېلىش ئەمەس، زەمبىرەك ئوقىغا ئۆزىمىزنى تۇتۇپ بېرىپ جان تەسەددۇق قىلىشمۇ، يۈرىكىمىزنى سۇغۇرۇپ بېرىشمۇ ئەمەس، بەلكى ئاددىي، كىچىك ئىشلاردىن باشلاپ ئەمەلىي ئىش قىلىشىمىز كېرەك. ھېچبولىمىغاندا ئۆزىمىزنى، ئۆزىمىزنىڭ تەقدىرى، كەلگۈسى ئۈچۈن تەربىيىلىسەكمۇ مىللەتنىڭ ساپاسى ئۈچۈن تۆھپە قوشقان بولىمىز. پەرزەنتلىرىمىزنى ياخشى تەربىيە مۇھىتىغا ئىگە قىلساقمۇ مىللەت ئۈچۈن تۆھپە قوشقان بولىمىز. مائارىپنى قوللاپ بەزى نامرات ئوقۇ-غۇچىلارنىڭ ئاددىيىسى قىيىنچىلىقىنى كىتاب، ماتېرىيال سېتىۋېلىشنى ئۈستىمىزگە ئالساقمۇ، خەلقىمىزنىڭ جۈملىدىن دېھقانلىرىدىن جىزىنىڭ ئىدىيىسىنى ئازاد قىلىپ، پەرزەنتلىرىنى مەكتەپلەرگە ئاڭلىق ئەكىرىپ بېرىدىغان قىلساقمۇ، ئوقۇشتىن يالتايغان بىر ئۆس-

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

مۈرگە تەربىيە ئىشلەپ، مەكتەپ دەۋازىسىدىن ئەكىرىپ قويساقمۇ، ھەربىرىمىز ئۆزىمىزگە، ئائىلىمىزگە مەسئۇل بولۇپ، پەن مەدەنىيەت بىلىملىرىنى ئىگىلەپ، بىلىمىمىزنى يېتىلدۈرۈش ئۈچۈن تۇرساقمۇ يەنىلا مىللەت ئۈچۈن تۆھپە قوشقان بولىمىز.

بۇنداق ئىش ۋە مىساللار قەدەمدە بىر ئۇچراپ تۇرىدۇ، گەپ شۇنى پەرق ئېتىش ۋە مەسئۇلىيەتچانلىق، ئىنچىكىلىك بىلەن مۇئامىلە قىلىشتا.

مۆھتەرەم زىيالىيلار، قەدىرلىك قېرىنداشلار، ھېچقايسىمىزنىڭ بۇ چەكلىك ھاياتىمىزدا نام نىشانىمىز، قەدىر - قىممەتىمىز ۋە ھۆرمەتىمىز ياشىغۇمىز يوق. ئۇنداقتا بىزدىن تەشكىل تاپقان مىللەتنىڭ ئومۇمىي گەۋدىسى مەڭگۈ، دۇنيادىكى باشقا مىللەتلەر ئىچىدە بىلىم - سىز، ساپاسىز، قەدىرسىز قارىلىپ نام - نىشانىمىز ۋە نەزەرىمىز مەۋجۇت بولۇپ تۇرسۇنمۇ؟ ئەجەب، بۇ بىر ئەۋلاد كىشىلەردە مەسئۇلىيەت ۋە بۇرچ تۇيغۇسى، ئازابلىنىش ئېڭى، ئۆزلۈك ۋەجدانى يوقمۇ؟ بىز تارىخ، كەلگۈسى ۋە پەرزەنتلىرىمىز ئالدىدىكى مەسئۇلىيەتتىن قېچىپ قۇتۇلالايمىزمۇ؟!

مېنىڭچە ھەربىر ئەقىل، ۋەجدان ئىگىسى بۇنداق كۆپ قەرزگە بوغۇلۇپ كېتىشىنى، قەدىر - قىممەتىمىز ياشاشنى خالىمايدۇ! چۈنكى، ئۆزىنى ئۆزى ھۆرمەتلىمىگەنلەرنى، كۈچەيتىمىگەنلەرنى باشقىلار ھەرگىزمۇ ھۆرمەتلىمەيدۇ! ...

2003 - يىل، قاراقاش

ئوقۇتقۇچى بولۇش راستىنلا تەس بولۇپ قالدىمۇ؟

4 - ماي كۈنى بىر ئوقۇغۇچى «ئوقۇتقۇچى بولماق تەس» ناملىق تەقلىد شېئىرنى دېكلاماتسىيە قىلىپ، ئوقۇتقۇچى، ئوقۇغۇچىلار ئارىسىدا خېلى زور ئىنكاس قوزغىدى.

ئوقۇتقۇچىنىڭ ئىقتىسادىي تۇرمۇش كاپالىتى، دەۋرنىڭ، ئىسلاھاتنىڭ ئوقۇتقۇچىلاردىن كۈتىدىغىنى، يېقىنقى يىللاردىكى سىياسىي جەدىدىيەتلىكلەرنىڭ ئوقۇتقۇچىغا ئېلىپ كەلگەن بېسىمى قاتارلىق تەرەپلەر كونكرېت يورۇتۇپ بېرىلگەن بۇ شېئىرنى تولۇقسىز 3 - يىللىقتا ئوقۇيدىغان كىچىك بىر قىز دېكلاماتسىيە قىلغانىدى.

نېمە ئۈچۈن 14 - 15 ياشلارغا ئەمدىلا كىرگەن بىر قىزنىڭ ئېڭىغا، شۇنچە كونكرېت تەرەپلەرگە تەسىر قىلىپ، ئوقۇتقۇچىلىقنىڭ ھەقىقەتەن جاپالىق، تەس كەسىپ ئىكەنلىكىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ شېئىر يازىدۇ؟ ھازىر دېھقانلارمۇ: «ئوقۇتقۇچىنىڭ كۈنىمۇ ھەقىقەتەن تەس ئىكەن، ھۆكۈمەتنىڭ يوليورۇقلىرىنى ئىجرا قىلىپ تەلپى بويىچە ئادەم تەربىيىلىمىسە تېخى بولمىغان، خەلقنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىغا قاراپ، مەسىلىلەرنى مۇۋاپىق بىر تەرەپ قىلمىسا تېخى بولمىغان» دېيىشىدىكەن. نېمە ئۈچۈن كىشىلەردە شۇنداق قاراش شەكىللىنىپ قالدى؟ ئىسلاھاتنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ئەگىشىپ دەۋرنىڭ ئوقۇتقۇچىلارغا قويغان تەلپىمۇ كۈنسېرى يۇقىرى ئۆزلەشكە باشلىدى. ئوقۇتقۇچىلار ئۆزىنىڭ كەسپىي ساپاسى ۋە ئومۇمىي پەن - مەدەنىيەت بىلىملىرى جەھەتتىن كەسكىن تاللىنىش ۋە شاللىنىشقا دۇچ كېلىۋاتقان بۇ پەيتلەردە، ئوقۇتقۇچىلار ئۇچرىغان يەنە بىر خىل رىس، ئوقۇش پۈتتۈرۈپ كەلگەن بالىلارنىڭ ئىشسىزلىقى سەۋەبلىك، ئاڭ سەۋىيىسى ئۆزۈن، قانۇن ئېڭى، مەدەنىيەت ئېڭى يۇقىرى كۆتۈرۈلمىگەن خەلقلەرنىڭ، يەرزەنتىلىرىنى ئوتتۇرا مەكتەپكە بەرمەسلىك سە-

ۋەبىدىن توققۇز يىللىق مەجبۇرىي مائارىپقا بولغان تولمۇ سۇس پوزىتسىيىسى ۋە قارشىلىقى بولدى. ئوقۇتقۇچىلار مۇشۇ زىددىيەت ۋە توقۇنۇش دۇچ كېلىشلەرنى ھەل قىلىشنىڭ كويىدا يۈرۈۋاتقان مەزگىللەردە، يەنە بىر تەخىرىسىز ۋە تىنمىسىز ھالدا دۇچ كەلگەن ئىش، كەينى - كەينىدىن كەلگەن سىياسىي ھەرىكەتلەر، ئوقۇتقۇچىلارنى باش قىلىپ ئورۇنلاشتۇرۇلغان سىياسىي پائالىيەت ھەرىكەتلەر بولدى.

ئوقۇتقۇچىلار مەدەنىيەت تارقانچىلار، كېلەچەكنىڭ قۇرغۇچىلىرىنى، ئىگىلىرىنى تەربىيىلىگۈچىلەر بولغاچقا، ئۇلارنىڭ سىياسىي ساپاسى، بىلىم، ئاڭ قۇرۇلمىسى، كېيىنكىلەرنىڭ تەربىيىلىنىشىدە، دۇنيا قاراش، سىياسىي مەيدان، سىياسىي نۇقتىگىنەزىرىنى يېتىلدۈرۈشتە ئىنتايىن مۇھىم ھەل قىلغۇچ رول ئوينايدۇ، يېقىنقى 3 - 4 يىلدىن بۇيانقى مۇقىملىق خىزمىتىنى چىڭ تۇتۇشنىڭ ئاساسى نىشانىمۇ مائارىپقا بېرىپ تاقالدى. شۇڭا رايونىمىزدىكى ئوقۇتقۇچىلار ئۈچ يىلدىن بېرى ئۆلىشىپ كەلگەن سىياسىي ئۆگىنىشلەر جەدۋىدە - چىلىكىدە بۇ يىلقى يازلىق تەتلىنى ھېسابقا ئالمىغاندا تەتلى قىلىپ باقمىدى. شەنبە، يەكشەنبىلەردىمۇ ئاساسىي جەھەتتىن دەم ئېلىش قىلىمىدى. ئەتىگەن - كەچتە تەتلىدە، شەنبە - يەكشەنبىدە، قايتا - قايتا نەچچە قېتىملاپ يازغان ماتېرىياللارنى، كۈن بويى ئىشخانىغا سولىنىپ ئولتۇرغان ئوقۇتقۇچىلارنى كۆرگەن ئوقۇغۇچىلار، ئوقۇتقۇچىلارنىڭ دەرس ۋاقتىدا ئۆگىنىشكە تەشكىللەپ قويۇپ، ماتېرىيال يېزىشىغىمۇ كۆنۈپ كەتتى. يۇقىرى دەرىجىلىك ئورۇندىن تەكشۈرۈش كېلىپ يامان ئەمەس باھالانغان ماتېرىياللار يەرلىكتىن تەكشۈرگۈچىلەر ئىشخانىغا، ئۆزگىرىپ تۇرىدىغان ئۆلچەم قېلىپلىرىغا ماسلىشىپ بولالماي قايتا - قايتا يېزىلاتتى. بەلگىلەنگەن مۇددەتتە، بەلگىلەنگەن شەكىلدە يېزىپ بولمىسا قەتئىي بولمايدىغانلىقى، كەچتە - مۇبەر ۋاقىتچە ئىشخانىغا يىغىلىپ ئولتۇرۇشىدىغانلىقى ئۈچۈن، قاتتىق ئەقىدەكە ئۇچرىماسلىقىنى ئويلاپ دەرس ۋاقىتلىرىمۇ يېزىشقا مەجبۇر ئىدى... بۇنى ھېچكىم ئېغىر ئالمايتتى. پەقەت ماتېرىيال پۈتسىلا باشقا ئىش بىلەن ھېچكىمنىڭ كارى بولمايتتى. شۇڭا ئوقۇ -

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

غۇچىلارمۇ بارا - بارا بۇنى ئاڭلىق تونۇيدىغان بولۇپ قېلىشقانىدى. ئوقۇتۇشنى تىلغا ئالدىغان بىرمۇ ئادەم يوق ئىدى. ھەممىسى پەقەت ماتېرىيال تەلەپ بويىچە يېزىلىدىمۇ يوق، شۇنىلا سورايتتى. مەۋسۈم ئاخىرلاشقاندا ھەممەيلەننىڭ كالىپندار پىلانى خېلى كۆپ ئېشىپ قالاتتى. ئوقۇتۇش سۈپىتى كۆرۈنەرلىك چېكىنگەن بولۇپ، مەۋسۈملۈك ئىمتىھان نەتىجىسى، ئوتتۇرا تېخنىكوم ئىمتىھان نەتىجىسى 2 - 3 يىلدىن بېرى بىراقلا تۆۋەنلەپ كەتكەنىدى. مەكتەپتە ئوقۇغۇچىلارغا ئاتېنىزم تەربىيىسىنى چىڭ تۇتۇپ ئىشلىگەندىن سىرت، جۈمە كۈنىلىرى مەسچىت، خانىقالارغا ئوقۇتقۇچىلار ئوقۇغۇچىلارنىڭ جۈمە نامىزىغا بېرىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن باراتتى. ئوقۇتقۇچى، ئوقۇغۇچىلار مەكتەپ ئىچىدە يالاڭباش يۈرۈش تەلەپ قىلىنغانلىقى، رادىئو زان ئېيىدا ئوقۇغۇچىلارغا چۈشلۈك تاماق ئېتىپ يېگۈزۈلىدىغانلىقى ئۈچۈن كۆپ سانلىق دېھقانلار ئوقۇتقۇچىلارنى، مەكتەپنى ئۆچ كۆرۈشەتتى، پەرزەنتلىرىنى مەكتەپكە چىقارمايتتى. سۈيلەپ كىرسە تىرىكشەتتى. ئۇلارغا ئىلمىيلىك بىلەن سۆزلەپ چىرايلىق گەپ قىلىپ بالىلىرىنى مەكتەپكە ئېلىپ چىقىسىمۇ، كۆڭلىدە بالىلىرىنى ئوقۇتقۇشى بولمىغاچقا يەنە ئولتۇرغۇزۇۋالاتتى.

ئالڭ سەۋىيىسى تولىمۇ ئارقىدا قالغان خەلقنىڭ پەرزەنتلىرىنى تەربىيەلەش ئۈچۈن قاتمۇقات قىيىنچىلىقلارغا دۇچ كەلگەن يېزا ئو-قۇتقۇچىلىرىغا نىسبەتەن ئېيتقاندا ئۆز ۋەزىپىسىنى، مەسئۇلىيەت بۇرچىنى ئادا قىلىش ئەڭ مۇھىم بولغاچقا بۇلارغىمۇ كۆنۈپ كەتكەن، ئاڭلىق قارايدىغان، ۋاپىسىدايدىغان بولۇپ قېلىشقانىدى. ئەمما ئۇلارنىڭ خىزمەت قىزغىنلىقى سۇسلاشقان، روھى كەيپىياتى تۆۋەنلەگەن، ئۆزىنى تولىمۇ ھارغىن ھېس قىلىشتاتتى.

تۆۋەندە، شەپكىسىنى ئەكەل دېسە، بېشىنى كېسىپ ئاپىرىش ئۇسۇلى بويىچىراق ئىجرا قىلىنغان بەزى سىياسىي ھەرىكەتلەردىكى، ئوقۇتقۇچىلارنى دەرىجىدىن تاشقىرى قىيىن - قىستاققا ئېلىش، مائىتە رىپ سېپىنىڭ ئالدىنقى سېپىدە پارتىيە ھۆكۈمەت ئۈچۈن جان پىدالىق بىلەن ئىشلەۋاتقان ئوقۇتقۇچىلار بىلەن، مائارىپ قوشۇنىدىكى بەزى پاسسىپ كۈچلەرنى ئوخشاشلا بىر تاياقتا ھەيدەپ، ئوخشاش مۇئامىلە

قىلىنغان ھەرىكەت - مۇئامىلىلەر، مائارىپچىلارغا زەربە بولغاچقا، ئۇلار بىز بىر ئۆمۈر پارتىيە ۋە خەلققە سادىق بولۇپ ئىشلەپ تۇرۇپمۇ، يەنە بەزى مەسئۇلىيەتسىز، پاسسىپ تەسىر قوزغىغان ئوقۇتقۇچىلار بىلەن ئوخشاش مۇئامىلىگە ئۇچرىدۇق. بىز رىغبەتكە، تەسەللىگە موھتاج ئىدۇق. يېتىپسىراپ قالدۇق. بىز ئىككى تاشنىڭ ئارىلىقىدا تازا قىسىلمۇۋاتىمىز، ئوقۇتقۇچى بولمىقىمىز تەسكە چۈشۈۋاتىدۇ. بىزنى پارتىيە، ھۆكۈمەت تەرىپىمىلەپ ئۆستۈرگەن، ئۇلارنىڭ تەرىپىدە سى بىزنىڭ ئىدىيىمىزدە تۈپ يىلتىزدىن بىخ سۈرگەن. بىز دەۋرنىڭ ئېھتىياجى، مائارىپىمىزنىڭ، ۋەتىنىمىزنىڭ تەقدىرىنىڭ بىزگە مۇنا. سىۋەتلىك ئىكەنلىكىنى بىلىمىز. شۇڭا ھەرقاچان مەسئۇلىيەت ۋە مەجبۇرىيىتىمىزنى ئۈنۈنلىمىز. بىراق بىزمۇ تەسەللىگە، رىغبەتكە، ئىشەنچكە موھتاج. ھەممەيلەننى قارا قويۇق بىر تايماقتا ھەيدەش، زامانىنىڭ، دەۋرنىڭ تەرەققىيات تەلپى، ساپا مائارىپىنىڭ ئوقۇتقۇچىلارغا قويغان كەسپىي قۇرۇلما ساپا تەلپى، سىياسىي ساپا تەلپىنىڭ جىددىيەتچىلىكى، خەلقنىڭ مەكتەپ، ئوقۇتقۇچىلارغا بولغان سۇس مۇئامىلىسى ئارىسىدا تىنىمىمىز يۈگرەۋاتقان، چارچىغان ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ھالىسىراۋاتقان روھىدىن شۇنداق سوئال تەبىئىي ئاساستا ئېتىدلىپ بىقىدۇ؛ ئوقۇتقۇچىلىق قىلماق ھەقىقەتەن بىزگە شۇنچە زور بېسىم، تەسلىك ئېلىپ كېلىۋاتامدۇ - قانداق؟ يېزىدا ئىشلەۋاتقان ئوقۇتقۇچىلارغا كېلىدىغان بېسىم سەل ئېغىر ۋە قاتلاملىق بولۇپ، بەزى ۋاقىتلاردا بىزنىڭ كۈنىمىز دېھقانلارنىڭكىدىنمۇ ناچار بولۇپ قالىدۇ. تېخى تولۇق كەسىپلىشىپ بولالمىغان ئوقۇتقۇش شارائىتىدە، خەلقنىڭ مائارىپقا بولغان تونۇشىنىڭ تۆۋەنلىكى، نۆۋەتكە چۈشكەنسىرى پۇتاقلاپ، ئىلىنچۈكى كۆپىيىپ قالىدىغان تۈرلۈك يول-يۈرۈقلارنىڭ ئەسلىي ھالىتىدىن ئاشۇرۇۋېتىلگەن ئىجراسى... ئارىسىدا، تالچىقىپ ئاران - ئاران ئىلگىرىلەۋاتىمىز، بىز بەك ھارغىن،

2001 - يىل. قاراقاش نۆۋەت

بۇ مەدەنىيەت تارقىتىشىمۇ ياكى زەھەرلەشمۇ؟

بىز بالىلارنىڭ ئوقۇتقۇچىسىغا بەك يۈكسەك نۇقتىدىن قارايدىغاندەك ئىقتىدى بىلىمىز. ئانا - ئانىسىنىڭ خېلى زورلىقچە چۈشەندۈرۈشلىرىدىكى ئىشقا ئىشىنىدىغان بالىلار، ئوقۇتقۇچىسىنىڭ شۇنداقلا دەپ قويغان گەپلىرىنى ئېسىدە مەھكەم ساقلاپ، ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىدۇ. مۇئەللىم مۇنداق دېگەن، خانىم ئۇنداق دېگەننى ئېسىدىن چىقارمايدۇ، ئېغىزىدىن چۈشۈرمەيدۇ.

ئوقۇغۇچىلار ئوقۇتقۇچىسىنىڭ ھەر بىر ئېغىز سۆزى، ھەر بىر ھەرىكىتى، كىيىمىگە قەدەر دىققەت قىلىشىدۇ. ئۆزلىرىگە ئوقۇتقۇچىسىغا ياراشقان كىيىمنى باھالىشىپ چىقىدۇ، ئوقۇتقۇچىنىڭ ھەرىكەتلىرىنى، گەپ - سۆزلىرىنى دورىشىدۇ. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە ئوقۇتقۇچىلار گويا خاتا گەپ - سۆز قىلمايدىغان، ئىش - پائالىيەتلىرىمۇ ئۆلچەملىك پەرىشتە سۈپەت گەۋدىلىنىدۇ. ئوقۇغۇچىلار قەچچە ئوقۇتقۇچىلىق ئوبرازىنى ساقلىيالىغانلارغا ئوقۇغۇچىلار شۇنداق تەسەۋۋۇرغا ئېرىشىدۇ. ئوقۇغۇچىلار قەلبىدىكى بۇنداق ئوبرازىنى ساقلاش كۆپ تەرەپلىملىك، ئىنچىكە دىققەت قىلىشلاردىن كېيىن ئاندىن ۋۇجۇدقا كېلىدۇ.

كىيىم ۋە تاشقى قىياپەت كىشىلەرنىڭ باشقىلارغا بېرىدىغان ئۇنچى تەسىرىدۇر. ئوقۇتقۇچىنىڭ تاشقى قىياپىتى ئوقۇغۇچىلار ئۈچۈن ۋە ئوقۇتقۇچىلىق ئوبراز ئۈچۈن ئىنتايىن مۇھىم. ئوقۇتقۇچى دېمەك، كىشىنىڭ كۆز ئالدىغا رەتلىك، پاكىز كىيىنگەن، تەربىيە كۆرگەنلىكى بىر پۈتۈن قىياپىتىدىن گەۋدىلىنىپلا تۇرىدىغان، ئىللىق چىراي ئادەملەر كېلىدۇ.

زامانىۋىلىشىش قەدىمىنىڭ تېزلىشىشىگە ئەگىشىپ، مەدەنىيەت تەككى يۈرۈلۈشىمۇ ئالاھىدە تېز بولدى. چەتتىكى تۈرلۈك مەدەنىيەت

ئېقىملىرى بىلەن كىرىۋاتقان كىيىم - كېچەك مەدەنىيىتى تۇرمۇش سەۋىيىمىزدىن، ئىقتىسادىي ئەھۋالىمىزدىن چەتنىگەن ھالدا بىزگە خىرىس قىلىۋاتىدۇ. جۈملىدىن ئاياللارنىڭ ياسىنىش، بىرەر قۇر كىيىم سېتىۋېلىش ئۈچۈن بىر ئائىلىنىڭ بىر ئايلىق مائاشىنى ھېچ - خەرىسىگە ئىشلەتمەيلا سەرپ قىلىشىمۇ، ئىش ھەققى يەتكۈزۈشى ئەسكە توختايدىغان بولۇپ قالدى. باھاسى 1000 يۈەندىن ئېشىپ كەتكەن بىر يۈرۈش گىرىم بۇيۇملىرى ۋە بىر قۇر كىيىم كىشىلىرىمىز ئانچە ئەجەبلىنەرلىك تۇيۇلمايدىغان بولۇپ قالدى. بولۇپمۇ بىر ئىككى ھەپ - تىدە بىر قېتىم يېڭىلىنىپ تۇرىدىغان ئاياللارنىڭ مودا كىيىم - كېچەكلىرى، قۇرۇق سۆلەتۈزلىق ياش - ئۆسمۈرلەرنى زەھەرلەش قورالىغا ئايلىنىپ قالدى.

ئاتا - ئانىنىڭ كىيىم - كېچەك، زىبۇ - زىننەت ھەققىدىكى پاراخلىرى، دەتلاشلىرى، ئاندىن مەكتەپلەردىكى ئايال ئوقۇتقۇچىلار - نىڭ بەس - بەستە مودا قوغلىشىپ رەڭگارەڭ ياسىنىشلىرى ياش - ئۆسمۈرلەرنىڭ، مەدەنىيەتلىك يېتىلىشىگە تەسىر كۆرسەتمەكتە.

دېمىسىمۇ ھازىر بىر قىسىم ئايال ئوقۇتقۇچىلاردىكى كىيىم - كېچەك، زىبۇ زىننەتكە، ياسىنىشقا بېرىلىش قىزغىنلىقى، مۇسابىقە تۈسىنى ئالغان بولۇپ، بەزى ئەھۋاللار ئادەمنى چۆچۈتىدۇ. قايسىسىر ناھىيىدە ئاڭلىسام، ناھىيىدىكى داڭلىق مودا كىيىم - كېچەكلىرىنى ساتىدىغان ئىككى - ئۈچ دۇكان ئۆزئارا مۇسابىقىلىشىپ تۇرۇپ، ئىككى - ئۈچ مەكتەپتىكى خانىملارنى يېڭى - يېڭى نۇسخىدىكى كىيىملەر بىلەن تەمىنلەيدىكەن. بىر دۇكاننىڭ مېلى ئۆز چۆپقىمى ھېسابلانغان خانىملاردىن باشقىلارغا تارقىتىلسا چۆپقەت خانىملار خاپا بولۇپ قالىدىكەن. ئۈچ دۇكان ئۈچ مەكتەپتىكى خانىملارنى ئەڭ مودا كىيىملەر ۋە ئۇچۇرلار بىلەن مەخسۇس تەمىنلەيدىكەن. مال كەلگەن ھامان خانىملار سودىگەرنىڭ ئالدىغا چىقىپ، كېچىنى - كېچە، خىزمەتنى، خىزمەت ۋاقتى دېمەي ھەممىنى ئۇنتۇغان ھالدا يۈگۈرەپ بېرىپ، باھاسىنىمۇ كۆپ سۈرۈشتۈرۈپ كەتمەي، بىر - بىرىدىن قىزغىنىپ تۇرۇپ، كىيىم - كېچەكلىرىنى تاللىۋالىدىكەن. بۇ خانىملارنىڭ يولدىشى ۋە پەرزەنتلىرىگە بەرگەن تەسىرى،

ئائىلىسىگە كەلتۈرىدىغان ئىقتىسادىي بېسىمنى تىلغا ئالمايلا تورايمىلى، بۇلار ئوقۇغۇچىلارغا قانداق تەسىر بېرەر. ئۇلارنىڭ مەكتەپتىكى كۈندە ئالمىشىپ تۇرغان كىيىم نۇسخىلىرىغا مۇناسىپ ھالدا ئالمىشىپ دىغان زىبۇ - زىننەتلىرىنى ۋە ياسىنىشلىرىنى، ئاندىن ئۆزىمۇ ھېس قىلا - قىلماي شەكىللىنىۋاتقان ھەرىكەت ئادىتى، خاراكتېرىنى تەسەۋۋۇر قىلماق ئۈنچە تەس ئەمەس. بۇ تەرەپلەر ئەلۋەتتە ئوقۇغۇچىلاردا يامان تەسىر پەيدا قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ قارىشىمۇ بەلگىلىك تەسىرگە ئۇچرايدۇ، شۇ ئوقۇتقۇچىنىڭ ئوقۇغۇچىلار قەلبىدىكى ئوبرازىمۇ باشقىچە بولىدۇ.

يەنە مەلۇم ئالىي مەكتەپتە ئىشلەيدىغان بىر خانىمغا بىر تونۇشى چەت ئەلدىن بىر ئۇزۇن پايپاق ئالغاچ كىرگەنمىكەن. خانىم بۇ پايپاقنى ئاۋايلاپ، مەلۇم بىر خەپىرلىك كۈندە تارتىشقا ساقلاپ قويۇپتۇ. بىر كۈنى دەرسخانىدا بۇ خانىم ئۆزىنىڭ پايپىقى بىلەن ئوخشاش پايپاق تارتىۋالغان ئىككى - ئۈچ نەپەر قىز ئوقۇغۇچىنى كۆرۈپ غەزەپتىن تىترەپ كېتىپتۇ - دە، مەنمۇ تېخى تارتىپ باقمىغان پايپاقنى ھەرقايسىنىڭ تارتىدىغان نېمە ھالىڭ، سېلىش پايپاقنى بەدبەخ ھارامزادىلەر، دەپ چالۋاڭاپ، قىزلارنىڭ پايپاقلىرىنى سالدۇرۇپ، سىنىپتىن يىغىپ ئاچىقىپتۇ. بۇ ئەمەلىي بولغان ئىش. مانا بۇ خانىمنىڭ ئىشىنى نېمە دېيىش كېرەك؟ ئۇنىڭ بۇ قىلىقىنى قىزلارغا تەربىيە بەرمەكچى دېگەن تەقدىردىمۇ قىلغان بۇ ئىشى، قوللانغان ئۇسۇلى، قىلغان سۆزى تۈپتىن خاتا بولۇپ، ئوقۇغۇچىلاردا ناھايىتى ناچار ئىنكاس قوزغىغان، يامان تەسىر بەرگەن. ئۇنىڭ بۇ ھەرىكىتىدىن نە ئوقۇتقۇچىلىق ئەخلاق ۋە ئوبرازىنى كۆرگىلى بولمايدۇ.

ئوقۇتقۇچىلىق كەسپىي ئەخلاققا، خانىملارنىڭ بەك كۆپ ۋە ئوقۇغۇچىلارنىڭ دىققىتىنى چاچىدىغان زىبۇ - زىننەتلەرنى تاقاپ كىرىشى، قېنىق گىرىم قىلىشى، پاسونى غەلىتە كىيىملەرنى كىيىشى، بەك قىسقا كىيىم كىيىشى ھەمدە چاچ پاسونىنى غەلىتە قىلىۋېلىپ سىنىپقا كىرىشى مەنئى قىلىنغان. بىراق ئارتىستلار دەك غەلىتە ياسىنىۋالغان، زىيادە گىرىم قىلىۋالغان، ئېڭىشىسىلا يوتىلىرى، مەيىدىلىرى ئوچۇق قالىدىغان كىيىملەرنى كىيىۋالغان خانىملارنى خېلى

ئۇچرىتىمىز. بالىلارنىڭ ئائىلىلىرىگىچە خانىملارنىڭ ياسىنىشى ھەق-قىدە ھېكايە توقۇشۇپ، مەسخىرە قىلىشىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلايمىز، باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ تۆۋەن يىللىقىدا ئوقۇيدىغان بىر قىز ئۆيىدە ئانىسىغا: «ئانا بىزنىڭ خانىمنىڭ بويىنى قاپقارا تۇردۇ، ئەمما يۈزىگە ماس سۈرتۈپتىكەن، ئاپئاق بولۇپ كېتىپتۇ، سەنمۇ ئاشۇنداق مايدىن ئېلىپ سۈرسەڭ بولمامدۇ» دېگەن بۇ ئەمدىلا يەتتە - سەككىز ياشقا كىرگەن قىزنىڭ ئىنكاسى.

بۇنىڭغا ئوخشايدىغان ئەھۋاللار بەك كۆپ. خانىملارنىڭ مۇۋاپىق، سۇس گىرىم قىلىپ، ئىللىق ياسىنىپ، مۇۋاپىق قىياپەتتە دەرسخانىغا كىرىشى ۋە ئوقۇغۇچىلارغا ئىلمىي، پەرۋىشكار مۇئامىلە قىلىشى، بۇ ئوقۇتقۇچىلىق خىزمىتىنىڭ خاراكتېرى بەلگىلىگەن ئەھۋاللىرى ساۋات.

تېشى ھاي - ھاي، ئىچى قوي - قوي بۇ چىرىتكۈچىلەر مائارىپ-تىكى مىتەلەر بولۇپ، جەمئىيەتكە ياراملىق كىشىلەرنى تەربىيەلەپ بېرىدىغان ئوقۇتقۇچى ئەمەس، بۈگۈنكىدەك يۈكسەك ساپا تەلەپ قىلىدىغان جەمئىيەتنىڭ پۇقراسى، لايىقەتلىك پۇقراسىمۇ بولالمايدۇ. مەدەنىيەتلىك بولۇش، بەلگىلىك بىلىم قۇرۇلمىسى بىلەن جەمئىيەتكە ماسلىشىش ئاساسىدا، گەپ - سۆزدە ئىلمىي، ئىش - ھەرىكەتتە سىلىق - سىپايە، باشقىلار بىلەن مۇناسىۋەتتە ئۆزئارا ھۆرمەتتىن باشقا، يەنە باشقىلارنى چۈشىنىش، ئىززەت غۇرۇرىغا يول قويغان، ھۆرمەت قىلغان ئاساستا مۇئامىلە قىلىشنى كۆرسىتىدۇ. كىيىم - كېچەك جەھەتتىنمۇ ئۆزىنىڭ ئىجتىمائىي ئورنى، خىزمەت خاراكتېرىگە مۇناسىپ ھالدا رەتلىك، پاكىز، ئاددىي - ساددا ۋە باشقىلارغا يېقىملىق، ھۆرمەت نەسىرىنى بېرىدىغان بولۇشنى كۆرسىتىدۇ.

مەدەنىيەت بىر مىللەت ۋە خەلقنىڭ مەنىۋى ھاۋاسىغا قارىتىلغان بولۇپ، كىيىم - كېچەك تاشقى پوست خالاس. ئەڭ ئېچىنارلىقى كىشىلىرىمىز مۇشۇ تاشقى پوستنىمۇ ئۆزىگە لايىق، مۇۋاپىق تاللىيالماي، مەدەنىيەتسىزلىكنى تېخىمۇ قاملاشتۇرالمىي، چىققان ئۈستىگە جاراھەت چىقىرىۋاتىدۇ. يۇقىرىدا تىپىك مىسال سۈپىتىدە بىر قىسىم ئايال ئوقۇتقۇچىلارنىڭ بولمىغۇر ياسىنىش ئادەتلىرىنى مىسالغا ئال-

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

دۇق. مۇشۇنىڭغا ئوخشاش كىيىم - كىچەك قىزغىنلىقىدا قەيىسلىمە
سىنى تاپالماي پالاقشىپ يۈرۈپ، ئائىلىسى، ئېرى، پەرزەنتى بىلەن
كارى بولمايۋاتقان، ئۆزىنىڭ پەن مەدەنىيەت ساپاسى، ئاياللىق، ئانىلىق،
لىق، تەرەققىي قىلىۋاتقان بىر زامانىۋى، مەدەنىي جەمئىيەتتىكى
خىزمەتچىلىك، جەمئىيەتكە بىر كىشىلىك تۆھپە قوشقۇچىلىك رولىنى
ئۆتىۋېتىپ قېلىۋاتقان خانىملارنى ئەتراپىمىزدا ئۇچرىتىپ تۇرىمىز. ئۇ-
زى شۇنچىلىك چارچىغان، ياسىنىش پەللىلىرىگە يامىشىپ بولالماي،
بەس تالىشىشتىن ھەتتە ئۆزىمۇ زېرىككەن بۇ خانىملارنىڭ ئالدىراش
قەدەملىرىنى ئارام ئېلىشقا دەۋەت قىلىپ، ھەقىقىي مەدەنىيەتنىڭ ۋە
مەدەنىيەتسىزلىكنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ قويغۇم
كېلىدۇ. ئاندىن ئۇلارنىڭ بۇ خىل ئۇرۇنۇشلىرىنىڭ پەرزەنتلەر ۋە
ئەۋلادلار ئۈچۈن، ئانىلىق، تەربىيىلىگۈچىلىك سۈپەتتە، مەدەنىيەت
تارقىتىش ياكى زەھەرلەش بولىدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ بېقىشقا دە-
ۋەت قىلغۇم كېلىدۇ.

مەدەنىيلىكنى چۈشىنىش

مەدەنىيلىك بىر دۆلەت، بىر مىللەت تەرەققىياتىنىڭ روشەن گىياھىسى بولۇپ، ئۇ مەنىۋى مەدەنىيلىك ۋە ماددىي مەدەنىيلىكنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بىزنىڭ نۇرغۇن كىشىلىرىمىز ماددىي مەدەنىيلىكنى كۆپرەك چۈشىنىپ، ئۇنىڭغا ئەھمىيەت بەرمىسە، لېكىن مەنىۋى مەدەنىيلىكنى چۈشىنىشى ۋە ئۆزىنى شۇ ئاساستا تەربىيەلىشى ئۆلمەس پىتىمىز. مەدەنىيلىك شەھەر بەرپا قىلىش دېسە، شەھەر قۇرۇلۇشىنى يېڭىلاشقا، مۇھىتنىڭ پاكىز بولۇشىغا، ھويلا - ئارام، ئىشخانىدا - لارنى، كوچىلارنى گۈل - گىياھلاشتۇرۇشقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرمىسە، بۇلار مەدەنىيەتنىڭ تاشقى پوسىتى.

ئاندىنقى يىللىرى ۋىلايىتىمىزنىڭ مائارىپ ساھەسىدە مەدەنىيەتنىڭ مەكتەپ بەرپا قىلىش دولقۇنى قوزغالدى. مەكتەپلەر جىددىي ھەرىكەتكە كىلىپ، ئىشخانا، سىنىپلارغا گۈل - گىياھ سېتىۋېلىش، كونا قۇرۇلۇشلارنى رېمونت قىلىش، ھەرخىل تەشۋىقات دوسكىلىرىنى يېڭىلاش، دەرەخلەرنىڭ تۈۋىدىن بىر مېتىر كەلگۈدەك ئارىلىقنى ئاق سىرلاش، دەرىمىنى كىيىمگە سۈرۈپ تازىلىق قىلىش ئىشلىرى بىلەن ئالدىراش بولۇپ كەتتى. ئەمما بىر قىسىم ئوقۇتقۇچىلار ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئىنتايىن سەت تىللىشىۋاتقانلىقىنى، جېدەللىشىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىسىمۇ ئاڭلىماسلىققا، كۆرمىسەلىككە سېلىپ ۋاقىتىدا تۈزەتمىدى. ئوقۇغۇچىلارنى تاماكا، ھاراق ئەكىرىشكىمۇ بۇيرۇدى. مەدەنىيلىك مەكتەپ بەرپا قىلىش شوئارىلىرى تامارغا چاپلىنىپ، رادىئو كانىيى ئارقىلىق ئاڭلىتىپ تەشۋىق قىلىندى، قانداق قىلىنغاندا مەدەنىيلىك بولغىلى بولىدىغانلىقى ھەققىدە ئەستايىدىل ئىزدىنىدىغانلار ئاساسەن يوق بولدى. ئۇلارنىڭ بارلىق تىرىشچانلىقى پەقەت مۇشۇ بىر مەيدان ۋاقىتلىق شامالدىن ئوڭۇشلۇق ئۆتۈۋېلىش ۋە باھالاشتا تەشۋىق ئۇچرىماسلىق ئۈچۈنلا بولدى. نەچچە ۋاقىتلاردىن بېرى سان-

دۇقلارغا مەھكەم سېلىپ ئامبارلارغا بەنت قىلىپ قويۇلغان ھەرخىل ئېلىپكىتىرلەشكەن ئوقۇتۇش ئەسلىھەلىرى، تەجرىبە سايمانلىرى، گۈ-زەل سەنئەتنىڭ ئوقۇتۇشىغا دائىر مەدەنىيەت ۋە چالغۇ ئەسۋابلىرى كۆرگەزمىگە چىقىرىپ قويۇلدى. بۇ بىر مەيدان جىددىي پائالىيەتلەر. نىڭ خۇلاسىسى چىقىرىلىپ بولۇنغاندىن كېيىن، ھەممە نەرسىلەر يەنە ساندۇقنىڭ تۈرىدىن ئورۇن ئېلىپ ئامبارغا سولاندى. ئوقۇتقۇچىلار دەرس ئەمەلىيىتىدە ئۇلاردىن پايدىلىنالمىدى. ئوقۇغۇچىلار بۇ نەرسىلەرنى كۆرۈشتىن مەھرۇم قالدى. ئەمەلىيەتتە ئەڭ چوڭ مەدەنىيەت-سىزلىك كېلىپ چىقتى.

ھازىر نۇرغۇن كىشىلەر مەدەنىيلىك بولۇشنى ئوقۇل ھالدا كىيىم-نىشكىلا باغلىمۇيلىپ، قارىغۇلارچە مودا قوغلىشىدۇ. بۇ خىل ئەھۋال ئاياللاردا ئېغىرراق بولۇپ، ئۆزىنىڭ يېشى، بەدەن تۈزۈلۈشى، كەس-پى، ئىقتىسادىي، سالاھىيىتىنى ئىنچىكە ئويلاپ كەتمەيلا، سەندىن مەن قالارمەنمۇ دېگەندەك بىر ئايال قىممەت باھالىق كىيىمدىن بىرنى ئالسلا، ھەممەيلىن شۇ كىيىمنى ئېلىشقا قىزىقىپ ئۆزىگە يارىشىش - ياراشماسلىقىنى ئويلىماي، باشقىلار بىلەن بەسلىشىدۇ. يەنە مېھماندارچىلىقلاردىكى بۇزۇپ - چېچىش، مودا قوغلىشىپ كىيىم - كېچەكلەرنى ھەرخىل چاي سورۇنلىرىدا كۆز - كۆز قىلىش، چاي سورۇنلىرىنىڭ تۈرى ۋە دائىرىسىنى بارغانسېرى كۆپەيتىپ، كىيىمنى، زىبۇ - زىننەتنى يەرمەنكە قىلىش سورۇنىغا ئايلاندۇرۇپ-ۋېلىشلار، ئۇ يەردىكى غەيۋەتخورلۇقلار، ھەسەتخورلۇقلار ئادەمنىڭ كۆڭلىنى ھەقىقەتەنمۇ غەش قىلىدۇ. تۈزدەك ياسىنىشقا بىر - بىردىن چىرايلىق ئاياللار سورۇنغا دەسلەپتە ئەيمىنىپ ئاران كىرگەن بولسىڭىز، بىردەم ئولتۇرغاندىن كېيىن ئۇلارنىڭ گەپ - سۆزلىرىدىكى مەدەنىيەتسىزلىكىگە قاراپ تولىمۇ ئۈمىدسىزلىنىسىز. ئۇلارنىڭ ئۆزىنى كىيىم - كېچەك بىلەنلا زىننەتلەشنى بىلىپ، مەنئىيە دۇنياسىنى پەرۋىش قىلىشقا، زىننەتلەشكە ئېتىبار بەرمىگەنلىكى مانا مەن، دەپ چىقىپلا تۇرىدۇ.

ئويلاپ باقسىڭىز مۇشۇنداق بىر ئايال ۋە ئانىغا بىر ئائىلە، ئەر، پەرزەنتلەر قاراپ تۇرىدۇ. ئۇنى پەرزەنتلەرنىڭ سانسىز سوئاللىرىغا

توغرا، ئەستايىدىل جاۋاب بېرىپ، ئۇلارنىڭ تۈرلۈك قىزىقىش، ئىدى-تىلىشلىرىنى بايقاپ، مەسئۇلىيەتچانلىق بىلەن يېتەكلەپ توغرا يولغا باشلىيالايدۇ، دەپ ئېيتقىلى بولمايدۇ. ئەلۋەتتە بۇنداق قىلىش ئۈچۈن كەڭ دائىرلىك بىلىم، يۈكسەك مەنىۋى ساپا، پۈتۈن ۋۇجۇدىنى بېغىشلاشتەك جاپاغا چىداش روھى بولۇشى كېرەك. ئەمما خىزمەتكە بارمىسا، ھۆسن تۈزەش ئورۇنلىرى، ساتراشخانا، ماگىزىنلارغا يۈ-گۈرمىسە، تۈرلۈك مېھماندارچىلىقلارغا جاپىدا بارمىسا، چاي سورۇن-لىرىغا قاترىمىسا بولمايدىغان ئانىنىڭ پەرزەنتى ئۈچۈن ئاجىز تالايىد-خان ۋاقتىنىڭ قانچىلىك بولىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلماق قىيىن ئەمەس.

گەپ - سۆز، ئىش - ھەرىكەتلەردە باشقىلارغا قوپال مۇئامىلە قىلىش، مېھىپىلارنى كۆرگەندە ئۇلارغا ھېسداشلىق قىلىش يوق، ئۇلارنى دوراش، كەمسىتىش، يېزا كىشىلىرىنىڭ كىيىنىشى ۋە ئۇلا-رىنى دوراش، كەمسىتىش، گەپ - سۆزلىرىنى مەسخىرە قىلىش، ئۇلاردىن يىرگىنىش ۋە سوغۇق مۇئامىلە قىلىش بىر قىسىم شەھەر كىشىلىرىنىڭ ئىستىلىدا ساقلانغان مەدەنىيەتسىزلىك ھادىسىلىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

مەدەنىيلىكنىڭ تاشقى پوستىنى قارىغۇلارچە سۈيىستېمال قىلىد-ۋېلىپ، ھەقىقىي مەنىسىنى تەتبىقلىيالماسلىق، نادانلىق، خۇراپات-لىق، ھورۇنلۇقنىڭ ھەممىسى ماھىيەتتە مەنىۋى ساپانىڭ تۆۋەنلىك-دىن، مەنىۋى مەدەنىيلىككە ئېتىبار بەرمىگەنلىكتىن بولىدۇ. شۇڭا، مەدەنىيلىكنى ھەقىقىي چۈشىنىپ، ئالدى بىلەن ئادەتتىكى گەپ - سۆز، مۇئامىلە، كىچىك ئىشلاردىن باشلاش، جەمئىيەتنىڭ ئومۇمىي قىياپىتىگە، پەرزەنتلىرىنىڭ تەربىيىلىنىش مۇھىتىغا مەسئۇلىيەتچان-لىق بىلەن قاراش ھەممەيلەننىڭ باش تارتىپ بولمايدىغان بۇرچى!

مۇۋاپىق ئورۇنلاشتۇرۇش - ئۈنۈملۈك ئىشلىتىش ئۈچۈندۇر

مەدەنىيەتنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ تەشۋىقاتلارنىڭ شەكىللىرى ۋە ئۇسۇللىرى كۆپىيىشىگە باشلىدى. ئەڭ ئۈنۈملۈك قوللىنىلىۋاتقان ئۇسۇل تېلېۋىزور دۇر. CD پىلاستىنكىلىرى ئارقىلىق بۆسۈپ كىرىش بولۇۋاتىدۇ، كىچىكتىن باشلاپ قىزىلارغىچە، ساۋات سىزىلاردىن تارتىپ ساۋاتلىقلارغىچە ئائىلە تۇرمۇشىنى، دەم ئېلىش ۋاقتىلاردىن مونوپول قىلىۋالغان تېلېۋىزورلىشىش ھادىسى جەمئىيەت خاراكتېرنىڭ قاپلىنىش نىسبىتى ئەڭ يۇقىرى، تەسىرى ئەڭ كۈچلۈك تەشۋىقات قورالىغا ئايلاندى.

تېلېۋىزورنىڭ كىشىلەرنىڭ ۋاقتىنى ئىختىيارسىز ئىگىلەپ، ئىدىيىسىگە ئۈن - تۈنسىز چاڭگال سېلىشى، ھەر قانداق كۈچتىن ئۆستۈن، ئۈنۈمى ھەرقانداق ۋاسىتىدىن يۇقىرى بولۇۋاتقان بىر دەۋر - دە ياشاۋاتىمىز. بولۇپمۇ ياشلارنىڭ ۋە ئۆسمۈرلەرنىڭ دۇنيا قاراش يېتىلدۈرۈشى، ئۆسۈپ يېتىلىشىدە، مەكتەپ، جەمئىيەت، ئائىلە تەسىرىدىن كۈچلۈك كېلىۋاتقان تېلېۋىزورنىڭ رولىغا سەل قاراشقا بولمايدۇ، مەكتەپ ۋە ئائىلە تەربىيىسىدە قائىدە سۆزلەش، مەجبۇر قىلىش ئامىللىرى بولغاچقا، ئۇ، مېخانىكراق ئېلىپ بېرىلىپ، باشلار ۋە ئۆسمۈرلەرنىڭ قوبۇل قىلىشى قىيىنراق، ئۇلارنىڭ قارشىلىشىش ئۇيغۇسى كۈچلۈكرەك بولىدۇ. ئەمما تېلېۋىزور بولسا، ئۆزىنىڭ ئىختىيارى جەلپ قىلىش كۈچى ۋە سەنئەت ئالاھىدىلىكى بىلەن ئۇلارغا ئەڭ تېز ۋە تەبىئىي تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئۇلارنى تەسىرلەندۈرۈش يولى بىلەن ئىدىيىسىگە ھېسسىيلىق ئاساسىدا چاڭ سالىدۇ. ئۇلارنى ئىختىيارسىز ھالدا ئەل قىلالايدۇ، ئۆزگەرتەلەيدۇ.

تېلېۋىزىيە پروگراممىلىرى ئۈزلۈكسىز تولۇقلىنىپ تۇرۇۋاتقان بولسىمۇ، بىراق يەنىلا، ئۆزىنىڭ كىشىلەر تۇرمۇشىغا، ئىدىيىسىگە

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

كۆرسىتىدىغان تەسىرگە قارىغاندا، مەزمۇندا كەمچىلىك كۆپ. ياش-
لار ۋە ئۆسمۈرلەرنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشىگە، توغرا دۇنيا قاراش ۋە
كىشىلىك تۇرمۇش قارىشى، بەلگىلىك ياشاش سەنئىتىگە ئىگە قىلىشتا
تەسىر كۆرسىتىۋاتقان تىرىشچانلىقى، ئىزدىنىشى يېتەرسىز.
مەزمۇنى پۇچەك، تارقىتىشنىڭ ھاجىتى يوق تېلېۋىزىيە تىياتىر-
لىرى، ھېكايە فىلىملار كۆپرەك، ئادەمنىڭ قەلبىنى زىلزىلىگە سې-
لىپ، ئىدىيىسىنى قامچىلاپ چىقالايدىغان فىلىملەر بەك ئاز.
رىياسەتچىلەر باشقۇرۇشى بىلەن يولغا قويۇلۇۋاتقان بەزى پروگ-
راممىلاردا ناخشىچى، ئۇسسۇلچى، ئارتىستلارنى تونۇشتۇرۇش ئاساس
قىلىنغان، تەتقىقاتچىلار، كەشپىياتچىلار، ئالىم، ئېنژىنېرلارنى تو-
نۇشتۇرۇش، ئۇلارنىڭ خىزمەت، ئۆگىنىش، تۇرمۇش ئۇسۇللىرىنى،
ھېس قىلغان تەسىرات - چۈشەنچىلىرىنى تاماشىبىنلارغا تونۇشتۇ-
رۇش يوق. ئۇلار ئۆز لۈكسىز ئۆگىنىش، ئىزدىنىش جەريانىدا ياشلار-
غا، ئۆزىدىن كېيىنكىلەرگە دەيدىغان نۇرغۇن قىممەتلىك تەجرىبىلەر-
نى يۈرەك سۆزلىرىنى دەيدىغان سورۇنغا تەشنا بولغىمىتى. ئەمما
ئۇلارنىڭ بۇ خىل قىممەتلىك بىۋاسىتە تۇيغۇ - تەسىراتلىرى ئۆزى
بىلەن بىللە كېتىۋاتىدۇ. ئۆزىدە قېلىۋاتىدۇ. بىز ئۇلارنى دېگۈزۈۋې-
لىشىنى، ئاڭلىۋېلىشىنى، بىلىۋېلىشىنى، پايدىلىنىشىنى بىلمەيۋاتىمىز.
بۇنداق دېيىش، سۆزلىنىش تەكلىپلەر ناخشىچىلارنىڭ قانداق ناخشا
ئېيتىشىنى ئۆگەنگەنلىك جەريانىنى سۆزلەشكە بېرىلىۋاتىدۇ. گويا بىز
ناخشا بىلەنلا جىمى پائالىيەتلەرنى قىلىدىغاندەك، جىمى ئۇرۇق -
گەۋلاد، جەددى - جەمەتمىزنى ناخشىچى قىلىپ، ناخشا ئېيتىپ،
ئۇسسۇل ئويناپ تەرەققىي قىلغان ئەللەرنىڭ كەينىدىن يېتىشمۇالمدە.
غاندەك: تېلېۋىزوردىن بىزنىڭ ئادەملىرىمىزنى تونۇۋاتقان بالىلار-
مىز بىزدە سەنئەتچىدىن باشقا تونۇغۇدەك ئادەملىرىمىز يوق ئوخشايد-
دۇ، دەپ قالىدۇ. قاچانلا ئاچسا سەنئەت نومۇرلىرى چىقىدىغان
قاناللار، تەنەپۇسلۇق سوۋغىلارنىمۇ سەنئەتچىلەرگە بېرىدۇ، شۇڭا
پىرزەنتلىرىمىز، كىشىلىرىمىز قانداق ئالىملىرىمىز، قانداق كەشپى-
ياتچىلىرىمىز بارلىقىنى بىلمەيدىمىز، سەنئەتچىلەرنى تولۇق بىلىدۇ،
ئۇلارنىڭ قانداق نومۇرلىرى بارلىقىنى، قانداق مۇسابىقىدە، قانداق

نەتىجىگە بېرىشكە ئىمكانىي تولىق بىلىدۇ. دۇنيانىڭ ئىشلىرى ناھىيە ئېيتىش، ئۇسسۇل ئويناش بىلەنلا ئوخشايدۇ، دېگەن تونۇشقا كېلەن ۋالخان پەرزەنتلىرىمىز، جاھان تەرەققىياتىنىڭ قەيەردىن قەيەرگىچە ئىكەنلىكىنى بىلمەيدۇ. پەن - تېخنىكا تەرەققىياتى قانداق، بىزنىڭ ئەھۋالىمىزچۇ، نېمىلەرنى ئۆگىنىش كېرەك، مەدەنىيەت ساپايىمىز قانچىلىك؟ دۇنيا تەرەققىياتى قانداق، بىزنىڭ ئەھۋالىمىزچۇ؟... ئۇنداق بولسا بىز ئۆزىمىزدە قانداق ساپا ھازىرلىشىمىز، نېمە ئىشلارنى قىلىشىمىز كېرەك؟ ھازىر ئىشنى قەيەردىن قانداق باشلىشىمىز، ۋاقىتتىن ۋە بار زېھنىمىزدىن، ئىجتىمائىي شارائىتتىن قانداق پايدىلىنىشىمىز كېرەك؟... بۇلار ھەقىقەتە قارا ساۋات پەرزەنتلىرىمىز، ئاتا - ئانىلارغا بېقىنىدۇ، جەمئىيەتكە يۈك بولىدۇ.

كۈندە ئوتتۇرا ھېساب بىلەن ھەر بىر ئادەمنىڭ تۆۋەن ھېسابتا ئىككى سائەتتىن ۋاقىتنى ئالدىغان تېلېۋىزورنىڭ پروگراممىلىرى سەرخىل بولۇشى، مەكتەپ ۋە جەمئىيەت كۆرسىتىپ، ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرەلمەيدىغان تەرەپلەرنى جانلىق، ئەسەرلىك كۆرسىتىپ، ئومۇمىي ساپا قۇرۇلمىسىدىكى يېتىشىملىكنى تولۇقلىشى كېرەك ئىدى. بۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا تېلېۋىزىيە ئىستانسىلىرىدىكىلەر، جەمئىيەتنى، كىشىلەرنى، تەربىيەلەش ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغانلار بولىدىكەن، ئۇلارنىڭ بىلىم قۇرۇلمىسى مۇكەممەل، يېتىلىشى ئەتراپلىق، ساپالىق كىشىلەردىن بولۇشى، ئۇلار ئۆزلىرىگە يۈكسەك مەسئۇلىيەتچانلىق بىلەن قاتتىق تەلەپ قويۇشى زۆرۈر.

ئىككى سائەت ۋاقىتنىڭ بىر سائەت ئېلان بېرىشكە، بەزى ناچار مالىلارنى ماختاپ پۇل تېپىشقا چۈشۈپ كەتكەن تېلېۋىزىيە ئىستانسىلىرىدىكىلەردە بۇلارنى ئويلىغۇدەك ھەپسىلە يوق بولسا كېرەك. «ئېنى كىچىك ناۋاي ئېنىنى ماختاپ، ئۇنلۇك ئوۋلاپ ساتىدۇ» دېگەندەك، بەزى تاۋارلار ماختالغانسېرى، كىشىلەردە ياخشى بولسا داۋاملىق ئاغزىدىن ماغزاپ كەلتۈرۈپ ماختاۋېرەمتى، چوقۇم مەسىلە بار. ياخشى مالىنى ماختاۋېرىشنىڭ ھاجىتى يوق. ئىشلىتىپ باققانلاردىن خەۋىرىنى ئاڭلاپ، ئىزدەپ - سوراپ سېتىۋالىدۇ ھەم ئاسان تۈگەپ كېتىدۇ، بازارلىق بولىدۇ، ھارماي ماختىغاندىن كېيىنلا ئۇنىڭدا

مەسىلە بار دەپ قارايدىغان ئىدىيە شەكىللىنىپ قالدى. دېمىسىمۇ بىزدىكى تەشۋىقات قارشى توغرا ئەمەس. مەسىلەن، تۈرلۈك بايراملارنى تەبرىكلەش مۇناسىۋىتى بىلەن ھەرخىل پائالىيەت-لەر ئورۇنلاشتۇرۇلدى، جۈملىدىن دۆلەت بايرىمىنى تەبرىكلەش يۈ-زىسىدىن بەزىلەر پارتىيىنى، دۆلەتنى كۈيلەيدىغان ئەسەرلەرنى يېزىش-نى ئورۇنلاشتۇرۇپ، قۇرۇلما، مەزمۇنغا قەدەر چەك قويۇپ بېرى-دۇ، ئەمەلىيەتتە خەلقىمىز پارتىيىگە ھېرىسمەن، ئۆز ۋەتىنىنى، دۆ-لىتىنى ياخشى كۆرىدۇ، سۆيىدۇ، ئۇلارغا سىزىق سىزىپ بېرىپ مۇشۇ سىزىق ئىچىدە ئۇسسۇل ئوينا، ئاۋاز دولقۇنۇڭ مانجىدىن ئې-شىپ كەتتىمىسۇن، دېيىشنىڭ زۆرۈرىيىتى يوق. ئۇلار تەبىئىي تۇيغۇ-لىرىنى ئەركىن، ئىختىيارىي ئىپادىلەپ چىقسا تېخىمۇ تېتىملىق، جەلپ قىلارلىق بولىدۇ. بۇنى چەكتىن ئاشۇرۇۋەتكۈچىلەر بۇزۇپ قويدۇ. شەرت قويۇلغان مەدھىيىدىن، تەبىئىي ئوخشىغان مەدھىيە ئەسەرلىك، جەلپ قىلارلىق چىقىدۇ.

بۇ يەردىكى تەشۋىقاتنى ئىختىيارلىقىغا، تەبىئىيلىكىگە قويۇۋەت-كەن تۈزۈك. بىراق تېلېۋىزىيە نومۇرلىرى، CD پلاستىنكىلىرىنىڭ سۈپىتى، مەزمۇن مەسىلىسى ئويلىشىشقا تېگىشلىك مۇھىم مەسىلە، بولۇپمۇ يېقىنقى 3 - 4 يىلدىن بېرى يېزىلىپ، ئىشلىنىۋاتقان CD پلاستىنكىلىرىنىڭ سۈپىتى ياخشى ئەمەس. ئەڭ بۇرۇن ئىسلاھ قىلىد-نىپ، تەرەققىياتقا ئېرىشكەن ئۇن - سىن نەشرىياتچىلىقى، گويا ھەممە ئادەمنى سېنارىست، ھەممە ئادەمنى ئارتېس قىلىپ قويدى، ھەممە كىشى ئارتىستكە تۈيۈلىدىغان بولۇپ كەتتى.

شەخسىي ئۇن - سىن ئىشلەش سودىگەرلىرىنىڭ بارلىققا كېلىد-شى، بۇ ساھەدە چاقماق تېزلىكىدە زور تەرەققىيات پەيدا قىلغان بولسىمۇ، سۈپەت مەسىلىسى ياخشى ئويلىنىدى. سان قوغلىشىش خاھىشلىرىدىن ساقلانغىلى بولىدى، ئىشلىنىۋاتقان CD پلاستىنكىلىرىنىڭ مەزمۇنى، قۇرۇلمىسى ياخشى بولسىمۇ، ئارتىسلار غىلجىڭلاشتۇرۇپ قويغان، يەنە بەزىلىرىنىڭ مەزمۇنى پۇچەك، لاۋزا، سېنارىست ۋە رېژىسورلار ئان قېپىلىق، مەسئۇلىيەتسىزلىك بىلەن، يارامسىز ئەسەرلەرنى خىجىل بولماي، نومۇس قىلماي تاماشبىنلارغا

سۇنۇپ، يانچۇقلىرىنى توملىماقچى بولۇشقان. تۇرمۇش چىنلىقى يوق، مەركىزىي ئىدىيە مۇجمەل، ئېھمىنى تەرغىپ قىلىپ، ئېھمىنى پاش قىلماقچى بولغانلىقى ناھەقىق مەركىزىي ئىدىيىسى يورۇتۇلمىغان، تېمىدىن چەتنەپ كېتىلگەن، ئىدىيىۋى تەربىيە رولى يوق، ھېچقانداق ئەدەبىي ۋە ئىستېتىك قىممىتى يوق CD پلاستىنكىلىرى ھەدەپ ئىشلىنىپ، خەلقنى غىلجىڭ كۈلكىگىمۇ، ئېچىنىشقىمۇ، چۈشىنىشكىمۇ ياكى چۈشەنمەسلىكىمۇ ئوخشىمايدۇ. خان بىر خىل كاراڭ ھالەتكە ئەكىلىپ قويۇۋاتىدۇ.

تەخمىنەن، ئىشلەنگەن ئون پلاستىنكا ئىچىدىن بىرەرسىنى يامان ئەمەسكەن دېگىلى بولۇشتىن باشقا، قالدىلىرىدا دېيىلمەكچى بولغان ئىدىيىنىمۇ بىلىپ بولغىلى بولمايدۇ. بىر نەرسىگە ئوخشاشقىلىمۇ بولمايدۇ، كۈلەي دېسەڭ تېخى، يىغلاي دېسەڭ تېخى، ئادەمگە قانداق تۇيغۇ، قانداق زوق بەرگەنلىكىنىمۇ ئەسلا بىلىپ بولغىلى بولمايدىغان دەرىجىدە تۇرسىز.

تەشۋىقات سەھنىسى بىر دۆلەت ۋە بىر مىللەت ئىدېئولوگىيىسىدە نىڭ رولىنى باشقۇرىدىغان، مەنىۋى مەدەنىيەتلىك قۇرۇلۇشىدىكى قوماندانلىق بازى. ئۇنىڭ رولىدىن تولۇق پايدىلىنىش، ياخشى باشقۇرۇش، جانلىق ئىشلىتىش مەسىلىسى، ئاجايىپ يۈكسەك مەسئۇلىيەت. نى ئۆز ئۈستىگە ئالغان نازۇك مەسىلە. ئۇنى مۇۋاپىق ئورۇنلاشتۇرۇش - ئۈنۈملۈك ئىشلىتىش ئۈچۈندۇر.

ئەدەبىياتىمىز دۇچ كەلگەن خىرىس

نۆۋەتتە ئەدەبىي ئىجادىيەت ئىشلىرىمىز ئىجتىمائىي رەڭلەر بىلەن بېزىلىشتىن سىرت، يەنە ئىچكى - تاشقى ئامىللار تەرىپىدىنمۇ مەنئىي خىرىسقا دۇچ كەلمەكتە. بۇنىڭ روشەن ئىپادىسى تۇرمۇش سەۋىيىمىزنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ماددىي - مەنئىي بېسىملار بىلەن زاھىرلىنىپ تۇرۇپتۇ. بازار ئېكسنىڭ تۇرمۇشىمىزغا سىڭىپ كىرىشى بۈگۈنىمىز ئۈچۈن زور يېڭىلىقلارنى ئېلىپ كەلمەكتە. مېنىڭچە مۇشۇنداق جىددىي پەيتتە ئەدەبىي ئىجادىيەت ئىشلىرىمىزنى بازار رىقابىتىدىكى تاۋار ئورنىدا دەپ قارىساق، ئەدەبىياتىمىز ئاز كۈنگە قالماي پاخاللىشىپ، سەنئەت دالاسىدا ئۆزىمىزنىڭ ئېچىنارلىق قەبرىسىنى تىكلەيدۇ. ئەدەبىياتىمىزنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىدا يازغۇچى، شائىرلارمىز بازار مۇھىتىغا ئارىلىشىپ قېلىشى بىزنى كەلگۈسى ئۆلمەس ئەسەرلەرنىڭ بارلىققا كېلىشىدىن گۇمانلاندۇرىدۇ. بىزنىڭ قەلەم كەشلىرىمىز نەزەردە تۇتقان بازار - ئەسەرنىڭ بەدىئىيلىك ۋە مەزمۇن جەھەتتىكى خاسلىق، ئىزدەنمە تەپەككۈر بازىرى بولماستىن، كىتابخاننىڭ راينىنى قوغلىشىدىغان بازار بولماقتا. قىزىق نۇقتا دېگەندە قاپ بەلدىن گەپ باشلاشنى ئاچچىقنى، ئەسەبىيلىكنى ئىپادىلەيدىغان، چولتا پىكىرلەر بىلەن تولغان ئىجادىيەت ھەيۋىسىنى بازارغا سېلىش ۋە بازار قىزغىنلىقىنى قوغلىشىش تولىمۇ كۈلكىلىك رىقابەت ئېڭى بولسا كېرەك. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھازىر كىتابخانلارنىڭ ساپاسىغا ماس ھالدا ئەسەر يېزىپ ھازىرنىڭ ئۆزىدە بازارلىق بولۇۋېلىشىنى ئويلاش. بىر ئەدەبىيەت نىسبەتەن خىجىل بولۇشقا تېگىشلىك ئىش. بۇ يەردە شۇنداق بىر سوئالغا دۇچ كېلىمىز: ئەدەبىيەت ئۆۋەن سەۋىيىلىك كىتابخان ئورنىغا چۈشۈشى كېرەكمۇ ياكى كىتابخاننى ئىلىم ھېكمەت تۇيۇنغان يۇقىرى سەۋىيىلىك پەللىگە يېتەكلىشى كېرەكمۇ؟ مۇبادا كىتابخاننىڭ سەۋىيىسى نىشان قىلىنسا ئەدەبىياتىمىزنىڭ تەرەققىياتى.

دىن سۆز ئېچىش تەسكە چۈشىدۇ. ئەسەرنىڭ سەنئەت قىممىتى ھەقىقەتتە سۆز ئېچىش تېخىمۇ مۇمكىن ئەمەس. يەنە كېلىپ ئەدەبىي ئەسەرلەردىكى تەسەۋۋۇر، تەپەككۈردىكى چوڭقۇرلۇق دېگەنلەرمۇ مەۋجۇت بولمايدۇ.

بىر مىللەت يازغۇچىسى شۇ مىللەت روھىنىڭ قاننىمىدۇر. ئۇنىڭ پەرۋازى خەلق يۈكسەكلىكىدە بولۇشى، خەلققە نىشان، يول كۆرسىتىپ بېرىپلا قالماي، بىر مېھرىبان ئانىنىڭ پەرزەنتىگە قىلغان پەرۋىشىگە خاس ھالدا ئۇنىڭغا مەلۇم مەنزىلنى ھېس قىلدۇرۇپ قويايلىشى كېرەك. ئەدەبىياتتا بازار رىقابىتى ئەكس ئەتتۈرۈلۈشى، ئىپادىلىنىشى كېرەك. ئويلاپ باقايلى، بىزدىكى ناچار ئىللەتلەر پاش قىلىنغان ئەسەرلەرنى خەلقىمىز ياقىتۇرۇپ ئوقۇدى، ئۆزىمىزدىكى ئاجىزلىقلارنى تونۇۋالدى. تىل - ئاھانەت ئاڭلاۋېرىپ چۈشكۈنلەشكەنلەرمۇ بولدى. گەرچە ئۇلارغا ئەمەلىي تەسەللى، سوغۇق قان پوزىتسىيىدە مۇئامىلە قىلىنىپ، بۇنىڭدىن ئىلگىرىكى ۋە كېيىنكى تەرەپلەر كۆرسىتىپ بېرىلمىگەن بولسىمۇ، كىتابخان يەنە ئاڭسىز رەۋىشتە ئاپتورغا ئاپىرىن ئېيتتى. نەتىجىدە مىللەتنى سۆكۈش، قامچىلاش ئەدەبىياتىمىزدىكى قىزىق تېمىغا ئايلىنىپ ئۆزى ئىچىدىن قايناپمۇ، خەلق رايىدىن پايدىلىنىپمۇ مۇشۇ خىل رېتىمدا ئەسەر يېزىش ئەۋج ئېلىپ كەتتى. بۈگۈنكى كۈندە كىتابخانلارمۇ سەل سوغۇق قان بولۇپ، بۇنداق ئەسەرلەردىن بىزارلىق ھېس قىلىپ يەنە يېڭىچە تەپەككۈر، يېڭىچە مەزمۇننى كۈتمەكتە. ئۆزىمىزدىكى ئىللەتلەر پاش قىلىنغان مۇشۇ خىلدىكى ئەسەرلەرگە ئوخشاش مەلۇم دەۋردىكى كىتابخاننىڭ دىققىتىنى ۋاقىتلىق تارتقان ئەسەرلەرنى مەڭگۈلۈك قىممەتكە ئىگە بولدى، دېيىشىمىز كېرەكمۇ؟ ياق، بۇنداق دېيىشكە ھېچقانداق ئاساس تاپالمايمىز. بۇنى لوگىكىلىق مەنە جەھەتتىنلا ئەمەس، تارىخىي تەرەققىيات جەھەتتىن ئېيتقاندىمۇ قوبۇل قىلىش ئىمكانىيىتىمىز يوق. ھازىر چاپ - چاپ بولغان ئەدەبىيات بازىرىدا ھېلىقىدەك ئەسەرلەر بولغانىكەن، ئۇنداقتا يازغۇچى، شائىرلارنىڭ سەنئەت قىممىتى بار ئەسەرلەر ھەققىدە ئويلىنىشنىڭ ھاجىتى قالمىدىمۇ؟ ئۇلار بۇ ئاتالمىش بازاردىن شاللىنىپ قېلىشى كېرەكمۇ؟ ئۇنداقتا بىزنىڭ

ئەدەبىيات دەپ سەھنىگە ئېلىپ چىقىدىغىنىمىز كىتابخاننىڭ ساپاسىغا ماسلاشقان ئەشۇ بىر قىسىم بازارلىق ئەسەرلەر بولامدۇ؟ ئەدەبىي ئىجادىيەتنىڭ ئۆزىگە خاس خۇسۇسىيەتلىرى ۋە ئەسەۋۋۇردىكى يېڭىلىق، قۇرۇلمىدىكى، تېخنىكىلىق مەسىلىلەر نەزەرگە ئېلىنمىسلىقى كېرەكمۇ؟ مەلۇم بىر ئەسەرنىڭ پەۋقۇلئاددە ئىتتىك بولۇپ كېتىشى ئانچە نورمال ئىش ئەمەس. داۋاملىق مۇشۇ يوسۇندا مېڭىۋېرىدىغان بولساق ئەدەبىياتىمىزنىڭ تەمى قالمايدۇ. يازغۇچى، شائىرلىرىمىز بۇ بازارغا بېچارلىك بىلەن تەلمۈرمەسلىكى كېرەك. ھەركىم ئۆزىنىڭ قاملاشتۇرالايدىغىنىنى قىلسۇن، ھەركىم ئۆز ئاۋازىدا توۋلىسۇن. ھەر گۈلنىڭ پۇرىقى ئۆزىگىچە زوق ئاتا قىلالايدۇ. كىتابخان ئۈچۈن سەنئەت قىممىتى يۇقىرى ئەسەرمۇ، ئاممىباب ئەسەرلەرمۇ، تراگېدىيىلىك ئەسەرلەرمۇ، ئۈمىدۋارلىققا، ئىلھامغا باي ئەسەرلەرمۇ كېرەك. مەن ئاشۇنداق ئويلايمەنكى، كىتابخانلىرىمىز ھېسداشلىققا، كۆز يېشىغا باي ئەسەرلەردىن كۆرە، كىتابخانلارنىڭ تەپەككۈر ئۈسۈلىنى ئۆزگەرتىشكە قادىر بولالايدىغان باھادىر ئەدەبلەرگە بەكرەك موھتاج.

قايسىدۇر بىر شائىر ئېيتقاندەك خەلقئارا سەھنىلەردە شېئىرىيەتتىمىزنىڭ تەرەققىياتىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن ئەخمەتجان ئوسمان... لارنىڭ شېئىرلىرى، دېھقانلىرىمىزنىڭ ھۇزۇرلىنىشى، ھەزىم قىلىشى ئۈچۈن روزى سايىتتەك ئاممىباب ئەدەبىيات ئۈستىلىرى كېرەك. يەنە، ئەدەبىياتىمىز ئوخشىمىغان نۇقتىلاردىن تۇرمۇشنى، مەنئىيەتنى ئەكس ئەتتۈرۈشى كېرەك. مەلۇم بىر ئەسەرنىڭ ئۆلمەس ئەسەر بولۇپ تۇرالىشى ئۇنىڭ ئىنسان تەبىئىيىتىنى كىتابخاننىڭ روھىنى لەرزىگە سالغۇدەك يورۇتۇپ بېرەلمىگەنلىكىدە ھەم شۇنىڭغا مۇناسىپ ھالدىكى بەدىئىي قۇرۇلمىدا، ئەدەبىياتتىكى سەۋەبىمىزنىڭ قانداقلىقى مىللەت روھىنى ئەستايىدىل قېزىپ چىقىپ، نەپىس تىل، مۇكەممەل بەدىئىي قۇرۇلما بىلەن بېزەشتىن بىلگىلى بولىدۇ. بىز بۇنداق ئەسەرلەرنى ھەقىقىي ئەدەبىيات قېنىمىز بىلەن ھېس قىلىپ، مانا بۇ ئەدەبىيات! دېيەلەيمىز.

ئاياللار ئەڭ ماھىر دىپلومات بولۇشى كېرەك

ئادەتتە ئاياللارنىڭ سۆز قابىلىيىتى ئەرلەرنىڭكىدىن ياخشى بولىدۇ. مەسىلىلەرگە تۇتقان پوزىتسىيىسى، كۆزىتىشلىرىمۇ ئەرلەرنىڭ نەزىرىدىن ئىنچىكە ۋە سەزگۈر بولىدۇ. بۇ ئاياللارنىڭ ئەرلەرگە قارىغاندا تېخىمۇ ئەستايىدىل، ھېس - تۇيغۇغا ئەرلەردىن بەكرەك باي ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ. شۇڭا ئۇششاق - چۈششەك ئىشلارنى ئورۇنلاشتۇرۇش، ئائىلىدىكى ئىشلاردا ئاياللارنىڭ ئەرلەرگە قارىغاندا بەكرەك دىتى بولىدۇ. مەسىلىلەرنى بىر تەرەپ قىلىشىمۇ ئەرلەرگە قارىغاندا بەك ئىنچىكە ۋە ئەستايىدىل بولىدۇ. ئەرلەرنىڭ ئۇششاق تەپسىلاتلار بىلەن خوشى يوق.

بىر ئايال ئۆزىنىڭ تۇرمۇش مۇھىتىدا ئاتا - ئانا بىلەن، بىر تۇغقانلار، دوست - بۇرادەرلەر بىلەن، خىزمەتداشلار، قۇلۇم - قوشنىلار بىلەن، پەرزەنت ۋە ئەر بىلەن، ئاياللار ۋە ئەرلەر بىلەن، كېلىن - قېيىنئانا، يەڭگە - كېلىنلەر بىلەن، ھەرخىل مۇئامىلە مۇناسىۋەتلەردە بولىدۇ. بىر ئائىلىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئايالنىڭ ئەر ۋە پەرزەنت ئوتتۇرىسىدىكى مۇئامىلە، مۇناسىۋەتلەردىكى كۆرسەتكەن تەسىرى، سىڭدۈرگەن ئىدىيە - خاراكتېرلىرى، ئەر ۋە پەرزەنتنىڭ ئۆگىنىش ۋە خىزمىتىدىكى ھەل قىلغۇچ ئامىل بولۇپ قالىدۇ، روھىي جەھەتتىن ئۇلارغا ئوزۇق بولۇش - بولماسلىق، تەسۋىرگە بولۇش - بولماسلىق، ئۇلارنىڭمۇ ئەتراپىدىكىلەر بىلەن قانداق مۇئامىلىدە بولۇپ، ئۇلاردىن ئۆزىگە پايدىلىق، خۇشاللىق ئامىللارغا ئېرىشىپ، ئۆزى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇش قاتارلىقلارمۇ ئايالنىڭ ئائىلىدىكى مۇئامىلە سەنئىتىدىكى كۆرسەتكەن تەسىرىگە باغلىق، پەرزەنت ۋە ئەر بىلەن - بىلمەي ئائىلىسىدىكى تەسىرنى قوبۇل قىلىدۇ، ئۆزلەشتۈرۈۋالىدۇ ۋە سىرتلاردا شۇنى ئىپادىلەيدۇ.

ئايالنىڭ ئەرنىڭ ئاتا - ئانىسى ۋە ئۇرۇق - تۇغقانلىرىغا قانداق مۇئامىلە قىلىشى، قېيىنئانا ۋە قېيىنئانا ئالدىدىكى ئىسپاتى، ئىززەت - ھۆرمىتى، ئەرنىڭ ئالدىدىكى تەسىرى بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك. تەبىئىي، يېقىملىق، پەم بىلەن سوغۇق قان مۇئامىلەدە بولۇش، قولى ئەپچىل، ئەستايىدىل، ئىلمىي مۇئامىلە سەنئىتى كېلىنىشى، قېيىنئانا ۋە قېيىناتىغا يېقىملىق، ئاقىل، پۇختا كۆرسىتىدۇ.

خىزمەتداشلارغا، قوشنىلارغا قىزغىن، كۆيۈنىدىغان، يۈرەكتىن چىقىرىپ تەبىئىي قىلىنغان مۇئامىلىنىڭ تەسىرىمۇ ئىنتايىن ئۈنۈملۈك بولىدۇ. ھەممە ئادەم سىزگە دوستانە، ئىللىق تۇيغۇ بېرىدۇ. جاھان شۇنچە كەڭرى، ئەتراپىڭىزدىكى مۇھىت ئازادە، دوستلىرىڭىز كۆپتەك، خۇشاللىق ئىچىدە، ئۆزىڭىزنى يەڭگىل، بەختىيار ھېس قىلىسىز.

ئەلۋەتتە ئەتراپىڭىزدا ھەرخىل مەجەز - خاراكىتېر ۋە ھەرخىل مەدەنىيەت ساپاسىدىكى ئادەملەر بولغاچقا، ئۇلارغا ئوخشىمىغان مۇئامىلىنى ئىپادىلىشىڭىز، بەدەنگە ماس كىيىم تاللىغاندەك، ماس مۇئامىلىدە بولۇشنى بىلىشىڭىز كېرەك.

تۇرمۇش، خىزمەت رىتىمى تېزلىشىپ مەدەنىيەت ساپاسى ئۆسۈپ كەتسە، ئاياللارنىڭ يۈرۈش - تۇرۇش ۋە مۇئامىلە سەنئىتىگە قويۇلىدىغان تەلەپمۇ ئىنچىكە ۋە كۆپ قىرلىق بولۇپ شەكىللىنىشكە باشلىدى. ھەرخىل قاتلامنىڭ، ھەرخىل ساھەنىڭ ئاياللاردىن كۈتىدىغان تەلەپنىڭ ئوخشىماسلىقىغا قاراپ، ئايال مۇسەۋۋەپلىكىنى ئاشۇرۇپ، ئۆزىنى تولۇقلاپ، بېيىتىپ، ئۆزىنى توختىتىپ تۇرۇشقا ئەھمىيەت بېرىشى كېرەك بولۇپ قالدى. تەلەپ - ئېھتىياجلىرىنى كۆز يېشىغا چىلىنىپ، يېلىنىپ ئولتۇرۇپ بېچارىلەرچە ئىپادىلەيدىغان ئاياللار زامانىسى ئاللىقاچان ئۆتكەن. دەرىجىدىن تاشقىرى قىزغىنلىق بىلەن مۇئامىلىدە بولۇشمۇ، ئايالنى بىنورمال ھېس قىلدۇرۇپ، باشقىلاردا ياخشى ئىنكاس قوزغىمايدۇ. دادىلىق بىلەن قىزغىنلىقنىڭ مۇناسىۋىتىنى ياخشى تەڭشىگەندىلا، ئۆزىنى قەدىرلەپ ۋە قەدىرلەپ، ئۆزىگە ئىشەنچ تۇرغۇزغاندىلا كۆزلىگەن نىشانغا يەتكەن.

لى بولىدۇ.

نېمە ئىش قىلىۋاتىمىز، نېمە ئىش قىلىش كېرەك؟ ئۆزىنى پەرق قىلىشنى ئۈنۈملۈك بىر ئايالنىڭ كىشىلەر ئالدىدىكى قەدەر - قىممىتى، ئۆز - ئۆزى قۇرۇپ چىققان مۇئامىلە تورىنىڭ قانداقلىقىغا باغلىق بولىدۇ. ھەتتا ئۇنىڭ تۇرمۇشىنىڭ خاتىرجەم بولۇشىدىن باشلاپ، خىزمىتىنىڭ ئۇنۋانلىق بولۇشىغىچە، ئۇنىڭ مۇئامىلە سەنئىتىنىڭ ئۈنۈملۈك، جاپىدا بولۇش - بولماسلىقى بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىدۇ.

ئۆزىنى، ئۆزىنىڭ ئارتۇقچىلىقى ۋە يېتەرسىزلىكىنى تونۇش، توغرا مۇئامىلە قىلىش، ئۆزىنى توغرا چۈشىنىش ئاساسىدا قېزىشقا تېگىشلىك نەزەرىيەلەرنى قېزىش، بېيىتىش، ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى ئىپادىلەش، يولۇققان مەسىلىلەرنى مۇۋاپىق بىر تەرەپ قىلىش، بۇ بىر ياشاش ئىقتىدارى. بۇ خىل ئىقتىدارغا ئىگە بولمىغان ئادەملەر ئىنتايىن يېنى بېچارىلەرچە، ئۇرۇلۇپ - سوقۇلۇپ، يا ئۆزى خۇشال بولغۇدەك ئىش قىلالماي، يا باشقىلارنى خۇشال قىلالماي تولىمۇ بېچارىلەرچە ئۈمىدىسىز ياشايدۇ.

بىر ئايالغا نىسبەتەن ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى ئېرى ۋە ئەتراپىدىكىلەر ئالدىدا مۇۋاپىق ئىپادىلەپ تۇرۇش، دادىل، ئەستايىدىل، سەمىمىي ئارتۇقچىلىق ۋە يېتەرسىزلىكىگە تىكىلىپ، ئۇنى مۇۋاپىق ئۇسۇل، روھىي ھالەت ۋە ئىدىيەۋى تەييارلىقتا كۈتۈۋېلىش، قوبۇل قىلىش ئىنتايىن زۆرۈر بولغان بىر خىل كۈتۈش ۋە كۈتۈنۈش سەنئىتى، مەن دېگەن مەن، دىيەلەيدىغان ئىشەنچلىك، مەردانە ئايالدىن ئارىمىزدا قانچىلىك باردۇ. ئاددىيىسى بىر ئەر خىزمەتتىشىمىدىن خىزمەت توغرىدا لىق تېلېفون كەلسە، ئېرىمىزنىڭ يېنىدا خاتىرجەم، تەبىئىي ئىشخاھىدا پاراڭلىشىپ ئولتۇرغاندەك كەيپىياتتا ئاللايدىغانلار، ھېچنېمەدىن ھېچنېمە يوق جىددىيلىشىپ كېتىدىغان، ئېرىمىزدە گۇمان، ئاندىن كۆرەڭلىك تۇيغۇسى پەيدا قىلىپ قويمايدىغانلاردىن ئارىمىزدا قانچىلىك بار؟ ئەرلىرىمىزگە ئايالدىن تېلېفون كەلسە دەرھال سۆز رۇشتە قىلىدىغان، ئۇرۇشىدىغان، كەچكىچە كۆزىگە كىرىۋالدىغانلار ئارىمىزدا بارغۇ. كۈندەشلىك ئېشىپ كەتكەنچە نورمال بىر تەرەپ

قىلاماسلىقتىن نۇرغۇن ئائىلىلەردە بىرەر نامسىز، خانا ئۇرۇلۇپ قالغان تېلېفوننىڭ ياكى بىرەر قارشى جىنىسلىقنىڭ تېلېفونىنىڭ غەلۋىسى. نەزەر دائىرىمىزنى كەڭرەك قىلىپ، سوغۇق قانراق بولۇش. قا تىرىشايلى، نۇرغۇن ئىشلار ئەرزىمەيدۇ. جاھىللىقىمىز، تولىمۇ شەخسىيەتچىل، تار نەزەر دائىرىمىز، قارام ھېسسىياتىمىز بىلەن دەرىجىدىن تاشقىرى كۈندەشلىك قىلىش، كوت - كوتلۇق ئەزلەرنى بىزار قىلىپ قويىدۇ. بۇ بەك بىچارىلىق ۋە ئاجىزلىق، ئۆزىمىزنى بەك ئۆۋەن كۆرگەنلىك، ئۆزىمىزنى خورىلىغانلىق!

ئەرنى تىزگىنلىمەكچى، ئاڭغا سىگنال بەرمەكچى بولساق، ئۇنى بىزار قىلىدىغان، ئۆزىمىزنىمۇ بىچارە كۆرسىتىدىغان، بۇ ئۇسۇلنى دۆتلەرچە تاللىماي، ئاياللىق سېھرىي كۈچىمىزگە يوشۇرۇنغان پاكلىق، غۇرۇر ۋە جەزىمدار، ئادەمنى ھېيىقتۇرغۇدەك قەد ۋە ئۆزىمىزگە ئىشىنىشتىن كەلگەن تىرەنلىكىمىز، سەمىمى ئەستايىدىللىقتىن، ئادىمىي پەزىلەت - سۈپەتلىرىمىز، قەيسەر ۋە مەردانىلىقىمىز بىلەن ئېرىمىزگە ۋە باشقىلارغا ئۆزىمىزنىڭ قەدەر - قىممىتىنى ھېس قىلدۇرايلى، ئۇلارنى قايىل ۋە مايىل قىلىۋالايلى. ئەرنىڭ جىسمى - نى، فىزىئولوگىيىلىك ئېھتىياج تەلپىدىن چىقىدىغان، بالىلىرىنى تۇغۇپ، ئاش - نان بېرىپ باقىدىغان، ئۆي ئىشلىرىنى قىلىپ بېرىدەن خان خوتۇنلا ئەمەس، ئىللىق قەلبىگە، كەڭ نەزەر دائىرىگە، ئاقىل نەزەرگە، مەردانە قەدەكە، قەيسەر ئىرادىگە ئىگە جانلىق بىر ئادەم، ئەرگە قايىل بىر ياردەمچى ئىكەنلىكىمىزنى، پەرزەنتكە ئەڭ ياخشى ئوقۇتقۇچى، ئائىلىگە مېھىر - ۋاپا، ئادىمىيلىك جەھەتتىن ئەڭ دانە پەرۋىشچى ئىكەنلىكىمىزنى ھېس قىلدۇرايلى.

شۇنداقلا ماھىر دىپلومات بولايلىكى، پۈتكۈل دۇنياغا، ئىنسانىيەتكە ئىللىقلىق ئاتا قىلىدىغان، ئىنسانىيەتنى ئۆز پەرۋىشى بىلەن گۈزەللىك ۋە مۇھەببەتكە پۈركەپ كەلگەن ئايالنىڭ قەلبى، ئەتراپى - مىزىدىكى ھەربىر جاننى، ھەربىر ئادەمنى ئۆزىنىڭ سېھىرلىك، مېھىرلىك، پاك ۋە ئاقىل تاللىشى بىلەن سېھىرلىۋالسۇن. يىراقلارغا تىكلەن نەزەرلىرىمىز بىلەن ھەممىنى ئېنىق پەرق قىلىپ، تىرەنلىك، چوڭقۇرلۇق بويلاپ، ئۆزىمىزنى ئۈزلۈكسىز بېيىتىپ، ئۇلۇغ -

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

لۇقىمىزنى نۇرلاندۇرايلى. مۇھەببەت، مېھرى ئوغرىسىغا ئايلانغان ۋۇجۇدىمىزنى تېخىمۇ تاۋلاپ، بارچە كائىناتقا پەرۋىشكار، مەردانە، سەمىمىي، قەلبىمىزدىن قەلبلەرگە ئۆتىدىغان مۇئامىلە يوللىرىنىڭ ئەڭ قايىل دىپلوماتلىرىغا ئايلينايلى! چۈنكى بىز جىمى گۈزەللىك، جىمى مېھرى ۋاپانىڭ مەنبەسى، قىلىچ ۋە زەمبىرەك ئالدىدا ئىگىلىگەن باشلار بىزنىڭ ئالدىمىزدا ئىگىلىدۇ.

2005 - يىلى. خوتەن

بىزگىمۇ ئاسان ئەمەس

مەن ئۆتكەن ئايدا خىزمەت مۇناسىۋىتى بىلەن باشقا ناھىيىلەرگە بارغاندا، ھەرقايسى ناھىيىلەردىكى رەھبەرلىك خىزمىتى ئىشلەۋاتقان ئاياللارنىڭ ئىنتايىن ئالدىراش، ئائىلىسى ۋە پەرزەنتلىرىدىن ئايرىم-لىپ يىراق جايلاردا ناھايىتى جاپالىق ئىشلەۋاتقانلىقىنى كۆردۈم. ئائىلىسىنىڭ، پەرزەنتلىرىنىڭ گېپى چىقسا، ئەپسۇسلانغان كەيپىياتتا تا ئۇلۇغ - كىچىك تىنىدىغانلىقىنى، كۈلۈپ تۇرغان كۆزلىرىنىڭ بىردىنلا ئويچان بولۇپ قالدىغانلىقىغا دىققەت قىلدىم. بىر كۈنى بىر ناھىيىنىڭ تەشۋىقات خىزمىتىگە مەسئۇل خانىم بىلەن تاماقتا بىرگە بولدۇق. تاماق ئۈستىدە ئۇ خاتىرجەم بولالماي، ھېلىدىن - ھېلىغا تېلېفون قىلاتتى. تېلېفوننى ئالدىغان ئادەم چىقىغانسېرى تىت - تىت بولۇپ، گېلىدىن تاماقمۇ ئۆتمىدى. بۇ چۈشلۈك تاماق ۋاقتى ئىدى. ئۇ ئاخىرى باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ 3 - يىللىقىدا ئوقۇۋاتقان قىزىنىڭ چۈشتە ئۆيگە بارغان - بارمىغانلىقىنى، تاماق يېگەن - يېمىگەنلىكىنى بىلەلمەيۋاتقانلىقىنى ئېيتتى. شۇنداق تىت - تىتچىلىقتا چۈشلۈك تاماق ۋاقتى توشۇشقا ئاز قالغاندا، تاماقتىن قوزغىدىملىشىشۇق. بىز تاماق يەۋاتقان جاي بىلەن ئۇنىڭ ئۆيى ۋە خىزمەت ئورنى بىر يەردە قارىمۇ قارشى ئىككى تەرەپتە ئىدى. ئۇ ئالدىراپ سىرتقا چىقىپ كېتىپ، بىردەمدىن كېيىن نېمىگىدۇر ئازابلانغاندەك كەيپىياتتا بېشىنى تۆۋەن سېلىپ كىرىپ كەلدى. مەن ئۇنىڭدىن قىزى بىلەن كۆرۈشكەن - كۆرۈشمىگەنلىكىنى سورىسام ئۇ، ئەپسۇس-لانغان ھالدا، قىزىنىڭ ئانام مۇشۇ يەرگە قايتىپ كېلەرمىكى دېگەن ئۈمىدە بىر سائەت ئىدارىسىنىڭ ئالدىدىكى يولدا تۇرۇپ ساقلىغانلىقىنى، بۇنداق ئەھۋاللارنىڭ ناھايىتى كۆپ بولىدىغانلىقىنى، بۇ يالغۇز قىزىنىڭ ئۆيدىمۇ كەچلىرى داۋاملىق يالغۇز قالىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭغا ئۆز قولى بىلەن ئىسسىق تاماق ئېتىپ بېرەلەيدىغان ۋاقتىنىڭ

ناگان - ناگاندا چىقىدىغانلىقىنى، قىزىنىڭمۇ كىچىك تۇرۇپ مۇشۇ تۇرمۇشقا كۆنۈپ كېتىۋاتقانلىقىنى، خامۇش ھالدا سۆزلەپ بەردى بىز بىرگە تاماق يېيىشكەن ئۈچ خانىمىڭمۇ بالىلىرىمىز بولغاچقا، ئاچچىق تۇيغۇ ئىچىدە، ئۇزاققىچە بىئارام بولۇشتۇق. ئويلاپ قالدىم، تۇرلۇك كەشپىيات، ئىجادىيەت بىلەن، ئىزدىنىش بىلەن ئۆتىدىغان، جەمئىيەتنىڭ مۇھىم، فۇنكسىيەلىك ئورۇنلىرىدا يۈگرەپ يۈرۈپ خىزمەت قىلىدىغان ئاياللارنىڭ، مۇشۇنىڭغا ئوخشىغان نۇرغۇن جەھەتتىن قىسىلىپ قالىدىغان ئىشلىرى بار. مۇشۇ خانىملارنىڭ ئايالىلىق تۇيغۇلىرىنى يېڭىپ، ئەرلىرىنىڭ پەيلىشىلىرى، قىزغىن مۇھەببىتىگە ئېرىشىپ ۋە جاۋاب قايتۇرۇش دەملىرىدىكى، مەستخۇش شېرىنلىكتىن كۆرە، ھاياتلىقىدىن ئىز قالدۇرۇشنى، ئاشۇ جاپالار ئىچىدىن بەختىنى، خۇشاللىقىنى، ھاياتنىڭ، تۇرمۇشنىڭ مەناسىنى ئىزدىشى ئاسان ئەمەس. ئاياللار ئەرلەرگە قارىغاندا ھېسسىياتچانراق، ھېسسىيەلىك، تۇيغۇغا باي بولىدۇ. شۇڭا بىر ئايالنىڭ ئاياللىق تۇيغۇسىدىن چىقىپ، بۇنداق زور ئەقلىي كۈچ ۋە تۇرلۇك شەكىلدىكى ۋەزى ئېغىر بەدەللىرىنى تۆلەشكە تەييار تۇرۇشى ۋە تۆلىشى، ئىجادىيەت كەشپىيات يولىدا مېڭىشى ئاسان ئەمەس. ئېرى ماسلاشقان، قوللىغان، ئۇنى چۈشىنىپ، ئۇنىڭغا ئىشەنگەن، مەنئى، روھىي تېرەك، يۆلەنچۈك بولغان بولسىمۇ، ھەر ھالدا ئۆنچىلىك كۆپ بەدەل تۆلەش كەتمەيدۇ. بىراق ھەممە ئەرلىك ئۆزىگە خاس دۇنيا قارىشى ئاياللارنىڭ ۋە ئىل - جامائەتنىڭ ئالدىدا نامايان قىلىپ خوتۇننى ھەر جەھەتتىن ئوخشىمىغان دەرىجىدە قامال قىلىپ تۇرمىسا ئۇنىمايدىغان جاھىل غۇرۇرى بار. ئەرلىك غۇرۇرىنى تار دائىرىدە چۈشىنىۋالدىغان، تەنتەنە قىلىشقا ئامراق، كۈشكۈرتۈپ قويسىلا كېلىپ چىشىلىدىغان، روھىي كۈچى ئاجىز، ساپاسى تۆۋەن، تونۇشى قالاق ئەرلەر ئارىمىزدا خېلى بار.

ئاياللىق مۇستەقىل بىر ئادەم، بەلگىلىك ئاڭ ۋە ئىدىيىگە ئىگە، مۇستەقىل ياشاش، ئىزدىنىش ئىقتىدارى بار. مۇئەييەن دائىرىدىكى ئەرلىككە ئىگە، ماڭا ئوخشاشلا بىر ئىنسان دەپ تونۇپ ئايالنىڭ ئىزدىنىشلىرى ئۈچۈن سوغۇق قانلىق بىلەن ئويلىنىپ،

ھېچبولمىغاندا توسالغۇ بولۇپ، ئۇنى ۋە ئاخىرىدا ئۆزۈمنى ئازابلاپ قويماي دەيدىغانلار، مەردانە مەيدانغا چىقىپ بۇنى ئەمەلىيىتىدە كۆر-سىتەلەيدىغانلار بەك ئاز.

بىر ئايالغا، ئانا ۋە ئايال بولۇش سۈپىتىدە، بۇ جەرياندا كېلىدۇ-غان بېسىم بەك ئېغىر. بىر ئايال ئۈچۈن، پەرزەنتلىرىنىڭ بويۇن قىسىپ قېلىشقا قاراپ تۇرۇش، پەرزەنتلىرىگە تولۇق مېھرىنى بەرگىلى ۋە ئۇلارنىڭ مېھرىگە قانغىلى پۇرسەتنىڭ، ئەمەلىي ئىش - ھەرىكەت سورۇنىنىڭ بەك كەم بولۇپ كېتىشى، ئېرىنىڭ سوغۇق مۇئامىلىسىنى كۆرۈش ئىنتايىن ئېغىر ئازاب ئېلىپ كېلىدۇ. ئايالغا تەسەللى، رىغبەت بېرىش، ئۇنى قوللاش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئۇنى ھاقارەت قىلىش، چېپىلەپ خاراب قىلىشنىڭ بېسىمغا چىداش بەك تەس.

ئەسلىي ئاڭلى تۇرمۇش بىر - بىرىنىڭ يوللۇق ئەركىنلىكىنىمۇ سىقىش، بىر - بىرىنى قىيناش، بىر - بىرىنىڭ يوللىرىنى توسۇش ئەمەس، بىر - بىرىگە ھۆرمەت قىلىپ، بىر - بىرىگە پەرۋىش قىلىش، قوللاش، چۈشىنىش ۋە ئىشىنىش ئاساسىدا، بىر - بىرىنىڭ ھاياتلىق سەپىرىگە پەلەمپەي، كۆۋرۈك، ئىستىقبالىغا شوتا بولۇشى، بىر - بىرىنىڭ ھاياتىي كۈچىنى قېزىپ، ئاڭغا رىغبەت بېرىپ تۇرۇشى كېرەك. بىراق ئەقىل تىزگىنى بىلەن ھېسسىيات تىزگىنىنى تەڭ تۇتالايدىغان ھەر ئىككىسىدىن ئۆزگىچە زوق، ھۇزۇر ئالالايدىغان، ئاڭغا ئەجىر - مېھنەت سىڭدۈرەلەيدىغان ئادەمدىنمۇ ئارىمىزدا قانچىلىكىنىمۇ؟ رەھبەرلىك ئورۇندۇقىدا ئولتۇرغان، مۇھىم مەسئۇلىيەتلىك خىزمەتلەرنى ئۈستىگە ئالغان ئاياللارنىڭ يۈرۈش - تۇرۇش، ئىش - ھەرىكەتلىرىگە قويۇلىدىغان تەلەپ ۋە ئۆزىنى ئۇتۇش باشقا ئاياللارنىڭكىدىن ھەر جەھەتتىن كۈچلۈك بولىدۇ. چۈنكى ئۇلارغا جەمئىيەتتىكى ھەربىر جۈپ كۆز تىكىلىپ تۇرىدۇ. ئۇنى نازارەت قىلىدۇ، ئۇ دىققەت قىلىشنىڭ كونكرېت ھالقىلىرىنىڭ كۆپلۈكىدە تۇرۇپ، قاتتىق چارچاپ كەتسىمۇ ئامال يوق. سەل بوشىشىپ قالسىلا، ئۆزىنى سەل قويۇۋېتىپ قالسىلا، بۇ مۇبالىغە شەكلى بىلەن پۇتاقلاپ، كۆپىيىپ، ئەتراپنى قاپلايدۇ. شۇڭا ئۇلار تۈرلۈك مەيدان،

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

سورۇننىڭ خاراكتېرىگە، ئىجتىمائىي مەنىسىگە قاراپ، كىيىم كىيىشتىن باشلاپ، قانداق گەپ - سۆز قىلىش، ئىش - ھەرىكەتتە مۇئامىلىدە بولۇشقىچە ئىنتايىن ئىنچىكە، نازۇك ۋە سەزگۈر بولۇشقا توغرا كېلىدۇ. ئۇ يەنە ئەتراپىدىكى ئاياللارغا ئوخشاش، بىر ئۆيىنىڭ، ئەرنىڭ، پەرزەنتىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىشى، تۈرلۈك ئادەمگەرچىلىك سورۇنلىرىدىن قالماسلىقى، ئۇرۇق - تۇغقان، دوست - بۇرادەر، قولۇم - قوشنىلارغا لايىقىدا مۇئامىلە قىلىش، ئائىلىگە ئىللىقلىق ئاتا قىلىپ، ئاغا پەرۋىش قىلىش كېرەك. ئاندىن يەنە كېلىن - قېينانا مۇناسىۋىتىدىن باشلاپ، رەھبەر بىلەن، ئامما بىلەن، خىزمەت - داشلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەتتىمۇ سەزگۈرلۈك ۋە گەستايىدىللىق بىلەن پەرۋىش قىلالىشى كېرەك. ئۇنىڭ ئۆزى ئوخشاش ۋەزىپىدىكى، ئوخشاش ئورۇندا تۇرىدىغان ئەرگە قارىغاندا ئايال رەھبەر بولۇپ قالغانلىقى سەۋەبىدىن ئۇچرايدىغان بېسىمنىڭ كۈچلۈك بولۇشى، ئا - نا، ئايال بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇچرايدىغان توسالغۇ، نۆلەيدىغان بەدەل، چۈشەنمەسلىك تۈپەيلىدىن كېلىدىغان ئاۋازچىلىقلار ئىنتايىن كۆپ.

بىزدەك ئىلىم - پەنگە يۈرۈش قىلىشى كېيىن، مەدەنىيەت سەۋىيە ئىپتىدائىي دۇنيا قاراش ۋە مەسىلىلەرگە باھا بېرىش، مەسەلەنى ھەل قىلىش تېخى ئەقلىيلىق، سوغۇق قانلىق، گەستايىدىللىق تۈسىنى ئېلىپ بولالمىغان، ھېسسىياتى ھەرقاچان بېشەملىك ۋە قارمىلىق قىلىشقا تەييار تۇرىدىغان خەلق ئۈچۈن، ئاياللارغا بولغان مۇئامىلىمۇ، ئەسەبىي، شەخسىيەتچىلىك قۇتراپ تۇرغان باشقۇرۇشقا مايىل. ئۇلارنىڭمۇ ئىزدىنىش، تىرىشىش، يېڭىلىق يارىتىش ئىقتىدارىغا ئىگە، ياشاش ھوقۇقى ۋە كىشىلىك ماددىي ۋە مەنەۋى ھوقۇقىغا ئىگە، ئەقىل - ھوش، جاسارەت ۋە غايىگە ئىگە ئىنسان ئىكەنلىكىگە قارىتا تونۇش، چۈشىنىش چولپا، شۇنداق بولغاچقا دائىم ئۇلارنىڭ ئىلگىرىلەش يولىغا تىكەن، ئەخلەت - چاۋاز بولۇپ، پۈتلىرىغا ئىلىد. خىنۇپلىپ، دادىل خاتىرجەم ئىلگىرىلىگىلى قويمايمىز. ئۇلارنى ئازاب - لاپ، خاتىرجەملىكىنى، تىنىچلىقىنى بۇزىمىز، ئەقلىي كۈچ، زېھنىي - قۇۋۋىتىنى چاچىمىز.

ئۇلارنىڭ ئائىلە بىلەن خىزمەت، نادان مۇئامىلە، ساپاسىز كۆز قاراش بىلەن خىزمەت، ياشاش ئېھتىياجى ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتتە چارچىغان، قىسىلغان، ئازار يېگەن، پەرۋىش تەسەللى تاپمىغان، يېتىم قالغان قەلبىدىن بىر ھەسرەتلىك نىدا، خىتابتىن بىزگە شۇنداق ئىلىنجا كېلىدۇ: «بىزنى چۈشىنىڭلار، قوللاڭلار، بىز سىلەر-نىڭ قىزىڭلار، ئانىلىرىڭلار، تارىخىڭلارغا، مەدەنىيىتىڭلارغا ئاساس سالغۇچىلار، بىزگە رىغبەت، تەسەللى، ئۈمىد، ئىلھام ۋە كۆيۈنۈش، خاتىرجەملىك بېرىڭلار!»

بىز بۇ دۇنياغا ئايال، ئانا بولۇپ يارالغان ئىكەنمىز، ھەممىگە ئىللىقلىق بەرگۈچى، شۇنداقلا، پەن - تەرەققىياتقا باش بولىدىغان، مەدەنىيەت تارقاقچۇسى، قاپىل باشلامچى ۋە مېھرىبان ئانا بولۇشنى خالايمىز.

2005 - يىل. خوتەن.

بىز دۇنيانى قانداق تەۋرەتتۇق؟

«ئاياللار بىر قولىدا بۆشۈكنى، بىر قولىدا دۇنيانى تەۋرىتىدۇ» دېگەن جۈملىنى بىز خېلى كۆپ ئىشلىتىمىز. تۈرلۈك ئاياللار يىغىنلىشىرىدا، ئاياللار يىغىنلىرىدا، نۇتۇقلار ۋە ماقالىلەردە، تۈرلۈك تەبىرىكلەشلەردە، بۇ جۈملە ئارقىلىق ئاياللارغا قىسقىچە باھا بېرىپ ئۆتكەن بولىمىز. بىراق بۇ، جۈملىنى قەيەردىندۇر ئاڭلىۋېلىپ، ياراپ قېلىپ، ھەر ھالدا ئاياللارنىڭ جەمئىيەت ۋە ئائىلىدىكى ئورنىغا يۈكسەك باھا بېرىلگەنىكى، دەپ قاراپ، ئىستېمال قىلىۋاتقان كىشى. لىرىمىزنىڭ بۇ جۈملىنى چۈشىنىشى، ئۇنىڭ ۋەزىنىنى تونۇشى، ھېس قىلىشى قانچىلىكتۇ؟

بۇ جۈملە ئۆز ئىچىگە ئالغان مەنا دائىرىسى ۋە قاتلىمىنى ئەمەلدىن يەتكە باغلىغان ھالىدىكى بىلىشى، چوڭقۇرلۇق دەرىجىسى قانچىلىكتۇ؟ شۇنداقلا ئۆزىنى ئايال، ئانا دەپ قارىغانلاردىن بۇ مەنا چوڭقۇرلۇقىنى چۈشىنىدىغان، ئۇنىڭ ۋەزىنىنى ھېس قىلىپ باققان، ئۆزىنى مۆلچەر-لەپ باققان، ئاشۇ جۈملىنى ئۆز ئەمەلىيىتى، ئىدىيىسىگە باغلاپ تۇرۇپ، ئۆزىنى دەڭسەپ باققان، ئاشۇ ئېغىرلىق ۋە چوڭقۇرلۇق ئىچىدە ئۆز ئىدىيىمۇ ھالىتى ۋە ئەمەلىيىتىگە باغلاپ تۇرۇپ، ئۆزىنى دادىل شەرھىلەيدىغان ئايالدىن ئارىمىزدا قانچىلىك بار؟ بىز ئانا، ئايال بولغۇچىلار، ئائىلە ۋە دۇنيانى تەۋرىتىشتە، ئۆزىمىزنى قانچىلىك لىك بايقىيالىدۇق؟ جەمئىيەتنى، دەرۋرنى، ئائىلىنى قانچىلىك چۈشىنىپ، ئۇ قاتلاملاردىكى، ئۆزىمىزنىڭ مەسئۇلىيەت ۋە بۇرچىنى قانچىلىك ھېس قىلىپ، قانچىلىك ئادا قىلالىدۇق؟ ئۆزىمىزنى قانچىلىك چۈشىنىپ، قانچىلىك جازالىدۇق؟ ...!

ئادەملەردىن تەركىب تاپقان جەمئىيەتنىڭ سىياسىي، ئىقتىساد، مەدەنىيەت ساھەلىرىدە ئەرلەر بىلەن ئوخشاش ئىشلەۋاتقان، تىرىكچىلىك قىلىۋاتقان ئاياللار بار. ھەربىر ئائىلىدە، ھەربىر ئورۇندا ئايال

لار بار. ھەربىر ئادەمنىڭ ئەتراپىدا ئانا، ئايال، ئاچا - سىڭىل، قىز ۋە كەسپداش، خىزمەتداش بار. پۈتۈن دۇنيانىڭ خوجىسىغا ئايلانغان بىر ئەر بار دېيىلسە، ئۇنىڭ يېنىدا چوقۇم ئانىسى، ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان ئايال بولىدۇ. ئۇنىڭ روھى كەيپىياتغا، مەنىۋى دۇنياسىغا تەسىر كۆرسىتىپ، ئوزۇق بېرىۋاتقان، ئۇنىڭغا ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچ بولۇۋاتقان ياخشى كۆرىدىغان بىر ئايال زاتى، ئۇنىڭ تۇرمۇشىدا ئەڭ يۇقىرى ئورۇندا تۇرىدىغان، ئۇ ئەڭ قەدىرلەيدىغان، مەنىۋى جەھەتتىن ئەڭ قەدىرلەيدىغان بىر باش رولچىسى بولىدۇ، ئۇ رولچىنىڭ ئورنىنى ھەرگىز تۆۋەن چاغلىغىلى بولمايدۇ. ئۇ، ئاشۇ خوجىغا ئايلانغان ئەرنىڭ تۇرمۇش، روھى - كەيپىيات، خىزمەت، نەتىجە، ئىلگىرىلەش ئامىللىرىنىڭ مەركىزىدىكى تەڭشەك بولۇپ، ئۇنىڭ قانداق بولۇشى ئەرنىڭ تۇرمۇشىدىكى، خىزمىتىدىكى ھەل قىلغۇچ ئامىل بولۇپ قالىدۇ.

يەنە ئۇ، ئەرنىڭ تۇرمۇشىدا ئەڭ مۇقەددەس ۋە بۈيۈك ئورۇندا تۇرىدىغان، يورۇق دۇنياغا كۆز ئېچىپلا ئۇنىڭ قۇياشتەك ئىللىق مېھرىدىن، ھاياتنىڭ ئىللىقلىقىنى، گۈزەللىكىنى ھېس قىلىپ ئۇنىڭ تەربىيىسىدە بۈگۈنگە ئاڭا مەدەت ۋە بارلىقىنى بېغىشلىغان ئەڭ ئۇلۇغ ئىنسان ئانا بولىدۇ! ئۇنىڭ يەنە ھەدىسى، سىڭىلىسى ياكى قىزى بولىدۇ. دېمەك ئۇلارنىڭ ئەتراپى، روھى، تۇرمۇشى، ئاياللار بىلەن زەنجىرسىمان ھالەتتە، چەمبەرچاس باغلىنىپ كەتكەن. ئاياللار ئۇلارنىڭ قەلبىدە، ئەڭ نازۇك، ئەڭ گۈزەل، ئەڭ ئىللىق گۈزەللىك، ۋاپا - ساداقەت مەنبەسىگە ئايلانغان. ئۇلارغا ھاياتنىڭ گۈزەل ۋە رەڭدارلىقىنى ھېس قىلدۇرغان، ئۇلارغا مۇھەببەت ئۇرۇقىنى چاچقان. ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىغا ئىدىيە - ھەرىكىتىگە، خىزمىتى ۋە ئىسەملىكىگە ئاياللار ئەڭ چوڭ تەسىر كۆرسەتكەن، ئادىمىيلىك سۈپەتلىرى ۋە ئېلىمىيلىرىغا ئاياللار رەڭ بەرگەن، ئۇرۇق چاچقان. ئۇلار ئايالنىڭ ۋۇجۇدىدىن، مۇھەببەتنىڭ نېمىلىكىنى، گۈزەللىكىنى ئېلىمىلىكىنى، ۋاپا - ساداقەتنىڭ نېمىلىكىنى، كۆيۈنۈشنىڭ، قۇربان بېرىشنىڭ، بەدەل تۆلەشنىڭ نېمىلىكىنى، قىسقىسى، ئادىمىي سۈپەتلەرنى ھېس قىلىپ تونغان، چۈشەنگەن ھەرقانداق بىر ئەر ئىدى.

ئايالنىڭ شەكسىز مېھىر - مۇھەببىتى، ئەقىدە - ئىخلاسى، گۈزەل پەزىلىتى، ئوتتەك ھارارىتى، جىسمانىي ۋە روھىي گۈزەللىكى، مەنى-ئۆي كامالىتى لال قىلماي قالمايدۇ. چۈنكى، ئۇ ئەر قانداق مەشھۇر شەخس، قانداق بىر ئۇلۇغ ئىنسان بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇ ئالدى بىلەن بىر ئەر، ئانىنىڭ ۋۇجۇدىدىكى ھارارەتتە مۇھەببەت ۋە گۈزەللىكىنى تونۇغان، ئايالنىڭ ۋۇجۇدىدىكى سېھرىي كۈچتە ھاياتنىڭ، تۇرمۇشنىڭ مەناسىنى، ئەزەللىك لەززىتىنى ھېس قىلغان بىر ئەر. ئۇ دادىسىنىڭ ئانىسىغا مەسئۇل بولۇپ ئۇنى ئاسرىغىنىنى، ئانىسىنىڭ ئائىلىگە قىلغان پەرۋىشىنى كۆرگەن. ئاچىسىنىڭ ئۆزىگە سىڭدۈرگەن، يەتكۈزگەن ئەجرىنى ھېس قىلغان. ئۆزىنىڭ سىڭلىسى ۋە قىزىغا بولغان مەسئۇلىيەتكار ئامراقلىقىنى چوڭقۇر تونۇپ، ئۆز روھىي، ئەمەلىي كەچۈرمىشى قىلىپ ئۆتكۈزۈپ باققان. دېمەك ئۇ ۋاستىلىك ۋە ۋاستىسىز ھالدا ئاياللار دۇنياسىغا باغلىنىپ، ئۇنىڭدىن تەسىر ئېلىپ، ئۇنىڭدىن ئوزۇق ئېلىپ ۋە ئۇنى مەلۇم شەكىل ۋە تۇيغۇ ئىچىدە ئاسراپ، قەدىرلەپ كەلگەن.

بۈگۈنكىدەك مەدەنىيەت، پەن - تېخنىكا ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىۋاتقان دەۋردە، ئىقتىسادىي بېسىم ئىچىدىكى سەزگۈرلۈكى ئېشىپ بېرىۋاتقان ئەرلەرنىڭ، مەدەنىيەت، ئىجتىمائىيەت مۇناسىۋەتلىرى، سىياسىي ۋە ئىقتىسادىي ئىچىدىكى سىلجىشلىرىنىڭ ھەر بىر قەدىمى، روھىنىڭ ھەر بىر تەنقىددا يەنىلا ئايال بار. ئايالنىڭ تىنى، قى، ئايالنىڭ قەدىمى، ئايالنىڭ قولى، ئايالنىڭ مېھرى، ئايالنىڭ پەرۋىشى، ئايالنىڭ ئىلھامى، ئايالنىڭ چاقىرىقى بار. ئايالنىڭ بۈگۈنكىگە يۇغۇرۇلۇپ كەتكەن بۈگۈنى، ئايالنىڭ ئىزدەشلىرىگە سىڭىپ كەتكەن قەدىمى، ئايالنىڭ ئارزۇ - ھەۋەسلىرىگە نىشانلىغان ھەرىكەتلىرى، ئايالنىڭ قىزىقىشلىرىغا، تىرىشقان، ئۆچۈم بولغان پەرۋازلىرى بار. ئايال قىزىق نۇقتىلىق مەركەز! ئايالنىڭ ئىلھامى ئەرگە مەدەت، ئايالنىڭ خۇشاللىقى ئەرگە بەخت! مۇشۇ مەركەزنى چۆرىدەپ ئايلىنىۋاتقان مۇناسىۋەتلەر، ماھىيەتتە ئەرلەرنىڭ بارلىق تىرىشى چانلىقىنىڭ يەنىلا ئايال ئۈچۈن ئىكەنلىكىنى، ئاخىرقى نۇقتا ۋە باشلىنىش نۇقتىسىدا، ئەرنىڭ ئۆزىمۇ بىلىپ - بىلمەي تۇتۇۋاتقىنى،

ئەرگە تەسىر كۆرسىتىۋاتقان، ئۇنى قېزىۋاتقىنىنىڭ يەنىلا ئايال ئىدەكەنلىكىنى ۋاسىتىلىك ۋە ۋاسىتىسىز رەۋىشتە، يەنىلا ئايالنىڭ مەركەز ئىكەنلىكىنى، ماھىيەتتىن ئونۇپ يېتىمىز.

تۇرمۇش چاقى ئەنە شۇ مەركەزنى بويلاپ چۆرگىلەپ كەلگەن. بۇرۇنقى ئائىلىرىمىز تۇغۇپ بېقىپ، ئۆي ئىچىدىلا تىپىرلاپ، ئەرلەر-نىڭ كۆڭلىنى ئائىلىگىلا بېكىنگەن تۇرمۇش رېتىمى بىلەنلا خۇش قىلىپ ئۆتكەن. ئۇلاردا بۈگۈنكى ئاياللاردەك ئەرلەر بىلەن ئوخشاشلا ئىشلەش، ئائىلىدە خوتۇن ۋە ئانا، جەمئىيەتتە ئەرلەرگە ئوخشاشلا سىياسىي، مەدەنىيەت، ئىقتىسادىي ساھەلەرگە ئارىلىشىپ، چوڭ-چوڭ ئىشلارنى تەۋرىتىش، ئىزدىنىش، ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىپ، يېڭى كەشپىياتلارغا ئىختىرا قىلىشلار يوق بولغان. ئۇلارنىڭ پۈتۈن ھاياتى 4 - 5 بالىنى قورساق كۆتۈرۈش، تۇغۇش، ئۇنى بېقىپ قاتارغا قوشۇش، قازان بېشى بىلەن بۆشۈك ئارىلىقىدىكى بالىلىرىنىڭ تىپىرلاشلىرى، چۇقان - سۈرەن، يىغا زارىلىرى ئارىسىدا خوراپ تۈگىگەن. زېھنىي قۇۋۋىتى، ئەقىل ئىدراكى، ۋاقتى شۇلار ئارىسىدا - لاخاتىمە بېرىلىپ تۈگىگەن. ئۇلار ئەر بىلەن پەرزەنتىنىڭ خىزمىتىدە - نى ئاران - ئاران قىلىپ ئۆلگۈرەلگەن.

بۈگۈنكى ئائىلارچۇ؟ بۈگۈنكى ئائىلار بىر ياكى ئىككى پەرزەنتىدەك بولۇپ، پەرزەنتىنى سۈپەتلىك تەربىيەلەشنى، ئائىلىنى بۈگۈنگە ماس مەدەنىي، ئىلمىي باشقۇرۇشنى، ئەرگە ياخشى دوست - قوللىغۇچى، ياردەمچى بولۇشنى، ھازىرغا ماس پەن - مەدەنىيەت بىلىملىرى بىلەن قوراللىنىپ، جەمئىيەتتە بەلگىلىك ئىجتىمائىي ئورۇنغا ئىگە بولۇشنى، قابىل، سەزگۈر ئايال بولۇشنى، ئۆز زىممىسىگە ئالغان، كۆپ ئېنىرگىيە، زېھنى قۇۋۋەت ۋە مېھىر سەرپ قىلىشنى بىلىدىغان ئايال، ئانا بولۇشى كېرەك.

زامانىۋىلىشىشنىڭ، پەن - تېخنىكىنىڭ ئىنتايىن كۈچلۈك كىرىسىغا دۇچ كەلگەن رىقابەت مۇھىتى، بۈگۈنكى ئائىلارنى كۈتۈ-ۋاتماقتا. ئەسلىدىكى بىلىم قۇرۇلمىسىنىڭ بۈگۈنكى تەلەپكە ماس كەلمەيۋاتقانلىقى، ئاياللارنى جىددىيەلەشتۈرۈپ، بېسىم پەيدا قىلغان، ئەڭ يۇقىرى ئورۇندا تۇرۇپ، خىزمەت قىلىۋاتقان ئاياللار، خىزمەت

ئورنىدا ئۆزى بىلەن ئوخشاش ئىشلەۋاتقان ئەرلەرنىڭ كەينىدە قېلىشنى، ئەتراپىدىكىلەرنىڭ كۆزىگە ئىلماسلىقىنى ھاقارەت دەپ بىلىدۇ، ئەلۋەتتە. بىراق ئۇنىڭغا ئۆگىنىش، بىلىم يېتىلەپ تۇرۇش، ئىزدەنىش پۇرسىتى بەك ئاز بولىدۇ. ئاساسەن يوق دېيەرلىك بولىدۇ. بىر كۈنلۈك خىزمەتتىن ھېرىپ - چارچاپ كەلگەن ئايال، ئۆيىگە كېلىپلا يەنە ئۆيىدىكى ھاياتىنىڭ باشلانمىسى بولۇشى كېرەك. كەچ-لىك تاماق ئېتىش، قاچا - قۇچا، ئۆيلەرنى بېسىقتۇرۇش، پەرزەنت-لىرىنىڭ دەرس تەكرارلاش، تاپشۇرۇق ئىشلىشىگە ھەيدەكچىلىك، يېتەكچىلىك قىلىش، ئۆزىنىڭ، پەرزەنتلىرىنىڭ، ئېرىنىڭ ئەتىلىك كىيىملىرىنى تەييارلاش، ئۆيلەرنى يىغىشتۇرۇش، ھەممە ئائىلە ئەزا-لىرىنىڭ غەلۋىسىنى بېسىقتۇرۇپ، ئىشقا، مەكتەپكە يولغا سېلىش، ئاندىن ئوڭ - سېپىنى تاپالمايلا، خىزمەتكە يۈگرەش، چۈشلۈك تاماق ۋاقتىدا يەنە تاماق تەييارلاش، ئۆيلەرنى بېسىقتۇرۇپ، ھەممەيلەننى جاي - جايىدا تۇرتىپ قويۇش، ئاندىن يەنە ئۆزىنىڭ خىزمەت ۋەزىپىسى ئۈچۈن پالاقلاپ يۈگرەش، ئەرگە ئوخشاشلا ئائىلىنىڭ ئىقتىسادىي يۈكىنى كۆتۈرۈش ئۈچۈن ئىشلەۋاتقان ئائىلىدە ئانا، خوتۇن، ئاشپەز، ئائىلە خىزمەتچىسىنىڭ رولىنى ئۆتەۋاتقان، خىزمەت ئورنىدا تۈرلۈك ۋەزىپىلەرنىڭ ھۆددىسىدىن چىققاچ، بىلىمنى يېتىلەپ تۇرمىسا تېخى بولمىغان، پەرزەنتلىرىگە ئوقۇتقۇچى، ياخشى تەربىيىچى، پەرۋىشچى بولمىسا تېخى بولمىغان، ئېرىنىڭ كۆڭلىنى ئېلىپ ھەم ئۇنىڭغا قابىل ياردەمچى ھەم دوست بولۇپ تۇرمىسا تېخى بولمىغان، خىزمەت ئورنىدا ۋە جەمئىيەتتە، ئائىلىدە، يۇقىرى - تۆۋەن، ئۆزئارا مۇناسىۋىتىنى تەڭشەپ، مۇۋاپىق ھەل قىلىپ تۇرمىسا تېخى تەڭشەك بۇزۇ-لۇپ كېتىپ، چاتاق چىقىپ، ئايالغا گۇناھ، ئەيىبلەشلەر ياغقىلى ئاران تۇرغان بۈگۈنكى ئاياللار، ئانىلار ئەڭ تىنىمسىز، ھېرىپ - چارچاشقا يول قويۇلمايدىغان ئاياللارغا، ئانىلارغا ئايلاندى.

بۇنىڭدىن قېچىشقا، سەپتىن چېكىنىشكە، يېتىۋېلىشقا رۇخ-سەت، پۇرسەت يوق. ياشىغانكەنەنە، كۆز ئالدىڭدىكى ساڭا يۈزلەند-گەن رېئاللىق شۇ، سۆزلىپ قالساڭمۇ، ئۇرۇلۇپ - سوقۇلۇپ ئازار پېسىڭمۇ يەنىلا شۇلار ئىچىدە ياشاشقا مەجبۇرسەن، ئەي بۈگۈنكى

ئايال!... بۇ ئاخىرقى تاللاش، بۇ بىردىنبىر تاللاش. بۇ خۇددى ھېچكىمنىڭ دۇنياغا كېلىشى، دۇنيادىن كېتىشىنى بەلگىلىيەلمىدەكەندەك، ئۆزگەرتەلمىگەندەك بىر مەجبۇرەن مەۋجۇدلۇق!... شۇڭا بىز چىڭقالغان، چارچىغان، ھالسىرىغان بارلىقىمىزنى ئاستا - ئاستا يىغىۋېلىپ، بايقىۋېلىپ، ئۆزىمىزنى يەنە دىققەت بىلەن ئېچىشقا، قېزىشقا، ئۆزىمىزگە تەسەللى بېرىشكە موھتاج. چارچاپ ئۆزىمىزنى تاشلىۋېتىشكە رۇخسەت يوق! - بەرىبىر ياشىشىمىز كېرەك، بىر ئايالغا خاس، بىر ئانىغا خاس، بىر ئىنسان تەبىئىتىنىڭ خوجايىنى، ئۆزگەرتكۈچىسىگە خاس!

ئەڭ نازۇك، ئەڭ مەسئۇلىيەتچان، ئەڭ پەرۋىشچان نىگاھلىرىمىز بىلەن ئۆزىمىزنى ۋە بىز بىلەن تۇتاشقان مۇناسىۋەت زەنجىر - ھالقىلىرىنى كۆزىتىۋېلى. ئالدى بىلەن بىز بىر ئايال بىزگە تۇتاشقان ھاياتلىق پائالىيەتلىرىدىكى بىر پۈتۈن مۇھىتنى مېھىر ۋە گۈزەللىككە، ئىللىقلىققا، پەرۋىشكە پۈركىگۈچى. دوست - بۇرادەر، ھەمىسە پەرداشلىرىمىزغا ئىللىقلىق بىلەن گۈزەل قەلبىمىز بىلەن دوستانە مۇئامىلە قىلغۇچى. يولدىشىمىزغا ئاجايىپ جەزبە ۋە ئاياللىق لاتاپەت ۋە سېھرىي كۈچ بىلەن، ساپ مېھىر - مۇھەببەت ۋە تاشقىنلاپ تۇرىدىغان سۆيگۈ ئانا قىلغۇچى. شۇنداقلا ئاڭا خۇشاللىق خاپىلىقلاردا، ھاياتلىق داۋانلىرىدا بىرگە بولىدىغان ئاڭا ياخشى، دانا مەسلىدە، ھەت، ئىلھام ئانا قىلىدىغان، ئۇنىڭ روھىنى پەرۋىش قىلىدىغان، ئاياللىق سەنئىتىمىز بىلەن ئۇنى مايىل، ئەقلىمىز ۋە مەنىۋى ساپايدەك بىلەن ئۇنى قايىل قىلغۇچى. پەرزەنتلىرىمىزنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشىدىكى بىردىنبىر پەرۋىشچى، ئوقۇتقۇچى، ئۇلارنىڭ ئۆسۈپ - يېتىلىشى، دۇنيا قاراش، غايە - ئېتىقاد، ئادىمىي روھ بىلەن پەرۋىشلىنىشى، ئۇلارغا ئادىمىي پەزىلەتلەرنىڭ قاچىلىنىشىدىكى بىردىنبىر تەبىئىي، ئۈنۈملۈك مەنبە. شۇنداقلا ئۇلارنىڭ پەن - مەدەنىيەت، ئىجتىمائىيەت بىلىملىرى بىلەن قوراللىنىشىنىڭ رولچىسى، يېتەكچىسى بولۇش قاتارلىقلار. بىزنىڭ چوقۇم دۇچ كېلىدىغان ۋە دۇچ كېلىۋاتقان تۇرمۇشىمىزنىڭ ئەڭ ئاساسلىق تەركىبىدۇر. پەرزەنت ۋە ئەرنىڭ ئىستىقبال، بەختىنىڭ باش رولى بىزنىڭ

قوللىمىزدا. ئۇلارنىڭ تۇرمۇش، ئۆگىنىش، خىزمىتى، بىجىز خاراكتېرى، شەيئىلەرگە بەرگەن باھاسى، مەسىلىلەرگە ئۇتقان پوزىتسىيىسى، مەسىلىلەرنى بىر تەرەپ قىلىشى... قاتارلىقلارغا بىز ۋاسىتىلىك ياكى بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىمىز. ئۇلاردىكى دۇنيا قاراش، تۇرمۇش قارىشى، بىز بىلەن ئوخشاش ماددىي ۋە مەنىۋى مۇھىتتا تۇرمۇش كەچۈرۈش، ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىش ۋە بىزنىڭ پەرۋىش قىلىشىمىز، سىڭىپ كىرىشىمىز بىلەن يېتىلگەن، مۇئامىلىلەردىكى ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان.

بىز زادى ئائىلىدە قابىل ئايال يېتەكچى، لايىقەتلىك ئانا، تەلەپ-چان ئوقۇتقۇچى، پەرۋىشكار مۇناسىۋەتچى، پەرزەنت ۋە ئىرنىڭ بىخ ئۈنۈپ چىقىپ مېۋە بېرىشىدىكى ياخشى مۇنبەت تۇپراق بولالدىدۇق. مۇ - يوق؟ پەرزەنتنى قانداق ئىدىيە ۋە ساپا بىلەن قايسى تەرەپكە بۇرۇۋاتىمىز؟ ئىرنى قايسى خىل تەسىر ۋە ئۇن - تۈنسز سىڭىپ كىرىش بىلەن مەنىۋى ۋە ماددىي ياقتىن، ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي ياقتىن قايسى خىل تەرەپكە بۇرۇۋاتىمىز؟ خىزمەتتە، جەمئىيەتتە قانداق تەسىر بېرىپ، نېمە ئىشلارنى قىلىۋاتىمىز؟

دۇنيانى ئەڭ تۆۋەنكى پەلەمپەيدىن قۇرۇپ چىقىش قۇدرىتى پەقەت ۋە پەقەت بىز ئاياللاردىلا بار! بىز ئەمەلىي ھەرىكەت ۋە ئىدىيىدىكى سىڭىپ كىرىدىغان، كۆزگە چېلىنمايدىغان، ئەمما شەپسىز، شەكىلسىز ئىگىلىۋالدىغان، مونوپۇل قىلىۋالدىغان خاسىيەت پەقەت بىز ئاياللاردىلا بار! بىز ئۆزىمىزدىكى ئاشۇ شەكىلسىز، ئاۋازسىز خاسىيەتنى، سېھرىمىزنى ھېس قىلىۋاتقىنىمىزدا، ئۆز ئالىمىمىزدە، ئۆز تۇرمۇشىمىزدا، ئۆز ئەتراپىمىزدىكى دۇنيانى، ئەڭ تۆۋەنكى پەلەمپەيدىن باشلاپ قانداق قۇرۇپ چىقتۇق؟!

پەرزەنتىمىزنى ئادىمىي خىسلەت بىلەن، ھازىرقى تەرەققىيات تەلپىگە ماس ھالدىكى روھىي ۋە ئەقلىي ساپادا تەربىيلىنىدۇقمۇ؟ ئۇلار ھاياتىدىكى ھەربىر بوشلۇقنى ئۈنۈملۈك تولدۇرۇپ، روھىي ئىدىيىسىنى تۇيۇندۇرۇپ ماڭالدىقمۇ قانداق؟

گاھ تەلەپچان ئانا، گاھ پىداكار ئايال، گاھىدا جەزىمدار، سېھىرلىك مەلىكىلەر كەبى، تۈرلۈك تەلەپ - ئېھتىياجىلارغا ماس ھال.

دىكى رول ئېلىش ۋە تولۇقلاشلىرىمىزدا، ئېرىمىزنىڭ روھىي دۇنيا-سىغا، ئىدىيىسىگە قانچىلىك سىڭىپ كىرىپ، ئۇلار قەلبىدىن قانچى-لىك ئورۇن ئالالىدۇق. ئۇنىڭ خىزمەت، تۇرمۇش ئىنتىلىشلىرىگە قانداقراق تەسىر كۆرسىتەلىدۇق؟ ئۇلارغا قانچىلىك ھەمدەمدە بو-لۇپ، قانچىلىك قازالىدۇق؟ ئۇلار بىزدىن ئىلھام، مەدەت ئېلىپ قانچىلىك ئىشلارنى تەۋرەتتى؟ ئۇلاردا قانداق ئەقىدە، قانداق مەيدان بار؟ بىز پەرق قىلىپ تەكلىپ - پىكىر بېرىپ ھەم تۇيدۇرماي سىڭىپ كىرىش بىلەن ياخشى تەرەپكە بۇراپ، مېۋىسىنى كۆرەلىدۇقۇمۇ؟ بىزدە شۇنچىلىك ئەقىل، سەزگۈرلۈك، ئاياللىق سېھرىي كۈچ، ئادىمىيلىك ساپا بارمۇ - يوق؟ بىز ئېرىمىز نەزىرىدە مەجبۇرىيەتكە ئېلىنغان، تۇرمۇش قانۇنىيىتى بويىچە ئۆزى تۇتۇپ، بالىلىق بولغان جىسمانىي، ماددىي ئىستېمال نەزىرىدىكى خوتۇنمۇ ياكى يۈكسەك ئاياللىق سەن-ئەت، ئائىلىق سۈپەت، ئادىمىيلىك ساپا، بۈگۈنكى دەۋرگە مۇناسىپ سالامىيەت ھازىرلىغان، ئۆزىنى، ئۆزىنى قېزىش، پەرۋىش قىلىشنى بىلىدىغان، ھۆرمەتكە سازاۋەر، ئۆز دۇنياسىنى، ئائىلىسىنى، ئاشۇ ئايالغا باغلانغان ئىستىقبال، بەختىنى، تۇرمۇشىنى، ھاياتىنى تەۋ-رەتكۈچىسىمۇ؟ ئېرىمىز نەزىرىدە بىز قانداق ئايال، بىزنىڭ روھىي ئامىللىرىمىز، مەدەنىي ئەئەللۇقاتلىرىمىز، ئومۇمىي ساپايىمىز قان-چىلىك ئېتىبارغا، باھاغا ئىگە؟ ئۆزىمىزنى قايتا - قايتا ھېس قىلاي-لى، ئىنچىكىلىك بىلەن تونۇۋالايلى. ئۆزىمىزنى قېزىشقا، بېيىتىشقا ئىزچىل ئېتىبار بېرىيلى! چۈنكى بىزمۇ ھۆرمەتكە، قەدىرلەشكە، تۇرمۇشىمىزنى گۈزەل ئىللىق قۇرۇپ چىقىشقا ئىنتىلىمىز، ئاچقۇچ ئۆزىمىزنىڭ قولىدا.

بىزدىن باشلاپ تور تارتىلغان مۇناسىۋەت زەنجىرلىرىدىكى ئۆز-دىمىزنى پەرق قىلىپ باقايلى! ھازىرقى ئىجتىمائىي كەيپىيات، مەنىۋى ھاۋا، مەدەنىيەت ساپا قاينىمىدا بىز قانداق رول ئوينىدۇق؟ باشقىلارغا بەرگەن تەسىرىمىز قانداق؟ تۈرلۈك مۇناسىۋەت، مۇئامىلىلەردىكى ئۆزىمىزنى تۇتۇشىمىز، باشقىلارغا بەرگەن تەسىرىمىزنى ئويلاپ باقاي-لى: خىزمەتداشلىرىمىز دوستلىرىمىز ئارىسىدا قۇرۇق بىر جازا ئوبرازىمىز بارمۇ ياكى جانلىق ھېس - تۇيغۇ ۋە ئەقىل - پەزىلەت،

ئۆزىمىزنى تۇتۇش ئامىللىرى سىڭگەن، ھۆرمەتكە مايىل تەسىراتىمىز بارمۇ؟ ئۇلار بىز بىلەن پاراڭلاشسا، بىرگە بولسا بىزارلىق تۇيغۇسىدا بولامدۇ؟ بېسىم ھېس قىلامدۇ ياكى ئىچ - ئىچىدىن ئازادلىك خۇشاللىق، مەنئى ئوزۇق ئالغاندەك تۇيغۇدا بولامدۇ؟

بىز خىزمەت، تۇرمۇشتا تۈرلۈك ئالاقە، مۇناسىۋەتلەردە ئەرلەر بىلەن ئۇچرىشىپ تۇرىمىز. ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەردىكى ئالاقە سۈرۈنلىرىدا باشقا ئەرلەرگە قانداقراق تەسىر پېرىۋاتىمىز؟ بىزنى چۈشەنمەي تاشقى قىياپىتىمىزگىلا قىزىقىپ قارىغان ياكى ھەرخىل نەزەر، مۇددىئا بىلەن ئىككىگە كۆزلەرگە يولۇققاندا، ئۇلاردا قانداق تەسىر پەيدا قىلدۇق، ئۆزىمىزگە، ئىدىيىمىزگە خاس تەسىرات، جاۋاب بېرەلدىمۇ؟ ئۇلارغا قونچاق تەسىرنى بەردۇقمۇ ياكى جانلىق، ئىدىيىۋى ساپاسى يۇقىرى، ئۆزىگە، باشقىلارغا قانداق مۇئامىلە قىلىشنى بىلىدىغان، ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشنى بىلىدىغان، روھى ساپ، مۇستەقىللىق ئېڭى كۈچلۈك، ئۇلار ئېتىلىسلا قوبۇل قىلىدىغان قونچاق تەسىرنى ئەمەس، قايىل، ھېسسىي ئامىللىرىدىن كۆرە ئەقلىي ئامىللىرى كۆزلىرىدىن ئېشىپ تۇرىدىغان، مېجەز - خاراكتېرىدىكى ئىككى ۋەزىنى بار ئايالنىڭ تەسىرنى بەردۇقمۇ؟ ئەرلەرگە سېغىنغاندىكى، تۈلكىنىڭ تەسىرنى بەردۇقمۇ ياكى خاسلىقىمىز، جەزىمىز، ئەقىلىمىز بىلەن ئۇلاردا ھۆرمەت تۇيغۇسى قوزغىيالىدىمۇ؟ ئۇلارنى قايىل، مايىل قىلىپ، بىزدىن رىغبەت ئالىدىغان، بىزدىن تەپتىراتىدەن خان بىزدىن سۆيۈنىدىغان، گىشىلىرى، يولۇققان مەسىلىلىرى ھەققىدە مەسلىھەت ئالىدىغان، تەسىر بېرەلدىمۇ - يوق؟

مانا يۇقىرىقىدەك مەسىلىلەرنىڭ ھەممىسى، بىزنىڭ ھەربىر سۆزىمىز، ئىننىلىشىمىز، ھەرىكىتىمىزدە، ئاڭلىق ۋە ئاڭسىز رەۋىشىدىكى تۇيغۇلىرىمىز بولغاندىلا، بىز ئۆزىمىزدىن تۇتاشقان زەنجىر ھالقىلىرىنى ياخشى، ئۈنۈملۈك، ئەقىل بىلەن تەۋرەتكەن بولىمىز. ھەر قانداق سورۇن، مەيدان، مۇھىتقا ماس ھالدىكى كىيىم تاللاپ كىيىشتىن تارتىپ، يۈرۈش - تۇرۇش، ھەرىكەتتە ئۆزىمىزگە خاس ساپا، خاراكتېر ئىپادىلەش، ئۆزىمىزنى تونۇش، قېزىش، ئۆزىمىزدىكى ھېسسىيات ئامىللىرىنى ئاياللىق سېھرىي كۈچ ۋە جەزىبىگە

ئايلاندۇرۇپ سوغۇق قانلىق بىلەن مۇئامىلىدە بولۇش، ئەقىل ئامىلى-
لىرىنى قېزىش، ئىككىسىنى مۇۋاپىق بىرلەشتۈرۈپ بەختلىك، مەنى-
لىك، ئىلىق تۇرمۇش مۇھىتى ئۈچۈن ئىشلىتىش، ئۆزىنى تۇتۇش،
چۈشىنىش، بېيىتىش ئارقىلىق بۈگۈننى، بۈگۈنى ئارقىلىق ئەتىنى
يارىتىش، ئۆزىنى كۈچەيتىش بىلەن ئائىلىسىنى، ئەتراپىدىكى مۇھىت-
تىكىلەرنى كۈچەيتىش، ئۇلارغا تەلەپچان بولۇش بۈگۈنكى ئانىلار-
نىڭ، بۈگۈنكى ئاياللارنىڭ، ئاياللىق، ئانىلىق، سۈپىتىدىكى بىردىن-
بىر تاللىشى!

چۈنكى بۈگۈنكى ئاياللارنىڭ ئاۋازىغا دۇنيا قۇلاق سېلىپ، ئۇلار-
غا سورۇن، سەھنە تەييارلاپ، ئۇلارغا يۇقىرى تەلەپلەرنى قويۇش
بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇلارنىڭ ئىجتىمائىي ئورنىنىڭ ئۆسۈشىگە شار-
ئىت ھازىرلاپ، ئۇلارنىڭ جەمئىيەت ئۈچۈن، ئىنسانىيەت ساغلام
تەربىيىسى، گۈزەللىكى ئۈچۈن ئەرلەردىنمۇ مۇھىم ئورۇندا تۇرىدۇ-
غانلىقىنى مۇئەييەنلەشتۈرمەكتە.

ئەرنى، ئائىلىنى، پەرزەنتىنى، شۇ كىچىك بىرلىك ئارقىلىق
تۇرمۇشىنى، ھاياتىنى، دۇنيانى ئۆزىنىڭ مېھرى، گۈزەللىكى بىلەن
پەرۋىش قىلىپ، ئاڭا ئوزۇق، مەدەت بېرىپ، ئۆزىنىڭ ئەڭ يېقىن-
لىقى بىلەن ئىنسانىيەت قەلبىنى نازۇك تەۋرىتىپ كېتىۋاتقان
ئانىلار، سۆيۈنۈشلۈك مەسئۇلىيەت تۇيغۇلىرىمىز بىلەن ئۆزىمىزدىن
پات - پات شۇنداق سوراپ تۇرايلى! بىز دۇنيانى قانداق تەۋرىتىۋاتىمىز؟
شۇندىلا بىز زىممىمىزدىكى يۈكنىڭ ۋەزىنى ھېس قىلىپ،
ئۆزىمىزنى بېيىتىپ، ئۆزىمىزگە مەدەت بېرىپ، ئۇلۇغلۇققا ماس
ھالدا ئىنتىلىپ تۇرالايمىز.

ماختاش، مەدھىيەلەشلەر قاينىمىدا ئۆزىمىزنى يوقىتىپ قوي-
ماي، جەمئىيەتنىڭ، تۇرمۇشنىڭ ھەر بىر كارتىنىلىرىدا، قەلبىمىز-
نى داۋالغۇتۇپ ئۆتكەن قىرتاق مەۋجۇتلۇقلارغىمۇ يازلىنىپ، ئۆزىمىز-
دىكى مەسئۇلىيەتنى جاۋابكارلىق بىلەن ئويلاپ باقايلى! كىچىك تۇ-
رۇپ كۈچىغا چىقىپ كەتكەن، ئىپپەت - نومۇسى تەلۋىلەرچە، بىھاي-
لارچە بولغىنىۋاتقان، ئازراقمۇ خىجىل بولۇش، ئازابلىنىش، تۇيغۇ-
سى يوق، بىزەڭلەرچە ياش، سالاھىيەت، ئادەم تاللىماي، ھەتتا

ئەرلەرنى قوغلاپ يۈرۈپ، تەشەببۇسكارلىق، تەلۋىلىك بىلەن نومۇسسىز سىزلا چە ئەرلەنىڭ تاپىنى ئاستىدا چەيلىنىشنى ئەۋزەل كۆرۈۋاتقان، روھىي پۈتۈنلەي ئۆلۈپ، قولىدىن قان نامىدىغان، ئون قولى ئون قارا يىرگىنىشلىك ئالۋاستىغا ئايلىنىپ، ئۆزىنى ئۆزى خانىۋەيران قىلىۋاتقان قىزلار پاجىئەلىرىدە، ھەرخىل لۈكچەكلىك، ئۇرۇپ - سوقۇش، بۇلاڭ - تالاڭ، ئاتا - ئانا قېرىنداشلىرىنى شۇلۇپ، ئۇلارنى سېتىپ قورقۇنچلۇق قانخور، يىرتقۇچ ھايۋان كەبى رەزىللىكلەرنى قىلىۋاتقان ئوغۇللار تراگېدىيەلەردە، بارلىق نومۇسسىزلىقلارنىڭ ئىجادچىسى، باش رولچىسى بولۇۋاتقان پەسكەش ئەرلەرنىڭ، تۇرمۇش - مىزنى خارابلاشتۇرۇپ، مۇھىتىمىزنى بۇلغاشلىرىدا، بىزنىڭ ۋە بىز - گە ئوخشاش ئانىلارنىڭ، ئاياللارنىڭ مەسئۇلىيىتىمىز بارمۇ - يوق؟ پەرۋىشىمىزلىكىمىز، كۆيۈمىمىزلىكىمىز، ۋاپاسىزلىق ئامىللىرى ئۇلارنى شۇنداق زەھەرلەپ، چۈشكۈنلەشتۈرۈپ، مېھرىسىز، ۋىجدان - سىز، قەدرسىز، ئىنساپسىز ۋەھشىيلەرگە ئايلاندۇرۇپ قويغان، ئۇلارنىمۇ ئادەمنىڭ يۈرىكى، ئادەمنىڭ تۇيغۇسى، ئادەمنىڭ قەدىر - قىممەت ئېغى، ئادەمنىڭ سېزىمى، ئادەمنىڭ خۇشاللىق، خاپىلىق تۇيغۇسى بار ئىدى. ئۇلارنىمۇ دۇنيانىڭ گۈزەللىكىنى ھېس قىلالايدىغان يۈرەك، مۇھەببەت، ئىنتىلىش بار ئىدى. بىراق ئۇلارنىڭ يۈرەكى مېھرى يالقۇنى بىلەن كۆيدۈرۈلۈش بەختىگە، مۇھەببەتنىڭ ئىللىق ھارارىتى بىلەن تاولىنىپ، مۇھەببەت، ۋاپا - ساداقەت، يۈكسەك مېھىر - شەپقەت ئالىمىگە باشقىدىن يارىلىش شەرىپىگە ئېرىشەلمىگەنلىكتىن مۇزلاپ كەتتى. دۇنيا، تۇرمۇش ئىللىق قوينىغا ئۇلارنى چىللاپ، ئىرتىتىپ، تەسىرلەندۈرۈپ ئۇلارنى چاقىرمىدى. ئۇنى تاش - لىمۇھەتتى. ئۇ دۇنياغا، دۇنيانى گۈزەللىككە پۈركىگۈچى، باشقىلارغا مۇھەببەت، مېھىر - ۋاپا ئۇرۇقىنى چاچقۇچى سۈپىتىدە ئەمەس، ۋۇجۇد - ۋۇجۇدىدىن چۈشكۈن، ئېچىرقاش، يېتىمىسراش، موھتاج - لىق ھۇۋلىغان، ھەممىمىزگە ئۆچمەنلىك نەپرەت بىلەن تىكىلىدىغان، ئەسەبىي، قۇتراتقۇ، ياۋايى نەزەردە تىكىلىدىغان بولۇپ قالدى. ئۇلار - نىڭ يۈرىكى مۇز، كۆزلىرى قاراڭغۇ ئۆڭكۈرگە ئايلاندى. ئۇلار ھايات - نىڭ، تۇرمۇشنىڭ دىققىتى سىرتىدىكى تاشلاندىق جايدا، مېھرىسىز،

ۋاپاسىز، پەرۋىشسىز، تەربىيىسىز قالغان نادان بىچارىلەر. گۈزەل تۇرمۇشنىڭ، قايىناق ھاياتنىڭ يەكلەشكە ئۇچرىغان، ئۆگەيلەنگەن، نادان قالدۇرۇلغان، يول كۆرسەتكۈچى، يول باشچىغا ئېرىشەلمىگەن تاشلىۋېتىلگەن كىشىلەر.

ئۇلار ئەسلىي كۆيۈنۈشكە، ئىللىتىشقا، يېتەكلەشكە، پەرۋىشكە موھتاج ئىدى. چۈنكى ئۇلار ئادەم. ئۇلاردىكى يۈرەك ئادەمنىڭ يۈرىكى، ئۇلاردىكى تۇيغۇ ئادەمنىڭ تۇيغۇسى، ئۇلارنى ئانىسى بىزگە ئوخشاشلا توققۇز ئاي توققۇز كۈن قورساق كۆتۈرۈپ، ئاچچىق تولغاق يەپ تۇغقان. ناھايىتى گۈزەل تۇيغۇلار ئىچىدە پېشانىسىگە سۆيۈپ، يۈكسەك ئارزۇ - ئۈمىدلەرنى كۈتكەن.

ئۇلارنى ئاجايىپ چوڭقۇر مېھىر ۋە ئاجايىپ كۈچلۈك مۇھەببەت يالقۇنلاپ ئېرىتىپ، تەسىرلەندۈرۈپ بېھوش قىلالايدۇ. بۇ مۇھەببەتنى بېرەلەيدىغىنى، پەقەت ۋە پەقەت قەلبى مۇھەببەت، مېھىر بۇلىقىنىڭ مەنبەسى بولغان ئانا، ئايال!... دۇنيادا ئانىنىڭ يۈرىكىنى سۇغۇرۇپ بېرىشكىمۇ تەييار تۇرىدىغان مېھىردىن، كۆز يېشىغا ئايلىنىپ ئاستا - ئاستا قەلبەلەرگە ئۇن - تىنىس سىڭىپ كېتىۋاتقان ئايالنىڭ پەرۋىشىدىن، ئىللىقلىقىدىن تىتىرىمەيدىغان يۈرەك، ئېرىمەيدىغان قەلب يوق. پەقەت ئانىنىڭ چەكسىزلىكىگە سوزۇلغان قەلبىلا ھەممىنى ئۆزىگە سىڭدۈرۈپ، ئاستا پەيلىپ ئۇنى تىنچلاندۇرالايدۇ. ئاڭغا يېڭى روھ يېڭى ئىلھام بېرىپ، يېڭى يول كۆرسىتىپ بېرەلەيدۇ. ئانىنىڭ قەلبىلا بۇ دۇنياغا تەڭداشسىز بەخت سۈپىتىدە، ئىنسانلارغا ئانا قەلىمىنغان ئەڭ چوڭ مۇكاپات، ئەڭ ئىللىق، مەڭگۈ خورمىس پەرۋىشلەر ئالىمى بولۇپ، جىمى مەۋجۇدات، پۈتكۈل ئالەم ئۇنىڭدىن يورۇقلۇق، ئۇنىڭدىن ئوزۇق ئېلىپ مەۋجۇتلۇقنى ساقلايدۇ، ھاياتىنى داۋاملاشتۇرىدۇ ۋە قوغدايدۇ!

قۇياش كېچىسى ئۆزىنى دالدىغا ئالىدۇ، تەپتى كېچىسى يوق. ئانىنىڭ مېھرى كېچە - كۈندۈز، قىش - ياز ۋاقىت تاللىمايدۇ، ئۇنىڭ تەپتى ھەرقاچان ئوخشاش، ئۇ ھەرقاچان پەرزەنتى ئۈچۈن جېنىنى پىدا قىلىشقا تەييار. ئۇ ھەرقاچان پەرزەنتى ئۈچۈن يۈرىكىنى سۇغۇرۇپ بېرىشكە تەييار! چۈنكى زېمىن ئاپىرىدە قىلىنغان تەڭدىشى

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

يوق بىردىنبىر مېھىر - مۇھەببەت، پەرۋىشلەر تىلىسىمى. ئەي ئۇلۇغ ئانا، قاردەك ئاپئاق، قۇياشتىن ھارارەتلىك مېھرىك، قەلبىڭ بىلەن زېمىننى ئىللىت، ئاڭغا يورۇقلۇق، ئاقلىق، پاكلىق، ئىللىقلىق ئاتا قىلغىن. بۇلۇڭ - پۇچقاقلاردىكى يېتىم - يېسىرلار توغلاپ قالمىسۇن، ئۆزىنى ئاجىز، پەرۋىشسىز، پاناھسىز ھېس قىلمىسۇن. بۇ دۇنيادا پەقەت سەنلا ئۇلارنى قۇتقۇزالايسەن! بۇ دۇنيادا پەقەت سەنلا ئۇلارغا يورۇقلۇق ئاتا قىلالايسەن! دۇنيا سېنىڭ قولىڭدا، سېنىڭ پەرۋىشىڭدە، بىزنىڭ رولىمىز سېنىڭ قولىڭدا، بىزنىڭ بەختىمىز سېنىڭ ئايىغىڭدا، دۇنيا سېنىڭ پەرۋىش، تەۋرىتىشىڭدە ئانا!

2005 - يىل. خوتەن

ئايالمۇ نازۇك بىر سەنئەت

ئايال دېمەك نازۇك قوراشتۇرۇلغان سەنئەت بۇيۇمى دېگەنلىك بولىدۇ. ئېنىقكى بۇ سەنئەت بۇيۇمى سەنئەتكارنىڭ كۆڭۈل قويۇپ لايىھىلىشى ۋە سۇيىپىكتىپ ئارزۇسىنىڭ تەلىپى بويىچە، ئىنسانلار دۇنياسىغا ئىستېتىك زوق ۋە مەنا بېغىشلاش ئۈچۈن ئاپىرىدە قىلىندىغان. دەل شۇنداق بولغانىكەن. ئۇنىڭدىكى ھېسسىيلىق ۋە ھېسسىيات ئامىللىرى ئەرلەرنىڭ ئەقلىلىك ۋە پەنلىك تۈسىنى ئالغان روھىي قاتلىمىدىن، خاراكتېر تۈزۈلۈشىدىن پەرقلىنىدۇ.

ئاياللارنىڭ دەل ئاشۇ نازۇك سەنئەتلىك سېھرىي كۈچى ئۇنى ئەڭ كۆپ خىرىسقا ئۇچرىتىدۇ. يامان نەزەر ۋە نىيەتلەرنىڭ ئۇنى خانىۋەيە-ران قىلىۋەتمەسلىكى ئۈچۈن، ئۇنى مۇۋاپىق قوغداشقا ۋە بەلگىلىك چەكلىمە پەرەنجە ئىچىدە ساقلاش، قوغداش ۋە چەكلەش كېرەك بولسىمۇ، بۇ خىل مۇھاپىزەت ۋە چەكلىمە نورماللىقنى يوقاتسا، ئايال-لارغا بولغان روھىي بېسىم، يول ئېچىپ ئىلگىرىلىشىگە بولغان توساق بولۇپ قالىدۇ. بولۇپمۇ بۈگۈنكىدەك ئەرلەر بىلەن ئاياللار ئورتاق ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي قىممەت يارىتىۋاتقان، ئاياللار يەڭ-لىرىنى تۇرۇپ بەيگە مەيدانغا كەلگەن دەۋردە تېخىمۇ شۇنداق.

بۈگۈنكى رىقابەت دۇنياسىدا مەردانە ئىلگىرىلەۋاتقان ۋە ئىلگىرى-لەشكە تەرەددۇت قىلىۋاتقان ئاياللار، ئۆزىنىڭ ھەر بىر قەدەملىرىدە ئىزدىنىش، ئىنتىلىشىلىرىدە ئۆزىنىڭ ئاياللىقىغا باغلىنىپ قالغان ئاتاقلىق ئاجىزلىقىغا مەھكۇم قىلىنىپ چەكلىمىگە ئۇچرىغاندا، ئايال بولۇپ يارالغىنىغا، ئۆز قەلبىگە قايتىپ تۇرۇپ ئەڭ بېچارە قىياپىتىدىكى ھارغىن ھالەتتە ئاشكارىلاشقا مەجبۇر بولىدۇ. ئاياللىق قەلبىدىن چىقىپ تۇرۇپ ئۆزىگە يەنە قايتىدىن تەلەپنى قاتتىق قويۇپ، ئۆزى بىلەن ئوخشاش ئورۇندىكى، ئوخشاش مەشغۇلاتتىكى ئەر بىلەن سېلىشتۇرغاندا، پەقەت ئاياللىق ئاتىقىغىلا قامىلىپ قالغان توساقلارنى ئارتۇقتىن ئارتۇق كۈچ سەرپ قىلىپ پاچاقلاشقا مەجبۇر بولىدۇ.

ئاشۇ توساقلار ئۈچۈن مەردانە مەيدانغا چىققان ئاياللارنىڭ جاسارىتىگە ۋە ئەقىلىگە قايىل بولماي، سۆيۈنۈشلۈك مەدھىيىلىرىمىزنى كۆز يېتىشەنمىز بىلەن يۇغۇرۇپ سوغا قىلماي تۇرالمايمىز، ئەلۋەتتە! چۈنكى بۇ نۇقتىدا بارلىق ئاياللارنىڭ قەلبى بىر تۇتاش، بۇ بارلىق ئاياللارنىڭ ھەربىر تۇرۇنۇشى، قەدىمگە بېسىلغان مۆھۈر - ئايال بولۇپ يارالغانلىقى گۇناھى!

ئاياللار ئەرلەرگە قارىغاندا تۇيغۇغا، ھېسسىياتقا بەكرەك باي بولغانلىقتىن ھەم جىسمانىي ئاجىزلىقىدىن، ئەرلەرنىڭ ئۆزىگە كۆيۈنۈشىگە، يول كۆرسىتىشىگە، باشپاناھ بولۇشىغا موھتاج بولىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاياللارنىڭ ئىش تەقسىماتى ئەرلەرگە قارىغاندا ئىنچىكە ۋە پارچە - پۇرات بولۇپ، كۆپرەك نازۇكلۇق، ئاياللىق پەم ۋە سېھرىي - كۈچ، سەنئەتلىك تۇيغۇ تەلپ قىلىدىغان، ئائىلىدىكى ئۇنداق - مۇنداق ئىشلار. ئۆي سەرەمجانلاشتۇرۇش، مېھمان كۈتۈش، تاماقنى ئوخشىتىپ ئېتىش، ئائىلە ئەزالىرىغا خاتىرجەملىك، ئىللىقلىق ئاتا قىلىش... ئەلۋەتتە ئەرلەرنىڭ چوڭ ئىشلارنى ھەل قىلىپ بېرىشىگە كالا ئىشلىتىپ كۈچەپ قويۇش، ئەرلىك ۋەزىن، دادىلىق سۈپەتتىكى سۈلەكتە كۇپايە. ئەمما ئايالنىڭ كۆڭۈل بۆلىدەنغانلىرى، نەزىرىنى ئاغدۇرىدىغان بوشلۇق يۇچۇقلىرى شۇنچىلىك كۆپ ۋە ئىنچىكە بولۇپ، ئۇنىڭ كاللىسى نۇرغۇن كۆنەك تۇشۇكلىرى ئالدىدا، ھەممە كۆنەككە شىرنە يىغىش، بىرىنمۇ ئېتىبارسىز، پەرى-ۋىشىسىز قالدۇرماسلىق ئۈچۈن، ئۇچۇۋاتقان ھەسەل ھەرىسىگە ئوخشايدۇ، تىنىمىسىز ۋە بوشلۇقسىز بولىدۇ.

بىر تەرەپتىن ئاياللار ئەرلەرگە تەگدىم دېگەچكە، ئۇلار چوقۇم ئەرلىرىنى ھۆرمەت قىلىش ۋە ئۇنىڭ باشقۇرۇشىنى قوبۇل قىلىش تۇيغۇسىدىمۇ بولىدۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ ئۇزۇن يىللىق ئەنئەنىۋى قارىشىدا ئاتا - بوۋىلىرىدىن تارتىپ شۇنداق قىلىپ كەلگەن. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە ئەر دېگەن ئائىلىنىڭ تۇۋرۇكى، پەرزەنتىنىڭ بەختى، ئاياللارنىڭ باشپاناھى. ئاياللارنىڭ ئەرلەرگە قارىغاندا ھېسسىياتچان بولۇشىمۇ، ئۇلارنىڭ ئەرلەرنىڭ بەلگىلىك دەرىجىدە چەكلەپ، باشقۇرۇپ تۇرۇشى كېرەكلىكىدىن بېشارەت بېرىدۇ. ئاياللار ئۆزىگە شۇنداق

داق دەپ تەسەللى بەرسىمۇ، ئەمما يەنە نۇرغۇن جەھەتلەردىكى، بىمى-
لال ئىلگىرىلىشىگە توساق بولىدىغان چەكلىمىلەرنىڭ ئۆزىگە كىشىن
بولۇۋاتقانلىقىدىن ئازابلىنىدۇ.

ئىدارىلەردە ئەرلەرگە قارىغاندا ئاياللارنىڭ مۇنەۋۋەر سايلىنىشى،
ئۆستۈرۈلۈش ئۆيىپىكىتلىرىغا نامزاتلىققا كۆرسىتىلىشى، ئەرلەرگە قا-
رىغاندا، ھەرقايسى ئىش ئورۇنلىرىغا تەكلىپ قىلىنىشى، قوبۇل
قىلىنىشى تولىمۇ يېتەرسىز، «ئايال دېگەن بەربىر ئايال، تولا ئاغ-
رىدۇ، ئائىلىدە كۆپ ئىشى چىقىدۇ، زېھنىي كۈچى، دىققىتى تولا
چىچىلىدۇ، تۈرلۈك ئىلمەكلەردە ئىلىنىپ، پېشى ھەر جايغا تارتىل-
غان. ئايال كىشىگە ئىش تاپشۇرۇپ خاتىرجەم بولغىلى بولمايدۇ». دېيى-
شىدۇ كىشىلەر.

«ئايال كىشى دېگەن ئايال كىشىگە ئوخشىشى كېرەك. نېمە
كەپتۇ ساڭا چوڭ - چوڭ مەسىلىلەرنى مۇلاھىزە قىلىپ، جەمئىيەتتىن-
كى، ئىدارىدىكى چوڭ مەسىلىلەرگە ئارىلىشىپ، تامىقىنى ۋاقتىدا
ئېتىپ، ئۆي ئىشلىرىنىڭ، بىر كىشىلىك خىزمىتىنىڭ ھۆددىسىدىن
چىق. گويا بىر يەرلەرگە ئۆسۈپ، چوڭ ئىشلارنى تەۋرىتىۋېتىدۇ-
غاندەك! شۇنداق قىلساڭمۇ بەربىر ئايال كىشىسەن، يەنىلا مېنىڭ
خوتۇنۇم، بىر ئەرنىڭ باشقۇرۇشىدا، قولىدا بولسەن!...» دەيدۇ
ئەرلەر. گويا ئاياللارنىڭ چوڭ مەسىلىلەرنى ئويلاش ئەركىنلىكى،
ھاكىمىيەتكە قاتنىشىش سالاھىيىتى يوقتەك، ئۇلارغا ئىشەنچسىز قا-
راش، ئېتىبارسىز مۇئامىلە قىلىش، جەمئىيەت خاراكتېرلىك كې-
سەلگە ئايلانغان.

ئادەمنى ئەڭ ئېچىندۇرىدىغىنى شۇكى، بۇلارنىڭ مەركىزىدە
ئاياللارغا ئىشەنمەسلىك، مانا مەن دەپلا تۇرىدۇ! توغرا بىز ئاياللارغا
ئىشەنمەيمىز. دەل شۇنداق بولغاچقا ئۇلارغا بولغان تۈرلۈك چەكلىمى-
لىرىمىز كۆپ. بۇ خىل چەكلىمىلەر، ئاياللارنى تېخىمۇ بۇرۇختۇم،
ھەربىر قەدىمنى گۇمانسىراپ باسىدىغان، يۈرەكلىك قەدەم ئېلىپ،
دادىل ئىلگىرىلىمەيدىغان قىلىپ قويغان.

ئىجتىمائىي ئالاقە، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەردە ئاياللارنىڭ بولۇ-
شى، ئارىلىشىشى، بىزدە چوقۇم ھېلىقىدەك نىيەت ئارىلىشىپتۇ...»

دېگەندەك گۇمان، ئىشەنچسىزلىك پەيدا قىلىپ قويدۇ. بەزى ئاياللار لارنىڭ بىلىم قۇرۇلما، ئىدىيىۋى ساياسى راستىنلا ئانچە يۇقىرى ئەمەس. بەزى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەردە قونچاق، كۆڭۈل خوشلۇق رولىنىلا ئوينىيدىغان، قۇرۇق سۆلەتۈز ئاياللارنىڭ بولۇشى، باشقا مۇناسىۋەتلەردىكى قابىل، ئۆزىنى قەدىرلەيدىغان، ساپالىق ئاياللارنىڭ ئۆز مۇناسىۋەت دائىرىسى ئىچىدە يوللۇق ھەرىكەت، پائالىيەت قىلىد. شىنىمۇ چەكلەپ قويدۇ. ئەنە شۇنداق قونچاقلارنىڭ بۇزغۇنچىلىقىغا ۋە ئۇۋالغا ئۇچراپ كېتىدىغان ئاياللارنىڭ نورمالنى پائالىيەتلىرىنىڭ چەكلىنىشى، ئەركىن تەپەككۈر، ئەقىل ۋە مۇناسىۋەت دائىرىسىدىكى يوللىرىنىڭ ئېتىلىشى، ئۇلارنىڭ كەسىپ ۋە قابىلىيەتتە بۆسۈپ چىقىشىنى بوغۇپ قويدۇ.

باشقىلارغا ۋە ئۆزىگە قانداق مۇئامىلە قىلىشىنى بىلىمىدىغان ئاياللار، قاپىل ئاياللارغا ھەرقانچە دۆت، قارما ئەرلەر بولسىمۇ، ئالدىراپ چاكىنا قاراش مۇئامىلىدە بولمايدۇ. ئەرلەرنىڭ ئاياللارغا قانداق مۇئامىلىدە بولۇشىنى مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئاياللارنىڭ ئۆزى بەلگىلەيدۇ. بەزى ئاياللارنىڭ راستىنلا ھەممىنى مۇۋاپىق بىر تەرەپ قىلالايدىغان، ھەتتا ئەرلەردە قايىللىق ۋە ھۆرمەت تۇيغۇسىنى پەيدا قىلىدىغان، سىرلىق ۋە ئۆزىنى خېلىلا تۇتۇۋالغان سوغۇق قان مۇئا. مىلە سەنئىتىنى بىلىسەكمۇ، ھېس قىلساقمۇ، ئەمما يەنىلا كۆڭلىمىز. نىڭ بىر يەرلىرىدىكى، ئۇنىڭ ئاياللىقىغا باغلانغان گۇمانىي قارشى. مىزنى چەتكە قاقالمىمىز. بۇ پەقەت شۇ يۈكسەك پىلانلارنى تۈزۈپ، ھەرىكەت قىلىۋاتقان ئادەمنىڭ ئەر ئەمەس، پەقەت ئايال، يولغانلىقى سەۋەبىدىنلا بولۇۋاتقان خاتا قاراش ۋە تۇيغۇ. ئايال يارىلىپ قالغانلىق گۇناھىدىكى توسالغۇ ۋە روھىي يۈك.

ئاددىيسى ئائىلىلەردە، ياكى قىز - ئوغۇللار مۇناسىۋىتىدە، قىزلارنىڭ، ئاياللارنىڭ يىگىتلەر ۋە ئەرلەرگە ھېسسىياتىنى ئىپادىلىشى، كۆڭۈل ئىزھار قىلىشى سەل غەلىتىدەك، ئەخلاق رامكىسىدىن چىقىپ كەتكەندەك تەسىر بېرىدۇ. گويا ئاياللاردا، قىزلاردا كۆڭۈل، مەنئۇيەت، مۇھەببەت - نەپرەت يوقىتەك، تاللاش ۋە شاللاش، كۆڭۈلنى، ئىدىيىۋى ھېسسىياتىنى ئىپادىلەش ئەركىنلىكى يوقىتەك. ئۇ.

لار ئەرلەرنىڭ بۇيرۇقلىرىنى، ئىپادە - ھەرىكەتلىرىنى شەرتسىز قوبۇل قىلىشى كېرەكتەك، قىز - ئاياللارنىڭ مەنىۋى ئەركىنلىكىگە - مۇ چوڭ بىر توسالغۇ ۋە چەك ساپە تاشلاپ تۇرىدۇ. ئائىلىلەردىمۇ ئەرلەر ئاجرىشىپ كېتەيلى دەپ ئاياللارنى ئۆيىدىن قوغلاپ چىقارسا بولىدىغان، ئەمما ئاياللاردا ئۇنداق ھوقۇق يوق، ئۇنداق قاراشنىڭ بولۇشى ئاياللارنىڭ بۇزۇلۇشى ۋە قۇترىشىدىن دېرەك بېرىدىغاندەك، بۇ خىل تەڭپۇڭسىزلىقمۇ ئايال بولغانلىق گۇنا. ھىنىڭ مەھسۇلى.

ئەرلەر كۆڭلىدىكىنى ئىپادىلىسە، نېمە ئىش قىلغۇسى كەلسە شۇنى قىلسا ھاياتى كۈچ تۇرغۇيدۇ، ئۇلارغا يارىشىدۇ - يۇ، ئاياللارنىڭ ئۇنداق قىلىپ كېتىشى چېكىدىن ئاشقانلىق، ئۆزىنى قويۇۋەتكەندەكلىك دېيىلىپ، ئۇلارنىڭ ھاياتى كۈچى ئۇن - تىنىسىز ھەممىسىنى قوبۇل قىلىش، ھەممىنى قەلبىگە سىغدۇرۇۋېتىش بەدىلىدىكى ئېغىر ئۆھسىراشلار، غەۋغاسىز يوقىتىشلار ۋە پارچە - پۇرات يۈگۈر - يېتىملار ئىچىدە ھەسرەتلىك ئىپادىلىنىشى كېرەك!

ئۇنىڭ ئۈستىگە بىزدە چوقۇم ئەرلەرگە قارىغاندا ئاياللارنىڭ ئائىلە قارىشى كۈچلۈك بولۇشى كېرەك. چۈنكى بىر ئائىلە ئۈچۈن ئايالنىڭ رولىغا سەل قاراشقا بولمايدۇ. ئائىلىدىكى ئانىلىق، ئاياللىق بۇرچ ۋە مەسئۇلىيەت پەرزەنت ۋە ئەرگە بېرىدىغان مېھىر - مۇھەببەت ۋە پەرۋىش، رىغبەت، ئەر - ئايال، پەرزەنت ۋە ئاتا - ئانا، ئۇرۇق - تۇغقان، دوست - بۇرادەرلەر ئارىسىدىكى بارى - كەلدەلەر ئايالنىڭ تەڭشەكلىك رولى ئاجايىپ چوڭ. ئايال ئىنچىكە ۋە ئەستايىدەل، يېقىملىق ۋە پەرۋىشچان نەزەرلىرى ۋە مۇئامىلىلىرى بىلەن ھەممىنى ماھىرلىق بىلەن تەڭشەپ، ھەممىسىنىڭ ئۆز ئالدىغا فۇنكسىيەلىك رولىنى تەڭشەپ تۇرالىشى، ئاخىرىدا ھەممىنى مۇۋاپىق ھەل قىلىپ، ئائىلىسى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرالىشى، توغرا بولغان پايىدىلىنىش، قېزىش ۋە تەڭشەش ئىقتىدارىغا ئىگە ماھىر دىپلومات، ئىككى ماھىر مۇناسىۋەت شۇناس تۇر.

ئاياللاردا ئەرلەردىكىدىن نەچچە ھەسسە يۇقىرى سەزگۈرلۈك، ئەرلەرنىڭكىدىن يۇقىرى تەسەۋۋۇر كۈچى ۋە چىدام - غەيرەت بولىدۇ.

دۇ. شۇڭا ئاياللار ھېس - تۇيغۇغا باي، سەنئەتلىك ئىشلارغا، نازۇك ئىشلارغا ئەرلەردىن ماھىر كېلىدۇ. بىر ئىشلارنى بايقاشتا ئەرلەردىن تېز ۋە ئۆتكۈر بولغانلىقتىن، گۇمانخور دەك، ئوششاق سۆزدەك تەسىر بېرىپ، ئەرلەرنى نەرسالاشتۇرۇپمۇ قويىدۇ. ئوخشاش بىر ئىشنى ئەرلەر بىلەن تەڭ ۋاقىتقىچە قىلىشتا، ئەرلەر ئاسانلا تاۋان تاشلايدۇ. ئاياللار سەۋرچانلىق ۋە چىدامچانلىق بىلەن ئىشنى ئاخىرغىچە داۋاملاشتۇرىدۇ. ئەرلەر ئاخىرقى نەتىجىسىنىڭ تېز چىقىشىغا ئالدىرىسا، ئاياللار قەدەم باسقۇچلارغا ئېتىبار بەرگەن ھالدا ھەممىگە چىدايدۇ. ئاستا - ئاستا پەرۋىش قىلىشنى بىلىدۇ. شۇڭا ئادەتتىمۇ ئەرلەر ئاخىرقى نەتىجىگە، ئاياللار جەريانغا قىزىقىدۇ.

ئائىلىنىڭ ئىنچىكە ھالقىلىرىدا جەمئىيەتنىڭ ھەر بىر مۇناسىۋەت دوقاللىرىدا، مەجبۇرىيەتلىك يۈگۈر - يېتىملەر ۋە پەرۋىشلەردە يۈگۈرەپ يۈرۈپ، ئوڭ - سولنى بىلەلمەيۋاتقان ئاياللارنىڭ، ئۇھ دەپ ئۆزىنى ھېس قىلغۇدەك، ئۆزىگە تىكىلگۈدەك ھەپسىلىسى يوق. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاياللىق ئاتىقى ئۈستىگە ئالغان بۇرۇقتۇم يۈكىنى ئىرغىتىپ تاشلاپ، ئۆزىنى قەزىشى، بۆسۈپ چىقىپ شان - شەرەپكە ئېرىشىش يىڭنە بىلەن قۇدۇق كولىغاندەك، ئۇزاق مۇددەتلىك ۋە جاپالىق ئىش.

ئائىلە ۋە جەمئىيەتتىكى چەكلىمىلەرنى، ئاياللارنىڭ ئەرلەر بىلەن ئوخشاش خىزمەت قىلىپ تۇرۇپ يەنە ئەرلەرگە قارىغاندا ئائىلىدە تۈگمەس، تىنىمسىز ئىشلەپ، ئېغىر يۈكىنى ئۈستىگە ئېلىشى، ئەرلەرگە قارىغاندا يەنە تۇرمۇش ۋە مەنىۋى جەھەتتىن تەشەببۇسكارانە ئىللىق كەيپىياتىنى ساقلاپ قېلىشى قاتارلىقلارنى نەزەرگە ئالمىغان تەقدىردىمۇ، ئاياللار ئەرلەرگە قارىغاندا جىسمانىي جەھەتتىن كۆپ ئاجىز كېلىدۇ. تۇغۇت ۋە تۇغۇت چەكلەش جەريانىدا ناھايىتى ئاغرىق. چان ۋە ئاجىز بولۇپ قالىدۇ. زېھنىي قۇۋۋىتى، ئەقلىي كۈچى تۆۋەنلەيدۇ. شۇنداق تۇرۇپ، مۇشۇ توسالغۇلاردىن ھالقىپ يەنە ئۈمىدلىك، تىرىشىپ - تىرىشىپ، شان - شەرەپ ۋە نەتىجە يارىتىشى، ئاياللارنىڭ كېچىنى كۈندۈزگە ئۇلاپ، لېۋىنى چىشلەپ، جاپالىق، تىنىمسىز تىرىشىشنىڭ نەتىجىسى. ئاجايىپ زور بەدەل ۋە قۇربان

بېرىشلەردىن كېيىنكى مىڭ بىر جاپادا يەتكەن مەنزىل دېيىشكە بولىدۇ.

ئەمما ئەرلەرنىڭ نەتىجە قازىنىشىنى ئاياللارنىڭكى بىلەن سېلىش-تۇرغاندا، ئۇنداق دەرىجىدە زور بەدەل تەلەپ قىلمايدۇ. ئەرلەر بىر ئىش قىلاي دېسە، ئائىلىدە تەييار تامىقىنى يەپ، تىنچ مۇھىتتا قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشەلەيدۇ. ئاياللار ئۇلارغا شۇنداق مۇھىت يارىتىپ بېرەلەيدۇ. بىراق ئاياللار خىزمەتتىن ھېرىپ - چارچاپ كېلىپ تاماق قىلىدۇ، ئۆيلەرنى بېسىقتۇرىدۇ، بالىلارنى تاماقلاندۇ-رۇپ، ئۇلارنىڭ تۈرلۈك ھاجىتىدىن چىقىدۇ، ئېرىنى كۈتىدۇ. بىر ئىش قىلاي دېسە ھېلىقى بالىسى پېشىگە ئېسىلىدۇ، ھېلى بالىلار بىر - بىرى بىلەن جېدەل قىلىپ ئۇنىڭغا ھال ئېيتىدۇ، ھېلى ئېرى بىر ئىشقا بۇيرۇيدۇ. ئۆينىڭ ئۈچ ۋاخ تامىقى جايدا، كىيىملەر يۇيۇلغان، دەزماللانغان، تۈرلۈك لازىمەتلىكلەر سېتىۋېلىنغان، تۈر-لۈك باردى - كەلدىلەرگە، ئادىمىگەرچىلىكلەرگە جايدا مېڭىلغان بولۇشى كېرەك. ئەرلەرنىڭ زىممىسىدە بۇنداق يۈكلەر بولمايدۇ، ياردەملىشىشنى خالايدىغانلىرىمۇ ئۈنچىلىك كۆپ ۋە تەشەببۇسكار ئە-مەس. ئايالنىڭ خىزمىتى جىددىي بولۇپ قالغاندا، ئۇنىڭ ئائىلىدىكى يۈكىنى بولسىمۇ يەڭگىلەتتىم، كۆپىنچە ئەرلەرنى گويائەنلىك غۇ-رۇرى ئاجىزلاپ كەتكەندەك، ئەرلىك ھوقۇقىنى جايدا ئىشلىتەلمە-گەندەك تۇيغۇغا ئەكىلىپ قويىدۇ. ئايالىمۇ ماڭا ئوخشاشلا ئادەم، مەن ئېھتىياجلىق بولغان نەرسىلەرگە ئېھتىياجلىق بولىدۇ. مېنىڭ ئۇنى ئەمىرىگە ئېلىپ خوتۇن قىلىشىم، ئۇنىڭ جىسمانىي، روھىي تەئەللۇقاتلىرىنىڭ، ئارزۇ - ئۈمىد ۋە خىياللىرىنىڭ ئىستىقبالىنىڭ-مۇ مېنىڭ ئىلكىمگە ئۆتكەنلىكىدىن دېرەك بەرمەيدۇ. ھەممىنى مونو-پول قىلىۋالدىغانغا مېنىڭ قانداق سالاھىيىتىم بار، ھېچكىمنىڭ بىر ئادەمنىڭ جىمى تەئەللۇقاتىنى مونوپول قىلىۋېلىش ھوقۇقى يوق. ھېلىمۇ ئۇ ھەممىگە يېتىشىپ، ئۆلگۈرۈپ بولۇۋاتىدۇ. مەنمۇ ئادەم-غۇ، ئاخىر ۋىجدانى قەرزدارلىق تۇيغۇسىدا ئازابلىنىپ قالماي، بىر ئۆيدىكى بىر ئادەمنىڭ خۇشاللىقى قارشى تەرەپنىمۇ خۇشال قىلىدۇ. ئۇنىڭ كۆتۈرەڭگۈ روھلۇق، خىزمەتتىمۇ، كەسپتىمۇ نەتىجە قازد-

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

نىپ ياشىشى، كەيپىياتنىڭ ياخشى بولۇشى مەن ئۈچۈنمۇ پايدىلىق، ئۇنىڭ ماڭا ۋە ئائىلىمىزگە بولغان مۇئامىلىلىرىنىڭ تېخىمۇ ياخشى، پەرۋىشكار ۋە كۆڭلى - كۆكسى توق، ئازادە، خۇشال كەيپىياتتا بولۇشىغا زور ئەھمىيەتلىك رولى بار دەپ قارايدىغان ئەرلەردىن، ئەرلەرنىڭ سەمىمىي، ئەستايىدىل مۇئامىلىسىدىن قانچىلىك ئۇچرىتا- لارمىز؟

ئاياللارنىڭ جانلىق بىر مەۋجۇتلۇق ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىش ئۇلارغا ئىشىنىش، ئۇلارنى قەدىرلەش ۋە ئۆزلۈكىگە ھۆرمەت قىلىش، ئۇلارنىڭ بۇرۇقتۇم بولۇپ قالغان روھىي ھاسىلاتلىرىنىڭ كۈچكە، ئەقىلگە، ئىجادىي مېۋىگە ئايلاندۇرۇشىغا تۈرتكە بولۇش، جەمئىيەت ۋە ئەرلەرنىڭ باش تارتىپ بولالمايدىغان مەجبۇرىيىتى ۋە مەسئۇلىيىتى.

نېمىشقا قىزلار دەسلەپتە جەمئىيەتكە قەدەم باسقان، خىزمەتكە قاتناشقان يىللىرى ناھايىتى تىرىشچان، زېھنى ئۇرغۇپ تۇرىدىغان، نۇرغۇن ئىجادىي پىكىرلەر ۋە گۈزەل ئارزۇلارغا توپۇنغان، ئۈمىدۋار، ۋۇجۇدىدىن جاسارەت ۋە ئىشەنچ ئۇرغۇپ تۇرىدىغان بولىدۇ، توي قىلىپلا ياكى بالىلىق بولۇپلا بۇلاردىن ئەسەرمۇ قالمايدۇ، ئۆزىگە ئوخشىمايدىغان يەنە بىر ئايالغا ئايلىنىپ قالىدۇ. ئەرلەرمۇ قىزلارنىڭ ئەسلىدىكى شۇ خىل ھالىتىگە ئاشىق بولۇپ، ئارقىسىدىن پالاقشىپ يۈگرەپ، ئۇنىڭ بىلەن توي قىلغان ئەمەسمۇ؟ ئەجەب ئۇنىڭ كېيىنكى يوقۇتۇشلىرىدا، روھىي ھالەت ئۆزگىرىشلىرىدە سىلەرنىڭ مەسئۇلىيىتىنىڭ يېتىڭلار يوقمۇ؟ سىلەرنىڭ ئۇلارنى قوللىماسلىقىڭلار، ئۇلارنى پەر- ۋىش قىلماسلىقىڭلار، ئۇلارغا شەرت - شارائىت، مۇھىت يارىتىپ بېرەلمەسلىكىڭلار يوقمۇ؟ ئۇلارنىڭ شۇنچە قۇربان بېرىشلىرى، تۆلى- گەن بەدەللىرى كىم ئۈچۈن بولۇۋاتىدۇ، بىز شۇنىڭغا لايىق جاۋاب قايتۇرالدىدۇقۇمۇ - يوق؟ دەپ ئويلىنىپ ئۆزۈڭلارنى سوراققا تارتىپمۇ باقتىڭلارمۇ ئەرلەر؟! ئاياللىرىڭلارنىڭ قانات قۇيرۇقىنى بوغۇپ قويغى- نىڭلا، ئىستىقبال يولىغا پۈتلىكاشاڭ، روھىي دۇنياسىغا كۆلەڭگە بولۇپ قالغىنىڭلاردىن ۋەجدانى ئازاب تارتىپ باققان ئەرلەر زادى قانچىلىك؟

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىرىگىچە

ئەرنىڭ، ئائىلىنىڭ، ئىنسانلار قاتىمال روھىنىڭ، چاكىنا قاردە-
شىنىڭ چەكلىمىسى ئايالنى چەمبەرچاس ئوراپ تۇرغان مۇھىتتا، بىز
سۆيۈنگۈدەك، ئاياللارنىڭ، ئانىلارنىڭ چىقىشى ئاجايىپ چوڭ مۆجىزە.
زە! ئاياللىق گۇناھىدىن ھالقىيالغان ئەڭ ئۇلۇغ ئىنساندۇر.

2005 - يىل. خوتەن

گادايلىققا تۇتقۇن قىلىنغان مۇئەللىم

بىز ئادەتتە «گاداي» دېگەن سۆزنى نامرات مەنىسىدە قوللىنىمىز. بۇ ئەلۋەتتە مەنىۋى ۋە ماددىي نامراتلىقتىن ئىبارەت ئىككى ياقىلىملىققا ئىگە بولىدۇ. بۇ ماقالىدە تىلغا ئېلىنغان گادايلىقمۇ مانا مۇشۇ ئىككى تەرەپنىڭ ئورتاق نامراتلىقىنى، قاقشاللىقىنى كۆزدە تۇتىدۇ.

«دېھقان بولماق تەس» ناملىق شېئىر جەمئىيەتكە تارقىلىپ، زىلزىلە قوزغىغاندىن كېيىن، ئوقۇتقۇچىلار ئارىسىدا گويا دېيىشىۋال-خاندەكلا «ئوقۇتقۇچى بولماق تەس» ناملىق چۇقان باش كۆتۈرۈپ چىقتى. مەنمۇ شۇ توپنىڭ بىر ئەزاسى بولغىنىم ئۈچۈن بۇ چۇقانلار ھەققىدە ئويلىنىپ قالدىم. ئوقۇتقۇچىلىق كەسپىنى جەمئىيەتتىكى باشقا كەسپىلەر بىلەن سېلىشتۇرۇپ باقتىم. ئوقۇتقۇچىنىڭ خىزمەت ۋەزىپىسى، خىزمەت ئۇسۇلى، باشقۇرۇلۇش تۈزۈلمىسى، كۈندىلىك پائالىيەت دائىرىسى، تەپەككۈرى، ئەقىل ۋە زېھنى قۇۋۋىتىدىن پايدىلىنىش، تەربىيىلىنىش پۇرسىتى، باشقا تۇرمۇش، خىزمەت كاپالىتى، نورمىسى، ئىجادچانلىق روھىنىڭ بولۇشى، ئوقۇتۇش پروگراممىسى ۋە ئوقۇتۇش ئۇسۇلى ھەققىدە تەپسىلىي ئويلىنىپ باقتىم. شۇنداق ھېس قىلدىمكى «ئوقۇتقۇچى بولماق تەس» دېگەن بۇ چۇقاننىڭ راستىنلا ئوقۇتقۇچىلارنىڭ روھىي ئالىمىدىن زىلزىلە قوزغاپ پارتلاش خاراكتېرىدە چىققانلىقىنى، ئوتتۇرا - باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇتقۇچىلىرىنىڭ شۇنداق دەيدىغان يەرگە ئاللىقاچان بېرىپ يەتكەندىكىلىكىنى چۈشىنىپ يەتتىم. ئوقۇتقۇچىنى «ئىنسان روھىنىڭ ئىتتىپاقى» نىمى، «يەتتە قەدەم يىراقتىن سالام بېرىشكە ئەرزىيدىغان كىشى» لەر» دەيدىغان گەپلىرىمىز بار. (ھازىر ئۈچە كۆپ ئېيتىلمايدىغان بولدى) بۇنداق مەدھىيە سۆزلىرىمۇ يىلدا بىر قېتىم ئۆتكۈزۈلىدىغان

ئوقۇتقۇچىلار بايرىمىنىڭ، غورىگۈللا رەسمىيەتكە ئېچىلغان ئەبرىك-
لەش پائالىيەتلىرىدە ئاندا - مۇندا تىلغا ئېلىنىپ ئۆتۈپ كېتىلىدۇ.
يىغىن تۈسىنى ئالغان بۇنداق پائالىيەتلەردە، سەھنىنىڭ تۈرىدىن
ئورۇن ئالدىغىنى ئوقۇتقۇچىلار ئەمەس، سۆزگە چىققانلارنىڭ مەۋ-
جۇتلۇقىنى ئۆزىگە ھېس قىلدۇرۇپ، ھېچ بولمىغاندا ئۆزلىرىنىڭ
بۈگۈنكى بايرىمىنىڭ مۇنچىلىك بولسىمۇ، نەزەرگە ئېلىنغىنىغا خۇ-
شال بولۇپ كېتىپ، چاۋىكىنى ئايدىماي چېلىپ ئولتۇرغىنى
ئوقۇتقۇچىلار.

ئادەمنى ھاياجانغا سالغۇدەك ئەبرىكلەر، چىن يۈرەكتىن چىققان
سەمىمىي سۆزلەر بولمىسىمۇ، ئۆزلىرىنىڭ قەلبىنى ئۆزلىرى تىگ-
شاپ، ئۆز خىزمىتىدىن ئۆزى سۆيۈنۈپ، قەلبىگە يەنە ئۆز روھىدىن،
ئۆز رىغبىتىدىن چىراغ ياققۇچىلار يەنە ئوقۇتقۇچىلار، ھاياجانلىق
ياشلىرىنى تۆكۈشۈپ ئۆزىگە ئۆزى تەسەللى بەرگۈچىلەر، ئۆزىگە ئۆز-
دىن تەسەللى ئىزدىگۈچىلەر يەنىلا ئوقۇتقۇچىلار! «شۇنداق چوڭ
شەھەرلەردە قانداقكىن، بىزنىڭ بۇ رايونلىرىمىزدا ئوقۇتقۇچىلار تەر-
تۆكۈشكە، چۈمۈلىسىمان ئوزۇق توشۇشقا تېگىشلىك بوشلۇقلار شۇند-
چىلىك كۆپ. ئەمما ئۇلارنىڭ ھارغان - ئاچقان يېرىگە بېرىپ،
ئۇلارنى بىردەمگىنە ئۆز مېھنىتىگە يارىشا ئىگە بولۇپ سايىداشقا،
ھاردۇق ئېلىشقا بوشىتىلغان بوش ئورۇن، بوشلۇق دائىم بۇلاڭ -
تالاڭ ۋە قىسىلچىلىق تۈپەيلىدىن، ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ئايىقى چىقماس
كۈتۈشنى سەۋرچانلىق بىلەن داۋاملاشتۇرۇشقا تەشنا. تۈرلۈك ئەبرىك-
لەش پائالىيەتلىرىدە بىر يەرلەردىن كەلگەن مېھمانلارنى قارشى ئې-
لىشقا، ۋەكىللەرنى كۈتۈۋېلىش يىغىلىشلىرىدىكى كۆپرەك ئادەم تە-
لەپ قىلىدىغان شەكىل مۇلازىمەتلىرىدە، مائارىپتىن ئىبارەت بۇ مول
ئادەم زاپىسىغا ئىگە قوشۇن ئەڭ ئالدىدا ئويلىنىلىدۇ.

«ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلار يولىنىڭ ئىككى چېتىدە تۇرۇپ گۈل-
دۇراس ئالغىش» ياڭرىتىپ تۇرسۇن، چاۋاكىنىڭ رېتىمى ئوخشاش،
ۋاقتى ئۇزۇن بولسىمۇ، كىيىملەر ئوخشاش، ھەممەيلىن كۈلۈمسە-
رەپ تۇرسۇن، ئوقۇتقۇچى ئوقۇغۇچىلار قوللىرىدا گۈللەرنى پۇلاڭلى-
تىپ، چاڭ - دۇمباقلارنى ئەۋجىگە كۆتۈرۈپ تۇرسۇن. ئوقۇتقۇچى

ئوقۇغۇچىلار سەپ بولۇپ رىتىمغا كېلىشتۈرۈپ ئۈسۈل ئويىنىسۇن، شەنبە - يەكشەنبە مەكتەپلەر دەم ئالماي ئوقۇتقۇچىلار ئوقۇغۇچىلارنى تەشكىللەپ كوچىغا تەشۋىقاتقا چىقسۇن، ھەربىر ئايدا كېلىدىغان تۈرلۈك ئات قويۇلغان پائالىيەت مەزمۇنلىرىغا ماسلىشىش ئۈچۈن، ئو- قۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلار تۈرلۈك مەزمۇندىكى تەشۋىقات ئۇسۇللىرىدىن پايدىلىنىپ جەمئىيەتكە يۈزلەنسۇن، دەم ئېلىش كۈنلىرى ۋە دەم ئېلىش ۋاقىتلىرىدا، زۆرۈر تېپىلسا نورمالنى ئوقۇ - ئوقۇتۇش ۋاقىتلىرىدىن پايدىلىنىپ پىلانلىق تۇغۇت تەشۋىقاتى، باج تەشۋىقاتى، كۆچەت تىكىپ ئورمان بىنا قىلىش تەشۋىقاتى، سۇ قانسۇن تەش- ۋىقاتى... قاتارلىق تۈرلۈك تەشۋىقاتلارنى تۈرلۈك شەكىللەردىن پايدى- لىنىپ جانلىق ئېلىپ بارسۇن. ئوقۇتقۇچى ئوقۇغۇچىلاردىن مۇۋاپىق كۈچ تەشكىللىنىپ، مەخسۇس ئادەم ئاجرىتىلسۇن. كىمكى سەل قارايدىكەن، ئۆز خىزمىتى ھۆددىسىدىن چىقالمىغانلار، خىزمەتتە سەۋەبسىز قالغانلار قاتارىدا بىرنەزەر قىلىنىدۇ. ئوقۇتقۇچىلار مەك- تەپ بالىلىرىنى ھەيدەپ كېلىپ، ئولاش - چولاش بۇ يەرلەرنى پاك - پاكىز تازىلاپ سۇ چېچىۋەتسۇن، بۇمۇ ياخشى بولغان ۋەتەنپەر- ۋەرلىك تازىلىق ھەرىكىتى تەربىيىسى، بۇنداق قىزىق بازارنىڭ كۈ- نۈشىنى پەيدا قىلىمۇ بولىدۇ. تۈرلۈك ھۆججەت يىغىنلار روھىنى يادلىتىشىچۇ تېخى! ؟

ئۇنىڭدىن سىرتمۇ ئوقۇتقۇچىنىڭ ئەسلىي ۋەزىپىسى چەتتە قې- لىپ يۈكلەنگەن ۋەزىيەت خاراكتېرلىك ئىجتىمائىي تەشۋىقاتچانلىق ۋەزىپىسى، توشقۇزۇلىدىغان مەزمۇن ئەمەس شەكىل تەلەپ قىلىدىغان 30 دەپتەر توققۇز خاتىرىسى، رايون خاراكتېرىدىكى يۈگۈر - يېتىم ۋەزىپىلىرىمۇ ئۇلارنى ئوقۇتقۇچىغا ئەمەس، جەمئىيەتنىڭ قىزىق پارى- ئىغا ياندۇشىپلا يۈگۈر يېتىم ئىشلىرىغا سالدىغان ئىشچىلىرىغا، ئوقۇغۇچىلارنى ئۇلارنىڭ سابىق غالىپلىرىغا ئايلاندۇرۇپ قويغىلى تاس - تاسلا قېلىۋاتىدۇ. گويا ئۇلار ئوقۇتۇش ئېلىپ بېرىشتىن ئىبارەت مەركەزنى ئۇنتۇپ قالغاندەك. ئۇلارنى ئوراپ تۇرغان مۇھىت- مۇئالاردىن ئەۋلادلار ئۈچۈن جان كۆيدۈرۈپ سوقۇۋاتقان يۈرەكنى سىقىپ، دىققىتىنى، كۈچىنى چېچىپ، ئۇلاردىن بىر مەركەزنى ئا-

ساس قىلىپ تۇرۇپ باشقا تەرەپلەردىن ۋاسىتىلىك پايدىلىنىشنى ئوي-لىماي، قايسى ئىشنىڭ بازىرى چىقسا شۇنىڭغا يۈگۈرتۈپ، روھىنى يوقىتىشقا، ئوقۇتقۇچىلىق كەسپىي ئەخلاق ۋە پەزىلىتىنى سۇسلاشتۇرۇشقا تۈرتكە بولۇۋاتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئوقۇتقۇچىلار بىلىم ئىگى-لەشنىڭ، مەرىپەتنىڭ ئەشۇنىقتىكىلىرى بولماستىن، قىزىق بازارنىڭ ئەشۇنىقتىكىلىرى بولۇشقا يۈزلىنىپ، شەكىلگە ئېتىبار بېرىپ، سۈپەت-كە ئېتىبارسىز قارايدىغان بىر خىل كېسەل ما ئارىپ قوشۇنىمىزغا قاراپ يۈزلىنىۋاتىدۇ.

ۋەزىپىگە قويۇشتا، كەسپ ئەھلىلىرىنى شۇ كەسپكە مەسئۇل قىلىپ بېكىتمەستىن، خارەتنى ئەكىلىپ ئاشپەزچىلىككە، قاسساپنى تىككۈچىلىككە قويۇشتەك تەقسىمات ئۇسۇللىرىنىڭ ئانچە - مۇنچە كۆرۈلۈپ تۇرۇشى شۇ كەسپنىڭ ئىستىقبالىنى نابۇت قىلىدۇ. باش-قۇرغۇچى چوقۇم ئۆزى مەسئۇل بولغان ساھەنى مەمۇرىي جەھەتتىن جانلىق باشقۇرۇش، كەسپىي جەھەتتىن ئۈنۈم يارىتىش ئۈچۈن چوقۇم شۇ كەسپنى چۈشىنىشى، قانۇنىيىتىنى بىلىشى كېرەك. ئۇنداق بولمايدىكەن، كەسپىي خادىملاردىن توغرا پايدىلىنىش، ئۇلارنى، ئۇلا-رنىڭ يوشۇرۇن كۈچىنى قېزىپ چىقىشقا ئەمەس، ئەكسىچە ئۇلارنىڭ ئاكتىپچانلىقىنى سۇسلاشتۇرۇۋېتىدۇ - دە، ئۆز كەسپىگە ھۆرمەت قىلمايدىغان، كەسپىنى گۈللەندۈرۈشكە ئىستىلىمەيدىغان بولۇپ قالىدۇ.

دەرۋەقە، مۇھىتىمىزدا مانا مۇشۇنداق ئىشلىرىنىڭ كۆپ بولۇشى بىزنى تولىمۇ ئۈمىدسىزلەندۈرىدۇ. يەنە كېلىپ ما ئارىپ قوشۇنىمىزغا نىسبەتەن بۇ خىل مېخانىك باشقۇرۇلۇش، قائىدە - قانۇنىيەتكە، كەسپكە، ماھىيەتكە ھۆرمەت قىلماي، شەكىللىككە ئېسىلىۋېلىش بىز ئۈچۈن، تەرەققىيات ئۈچۈن، كەلگۈسىمىز ئۈچۈن بېسىلغان نادانلىقتىن باشقا قەدەم ئەمەس.

ما ئارىپ كۆپرەك سېلىنما تەلەپ قىلىدىغان، ئۇزاققا ئۈنۈم بېرى-دىغان، شۇنداقلا بىۋاسىتە ئىقتىسادىي ئۈنۈم ياراتمايدىغان ساھە بولۇ-شى بىلەن سەۋرچانلىق بىلەن كۆيۈنۈشنى، پەرۋىش قىلىشنى ۋە كۈتۈشنى تەلەپ قىلىدۇ. ياخشى تۈزۈلمە، ئاكتىپ ماسلاشقۇچىلار ۋە

ئاقىل ۋە قابىل باشقۇرغۇچىلار قوشۇنى، شۇنداقلا مول بىلىم بەيىب زاپىسى بولغاندىلا، ئاندىن ئۇنىڭ ھاياتى كۈچى ئۇرغۇپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ ئۈنۈمىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئون نەچچە يىل كۈتۈش ۋە ئۆزلۈك سىز ئاساسىنى ياخشىلاش كېرەك. شۇڭا ئۇنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك ئۈنۈمى ۋە ئىقتىسادىي قىممەت ياراتماسلىقتەك ئالاھىدىلىكى، قاچان تەختىدىن چۈشۈپ كېتىشىنى بىلەلمەي، تېز - تېز ئۈنۈملۈك ئىشلىرىدىن ئىزاۋامغا كۆرسەتمەي، پالاق - پۇلۇق ئىشلىرى بىلەن ئالدىراش يۈرگەن مەنەسپدارلارنى قىزىقتۇرالمىدۇ، ئەلۋەتتە.

شۇڭا ئالمىشىپ تۇرغان رەھبەرلىك ۋە رەھبەرلىك قاتلىمىدىكىلەر ئۈچۈن ئېيتقىنىمىزدا، مائارىپقا كۈچەش، ئۇلارغا نىسبەتەن دېڭىزغا تالقان چالغاندەكلا زېرىكىشلىك ئىش بولغاچقا، نۇرغۇنلىغان «ئېتى بار، ئۆزى يوق»، «ئارمانغا چۈشلۈك دەرمان يوق» بىر ئىش. پەن - تېخنىكا يېڭىلىقلىرى ۋە ئېلېكترونلۇق مېخانىكا ئارقىلىق، نۇر تېزلىكىدە پۈتۈن دۇنياغا تارقىلىۋاتقان، بىلىمنىڭ يېڭىلىنىشى، قاتلىملىنىشى، يىلدىن - يىلغا تېزلىشىۋاتقان بۇ دەۋرگە نىسبەتەن، ئوقۇتقۇچىلار ئۆزلۈكسىز بىلىم يېڭىلاپ، ئۆزىنى ۋەزىيەتكە ماس ھالدا قوراللىنىدۇرۇپ تۇرۇشى كېرەك ئىدى.

تولمۇ ئەپسۇس، ئۇلار پۈتۈن ئۆمرىدە بۇنداق پۇرسەتكە بىرەر قېتىم ئېرىشەلمەيدۇ، بولمىسا يوق. بۇ يەردە نەزەردە تۇتقۇنىمىز ئىشتىن ئايرىلىپ، بىلىم يېڭىلاش ياكى تولۇقلاشقا قارىتىلغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ بۇ پۇرسەتكە ئېرىشىشى ناھايىتىمۇ قىيىنغا توختايدۇ. تۇرمۇشىدىكى قىلمىشقا تېگىشلىك ئىشلىرى، خىزمەتتىكى رەسمىيەتلىك ئىشلارنىڭ ھالىسىرىتىشى بىلەن، ئوقۇتقۇچىلارنىڭ بىلىم تولۇقلىنىشىلا يادىغا ئۆزى ئاجراتقان ۋاقتى، خىزمەت قىلىۋاتقان شارائىتتا ئاساسەن يوق دېيەرلىك.

ھازىر ئەسلىي ھەر بىر ئادەم تەخمىنەن ئالتە يىلدا بىلىمنى يېڭىلاپ تۇرغاندىلا جەمئىيەتنىڭ ئېھتىياجىدىن چىقالايدۇ، بىراق بىزنىڭ ئۆتمۈشتىكى كىيىنكى كىتابلارنى، قۇرۇق نەزەرىيەلەرنى دۈم يېپىپ يادلاپ ئۆگىنىۋالغان بىچارە ئوقۇتقۇچىلىرىمىزدىن، مائارىپ سېپىمىزدە ھازىرمۇ بىر قىسىملىرى بار. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىلىم

ئاشۇرۇپ كېلەي دەيدىغانلارنىڭ ئوقۇش پۇلىنى ئوقۇشقا ئەۋەتكەن ئەۋەلىك تۆلەپ بېرىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ھەتتا ئوقۇشقا بارغۇچىنىڭمۇ مائاشىدىن مانچە پىرسەنت دەپ ئۆتۈشى، ئادەمنى راستىنلا ئەپسۇسلاندۇرىدۇ.

ئوقۇتقۇچىلار ئەسلىدە پەن - مەدەنىيەتتىكى ھەر بىر يېڭىلىقنى، ھەر بىر بىلىم سىستېمىسىنى ئەڭ بۇرۇن ئۆزلەشتۈرۈپ، ئوقۇغۇچىلارغا يەتكۈزۈپ بېرىشى كېرەك ئىدى. بىراق ھازىرقى ئەھۋال دەل ئۇنىڭ ئەكسىچە بولۇۋاتىدۇ. بىلىمنىڭ، ئىدىيىنىڭ ساپاسىنىڭ تولۇقلىنىپ تۇرۇلماسلىقى، بىلىم ئاشۇرۇش پۇرسىتى ۋە شارائىتلىرىنىڭ يوقلۇقى، خىزمەتتىكى سۇسلۇق، يېڭىلىق يارىتىش، ئىزدىنىش روھىنىڭ بولماسلىقى، ئەسلىدىكى پەۋرىشكار، ئۈمىدلىك، ئوخچۇغان روھنىڭ قاششاق كۆنۈكىلىككە، بېكىنىملىككە ئاسسىمىلياتسىدە يىلىنىشى، باشقۇرۇلۇش ۋە ئىچكى تۈزۈلمىدىكى شەكىلۋازلىق، ئوقۇتقۇچىلارنى ئۈمىدسىزلەندۈرۈپ قوياقتا.

ئۇنىڭ ئۈستىگە دەرسلىك ئىسلاھاتىنىڭ ئەمەلىيلەشىپ بولالماسلىقى سەۋەبىدىن، دەرسلىكلەرنىڭ قاتمىللىقى، تەكرار - تەكرار ھەر يىلى ئوخشاش رەۋىشتە ئۆتكۈزۈلۈۋەرگەن دەرسلىك كىتابلار، جەمئىيەت ۋە ئۆز ساھەسىنى باشقۇرغۇچىلارنىڭ ئوقۇتقۇچىلارغا بولغان مۇئامىلىسى، ئۇلارغا بولغان ئونۇش، مۇئامىلىلەرنىڭ ياخشى بولماسلىقىمۇ، ئوقۇتقۇچىلارنى ھورۇنلاشتۇرۇپ، چۈشكۈن كەيپىياتقا سۆرمەكتە.

ئوقۇتقۇچى يېتىشمەسلىك ھەم تولۇق كەسىپلىشىپ بولالماسلىق سەۋەبىدىن دەرس سائىتى كۆپ، خىزمەت مىقدارى ئېغىر بولۇپ قالغان ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ئالدىراش كۈنلىرىگە ياندىشىپلا كەلگەن، تۈرلۈك سىياسىي، تەشەببۇس خاراكتېرلىك ئۆگىنىشلەر، تۈرلۈك ئىجتىمائىي تەشۋىقاتلاردىكى مەكتەپلەرگە ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلارغا چۈشۈرۈلگەن ئالۋاڭلار، توشقۇزىدىغان نەچچە خىل رەسمىيەتلىك، شەكىلۋازلىق قىلىنىدىغان خاتىرىلەر، يېزىلاردا تېخى ئوقۇغۇچىلارنى ئۆيىدىن يىغىپ ئەكىلىپ دەرس ئۆتۈشلەر، كەچتىكى ئۆيگە بىللە كېلىدىغان دەستە - دەستە تاپشۇرۇقلار... ئوقۇتقۇچىنى ئاجايىپ ھار-

غۇزۇۋېتىدۇ. ئەتىدىن كەچكىچە، يىل بېشىدىن ئاخىرىغىچە، مەكتەپ بىلەن ئۆي ئارىلىقىدىلا پالاقشىپ، مۈكچىيىپ تېتىك قەددىنى، رېپ-نىي قۇۋۋىتىنى، ۋاقتىنى، ئۆمرىنى، كۆز قۇۋۋىتىدىن باشلاپ قەدەملىرىگىچە شۇ كىچىككىنە ئارىلىقتا خوراپ تۈگىگەن بېچارە ئوقۇتە-قۇچىنىڭ ئون - تىنسىز، غورگۈل ھاياتى، خۇددى كىشىلەر ئوقۇتە-قۇچى دېسە كۆز ئالدىغا كېلىدىغان، كونا ۋېلىسىپىتىنى غىچىرلىتىپ تېپىپ كېلىۋاتقان ھارغىن، ۋىجىككىنە گەۋدىسىدە كلا، پەرىشان، ئېتىبارسىزلا غايىب بولىدۇ... ئۆي بىلەن مەكتەپ ئارىلىقىدىلا باغلانغان ھايات، چىرمالغان تەقدىر، مەكتەپ قورۇسى ئىچىدىن بوشىنىشقا ئامالسىز، ھالسىز، ۋاقتىسىز قالغان نەزەر دائىرە، ئوقۇتقۇچىنى، دۇنيانىڭ يەنە نۇرغۇن چوڭ كۆز نەكلىرىدىن خەۋەرسىز قالدۇردى. ئۆز كەسپى ۋە سەبەلەرگە باغلانغان رىشتە ئوقۇتقۇچىلارنى دۇنيا-نىڭ يەنە نۇرغۇن ھۇزۇر - ھالاۋەت ۋە مەڭشەتلىرىدىن مۇستەسنا قىلدى.

كىچىك بالىلارنى ئاشۇ ئۆيلىرىدە باشقۇرالمى، گەپ ئاڭلىماتالماي، بىر نەرسە ئۆگىنىش ئۈگۈل، جېدەل چىقارماي ئويناشقىمۇ كۆندۈرەلمىگەن ياۋا بالىلارنى تەرتىپكە سېلىپ، ئاڭا ئىنسانلىق سۈپەت ۋە ياشاش ئىقتىدارى ئۈچۈن ساۋات، بىلىم بېرىش ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغان ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ئاشۇ بالىلارغا باغلىنىپ كەتكەن جىمى تەئەللۇقاتى، ئۇنىڭ خاراكتېرىنى تاۋلىدى. گويا قاچانلا قارىسا ئۇ پارچە - پۇراتلار ئۈچۈن تىرىشىپ يۈرگەندەك، قاچانلا قارىسا خىيالچاندەك، چۈشكۈندەك، قاچانلا ئېمىگىدۇر سېزىمچانلىقى، ئەس-تايىدىللىقى ئېشىپ كەتكەندەك، ھېلىلا كىچىك بالىلارغا تەربىيە بەرگەن كەبى سۆزلەپ كېتىدىغاندەك تەسىر ۋە ئوبراز بىزنى قاماللاپ، ئوقۇتقۇچىنىڭ سىماسىنى كۆز ئالدىمىزدا گەۋدىلەندۈرۈپ تۇرىدۇ. ئوقۇتقۇچى زېرىكمەي - تېرىكمەي ئاشۇ كەپسىز، كىچىك بالىلارغا تەربىيە ئىشلەپ، ئۇلاردا ياخشى پەزىلەت يېتىلدۈرگەچكە، ئۇلاردا ئاجايىپ ئىنچىكە نازۇك ئەستايىدىللىق ۋە ئىلمىيلىك ساقلىنىپ قالغان بولىدۇ. كىشىلەرگە دەل ئۇنىڭ مۇشۇ تەرەپلىرى بىنورمال تۇيۇلىدۇ. چۈنكى باشقا كەسىپتىكىلەر بۇنداق ئەستايىدىل ۋە سەۋر-

جان، ئىنچىكە ئەمەس. شۇنداق بولغاچقا، ئوقۇتقۇچى، باشقىلارغا كەچكىچە كىچىك بالىلار بىلەن ئارىلىشىپ مەجەزى، دۇنيا قاراش، تەپەككۈر جەھەتتە، مەكتەپتىن ھالقىيالمىغاندەك، پىششىق ھەم ئەخ-مەقلەرچە ئەستايىدىلدەك تۇيغۇ بېرىپ، كىشىلەر نەزىرىدىكى ئوقۇتقۇ-چى ئوبرازىنى بىچارە ھالدا گەۋدىلەندۈرۈپ قويدۇ.

ئەمەلىيەتتە كىم، نېمە بىچارە؟

ئوقۇتقۇچىلارغا ماددىي ۋە مەنىۋى جەھەتتىن يېتەرلىك كۆڭۈل بۆلەلمىگەن، ئۇلاردىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنالمىغان، مائارىپ ئۈچۈن يېتەرلىك مەبلەغ ئاجرىتالمىغان، مائارىپنىڭ كۈچى ۋە ئىمتىيازغا سەل قارىغان توپ، كىشىلەر بىچارە بولۇشقا ئەيسەبلىنىشكە تېگىشلىك.

ئوقۇتقۇچىنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش، يې-تەرلىك ئىقتىسادىي كاپالەتكە ئىگە قىلىش، ئۇلارنىڭ ئۆز-ئۆزىنى مۇكەممەللەشتۈرۈشىنى قوللاپ - قۇۋۋەتلەپ، ئەركىن قويۇۋېتىپ، مائارىپ سېلىنىمىسىنى كۆپەيتىش، جەمئىيەت ۋە خەلقنى ياخشى، پارلاق ئىستىقبالغا ئىگە قىلىدۇ.

خىزمەت ئۇسۇلى، تۇرمۇش ئۇسۇلى، تەپەككۈرى، ھەتتا دەرس ئۆتۈش ئۇسۇلى، نەزەر - دائىرە قاراشقىچە مونوپول قىلىنغان جەمئى-يەتتە ۋە ۋەزىيەتتە قاچانلا بوران چىقسا ئەڭ بۇرۇن كالتەكنىڭ چوڭى بېشىغا تېگىدىغان، ھەم ئەڭ بۇرۇن تارتىپ چىقىرىلىدىغان دائىم پاداباققاندا ئالدىدا، ياغاق چاققاندا كەينىدە قالىدىغان بىچارە ئوقۇتقۇ-چىلارنىڭ يۈرىكى، قەدىم زامانلاردىن تارتىپلا زەردىگۇش، قورقۇنچ-لۇق بولۇپ كەتكەن. دەرىجىدىن تاشقىرى ئىلمىيلىكى ياۋاشلىقىنى، يۇمشاق باشلىقىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىپ، قانداقلا كالتەك بولسا، مائارىپتىن ئىبارەت بۇ تەربىيىلىنىش دائىرىسى كەڭ چېتىلىدىغان ساھەگە ئەڭ دەسلەپتە تېگىپ، ئوقۇتقۇچىلارنى تېخىمۇ ئېھتىياتچان، قورقۇنچلۇق روھسىز قىلىپ قويدى.

ئەزىمەت جىددىيەتلىكلەر ئۈچۈن، پالاقشىشلار، ئەۋلادلار ئۇ-چۈن نۇرغۇن قىممەتلىك تەربىيىلىنىش پۇرسەتلىرى سەرپ بولۇپ كېتىۋاتقان، زاپاس زېھنىي كۈچلەر ئېچىلمىي دائىملىشىپ قېلىۋاتقان،

روھىي كىشەن تۈپەيلىدىن تۇنجۇقۇپ قېلىۋاتقان، فۇنكسىيىسى تولۇق قوزغىتىلمىغان، روھىي زەئىملىك، دات بېسىپ كېتىۋاتقان بايلىقلار...

ھەممىنى يىغىپ ئوقۇتۇش ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇش ئوقۇتقۇ-چىنىڭ ھاياتىي كۈچىنى ئويغىتاتتى. ئەپسۇس، رەسمىيەتلەر، شەكىللەر، سۈپەت ئەمەس سان، مائارىپنى چىرمىۋالدى. ھەممە نەرسە روھىدىن ئاجرىغاندەك شەكىل، مودىل، قاسراق...
ئوقۇتۇش مەزمۇنى، ئوقۇتۇش ئۇسۇلى بەلگىلەنگەن، باشقۇرۇش مۇتەئەسسەپ، جانلىق قوزغىتىش ئەمەس، بىلىم يېتىلش، ئالماش-تۇرۇش، تەجرىبە يېتىلش، ئۆگىنىش پۇرسىتى يوق. ئوقۇتقۇچى پەقەت باغلاقتىكى قويغا ئوخشاشلا مەكتەپكە قاتتىق نازارەتتە جىنايەتچى كەبى مەھكۇم قىلىنغان!

ئۇنىڭ ئىزدىنىش ئىشقى، نە جانلىقلىقى يوقالغان. سىقىلغان، يەكلەنگەن، قاغىرىغان، قۇرۇق مۇھىتىدىكى يېتىم فۇنكسىيىسى ياتىرىغان، ھارغان ئېچىرىغان، مايسىرىغان. ئۇنىڭ تەپەككۈرى مەغلۇپ بولغان، تۇرمۇش ئۇسۇلى ۋە روھىنىڭ ھالى ئۇنىڭدىنمۇ بەتتەر. ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي بېسىمى ئۇنىڭدىن ئارتۇق. ئۇ ئىزچىل ئۆزىنى، ئۆزگىنى ئېچىشى، قېزىشى كېرەك ئىدى. ئەمما ئۇلار، ئۇنىڭ گۈزەل ئارمانغا ئايلىنىپ قېلىۋەردى. چۈنكى ئۇ تېخى ئۆزىنى ئۇنچىلىك كۈچەيتەلمىدى. جەمئىيەت تېخى ئۇنىڭغا ئۇنچىلىك شارائىتىنى بەرمىدى، ئامال قانچە؟ ئۇ نېمە ئىش قىلىشى كېرەك، نېمە ئىش قىلالايدۇ؟ ھەممىگە ئون - تۈنسىز قارايدىغان، ئىپادىسىز بولۇپ قېلىۋاتقان، بەزدەك نىگاھلاردا، گاداي مۇھىتقا قاراۋاتقىنى، گاداي ئوقۇتقۇچىنىڭ ئەڭ ئاداققى ھارغىن قاداقلرىدۇر.

ئوقۇتقۇچى ئىقتىسادىي جەھەتتىن نامرات ئىدى، مانا ئەمدى مەنئۇى جەھەتتىنمۇ پەرۋىشىسىز ئۆزىنى قازاي، بېيىتاي دېسە، شارا. ئىت يارىتىلماي بېكىنمە، نەزەر دائىرىسى تار بولۇش ھالىتىگە مەھكۇم بولۇۋاتىدۇ.

كەچ كۈز ھاسىلاتلىرى

كۈز ئايلىرى ئاخىرلىشىپ قىش كېلىۋاتىدۇ. قۇرغاق سوغۇق ھاۋادىن ئۇرۇلغان ئىس - تۈتەك، دىماغنى قۇرۇغداپ ئېچىشتۈرۈپ ئۆتىدۇ. دېرىزەم تۈۋىدە ئۇزاقتىن - ئۇزاق ئولتۇرۇپ، كەچ كۈزنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرىدىكى غېرىبانە پۇراقلارنى ئىدراك قىلىۋاتىمەن.

ئېگىز بىنا دېرىزىسىدىن، يالىڭاچلىنىۋاتقان، قىشقا قەدەم قويۇۋاتقان كەچ كۈز ئاسمىنىدىكى تۇتۇقلۇق، قەلبىمگە بىر خىل تەنھاللىق، مۇسبەتلىك كەيپىياتنى چېلىماقتا. ئەنە بىر توپ قۇشقاچ - نىڭ، ئۇچقان ئاۋازىنى ئاڭلىغاندەك تۇيغۇدا تۇرۇپ، ئۇلارنىڭ يىراققا ئۇچۇپ كەتكىنىنى كۆردۈم. يالىڭاچلانغان سۇۋادانىڭ لەپەڭلەپ تۇرىدىغان شېخىدىكى ۋىجىك قاغىنىڭ، ئېرىنىچەكلىك بىلەن سوزۇپ - سوزۇپ قاقلىدىشى، قەلبىمگە قۇپقۇرۇق بىر يېقىمىسىز ئېقىمىنى باشلاپ كىردى.

سۇس ئىس - تۈتەك ئۆرلەۋاتقان سېمونت رەڭ ئاسماننىڭ چىرايى زادىلا ئېچىلىپ باقمىغاندەك ئىدى. قۇرۇپ، ئاللىقاچان چۈرۈك ھالىتىگە قاينىغان غازاڭلارنىڭ كۈزدىكى ئالتۇنرەڭ، نەمخۇش ياپراق - لاردەك ئاستا سرغىپ، لەيلەپ چۈشۈشى يوق. چۈرۈك ھەم تۈرمەك - لىشىۋېلىپ، خىياللىرىڭغا ئېغىرچىلىق قويۇپ «توككىدە چۈشۈش» يازدىكى ياپ - يىشىلىقى، يۇمران ۋە ئارامبەخىشلىكى بىلەن كۆڭۈل رايىنى چاقىرىپلا تۇرىدىغان چىملىق، سوغۇق بىر ھۇۋۇلاشتا ئادەمنى زېرىكتۈرۈپ قويدۇ. مەجنۇنئالار ئاستىدىكى تاش ئورۇندۇقتا، دىلخۇمار رىشتىلەر ئۇرغۇنغان شوخ كۈلكىلەر ۋە يەڭگىل شىۋىرلاشلار ئەزەلدىن بولۇپ باقمىغاندەك ئادەمسىراپ تۇرۇپتۇ... ئۇششۇكتە شۈمىشىپ، شاخلىرىمۇ ئاللىقاچان سۈنۈپ ئۆلگۈرگەن گۈللۈك ئوتتۇرىسىدىكى تار، پاكىزە پىيادىلىكلەر يولىدىكى، يازدا ئېتەكلىرىڭنى سۈيۈپ، رەڭدار كېپىنەكلەر ۋە ھەسەل ھەرلىرى

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئاتىلىق سەپىرىگىچە

سىزدىن قورىغان گۈللەر، ئوتۇن رەڭگىدە قارىيىپ يەرگە چاپلىشىپلا قالغان، ئەتراپتىكى ئادەملەرنى، كۆزلەرنى ئۇتۇغاندەك، ئۆز خىياللىرى بىلەن ئالدىراش، ئۆز پائالىيەتلىرى ئۈچۈن يول تېپىش، تۈر تېپىش ئۇرۇنۇشلىرىدىكى ئادەملەر، نېمىگىدۇر تەخىرىسىز، يەنە نېمىگىدۇر پەرۋاسىز ھالدا ئالدىراش. ئۇلارنىڭ چىرايمۇ مۇشۇ مەنزىرىدە كىلا تۈرگۈن ۋە تۇتۇق بولۇپ، ئىپادىگە باي تۇيغۇلاردىن ئەسەرمۇ يوق. ئۇلار ئەزەلدىن ئەركىن - ئازادە، قېنىپ، ھەقىقىي تۇيغۇلىرى بىلەن ئوقچۇپ، كۈلۈپ باقمىغاندەكلا. ئۇھ... نېمىدېگەن ھارغىن بايقاش بۇ!...

گويا، پروگرامما قاچىلا قويۇپ بەرگەندەكلا، تېز - تېز ۋە مېخانىك قەدەملەردە، كۈندىلىك تۇرمۇشى ئالدىراش رېتىمىگىچە ئۆتىدىغان شەھەرلىكلەرگە ئىچىم ئاغرىپ قالدى.

باغ - ۋارانلاردىن، تەبىئەتنىڭ ساپ، ئىللىق قوينىدىن ئايرىلغان، سۈنئىي يېمەكلىكلەرگە ئۆگىنىپ كەتكەن شەھەر كىشىلىرى ئۆزىنى شۇنچە ئاسىرىسىمۇ، تۈرلۈك مۇداپىئە دورىلىرى ۋە قۇۋۋەت دورىلىرىنى ئىستېمال قىلىپ تۇرىسىمۇ، يەنىلا كېسەلگە يېقىن، يېزا كىشىلىرىگە قارىغاندا تېنى كۆپ ئاجىز، «يېزا كىشىلىرى...» ئۇيۇق-سىز تىلغا ئېلىنىپ قالغان بۇ سۆزدىن نېمە ئۈچۈندۇر، ئىللىق ۋە بىخۇبار بىر ئېقىم شۈرىدە ۋۇجۇدۇمنى ئېرىتىپ ئۆتتى... شەھەرلىكلەر نەزىرىدىكى قاتتىق قوپال، مەدەنىيەتسىز، كالىسى ئاددىي، بىكار تەلەت، ھاڭۋاقتى، ئەخمەق «يېزىلىقلار» بىردىنلا مەدەنىيەتلىك شەھەرلىكلەر بىلەن سېلىشتۇرما بولۇشقا باشلىدى... شەھەرلىكلەر ئىچىدە بىر بىنا ئولتۇرۇپمۇ بىر - بىرى بىلەن تونۇشمايدىغانلار، پەقەت ئالاقە قىلىشمايدىغانلار كۆپ. ئاستىنقى قەۋەتتە تۇرۇپ، ئۈستۈنكى قەۋەتتە ئولتۇرىدىغان مەلۇم بىرسىنى سوردىسىڭىز تونۇمايمەن، دەپ جاۋاب بېرىدىغانلارنى خېلى ئۇچرىتىسىز. قۇلۇم - قوشنىلار كۈندە دېگۈدەك بىر يېرىم قاچىدىن قوشنىدارچىلىق تامىقى سۇنۇشۇپ تۇرىدىغان ئەھۋاللار ناھايىتى ئاز ئۇچرايدۇ. ئايلاپ قوشنىسى ئۆيدە بولمىسىمۇ، كىمىنىڭ نەگە كەتكەنلىكىنى ھېچكىم بىلمەيدۇ. ئۆيدە ئادەم بارمۇ - يوق، ئىشىكىنى تاقاپ ئىچىگە

بىر بېكىنىۋالسا، ھېچكىم بىلىپمۇ بولالمايدۇ. مۇئەللىھ قىتتىكى قۇم. دەك ئۆيگە ھىم بېكىنىۋېلىپ، مەدەنىيەتلىك ياۋايىلارغا ئايلانغان شەھەرلىكلەر، ئەركىن - ئازادە ئولتۇرۇپ، قېنىپ - قېنىپ مۇڭدە. شىدىغان پاراخلارنى ئۇلار گويا ئۇنتۇپ كەتكەندەك. تۈرلۈك رەسىم - يەتلىك قائىدە - يوسۇنلارنىڭ، تەرتىپ ئىچىدىكى تەرتىپسىزلىك. لەرنىڭ ھالىسىرىتىشى بىلەن تېشى ھايھاي، روھىي قوي - قىي يۈرىدە. خانلار بەك كۆپ. ئاشۇ پارقىراپ تۇرىدىغان چاڭ قونمىغان كېسىل كىيىملەرنى بەس تالىشىپ كىيىشىپ، سەندىن مەن قالارمەنمۇ» دې - گەندەك تۈرلۈك يىغىلىشلار ۋە ئادەمگەرچىلىكلەرنى رېستوران، مەرد - كە زالىرىغا يۆتكۈۋېلىشقان شەھەرلىكلەرنىڭ پارىڭى، كىمىنىڭدۇر خىزمىتىنىڭ يېقىندا ئۆستۈرۈلگەنلىكى، كىمىنىڭدۇر موللاق ئەتكەن - لىكى، يەنە كىمىنىڭدۇر ئايالى، يەنە كىمىنىڭدۇر قىلغان مېھماندارچى - لىقىنىڭ كاتتا ياكى «مەنەت» بولغانلىقى، كۆرىدىغىنى بىر - بىرد - نىڭ كىيىملىرىگە ئاسىرىتتىن باھا بېرىشىپ دېمىقىنى قېقىشىش، سۈنئىي ھىجىيىشلار، ئاۋۇي بىلەن چىداپ تۇرۇپ قىلىنغان خۇشامەت - لىك مۇئامىلىلەر»، مەجبۇرىي سۈنئىي مۇئامىلىگە ئۆگىتىلگەن ئا - دەملەرنىڭ چارچاپ كەتكەن روھى، دىققەتتىكى سىگنال بېرىش تەييار - لىق ھالىتىدە تۇرغان بەدەن مۇسكۇللىرىنىڭ تارتىشىپ، تېلىپ ئاغد - رىشى، ھارغىنلىقى، تۈرلۈك ناچار قاقچىلىنىش بىلەن ئەسلىي ئىنتىد - لىش تۇيغۇلىرى ئىچىدىكى زىددىيەت ۋە ئارىلىقتا قىسىلىپ، كېرەك - تىن چىقايلا دەپ قالغان نېرۋىنىڭ يەنىلا مۇشۇلارغا ماس ھالدا كۈنت - روللۇقىنى ساقلاش جەريانى ئېلىپ كەلگەن بېسىم شەھەرلىكلەرنى چارچىتىپ قويماقتا.

ئۇلارنىڭ يېنىك تىن ئېلىشقا ئۈلگۈرمەيلا يەنىلا ئۆزى ياشاۋاتقان ئىجتىمائىي مۇھىتقا ماسلىشىش ئۈچۈن، ئۈستىگە نۇرغۇن يۈكلەرنى يۈكلەپ، قات - قات تاغ ئاستىدا بېسىلىپ ياشىماقتا. ھەممە ئادەم نېمىگىدۇر ئالدىراش، كۆز نۇرىنىڭ قانداق كەيپىياتتا چاقنىغانلىقى - نىمۇ پەرق ئېتىش تەس. بىر قارىسالاڭ ئۇلارنىڭ بارلىق مۇئامىلىلىرى مەنپەئەتلىشىپ كەتكەن، ئەتراپىدىكى ئالاقە قىلىشىدىغان ئادەملىرى، خۇددى ئۇلارغا بىرەر مەنپەئەت يەتكۈزۈلمىسە، ھەتتا ھال - ئەھۋال

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

سوراش، سالاملىشىشىنىمۇ قىلىشمايدىغاندەكلا، ئادەملەر ئوتتۇرىسىدىكى ئەڭ گۈزەل، ھەقىقىي، ساپ مۇئامىلىلەر يوقاپ، ئىقتىسادىي، سىياسىي ۋە ئاللىقانداق مەنپەئەتلەردىكى ئىجتىمائىي باغلىنىشلا قالغاندەك تۇيغۇ بېرىدۇ.

ئەتىگەندە، مايلانغان ئايانلىرىنى قايتىدىن بىر سۈرتۈۋېتىپ چاچلىرىنى رەتلىك تاراپ، يۈگرەپ يۈرۈپ دېگۈدەك سۈنئىي ئۇسۇلدا پىشۇرۇلغان بىرەر تال پىرەنىڭ ئىستېمال قىلىپلا، كوچا ئاپتوبۇسىدىكى قىستاڭچىلىقتىن ئاران - ئاران ئۆزىنى يەر يۈزىگە ئاتقىنىچە پالاقشىپ ئىش ئورۇنلىرىغا يۈگۈرۈشكەن شەھەرلىكلەر، كۈندىلىك خىزمىتى، پائالىيەتنى ئېلىپكىتىرلەشكەن ئۆسكۈنلەر ياردىمىدە ئال-دىراش تۈگىتىپ، شۇنچە كۆپ ئادەملەر ئارىسىدا تۇرۇپمۇ، شۇنچە-لىك تەنھا. نۇرغۇن ئادەملەر بىلەن جىسمى سالاملىشىپ ئۆتكەن بولسىمۇ، كىملىرى بىلەن سالام سائەت قىلىشقىنى ئېسىدە يوق. (گويا كونا، تەسىر قىلماس، مېخانىك پىر ھەرىكەتنى تەكرارلىغاندەكلا) كالىسىدا يەنە ئاللىقانداق رېتىمدىكى لايىھىلەرنى تۈزۈپ، سېتىۋال-ماقچى بولغان سۈنئىي يېمەكلىكلەرنىڭ ھەرقايسى سېتىش ئورۇنلىرىدىكى باھاسىنى سېلىشتۇرۇپ، مەلۇم پىلان بىلەن شۇ تەرەپكە ماڭىدۇ. ئۇنىڭ خىيال ۋە ئۇرۇنۇشلىرىدىكى مەركەز مەنپەئەتلەشكەن مەنزىل. خۇددى يىراقتىن بىر كۇنۇپكا بىلەنلا كونترول قىلىنىۋاتقان ماشىنا ئادەملەردەك، رېتىمدار سۈرئەتتە كۈنلىرىنى ئۆتكۈزىدۇ.

يېزىلاردا ۋاقىت، قۇياشنىڭ بىر كۈن ئىچىدىكى يۆتكىلىش ئورۇنلىرى ئارقىلىق ئۆلچىنىدۇ. «ئاشۇ ۋاقتى، تىك چۈش، ناماز شام» دېگەندەك ئاتالغۇلار كىشىلەرنىڭ ۋاقىت ئۆلچىمى. ئەتىگەندە ئەرلەر ئۆي - ئۆيلەردىن چىقىپ ئەھۋال سوراشقاچ مەسچىتكە مېڭىشىدۇ. مەسچىتتە كىمنىڭ بار - يوقلۇقىغا ئاساسەن بىر - بىرىنىڭ ئىز - دېرىكىنى قىلىشىپ، مەسچىتكە كېلەلمىگەنلەرنىڭ ئۆيىگە جامائەت توپلىشىپلا كىرىپ، تىنچ - ئامانلىق سوراپ، ئاندىن خاتىرە-جەم بولۇشۇپ تارقىشىدۇ. كۈندىلىك ئۇششاق ئىشلارغىچە ئەھۋاللىشىپ تۇرىدۇ. ئاياللار ئەتىگەندە ھويلا - ئاراملىرىنى، ئۆينىڭ ئالدى ۋە يوللارنى سۈپۈرۈشكەچ، قىسقىچە ھال - مۇڭ بولۇشىدۇ. چۈشكە-

چە تالا - تۈزدە بىر - بىرىنى كۆرۈشمىگەن قوشنىلار، ئىسسىقنى ئىسسىقنى كەتكەن بىرەر چىنە تامىقىنى ئېلىپ، قوشنىسىنى ئۆيىگە يوقلاپ كىرىپ، بىردەمگىنە ھال - مۇڭ بولۇشۇپ چىقىدۇ. ئېتىز - ئېرىق - لارنىڭ ئىشلىرىنى بىرلىكتە قىلىشىدۇ. ئاپارغان نان - ئۈزۈم، گۈلە - قاقلىرىنى بىر - بىرىگە سۈنىشىدۇ. ئالتە - يەتتە ئايال بىر ئۆيگە جەم بولۇشۇپ چوڭ تونۇرغا نان يېقىشىدۇ.

بالىلار قوي - كالىلىرىنى بېقىشىدۇ. نارسىدىلەر، ئاتا - ئانىسىنىڭ غەم - ئەندىشىسىدىن خالى، ئېتىزلاردا، باغلاردا، يوللاردا، ئېرىقلاردا كۈن - كۈنلەپ ئېچىلىپ - يېيىلىپ ئوينىشىدۇ. قۇرت - قوغۇزلارنى، قۇشقاچلارنى تۇتۇپ ئوينىيدۇ. چۈمۈلىلەر ئۇۋىسىنى كولاپ، شاخ - شۇمبىلار ئارىسىدىكى قۇشلار ئۇۋىلىرىنى ئاقتۇرۇشۇپ، ئوت - چۆپۈكلەردە ئېغىناپ، قورسىقى ئاچسا كىم - نىڭدۇر بىرىنىڭ بېغىدىن خالىغانچە مېۋىلەرنى ئۈزۈشۈپ يەپ خاتىرە جەم ئوينىشىدۇ. ئۇلارنى شەھەردىكى بالىلارغا ئوخشاش ئاتا - ئانىسى ئالىقانداق ۋەھىملىك خىياللار بىلەن ئەندىشە قىلىپ، باغچە ۋە مەكتەپلەرگە ئۆزى ئاپىرىدىغان سىرتتا خاتىرە جەم ئوينىغىلى قويمايدى - خان ئەھۋاللار مەۋجۇت ئەمەس.

بالىلار مەكتەپلىرىدىن قايتىپ ئۆزىگە تېگىشلىك ئىشلارنى ئاداش تارتىشىپ قېلىپ بولۇشقاندىن كېيىنلا، ئاتا - ئانىلىرىنى خەۋەرلەندۈرۈپ قويۇپ، ئولاش - چولاش ھالدا ئويۇنغا كىرىشىپ كېتىدۇ. ئۇلار تەبىئەت بىلەن بىر گەۋدىلىشىپ كەتكەن. قۇم - توپىلاردا ئەركىن - ئازادە دومىلاپ، ئېتىز - قىرلاردا يېتىشىشىپ، گاھ ئېرىق - ئۆستەڭلەرگە سەكرىشىپ، تەبىئەتتىكى جانلىقلارنى گاھ تۇتۇۋېلىشىپ، گاھ ئۇنىڭ بىلەن بىرگە ئوينىشىپ، بالىلىقتىكى ھەربىر نەزىرى ۋە تۇيغۇسى تەبىئەتكە سىڭىپ ۋە ئۇنىڭدا يېتىلىپ ماڭىدۇ.

شەھەر بالىلىرى تەبىئەتنى ئاتا - ئانىلىرى يازدا ئانچە - مۇنچە ئاپىرىدىغان باغچىلاردا، تېلېۋىزورلاردا كۆرىدۇ. نۇرغۇن ھادىسە ۋە جانلىقلارنى بىۋاسىتە سېزىم ئارقىلىق ھېس قىلالماي، كىتابلاردىن ياكى باشقىلارنىڭ نەزەرىيىۋى چۈشەندۈرۈشلىرىدىنلا ئاڭلايدۇ. ئۆزى

ئاڭلىغان ھايۋان ۋە جانلىقلارنى كۆرگەندە، ئۇنىڭغا يېقىنلىشىشنى قورقىدۇ. يېزا بالىلىرىنىڭ چوڭراق ھايۋانلارغا مىنىپ ياكى يېتىدەلمەپ، كىچىكلىرىنى تۇتۇپ ئوينىيدىغان، يەۋاتقان ئاش - نانلىرىدىن بېرىپ باقىدىغان، ئۇلارنى كەينىدىن كۈنبويى ئەگەشتۈرۈپ يۈرىدىغان ئىشلىرى، شەھەر بالىلىرىغا ھېكايىدە كىلىنىدۇ.

ئۆتكەندە ئۈرۈمچىلىك بىر دوستىمىزنى تاماققا چاقىرىشتۇق. ئۇ، دوستلارنىڭ سەمىمىي يېقىنچىلىقلىرىدىن ۋە مېھماندوسلىقىدىن تەسىرلىنىپ خىجىل بولۇش تۇيغۇسى ئىچىدە: «مەن كەلسەم داۋاملىق مۇشۇنداق قىزغىن كەيپىياتتا، تالىشىپ تۇرۇپ مېھمانغا چاقىرىلسىلەر، ئوينىتىلسىلەر. بىراق سىلەر ئۈرۈمچىگە چىقساڭلار مەن ئۇنداق قىلىپ بولالمايمەن، مېنى بەكمۇ كۆپ مېھىر - قەرزىگە بوغۇۋەتتىڭلار. راست گەپنى قىلغاندا ئۈرۈمچى ئادەمنى بۇزىدىغان شەھەر ئىكەن. سىلەرگە ئۆزۈمنى سېلىشتۇرسام، سىلەرگە قاراشقىمۇ جۇرئەت قىلالمايدىغاندەك ھېس قىلىپ قالمىمەن. بۇ يەرگە كەلسەملا ئادەملەر ئوتتۇرىسىدىكى مېھىر - مۇھەببەتنى، ئادەملىكنى باشقىدىن ئۆگەنگەندەك تۇيغۇغا كەپ قالمىمەن» دېدى. ئويلاپ قالىمەن. رايونلار قانچە شەھەرلەشكەنسېرى شۇنچە مەدەنىيلىشىپ، ئىقتىسادمۇ شۇنچە تەرەققىي قىلىدۇ. ئادەملەرنىڭ تۇرمۇش رېتىمىمۇ شۇنىڭغا ماس ھالدا ئۆزگىرىپ بارىدۇ. قارىسىڭىز شەھەر كىشىلىرى شۇنچە ئالدىراش ۋە جىددىي، يېزا كىشىلىرى شۇنچە بىكار تەلەت ۋە خاتىر - جەم كۆرۈنىدۇ. شەھەرلىكلەرنىڭ كۆرۈشىدىغان، مۇناسىۋەتلىشىدىغان ئادەملىرى كۆپ. كۈن، ھەپتە، ئايلىرى بىردەمدە ئۆتۈپ كەتكەندەك، يېزىدا بولسا گويى ۋاقىت توختاپ قالغاندەك... نۇرغۇن ئىشلار بېسىم پەيدا قىلىپ روھىمىزنى سىقىمىقتا...

تەرەققىيات جەريانىدا قۇلايلىقلاشقان نۇرغۇن مەشغۇلاتلار، بىزنىڭ ئەسلىدىكى ھەرىكەت شەكلىمىزنى، بۇنىڭغا ماس ھالدىكى تەپەككۈرىمىزنى، ئاندىن خاراكتېرىمىزنى ئاستا - ئاستا ئۆزگەرتىدۇ. مېڭە ئىشلىتىلىپ، كونكرېت قول سېلىپ ئىشلىنىدىغان نۇرغۇن ئىشلار ماشىنلاشقانسېرى، زېمىن، ئەقىدە ۋە سەنئەت تۈسىنى ئالغان روھى پائالىيەتتىن يىراقلىشىپ ماشىنا - ئېلېكترون بىلەن ئاپتوما-

تىك بېجىرىلگەنسىرى، ئەسلىدىكى ساپ تەسەۋۋۇرلاردىن، نەپىس، سەنئەتلىك پائالىيەتتىمىزدىن ئۆز مېھنىتىمىزدىن ھۇزۇرلىنىدىغان، ئۇزۇق ئالدىغان، قايناق، گۈزەل، ئىجادىي تۇيغۇمىزدىن، ئەركىن - ئازادە كەيپىياتىمىزدىن قانائەتچان، ئىشچان، مېھرىلىك ھەرىكەت شەكلىمىزدىن ياتلاشتۇق. بۇ، ئۆز نۆۋىتىدە، بىر خىل مەنىۋى بوھراننىڭ چۆكۈلمىلىشى جەريانى بولۇپ، يوشۇرۇن ئېڭىد- مىزغا سايە تاشلىدى. يېنىڭدا كىم بار؟ — كومپيۇتېردا تۇتقان دوستۇم، كۆزلىرىدىن مېھىر ۋە مۇھەببەت تۆكۈلۈپ تۇرىدىغان، ئىسسىق ئالغانلىرى ئارىسىغا ئالغانلىرىنى ئېلىپ ئولتۇرۇپ ساڭا، سەممىي يۈرەك سۆزلىرىنى يەتكۈزىدىغان دىلگەشلىكىنى، دىلگەش دوستلىرىنى سېغىنىۋاتامسەن! ... زامانىۋى ئۇچۇر ئامبىرىغا ئايلىنغان كاللاڭدا، سوغۇق ھاۋا ۋە گۈگۈم قوينىدا نىترەۋاتقان ئۇزۇڭنى ئىدراك قىلغىنىڭدا، چىدىغۇسىز بىر تەنھالىق، تېزلىكى يوق بىر ۋاقىتتا سېنى تورمۇزلاپ قويماقتا. ھۈجەيرە - ھۈجەيرىلىرىڭدىن بۆسۈپ چىققان يىغلامسىراش تۇيغۇڭدا، تەنھالىق، نامەلۇم بىر نەرسە- نى كۈتۈش، ئىنتىلىش بار. نېمىدۇر، دەپ ھەريان ئويلاپ باقمىسەن ئەمما، ئۇ، نامەلۇم بىر كەملىك، نامەلۇم بىر كۈتۈش ۋە نامەلۇم تەلپۈنۈش... كەچ كۈزدىكى گۈگۈم كەبى بىر تۇيغۇ سەندە ئاچچىققىنە ساقلىنىپ قالغىنى يوق. ئۇ نېمە؟ ... سەن ئۆز قەلبىڭنى تىنچ ئارامىڭ ۋە ساپ تۇيغۇلىرىڭ بىلەن قانچىلىك تىخلىيالايسىن. ئۆزۈڭ- نى قانچىلىك چۈشىنىسەن؟ ... شۇنىسى ئېنىق ئۆزۈڭنى تىللىغانىد- ىرى ئۆزۈڭ ھەققىدە تېخى كىرىش سۆز قىسمىچىلىكىمۇ چۈشىنىش يوقلۇقىنى، روھىي دۇنيارىڭنى، ئۆزلۈكۈڭنى چۈشىنىمەي، چوڭقۇر- لىماي، پەرۋىش قىلماي، قازماي تاشلىۋەتكەنلىكىڭنى ھېس قىلىسەن.

بىرىنچى ساۋاتسىزلىق نېمە دېگەندە — ئۆزىنى چۈشەنمەسلىك دەپ جاۋاب بېرىمەن، مەن ئاجايىپ مۆجىزىدەك، ئەڭ يۈكسەك، گۈزەل سەنئەت بۇيۇمىدەك يارىتىلغان ئىنساننى، جىسمانىي ۋە مەنىۋى ياقىتىن تولۇق قېزىپ چىقىپ، ئۇنى چۈشىنىش، ئاندىن تولۇق پايدى- لىنىش ۋە ئېچىنىشتىن ئارتۇق چوڭ كەشپىيات يوق دەيمەن، مەن.

ھەربىر ھۈجەيرىلىرىگىچە شۇ قەدەر سېزىمچان، ھەربىر ئەزالىرىنىڭ خىزمەت فۇنكسىيىسى ئادەم ھەيران قالارلىق دەرىجىدە ئىلغار، روھى قېزىپ - قېزىمۇ تۈگەتكىلى بولمايدىغان دەرىجىدە مول ھاسىلاتلىق سەزگۈلىرى تەسەۋۋۇرىمىز، تەپەككۈرىمىز ئىدرەك قىلالمىغۇدەك دەرىجىدە كۆپ قىرلىق مۇرەككەپ ئادەمنىڭ، ئۆزى ھەققىدىكى ئىزدىنىشى بارلىق ئىزدىنىشلەر ئىچىدە ئەڭ كاتتا ئىزدىنىش. ئۆزۈڭنى چۈشەنمىسەڭ، بايقىمىساڭ، قازىمىساڭ، ئۆزەڭدىن قانداق پايدىلىنىپ ياشايسەن. ئۆزەڭدىن قانداق پايدىلىنىشىنى، ئۆزەڭنى قانداق تۇتۇشىنى بىلمىسەڭ قانداق ياشىيالايسەن زادى؟! ئۆزەڭدىن ئۆزەڭنى توغرا مۆلچەرلەپ، ئۆزەڭگە توغرا دىئاگنوز قويالمىغۇدەك بايقاش ۋە ئىزدىنىش بولمىسا قەدەملىرىڭ شۇنداق ئېلىنىدۇ؟، ئۆزۈڭنى دوغا تەككىپ، قارىغۇرلارچە، نىشانسىز ياشاۋەرمەكچى، بىرلا پۇرسەتنى سەن قانداق ئىشلار ئۈچۈن سەرپ قىلماقچى. بۈگۈنكى بىر كۈن تۈگىسە، بىر كۈن ئۆلۈمگە يېقىنلايسەن. ئەمما شۇ كۈنۈڭدە، سەن ئۆزەڭدىن رازى بولغۇدەك زادى قانچىلىك ئىش قىلالدىڭ؟ ئۆزەڭدىن سۆيۈنەلمەيدىڭمۇ، ئەتراپىدىڭكى مۇھەببەت ۋە مېھرى بىلەن تىكىلگەن كۆزلەرنى بايقىيالىدىڭمۇ، ئۇلاردىن مەنا ئىزدىيەلىدىڭمۇ، ئۇلارغىمۇ مېھرى ۋە مۇھەببەتتە تىكىلەلىدىڭمۇ؟... سەن ئاۋازە بولۇپ پالاقشىپ يۈرۈۋاتقان ئىشلار كىم ئۈچۈن، نېمە ئۈچۈن بولۇۋاتىدۇ، ئەزىمدۇ؟، سەندە زادى باشقا تالاش ياكى چېكىنىش يوقمۇ؟، كىم ئۇ سېنى شۇنچە بۇرۇختۇم قىلىپ قويغان؟!؟

شەھەردە ئاستا - ئاستا قاراڭغۇ چۈشۈۋاتىدۇ. كوچا چىراغلىرى ئىس - تۈتەكلەر ئارىسىدا كۆرۈنمەيلا قالدى. خىلمۇ خىل ماشىنىلارنىڭ سىگناللىرى، شاۋقۇن - سۈرەنلەردىن تالچىققان شەھەرنىڭ كېچىسىدە. مۇ توخشاڭلا تىنچسىز. ياشلار كۆڭۈل ئېچىش كۈلۈبىدىن ياڭراۋاتقان دېسكو مۇزىكىلىرى قۇلاق - مېڭەڭنى يېگۈدەك دەرىجىدە كۈچلۈك، چاپخانىلارنىڭ، قاۋاقخانىلارنىڭ، كەمچىل تاماقخانا ۋە مېھمانلارنىڭ تىجارىتى كېچىدە باشلانغان. قايسىدۇر بۇلۇڭ - پۇچقاقلاردىن، لەمپە ئاستىلىرىدىن يېتىمىلارنىڭ ۋە مەس - ئەلەسلەرنىڭ كۆلەڭگىلىرىنى تاپقىلى بولىدۇ.

بىر ئۆيدە كىچىك دەم ئېلىش بولۇۋاتقاندا، يەنە بىر ئۆيدە مەسىدەلىك جېدىلى، يەنە بىر ئۆيدە ئاتا - ئانىسىنىڭ كەچلىك ئولتۇرۇشتىن قايتىشىنى ساقلاپ ئولتۇرۇپ ئۇخلاپ قالغان بالىلارنىڭ نارازىلىق يېغىپ تۇرغان. بويىنى قىسقان ھالدىكى ئۇخلىغان قىياپىتى. يەنە بىر ئۆيدە ئېرىنى كۈتۈپ ئولتۇرغان ئايالنىڭ قەلبىدىكى گۇمان، سېغىنىش، ئازاب، تەنھالىق، قېيىش ئارىلىشىپ كەتكەن يالغۇزلۇق... تۇن قاراڭغۇلۇقىنى سۇس پىلدىرلىشى بىلەن يورۇتۇپ تۇرغان شەھەرنىڭ، تىنچسىز ئەمما ئېغىر تىنىقلىرى، ئاشۇ قاراڭغۇ-لۇقىغا ھەممىنى يوشۇرۇشقا تىرىشىمۇ، سۇس يورۇقلۇق ھامان ئۇنىڭ ئىزنالىرىنى ئاشكارىلاپ تۇرىدۇ. گەرچە قۇلاقلار شۇقۇن سۇ-رەنلەرنىڭ كۆپلۈكىدىن گاسقا ئايلانغان، كۆزلەر تېلىپ كەتكەن، قەلبلەر شۇنچە مېھرىسىراپ، مايسىراپ تاللىنىپ كەتكەن بول-سىمۇ!...

بالىلارغا چىقىپ كېچە ئاسمىنىغا قاراپ يۇلتۇزلارنى ۋە ئايىنى ئېنىق كۆرەلمىدىم. قېلىن ئىس - تۈتەك قاتلىمى تۇمان ھاسىل قىلىپ، مەن بىلەن ئاي ۋە يۇلتۇزلار ئوتتۇرىسىدىكى بىۋاسىتە سې-زىمنى، گۈزەل تۇيغۇلىرىمنى توسۇپ قويدى. «مۇشۇ تاپ يېزىدا بولغان بولسام نەقەدەر ياخشى بولاتتى - ھە...» دەپ ئويلىدىم، ئارمان بىلەن. چۈنكى مەن يېزىدىكى ئۆيىنىڭ بېغىدا تۇرۇپ، كېچە ئاسمىنى-نى كۆزەتكىلى بەك ئامراق ئىدىم. كېچە ئاسمىنىدا چاراقلاپ تۇرغان يۇلتۇزلار ئۇچۇپ يېنىڭغا، بېغىڭغا چۈشكەندەك تەسىر بېرىدىغان ئۇچار يۇلتۇز، يۈزىدىكى داغلىرىنىڭ سانىغىچە شۇنچە ئېنىق كۆرۈندىدىغان ئاي، شۇنچىلىك جەلىكار ئىدى. سۈتتەك ئايدىڭدا باغدىكى مېۋىلەردىن ئۇزۇپ تېتىپ باققۇڭ، ناخشا ئېيتقۇڭ، كىتاب ئوقۇغۇڭ كېلىدۇ. ياز كېچىلىرى، چېكەتكە ۋە پاقىلارنىڭ كوركىراشلىرىدىكى، ئىتلارنىڭ قاۋىشى، قوي - كالىلارنىڭ مەرەش - مۆرەشلىرى، ھوقۇشلارنىڭ ھوۋلاشلىرى. يەنە ئاللىقانداقتۇر جانلىقلارنىڭ ھەرخىل ئاۋازلىرى، ئويغاق تەبىئەتنىڭ تىنىمسىزلىقىدىن بېشارەت بېرەتتى... ھازىر قىش كىرىۋاتىدۇ. سۆڭەكلەر، يېزىدىكى سۇۋادانلار، باغلاردىكى مېۋە - چېۋىلەرنىڭ ھەممىسى يوپۇرماق تاشلانغان. يازدىنقى ئۇ

يەر - بۇيەرلىرى كىمدۇر بىر كىملىرىنىڭ، تۇن قوينىدىكى قورقۇنچ-
 لۇق كۆلەڭگىسىگە ئوخشاپ قالغاندەك كۆرۈنىدىغان باغنىڭ
 بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىمۇ قورۇقىلىپ، مېۋىلىك دەرەخلەر توپى ئاي
 يورۇقىدىكى بىردىنبىر قارا كۆلەڭگىلەرگە ئايلىنىپ قالغان. بېغى-
 مىزنىڭ، ئۇ بېشىدىن بۇ بېشىغا ئۆتىدىغان كىچىك پىيادىلەر يولىدى-
 كى سورتلىرى ئالاھىدە ياخشى گۈللەردىن مەنزىرە تېمى يېتىشتۈرۈ-
 لۇپ، ياز پەسلىدە كىشىنى ھايانغا سالدىغان گۈزەل كۆرۈنۈشى،
 بۇ نامرات مەنزىرىدە تۇرۇپ تەسەۋۋۇر قىلماقۇمۇ تەس. ئىككى تەرەپتى-
 كى قوشنىلارنىڭ بېغى بىلەن بىزنىڭ باغنى ئايرىپ تۇرىدىغان چى-
 تان^① ياكى تام يوق. پەقەت مېۋىلىك دەرەخلەر ياكى گۈل - گىياھلار
 ئارقىلىق تەبىئىي توسۇش رايونى شەكىللەنگەن. مېۋىلەرنىمۇ قۇرۇش
 يوق. كىم باغقا كىرىپ، خالىغان مېۋىدىن ئويغۇچە يەپ چىقسا
 بولىۋېرىدۇ.

مەھەللىمىزدىكىلەر ئاساسەن دېھقان بولۇپ، ئىككى ياندىكى
 قوشنىلىرىمىزمۇ دېھقان. كەنت بويىچە 5 - 4 كادىر ئائىلىسى بار.
 ئەمما ھەممەيلەن ئىشلاردا شۇنداق ھەمقام. ئۆتكەن ھەپتە چوڭ ئۆيگە
 بارغانىم. ئانام قوشنىلار ئىچىدىكى ھەر بىر ئائىلىدىن بىر - ئىككى-
 دىن ئادەم باشقا ۋىلايەتلەرگە پاختا تەرگىلى چىقىپ كەتكەنلىكىنى،
 چىقىپ كەتكىلى، ئۈچ - تۆت ئاي بوپقالغانلىقىمۇ بارلىقىنى، قىش
 كىرىۋاتسىمۇ ئۇلارنىڭ سۇغۇقتىمۇ پاختا تېرىپ تېخىچە كەپ بولالمى-
 غانلىقىنى، مەھەللىدە ھېچكىم يوقتەك غېرىبانە تۇيۇلۇپ قالغانلىقى-
 نى، ئۇلارنى ناھايىتى سېغىنغانلىقىنى، كۆزلىرىگە ياش ئالغان ھالدا
 ئېيتىپ ئولتۇراتتى. ئەتىسى ئەتىگەندىلا ئاقسۇغا پاختا تەرگىلى چى-
 قىپ كەتكەن قوشنىمىز، ئىشىكتىن يىغىلغان پېتىلا كىرىپ، ئانامغا
 ئۆزىنى ئاتتى. ئۇلار بىر - بىرىنى چىڭ قۇچاقتىلىشىپ بىر ھازا
 يىغلاشقاندىن كېيىن، خىتىلداپ تۇرۇشۇپ قىزغىن ئەھۋاللىشىپ
 كەتتى. بىر - بىرىنى شۇنچىلىك سېغىنىشقا ئىشقا ئىزھار قىلىش-
 ى. قوشنىمىز كىچىكىدىن قايتىپ كېلىپ، قوشنىلار بىلەن كۆ-
 رۈشكىسى كېلىپ كېچىنى تەستە يورۇتقانلىقىنى، ئەتىگەندىلا قوشنى-

① جىتان - شاغ - شۇمبا ئايرىلغان پىسىل تام.

لار بىلەن قۇچاقلشىپ، يىغلىشىپ بىر قۇر كۆرۈشۈپ مېڭىۋاتقانلىق قىنى، قوشنىلارنىڭ ئۆزىدىن ئەنسىرىگەنلىكىنى، ئۆزىنى شۇنچە سې-خىنغانلىقىدىن ناھايىتى تەسىرلەنگەنلىكىنى، قولۇم - قوشنىلارنىڭ بىر - بىرىگە كۆيۈنۈشى بىلەن ئىللىقلىققا تولغان بۇ كەنتىمىزنىڭ گويا جاننى ھۇزۇرلاندۇرىدىغان جەننەت ئىكەنلىكىنى، كۆز يېشى قىلىپ تۇرۇپ بايان قىلدى. بۇ قوشنىمىز ئىككى بالىسى بىلەن ئاقسۇغا بىللە چىقىپ كېتىپ، ئالتە مىڭ يۈەنگە پاختا تېرىپ كىرگەنلىكىنى، مىڭ يۈەننى ئۆيىنىڭ خىراجەتلىرىگە ئايرىپ قويۇپ، قالغان بەش مىڭ يۈەننى بانكىغا قويۇپ، كېلەر يىلى ئوغلىنى ئۆيلەشكە ئىشلىتىدىغانلىقىنى سۆيۈنۈش ئىچىدە سۆزلەپ بەردى. قوشنىمىز چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، دېھقانلار تۇرمۇشى ھەققىدە، ئۆيدە قىسقىدە چە مۇلاھىزە بولدى. بىر - ئىككى مىڭ يۈەن پۇل، ھۆكۈمەت خىزمەتچىلىرىنىڭ بىر ئايلىق ئىش ھەققى، بىر ئايدا بىر ئۆيىنىڭ چىقىملىرىغا پىلانلىق خەجلىمىسە يەتمەيدۇ. دېھقانلارغا بىر - ئىككى مىڭ يۈەن پۇل بىر ئائىلىنىڭ بىر يىللىق چىقىمىغا يېتىدۇ. مەن خوتەن دېھقانلىرىنى چۈشىنىمەن، ئۇلارنى باشقا جايلاردىكى دېھقانلارغا سېلىشتۇرۇپ بېقىپ، ئۇلاردىن ئاجايىپ سۆيۈنۈپ كېتىمەن. خوتەن دېھقانلىرى تولىمۇ تېجەشلىك، ئاجايىپ ئەمگەكچان ۋە چىداشلىق، ئاق كۆڭۈل ۋە ساددا، مېھماندوست، قانائەتچان كېلىدۇ. ئالدى بىلەن مەن خوتەن دېھقانلىرى بىلەن باشقا رايونلاردىكى دېھقانلارنىڭ يەر باشقۇرۇشىغا دىققەت قىلدىم. خوتەندە يەر كۆپ ئەمەس، نۇرغۇن يەرلەر ئېچىلىشنى كۈتىۋاتىدۇ ۋە ئېچىلىۋاتىدۇ. مەيلى كۆپ يەر تېرىيدىغانلار بولسۇن، مەيلى ئاز يەر تېرىيدىغانلار بولسۇن، يەرگە شۇنچىلىك تۈجۈپىلەپ ئىشلەيدۇ. بۇ باشتىن ئۇ باشقىچە، كۆز تەستە يېتىدىغان سالا - سالا ئېتىزلارنىڭ تەكشى باشقۇرۇلغانلىقىغا قاراپ ئادەمنىڭ مەسلىكى كېلىدۇ. نەبىرەر تال ئەخلەتمۇ يوق، ئوت - چۆپلەر تۈجۈپىلەپ يۇلتۇپتىلگەن تۈپ، رەت، قۇر ئارىلىقى ئوخشاش، ھەممىسى ئوخشاش مېۋە بەرگەن. قىرلىرى ئوخشاش چېپىلىپ، ئىككى تەرىپى ۋە ئۈستى تىراپتىسىيە شەكلىدە چىڭداش ماشىنىسى سالغاندەك تۇرىدىغان ئېتىز قىرلىرى. تاناپ تارتىپ ئۈز-

لىگەندەك، پەقەت ئارتۇق - كەم توپا يوق تەپ - تەكشى ئېتىزغا قارىسىڭىز، بۇ ئېتىزلارنى بىر ئادەم ماشىنا ئارقىلىق باشقۇرۇۋاتقان ئوخشايدۇ، ئەجەپ رەتلىك باشقۇرۇپتۇ، دەپ قالسىز. بىراق بۇ نەچچە ئون دېھقاننىڭ ئېتىزلىرى. «دېھقان» نىڭ مەنىسىنى ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىدىن ئىزدەيسىڭىز بولىدۇ. «دېھقاننىڭ جېنى يەر» دەيدۇ ئۇلار. ئۆزىنىڭ دېھقانلىق خىسلىتىنى، يەرگە سىڭدۈرگەن ئەجرى ئارقىلىق ئۆلچەيدۇ ئۇلار. ئۇلارنىڭ يەر باشقۇرۇش شەكلى ۋە ھالىتى ئاجايىپ سەنئەتلىك بولۇپ، ھە ئەسلىي دېھقانلىق روھ، يەر بىلەن باغلانغان تەقدىرگە چىكىلگەن رىشتە مۇشۇنداق بولىدىكەندە، دەيسىز ئىختىيارسىز قايىل بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئېتىزلارنى تۈزلىشى، سۇغۇ-رۇپ، باشقۇرۇشى، ئاخىرىدا مول ھۈسۈل يىغىۋېلىشقا، شۇنچىلىك تۇجۇپلەپ ۋە پەم - پاراسەت، زور ئىشتىياق بىلەن ئىشلىنىدۇ. ئېتىزدا بىرەر تال چالما، نە بىرەر تال تۇخۇم پاتقۇدەك رەتسىز گىيا، بىرەر تۈپ ئوت - چۆپ يوق. گويا كۆڭۈل قويۇپ تىكىلگەن كانۇاي گۈلدەك ئىنچىكە ۋە سەنئەتلىك!

مەن باشقا رايونلاردىكى دېھقانلارنىڭ باشقۇرغان يەرلىرىگە قا-راپ، قايسىسى قىر، قايسىسى ئېتىزغا يىغلىپ قالغان توپا، قايسىسى ئېتىز يېنىدىكى ئېرىق، قايسىسى ئېتىز ئوتتۇرىسىدىكى ئازگال، زىرائەتلەر قايسى رەت، قانداق تەرتىپكە تېرىلىپ كۆچۈرۈلدى. بىل-گىلىمۇ بولمايدىغان، ئۆسۈشى، مېۋە بېرىشى تولىمۇ تەكشىسىز، ئېتىزلىرىنى كۆرۈپ، خوتەن دېھقانلىرىنىڭ بىر رەتتىكى ئوخشاش ئارىلىق قالدۇرۇپ رەتلىك، تەكشى يېتىشتۈرۈلگەن، قاراپلا بىر ئېتىزدىكى، بىر قىر، بىر مودىكى زىرائەتنىڭ سانىنى بىردەمدىلا چىقارغىلى بولىدىغان ئېتىزلىرىنى سۆيۈنۈش ئىلكىدە كۆز ئالدىغا كەلتۈردۈم.

ئاندىن يەنە باشقا رايونلاردىكى دېھقانلارنىڭ بازاردىكى سودا - سېتىقى، پۇل خەجلىشى بىلەن خوتەن دېھقانلىرىنىڭ سودا - سېتىق، پۇل خەجلىشىنى سېلىشتۇرۇپ باقتىم. باشقا رايوندىكى دېھقانلارنىڭ يەنىلا خوتەن دېھقانلىرىدەك تېجەشلىك، رەتلىك، قانائەتچان، ئاق كۆڭۈل، ئاددىي - سادە، قىيىنچىلىقلاردا تەدبىركار ئەمەسلىكىنى،

بەتخەج، پىلانسىز، چېچىلاڭغۇلىقىنى، تۇرمۇش ئۆرپ - ئادەتلىرىدە - نىڭمۇ خوتەن دېھقانلىرىنىڭكىدەك يېقىشلىق، ئاددىي - ساددا، بەگىل، رەتلىك، مېھىر ۋە كۆيۈنۈشكە، ئاق كۆڭۈل، ئىشچانلىققا تولغان ئەمەسلىكىنى ھېس قىلدىم. خوتەن دېھقانلىرىنىڭ ئاجايىپ جاپاكەش ۋە ئىشچانلىقى، ئەمگەكچانلىقىنى، يەرنى سۆيۈشى، يەرگە بولغان ئىنچىكە پەرۋىشى، مەندە خوتەن دېھقانلىرىغا بولغان ئاجايىپ يۈكسەك ھۆرمەت ۋە سۆيۈنۈش تۇيغۇسى قوزغىدى. ئۆزگىچىلىككە ئىگە بولغان «خوتەن دېھقانلىرىدىكى روھ» مېنى ئويغا سېلىپ، خوتەننىڭ مەركىزىگە بېكىتىلگەن دېھقان ھەيكىلىنىڭ ناھايىتى جايىدا ئورنۇتۇلغانلىقىنى يەنە بىر قېتىم مۇئەييەنلەشتۈردى. خوتەن شەھىرىدە كېتىۋېتىپ ئىختىيارسىز دېھقان ھەيكىلى يېنىدىن ئۆتكەن ۋاقىتىدا، ئاجايىپ بۈيۈك، ئۇلۇغ بىر روھنىڭ يېنىدىن ئۆتكەندەك، ئەتىدىن بىرى شەھەرنىڭ ساختىلىققا تولغان مۇئامىلىرىدىن غەش بولغان كۆڭلۈمنى بىئارامچىلىقلارنىڭ ئورنىغا يۈكسەكلىك، سېغىنىشچان، سۆيۈنۈشلۈك، ئاجايىپ ساپ ۋە يەڭگىل بىر تۇيغۇ قەلبىمنى قاپلىمۇۋالدىغان، مېنى ئاجايىپ ھاياجانلاندۇرىدىغان بولدى.

مەن يېزىدا چوڭ بولغان. شۇڭا دېھقانلارنى ئوبدان چۈشىنىمەن. يېزىدىكى سەمىمىي قەلبلەرنى ئۆزلۈك تۇيغۇدا تۇرۇپ، سۆيۈنۈش - لۈك ھالدا ھېس قىلىمەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە كىچىكىمدىن تارتىپلا دادامنىڭ: «بىز دېھقاننىڭ بالىلىرى، ئەسلىمىزنى ئۇنتۇپ قالساق بولمايدۇ. ئاددىي - ساددا كىيىنىڭلار، دېھقانلارنى موتو ۋە ماشىنىنىڭ كەينىدىن ئۆرلىگەن چاڭ - توزانغا كۆمۈۋېتىپ ئۇنتۇپ كېتىدىغان ئىشنى پەقەت قىلماڭلار. ئۇلارغا خۇشچىراي، ئىللىق مۇئامىلە قىلىڭلار، ئۇلارنىڭ كۆڭلى بەك كىرىسىز، نازۇك، ئۇلارنىڭ نەپسىنى ئىزا تارتقۇزىدىغان ئىشنى ھەرگىز قىلماڭلار» دەيتتى. مەن شۇنداق ۋاقىتلاردا دىققىتىمنى دادامغا مەركەزلەشتۈرۈپ، دادام ھەققىدە ئويلاپ كېتەتتىم.

دادام قارىماققا خېلىلا تەكەببۇر، بوسۇغىسى ئېگىز كۆرۈنىدىغان ئادەم. ئەمما ئۇ، كىچىككە كىچىك، چوڭغا چوڭ، ھەق - ناھەق قارىشى ئېنىق، قولى ئوچۇق، تولىمۇ ئىشچان ئەمما بەك جاھىل

ئادەم. سىرتتىن قارىغان ئادەم دادامنى، قاپقى قېلىن ئىكەن، ئۆيىدىمۇ بىرەر ئىشلارنى قىلىدىغاندەك ئەمەس دېيىشىدۇ. بىراق دادام، ئۆيىدە بىردەم بىكار تۇرمايدۇ. ئۆينىڭ كەينىدە بەش مو باغ، ئۈچ مو تېرىلغۇ ئېتىزىمىز بار بولۇپ، ئاللىقاچان پېنىسىگە چىقىۋېلىش. قان ئانا - ئانام، قولۇم - قوشنىلارنىڭ تەشەببۇسكارلىق بىلەن ياردەملىشىشى، ئۆزلىرىنىڭ قىزغىنلىقلىرى بىلەن باغ ۋە يەرلەرنى ناھايىتى ياخشى باشقۇرىدۇ. بېغىمىزدىكى مېۋىلەر ۋە زىرائەتلەرگە خىمىيىۋى ئوغۇت ئىشلىتىلمىگىلى نەچچە يىل بولدى. دادام كۈنچۈرە، سۆڭەك تالقىنى دېگەندەك نەرسىلەر بىلەن ئەي قىلغاچقا، بېغىمىزدىكى مېۋىلەرنىڭ تەمى ئۆزگىچە، سەي كۆكتات زىرائەتلىرىمىزمۇ ئوخشايدۇ.

دادام سەي - كۆكتات ۋە گۈل تېرىغىلى، تۈرلۈك مېۋىلىك كۆچەتلەرنى يېتىشتۈرگىلى ئالاھىدە ئامراق. ياز كۈنلىرى بىزنىڭ ھويلا ئارام بېغىمىزغا كىرگەن ھەرقانداق بىر ئادەم سۆيۈنۈپ كېتىدۇ. چىرايلىق سالا ئېتىزلىرىمىزدا رەتلىك پەرۋىش قىلىنغان تۈر-لۈك سەي - كۆكتات تۈرلىرى، ئېتىز، يول، ئېرىق قىرلىرىدا يەلپۈنۈپ تۇرغان ھەرخىل گۈل - گىياھلار، بۇلۇق مېۋىگە كىرگەن رەڭمۇ رەڭ كۆزنى چاقىتىپ، يالتىراپ تۇرغان مېۋىلەر، بۈك - باراقسەن، خۇشاۋا، ياپ يېشىل باغ مەنزىرىسى كىشىنى روھلاندۇرۇپ، تولىمۇ راھەت ھېس قىلدۇرىدۇ.

دادام بالىلارنىڭ ھەربىرىمىزگە يېتەرلىك گۆش، ئۇن، سەي - كۆكتات، مېۋە - چېۋە قاتارلىق يېمەكلىكلەرنى خىمىيىلىك ئوغۇت ئىشلەتمەي، ئۆز قولى بىلەن تەييارلاپ بېرىدۇ. «ھېلىمۇ بىزنى جاپا تارتىپ بېقىپ ئوقۇتۇپ، ياراملىق تەربىيەلەپ، ھەممەيلىەنسى ئۆيلۈك - ئوچاقلىق قىلىپ قاتارغا قوشتىڭىز، ئەمدى دەم ئېلىش ۋاقتىڭىزدىمۇ جاپا تارتماڭ. ئانام بىلەن مائاشىڭلارنى خەجلىپ، ئۇ يەر - بۇ يەرلەرگە ساياھەتكە بېرىپ ئايلىنىپ، كۆڭلۈڭلار خۇشال بولىدىغان ئىشلارنى قىلىپ ياشاڭلار، يەنە بىزنى باقماڭلار، بىز سىلەرنى باقايلى، يېنىمىزغا ئەكىلىۋالايلى» دېسەك، دادام قەتئىي قوشۇلمايدۇ. ئۇ: ئادەم ياشقا چوڭايغانسېرى ھەرىكەت قىلىپ تۇرىدۇ.

سا، كالامپايلىشىپ، تېخىمۇ قېرىپ، ساقسىز بولۇپ قالىدۇ. مەن تېخى سىلەردىن ساغلام، بۇ كۈننىڭ بالىلىرى ئاران تۇرىسىلەر، بىر ئال چىۋىن يېنىڭلاردىن ئۇچۇپ ئۆتسىمۇ ئاغرىپ قالغىلى، شەھەردە نېمە بار ماڭا، ئىچىم سىقىلىپ بىر كۈنمۇ تۇرالمايمەن. ئۇ يەردە، يېزا دېگەن جانغا ھۇزۇر، تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي مۇھىتى ساپ، بەرىكەتلىك جاي، قورساق ئاچسا باغنى بىر ئايلىنىپ چىقساڭ ئۇنىڭ - بۇنىڭدىن بىرەر تالدىن يەپ قورسىقىڭمۇ تويۇپ كېتىدۇ، ھارغىنلىقىڭمۇ يوقاپ، كۆڭلۈڭ ئېچىلىپلا قالىدۇ. ساپ، ئەركىن - ئازادە مۇھىت، كىشىلەر ئارىسىدىكى مېھىر - مۇھەببەت، ساپ يېمەكلىك، كۆڭۈل ئازادچىلىكى يېزىدا تۇرسا، نېمە بار ماڭا، قۇمدەك ئۆيگە سوللىنىپ، بولغانغان، شاۋقۇن - سۈرەنلىك مۇھىت، سۈنئىي يېمەك-لىكلەر قاپلاپ كەتكەن تىنىمسىز، مېھرىسىز شەھەردە! ... مېنى ئۇزۇنراق ئۆمۈر كۆرسۈن دېسەڭلار، مۇشۇ جەننەت ماكانىدىن قوز-غىماڭلار، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئانچە - مۇنچە مىدىرلاپ تۇرسام، قىلغىلىدە مۇئەسسەسە چىقىپ تۇرسا، باغ بىلەن ئۆيىنىڭ ئارىلىقىدا ئالدىراش كۈنى كەچ قىلسام، ئۇزۇممۇ كۈنلىرىمنى مەنلىك ئۆتكۈزگەندەك ھېس قىلىمەن. سالامەتلىكىمۇ ياخشى بولىدۇ. يېنىسىگە چىققاندا قىلغىلىدە - لى ئىش بولماسلىق ئادەمنى ئەڭ بۇرۇن كىرەكتىن چىقىرىدۇ، دەيتتى.

ئۆزىنىڭ بىردىنبىر خۇشاللىقىنى، دىل ئارامىنى، ساغلاملىقىنى، كىندىك قېنى تۆكۈلگەن ئاشۇ سەھرا بىلەن چەمبەرچاس باغلاپ، قان - قانلىرىغىچە سىڭدۈرۈۋەتكەن بۇ بوۋاي، سەھرادىكى ھەربىر مەۋجۇداتنى ئاچايىپ چوڭقۇر مېھىر بىلەن سۆيەتتى. بىز ئەتراپتىكى دېھقانلارغا قارىغاندا تۈرلۈك سەي - كۆكتاتلارنى خېلىلا كۆپ تېرىپ-تۇق. پۈتۈن ياز بويى ئۈچ تۆت قېتىم بەسەي تېرىپ، ياش، يۇمران كىچىك بەسەي ئىستېمال قىلاتتۇق. باغنىڭ يارىشىقى بولىدۇ، دەيدىدە - خان دادام، تۈرلۈك سەي كۆكتاتلارنى ئېھتىياجىمىزدىن خېلى كۆپ ئېشىپ قالغۇدەك تېرىيتتى - دە، ئەتراپتىكى قولۇم - قوشنىلارنىمۇ ياز بويى سەي - كۆكتات، مېۋە - چېۋىلەر بىلەن تەمىنلەيتتى. دادام سورىتۇق كۆكتاتلارنى بېخىمىزدا پەرۋىش قىلىپ، سۇغارغان مەزگىل -

دە تاقلاپ، يۇلۇپ، قوشنىلارغا بېرىپ، سۈيلەپ تۇرۇپ بېغىغا تىكىلگۈزەتتى. ئەتراپتىكىلەرگە ياخشى ئۇرۇقلاردىن بېرىپ، ئۇلارنىمۇ يېڭى - يېڭى، خىلمۇ خىل كۆكتاتلارنى يېتىشتۈرۈشكە تەشەببۇس قىلاتتى. ئۆيى يېزىدا تۇرۇپ، ئۆزى يېتىشتۈرمەي، بازاردىن سەي - كۆكتات سېتىۋالغاننى بەك يامان كۆرەتتى. ئۇلار دادامغا، خۇددى يېزىدا ياشاپ تۇرۇپ، ئۇ يەرگە ئۆزلىشىلمەي، ئۇ يەردىن پايدىلىنالمى، يېزىنى گۈللەندۈرۈشكە يەرنى پەرۋىش قىلىشقا ھورۇند. لۇق قىلغان، يېزىغا مېھىر بەرمىگەن، قارا يۈز تەييار تاپلاردەك، سەھرا بىلەن، ئانا زېمىن بىلەن، تەبىئەت بىلەن بىرگەۋدىلىشىلمەي تۇرۇپ، يەنە ئاسىيلاچە مۇشۇ تۇپراقتا ياشاۋاتقانداك تۇيغۇ بېرەتتى. يېزىدىكى ئۇ چوڭ ئۆيىمىزدە، ئاساسەن چوڭ - چوڭ ئادىمگەر - چىلىكلەرنىڭ مەرىكىلىرىنى قىلمايمىز. شەھەرلىكلەر شەھەرلەردىكى مەرىكە زالىرىغا كۆچۈشتى. بىزمۇ شۇنىڭغا كۆچتۈق. ئەمما دادام مەرىكىلەردە مېھمان ئۇزىتىشقا كېرەكلىك بولغان، تەخسە، لېگەن، چوكا، پىپالە، ساماۋەر، چوڭ داشقازان ۋە ئۇنىڭغا ماس چوڭ ئوچاق، ئاپتۇۋا - چىلاپچا دېگەندەك نەرسىلەردىن يۈز كىشىلىك مېھمانغا بىراقلا ئىشلىتىشكە بولغۇدەك سېتىۋېلىپ، ئۆيىمىزدە ساقلاپ قويدىغان. بۇنى يېقىن يىراقتىكى دېھقانلارنىڭ قايسىبىرىنىڭ ئۆيىدە ئادىمگەرچىلىك بولسا، شۇ ئەكىتىپ، ئىشلىتىپ ئەكىلىپ قويدۇ. داداممۇ يۇرت ئاقساقىلىدەك سۈپەتتە يۇرتداشلارنىڭ تۈرلۈك توي - تۆكۈن، ئۆلۈم - يېتىم ئادىمگەرچىلىكلىرىگە قاتنىشىپ مېھمان ئۆزىدىن تىشىپ، ئىشلارنى يۈرۈشلەشتۈرۈشۈپ بېرىدۇ. يۇرتداشلارمۇ دادام بولمىسا، نۇرغۇن مەسلىھەتلىرىنى سالالمىغاندەك، نۇرغۇن ئىشلىرىنى يۈرۈشلەشتۈرەلمىگەندەك تۇيغۇدا بولىدۇ. دادام چوڭ - كىچىك، باي - كەمبەغەل ھەممىگە ئوخشاش مۇئامىلە قىلغاچقا، ئۇلارغا قولدىن كېلىدىغانلىكى ئىش بولسا ياردەم قىلغاچقا، ھەممەيلەن دادامغا بەك ھۆرمەت قىلىدۇ.

دادام قولۇم - قوشنىلارغا ھەر جەھەتتىن كۆڭۈل بۆلىدۇ. دادام ئۇستا چارۋا - مال دوختۇرى بولۇپ، يىراق يېزىلاردىنمۇ كىشىلەر ئەتىۋارلىق ئۆي - ھايۋانلىرىنى داۋالانغىلى ئۆيىمىزگە ئىزدەپ كېلىد.

دۇ. دادام قوشنىلارنىڭ ئۆي قۇشى ۋە ھاياۋانلىرىنى داۋالاپ بېرىدۇ. ھەر يىلى قولۇم - قوشنىلارغا 5 - 10 يۈەن قەرز بېرىپ تۇرىدۇ. ئۇلارنى قەرز سۈيەپ خىجىل قىلىدىغان ئىشنى قىلمايدۇ. ئۇلار قاچان بەرسە، پارچە - پارچە بەرسىمۇ بولۇۋېرىدۇ. دادام يەنە كەمبە-غەللەرگە ياردەم قىلىدىغان، خەيرىخاھلىق قىلىدىغان، ئۆشەرە - زاكات ئايرىدىغان ئىشلارغا بەك كۆڭۈل بۆلىدۇ. كىشىلەر دادامنى مەرت، قولى ئوچۇق، كۆڭلى ياخشى، ئوغۇل بالىدارچىلىقى بار ئادەم دەپ تەرىپلىشىدۇ.

يوللىرىغا ئانچە - مۇنچە شېخىل تاش ياتقۇزۇلغان. بۇك - باراقسان دەرەخلەر ساپە تاشلاپ تۇرىدىغان، يول بويىدىكى كىچىك ئېرىق بويلىرىدىكى قۇم ئارىلاش توپىدا، بەھۇزۇر ئولتۇرۇشۇپ پا-راڭغا چۈشۈشىدىغان، غۇبارسىز، ئادەمگە ئازادلىك بېرىدىغان، ئاق كۆڭۈل كىشىلەرنى ماڭدامدا ئۇچراپ تۇرىدىغان، تۇرۇپ - تۇرۇپ يولىنىڭ ئىككى چېتىدە ياغاچ، پاسار، قۇمۇش دۆۋىلىرى ئۇچراپ تۇرىدىغان، ئۆي - ئۆيلەردىن بىر خىل خاتىرجەم، ئاسايىشلىق يېغىپ تۇرىدىغان، بۇ يېزىنى جاھىل ئەمما تولىمۇ ئاق كۆڭۈل، مەسئۇلىيەت-چان بۇ بوۋاي بەك ياخشى كۆرەتتى. ئۆزىنى يېزىدىكى ھەربىر گىياھ-قا، ئېتىزلارغا ھەربىر مەۋجۇداتنىڭ تىنىقلىرىغا سىڭىپ، ئۇلار بىلەن پىچىرلىشىپ، ئۇلاردىن ئوزۇق ئېلىپ تۇرۇۋاتقاندەك، ئوندىن كۈچ - مادار ئېلىۋاتقاندەك ھېس قىلاتتى. ئۇنى يېزىدىن، ئەمگەك-تىن، قولۇم - قوشنىلىرىدىن، تىنچ، ساپ، ئارامبەخش يېزا مۇھىم-تىدىن ئايرىش، خۇشاللىقىدىن، سالامەتلىكىدىن، ئىنسانلىق، ئەر-لىك قەددىدىن ئايرىلغان بىلەن باراۋەر ئىدى.

بارلىق خوتەنلىكلەرگە ئوخشاشلا، بىزنىڭ ئۆيىدىمۇ، تۈرلۈك كېسەللەرنى تەبىئىي يېمەكلىك ۋە تەبىئىي دورا - دەرەمەك بىلەن داۋالاشنى ئالدىنقى ئورۇنغا قويۇش ئومۇملاشقان بولۇپ، نۇرغۇن يەڭگىل كېسەللەرگە قارىتا دادام، ئۆزى يەرلىك ئۇسۇلدا دورا قىلا-لايتتى. سالامەتلىكىزنىڭ ياخشى بولالماي، تولا كېسەلگە يېقىن بوپ قېلىشىمىزنى يېمەكلىككە ۋە ئۆزىمىزنى كۈتۈشكە يېتەرلىك ئەھمىيەت بېرەلمىگەنلىكىمىزدىن كۆرۈپ، داۋاملىق بىزنى ئاگاھلاندۇر-

رۇپ تۇراتتى.

دۇرۇس، خوتەن دېھقانلىرىنىڭ ساغلام بولۇشى، ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرۈشى پۈتكۈل دۇنيانىڭ دىققىتىنى تارتتى. شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2003 - يىلى 8 - ئايدا، ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىنى نەشر قىلغان ئىككى كىتاب (ياپونىيە) ئەپەندىنىڭ چوڭ - كىچىكلەر بىللە ياشاش ساداسى «دادا - ئاپا، خۇشال ئۆتەيلى» دېگەن كىتابىدا، نۇقتىلىق تۈردە ئىككى كىتاب ئەپەندىنىڭ تەتقىقات ۋە خىزمەت مۇناسىۋىتى بىلەن خوتەنگە بىرقانچە قېتىم كېلىپ، يېزىلارنى ئارىلاپ يۈرۈپ كۆرگەنلىرى بايان قىلىنغان. خوتەن دېھقانلىرىنىڭ ياشاش، ئۆزۈك - لىنىش ئادەتلىرى كۆزىتىلىپ، ئۇنى تەھلىل قىلىنغان. ئىككى كىتاب كۆچمە ئەپەندى خوتەن يېزىلىرىنى ئارىلاپ، خوتەن دېھقانلىرىنى ۋە كىم قىلىپ تۇرۇپ، ئۇيغۇرلارنىڭ روھى كەيپىيات، تۇرمۇش ئادىتى - نى تەھلىل ۋە تەتقىق قىلغان. ئۇلارنىڭ ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرۈش سەۋەبىنى، ئۇلاردىكى كەڭ قورساقلىق، ئەپۇچانلىق، خۇش پېمىلىق ھەمدە مۇئەييەن ئۆزۈقلىنىش ئادىتى بىلەن، ئۇلاردىكى ئىنتايىن ساغلام روھى كەيپىيات، يەڭگىل تۇرمۇش ئادىتى بىلەن، ئۇلارنىڭ ئەمگەكچانلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك دەپ قارىغان. ئىككى كىتاب كۆچمە ئەپەندى خوتەن دېھقانلىرىدىكى ئاجايىپ سەمىمىيەت، مېھرىبانلىق نۇرلىرى چاقىناپ تۇرىدىغان روھى كەيپىياتنى، ئۇلاردىكى ئاللىئۇندەك ساپ قەلبىنى، گۈزەللىك ۋە مېھرىبانلىققا تولغان تۇرمۇش ئادىتىنى ھەۋەس بىلەن تەسۋىرلىگەن. ئۇلار ئارىسىدا ئۇ، ئۆزىنى ئىنتايىن ئازادە ۋە خاتىرجەم ھېس قىلغان. ئۇلارغا ئاجايىپ ھەۋەس قىلغان. ئەمەلىيەتتە ساپ ئۇيغۇرنىڭ ئۆرپ - ئادەتلىرىنى، مېجەز - خاراك - تېرىنى كۆرمەكچى، بىلىمەكچى بولغانلار چەت يېزىلارغا بارسا، ئاندىن ھەقىقىي ئۇيغۇر تۇرمۇشى ۋە خاراكىتىنى، ئۆرپ - ئادىتىنى كۆرە - لەيدۇ. ئاشۇ تۈرلۈك مەدەنىيەت ئېقىملىرىنىڭ زەھەرلىشىگە ئۇچرىد - ماي، ئىپتىدائىي ھالدا، ئەسلىي ھالىتىنى ساقلاپ قالغان «يېزىلىق - لار» نىڭ جاھىل، قوپال مېجەزى، بىزنىڭ نۇرغۇن مىللىي مەدەنىيەت يەت ئەنئەنىلىرىمىزنى ساقلاپ قالغان. ئۇلاردىكى زامانىۋىلىكنى ئا - سانلىقچە قوبۇل قىلغىلى ئۈنمايدىغان جاھىللىق، ئەسلىدىكى مېجەز

ۋە خاراكتېرىمىزنى، تۇرمۇش ئۇسۇلى ۋە مىللىي ئەنئەنە، ئىشلەپچىدە قىرىش شەكلىمىزنى، تەپەككۈرىمىزنى، مەدەنىيىتىمىزنى ساقلاپ تۇرۇپ تۇرالمىغان. يىللار ئېلىپ كەلگەن تۈرلۈك بوران - چاپقۇنلاردا، جاھىللارچە ئەڭ پاكىزە ئېتىقادتا نۇرغۇن قىممەتلىك، مەنىۋى ۋە ماددىي مىراسلىرىمىزنى ساقلاپ قېلىشقا تۈرتكە بولغان. ئۇلارنىڭ «قالاقلىقى» مىللەتنىڭ گۆھىرىنى ساقلىماقتا. يەكشەنبە كۈنى دېھقان قان بازىرىنى توپا، قىمىتلىك كۆرمەي ئايلىنىشىمىز، ئۇلاردىكى ئەرزىن، يەڭگىل كەيپىياتتا ئالماشتۇرۇلۇۋاتقان تاۋارلارغا، ئۆزلىرىمىزنىڭ قول - ھۈنەرۋەنچىلىك، دېھقانچىلىق، باغۋەنچىلىك مەھسۇلاتلىرىنى بازارغا سېلىۋاتقان «يېزىلىقلار» نىڭ كەيپىياتىغا دىققەت قىلىشىمىز، ئۇلاردا يالقۇنچاق تۇرغان، ھاياتلىققا ئاجايىپ سەمىمىي ئىخلاس، ئېتىقاد بىلەن بېرىلگەن بىر پاك يۈرەكنى ھېس قىلىپ، گۈزەل، يەڭگىل تۇيغۇ ئىچىدە، ھەپتىلىك غەلە - غەش ھارغىلىقنى ئۇنتۇۋالغاندەك، ئۆزىڭىزنى، مىللىتىڭىزنى قايتا چۈشەنگەندەك بولىسىز.

ياشىنىپ قالغان، كۆزلىرى ياشاڭغۇرۇپ قالغان موماي ئۆزى يېتىشتۈرگەن سەي - كۆكتاتلىرىنى بازاردا ئەرزىن باھادا يېيىپ ئولتۇرۇپ، كۈنبويى ئون يۈەنگىمۇ سودا قىلالمايدۇ. بۇنداقلار كىنتا - يىن كۆپ. بىراق ئۇلارمۇ يەنىلا بىزگە ئوخشاش ئوزۇقلىنىشىپ، كىيىم - كېچەك كىيىپ، تۈرلۈك ئادىمىگەرچىلىكلەردىن قالماي، پەرزەنتلىرىنى قاتارغا قوشىدۇ. يىللىق ساپ كىرىمى مېڭا يۈەندىن ئاشمايدىغان دېھقان ئائىلىلىرى خوتەن يېزىلىرىدا خېلى بار. ئۇلارمۇ يەنە ياشايدۇ. قانائەت قىلىدۇ، خۇداغا شۈكۈر سانا ئېيتىپ، يۇرتقا ئاسايىشلىق تىلەيدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇلار بىزگە قارىغاندا تېخىمۇ ساغلام، تېخىمۇ شەپقەتلىك ۋە كەڭ قورساق، خۇش پېئىل ۋە يەڭگىل كەيپىياتتا ياشايدۇ. پارنىك مەھسۇلاتلىرىغا ئايلىنىپ قېلىۋاتقان، سۈنئىي، خىمىيەلىك تەركىبلەردە ئۆزىمىزگە ئوخشمايدىغان بىر كىملىرىدەك ياشاۋاتقان شەھەرلىكلەرچۇ؟...

تەرەققىياتنىڭ ئۇچقاندەك تېزلىكى ۋە شەھەرلىشىشنىڭ يۇقىرى سۈرئەتتە قاپلىنىشىنىڭ ئىنسانلارغا ئېلىپ كېلىدىغان خەۋىپى كۈندىن - كۈنگە كۈچىيىپ، بىزنى پىسخىكا، تۇرمۇش ئادىتى جەھەتتە

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە

تىن مەنىۋى بوھرانغا سۆرمەكتە. بۇ قىلىۋاتقان گۈزەل خىسەلتلەر، يوقلىۋاتقان ئادەملەر ۋە روھ، قەلبلەرنىڭ، رىشتىلەرنىڭ يىمىرىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقارماقتا...

كۆز ئالدىمدا ئاللىقاچان كېچە قاراڭغۇلۇقىغا چۆمۈلگەن شەھەر. نىڭ كېچە مەنزىرىسى، ئاسماننى ئىس - تۈتەك قاپلىغان، گالاستۇك. لىرىنى ئاپئاق كۆڭلەكلەرنىڭ ياقىسىغا كىلىشتۈرۈپ تاقىۋالغان، ئېسىل كىيىملەرگە ئورنىنىپ، بىر - بىرىگە سوغۇق نەزەر تاشلاپ مېڭىشىۋاتقان شەھەرلىكلەر، ئۇلارنىڭ ھەربىر نەزەر تاشلاشلىرىدىن، بىر خىل قانائەتسىزلىك ۋە ھارغىنلىق، نېمىلەردىن ئارازى بولۇش ۋە يەنە ئاللىقانداق مۇرەككەپ خىياللاردا بولۇش روھى ھالىتىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

ئېتىز - قىرلارنى، باغ - ۋارانلارنى غىغىشىپ ناخشا ئېيتىپ تارلاپ، خالىغان مېۋىلەردىن ئانچە - مۇنچە ئېغىز تەگكەچ، ھېرىپ قالسا، ئېتىز قىرى، يول بويلىرىدىكى توپىدىلا بەھۇزۇر ئولتۇرۇپ، خۇش چاقچاقلىق ۋە دىل كۆپەرلىك بىلەن پاراڭغا چۈشىدىغان يېزىلىم. لار سۈرگەن ھۇزۇرنىڭ بىرىنىمۇ سۈرەلمەي، تاش شەھەرلەردىكى تاش بىنالار ئارىسىدا، يۈرىكى شۇ خىل تۇيغۇغا بىرەر قېتىم چۆمۈلەلمەي، راۋانمۇ نەپەس ئالماي، كىيىملىرىنى دەزماللاپ قېتىپ، قىيىنلىپ يۈرۈۋاتقان، سۈنئىي ھىجىيىش، سۈنئىي مۇئامىلە قىلىشىپ، ئىچىدە روزا تۇتسىمۇ، تېشىدا ھېيت قىياپىتىگە كىرىۋېلىشى. قان مەجبۇر مەدەنىيەتلىك شەھەرلىكلەرنىڭ، مېخانىك رېتىمىدا ئېلىدىغان قەدەملىرى، قەلبىدىكى كەچكۈزدىكى ئەنھالىق، نېمىدۇر كەملىك، غېرىبلىق تۇيغۇلىرىنى كۈچەيتىۋەتتى.

يوقلىۋاتقان بىر روھ ئۆزىنىڭ مۇڭلۇق كۈيلىرىنى غۇۋا چىراغ يورۇقلىرىدىكى ناتارغان چىرايلارغا ھەسرەت بىلەن پەس ئاۋازدا تۆكۈپ بېرىپ، ئاستا - ئاستا تۇمان ئارىسىدىن، بۇ تۇپراقتىن كۆتۈرۈلۈۋاتقانداك تۇيغۇ، شەھەرنى قۇچاقلاپ تۇراتتى... ئەرشكە كۆتۈرۈلۈۋاتقانداك پەرىشتە كەبى ئۇ روھنى تۇتۇۋېلىش ياكى ئانغا مىنگىشىۋېلىش مېنىڭ تولىمۇ ئاجىز ۋە غېرىبانە قۇربىمدىن كەلمەيتتى... مەندە ئۆزىنىڭ ئەڭ يېقىن، جان - جىگەر قېرىندىشى ياكى ئۆزىنىڭ ئۆلۈپ

كېتىۋېتىشىغا قاراپ تۇرغاندەك، ئىچ - ئىچىمگە پاتىمىغان، پارتلاش ئالدىدىكى تولىمۇ ئامالسىز ۋە بىچارە روھىي ھالەت ھۆكۈمران ئىدى. مىخ - مىخ ئادەملەرنىڭ شاۋقۇن - سۈرەنلىرى ئىچىدىكى بۇ شەھەر - دە، شۇنچە كۆپ ئادەملەر ئارىسىدا تۇرۇپ، ئادەمسىراۋاتىمەن. شە - ھەردىكى جىسمى بىر يەرلەرگە جەم بولۇپ، پەداز بىلەن، سالاپەت بىلەن ھە - پە دەپىشىپ، ئۆزئارا دىپلوماتلارچە پاراڭلىشىۋاتقان، ئەمما روھى ئاللىقاچانلاردا يېتىمىسىراپ لەيلەپ قالغان، قىسىلىۋاتقان شەھەر ئادەملىرىنىڭ سوغۇق، نۇرسىز جىلۋىلىرى سوغۇقتا قېتىپ قالغاندەكلا ھارارەتسىز، كەچكۈزدىكى ئۇششۇكتە شۇ پېتى قېتىپ قالغان پاختا غوزىسىدەك غېرىبانە تۇيغۇدا، ئادەمنى ھەسرەت، ئېمىد - نىدۇر سېغىنىش، ئۆھسىراش ئىچىدە يېقىمىسىز لاندۇراتتى...

كەل، «ئىلاھە چوققىسى» دا، ئۆزىمىزنى تىڭشايلى...

(ئوبزور)

ئىچكى شاۋقۇنلىرىمىدىن ئۆزۈمنى ئىزدەپ، تىلىملىرىم ئارا، ساماۋى ئاۋۇنۇشلار ئىچىدە قەلبىمگە يېقىلىدىم... ۋۇجۇد - ۋۇجۇدلىق - رىمىدىكى ھەربىر ھۈجەيرىلىرىم پارچىلىنىپ، ئۆزىمنىڭ ئەڭ ئەركىن دۇنياسىدا، روھىمنىڭ ماكان ۋە زامانىدىن، تىل ۋە بارلىق توسانغۇ-دىن خالىي جەننىتىنى قۇرماقتا... مەۋجۇداتلىقىم، ئۆزىمنىڭ بارلىق مەنىۋى كۈچى بىلەن تولۇق ئىمكانىيەتلەنگەن، چۈش ۋە رېئاللىق سۆيۈشكەن «ئىلاھە چوققىسى» دا ئۆزىنى تېپىۋالدى!... مەن گىرىم-سەنلىك ئىچىدە، زىلۋا ۋە مەردانە قەد كۆتۈرگەن چوققىنى سۆيگەن قۇياشنىڭ نۇر نۇقتىسىدا ئېرىپ، سۇس تۇمان ئىچىدە قارىيىپ كۆ-رۈنگەن چوققىغا تامچىلاشقا باشلىدىم... گاھ چوققا ئاستىدا كۆپچۈپ ئېقىۋاتقان دەريا دولقۇنلىرىغا قوشۇلۇپ، گاھ چوققا ئاراچلىرىدىن ئۈنۈپ چىققان ياۋا گۈللەر بەرگىدە يوشۇرۇنۇپ ئەسلىمگە قايتقان بۇ دەملەردە، ئۆزۈمنىڭ قايناق ۋە رەڭدار نۇيغۇلارغا بۆلەنگەن ئادەملىكىدىن يەنىمۇ بىر قەدەم ئىلگىرىلەپ سۆيۈندۈم. چۈنكى «ئىلاھە چوققىسى» ماڭا ئەڭ تونۇش جايدا، ئەڭ تونۇش رەڭدە، ئۆزۈمنىڭ ھىدىلىرىمنى ئۆزۈمگە ئەپكەلپ، مېنى ئۆزلۈك بەختىيارلىقىدا مەست قىلغانىدى. ئۇ، بارلىق مەنىۋى تۈگۈنلىرىمنى ئۆز تىلىمنىڭ ئەڭ تاتلىق ۋە چۈچۈك پىچىرلاشلىرى ئىچىدە شەكىلسىز، تۈيدۈرماستىن يەشمەكتە ئىدى.

شۇنداق «ئىلاھە» دە، بارلىق ئاياللارنىڭ ئۇلۇغ ۋە گۈزەل ئوبرازى، بارلىق ئەركەكلەرنىڭ ئارمانلىق تەلپۈنۈشلىرى، ھېس - نۇيغۇلىرىنىڭ شىردەك سۈلكەتچان تەسەددۇق ئەيلەپ تاشلىنىشىلىرىدە.

كى ئەرلىك قەدىنىڭ، كىشى قەلبىنى زىلزىلىگە سالدىغان تەسەۋۋۇر-لىرى بار. چۈنكى ئۇ، ئاياللار ئىلاھى ھەم ئۇنىڭ چوققىسى، ئەۋجى! ئاستا - ئاستا گۈزەل چوققا ئاتا قىلغان ئىلاھى تۇيغۇدىن رېئال-لىقىمغا قايتىپ، چەكسىز سۆيۈنۈش ئىچىدە شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2003 - يىلى 5 - ئايدا نەشر قىلغان دۇنيا ھازىرقى زامان نادىر شېئىرلىرىدىن تاللاپ تەرجىمە قىلىپ تۈزۈلگەن «ئىلاھە چوققىسى» غا قايتىدىن نەزىرىمنى ئاغدۇردۇم.

ئۇيغۇر يېڭىچە شېئىرىيىتىنىڭ قان - تەر تۆككۈچىلىرىدىن بىرى، يېڭىچە شېئىرىيىتىمىزنى كۆپ قىرلىق تىرەن شېئىرىي تۈپ-غۇلىرى ۋە بايقاشلىرىدا، يېڭىچە نەزەرىيە ۋە ئاساس بىلەن تەمىنلىگەن، ئىجادىي ئەمگەكلىرى بىلەن بولۇپمۇ، شېئىرىيەتكە بولغان ئوتتەك سەمىمىي ساداقىتى ھەم يېڭى، ئۆزگىچە سۆزلىرى بىلەن، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنىڭ ئۈزلۈكسىز مۇكەممەللىشىپ، بۈگۈنگە كېلىشىگە ئىزچىل ئەجىر سىڭدۈرۈپ كېلىۋاتقان كۆپكە قادىر ئىجادىيەتچى، شائىر مۇختار مەخسۇتنىڭ خەنزۇچىدىن تەرجىمە قىلىپ چىققان بۇ كىتابىنى تولىمۇ كېچىكىپ كۆرگىنىمگە راستىنلا ئۆكۈندۈم. چۈنكى توپلامدىكى رەڭدار، بالاغەتكە يەتكەن شېئىرىي مەنزىللىرىگە ئورتاقلىشىپ، تەسەۋۋۇرۇمنى، شېئىرىي تۈپ-غۇلىرىمنى قويۇۋەتكىنىمدە، ئۆزۈمنى ئاجايىپ يەڭگىل، ئازادە ۋە ئۆزلۈك تۇيغۇلىرىدا بەختىيار ھېس قىلدىم. قەلبىمدىكى دېيىلمىگەنلىكتىن يىغىلىپ تىلىمغا ئايلىنىۋاتقان پىچىر - پىچىرلار، كەيپىيا-تىمدا بېسىم پەيدا قىلىپ يەلكەمنى نېمىشقىدۇر بېسىپ تۇرغان يۈكۈم يەڭگىلەپ قالغاندەك يېنىك تىن ئالدىم.

تەرجىمە قىلىنغان شېئىرلارنىڭ كەم بولۇشى، بولغاندىمۇ، سە-ۋەب - نەتىجە مۇناسىۋىتىنى قاپىيە شەكىللىرى ئارقىلىق بايان قىلىپ بېرىۋاتقاندا، ياكى گۈزەل سۆزلەر تىزمىسىغا ئايلاندۇرغان ۋە ياكى پەلسەپىۋىلىكى، مەتىنلىقنىڭ ئاجىزلىقىدىن چۇۋالچاق، ئادەتتىكى گەپتەكلا تەسىر بېرىدىغان ئەھۋاللار، تەرجىمە قىلىنغان شېئىرىي ئەسەرلىرىدىن زوقلىنىش پائالىيىتىمىزنى ئىزچىل، بىمالال داۋام-لاشتۇرۇشقا، توسالغۇ پەيدا قىلاتتى. تەرجىمە جەريانىدا شېئىرىي

لەززەتنى ئۆزى يەپ كېتىپ، بىزگە يەتكۈزىدىغىنى نۇقۇن ھالدا ئاپتورنىڭ ئىدىيىسىنى، پەلسەپىۋى پىكىرنى شېئىرغا يۈكلەپ، ئۇنى نازۇكلۇقنى يوقىتىش، قاتمالارچە شېئىرنىڭ يوپۇرماق، نوتىلىرىنى خى قىرىپ تاشلاش بولۇپ قالىدىغان ئەھۋاللار تەرجىمە شېئىرلاردا ئېغىر ئىدى. شۇنداق بولغاچقا بىزنىڭ تەسەۋۋۇر بوشلۇقىمىز بىلەن مۇئەييەن ئارىلىق، تام پەيدا قىلىپ، دىل تارىمىزنى يەڭگىل زەخمەك بىلەن چېكىپ ئۆتەلمەي، چاڭقاقلىقىمىز قانماي تېخىمۇ شېئىرسىراپ كېتەتتۇق.

ئەڭ مۇھىم تەرىپى، شېئىرنى تەرجىمە قىلغۇچىدا چوقۇم شۇ شېئىرنى قەلبىنىڭ ئاۋازلىرى، شاۋقۇنلىرى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ، ھەر بىر نېرىپلىرىغىچە ئاچىپ نازۇك سېزىمچانلىق بىلەن ھەزىم قىلىشلا ئەمەس، شېئىرنىڭ كەيپىيات ۋە شەكلىگە مۇناسىپ ئىپادەلەشنى، ئۇنىڭغا جان ۋە قان بېرىشنى بىلىدىغان يۇقىرى بەدىئىي دىت بولۇشى كېرەك. چۈنكى شېئىر تەرجىمە قىلىش، شېئىرنى يېزىشتىن بەكرەك مەسئۇلىيەتچانلىق ۋە ئەستايىدىللىقنى، ئىنچىكىلىكنى، كەڭ دائىرىلىك بىلىم قۇرۇلما، ئويناق تەسەۋۋۇر، يۈكسەك پەلسەپىۋى پىكىر بولۇشنى تەلەپ قىلىدۇ. شېئىر يېزىشتا، بىز ئۆزىمىزنىڭ شېئىرىي پىكىرىمىزنى سادىقلىق بىلەن مۇۋاپىق تىل ئارقىلىق ئىپادەلىسەكلا بولىدۇ. ئەمما شېئىر تەرجىمە قىلىش مۇرەككەپ ۋە تەكرار جەريان بولۇپ، ئالدى بىلەن ئەسلىي ئاپتورنىڭ قەلبىنى تىڭشايىمىز، ئورتاقلىشىپ، قەلبىمىزدىكى قايتقان ئەكس ساداننىڭ ئىلھامى بەرگەن شېئىرىي بوشلۇقتا، مەن ۋە ئۇنىڭ شېئىرىي دۇنياسىدىكى ئارىلىقتا، تېخىمۇ ئىخچام ۋە گۈزەل بىر يول ئارقىلىق ئۇنىڭ قەلبىگە ماڭىمىز. ئەڭ مۇۋاپىق ۋە توغرا يول تاپمىساڭ، مەنزىلگە يېتەلمەيلا قالماي، قاتتىق يېقىلىسەن. كېھتىيات قىلىش كېرەككى، ئەگەر سەن ئۇنىڭ ئاۋازىغا تېخىمۇ گۈزەللىك ۋە سېھرىي كۈچ بېرەلمەسەڭ، ئۆز ئاۋازىغا ھۆرمەت قىلغان ئاساستا، بىزنىڭ ئاڭلاش سېزىملىرىمىزنى، زوقلىدىنىش ئىزچىللىقىمىزنى جەلپ قىلالغۇدەك تونۇش، يېقىملىق ئاۋازدا بىزگە يەتكۈزەلمەسەڭ، بولدى قىل، ئاپتورنى خۇنۇكلەشتۈرمەي، نېمە قىلىسەن ئۆزۈڭنىڭ ئاۋازىچىلىقىنى، بىزنى ئەخمەق قىلىشنىڭ

بەدىلى قىلىپ، «ئىلاھە چوققىسى» دىكى ھېسسىياتنىڭ ساپ ۋە قويۇقلۇقى، تىلنىڭ يۈگەنسز ئويناقلۇقى، شېئىردىكى كەيپىياتنىڭ ئىزچىللىقى، شېئىرىي پەللىنىڭ يۇقىرىلىقى ئادەمگە، بۇ شېئىرلارنىڭ تەرجىمە ئەسەر ئەمەس، ئاپتورنىڭ ئوخچۇپ تۇرغان ھېسسىياتىنىڭ، كۈۋەجەپ تۇرغان كەيپىياتىنىڭ بىۋاسىتە تېز سىزمىسىدەك ساپ، چىن ۋە سەمىمىي تەسىر بېرىپ، كىشىنى ئۆزىگە مەپتۇن قىلىۋالىدۇ. ئۇنىڭدىكى غەزەپمۇ، خۇشاللىقمۇ، ئاغرىنىشمۇ، سۆيۈشمۇ، سۆيۈلۈشمۇ شۇنچىلىك تەبىئىي ۋە ئوماق. چۈنكى بۇ شېئىرلاردىكى ھېسسىيات بىزنىڭ ھېسسىياتىمىزنى قامال ۋە تەسلىم قىلالايدۇ. تىلى تىلىمىزغا جان كىرگۈزۈپ، قەلبىمىزدىكى ئىپادىلەش مۇمكىنچىلىكى بولمايۋاتقان ئەڭ - ئەڭ نازۇك، مۇرەككەپ تۇيغۇلارنىمىزنى، ئۆزىمىزنىمۇ ھېس قىلدۇرمىغان ھالەتتە، ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئەڭ يۇقىرى بولغان ئىمكانىيەتلىنىش دەرىجىسىدە، قايىل ۋە مايىل قىلىپ پىچىرلاتقۇزىدۇ. شۇندىلا بىز تىلغا نامراتلىقىمىزدىن گويا گاچىغا ئايلانغانلىقىمىزنى خىجىل ئىچىدە ھېس قىلىپ، ئانا تىلىمىزنىڭ قۇدرىتىنى، يۇمران، ئەۋرىشىم ۋە مەناغا بايلىقىنى قايتىدىن يەنە بىر قېتىم بايقايمىز. ئاندىن يەنە بىز كۆپ خىل كۆزىتىش نۇقتىسىدىن كۆزەتسەكمۇ، ھاسىلاتلىرىمىزنى ئويناقتىل، بىمالال پەلسەپىدىن ئۇي پىكىر ئارقىلىق ئىپادىلىشىمىزنىڭ تولىمۇ قېلىپپاز ۋە چولپان ئىكەنلىكىمىزدىن، نامراتلىق يېغىپ تۇرغان بەدىئىي دىتىمىز ۋە تىل ماھارىتىمىزدىن ئەپسۇسلانماي تۇرالمايمىز.

«ئىلاھە چوققىسى» بىزنى ئۆزىنىڭ جەزىمدار سىماسى، سىرلىق باغرى، سەمىمىي ئۇخچۇشلىرى ۋە چۈچۈك تىللىرى بىلەن ئويغىتىپ قويدى.

«كەچقۇرۇن»

تۇرخۇنلار قاتار - قاتار،
سۈزۈك كۆكنى تۇرىدۇ تىرەپ.
تولۇن ئاي

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرگىچە

بەللىرىگە پايتىما ئوراپ
نازلىنىدۇ تۇرخۇنلار ئارا
سۈلكىتى يوق ۋىناستەك نىترەپ.

«جەنۇب قايغۇسى»

بىر سەۋدا بولدۇمغۇ يۇرتنىڭ ئىشىقىدا،
سۆيگۈسىز سۆيگۈدىن باغرىم مەڭ كاۋاپ.
ئېيتىمەن بىر ئاچچىق بىر لەزىز كۈيىنى،
قەدىرلىك ئىنسانلار سىلەرگە ئاتاپ.

قاراڭ بۇ شېئىرلاردىكى شېئىرىي مۇھىت، «مەن» نىڭ كەيپىدە.
پاتى، تىلىنىڭ ماس ۋە يېقىشلىقىنى، كەچكۈزدىكى ئىس - تۈتەك
قاپلىغان تۇرخۇنلار ئارچىلىرىدا، نازۇكلۇقىنى يوقاتقان ئاينىڭ يۇقىدە.
رى ئۆرلەۋاتقان سۇس تۇمان ئىچىدە قۇلايسىز ئىغاڭلىغاندەك تولىمۇ
غېرىبانە كۆرۈنۈشى، ئادەمنىڭ ئېسىگىمۇ كەلمەيدىغان تىل تەسۋىرى
بىلەن كۆز ئالدىمىزدا ئېنىق گەۋدىلەندۈرۈلگەن.
ئادەملەر ئارىسىدا تۇرۇپ ئادەمسىرايمىز، ئادەملەر ئۈچۈن يۈردە.
كىمىزنى گۈلخان كەبى كۆيدۈرمىز يۇ، بىزمۇ بىر ئادەم بولۇش
سۈپىتىمىز بىلەن، ئىنسانلار ئارىسىدىكى تېڭىشلىق نېسىۋىمىزگە
ئىگە بولالماي، ئاجايىپ مېھرىسىرايمىز. «جەنۇب قايغۇسى» دىكى
باشقا كۈيلىتلەردىمۇ تەسەۋۋۇرلار قويىدىكى، سۈزۈك ھېسسىيات،
يۈگەنسەز تەپەككۈر بوشلۇقى، ئاجايىپ يېقىشلىق يەڭگىل تىل بىلەن
يۇرت سۆيگۈسىدىن ھالقىپ ئۆزىنىڭ شېئىرىي مەنزىلىگە يەتكەن.

«سوۋۇماقتا كۈندۈز»

سوۋۇماقتا زاۋالدا كۈندۈز...
قوللىرىمىدىن ئىزدە ھارارەت.
ئۇندا باھار تىنىقى ئاتەش،
باغرىڭغا ئال بىلەكلىرىمنى،

سۆزلەيدۇ ئۇ تىلەكلىرىمنى،
تەنلەر ئارا قۇترايدۇ تۇيغۇ،
قۇچقىمغا تاشلا بېشىڭنى،
نەقەدەر ئۇز، سۆيۈملۈك بۇ كەچ.»

ئاندىن يەنە «ساختا يېشىللىق ۋە چىن يېشىللىق» تىكى ئىنچىكە
پىسخىك تەسۋىرلەر، ئاجايىپ كۆپ قىزلىق، نازۇك تىل بىلەن ئىپادىلەن-
دىلىنىپ، بىر ئاشىقنىڭ تەبىئەت ۋە ئۆزلۈكتىن، مەغرۇر تەنھالىقى-
تىن چىقىپ يارىنى كۆزىتىشى، ئاندىن ئۆزىنى كۆنكۈرپت تەسۋىر،
ئىخچام تىل بىلەن سەمىمىي ئىپادىلىشى، ئوتتەك ئەمما مەغرۇر،
ئىشقىچى «مەن» نىڭ سۆيۈملۈك ھالىتىنى ئىپادىلەپ بەرگەن.

«كەل ئامرىقىم سۆي مېنى» دىكى:

كەل، ئامرىقىم، سۆيگىن، سۆي مېنى،
چىڭداپ سۆيگىن، قانسۇن لەۋلەر.
قانماي كەتسۇن يۈرەك - يۈرەككە،
بىھۇش بولۇپ ئېرىسۇن تەنلەر.

ئامرىقىم يوق قۇچاقلرىڭدا،
جان بەرسەم مەن لېۋىڭنى چىشلەپ.

پەقەت بىر رەت قالدىمىز ياشاپ!
لاۋۇلداپ تۇرغان مۇھەببەتنىڭ ئەسەبى چۇقانى. جان ئالغۇچى
سۆيگۈ مىلودىيىسى ئىچىگە كىرىپ، ئوتلۇق پىچىرلاشلار، ئۇماچ
لۈكچەكلىك لەززىتى بىلەن روھىڭىزنى بىردەمگىنە قويۇۋەتكىنىڭىز-
دە، قانائەتلىنىش، سۆيۈنۈش ۋە خىجىل بولۇش تۇيغۇسىدا، ئانلىقىنى
كۈلۈمسىرەيمىز... چۈنكى چۈچۈك تىل سىزگە سەمىمىي كەيپىياتتا
پىچىرلايدۇ.

ئەسلىي ئاپتورنىڭ ئىپادىلىشى قانداق، بۇنىسى ناھېنىق. ئەمما

تەرجىمە ئاپتورنىڭ بۇ شېئىرلارنى قويۇق ئۇيغۇر تىلى مۇھىتىدا، گويا بىزگە ئۆزىمىز پىچىرلاۋاتقانداك ھېس قىلغۇزغىنى، بىزگە ئەڭ يېقىنلىق تىل مۇھىتىدا ھېسسىياتىمىزغا ئۆزلۈك ھېسسىيات بەرگەننى ئېنىق. لاۋۇلداپ تۇرغان، يىراقلارنى كۆزلىگەن، ھاياتىنى قەدىرلەيدىغان، پىشىپ يېتىلگەن لۈكچەك بىر ئۆزلۈك روھىنىڭ، ئىرەن قەددى بىزنى قايىل، ئوتتەك سۆيگۈسى بىزنى مايىل قىلماي، بىزنى ئەگەشتۈرۈۋالماي تۇرالمىدۇ. بۇ دەل بىزنىڭ غايىمىزدىكى مەردانە، پىشقان، لاۋۇلداپ تۇرغان ھاياتلىق، مۇھەببەت ھەققىدىكى غايىۋى سۆيگۈ مەبۇدىسى ئەمەسمۇ؟

«قۇلۇلە» دە

مېنى كېرەك قىلمايسەن بەلكى،
كائىناتنىڭ يانچۇقلىرىدىن.
دېگەندەك مىسرالاردا، تىلىدىن پايدىلىنىش ئىمكانىيىتىدىكى ئەڭ ئاز، ئەڭ تۆۋەن مۇمكىنلىكمۇ چەتتە قالمىغان.

«ئاق دالدا يالغۇز بىر سۆگەت،
پىچىرلىشىپ تۇرار كۆك بىلەن.
شۈكۈر دەيمەن ھېلىمۇ مىڭ رەت.
ساڭا خوتۇن بۇپ قالمايتىمەن.»
تەبىئەتتىكى ئاددىي بىر مەۋجۇدىيەتمۇ ئاجايىپ نۇقتىدىن كۆزىتىلگەن. تەپەككۈرنى، تەرەپ - تەرەپكە ھالقتان تىل بىلەن كەيپىياتنى ياخشى ماسلاشتۇرغان.

«قالدۇق يىللار» دا

ئالمىشىدۇ كۈنلەر ۋە تۈنلەر،
رېئاللىققا ئايلىنىپ بىر - بىر.
ئۇنى ياشاپ تۈگىتىپ قويدۇق،
بوپ قالامدۇ يازمانا ئاخىر.

بىز يىلىنىڭ تۈگەتتۇقمۇ ياكى ئۇلار بىزنى تۈگەتتىمۇ؟، زامان ئاخىر كىمگە بولۇۋاتىدۇ؟... ھاياتلىق قانۇنىيىتى، پەلسەپىۋىلىك ئىچىدىن ئۆزىمىزگە نەزەر سالدۇرىدىغان چوڭقۇر پىكىرنى ئىپادىلەۋاتقىنى، شۇنچىلىك ئاددىي - ساددا تىل.

«ئىلاھە چوققىسى» دا، مەيلى تەبىئەت مەنزىرىسى بولسۇن، مەيلى «مەن» نىڭ كۆپ قىرلىق، مۇرەككەپ، نازۇك تۇيغۇلىرى بولسۇن، ۋە مەيلى سۆيگۈ ھىجراندىكى ئىسپانكار يۈرەكنىڭ ئۆز ئۈستىدىن غالىب كېلىش جەريانلىرىدىكى پىسخىك تەسۋىرلەر بولسۇن، مۇھىت، شېئىرىي كەيپىيات ماھىرلىق بىلەن ئەڭ ئۈنۈملۈك شېئىرىي تىل كاپالىتىگە ئىگە قىلىنغان. بارلىق مۇمكىنچىلىكلەردىن تولۇق پايدىلىنىپ، تۇيغۇ دەل، سەمىمىي، مەردانە، چىن ئىپادىلەيدىغان تىل شارائىتىغا ئىگە قىلىنغان. پەلسەپىۋىلىككە تويۇنغان پىكىرلەر خۇلاسە كالام، ئەقلىي يەكۈن شەكلىدە ئەمەس، بىزنىكى شېئىرىي كەيپىياتنى قوغلىۋەتمەي تۇرۇپ، شېئىرىي مەستخۇشلىقىمىزنى چالغىمماي تۇرۇپ، ئۆزىمىزنى ئۆزىمىزگە، بىزنى تەبىئەتكە، چەكسىزلىككە قايتۇرىدىغان ئاجايىپ گۈزەل شېئىرىي بوشلۇقتىكى مەستخۇشلۇق ئىچىدە، يەڭگىل شېئىرىي تىلدا پىچىرلاپ تۇرۇپ، بىزنى ئاستا - ئاستا پەپىلەپ تۇرۇپ، چوڭقۇرلۇققا ئىگە قىلغان. «ئىلاھە چوققىسى» نىڭ ئاخىرقى ۋاقىتلىرىدا، «قوشۇمچە»

ئەرجىمە قىلىپ بېرىلگەن بىر قانچە شائىرنىڭ، نوبىل ئەدەبىياتى مۇكاپاتىنى تاپشۇرۇۋېلىش مۇراسىمىدا سۆزلىگەن سۆزلىرىدىكى شېئىر ۋە شائىرلىق ھەققىدە، شائىرنىڭ روھىي دۇنياسىنى ئېچىپ بېرىش ھەققىدىكى ئاجايىپ - ئاجايىپ مەردانە نۇتۇقلىرى، شائىرلىق-تىن پەيلاسوپلۇققىچە باشلاپ ئاپىرىدىغان يۈكسەكلىك ئىچىدە كىشىنى تولۇمۇ سۆيۈندۈرىدۇ.

برودسكى ئۆز سۆزىدە ئېيتقاندەك: «شائىر دېمەك تىلغا تايىنىپ ياشايدىغان كىشىلەردىن ئىبارەتتۇر.» تىل شېئىرنىڭ بىردىنبىر ۋاسىتىسى. ماھىيەتتە ھەر بىر ئادەمنىڭ قەلبىدە نۇرغۇن شائىرلار ئىپادىلەنشىنى كۈتۈپ ياتىدۇ. بۇ خىل تۇيغۇلار شائىرلار قولىدا شېئىر سىياقتا، رەسساملار قولىدا رەسىم شەكلىدە، مۇزىكانت قولىدا مۇزىكا

قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانلىق سەپىگىچە

كا تىلىدا، ھەر بىر ھۈنەر كەسىپ ئەھلىنىڭ، سەنئەتلىك قولى ۋە ھۈنرىدە، ھېچبولمىغاندا ئىنتىلىش ۋە يوقىتىش تۇيغۇسىدا ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان بولىدۇ. شائىرلار شۇ خىل تۇيغۇلىرىنى پەقەت ئوبرازلىق تىل سەنئىتى بىلەن ئىپادىلەيدۇ. تىل شېئىرنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش ھالىتىدىكى بىرىنچى ئامىل. يەنە كېلىپ پۇخادىن چىققۇدەك تېتىملىق شېئىرلار ساپ، قايناق تۇيغۇنى ماس تىل بىلەن بەزىيەلگەن، سۆيۈملۈك شائىرلارنىڭ ئوتلۇق تىنىقى، قېنىدۇر! ئەڭ سەزگۈر ھېسسىي تۇيغۇلىرى بىلەن پۈتكۈل كائىناتقا سەنئەتلىك تىكىلىدىغان، نازۇك تۇيغۇلار بۇلىقى بولغان ئايال بىلەن شېئىر ئوتتۇرىسىدا، زەنجىرسىمان باغلىنىش بار. ئاياللار دۇنيانى ئەرلەرگە قارىغاندا، بەكرەك ھېسسىي نۇقتىدىن چۈشىنىدۇ. ھېسسىي يۈكسەكلىكتىن تۇرغۇزۇلغان «ئىلاھە چوققىسى» ئۆزىنىڭ تاغ سۈلىرىدەك ئويناق، تەبىئەتتەك سەمىمىي ۋە ئوماق، تىك قىيادەك مەردانە ئۇنى، سېنى بىلەن قەلب تىلىسىملىرىمىزنى، سېھرىگە تولغان يېقىشلىق چۈچۈك تىلى بىلەن ئېچىۋەتتى!...

تىلنىڭ قاتمىللىقى توسۇپ قالىدىغان تۇرغۇنلۇقتىن خالى ھالدا، ئىنسانىيەت روھىنىڭ ئورتاق ئاۋازىغا ھەمچۆر بولۇۋاتقان بۇ بەختلىك ئەسنالىرىمىزدا، شۇنچىلىك ئەستايىدىل، تۈجۈپىلەپ ئەجىز سىڭدۈرۈپ «ئىلاھە چوققىسى» نى كۆز ئالدىمىزدىلا ئاچايىپ يارقىن نامايەن قىلىپ بەرگەن مۇختار مەخسۇتنى سۆيۈنۈشلىرىمىزدە، ئۆزىمىز بىلەن تەڭلا قۇتۇلۇقلىماي، ئۇنىڭ بۇ پىشقان شېئىرىي تىل تەرجىمىسىگە ئاپىرىن ئوقۇماي تۇرالمايمىز!...

- 19.8 (يۈەن) ئورۇقلاش جېڭى
- (يۈەن) 13 ۋېناسىچە ئىستراتېگىيە
- (يۈەن) 13 باشقىلارنىڭ گېپىگە قولاق سالماڭ
- (يۈەن) 16 ئاياللار ئاجزلىقى
- (يۈەن) 12 ئەرلەر داۋائىي غىزالىرى
- (يۈەن) 7 ئاياللار ۋە قان تىپى
- (يۈەن) 15 ئەرلەرنىڭ ئاياللارغا بىلدۈرۈشىنى خالىمايدىغان سىرلىرى
- (يۈەن) 17.6 ئەرلەر دەستۇرى
- (يۈەن) 10 سىز نېمە ئۈچۈن كەمبەغەل بولۇپ قالدىڭىز
- (يۈەن) 20 مەدەنىيەتلەرنىڭ بىللە مەۋجۇتلۇقى
- (يۈەن) 10 تۈزۈنلىق يوللار (پوۋېست)
- (يۈەن) 16.8 كارل ۋېتېرنىڭ پەرزەنت تەربىيىسى
- (يۈەن) 10 ئۇيغۇر تېبابىتىدە كۆز ئەتراپى قورۇقنى يوقىتىش
- (يۈەن) 16 100 كېسەلگە رېتسىپ
- (يۈەن) 16 100 كېسەلگە 1000 رېتسىپ (2)
- (يۈەن) 40 ئاياللار بىلىشكە تېگىشلىك پەرزەتلەر (4، 3، 2، 1)
- (يۈەن) 24 ئەقىل - پاراسەتكە دائىر چۆچەكلەر (1-2)
- (يۈەن) 14 قىز - ئاياللار مەخپىيىتى
- (يۈەن) 15 مىڭ دەردلەر دەۋاسى
- (يۈەن) 196 لايى شاۋشىن (ياپونىيە بالىلار كارتون كىتابى) (1-32)
- (يۈەن) 16 ئۇۋۇلاپ كېسەل داۋالاش
- (يۈەن) 12 ساراڭ بولۇۋالغان ئوغرى

ئەمەن كىتابچىلىقى نەشرگە تەييارلىغان كىتابلار

- ئەدەب - ئەخلاقتىن تەۋسىيىلەر (يۈەن) 12
- ئەدەب - ئەخلاقتىن تەۋسىيىلەر (2) (يۈەن) 12
- مەدەنىيىتىمىزگە تەسىر كۆرسەتكەن مەشھۇر شەخسلەر (يۈەن) 25
- شاراب بالاسى (يۈەن) 30
- مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتى (يۈەن) 34
- مۇسۇلمانلار دۇنياسى 19.8 (يۈەن)
- ئىسلامىيەتنىڭ ياشلىق دەۋرى (1) (يۈەن) 22
- ئىسلامىيەتنىڭ ياشلىق دەۋرى (2) (يۈەن) 22
- ئىسلامىيەتنىڭ ياشلىق دەۋرى (3) (يۈەن) 22
- ئىسلامىيەتنىڭ قران دەۋرى (1) (يۈەن) 22
- ئىسلامىيەتنىڭ قران دەۋرى (2) (يۈەن) 22
- ئەتراپىمىزدىكى شىپالار 12 (يۈەن)
- سەھىھ ھەدىسلەر 13.5 (يۈەن)
- ئىسلامىيەتنىڭ ئىقتىساد ئىدىيىسى 18 (يۈەن)
- تالانتلىق بالا مۇنداق تەربىيلىنىدۇ 20 (يۈەن)
- بۈركۈت سايىسى 15 (يۈەن)
- ئۆمۈرلۈك دەسمايە 15 (يۈەن)
- سۆيگۈ ۋە قىساس 13 (يۈەن)
- ئارتاللىق ھەققىدە قىسسە 18 (يۈەن)

- 16 (بۇ ۋەقە) 100 ھەقتە 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 16 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 14 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 14 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 16 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 16 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 18 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 14 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 12 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 16 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 14 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 16 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 18 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 18 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 42 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 32 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 72 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 19 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 18 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى
- 12 (بۇ ۋەقە) 100 نىڭ بىر قىسمى - ئاينى

ئىش قىلغۇچى: شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى
 نەشرىيات ئادرېسى: ئۈرۈمچى پۇلا قىلىپى كۆچمىسى
 66 - قۇرۇق 2832440 (0991) ئېلان نۇمۇرى: 830004
 ئىش قىلغۇچى: شىنجاڭ «ئۇيغۇر پۇلا» نەشرىياتى
 نەشرىيات ئادرېسى: شىنجاڭ شىنجاڭ كىتابخانىسى
 تارقاقچى: شىنجاڭ شىنجاڭ كىتابخانىسى
 2006 - 3 - ىلى - 2006 - ىلى
 نەشرىيات نۇمۇرى: 850×1168 مىللەتچە، 32 كىتاب
 13.5 : ئۆلچەمى
 0001-3000 : سانى
 ISBN 7-5372-4064-7 : باھاسى
 19.00 : يۈەن

ئىش قىلغۇچى: ھائىنەن پۇلا نەشرىياتى
 ئىش قىلغۇچى: ئىش قىلغۇچى: ئىش قىلغۇچى
 ئىش قىلغۇچى: ئىش قىلغۇچى: ئىش قىلغۇچى
 ئىش قىلغۇچى: ئىش قىلغۇچى: ئىش قىلغۇچى

قىزىق دۇنيۇ شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى